(TWO VOLS) ൧൨. 65-1-1886.

VOL. 1

CATECHETICAL SERMONS ON THE GOSPELS

[illegible]
[illegible]

DIGITIZED

Q6: 52
M86
115037

CATECHETICAL SERMONS

ON THE

GOSPELS.

சுவிசேஷ வாக்கிய

கேள்விப் பிரசங்கப்

புஸ்தகம்.

முதலாம் பதிப்பு.

Tranquebar,

PRINTED BY E. F. HOBUSCH AT EVANG. LUTH. MISSION PRESS.

1886.

747
2.2

முகவுரை.

இது சுவேதிஷ் பாஷையிலுள்ள ஒரு சிறந்த பா[illegible]சங்கப் புஸ்தகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. இதில் மூன்று பிரசங்கங்களை [illegible]ர மற்றவையெல்லாம் திருநாட்களுக்கும் பண்டிகை [illegible]ட்களுக்கும் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியங்களின் விளைவிடையான விஸ்தரிப்பாம். வருகையின் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியமே ஒரு சந்தியின் ௬-ம் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குங் குறிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், பெரிய வெள்ளிக்கிழமையில் தியானிக்கப்படும் பாடுபட்ட சரித்திரத்தின் ஒரு பாகமே பெரிய வியாழன் சுவிசேஷ வாக்கியமாயிருப்பதாலும், இவ்விரண்டு நாள் பிரசங்கங்களும் திருவாக்கியப் பிரசங்கங்களாயிருப்பது தகுதியென்று கண்டது. பெரிய வெள்ளிக்கிழமைப் பிரசங்கத்தில் பாடுபட்ட சரித்திரத்தின் ௭ வகுப்புகளைக் குறித்தும் சுருக்கமாய்ப் பேசியிருக்கிறது.

இது வீடுகள், கோவில்கள், பள்ளிக்கூடங்களில் திருநாட்கள் தோறும் கையாடுவதற்கேற்ற புஸ்தகம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பிரசங்கம் ஆயத்தம் பண்ணும் உபதேசபோதகமார் இதிலிருந்து அநேக நற்குறிப்புகளை யெடுக்கலாம். சுவிசேஷ வாக்கியங்களை வீட்டாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தெரிவாக்க விருப்பமுள்ள தாய்தகப்பன்மாரும் உபாத்திமாரும் கையாடுவதற்கு இது மிகவும் தகுதியான புஸ்தகம்.

இது தெய்வாராதனைக்கென்று கூடிவரும் கிராமச் சபைகளுக்கு உபயோகமாயிருக்க வேண்டுமென்பதே இதை நாம் பிரசுரஞ் செய்த முக்கிய நோக்கம். இதைக் கோவில்களில் கையாடும் உபாத்திமார் உபதேசிமார் கவனிக்க வேண்டிய சில முக்கிய விஷயங்கள் உண்டு:—

௧. ஒரு பிரசங்கத்தைக் கோவிலில் வாசிப்பதற்கு முந்தி வீட்டில் நன்றாய் ஜெபத்தோடு வாசிக்க வேண்டும். தான் வாசிக்கப்போகிற பிரசங்கத்தின் பொருளை ஏற்கனவே சரியாய் அறிந்திராதவன் அதை வாசிக்கத் தகுந்தவன் அல்ல. ஆயத்தம் பண்ணாமல் முதல் விசையாகக் கோவிலில் வாசிக்கிறவர்கள் சில சமயங்களில் பொருளை யறியாமல், குறித்தடுமாறுவதற்கான ஜோ[illegible]ர்கள் வாசிப்பால் சபையாருக்கு எழுப்புதல் உண்டாகாதிருப்பது ஆச்[illegible]ல்ல.

௨. கோவிலில் வாசிக்கும்போது, புதிதாய்த் தமிழ் படிக்[illegible] ஐரோப்பியரைப்[illegible]ம், தமிழ் அட்சரங்களைக் கண்டிராத ந[illegible]களைப்போலும் எழுத்துகளையும் வா[illegible]ளையும் கொச்சையாய் உச்சரியாமல், வாசிப்பறிந்த தமிழரைப்போல் சுத்தம[illegible]ச்சரிப்பது தகுதி. உச்சரிப்பின் கெடுதியால் ஒரு அருமையான பிரசங்கம் எழுப்புதலற்றுப்போக இடமாம்.

௩. தெளிவும் தீர்க்க[illegible] வாசிப்பதும் முக்கியம். பிரிக்க வேண்டிய வார்த்தைகளைப் பிரித்து, [illegible]சேர்க்க[illegible]ண்டிய வார்த்தைகளைச் சேர்த்து, அழுத்திச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தை[illegible]ளை அழுத்திச்சொல்லி யாவருக்குங் கேட்கத்தக்க தொனியோடு வாசிப்ப[illegible]ழுப்புதலான பிர

சங்கத்துக்கு அவசியம். உபாத்தியாருக்குமுன் வாசிப்பு அப்பியாசிக்கிற மாணாக்கரைப்போல் ஒரே சத்தமாய் இழுத்து இழுத்து வாசிப்பது சபையாருக்குத் தூக்கத்தை உண்டாக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

௯. இந்தப் புத்தகத்தை ஆராதனையில் வாசிக்கிறவர்கள் கேள்வியை மாத்திரமல்ல, மறுமொழியையும் தாங்களே வாசிக்கவேண்டும். இந்த வாசிப்பு விப்ஷமாய்த் தோன்றுதபடிக்கு ஒவ்வொரு கேள்விக்குப் பின்னும்: என்ன என்று கேட்டால், மு. கூட்டுப்பதங்களைச் சேர்த்து வாசிப்பது நன்று. வாசித்தபின் சபையாரிடத்தில் விளுவலாம்.

சுருக்கத்தின் நிமித்தமாக அச்சில் விட்டிருக்கிற வார்த்தைகளைத் தெளிவின் பொருட்டுத் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுவது நன்று. திருஷ்டாந்தமாக ௯௬அ. பக்கத்தில்: ஆயக்காரனிடத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது: க. பராபரனுக்கு முன்பாக நாம் எப்படி நீதிமான்களாகலாம், உ. நமது செபம் கேட்கப்படும்படியாக நாம் எப்படி செபம் பண்ணலாம் என்று அச்சிட்டிருக்கிறது. இதைச் சபையில் வாசிக்கிறவன் மேற்படி வாக்கியம் ஒவ்வொன்றுக்குப் பின்னும்: என்று கற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்கிற வார்த்தைகளைச் சேர்த்து வாசிக்கவேண்டியது.

௬. ஒரே காரியத்தை இரண்டுவிசை சொல்வது பிரசங்க லட்சணமாயிராதிருந்தும், கேட்போர் மனதிலே பதியும்படி பிரசங்கத்தின் முடிவில் பிரசங்கத்தின் பொருள் படிப்பினைகளைத் திருப்பிச் சொல்வ நன்றும்.

பல வேலைகளின் இடையில் இப்புஸ்தகத்தைப் பதிப்பிக்க நேரிட்டதால், இதில் பல பிழைகள் இருக்கும் என்று அஞ்சி, இதில் காணும் பிழைகளையும் செய்யத்தக்க திருத்தங்களையும் நமக்கு அறிவிக்கும்படி இதை வாசிக்கும் இஷ்டர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஒன்றான மெய்த்தெய்வமாகிய பராபரனையும் அவர் அனுப்பின இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிகிற உயிரான அறிவைத் தமிழ் நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் உண்டுபண்ணவும் அதை வளர்க்கவும் இந்நூல் ஒரு துணைக்கருவியாயிருக்கக் கிருபையுள்ள கர்த்தர் அனுக்கிரகஞ்செய்வாராக.

தரங்கை, 1886-ஆ ஜனுவரி மீ 15 உ.

பதிப்பாசிரியன்.

அட்டவணை.

	பக்கம்.
கிறிஸ்து வருகையின் க-ம் ஞாயிறு	1
,, உ-ம் ஞாயிறு	8
,, ங-ம் ஞாயிறு	16
,, ச-ம் ஞாயிறு	25
கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகைக்கு முந்தின இராத்திரி	34
கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகையின் க-ம் நாள்	43
,, ,, உ-ம் நாள்	51
கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ஞாயிறு	60
வருஷ முடிவின் இராத்திரி	69
வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகை	80
வருஷம் பிறப்பின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஞாயிறு	88
மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகை	101
மகிமை விளங்குதலின் பண். பின்வரும் க-ம் ஞாயிறு	112
,, ,, உ-ம் ஞாயிறு	121
,, ,, ங-ம் ஞாயிறு	129
,, ,, ச-ம் ஞாயிறு	139
,, ,, ரு-ம் ஞாயிறு	145
,, ,, சா-ம் ஞாயிறு	152
எழுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு	160
அறுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு	169
ஐம்பதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு	177
ஒருசந்தியின் நாற்பது நாட்களின் முதலாம் நாளாகிய புதன்கிழமை	187
ஒருசந்தியின் க-ம் ஞாயிறு	194
,, உ-ம் ஞாயிறு	203
,, ங-ம் ஞாயிறு	211
,, ச-ம் ஞாயிறு	221
,, ரு-ம் ஞாயிறு	229
,, சா-ம் ஞாயிறு	239
பெரிய வியாழக்கிழமை	248
பெரிய வெள்ளிக்கிழமை	257
கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையின் க-ம் நாள்	268
,, ,, உ-ம் நாள்	276
உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின க-ம் ஞாயிறு	285
,, ,, உ-ம் ஞாயிறு	294
,, ,, ங-ம் ஞாயிறு	301
,, ,, ச-ம் ஞாயிறு	308
செபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாள்	317

	பக்கம்.
உயிர்த்தெழு[illegible] பண்டிகைக்குப் பிந்தின ௫-ம் ஞாயிறு	325
கர்த்தர் பரத்துக்[illegible]கறின பண்டிகை	334
கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டி. பிந்தின ௬-ம் ஞாயிறு	342
பெந்தெக்கொஸ்தே பண்டிகையின் ௧-ம் நாள்	350
,, ,, ௨-ம் நாள்	361
திரித்துவத்தின் [illegible]ண்டிகை	370
திரித்துவத்தின் [illegible]ண்டிகைக்குப் பிந்தின ௧-ம் ஞாயிறு	380
,, ,, ௨-ம் ஞாயிறு	389
,, ,, ௩-ம் ஞாயிறு	397
,, ,, ௪-ம் ஞாயிறு	405
,, ,, ௫-ம் ஞாயிறு	414
,, ,, ௬-ம் ஞாயிறு	422
,, ,, ௭-ம் ஞாயிறு	431
,, ,, ௮-ம் ஞாயிறு	438
,, ,, ௯-ம் ஞாயிறு	446
,, ,, ௰-ம் ஞாயிறு	455
,, ,, ௰௧-ம் ஞாயிறு	463
,, ,, ௰௨-ம் ஞாயிறு	471
,, ,, ௰௩-ம் ஞாயிறு	4[illegible]
,, ,, [illegible]-ம் ஞாயிறு	488
,, ,, ௰௫-ம் ஞாயிறு	496
,, ,, ௰௬-ம் ஞாயிறு	505
,, ,, ௰௭-ம் ஞாயிறு	512
,, ,, ௰௮-ம் ஞாயிறு	521
,, ,, ௰௯-ம் ஞாயிறு	531
,, ,, ௨௰-ம் ஞாயிறு	540
,, ,, ௨௧-ம் ஞாயிறு	548
,, ,, ௨௨-ம் ஞாயிறு	557
,, ,, ௨௩-ம் ஞாயிறு	567
,, ,, ௨௪-ம் ஞாயிறு	575
,, ,, ௨௫-ம் ஞாயிறு	584
,, ,, ௨௬-ம் ஞாயிறு	593
,, ,, ௨௭-ம் ஞாயிறு	603
மிசியோன் இஸ்[illegible]ண்டிகை	613
திருச்சபை சீர்[illegible]க்தப்பட்ட[illegible]கினவுகூரும் திருநாள்	623
[illegible]காக இஸ்தோத்திரம் செலுத்தும் நாள்	634

கிறிஸ்து வருகையின் ௧-ம் ஞாயி[று].

(ஞானப்பாட்டு ௨.[illegible])

சுவி. மத். ௨௧, ௧-௯.

அவர் எருசலேமுக்குச் சமீபமாகச் சேர்ந்து, ஒலீவமலைக்கு அரு
கான பெத்பகேக்கு வந்தபோது இயேசு இரண்டு சீஷர்களை
அனுப்பி அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது: 2 உங்களுக்கு எதிராக
இருக்கிற கிராமத்திலே போங்கள்; அங்கே கட்டியிருக்கிற ஒரு
கழுதையையும் அத்தோடேகூட ஒரு குட்டியையும் உடனே காண்
பீர்கள், அவைகளை அவிழ்த்து, எனக்குக் கொண்டுவாருங்கள்.
3 ஒருவன் உங்களுக்கு ஏதாகிலுஞ் சொன்னால், அப்போது: அவை
கள் ஆண்டவருக்குத் தேவையென்று சொல்லுங்கள்; உடனே அவை
களை அனுப்புவானென்றார். 4 ஆனால் தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்
பட்டது நிறைவேறுகிறதுக்கு இதெல்லாஞ் சம்பவித்தது. 5 அவன்
உரைத்ததாவது: சீயோன் குமாரத்தியுடனே: இதோ, உன் இரா
சா மெத்தனவருமாய், கழுதையின்மேலும் நுகத்தடிக்குக் கீழ்ப்
பட்ட கழுதையினுடைய குட்டியின்மேலும் ஏறியிருக்கிறவருமாய்,
உன்னண்டைக்கு வருகிறாரென்று சொல்லுங்கள் என்றான். 6 சீஷர்
கள் போய், இயேசு தங்களுக்குக் கற்பித்தபடி செய்து, 7 கழு
தையையுங் குட்டியையுங் கொண்டுவந்து, அவைகள்மேல் தங்கள்
வஸ்திரங்களைப் போட்டு, அவரை அவைகள்மேல் ஏற்றினார்கள்.
8 ஆனால் திரள்கும்பு தங்கள் வஸ்திரங்களை வழியிலே விரித்துப்
போட்டார்கள்; வேறே சிலர் மரங்களின் கிளைகளைத் தரித்து, வழி
யிலே தெளித்தார்கள். 9 முன் பின் போகிற வருகிற கும்புகளோ
வென்றால்: தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசியன்னா, கர்த்தரின் நாமத்திலே
வருகிறவர் இஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர், உன்னதமானவைகளில் ஓசி
யன்னா என்று கூப்பிட்டார்கள்.

1. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குப் பெயர் என்ன.

கிறிஸ்து வருகையின் முதலாம் ஞாயிறு.

2. கிறிஸ்து வருகையின் ஞாயி[illegible] எத்தனை.

நாலு.

3. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் ஏன் வருகையின் ஞாயிறுகள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அவைகளிலே நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையைப்பற்றிப் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறபடியால்.

4. கிறிஸ்துவின் [illegible]ருகை எத்தனை விதம்.

மூன்று விதமாம்.

௧. நமது இரட்சகர் கன்னிமரியாளி[illegible]த்திலே மெய்யான மனுஷனாகப் பிறந்து, நமது மனுஷ சுபாவத்தை ஏற்

றுக்கொண்டு, சரீரப்பிரகாரமாக லோகத்தில் வந்தது அவருடைய முதலாம் வருகையாம். அந்த வருகை அப்போதே நிறைவேறியாயிற்று. அந்த வருகையைப்பற்றி அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கலாத்தியர் ௪, ௫-ல்: பராபரன் காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது ஸ்திரியினிடத்தில் பிறந்தவரும், நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவருமாகிய தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார் என்று சொல்லுகிறார்.

உ. கிறிஸ்துநாதர் தமது வார்த்தையினாலும், பரிசுத்த சாக்கிரமெந்துகளாலும் மனிதருடைய இருதயங்களைச் சந்தித்து, புதிதாக்கி, பரிசுத்தமாக்கி, தமது ஆறுதலால் சந்தோஷிப்பித்து, ஞானப்பிரகாரமாய் வருவதே அவருடைய இரண்டாம் வருகையாம். இந்த ஞானவருகையோ அநுதினமும் சம்பவிக்கிறதாயிருக்கிறது. இந்த வருகையைப்பற்றி நமது இரட்சகர் யோவான் ௧௪, ௨௩-ல்: ஒருவன் என்னைச் சிநேகித்தால், அவன் என் வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவான்; அவனை என் பிதா சிநேகிப்பார்; நாங்கள் அவனண்டைக்கு வந்து, அவனிடத்தில் வாசம் பண்ணுவோம் என்று சொல்லுகிறார்.

௩. நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் இந்த லோகத்தின் முடிவிலே சீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்க வருவது அவருடைய மூன்றாம் வருகையாம். இந்த வருகையைப்பற்றி கிறிஸ்துநாதர் யோவா. ரு, உ௮. உ௯-ல்: வேளைவரும், அப்போது பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு, நன்மை செய்தவர்கள் சீவனுக்கு எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும், தீமை செய்தவர்களோ ஆக்கினைக்கு எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்களென்று சொல்லுகிறார்.

5. இந்த வருகையின் நாலு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் கிறிஸ்துவின் மூன்றுவித வருகையில் எந்த வருகையைப் பற்றிப் பேசப்படும்.

அவைகளில் அவருடைய மூன்று வருகையைப் பற்றியும், விசேஷமாய் முதலாம் வருகையைப் பற்றியும் பேசப்படும்.

6. அதைப்பற்றி ஏன் விசேஷமாய்ப் பேசப்படும்.

நாம் வரப்போகிற கிறிஸ்துவினுடைய பிறப்பின் பண்டிகையைச் சரியாய்க் கொண்டாடுகிறதற்கும், அதிலே இயேசுநாதருடைய பிறப்பையும், மனுஷ அவதாரத்தையுங் குறித்து விபரமாய்க் கேட்டுப்படிக்கிறதற்கும் நம்மை ஆயத்தம் பண்ணும்படியாகத்தான்.

7. ஆனால் இந்நாளின் சுவிசேஷவாக்கியத்தில் விசேஷமாய் அடங்கியிருக்கிறதென்ன.

அதிலே இயேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்தில் செய்த பிரவேசம் விபரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

8. இயேசுநாதர் அதிலே எப்போது பிரவேசித்தார்.

அவர் பாடுபட்டு மரிக்கிறதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னே, அதாவது பெரிய வெள்ளிக்கிழமைக்கு முந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையில் தான்.

9. கர்த்தர் எந்த இடத்திலிருந்து இந்தப் பிரவேசம் செய்தார்.

எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் சமீபமாயிருக்கிற ஒலிவமலையிலிருந்து.

10. அவர் [illegible] எவ்விதமாகப் பிரவேசித்தார்.

சீஷர்கள் அவருக்கு ஒரு கழுதையையும் அதின் குட்டியையுங் கொண்டுவந்தபோது, அவர் கழுதையின்மேலேறிப் பட்டணத்துக்குட் பிரவேசித்தார்.

11. அந்தக் கழுதை கர்த்தருக்கு எங்கேயிருந்து வந்தது.

எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் சமீபமாயிருக்கிற ஒலிவமலைக்கு அருகான பெத்பகேய் என்னப்பட்ட ஒரு சிறு கிராமத்திலிருந்து.

12. அந்தக் கழுதையையும் அதின் குட்டியையும் இயேசுநாதரண்டைக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் ஆர்.

அவர் அதற்காகப் பெத்பகேய்க்கு அனுப்பின அவருடைய இரண்டு சீஷர்கள் தான். அதைப் பற்றி நம்முடைய சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே: இயேசு இரண்டு சீஷர்களை அனுப்பி, அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது: உங்களுக்கு எதிராக இருக்கிற கிராமத்திலே போங்கள்; அங்கே கட்டியிருக்கிற ஒரு கழுதையையும், அதோடே கூட ஒரு குட்டியையும் உடனே காண்பீர்கள். அதுகளை அவிழ்த்து எனக்குக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார் (க. உ) என்று சொல்லியிருக்கிறது.

13. ஆனால் கழுதைக்குச் சொந்தக்காரனுடைய உத்தரவில்லாமல் சீஷர்கள் அதைக் கொண்டுபோகக் கூடுமா.

கூடாது. ஆனால் இயேசுநாதர் அவர்களுக்கு: ஒருவன் உங்களுக்கு எதாகிலும் சொன்னால், அப்போது அதுகள் ஆண்டவருக்குத் தேவையென்று சொல்லுங்கள் என்கிற உத்தரவு கொடுத்திருந்தார். அவர்கள் இந்த வார்த்தையைச் சொந்தக்காரனுக்குச் சொன்னபோது, அவன், கர்த்தர்

சீஷருக்கு முன் சொல்லியிருந்த பிரகாரம், உடனே அனுப்பி
விட்டான்.

14. சீஷர்கள் கழுதையையுங் குட்டியையும் கொண்
டுவந்தபோது என்ன செய்தார்கள்.

அவர்கள் சேணத்துக்குப் பதிலாகவும், இராசரீக
அலங்காரத்துக்கு அடையாளமாகவும் தங்கள் வஸ்திரங்க
ளைக் கழுதையின்மேல் போட்டு, அவரை அதின்மேல் ஏற்
றினார்கள். இவ்விதமாக இராசாதி இராசாவாகிய இயேசு
நாதர் எருசலேம் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார்.

15. அவர் பிரவேசிக்கையில் திரள் கும்பு என்ன
செய்தார்கள்.

அவர்கள் மெத்த சந்தோஷமாயிருந்து, கர்த்தர் வரு
கிற வழியில் தங்கள் வஸ்திரங்களை விரித்துப்போட்டு, மரங்
களின் கிளைகளைத் தரித்து, வழியிலே தெளித்து, அவருக்கு
முன்னும் பின்னும்: தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசியன்னா, கர்த்
தரின் நாமத்திலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்; உன்
னதமானவைகளில் ஓசியன்னா என்று கூப்பிட்டார்கள் (கூ).

16. அவர்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களை ஏன் வழியிலே
விரித்தார்கள்.

கிறிஸ்துநாதரை மகிமைப்படுத்தவும், அவரை இரா
சாவாக அறிக்கையிடவுமே இராசாக்களுக்கடுத்த இந்த
கனத்தை அவருக்குக் காண்பித்தார்கள்.

17. அவர்கள் மரங்களின் கிளைகளை வழியிலே ஏன்
தெளித்தார்கள்.

இயேசுநாதர் சமாதானப் பிரபுவும், ஜெயத்தைச்
செய்தவருமாயிருப்பதினால், ஜெயத்துக்கும் சமாதானத்
துக்கும் அடையாளமாயிருக்கிற இதைத் தெளித்தார்கள்.

18. அவர்கள் ஓசியன்னாவென்று ஏன் பாடினார்கள்.

தாவீதின் குமாரன் அதாவது தாவீதின் வமிசமாகிய
இயேசுநாதர் லோகத்தின் மேசியாவும் இரட்சகருமாயிருக்
கிறாரென்பதைக் காண்பிக்கும்படியாகவே. ஏனெனில் மேசி
யாவாகிய கர்த்தருக்கு முன்பாக, ஓசியன்னா, அதாவது
கர்த்தாவே, ரத்தாசைசெய்தருளும் என்று சொல்லப்படும்
என்பதாய் தாவீது முன்னறிவித்திருக்கிறான். அவன் சொல்
லுகிறதாவது: ஆ, கர்த்தாவே, இரட்சியுமேன்; ஆ, கர்த்
தாவே, காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுமேன்; கர்த்தருடைய
நாமத்தினால் வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர் என்கிறான்
(சங்கீ. ௱௰அ, உரு. உகூ).

19. இயேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்தில் ஏன்
இந்தப் பிரகாரமாகப் பிரவேசஞ் செய்தார்.

சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும்படியாகத்
தான். ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்கு ஏறக்குறைய
௫௱ வருஷத்துக்கு முன்னே இருந்த இந்தத் தீர்க்கதரிசி இந்
தப் பிரவேசத்தைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லி உரைத்த
தாவது: சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவுங் களிகூரு, எருசலே
மின் குமாரத்தியே, கெம்பீரி; இதோ, உன் இராசா உனக்கு
வருகிறார்; அவர் நீதியுள்ளவரும் இரட்சிக்கிறவரும் தாழ்மை
யுள்ளவரும், கழுதையின்மேலும் கழுதைக்குட்டியாகிய மறி
யின்மேலும் ஏறிவருகிறவருமாயிருக்கிறார் என்றான் (சகரி.
௯, ௯).

20. சீயோன் குமாரத்தி என்று தீர்க்கதரிசியாரைக்
குறித்துப் பேசுகிறான்.

எருசலேம் பட்டணத்துக் குடிகளைக் குறித்துப் பேசு
கிறான். ஏனெனில் சீயோன் என்பது எருசலேமிலுள்ள
ஒரு மலையும், அதின்மேல் கட்டப்பட்ட அலங்கமுந் தான்.
சிலவிசை எருசலேம் பட்டணந்தானே சீயோனென்று
அழைக்கப்பட்டது. ஆகையால் எருசலேம் பட்டணத்தார்
சீயோன் குமாரத்தி என்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

21. சகரியா தீர்க்கதரிசி இந்த வாக்கியத்திலே சொல்
லுகிற இராசா ஆர்.

அவர் சர்வலோகத்தையும், விசேஷமாய் கிறிஸ்த
மான சபையையும் ஆளுகை செய்கிற இராசாதி இராசாவும்,
கர்த்தாதி கர்த்தரும் (அறிவி. ௰௯, ௰௬), நமது இரட்சகரு
மாகிய இயேசுநாதர் தான்.

22. இயேசுநாதர் லௌகீக இராசாக்களைப்போல்
பிரவேசிக்காமல், ஏன் அவ்வளவு அற்பமான பிரவேசஞ்
செய்தார்.

தாம் ஒரு லௌகீக இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி
வரவில்லை என்று காண்பிப்பதற்காகவே. அதை அவர்:
என் இராச்சியம் இந்த லோகத்தினுடையதல்ல (யோவா.
௰அ, ௩௬) என்று சொல்லிப் பிலாத்துவுக்கு முன்பாகத்
தெளிவாய் அறிக்கையிட்டார். மேலும்: மனுஷனுடைய
குமாரன் ஊழியஞ் செய்வித்துக் கொள்ளவராமல், ஊழியஞ்
செய்யவும், தமது சீவனை அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத்
தரவும் வந்தார் (மத். உ..) என்று சீஷர் முன்பாகச்
சொன்னதினால் அதற்குச் சாட்சி கொடுத்தார்.

ட ... ள.

23. நாம் இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் கற்றுக்
கொள்ளுகிறதென்ன.

I. எருசலேம் பட்டணத்துக்குள் பிரவேசித்த நமது இரட்சகரைப்பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்த கர்த்தராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் தூரமாயிருந்தும், பிரவேசத்துக்குத் தேவையான கழுதை எங்கே நின்றிருந்ததென்று பார்த்து, அறிந்திருந்தார். அப்படியே அவர் நம்மையும், நம்முடைய சகல காரியங்களையும், நமக்குண்டான எல்லாத் துன்பங்களையும் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறார். ஆண்டவரே, நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர் (யோவா. ௨௧, ௰௭) என்று பேதுரு இயேசுநாதருக்குச் சொன்னது உண்மையான வார்த்தையாம்.

௨. அவர் மனிதருடைய இருதயங்களையும் தமது சித்தத்தின்படியே திருப்பி[illegible]க்கக்கூடிய சர்[illegible]ள்ள கர்த்தராயிருக்கிறார். அது எங்ஙனம் [illegible]க்குத் தெரியும் என்றால், சீஷர்கள்: அது ஆண்டவருக்குத் தேவை என்று சொன்னவுடனே சொந்தக்காரன் கழுதையை அனுப்பிவிட்டான். இதில் இயேசுநாதருடைய வல்லமை விளங்கும். இந்த வல்லமையைப்பற்றி அவர்: வானத்திலும் பூமியிலும் எனக்குச் சகல அதிகாரமுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லித் தெளிவாய்ச் சாட்சியிடுகிறார் (மத். ௨௮, ௰௮).

௩. இயேசுநாதர் லோகத்தின் மெய்யான மேசியாவும் இரட்சகருமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் மேசியாவைப்பற்றி சகரியா சொன்ன தீர்க்கதரிசனம் அவரில் நிறைவேறிற்று. எப்படியென்றால் இயேசுநாதரையல்லாமல் வேறொருவனும் இராசாவாகக் கழுதையின்மேல் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்ததில்லை.

௪. அவர் நம்மை ஆளவும், நம்முடைய எல்லாச் சத்துருக்களுக்கும் விலக்கமாக நம்மைக் காப்பாற்றவும் சித்தமாயிருக்கிற நமது இராசாவாயிருக்கிறார். ஏனெனில் அவரைக் குறித்து சகரியா: இதோ! உன் இராசா உன்னண்டைக்கு வருகிறார் என்று உரைத்தான்.

௫. கிறிஸ்துநாதர் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமுள்ள கர்த்தராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் தீர்க்கதரிசி அவரை மெத்தனவுள்ள இராசா என்று அழைக்கிறதுமல்லாமல், நாமும் அவர் எருசலேமுக்குள் பிரவேசிக்கையில் அவரில் மெத்தனவையும் மனத்தாழ்மையையும் பார்க்கிறோம். இந்த இரண்டு கிறிஸ்தமான குணங்களை நாமும் தேடும்படி நம்மை ஏவி எழுப்ப கிறிஸ்துநாதர்: என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் நான் மெத்தனவும் மனத்

தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார் (மத். ௰௧, ௨௯).

௬. கிறிஸ்துநாதர் தமது பாடுகளை உற்சாகத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார். ஏனென்றால் எருசலேமிலே தாம் பாடுபட்டு மரிக்க வேண்டுமென்று அவர் அறிந்திருந்தும், அவர் பின்வாங்காமலும் தம்மை மறைக்காமலும் மனப்பூர்வமாய் அதுக்கு வந்தார். அதற்கு அவரை ஏவி எழுப்பினதென்னவென்றால், ஏழைப்பாவிகளாகிய நம்மைச் சிநேகிக்கிற அவருடைய உருக்கமான சிநேகமேயொழிய வேறல்ல. அதை அவர்: ஒருவனும் என் சீவனை என்னிடத்திலிருந்து வாங்கான்; நானாய் அதைக் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதினாலே தெளிவாய்த் தெரிவிக்கிறார் (யோவா. ௰, ௰௮).

II. கர்த்தருடைய சீஷரிடத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் இயேசு இரட்சகருக்கு எல்லாத்திலுங் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவருடைய சீஷர்கள் அவரால் கழுதையைக் கொண்டுவரும்படி அனுப்பப்பட்டபோது, ஒன்றும் எதிர்பேசாமலும் தாமதம் பண்ணாமலும் அவருடைய உத்தரவின்படியே செய்தார்கள்.

௨. நாம் தேவையானால் இயேசுநாதருடைய மகிமைக்காக நமக்குண்டான எல்லாவற்றையுங் கொடுக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அந்தக் குணம் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கழுதையின்மேல் போட்ட சீஷர்களுக்கும், கழுதையின் சொந்தக்காரனுக்கும், இங்கே சொல்லப்பட்ட மற்ற சனத்துக்குங் கூட இருந்ததென்று பார்க்கிறோம்.

III. சனத்தினிடத்தில் விசேஷமாய் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் இயேசு இரட்சகருடைய வருகையைப்பற்றி சந்தோஷமாயிருந்து, அதுக்காக அவரை மிகவும் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணவேண்டும். அப்படியே சனங்கள் செய்து: தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசியன்னா, கர்த்தரின் நாமத்திலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர் என்று பாடினார்கள்.

௨. நாம் நமது இருதயங்களோடு இயேசுநாதரைப் பின்சென்று, அவர் நமது இருதயங்களில் பிரவேசிக்கும்படியாக அவரை அழைக்க வேண்டும். முன் பின் போகிற வருகிற சனம்: கர்த்தருடைய நாமத்தில் வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவரென்று கூப்பிட்டதுபோலே நாமும் விசேஷமாய் இந்தக் காலத்திலே நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரு,

டைய வருகையைத் தியானித்து, அவர் ஞானப்பிரகாரமாக நமது இருதயத்தில் பிரவேசிக்கும்படி அதை அவருக்குத் திறந்து வைத்து, அவரை அழைக்க மறவாதிருப்போமாக.

2. நாம் இயேசுவானவரை நமக்குள் எப்படி அழைக்க வேண்டும்.

மெய்யான செபத்தினால் தான். ஆதலால் நாம் செபம் பண்ணிக் கேட்க வேண்டியதாவது: எங்கள் அருமையான இயேசு இரட்சகரே, இராசாதி இராசாவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவுமாகிய பரமபிதாவுடைய ஒன்றான குமாரனே, தேவரீர் உம்முடைய தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டு உமது வருகையை எங்களுக்கு முன்னறிவித்ததுமல்லாமல், உம்முடைய வார்த்தைப்பாட்டைக் கைக்கொண்டு, உம்முடைய சந்தோஷமான மனிதவதாரத்திலே கிருபையாய் எங்களைச் சந்தித்த இந்த உமது இரக்கத்துக்காகவும், உமக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறோம். கர்த்தாவே, எங்கள் இருதயங்களில் ஞானப் பிரவேசஞ் செய்து, வாசம்பண்ணும்படிக்கும், நாங்கள் உம்முடைய பாதுகாப்பாலும், உம்முடைய ஆறுதலாலும் சந்தோஷப்படும்படிக்கும், நாங்கள் மெய்யான விசுவாசத்தோடு உம்மை யேற்றுக்கொள்ளும்படியாக, தேவரீர் எங்கள் இருதயங்களை எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து சுத்திகரித்து உமது பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு எங்களை நடத்தவேண்டுமென்று உம்மைத் தாழ்மையாய்க் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம். ஆ, இன்பமான இயேசுவே, மெய் ஆஸ்தியான உம்மையே நான் பெற்றிருக்க என்றைக்கும் என் நெஞ்சில் வாசமாயிரும். உமக்கும், உமது பரம பிதாவுக்கும், பரிசுத்த ஆவிக்கும் சதா காலங்களாய்த் துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக. ஆமேன்.

கிறிஸ்து வருகையின் உ-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு [illegible].)

சுவி. லூக். உக, உரு-௩௬.

சூரியனிலுஞ் சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்க
ளும் பூமியின்மேல் இருக்கிற சாதிகளுக்குள்ளே கலக்கமான மன
இடுக்கமும் உண்டாகும். சமுத்திரமும் அலைகளும் முழக்கமாயிருக்
கும். 26 பூச்சக்கரத்தின் மீதில் வருங் காரியங்களுக்குப் பயந்து
எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால், மனுஷர் தொய்ந்து போவார்கள்;
ஏனெனில் வானங்களின் பெலன்கள் அசையும். 27 அப்போது
மனுஷனுடைய குமாரனை மேகத்திலே வல்லமையோடும் வெகு
மகிமையோடும் வரக் காண்பார்கள். 28 இவைகள் சம்பவிக்கத்
தொடங்கும்போதோவெனில், நீங்கள் நிமிர்ந்து, உங்கள் தலைகளை

எடுங்கள்; அதேனெனில் உங்கள் மீட்பு சமீபித்திருக்கிறதென்றார்.
29 ஒரு உவமையை அவர்களுக்குச் சொன்னார். அத்தி மரத்தை
யுஞ் சகல மரங்களையும் பாருங்கள். 30 அவைகள் துளிர்விடுகை
யில், வசந்தகாலஞ் சமீபமாயிற்றென்று அவைகளாலே கண்டறி
கிறீர்கள். 31 அப்படியே நீங்களும் இவைகள் சம்பவிக்கிறதைக்
காணும்போது, பராபரனுடைய இராச்சியஞ் சமீபமாயிருக்கிற
தென்று அறியுங்கள். 32 மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லு
கிறேன், எல்லாஞ் சம்பவிக்குமட்டும் இந்தச் சந்ததி ஒழிந்து
போகாது. 33 வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோம், என் வார்த்தை
களோ ஒழிந்துபோகாது. 34 உங்கள் இருதயங்களோவெனில்
பெருந்தீனியினாலும் வெறியினாலும் பிழைப்பின் கவலைகளினாலும்
பாரஞ் சுமத்தப்பட்டு, அசுப்பிலே அந்தநாள் உங்கள்மேல் வராத
படிக்கு, எச்சரிக்கையாயிருங்கள். 35 அதேதெனில் பூமியின் மீதெல்
லாங் குடியிருக்கிற அனைவர்மேலும் அது ஒரு கண்ணியைப்போலே
வரும். 36 ஆகையால் சம்பவிக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம்
நீங்கள் தப்புவித்துக்கொள்ளவும், மனுஷனுடைய குமாரனுக்கு முன்
பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படவும், எந்தக்
காலத்திலுஞ் செபம்பண்ணி விழித்திருங்கள் என்றார்.

1. இந்த நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே கிறிஸ்துவின் எந்த வருகையைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் இந்த லோகத்தின் முடிவிலே, அதாவது, கடைசி நாளிலே சீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்க வருகிற கடைசி வருகையைப் பற்றி.

2. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குகள் உண்டு.

இரண்டு பங்குகள் உண்டு.

முதலாம் பங்கிலே கடைசி நாளுக்கு முன் நடக்கப்போகிற அடையாளங்களைப் பற்றியும்,

இரண்டாம் பங்கிலே நாம் நம்மை அந்த நாளுக்கு எப்படி ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நமது இரட்சகர் பேசுகிறார்.

முதலாம் பங்கு.

3. கடைசி நாளுக்கு முன் நடக்கப்போகிற அடையாளங்கள் எத்தனை விதம்.

மூன்று விதம். அதாவது: வானத்திலும், மனுஷனுக்குள்ளும், மனுஷனைச் சுற்றிலும் உண்டாகும் அடையாளங்களாம்.

4. மனுஷனுக்கு மேலாக வானத்திலே என்ன அடையாளம் காணப்படும்.

வானத்திலே சூரியனிலும் சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் விசேஷித்த அடையாளங்கள் காணப்படும். எப்படி என்றால், சூரியன் அந்தகாரப்பட்டு, சந்திரன் தன் ஒளியைக் கொடாதேபோம். நட்சத்திரங்கள் வானத்திலிருந்து விழும் (மத். உ[illegible], உக). அப்போது நமது வாக்கியத்திலும் சொல்லுகிற தின்படியே வானங்களின் பெலன்கள் அசைப்பும்.

5. மனுஷருக்குள்ளே என்ன அடையாளம் உண்டாகும்.

மனிதரி[illegible]மானவர்களுக்கு அதிக சஞ்சலமும் பயமுமிருப்பதினால், அவர்கள் என்ன செய்யலாமென்று அறியாமல், பூசக்கரத்தின்மீதில் வரும் காரியங்களுக்குப் பயந்து, எதிர்பார்க்கிறதினால் தொய்ந்துபோவார்கள்.

6. தங்களைச் சுற்றிலும் மனுஷர் எந்த அடையாளங்களைக் [illegible]க் கேட்பார்கள்.

அப்போது வானம் மாத்திரமல்ல, சமுத்திரமும் அதின் அலைகளும் பெரிய முழக்கத்தையும் சத்தத்தையும் உண்டாக்கும்.

7. இந்த அடையாளம் எப்போது உண்டாகும்.

விசேஷமாய் லோகத்தின் முடிவிலே உண்டாகும். அப்போது மனுஷனுடைய குமாரனை மேகத்திலே வல்லமையோடும் வெகு மகிமையோடும் வரக் காண்பீர்களென்று நமது இரட்சகர் நமது சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார்.

8. அந்த மனுஷ குமாரன் ஆர்.

இயேசு கிறிஸ்துநாதர்தான். ஏனெனில் அவர் பிதாவினிடத்தில் பிறந்த மெய்யான தேவனாக மாத்திரமல்ல, கன்னிமரியாளிடத்தில் பிறந்த மெய்யான மனுஷனாகவும் இருக்[illegible]படியால், மனுஷ குமாரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

[illegible] அவர் எப்போது வருவார்.

இந்த லோகம் முடியும்போது வருவார்.

10. அப்போது அவர் எப்படி வருவார்.

வெகு வல்லமையோடும், மகிமையோடும், தமது மகிமையில் தம்முடைய சகல பரிசுத்த தூதரோடுங் கூட வருவாரென்று எழுதியிருக்கிறது. ([illegible]ரு, கூக)

11. அவர் அப்போது [illegible]த்துக்காக வருவார்.

சீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்கும் படிக்குத்தான். [illegible]ந்த அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு இறந்து போனவர்களு[illegible]யிருள்ளவர்களுமாகிய எல்லா மனுஷர் மேலும் உண்ட[illegible]. அப்போது நீதிமான்களை அவர் தமது வலதுபக்கத்தி[illegible] நிறுத்தி: என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்

பட்டவர்களே லோகத்தோற்றமுதல் உங்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அ[illegible]ர்களுக்குச் சொல்லுவார் (மத். உரு, ஙச). அவிசுவாசிகளை[illegible]யோ அவர் தமது இடதுபக்கத்திலே நிறுத்தி: சபிக்கப்பட்டவ[illegible]களே, என்னை விட்டுப் பிசாசுக்கு[illegible] அதின் தூதருக்கும் ஆ[illegible]த்தம் பண்ணப்பட்ட நித்திய அக்கினியிலே போங்கள் என்[illegible] சொல்லி (மத். உரு, சக) அவர்களை நரகத்தின் அக்கினிக்கு ஒப்புக்கொடுப்பா[illegible] [illegible]டாகும் இந்த

12. கர்த்தருடைய வருகையின் [illegible]

அடையாளத்தைக் காணும்போது, நீதிமான்கள் கூட பயப்பட வேண்டியதா.

இல்லை. அவர்கள் பயப்படாமல், கிறிஸ்து வருகையின்பேரில் மெத்தவும் சந்தோஷமாயிருப்பார்கள். அதுக்கென்று நம்முடைய இரட்சகர்: இதுகள் சம்பவிக்கத் தொடங்கும்போதோவெனில், நீங்கள் நிமிர்ந்து, உங்கள் தலைகளை ஏறெடுங்கள்; அதேனெனில் உங்கள் மீட்பு சமீபிக்கிற தென்று நமது வாக்கியத்திலே (உஅ) சொல்லுகிறார்.

13. ஆனால் நீதிமான்கள் மீட்டிரட்சிக்கப்பட்டிருக் கிறார்களே, அப்படியிருக்கக் கடைசிநாளிலே அவர்களுடைய மீட்பு சமீபிக்கிறதென்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுவதென்ன.

மெய்தான், அவர்கள் இயேசு இரட்சகர் மூலமாய் பாவத்திலும் பராபரனுடைய கோபத்திலும் நரகத்தினு மிருந்து மீட்டு இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகிலும், இச்சீவனிலே அவர்கள் இன்னம் பலவித இக்கட்டிலும் நிர்பந்தத்திலும், ஆம், சிலவிசை குணப்படாதவர்களால் வரும் துன்பத்திலும் இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் கடைசி நாளில் மாத்திரம் மீட்டு இரட்சிக்கப்படுவார்கள். அப்போது கர்த்தர் அவர்களை எல்லா துஷ்கருமத்துக்கும் விலக்கி விடு வித்து, தம்முடைய பரம இராச்சியத்துக்குட்படக் காப்பாற் றுவார் (உ தீமோ. ச, யஅ).

14. இதைச் சீஷர்களுக்குத் தெளிவாய்க் காட்டும் படிக்கு இயேசுநாதர் எந்த ஒப்பனையை நமது சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் சொல்லுகிறார்.

அத்திமரம் முதலான மரங்களைப் பற்றிய ஒப்பனை தான். அதாவது: அத்திமரத்தையும் சகல மரங்களையும் பாருங்கள். அதுகள் துளிர் விடுகையில் வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்றென்று அதுகளை[illegible] கண்டறிகிறீர்கள் (உக. ஙய) என்கிறார். இந்த வார்த்தையினால் அவர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறதாவது: அத்திமரம் முதலான மரங்கள் பூத்து புஷ்பங்களைக் கொடுக்கிறபோது, மனுஷன் வசந்தகாலம் சமீ

பமாயிருக்கிறதென்று பார்க்கிறபடியால், விசனப்படாமல் சந்தோஷமாயிருக்கிறானே. அதுபோல் நீதிமான்களும் நம்முடைய இரட்சகர் ரு. உச-ல் சொல்லுகிற அடையாளங்களைப் பார்க்கிறபோது, நித்திய ஜீவனின் வசந்தகாலமும் பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் மகிமையும் சமீபமாயிருக்கிறபடியால், அவர்கள் இனிமேல் விசனப்படாமல் சந்தோஷப்பட வேண்டும் என்பதே.

15. இவைகளெல்லாம் நாம் உண்மையாய் நம்பும்படி நம்முடைய இரட்சகர் தம்முடைய வார்த்தையை எப்படி திடப்படுத்தினார்.

அவர்: மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், எல்லாம் சம்பவிக்குமட்டும் இந்தச் சந்ததி ஒழிந்துபோகாதென்று (ஙஉ) சொல்லி ஆணையிட்டார்.

16. இயேசுநாதருடைய வார்த்தைகளை நாம் முழு இருதயத்தினாலும் நம்பலாமா.

ஆம், நம்பலாம்; ஏனென்றால் வானமும் பூமியும் கடைசிநாளிலே ஒழிந்துபோனாலும், கர்த்தருடைய வார்த்தை ஒழிந்துபோகாது (ஙங).

படிப்பினை

சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் முதலாம் பங்கினாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. இந்த உலகம் எப்போதும் இராமல், ஒருநாளில் ஒழிந்துபோகும். ஏனென்றால் வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகுமென்று நமது இரட்சகர் சொல்லுகிறார்.

உ. மனிதர் தங்கள் ஜீவகாலத்திலே செய்த யாவற்றிற்கும் கணக்கு ஒப்புவிக்கக் கடைசிநாள் வரும். ஏனென்றால் அவனவன் தன் சரீரத்தினால் நடப்பித்த நன்மைகளுக்கும் தீமைகளுக்கும் தக்கதுகளை அடையும்படிக்கு, நாம் எல்லாரும் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக வெளிப்பட வேண்டியது (உ கொரிந். ரு, ய).

ங. குணப்படாதவர்களாகிய எல்லாரும் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பை நினைத்து பயப்படுவார்கள். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் அவர்களைக் குறித்து: பூச்சக்கரத்தின் மீதில் வருங் காரியங்களுக்குப் பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால், மனுஷர் சோர்ந்து போவார்கள் என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார். அவர்கள் அப்போது திகிலும் பயமும் நிறைந்தவர்களாய், பருவதங்களையும் கன்மலைகளையும் பார்த்து: நீங்கள் எங்கள்மேல் விழுந்து, எங்களை ஆசனத்தின்

மேல் உளுக்காந்தவருடைய முகத்துக்கும், ஆட்டுக்குட்டியினுடைய கோபத்துக்கும் மறைத்து அடக்குங்கள் (அறிவி. சு, யசு) என்று சொல்லுவார்கள்.

ச. எல்லா நீதிமான்களும் பராபரனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் நாளை நினைத்துச் சந்தோஷப்படுவார்கள். இந்த அவர்களுடைய சந்தோஷத்தைப்பற்றி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுநாதர் நம்முடைய சுவிசேஷவாக்கியத்திலே: நீங்கள் நிமிர்ந்து உங்கள் தலைகளை எடுங்கள்; அதேனென்றால் உங்கள் மீட்பு சமீபிக்கிறது (உ...) என்று சொல்லுகிறார்.

ரு. கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற எல்லா விசுவாசிகளும் இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் நாளை நினைத்து, தங்களுடைய நிர்ப்பந்தத்திலே தங்களை ஆற்றித்தேற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் வருத்தங்களிலுந் துன்பங்களிலும் நித்திய காலமாய் இருக்கமாட்டார்கள் என்றும், மீட்பின்நாள் சமீபிக்கிறதென்றும் இந்த வாக்கியத்தினால் அறிந்துகொள்ளுகிறோம்.

இரண்டாம் பங்கு.

17. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே இயேசுநாதர் நாம் கடைசிநாளின் அவருடைய வருகைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கும்படி நமக்கு என்னத்தைப் போதிக்கிறார்.

நாம் விலகியிருக்க வேண்டியது இன்னதென்றும், நாம் செய்யவேண்டியது இன்னதென்றும் நமக்குப் போதிக்கிறார்.

18. நாம் எந்தக் காரியங்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

பெருந்தீனி, குடிவெறி, பிழைப்பின் கவலைகளுக்குத்தான்.

19. நாம் ஏன் அதற்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்.

ஒரு பட்சி தனக்கு வைத்திருக்குங் கண்ணியை அறியாமல், அந்தக் கண்ணியிலே அகப்படுகிறதுபோல், இந்தப் பாவங்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிராத மனுஷன் திடீரென்று அசுப்பிலே கண்ணிபோல் வரும் பராபரனுடைய நாளிலே சிக்கப்படுவானாதலால்.

20. ஒரு கிறிஸ்தவன் பிழைப்புக்காக அல்லது தன்னுடையவர்களின் ஆதரிப்புக்காகக் கொஞ்சமாவது கவலைப்பட வேண்டியதில்லையா.

ஆம், அவன் கவலைப்பட வேண்டியது தான். ஏனென்றால் மனுஷன் வேலைசெய்யவும், தன் முகத்தின் வேர்வையால் அப்பம் புசிக்கவும் வேண்டும் என்று கர்த்தர் கற்பித்திருக்கிறார். ஆகிலும், அவன் பராபரனிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்காதவனைப்போல் கவலைப்படக் கூடாது. அதாவது: அவன் பராபரனுடைய வசனத்தை அசட்டை பண்ணுகிறபடிக்கும், செபத்தை மறவாதபடிக்கும் [illegible] முதலான பரிசுத்த காரியங்களை அற்பமாக எண்ணுகிறபடிக்கும், அவன் தன் இருதயத்தை [illegible]மைப்பின் கவலைகளினாலே பாரஞ் சுமத்தக் கூடாது. ஏனென்னில் இந்தக் கவலையினாலே, மனுஷனுடைய இருதயம் பராபரனைச் சரியாய் நினைக்கக் கூடாதபடிக்கு அதிகப் பாரஞ் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறபடியால், பராபரன் அதை விலக்கியிருக்கிறார்.

21. ஒரு கிறிஸ்தவன் தன்னைக் கடைசிநாளுக்கு ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்.

அவன் எல்லாக்காலத்திலும் செபம்பண்ணி விழித்திருக்க வேண்டும், அதாவது, தன் நினைக்கையைக் கவனித்து, தன்னை எல்லாப் பாவத்துக்குங் காப்பாற்றி விலகியிருக்க வேண்டும்.

22. ஒரு கிறிஸ்தவன் எல்லாக்காலத்திலும் எப்படி செபம்பண்ணக் கூடும், அவன் வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லையா.

அவன் செபம் பண்ணுகிறதோடு கூட வேலைசெய்கிறதும் கர்த்தருடைய சித்தந்தான். ஆனால் கர்த்தர், நாம் எல்லாக்காலத்திலும் செபம்பண்ணவேண்டும் என்று சொல்லுகிறாரென்றால், நாம் ஒரு நாளையாவது விட்டுவிடாமல், அநுதினமும் அவரை நோக்கிச் செபம்பண்ணி, நாம் மனுஷனுடைய குமாரனுக்கு முன்பாக, அதாவது கடைசி நாளிலே சந்தோஷத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அவருக்கு முன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாவதற்கு, விசுவாசத்திலேயும் சிநேகத்திலேயும் நடக்கும்படிக்கு, அவர் நம்மைக் கிருபையாய் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறது அவசியம்.

படிப்பினை.

சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்த இரண்டாம் பங்கினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. நாம் எப்போதும் கடைசிநாளை நினைத்து, சம்பவிக்கப்போகிற எல்லாத்துக்கும் தப்புவித்துக்கொண்டு, மனுஷனுடைய குமாரனுக்கு முன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு நம்மை அந்நாளுக்கு ஆயத்தம்

பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் மனுஷன் தன் கடைசி நாளிலே எப்படிப்பட்டவனாயிருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவனாக அவன் இருதயத்தை அறிகிறவராகிய பராபரனாலே தீர்க்கப்படுவான். ஆதலால் எக்காலத்திலும் விழித்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

உ. நாம் பெருந்தீனிக்கும் வெறிக்கும் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அதினாலே மனுஷன் தன்னைக் கடைசிநாளுக்கு ஆயத்தம் பண்ணத் தகுதியற்றவனாவான். ஆதலால், உங்கள் இருதயங்கள் பெருந்தீனியினாலும் வெறியினாலும் பாரஞ் சுமத்தப்படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்.

௩. நாம் பொருளாசைக்கும் பூமிக்கடுத்த காரியங்களைப்பற்றிய தகாத கவலைக்கும் அதிக எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் உலக காரியங்களைப்பற்றி அதிகமாய்க் கவலைப்படுகிறவன் நித்திய காரியங்களை மறந்துவிடுகிறான். ஆதலால் நமது இரட்சகர்: உங்கள் [illegible]ளா வெனில், பெருந்தீனியினாலும் வெறியினாலும் [illegible]மைப்பின் கவலைகளினாலும் பாரஞ் சுமத்தப்பட்டு, அசுப்பிலே அந்த நாள் உங்கள்மேல் வராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருங்கள், என்று ௩௪-ம் வசனத்தில் சொல்லுகிறார்.

ச. கடைசி நாள் மனிதர் நினையாததற்கு முன்னே வரும். நாம் எப்போதும் அதுக்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று நமது இரட்சகர் பிரிய சித்தமாயிருக்கிறதால் தாம் வரப்போகிற காலத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. ஆகிலும், நியாயத்தீர்ப்பின் நாள், மனுஷர் கவலையற்றவர்களாய்ப் பிழைக்கும்போது, அசுப்பிலே ஒரு கண்ணியைப்போலே வரும் என்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறார்.

ரு. நாம் எப்போதும் செபம் பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் நாம் கர்த்தருக்கு முன்பாக நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே நிற்கப் பாத்திரவான்களாவதற்கு நாமே நம்மை ஆயத்தம்பண்ணக் கூடாதவர்களாய் இருப்பதால்; நாம் எப்போதும் கர்த்தரை நோக்கி, அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு நம்மை நடத்தி ஆயத்தம்பண்ண வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டும். ஆம், நாம் எக்காலத்திலுங் கேட்கவேண்டியதாவது: எங்கள் அருமைப் பிதாவாகிய கர்த்தரே, நாங்கள் இம்மையில் உமக்கு உண்மையுள்ள இருதயத்தோடு ஊழியஞ் செய்து, உம்முடைய நேசகுமாரன் வருகிறபோது, அவரைச் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருக்கும்படி எங்களை எழுப்பவேண்டும் என்று இந்த உம்முடைய பிரிய குமாரனாகிய எங்கள் நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம், சுவாமி. ஆமேன்.

கிறிஸ்து வருகையின் ௩-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௩. ௪.)

சுவி. மத். ௰௧, ௨—௰.

காவலிலிருக்கிற யோவான் [illegible] கிரியைகளைக் கேட்டு,
தன் சீஷர்களில் இரண்டுபேரை அனுப்பி: 3 வருகிறவர் நீர்தானோ,
அல்லது வேறொருவருக்குக் காத்திருக்கவேண்டுமோ என்று அவரைக்
கேட்கச் சொன்னான். 4 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தர
மாகச் சொன்னதாவது: நீங்கள் போய், கேட்கிறதையும் காண்கிற
தையும் யோவானுக்கு அறிவியுங்கள். 5 குருடர் பார்வையடை
கிறார்கள். சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள். குஷ்டரோகிகள் சுத்தமா
கிறார்கள், செவிடர் கேட்கிறார்கள், மரித்தோர் எழுந்திருக்கிறார்
கள், தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகிறது. 6 ஆர் என்
னிடத்தில் இடறல் படாதிருக்கிறானோ, அவன் பாக்கியவான் என்
றார். 7 அவர்கள் போகிறபோதோவெனில், இயேசு ஜனங்களுக்கு
யோவானைக்குறித்துச் சொல்லத் துவக்கினதாவது: வனாந்தரத்தில்
எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள்; காற்றினால் அசையுண்ட நாண
லையோ. 8 அல்லது எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள்; மெல்லிய
வஸ்திரங்களைத் தரித்த [illegible] மனுஷனையோ. இதோ, மெல்லிய வஸ்திரங்
[illegible] தரிக்கிறவர்கள் அரச மாளிகைகளில் இருக்கிறார்கள். 9 அல்
லது எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள்; தீர்க்கதரிசியையோ. ஆம்,
தீர்க்கதரிசியிலும் அதிகப்பட்டவனை என்று உங்களுக்குச் சொல்லு
கிறேன். 10 அதேதென்றால்: இதோ [illegible] நம்முடைய தூதனை
உம்முடைய முகத்துக்கு முன்பாக அனுப்புகிறோம்; அவன் உமக்கு
முன்னே உமது வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவானென்று எழுதிக்
குறிக்கப்பட்டவன் இவன்தானே என்றார்.

1. இந்த சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் கிறிஸ்துவினுடைய எந்த வருகையைப்பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

இயேசுநாதர் வாக்குத்தத்தம் பண்ண[illegible] மெய்யான மேசியாவானவரோ என்கிற யோவானுடைய கேள்வி அதில் அடங்கியிருக்கிறபடியால், விசேஷமாய் கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைப்பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஆகிலும் கர்த்தரின் இரண்டாம், அதாவது ஞான வருகையைப் பற்றியும் இதிலே பேசப்படும். எப்படியெனில், இயேசுவானவர் யோவானைப் பற்றி: இதோ நாம் நம்முடைய தூதனை உம்முடைய முகத்துக்கு முன்பாக அனுப்புகிறோம்; அவன் உமக்கு முன்னே உமது வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவான் என்று எழுதிக் குறிக்கப்பட்டவன் இவன் தானே என்று சொல்லுகிறார் (௰). யோவானோ இயேசுநாதர் மனிதருடைய இருதயங்களில் ஞானப்பிரகாரமாகப் பிரவேசிக்கும்

படியாய்த் தன்னுடைய குணப்படுதலின் பிரசங்கத்தினாலே அவருக்கு வழியை ஆயத்தம்பண்ணினான்.

இந்தச் சுவிசேஷவாக[்கியம்] எத்தனை பங்காய் இருக்கிறது.

இரண்டு பங்காய் இருக்கிறது.

முதலாம் பங்கு.

3. முதலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

யோவான் இயேசுநாதரண்டைக்குச் சீஷர்களை அனுப்பினதைப் பற்றியது.

4. இந்த யோவான் ஆர்.

சகரியா, எலிசபேத்து என்றவர்களின் குமாரன்.

5. இந்த யோவானுடைய விசேஷித்த தொழில் என்ன.

பராபரனாலே கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்குமுன் அனுப்பப்பட்ட இவன் மேசியாவாகிய கர்த்தர் அதாவது லோகத்தின் இரட்சகர் இப்போது வந்திருக்கிறார் என்று சனத்துக்குப் பிரசங்கித்துப் போதிக்கிறது[illegible] அவர்கள் இயேசுநாதரை விசுவாசிக்கும்படி அவர்களுக்குப் புத்திசொல்[illegible]துமே அவனுடைய தொழிலாம்.

6. அவ[illegible] ஸ்நானகன் என்னப்படுகிறான்.

அவன் பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே முதல் முதல் மனுஷருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்தவனாயிருப்பதாலும், இயேசுநாதருடைய அப்போஸ்தலனும் சுவிசேஷகனுமாகிய யோவான் வேறே என்றும் இவன் வேறே என்றும் காண்பிக்கும்படியாகவும், அவனுக்கு ஸ்நானகன் என்ற பேர் கொடுக்கப்பட்டது.

7. யோவான் ஸ்நானகன் [illegible] இயேசுநாதரண்டைக்கு அனுப்பினபோது எங்கே இருந்தான்.

அவன் காவலிலே இருந்தான் என்று நமது சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

8. அவனைக் காவலிலே வைத்தது ஆர்.

கலிலேயாவின் அதிபதியாகிய ஏரோதே அந்திப்பாஸ் என்பவன்.

9. அவன் யோவான் ஸ்நானகனை ஏன் காவலில் வைத்தான், ஏதாவது குற்றஞ் செய்திருந்தானோ.

இல்லை. அவன் யாதொரு குற்றமுஞ் செய்யாமல், கர்த்தருடைய உத்தம ஊழியக்காரனாக ஏரோதே இராசாவை அவன் செய்த அக்கிரமத்தின் நிமித்தம் கடிந்துகொண்டான்.

எப்படியெனில், இந்த ஏரோதே இராசா தன் சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் பெண்சாதியான ஏரோதேயாளைத் தன்னிட்டமாகச் சேர்த்துக்கொண்டபடியால், யோவான் ஸ்நானன் அவனுக்கு: நீர் அவளைப் படைப்பது உமக்கு அடாதென்று புத்திசொன்னான். அதினிமித்தம் ஏரோதே அவனைக் காவலில் வைத்து, அந்த ஏரோதேயாளின் வேட்டுக்கொள்ளுதலினால் அவனைச் சிரச்சேதமும் பண்ணினான்.

10. யோவான் ஸ்நானகனால் இயேசுநாதரண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் ஆர்.

அவனாலே இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றி நன்றாய்ப் போதிக்கப்பட்ட இரண்டு சீஷர்கள்.

11. அவன் அவர்களை எப்போது கிறிஸ்துவண்டைக்கு அனுப்பினான்.

அவன் காவலிலே இருந்து கிறிஸ்துவின் கிரியைகளையும், அற்புதங்களையும் கேட்டபிற்பாடு தான்.

12. யோவான் இயேசுநாதரிடத்தில் எதைக் கேட்க அனுப்பினான்.

வருகிறவர் நீர் தானோ, அல்லது வேறொருவருக்குக் காத்திருப்போமோ, [illegible]து அவர் யூதர் நெடுநாளாக நம்பிக்கையோடு காத்திருந்த [illegible]த்தின் மெய்யான மேசியாவாகிய இரட்சகராயிருக்கிறாரோ என்று கேட்கச் சீஷர்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்தான்.

13. இயேசுநாதர் லோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறதைப்பற்றி யோவானுக்குச் சந்தேகம் இருந்ததா.

இல்லை. ஏனெனில் இதோ, லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டி என்று கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சிகொடுத்த அவனுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிருக்கக் கூடியதெப்படி (யோவா. ௧, ௨௯) மேலும் அவன் பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டும், கன்னிமரியாள் சந்தித்த தன் [illegible]கப்பட்டன்மாரைக் கொண்டும் அநேகமாய்க் கிறிஸ்துவைக் குறித்துக் கேட்டிருந்ததுமல்லாமல், இயேசுநாதருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கும் சமயத்திலே: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறார் என்று பிதாவாகிய பராபரன் இயேசுநாதருக்குக் கொடுத்த சாட்சியையும் கேட்டிருந்தான் (மத். ௩, ௧௭). ஆகையால் அவனுக்குச் சந்தேகம் இருந்ததென்று நினைக்கிறதற்கு இடமில்லை.

[illegible] அப்போது அவன்: வருகிறவர் நீர் தானோ, அல்லது வேறொருவருக்குக் காத்திருப்போமோ என்று ஏன் கேட்டான்.

யோவான் தானே மெய்யான லோக இரட்சகராயிருக்கிறான் என்கிற தப்பிதமான எண்ணம் யூதரில் அநேகருக்கு இருந்தது போல் அவனுடைய [illegible]ருக்கும்) இன்னம் இருந்தபடியால், அவர்கள் இயேசுநாதர் தான் லோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறார் என்று அவருடைய சுயவாயினாலே கேட்டு அறியும்படிக்கு அவர்களை அவரண்டைக்கு அனுப்பினான். அப்படியே இந்தச் சீஷர்களுக்கு உண்டான தப்பிதமான எண்ணத்தை நீக்கும்படியாகவும், அவர்கள் யோவானை அல்ல, இயேசுநாதரையே லோகத்தின் இரட்சகராக விசுவாசித்து அறிக்கையிட்டுப் பிரசங்கம் பண்ணும்படியாகவும் தன் இரண்டு சீஷர்களை கர்த்தரண்டைக்கு அனுப்பினான்.

15. இயேசு இரட்சகர் யோவான் ஸ்நானகனுடைய சீஷர்களுக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்.

அவர் தம்முடைய அடையாளங்களையும் அற்புதங்களையுங் காட்டி, அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாக: நீங்கள் போய்க் கேட்கிறதையும் காண்கிறதையும் யோவானுக்கு அறிவியுங்கள். குருடர் பார்வை அடைகிறார்கள், சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள், குஷ்டரோகிகள் சுத்தமாகிறார்கள், செவிடர் கேட்கிறார்கள், மரித்தோர் எழுந்திருக்கிறார்கள், தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார் (மத். ௧௧, ௪. ௫).

16. இந்த இரட்சகருடைய உத்தரவினால் யோவான் ஸ்நானகனுடைய சீஷர்கள் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இயேசுநாதர் மாத்திரம் மெய்யாகவே சர்வலோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறார் என்பதையே. ஏனென்றால் எசாயா (௩௫, ௪-௬) தீர்க்கதரிசி அநேக காலத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துநாதர் மாமிசத்தில் வரும்போது இப்போர்ப்பட்ட அடையாளங்களைச் [illegible] தமக்கே சாட்சிகொடுப்பாரென்று சொல்லி: பராபரன் வந்து, உங்களை இரட்சிப்பார் என்று சொல்லுங்கள். அப்போது குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறவுண்டு போகும், அப்போது சப்பாணி மானைப்போல் குதிப்பான்; ஊமையன் நாவும் கெம்பீரிக்கும் என்று முன்னுரைத்தான். இந்த உத்தரவினால் இயேசுநாதர் சீஷர்களுக்குச் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: குருடர் பார்வை அடைகிறார்கள், சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள், குஷ்டரோகிகள் சுத்தமாகிறார்கள், செவிடர் கேட்கிறார்கள், மரித்தவர்கள் எழு[illegible], தரித்திருக்குச் சுவிசேஷம், அதாவது தம்மைப் பற்றின சுவிசேஷத்தினாலே பாவமன்னிப்பு அறிவிக்கப்படுகிறது என்று

பார்க்கிறீர்கள். இதினாலே இயேசுவாய் இருக்கிற நாம் லோகத்திலே [illegible]ந்திருக்கிற லோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறோம் என்றும், [illegible] வேறொருவருக்குக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்றும் அறியலாம் என்பதே.

17. இயேசுநாதர் அப்படிப்பட்ட அடையாளங்களையும் செய்தாரா.

ஆம், யோவானுடைய சீஷர்கள் வந்த காலத்தில் அவர் அந்த அடையாளங்களைச் செய்தார் என்று சுவிசேஷ சரித்திரம் அவருக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறது. அதினிமித்தம் அவர் அந்தச் சீஷர்களுக்கு: நீங்கள் போய், கேட்கிறதையும் காண்கிறதையும் யோவானுக்கு அறிவியுங்கள் என்றார்.

18. ஆனால் கிறிஸ்துநாதர் தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகிறது என்று [illegible]ன் சொல்லுகிறார்.

அது கூட இரட்சகருடைய வருகைக்கு அடையாளமாம். அந்தத் தீர்க்கதரிசிதானே சிறுமையானவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் [illegible]னை அபிஷேகம் பண்ணினார் என்று மேசியாவின் நாமத்திலே சொல்லி, இயேசு இரட்சகர் தரித்திரருக்குப் பிரசங்கம் பண்ணுவார் என்று [illegible]வித்திருந்தான் [illegible] (சுக, க).

19. சுவிசேஷம் [illegible] வார்த்தையால் குறிக்கிறதென்ன.

அவருடைய இரட்சிப்பின் பிரசங்கம், அதாவது அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பும் நித்திய ஜீவனும் கிடைக்கும் என்று அறிவிக்குதலாம்.

20. இங்கே தரித்திரர் என்று சொல்லப்பட்டோர் [illegible]ார்.

ஞான தரித்திரர், அதாவது பராபரனுக்கு முன்பாகத் தங்களைப் பெரிய பாவிகளாக அறிந்து, அதற்காகக் கைவிடுகிறவர்கள்தான். அவர்களுக்கே நீங்கள் பராபரனுடைய கிருபையினாலே இயேசுவைக்கொண்டு பாவ மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளுவீர்கள் என்று [illegible]பாதுப் பிரசங்கிக்கப்படுகிறது.

21. இயேசுநாதர் [illegible]வர்களுடைய கேள்விக்கு ஏன் ஆம் என்றுமாத்திரம் சொல்லாமல், தம்முடைய அற்புதங்களைக் காட்டுகிறார்.

கர்த்தர்தாமே தமக்குச் சாட்சி கொடுப்பாரானால், ஒருவேளை சந்தேகத்துக்கு இடம் உண்டாகும். ஆகையால் அவர் தம்து அற்புதங்களை அவர்களுக்குக் காண்பித்து, அவைகள் [illegible]லே தீர்க்கதரிசி முன்னே தம்மைக் குறித்துச் சொன்ன சாட்சி[illegible]யநூட்டுகிறார்.

22. கர்த்தர்: ஆர் என்னிடத்தில் இடறல் படாதிருக்கிறானோ, அவன் பாக்கியவான் என்று ஏன் சொல்லுகிறார்.

அநேகர் இயேசுநாதருடைய தாழ்ந்த நிலைமையின் பேரில் இடறல் படுகிறதினாலும், அவர் லௌகீக இராசாவாக வராததால், அவரை அசட்டைபண்ணுகிறதினாலுந்தான்.

[illegible]படிப்பினை.

23. இந்தச் சுவிசேஷ வர்க்கியத்தின் மூன்றின பங்கினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

I. யோவானால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. இயேசுநாதருடைய மெய்யான ஊழியக்காரர் அநேகம்விசை இக்கட்டினாலும், துன்பத்தினாலும் வருத்தப்பட்டு, சிலவேளை யோவானைப்போல், காவலிலும் வைக்கப்படுவார்கள். அதின் நிமித்தம் பவுல் அப்போஸ்தலன்: அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் நாம் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டியது என்று புத்தி சொல்லுகிறார் (அப். ௰௪, ௨௨).

உ. துன்பகாலத்திலும், இயேசுவினிடத்தில் யோவான் செய்ததுபோல், நாமும் உறுதியாய் நிலைத்திருக்க வேண்டும். யோவான் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த காலத்திலும் உறுதியாய் நிலை நின்று, சீஷர்களை இயேசுநாதரண்டைக்கு அனுப்பினான். மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்போது உனக்குச் ஜீவனுடைய கிரீடத்தைத் தருவோம் (அறிவி. ௨, ௰).

ங. யோவானுடைய திருஷ்டாந்தப்படியே நாம் நம் முன் [illegible]வர்களையும் இயேசுநாதரண்டைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனெனில் வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை. வானத்தின் கீழே மனுஷரில் வேறொரு நாமம் அதினால் நாம் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டதும் இல்லை (அப். ௪, ௰௨).

II. இயேசு இரட்சகரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவரே லோகத்தில் மனுஷரை இரட்சிக்க வர வேண்டிய மெய்யான இரட்சகராய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் எசாயா தீர்க்கதரிசி முன் அறிவித்த அற்புத அடையாளங்களை அவர் செய்திருக்கிறார். அதின் நிமித்தம் யூதர் தங்களுடைய குருட்டாட்டத்திலே வேறொரு மேசியாவுக்குக் காத்திருக்கிறது வீணான காரியம்.

உ. இயேசுநாதர் எல்லாருக்கும் [illegible]ஒத்தாசை செய்யக் கூடியவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் குருடருக்கும் சப்பாணிகளுக்கும் குஷ்டரோகிகளுக்கும்

செவிடருக்கும் ஊமையருக்கும் இறந்துபோனவர்களுக்குங் கூட தம்முடைய மாமிச நாளிலே ஒத்தாசைசெய்தார் என்று பார்க்கிறோம். அவர் பூமியின் நடுவிலே இரட்சிப்புகளைச் செய்கிற பராபரன்; ஆதிகாலமுதலாய் என்னுடைய இராசா.

௩. இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்ப் பராபரனிடத்தில் கிருபையையும் பாவமன்னிப்பையும் அடைய விரும்புகிறவன் தன்னுடைய பாவத்தை உணர்ந்து, அதிக்கைபிட்டு, மனத்தரித்திரனாய் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகிறது என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. மேலும் பெலனுள்ளவனுக்கு வைத்தியன் தேவையாய் இராமல், பிணியாளிகளுக்குத் தேவையாய் இருக்கிறான்; நாம் நீதிமான்களை அல்ல, பாவிகளைக் குணப்படுதலுக்கு அழைக்க வந்தேன் என்று நமது இரட்சகர் சொல்லுகிறார் (மத். ௯, ௰௩).

௪. இயேசு இரட்சகர்பேரில் இடறல் படக்கூடாது. அநேகம்பேர் அவசர அசட்டையினாலே விசுவாசியாமலும், பரிசுத்தமான நடக்கையினால் பின்செல்லாமலும், அவர்பேரில் இடறல்படுகிறது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது. ஆனால் இயேசுவானவர்மேல் இடறல் படாதவன் பாக்கியவானென்றால், அவர்பேரில் இடறல்படுகிற இவர்கள் எல்லாரும் நிர்ப்பாக்கியரும், ஆக்கினைக்குள்ளானவர்களுமாய் இருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். குமாரனை விசுவாசியாதவன் சீவனைக் காண்பதில்லை, பராபரனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும் (யோவா. ௩, ௰௯).

இரண்டாம் பங்கு.

24. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

யோவான் ஸ்நானகனுடைய புகழ்ச்சியைப்பற்றியது.

25. அவனைப் புகழ்ந்ததார்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர்.

26. அவனை இயேசுநாதர் எப்போது புகழ்ந்தார்.

ஒருவனாவது அவர் யோவானைக் குறித்து முகஸ்துதியாகப் பேசினார் என்று நினையாதபடிக்கு, அவனுடைய சீஷர்கள் உத்தரவு பெற்று, அவரை விட்டுத் திரும்பிப்போனபிறபாடு புகழ்ந்தார்.

27. அவர் யாருக்கு முன்பாக யோவானைப் புகழ்ந்தார்.

இயேசுநாதரிடத்தில் வந்து, அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, அவர் செய்த அற்புதத்தைப் பார்த்து நின்ற சனத்துக்கு முன்பாக.

28. கர்த்தர் அச்சனத்துக்கு முன்பாக யோவானை ஏன் புகழ்ந்தார்.

௧. யோவான் தன் காவலிலே சந்தேகம் உள்ளவனாய் இருந்தான் என்று அவர்கள் நினையாதபடிக்கும்,

௨. வனாந்தரத்துக்கு வந்து யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்ற அந்தச் சனம் அவனைப்பற்றி நினைக்கிறதென்ன என்று அறியும்படிக்குந்தான்.

29. அவர் எந்தெந்த விஷயங்களில் யோவானைப் புகழ்ந்தார்.

௧. அவனுடைய உறுதியினிமித்தம். ஏனென்றால் வனாந்தரத்தில் எதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள். காற்றினால் அசையுண்ட நாணலையோ என்று கர்த்தர் சொல்லி, சத்தியத்தின்நிமித்தந் தன் சீவனைக் கொடுத்த யோவான் உறுதியற்றதும், காற்றினால் இங்கும் அங்கும் அசைகிறதுமான நாணலுக்கு ஒப்பான உறுதியற்ற மனுஷன் அல்ல என்று காட்டினார்.

௨. அவன் லோகத்தை வெறுத்ததின் நிமித்தம். அதைப்பற்றி இயேசு இரட்சகர்: மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த மனுஷனையோ. இதோ, மெல்லிய வஸ்திரங்களை உடுக்கிறவர்கள் அரசர் மாளிகைகளில் இருக்கிறார்கள் என்றார் (௮). ஆனால் யோவான் அப்படிப்பட்டவனாய் இராமலும், இராசாவுக்கடுத்த மெல்லிய வஸ்திரத்தைத் தரித்திராமலும், ஒட்டக மயிர் உடையைத் தரித்து, தன் அரையில் வார்க்கச்சையைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான். மேலும் அவன் அரசர் மாளிகையில் இராமல், காவலில் இருந்தான்.

௩. அவனுடைய உத்தியோகத்தின் நிமித்தம். அது என்ன உத்தியோகம் என்றால், இயேசுநாதர் அவனைத் தீர்க்கதரிசி என்றும், தீர்க்கதரிசியிலும் அதிகப்பட்டவன் என்[illegible]கிறார். ஏனென்றால் மேசியாவுக்கு முன்னே: நாம் நம்முடைய தூதனை அனுப்புகிறோம்; அவன் நமக்கு முன்பாக வழியை ஆயத்தம்பண்ணுவான் என்று யோவானைக் குறித்து எழுதப்பட்டது (மல். ௩, ௧).

30. கிறிஸ்துநாதர் யோவானை ஏன் தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கிறார்.

அவன்: குணப்படுங்கள், ஏனென்றால் வான இராச்சியம் சமீபமாயிருக்கிறதென்றும், இதோ, லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டி என்றும் பிரசங்கித்து, கிறிஸ்துவுக்காகச் சாட்சிகொடுத்தபடியால்தான். ஏனென்றால் இவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறவர்கள் எல்லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப்

பெறுகிறான் என்று தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது (அப். ௰, ௪௩).

31. இயேசுநாதர் அவனைத் தீர்க்கதரிசியிலும் அதிகப்பட்டவர் என்று ஏன் சொல்லுகிறார்.

மற்றத் தீர்க்கதரிசிகள் ஆவியிலே மாத்திரம் கிறிஸ்துநாதரைக் கண்டார்கள். யோவானோ அவரை முகமுகமாய்ப் பார்த்து, தன் விரலினால் சுட்டிக் காட்டி: இதோ, லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டி என்று குறித்துக் காண்பித்தான் (யோவா. ௧, ௨௯).

32. கர்த்தர் ஏன் அவனைத் தூதன் என்று அழைக்கிறார்.

பராபரன் யோவானை: குணப்படுதலின் பிரசங்கத்தினாலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்குத் தூதனை, அதாவது ஸ்தானாபதியாக அனுப்பியிருக்கிறபடியினால் தான்.

படிப்பினை.

33. இந்தச் சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசுநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. இயேசுநாதர் சுவிசேஷவாக்கியத்தில் யோவானைப் புகழ்ந்ததுபோல், நாம் நல்ல மனிதரை அவர்களுடைய புண்ணியங்களின் நிமித்தம் புகழுகிறது நியாயமும் நீதியுமாய் இருக்கிறது. இப்போது நாங்கள் சங்கைபோர்ந்த மனிதரையும் எங்கள் மூதாக்களையும் வரிசையாக நினைத்து அவர்களைப் புகழுவோமாக.

௨. நாம் நம்முடைய சிநேகிதரைப் பற்றியும், அம் எல்லாத் தேவபத்தியுள்ளவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் இல்லாத நேரத்திலே நல்லவைகளைச் சொல்லவேணும். ஏனென்றால் பொய்பேசுகிறவர்களை அழிப்பீர்; இரத்தப் பிரியனையும் சூதுள்ள மனுஷனையும் கர்த்தர் அருவருக்கிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறது (சங். ரு, சு).

II. யோவானால் நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் அவனுடைய முன்மாதிரியின்படியே, காற்றினால் இங்கும் அங்கும் அசையுங்கும் நாணலாய் இராமல், கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்திலே உறுதியாய் இருக்கவேணும். ஏனென்றால் முடிவு பரியந்தம் நிலை நிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான் (மத். ௰, ௨௨).

௨. நாம் மாமிச இச்சையும் கண்களின் இச்சையும் ஜீவனத்தின் பெருமையுமாகிய லோக இச்சையை வெறுக்கவேண்டும் (யோவா. ௨, ௰௬).

௩. இயேசுநாதருக்கு நாம் நமது இருதயங்களை வாசஸ்தலமாக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கர்த்தர் இருதயங்களில் பிரவேசிக்கிறதற்கான வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு, யோவானும் கிறிஸ்துவின் உண்மையுள்ள எல்லா ஊழியக்காரரும் போதிக்கிறார்கள்:

நாம் இரட்சகருக்கு நமது இருதயங்களை [illegible]ப்படி ஆயத்தம் பண்ண வேண்டும்.

யோவான் பிரசங்கித்த மெய்யான குணப்படுதலினாலும், உட்கருத்தான ஜெபங்களினாலுந் தான். ஆதலால் பராபரன் நம்முடைய இருதயங்களைச் சுத்திகரிக்க வேண்டும் என்று உட்கருத்தாய் வேண்டிக்கொண்டு நாமும் தாவீதோடு கேட்க வேண்டியதாவது: சுத்த இருதயத்தை எனக்குள் சிருஷ்டியும், பராபரனே; நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதிதாய் உண்டாக்கும். உம்முடைய முகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இரும். உம்முடைய இரட்சிப்பின் சந்தோஷத்தை எனக்குத் திரும்பக் கட்டளையிடும். உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கட்டும் என்பதே (சங். ருக, ௰௨-௰௪). இந்த நம்முடைய பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குச் சதாகாலங்களிலும் கனமும் மகிமையும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக. ஆமேன்.

கிறிஸ்து வருகையின் ௪-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௪.)

சுவி. யோவான் ௧, ௰௯-௨௮.

யோவானை நீர் ஆரென்று கேட்க, யூதர் எருசலேமிலிருந்து
ஆசாரியர்களையும் லேவியரையும் அனுப்பினபோது, அவன் கொடுத்த
சாட்சியாவது: 20 அவன் மறுதலியாமல் அறிக்கையிட்டு: நான்
கிறிஸ்து அல்ல என்று அறிக்கையிட்டான். 21 அவர்கள் அவனை:
பின்னை ஆர்? நீர் எலியாவோ என்று கேட்டார்கள். அவன்: நான்
அவன் அல்ல என்றான். நீர் தீர்க்கதரிசியானவரோ என்றதற்கு: அல்ல
என்று பிரத்தியுத்தாரஞ் சொன்னான். 22 அப்பொழுது அவனுடனே:
எங்களை அனுப்பினவர்களுக்கு நாங்கள் பிரத்தியுத்தாரங் கொடுக்க,
நீர் ஆர், உம்மை நீர் ஆரென்கிறீர் என்றார்கள். 23 அவன்: ஏசாயா
தீர்க்கதரிசி சொன்ன பிரகாரமாக நான் வனாந்தரத்திலே: கர்த்தருடைய
வழியைச் செவ்வைபண்ணுங்களென்று கூப்பிடுகிறவருடைய

சத்தமாயிருக்கிறேனென்றான். 24 அனுப்பப்பட்டவர்கள் பரிசேயராயிருந்தார்கள். 25 அவர்கள் அவனைக் கேட்டு: அவனுடனே நீர் கிறிஸ்து அல்லாமலும் எலியா அல்லாமலும் தீர்க்கதரிசியான அவரல்லாமலும் இருந்தால், பின்னை ஏன் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறீர் என்றார்கள். 26 யோவான் அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாகச் சொன்னதாவது: நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன்; ஆனால் நீங்கள் அறியாதிருக்கிறவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார். 27 அவர் எனக்குப் பிந்தி வந்தும், எனக்கு முந்தினவரானவர். அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க நான் பாத்திரவான் அல்ல என்றான். 28 இவைகள் யோர்தானுக்கு அக்கரையில் யோவான் ஞானஸ்நானங் கொடுத்த பெத்தாபராவிலே சம்பவித்தது.

1. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே இயேசு இரட்சகரின் வருகையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆம்; யோவான் ஸ்நானகனை அவன்: கிறிஸ்து மேசியாவாய் இருக்கிறானோ என்று கேட்டபோது, அவன் அவர்களுக்கு முன்பாக இயேசுநாதரைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்து, அவர் லோகத்தின் மெய்யான இரட்சகராய் இருக்கிறார் என்று போதித்தது: நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன், ஆனால் நீங்கள் அறியாதிருக்கிறவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார். அவர் எனக்குப் பிந்தி வந்தும், எனக்கு முந்தினவரானவர்; அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க நான் பாத்திரவான் அல்ல என்றான் (யோவா. க, உரு. உஎ.).

2. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்கு உண்டு.

முதலாம் பங்கு.

3. முதலாம் பங்கில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

யோவான் தன்னைக் குறித்தும், தன் உத்தியோகத்தைக் குறித்துங் கொடுத்த சாட்சியாம்.

4. அதைக் குறித்து அவனைக் கேட்டதார்.

யூதர்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் யோவானுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டபோது: அவன் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவாய் இருக்கிறதாக நினைத்தார்கள். ஆதலால் இந்தக் காரியத்தின் நிச்சயத்தை அறியும்படியாக அவனண்டைக்கு ஸ்தானாபதிகளை அனுப்பினார்கள்.

5. யூதர் யோவானண்டைக்கு ஆரை அனுப்பினார்

பரிசேயராகிய சில ஆசாரியரையும் லேவியரையும்.

6. ஆசாரியர் ஆர்.

அவர்கள் ஆரோனுடைய வமிசத்தாரும், எருசலேமிலே பலியிடவும் ஆராதனை செய்யவும் நியமிக்கப்பட்டவர்களுமாம்.

7. லேவியர் ஆர்.

லேவியின் வமிசத்தாரும், ஆராதனைக்கடுத்த அற்பமான காரியங்களில் ஆசாரியருக்கு உதவிசெய்கிறவர்களுமாய் இருந்தார்கள்.

8. பரிசேயர் ஆர்.

அவர்கள் யூதர்களுக்குள் இருந்த ஒரு கட்சியார். அவர்கள் மற்றவர்களை விட்டுப்பிரிந்து, பிதாக்களுடைய சட்டங்களையும் பாரம்பரை நியாயங்களையும் அங்கிகரித்து, அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் மற்ற யாவரையும் பார்க்கிலும் தங்களையே பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் தேவபத்தியுள்ளவர்களுமாய் எண்ணினார்கள்.

9. யூதருடைய ஸ்தானாபதிகள் எங்கே இருந்து வந்தார்கள்.

எருசலேமிலிருந்து.

10. அவர்கள் எங்கே வந்தார்கள்.

யோவான் ஞானஸ்நானங் கொடுத்த யோர்தானுக்கு இப்பாலிருக்கும் பெத்தாபரா என்னப்பட்ட யூதேயா தேசத்திலுள்ள துறைமுகத்துக்குத் தான்.

11. அவர்கள் யோவானண்டைக்கு வந்து என்ன கேட்டார்கள்.

அவன் ஆர் என்றும், அவன் கிறிஸ்துவாய் இருக்கிறானோ என்றும் கேட்டார்கள்.

12. கிறிஸ்து என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன.

எபிரேய பாஷையில் மேசியா என்கிற வார்த்தைக்குச் சரியான கிரேக்க வார்த்தையாகிய கிறிஸ்து என்பதற்கு, நமது பாஷையில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்று அர்த்தமாம். லோக இரட்சகராகிய அவர் ஏன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படுகிறார் என்றால், பழைய ஏற்பாட்டின் இராசாக்களும் ஆசாரியரும் தீர்க்கதரிசிகளும் தங்கள் உத்தியோகத்துக்காக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார்கள். இந்த மூன்று உத்தியோகங்கள் அவருக்கும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இயேசு இரட்சகர் சர்வலோகத்தையும், விசேஷமாய்ப் பூமியிலுள்ள கிறிஸ்தமான சபையையும் ஆளுகிற ராஜாவும், முழு மனித சாதிக்கும் தம்மையே பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிற ஆசாரியரும், மனிதருடைய இரட்சிப்பைப் பற்றிய பராபரனுடைய சித்தத்தைத் தெளிவாய்ப் போதிக்கிற தீர்க்க

தரிசியுமாயிருக்கிறார். ஆதலால் அவர் கிறிஸ்து, அதாவது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

13. யோவான் அவருடைய கேள்விக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தான்.

அவன் மறுதலியாமல் அறிக்கையிட்டு: நான் கிறிஸ்து அல்ல என்று அறிக்கையிட்டான். இது உண்மையான வார்த்தைதான். ஏனென்றால் அவன் கிறிஸ்துவாயிராமல், அவருடைய ஊழியக்காரனாய் இருந்தான்.

14. அப்போது அனுப்பப்பட்டவர்கள் பின்னையும் என்னத்தைக் கேட்டார்கள்.

அவனை: நீர் எலியாவோ என்று கேட்டார்கள்.

15. அப்படி கேட்டதற்கு முகாந்தரம் என்ன.

கர்த்தராகிய பராபரன் மல்கியா (௪, ௫) தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு: இதோ, கர்த்தருடைய பெரிதும் பயங்கரமுமான நாள் வருகிறதற்கு முன்னே நாம் உங்களுக்கு எலியா தீர்க்கதரிசியை அனுப்புவோம் என்று யூதருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தபடியால் தான்.

16. அதற்கு யோவான் என்ன சொல்லுகிறான்.

நான் அவன் அல்ல என்றான்.

17. இயேசு இரட்சகர் மத். ௰௭, ௰௨. ௰௫-ல் தமது சீஷருக்கு: யோவான் எலியாவாய் இருக்கிறான் என்று சொல்லியிருக்க, இவன்: நான் அவன் அல்ல என்று சொல்லலாமா.

ஆம், சொல்லலாம். ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர்: எலியாவின் ஆவியிலும் பெலத்திலும் நடந்து, எலியா முன்னே செய்ததுபோல், அநேகரைக் கர்த்தரண்டைக்குத் திருப்புகிற ஒரு மனிதனைக் குறித்துப் பேசுகிறார். யோவான் அப்படிப்பட்டவனாய் இருந்தபடியால், அவன் எலியா என்று அழைக்கப்பட்டான். யூதர்களோ: அவன் ஆகாப் இராசாவின் காலத்தில் பிழைத்தவனும், அக்கினிரதம், அக்கினிக் குதிரைகளின்பேரில் வானத்துக்கு எழுந்தவனுமான (௨ இரா. ௨, ௰௧) அந்த எலியாவோ என்று கேட்டார்கள். ஆனால் யோவான் அந்த எலியாவாய் இராதபடியினால், நான் அவன் அல்ல என்று தெளிவாக உத்தரவு கொடுத்தான்.

18. அப்போது அவர்கள் யோவானை என்ன கேட்டார்கள்.

நீர் தீர்க்கதரிசியானவரோ என்று கேட்டார்கள்.

19. அதற்கு அவன் என்ன உத்தரவு கொடுத்தான்.

அல்ல என்று பிரத்தியுத்தாரம் சொன்னான்.

20. ஆனால் கிறிஸ்துநாதர் யோவானை: தீர்க்கதரிசியும், தீர்க்கதரிசியிலும் அதிகப்பட்டவனும் என்று சொல்லியிருக்க, இவன்: நான் தீர்க்கதரிசி அல்ல என்று எப்படிச் சொல்லக் கூடும்.

யூதர்கள் யோவானை: எசாயா, எரேமியா முதலிய பழைய தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனாக இருக்கிறான் என்று நினைத்தபடியால், யோவான் சொன்னது சரியாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவன் அந்தத் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவனாய் இருக்கவில்லை.

21. யோவான் தன்னைக் குறித்து என்ன சொன்னான்.

யூதருடைய ஸ்தானாபதிகள்: எங்களை அனுப்பினவர்களுக்கு நாங்கள் பிரத்தியுத்தாரங் கொடுக்க, நீர் ஆர், உம்மை நீர் ஆர் என்கிறீர் என்று கேட்டபோது, அவன்: எசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்ன பிரகாரமாக, நான் வனாந்தரத்திலே கர்த்தருடைய வழியைச் செவ்வை பண்ணுங்கள் என்று கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தமாய் இருக்கிறேன் என்றான் (௨௩).

22. யோவான் ஏன் தன்னைக் கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தம் என்று அழைக்கிறான்.

தான் பராபரனாகிய கர்த்தராலே கூப்பிடும்படியாகவும், சத்தமிடும்படியாகவும் அனுப்பப்பட்ட பிரசங்கியாய் இருக்கிறான் என்று குறிக்கிறான்.

23. அவன் தன்னை வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தமாயிருக்கிறேன் என்று ஏன் அழைக்கிறான்.

அவன் இங்கே நினைவுகூருகிற எசாயாதீர்க்கதரிசனம் (௪௰, ௩) நிறைவேறும்படிக்குத் தான். கர்த்தருடைய உத்தரவின்படியே வனாந்தரத்திலே தன் பிரசங்க உத்தியோகத்துக்கு வளர்க்கப்படுகிறான் என்கிறதைக் காண்பிக்கும்படிக்கே.)

24. யோவான் செய்த பிரசங்கத்தின் முக்கிய பொருள் என்ன.

கர்த்தருடைய வழியை ஆயத்தம் பண்ணுங்கள், அதாவது: உங்களுடைய இருதயங்களிலே வரச் சித்தமாயிருக்கிற இயேசுநாதருக்கு வழியைச் செவ்வைபண்ணுங்கள் என்பதே.

25. எதினால் கர்த்தருக்கு வழி ஆயத்தம் பண்ணப்படும்.

மெய்யான குணப்படுதலினால் தான். அதேதென்றால் குணப்படுங்கள், ஏனெனில் வான இராச்சியம் சமீபமாயிருக்கிறதென்று சொல்லி, யோவான் தன்னுடைய பிரசங்கத்தைத் துவக்கினான் என்று மத். ௩, ௨-ல் பார்க்கிறோம்.

படிப்பினை.

26. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. நாம் யூதரிடத்திலும் அவர்கள் ஸ்தானாபதிகளிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. நாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைப்பற்றி சுறுசுறுப்பாய் விசாரித்து, அவரை நன்றாய் அறியும்படியாகப் பிரயாசப்பட வேண்டும். அவரை அறிகிற உண்மையான உயிருள்ள அறிவிலே நம்முடைய இரட்சிப்பெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறபடியால், இந்த அறிவுதான் நமக்கு மகா விசேஷமாய் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒன்றான மெய்த்தெய்வமாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவனாயிருக்கிறது என்று இரட்சகர் சொல்லுகிறார் (யோவா. ௧௭, ௩).

உ. நாம் நம்மையும் அறியும்படியாகப் பிரயாசப்பட வேண்டும். யூதருடைய ஸ்தானாபதிகள் யோவானை நீர் ஆர் என்று கேட்டதுபோல், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுந் தன்னைத்தானே நீ ஆர் என்று கேட்க வேண்டும்.

இந்தக் கேள்விக்கு ஒரு மெய்யான கிறிஸ்தவன் சொல்லதாவது:

a. நான் பாவி; ஆகையால் பராபரன் கிறிஸ்துவினிமித்தம் என்னுடைய எல்லாப்பாவங்களையும் கிருபையாய் மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன் என்றும்,

b. நான் கிறிஸ்தவன், ஆகையால் கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்திலே உறுதியாயிருந்து, பரிசுத்தமாய் நடக்க வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன் என்றும்,

c. நான் பராபரனுடைய பிள்ளை, ஆகையால் அவருடைய சிநேகத்திலும், பிதாவுடைவான பராமரிப்பிலும், மோட்சராச்சியத்தின் சுதந்தரத்திலும் ஆறுதல் அடைகிறவனாய் இருக்கிறேன் என்றும் சொல்ல வேணும்.

II. யோவானிடத்தில் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. நாம் இருக்கிறதிலும் மேலாக நம்மை எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. நீர் கிறிஸ்துவாயிருக்கிறீரோ என்று யோவானைக் கேட்டபோது, அவன்: நான் அவர் அல்ல என்று சொல்லி, தன்னைக் குறித்து மனத்தாழ்மையாகப் பேசினான். அப்படியே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தன்னை எண்ண வேண்டியதற்கு மிஞ்சி எண்ணக் கூடாது (ரோமர் ௧௨, ௩).

உ. நாம் சத்தியத்தை அறிவிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் யோவான் தான் கிறிஸ்துவல்ல, எலியா அல்ல, தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவன் அல்ல என்று சொல்லி, மறுதலிக்காமல் சத்தியத்தை அறிக்கையிட்டான். இதுவுமல்லாமல், வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தமாய் இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, தான் ஆர் என்று அறிக்கையிட்டான். அப்படியே எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் சத்தியத்தை மறுதலிக்காமல், உண்மையைப் பேசவேண்டும். ஏனென்றால் மனதாரச் சத்தியத்தைப் பேசுகிறவன் கர்த்தருடைய கூடாரத்திலே தங்கி, அவருடைய பரிசுத்த பருவதத்திலே வாசமாய் இருப்பான் என்று தாவீது சொல்லுகிறான் (சங். ௧௫, ௧. உ. ௩).

௩. கூப்பிடுகிறதும், பிரசங்கம் பண்ணுகிறதும், கர்த்தாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வழியை ஆயத்தம்பண்ணுகிற உண்மையுள்ள போதகருடைய உத்தியோகமாய் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பராபரன் எசாயா தீர்க்கதரிசிக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தாரோ அதை அவர்களுக்குங் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது: அடக்கிக்கொள்ளாமல் சத்தமாய்க் கூப்பிடு, உன் சத்தத்தை எக்காளத்தைப்போல் உயர்த்தி, நம்முடைய ஜனத்திற்கு அவர்கள் மீறுதல்களையும், யாக்கோபின் வீட்டாருக்கு அவர்கள் பாவங்களையும் அறிவி (எசாயா ௫௮, ௧).

௪. நாம் மெய்யான குணப்படுதலினாலே இயேசு இரட்சகர் நமது இருதயங்களிலே வரும்படியாக அவருக்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் கர்த்தருடைய வழியைச் செவ்வைப் பண்ணுங்கள் என்பதே யோவானும் எல்லா உண்மையுள்ள போதகரும் செய்கிற பிரசங்கம்.

இரண்டாம் பங்கு.

27. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

யோவான் கிறிஸ்துநாதரைக் குறித்துக் கொடுத்த சாட்சிதான்.

28. யோவான் அவரைக் குறித்து எப்போது சாட்சி கொடுத்தான்.

நீர் கிறிஸ்துவல்லாமலும், எலியாவல்லாமலும், தீர்க்கதரிசியல்லாமலும் இருந்தால், பின்னை ஏன் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறீர் என்று யூதர் கேட்ட சமயத்தில்.

29. அப்போது யோவான் ஸ்நானகன் கொடுத்த சாட்சி என்ன.

நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன்; ஆனால் நீங்கள் அறியாதிருக்கிறவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார். அவர் எனக்குப் பிந்தி வந்தும், எனக்கு முந்தினவரானவர்; அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க நான் பாத்திரவான் அல்ல என்றான் (௨௬. ௨௭).

30. இந்த வாக்கியத்தின்படி யூதர் அறியாதவரும், அவர்கள் நடுவில் நிற்கிறவரும் ஆர்.

இயேசுநாதர்தான். ஏனெனில் அவர் யூதர்களின் நடுவில் நின்றும், அவர்கள் அவரை அறியாமலும், மேலாக இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள மனதில்லாமலும் இருந்தார்கள். அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாதே போனார்கள் (யோவா. ௧, ௧௧).

31. யோவான் இயேசுநாதரைக் குறித்து அவர் எனக்குப் பிந்திவந்தும், முந்தினவரானவர் என்று ஏன் சொல்லுகிறான்.

இயேசுநாதருக்கு மனித சுபாவமும் தேவ சுபாவமுமாகிய இரண்டும் உண்டென்று காண்பிக்கும்படியாகவே. ஏனெனில் தமது மனிதசுபாவத்தின்படியே கிறிஸ்துநாதர் யோவான் பிறந்த ஆறுமாதங்களுக்குப் பின் பிறந்ததினால் அவனுக்குப் பிந்தினவராயிருந்தார். தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியோ இயேசுநாதர் யோவானுக்கு முந்தினவரானவர். ஏனென்றால் அவர் பிதாவிடத்தில் அநாதியாய்ப் பிறந்தவர்.

32. யோவான் கிறிஸ்துநாதரைப் பற்றி: அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க நான் பாத்திரவான் அல்ல என்று ஏன் சொல்லுகிறான்.

இயேசுநாதரின் மகா பெரிய மகிமையையும் மேன்மையையும், தன்னுடைய அதிக தாழ்மையையுங் காண்பிக்கும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் எசமானுடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்ப்பது ஒரு நீச ஊழியனுடைய வேலையாயிருக்கக்கொள்ள, யோவான் இயேசுநாதருடைய பாதரட்சையை அவிழ்க்கத் தான் பாத்திரவான் அல்லவென்று சொன்னதினால், கர்த்தருக்கு நீச ஊழியக்காரனாய்மாத்திரம் இருக்கிறான் என்கிறதைக் காண்பிக்கிறான்.

படிப்பினை.

33. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

௧. நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும், ஏனென்றால் யோவான் ஸ்நானகன் இயேசுநாதருக்கு முன்தூதனாயிருந்தும், ஸ்திரிகளிடத்தில் பிறந்தவர்களில் யோவானைப்பார்க்கப் பெரியவன் இல்லை என்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லியிருந்தும், அவன் இயேசுநாதருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்கப் பாத்திரவான் அல்லவென்று எண்ணி, மனத்தாழ்மையாயிருந்தான். இந்த மனத்தாழ்மையின் முன்மாதிரியை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் பின்செல்லவேண்டும். அதற்கென்று பேதுரு அப்போஸ்தலன்: பராபரன் ஏற்றகாலத்திலே உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழாகத் தாழுங்கள் என்று புத்தி சொல்லுகிறான் (௧ பேது. ௫, ௬).

௨. கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான மனுஷனுமாத்திரம் அல்ல, மெய்யான தேவனாகவும் இருக்கிறார். ஏனெனில் அவர் தேவனாய் இராதேபோனால், யோவானுக்கு முந்தினவராயிருக்கக் கூடாது. ஆகலால் பவுல் அப்போஸ்தலன் அவரைக் குறித்து: இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான பராபரன் என்கிறான் (ரோமர் ௯, ௫).

௩. பரிசுத்த ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றியும் நாம் பின்வரும் விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

a. அது தண்ணீரினால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் யோவான்: நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன் என்றும், இயேசுநாதர்: ஒருவன் தண்ணீரினாலும் ஆவியினாலும் பிறந்தாலொழிய பராபரனுடைய இராச்சியத்திற்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார் (யோவா. ௩, ௫).

b. நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன், ஆனால் நீங்கள் அறியாதிருக்கிறவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார் (௨௬) என்று யோவான் சொல்லுகிறான். இயேசுநாதருடைய ஞானஸ்நானத்திலே பிதாவாகிய பராபரன் வானத்திலிருந்து: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேச குமாரனாய் இருக்கிறார் என்று சாட்சி கொடுத்ததாகவும், குமாரனாகிய பராபரன் யோர்தான் நதியில் நின்று ஞானஸ்நானம் பெற்றதாகவும், பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரன் புறா ரூபமாய் கிறிஸ்துநாதர்மேல் இறங்கினதாகவும் வாசிக்கிறோமே. அப்படியே மனுஷனுடைய ஞானஸ்நானத்திலேயும் திரியேக பராபரன் கூட இருந்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவர்களை அவர்கள் மனதில் கபடமில்லாதேபோனால் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளுவார்.

34. அதைப்பற்றி நாம் நினைவு கூரவேண்டியதென்ன.

நாம் ஒருக்காலும் நம்முடைய ஞானஸ்நானத்தை மறவாமல், நமது பராபரனோடு நாம் செய்த உடன்படிக்கையை நினைந்து, அவரை நோக்கிச் செபம்பண்ணி, அவர் நம்மை இந்த உடன்படிக்கையிலே நித்திய சீவனுக்கென்று நிலை[illegible]க் காப்பாற்றும்படி கேட்க வேண்டியது. ஆதலால் நாம் உட்கருத்தாய்ச் செபித்து: பரிசுத்த பிதாவே; என் ஆத்துமத்தையும் உம்முடைய சீவபுஸ்தகத்தில் நித்திய சீவனுக்கென்று எழுதி நான் சாகும் வேளை[illegible] இயேசு இரட்சகர் தம்முடைய மரணத்தினாலே சம்பாதித்த நித்திய சீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களில் நானும் ஒருவனாய் இருக்[illegible] என்கிற சாட்சியை எனக்குத் தந்தருளும்: எங்கள் மீட்பரானவர் [illegible]இருக்கும் பரம பிதாவுக்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் என்றென்றைக்குந் துதியும் மகிமையும் உண்டாவதாக ஆமென் என்று சொல்வோமாக.

கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகைக்கு முந்தின இராத்திரி

(ஞானப்பாட்டு ௩. ௭ ௨௰.)

சுவி. லூக்கா ௧, ௨௬—௩௮.

ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் என்கிற தூதன் நசரேத்தென்னும் பேர் கொண்ட கலிலேயாவின் ஊருக்கு, 27 தாவீதின் வீட்டாருக்குள்ளே யோசேப்பென்ற நாமமுள்ள புருஷனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கன்னியாஸ்திரியண்டைக்குப் பராபரனாலே அனுப்பப்பட்டான்; அந்தக் கன்னியாஸ்திரியின் பேர் மரியாள். 28 தூதன் அவள் இருந்த வீட்டிற்குள் பிரவேசித்து: வாழ்க, கிருபை பெற்றவளே, கர்த்தர் உன்னுடனே இருக்கிறார்: பெண்சாதிகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்றான். 29 அவளோவென்றால் அவனைக் கண்டு, அவன் வார்த்தையினாலே கலங்கி, இந்த வினவுதல் எப்படிக்கொத்ததோ என்று சிந்தித்தாள். 30 அப்பொழுது தூதன் அவளுக்குச் சொன்னதாவது: பயப்படாதே, மரியாளே, உன்னில் பராபரனிடத்திலே கிருபை பெற்றாய். 31 இதோ, நீ கர்ப்பந் தரித்து, ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய்; அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக. 32 இவர் பெரியவராயிருந்து, உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்னப்படுவார்: பராபரனாகிய கர்த்தர் அவருக்கு அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் இராசாசனத்தைக் கொடுப்பார். 33 அவர் யாக்கோபுடைய வீட்டின் மேல் என்றென்றைக்கும் இராசாவாயிருப்பார்; அவருடைய இராசாங்கத்துக்கு முடிவில்லை என்றான். 34 அதற்கு மரியாள் தூதனுடனே: இது எப்படியாம், புருஷனை அறியேனே என்றாள். 35 தூதன் அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாகச் சொன்னதாவது: பரிசுத்த ஆவி உன் மேல் வந்து, உன்

னதமானவருடைய பெலன் உன்மேல் நிழலிடும்; ஆகையினாலே உன்னிடத்தில் பிறக்கப்போகிற பரிசுத்தமானது பராபரனுடைய குமாரன் என்னப்படும். 36 இதோ, உனக்குப் பந்துவாயிருக்கிற எலிசபேத்து தானும் தன் முதிர்வயதிலே ஒரு புத்திரனைக் கர்ப்பந் தரித்தாள்; மலடி என்று சொல்லப்பட்ட அவளுக்கு இது ஆறும் மாதம், 37 ஏனென்றால் பராபரனாலே கூடாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை என்றான். 38 மரியாளோவென்றால்: [illegible] ஆண்டவருடைய அடிமையாயிருக்கிறேன், உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்காகக் கடவது என்றாள். அப்பொழுது தேவதூதன் அவளை விட்டுச் சென்றான்.

1. நாம் இந்த நாட்களில் எந்தப் பெரிய பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

பராபரனால் ஆதியிலே வாக்கு[illegible]ணப்பட்டவரும், பழைய ஏற்பாட்டின் எல்லா விசுவாசிகளுந் தீர்க்கதரிசிகளும் மகா ஆசையோடு காத்திருந்தவருமாகிய இயேசு கிறிஸ்து என்கிற லோக இரட்சகரின் சந்தோஷமான பிறப்பின் பண்டிகையைத்தான். இவருடைய வருகையைப்பற்றி நாம் முன்னே வருகையின் காலத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். இப்போதோ அவருடைய வருகையைப்பற்றிய தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலாகிய பிறப்பைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். அதைக்கேட்டு நாம் சந்தோஷமாயிருந்து:

கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்; முற்பிதாக்கள் யாவரும்
மீட்போம் என்ற வாசகம் தீர்க்கதரிசிகளும்
பிசகாமல் சுவாமியார் [illegible] ஆசைப்பட்டது
மீட்பரை அனுப்பினார். [illegible] நிறைவேறிற்று.

என்று பாடுகிறோம் (ஞானப்பாட்டு ௩).

2. இயேசுநாதருடைய பிறப்பினாலே இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறிற்று.

ஆம், அதிலே அநேக தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேறுதலைப் பார்க்கிறோம். திருஷ்டாந்தமாக: லோக இரட்சகர்.

௧. ஆபிரகாமுடைய வித்தும் (௧ மோ. ௰௨, ௩),
௨. யூதாவின் கோத்திரத்தாரும் (௧ மோ. ௪௯, ௰),
௩. தாவீதின் வீட்டாருமாய் (௨ சாமு. ௭, ௰௨)

இருக்க வேண்டும் என்றும்,

௪. அவர் ஒரு கன்னியாஸ்திரியினிடத்தினின்றும் (ஏசாயா ௭, ௰௪),
௫. பெத்லெகேம் ஊரிலும் (மீகா ௫, ௧),
௬. செங்கோல் அதாவது, அதிகாரம் யூதாவிலிருந்து அற்றுப்போன காலத்திலும் (௧ மோ. ௪௯, ௰) பிறக்க

வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறதும், இவை முதலியதுமான தீர்க்கதரிசனங்கள் அவருடைய பிறப்பினால் நிறைவேறிற்றென்று பார்க்கிறோம். இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களின் முறை வேறுபாரால் பெத்லெகேம் ஊரிலே பிறந்த இந்தப் பிள்ளை மெய்யாகவே சர்வலோகத்தின் இரட்சகராய் இருக்கிறார் என்று அறிகிறோம்.

3. இந்த நமது வாக்கியத்திலே அவருடைய பிறப்பைப் பற்றி ஏதாகிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா.

ஆம். இதோ, கன்னியாஸ்திரீ கர்ப்பவதியாகி, ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள் (ஏசா. ௭, ௧௪) என்ற தீர்க்கதரிசனத்தின்படியே, அவருடைய தாயாகிய கன்னிமரியாள் கர்ப்பந்தரிக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நமது இரட்சகரைப் பெறுவாள் என்று அவளுக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது.

4. அதை அறிவித்தது ஆர்.

கர்த்தராகிய பராபரன் தாமே.

5. எந்தக் காலத்திலே.

ஆறும் மாதத்திலே என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. அதாவது: யோவான் ஸ்நானகனுடைய பிறப்பு அறிவிக்கப்பட்ட ஆறுமாதத்திற்குப் பிற்பாடு.

6. இந்தச் செய்தி மரியாளுக்கு யாராலே அறிவிக்கப்பட்டது.

பராபரனுடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாக நின்று அவருடைய கற்பனைகளை நிறைவேற்றுகிற பிரதான தேவதூதர்களில் ஒருவனாகிய காபிரியேல் என்கிற தூதனாலே தான்.

7. அது எங்கே அறிவிக்கப்பட்டது.

மரியாள் வாசமாயிருந்த கலிலேயா தேசத்திலுள்ள நாசரேத்தூரிலே.

8. ஆருக்கு இந்தச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது.

தாவீதின் வமிசத்தாரும் தச்சனாகிய யோசேப்புக்கு நியமிக்கப்பட்டவளுமாகிய மரியாள் என்னப்பட்ட ஒரு கன்னியாஸ்திரிக்கு.

9. இது அறிவிக்கப்பட்ட வயணம் என்ன.

காபிரியேல் என்கிற தேவதூதன் மகிமையான ரூபமாய் கன்னிமரியாளண்டைக்கு வந்து: வாழ், கிருபை பெற்றவளே, கர்த்தர் உன்னோடே இருக்கிறார்; பெண்சாதிகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்று வாழ்த்தினான் (௨௮).

10. கிருபை பெற்றவளே என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன.

பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருந்து, அவருடைய கிருபையை அடைந்திருப்பதே அதற்கு அர்த்தமாம். கன்னிமரியாள் பராபரனிடத்தில் கிருபை பெற்றவளாயிருந்தபடியாலே (௩௰) தேவதூதன் அவளைக் கிருபை பெற்றவளே என்று வாழ்த்தினான்.

11. மரியாள் தேவதூதனுடைய இந்த வாழ்த்துதலைக் கேட்டு என்ன செய்தாள்.

அவள் அவனைக் கண்டு, அவன் வார்த்தையினாலே கலங்கி: இந்த வாழ்த்துதல் எப்படிக்கொத்ததோ என்று சிந்தித்தாள்.

12. அப்போது தேவதூதன் அவளுக்கு என்ன சொன்னான்.

அவன் அவளைப் பராபரனுடைய கிருபையினாலே ஆற்றித்தேற்றிப் பலப்படுத்தின பிற்பாடு, அவள் பராபரனுடைய குமாரனைப் பெறுவாள் என்று அறிவித்தான். எப்படியெனில், தூதன் அவளுக்குச் சொன்னதாவது: பயப்படாதே, மரியாளே; ஏனெனில் பராபரனிடத்திலே கிருபை பெற்றாய். இதோ, நீ கர்ப்பந்தரித்து, ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய். அவருக்கு இயேசு என்று பேர் இடுவாயாக. இவர் பெரியவராயிருந்து உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்னப்படுவார். பராபரனாகிய கர்த்தர் அவருக்கு அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் இராசாசனத்தைக் கொடுப்பார். அவர் யாக்கோபுடைய வீட்டின்மேல் என்றென்றைக்கும் இராசாவாய் இருப்பார். அவருடைய இராசாங்கத்துக்கு முடிவில்லை என்றான் (௩௰-௩௩).

13. தேவதூதன் இங்கே யாருடைய பிறப்பைக் குறித்துப் பேசுகிறான்.

இயேசுநாதருடைய பிறப்பைக் குறித்துத் தான். ஏனெனில் கன்னிமரியாளிடத்திலிருந்து பிறக்கப்போகிறவர் அவர் தாமே. தேவதூதன் இந்த வாக்கியத்திலே:

௧. அவர் உன்னதமான பராபரனுடைய குமாரனும், கன்னிமரியாளுடைய குமாரனுமாய் இருப்பார் என்றதினால், அவர் இன்னார் என்பதையும்,

௨. அவர் இயேசு அதாவது இரட்சகர் என்னப்படுவார் என்றதினால், அவருடைய நாமம் இன்னதென்பதையும்,

௩. அவர் இராசாவாய் இருப்பார் என்றும், அவருடைய இராசாங்கத்துக்கு முடிவில்லை என்றும் சொன்னதால், அவருடைய உத்தியோகம் இன்னதென்பதையும் அறிவித்தான்.

14. இயேசுவானவர் அப்படிப்பட்ட இராசாவாயிருக்கிறாரா.

ஆம். இந்நாள்வரைக்கும் கிறிஸ்துநாதர் சகல இராசாக்களுக்கும் மேலான இராசாவாயிருந்து சர்வலோகத்தையும் [illegible] தமது கிறிஸ்தமான சபையையும் ஆளுகிறார். அப்படியே அவர் என்றென்றைக்கும் சர்வ வல்லமையுள்ள இராசாவாயிருப்பார்.

[illegible] மரியாள் தேவதூதனுடைய அறிவிக்குதலுக்கு என்ன சொன்னாள்.

இது எப்படியாம், புருஷனை அறியேனே என்றாள்.

16. மரியாள் தேவதூதனுடைய [illegible] குறித்துச் சந்தேகப்பட்டாளா.

அவள் அதைப்பற்றிச் சந்தேகப்படவில்லை. ஆகிலும் அவள் தான் எப்படி கர்த்தருடைய தாயாவாள் என்பதை அவனால் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினபடியால் அப்படிச் சொன்னாள்.

17. தேவதூதன் அதை அவளுக்கு அறிவித்தானா.

ஆம். அவன்: ஆருடைய வல்லமையினாலே அவள் லோகத்தின் இரட்சகரைப் பெறுவாள் என்று தெரிவிக்கிறதுமல்லாமல், அவள் தன் விசுவாசத்தில் தேறும்படிக்கு நிச்சயமான சாட்சிகளைச் சொல்லுகிறான்.

18. கிறிஸ்து ஆருடைய வல்லமையினால் மரியாளுடைய வயிற்றில் கர்ப்பமாக உற்பவித்தார்.

[illegible] பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால்தான். ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவி உன்மேல் வரும் உன்னதமானவருடைய பெலன் உன்மேல் நிழல் இடும். ஆகையினாலே உன்னிடத்தில் பிறக்கப்போகிற பரிசுத்தமானது பராபரனுடைய குமாரன் என்னப்படும் (௩௫) என்று தேவதூதன் அறிவித்தான். பரிசுத்த ஆவியானவர் கிறிஸ்துநாதருடைய மனித சுபாவத்தை மரியாளுடைய வயிற்றில் உண்டுபண்ணினபடியால், அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் கர்ப்பமாக உற்பவித்தார் என்று நமது விசுவாசப் பிரமாணத்தில் அறிக்கையிடுகிறோம்.

19. மரியாளுடைய விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்தும்படிக்குத் தேவதூதன் எந்தச் சாட்சியைச் சொல்லுகிறான்.

க. மரியாளுடைய இனத்தாளும், முதிர்வயதுள்ள யோவான் ஸ்நானகனுடைய தாயாருமாகிய எலிசபெத்தின் திருஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லுகிறான். எப்படியெனில்: முதிர் வயதுள்ளவளும் மலடியுமாகிய அவள் சுபாவ ஒழுங்கின்படி இனிமேல் பிள்ளை பெறக் கூடாதவளாயிருந்தும், பராபரனுடைய வல்லமையினாலே தன் முதிர் வயதிலே கர்ப்பந்தரித்து குமாரனைப் பெறுவாளாகையால், மரியாளும் அது எப்படி-

சம்பவிக்கும் என்று தானே அறியக் கூடாதே போனாலும், பராபரனுடைய வசனந் தன்னில் நிறைவேற்றப்படும் என்று விசுவாசிக்கலாம்.

உ. பராபரனுடைய சர்வவல்லமை. ஏனென்றால் பராபரனால் கூடாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை (௩௭). ஆகையால் அவள் பராபரன் இப்போது அவளுக்கு அதிசயத்தையுஞ் செய்யக் கூடியவராய் இருக்கிறார் என்பதை விசுவாசிக்கலாம்.

20. தேவதூதனுடைய இந்தப் போதகத்தையும் அறிவிக்குதலையும் மரியாள் ஏற்றுக்கொண்டாளா.

ஆம். இதோ ஆண்டவருடைய அடிமையாயிருக்கிறேன், உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகக்கடவது என்றாள்.

21. இந்த வார்த்தையினாலே அவள் எதைத் தெரிவிக்கிறாள்.

க. தன்னுடைய மனத்தாழ்மையை. தன்னை ஆண்டவருடைய அடிமையென்று அழைக்கிறாள்.

உ. தன்னுடைய கீழ்ப்படிதலை. ஏனென்றால் பராபரன் தனக்கு அறிவித்த இரகசியத்தை எதிர் பேசாமல் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாய் இருந்தாள்.

[illegible]ப்பிணை.

I. பராபரனின் சரித்திரத்தாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர் தமது வாக்குத்தத்தங்களில் உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார். அவர் மனிதருடைய இரட்சிப்புக்காகத் தம்முடைய குமாரன் மனித சுபாவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அவரை இந்த லோகத்திலே அனுப்புவோம் என்கிற தமது வாக்குத்தத்தத்தைச் சரியான வேளையில் நிறைவேற்றினார். அவருடைய வசனம் சத்தியம் உள்ளது. அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை மெய்யாகவே நிறைவேற்றுகிறார்.

உ. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்லவராய் இருக்கிறார். அதைப்பற்றி: பராபரனாலே கூடாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை என்று தேவதூதனே சாட்சி கொடுக்கிறான். பராபரன் நாம் கேட்கிறதையும் நினைக்கிறதையும் பார்க்க அதிகமாய்ச் செய்யக் கூடிய வானத்துக்கும் பூமிக்கும் சர்வத்திற்கும் வல்ல சிருஷ்டிகராய் இருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது (எபே. ௩, ௨௰).

II. தேவதூதனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. தேவதூதர் பராபரனாகிய கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஊழியஞ் செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் காபிரியேல் என்கிற தேவதூதனைப்பற்றி: அவன் பராபரனால் அனுப்பப்பட்டு அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினான் என்று சொல்லப்பட்டதுபோல், மற்றத் தேவதூதர்களைப் பற்றியும்: அவர்கள் எல்லாரும் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களின் நிமித்தமாக ஊழியத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட பணிவிடை ஆவிகள் அல்லவோ என்று சொல்லியிருக்கிறது (எபிரே. ௧, ௰௪).

௨. தூதர்கள் தேவபத்தியுள்ளவர்களுக்கு ஆறுதலும் ஒத்தாசையும் கொடுக்கும்படிக்கு அவர்களிடத்தில் இருக்க விருப்பமாய் இருக்கிறார்கள். அப்படியே கன்னிமரியாள் தேவ பத்தியுள்ள ஸ்திரியாய் இருந்ததினாலும், பராபரனிடத்தில் கிருபை பெற்றவளானதினாலும் காபிரியேல் என்கிற தூதன் அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னான். பரிசுத்த தேவதூதர்களைப் பற்றிச் சங்கீதக்காரனாகிய தாவீது: கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சுற்றிலும் பாளையம்போட்டு, அவர்களை விடுவிக்கிறான் என்று சாட்சி கொடுக்கிறான் (சங்கீ. ௩௪, ௮).

III. கன்னிமரியாளாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் பராபரனுடைய கிருபையை நாடித் தேடவேண்டும். ஏனென்றால் தேவதூதன் மரியாளை: நீ பராபரனிடத்தில் கிருபை பெற்றாய் என்று சொன்னபடி, அவளுக்கு உண்டான இந்தக் கிருபையல்லாமல் நமக்கு இரட்சிப்பு கிடையாதபடியால், நாம் அதற்காக விசேஷமாய்க் கவலைப்படவேண்டும். இந்தக் கிருபையைப் பற்றிப் பவுல் அப்போஸ்தலன்: கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதும் அல்ல, இது பராபரனுடைய ஈவு. யாதொருவன் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளால் உண்டானதல்ல என்று சொல்லுகிறான் (எபே. ௨, ௮. ௯).

௨. நாம் நமது புத்தியினாலே பராபரனுடைய இரகசியங்களைக் கிரகிக்கக் கூடாது. மரியாளும் தனக்கு அறிவிக்கப்பட்ட இரகசியத்தை நினைத்து: அது எப்படியாம் என்று சொன்னாள். ஏனென்றால் நமது புத்தி பாவத்தினால் அந்தகாரமாய் இருக்கிறது (எபே. ௪, ௰௭).

உமதாவி எங்களில் ஒளியை வீசாராகில்,
அந்தகாரத்தை அறுத்து, புத்திக்கண்ணெல்லாம் இருட்டு.

என்று பாடுகிறோம் (ஞானப்பாட்டு ௱௨௯, ௨).

௩. நாம் பராபரனுடைய இரகசியங்களை ஆராய்ந்து பார்க்காமல், கர்த்தர் நமக்குச் சொல்லுகிறதை மரியாள் செய்ததுபோல் விசுவாசிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மரியாள் கர்த்தர் தனக்கு அறிவித்த காரியம் எப்படி ஆகும் என்று தன் புத்தியால் கிரகிக்கக் கூடாதேபோனாலும், அவள் சந்தேகப்படாமல், அவருடைய வல்லமையின்மேல் நம்பிக்கையாய் இருந்து, பராபரன் எதைச் சொல்லுகிறாரோ, அவர் அதைச் செய்யக் கூடியவராய் இருக்கிறார் என்று விசுவாசித்தாள். நாமும் அப்படியே செய்து, பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியே: மனச் சிந்தனைகளையும் பராபரனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் உயருகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்தப் புத்தியையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படுத்திச் சிறைப்படுத்த வேண்டும் (௨. கொரிந். ௰, ௫).

௪. நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களும் நமது பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களுமாய் இருக்கவேண்டும். இதிலே கன்னிமரியாள் நமக்கு நல்ல முன்மாதிரியாயிருக்கிறாள். அவள் ஸ்திரீகளில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளும் பராபரனுடைய தாயுமானவள் என்று அறிந்திருந்தும், தன்னை மனத்தாழ்மையாய் ஆண்டவருடைய அடிமை என்று அழைத்தாள். அதுவுமல்லாமல், அவள் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய சித்தத்துக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து: உம்முடைய வார்த்தையின்படியே எனக்கு ஆகக்கடவது என்றாள். அப்படியே நாமும் செய்யக் கடவோம். உன் பராபரனுக்கு மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதையல்லாமல், வேறே என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னில் கேட்கிறார் (மீகா ௬, ௮).

௫. நாம் நம்முடைய ஆறுதலுக்கென்றும் நமது விசுவாசத்தின் திடப்படுதலுக்கென்றும் தெய்வபத்தியுள்ளவர்களின் முன்மாதிரியை நமது கண்களுக்கு முன்பாக வைக்கவேண்டும். தேவதூதன் கன்னிமரியாளுக்கு எலிசபேத்துடைய திருஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லிக் காண்பித்ததினால், அவள் பராபரனுடைய வசனத்தைக் குறித்துச் சந்தேகப்படாதபடிக்கு அவள் விசுவாசம் பலப்பட்டது. நாம் மற்றவர்களுடைய திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சீராக்கு புத்தி சொல்லுகிறான் (௨, ௰௧. ௰௨).

IV. நாம் கிறிஸ்துநாதரைப் பற்றிக் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் மெய்யான தேவனாய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் தேவதூதன் அவரைப் பராபரனுடைய குமாரனென்றும், உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்றும் அழைக்கிறான். அதற்கொத்தபடியே, இவர் மெய்யான தேவனும் நித்திய சீவனுமாய் இருக்கிறார் என்று எழுதியிருக்கிறது (௧ யோவா. ௫, ௨௰).

௨. அவர் மெய்யான மனுஷனாயும் இருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் கன்னிமரியாளிடத்தில் பிறப்பார் என்று தேவதூதன் சொல்லுகிறான். நமது இரட்சகர் தம்மை மனுஷனுடைய குமாரன் என்றும் அழைத்தார்.

௩. கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இரண்டு சுபாவமுள்ளவராய் இருந்தும் ஒரே ஆளாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் தேவதூதன்: பராபரனுடைய குமாரன் ஒரு ஆளும், மரியாளின் குமாரன் வேறொரு ஆளுமாய் இருப்பார் என்று சொல்லாமல், மரியாளுடைய குமாரன்தான் பராபரனுடைய குமாரன் என்னப்படுவார் என்று சொல்லுகிறான்.

22. இந்த நம்முடைய இரட்சகரும் இராசாவுமாகிய அவரை நாம் எப்படி கனம்பண்ணவேண்டும்.

அவர் ஞானப்பிரகாரமாக மெய்யான விசுவாசத்தினாலே நமக்குள் பிறக்கும்படிக்கு நமது இருதயங்களை அவருக்குத் திறந்துவைத்து, பெருமூச்சுவிட்டு, அவர் நமக்குள் பிறக்கும்படிக்கு நமது இருதயங்களைத் திறந்துவைத்து, பெருமூச்சுவிட்டு, அவர் உள்ளே பிரவேசிக்கும்படிக்கு நாம் அவரை அழைத்து: கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனே, உள்ளே வா; நீ வெளியே நிற்பானேன். நான் வீட்டையும் ஒட்டகங்களுக்கு இடத்தையும் ஆயத்தம்பண்ணினேன் என்று லாபானைப்போலச் சொல்லுவோமாக (௧ மோ. ௨௪, ௩௧).

வாரும், இரட்சகரே, என்னுடைய இருதயத்தை உமது கிருபையினாலே நிரப்பியருளும். இந்த மகிமையுள்ள நமது இராசாவுக்கும் அவருடைய பரம பிதாவுக்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக. ஆமேன்.

கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையின் ௧-ம் நாள்.

(ஞானப்பாட்டு ௩. அ. ௰௭. ௨௰.)

சுவி. லூக்கா ௨, ௧—௰௪.

அந்நாட்களில் சம்பவித்ததேதென்றால், லோகமெல்லாங் குடி
மதிப்பு எழுதப்பட, அகுஸ்து இராயனால் உத்தாரம் பிறந்தது.
2 சீரியாவிலே சிரேனியு அதிபதியானபோது இந்த முதலாங் குடி
மதிப்பு உண்டாயிற்று. 3 எல்லாருங் குடிமதிப்பு எழுதுவிக்க, தங்
கள் தங்கள் பிறந்தகமான ஊருக்குப் போனார்கள். 4 அப்பொழுது
யோசேப்பும், தான் தாவீதின் வீட்டாரும் வமிசத்தாருமானபடி
யினாலே, தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட கர்ப்பவதியாகிய பெண்சாதி
மரியாளுடனே கூடக் குடிமதிப்பு எழுதுவிக்க, 5 கலிலேயாவின்
ஊராகிய நாசரேத்திலிருந்து யூதேயாவில் இருக்கிற பெத்லகேம்
என்னப்பட்ட தாவீதின் ஊருக்குப் போயிருந்தான். 6 அப்பொழுது
சம்பவித்ததேதென்றால், அவர்கள் அங்கே இருக்கையில், அவள்
பெறவேண்டிய நாட்கள் நிறைவேறி, 7 தன் முதல் பேறான குமா
ரனைப் பெற்று, அவரைப் புடவைகளில் சுற்றி, அவரை முன்னணை
யிலே படுக்க வைத்தாள்; ஏனெனில் சத்திரத்திலே அவர்களுக்கு
இடம் இல்லாதிருந்தது. 8 ஆனால் அந்தப் புறங்களிலே வெளியிலே
தங்கள் மந்தையை இராத்திரியிலே காவல் காக்கிற மேய்ப்பர்
இருந்தார்கள். 9 இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் அவர்கள் கிட்ட
வந்து நின்றான்; கர்த்தருடைய மகிமை அவர்களைச் சுற்றிப்பிரகா
சித்தது; அப்பொழுது மகா பயமாய்ப் பயந்தார்கள். 10 ஆனால்
தேவதூதன் அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது: பயப்படாதேயுங்
கள், ஏனெனில் இதோ எல்லாச் சனத்துக்கும் வரப்போகிற
பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்குச் சுவிசேஷமாக அறிவிக்கிறேன்.
11 அதாவது உங்களுக்கு இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்கிற
இரட்சகர் தாவீதின் ஊரிலே பிறந்தார். 12 பிள்ளையைப் புடவை
களில் சுற்றி, முன்னணையிலே படுக்க வைத்திருக்க நீங்கள் காண்ப
தே உங்களுக்கு அடையாளம் என்றான். 13 அசப்பிலே பரம
சேனையினுடைய திரள் அந்தத் தூதனுடனே கூட இருந்து, பரா
பரனைத் துதித்து: 14 உன்னதங்களில் இருக்கிற பராபரனுக்கு
மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனிதர் பேரிலே பிரியமும்
உண்டாவதாக என்றார்கள்.

1. நாம் இன்றைக்குக் கொண்டாடுகிற பண்டிகை என்ன.

கிறிஸ்து பிறந்த பண்டிகை. அதிலே கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான மனுஷனாகப் பிறந்தார் என்கிறதைப் பற்றித் தியானிக்கிறோம்.

2. இந்தப் பண்டிகையை நாம் சரியாய்க் கொண்டாடும்படிக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன.

க. நாம் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய பிறப்பை உண்மையாய்த் தியானித்து: நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார், நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார், கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின்மேல் இருக்கும்; அவர் நாமம்: அதிசயமானவர், ஆலோசனைக்கர்த்தர், வல்லமையுள்ள பராபரன், நித்திய பிதா, சமாதான பிரபு என்னப்படும் (எசா. கூ, சா) என்று நாம் உண்மையாய்ச் சொல்லக் கூடியபடிக்கு, இயேசுநாதர் நம்முடைய நன்மைக்காகவே லோகத்தில் வந்தார் என்பதை முழு இருதயத்தினாலும் விசுவாசிக்க வேண்டியது.

உ. நம்முடைய பராபரனாகிய கர்த்தர் நமது ஆத்தும இரட்சிப்புக்கென்று தமது ஒன்றான குமாரனை இந்த லோகத்திலே நமக்காக அனுப்பி, நமக்குக் காட்டின இந்தப் பெரிய சிநேகத்துக்காக அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்த வேண்டும்.

ஈ. இயேசுநாதர் நமது இருதயங்களில் ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிறக்க இடங்கொடுக்க வேண்டும். எப்படி என்றால் அவரை மெய்யான விசுவாசத்தினாலே ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய பரிசுத்த நடக்கையைத் தரித்து, அவரை அன்பிலும் உண்மையிலும் பின்செல்லுகிறதினால் தான்.

3. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப் பற்றியது.

நமது இரட்சகருடைய பிறப்பைப் பற்றியதாம்.

4. அதிலே எத்தனை பங்கு உண்டு.

இரண்டு பங்கு.

5. முதலாம் பங்கிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நமது இரட்சகருடைய பிறப்பு எப்படி நடந்ததென்று விபரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

6. பிறந்திருக்கிற இந்த நம்முடைய இரட்சகர் ஆர்.

நித்திய பராபரனுடைய குமாரனும் பரிசுத்த திரித்துவத்திலே இரண்டாம் ஆளுமாகிய இயேசு இரட்சகராம்.

7. நித்திய பராபரன் ஏன் மனுஷனாய்ப் பிறந்தார்.

தாம் எடுத்த மனுஷசுபாவத்திலே பாடுபட்டு, மரித்துத் தம்முடைய பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் மனிதரை நரகத்திலிருந்தும், நித்திய மரணத்திலிருந்தும் மீட்டு இரட்சிக்கும்படியாகத்தான்.

8. நமது இரட்சகர் எப்போது பிறந்தார்.

முதல்முதல் ரோம இராயனாகிய அகுஸ்துவின் ஆளுகையின் நாட்களிலே லோகம் எல்லாம் குடிமதிப்பு எழுதப்

பட அவனால் உத்தரவு பிறந்த காலத்தில் தான். அதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்திலே அந்நாட்களில் சம்பவித்ததேதென்றால், லோகம் எல்லாரும் குடிமதிப்பு எழுதப்பட அகுஸ்து இராயனால் உத்தாரம் பிறந்தது. சீரியாவிலே சிரேனியு தேசாதிபதியானபோது, இந்த முதலாம் குடிமதிப்பு உண்டாயிற்று என்று சொல்லியிருக்கிறது (க. உ).

9. குடிமதிப்பாவது என்ன.

அதிகாரத்துக்குள்ளானவர்களும் வரியைக் கொடுக்கிறவர்களுமான ஜனங்களின் டாப்பை எழுதுகிறதுதான்.

10. அகுஸ்து என்கிற ரோம இராயன் லோகம் எல்லாம் குடிமதிப்பு எழுதப்பட உத்தரவு கொடுக்கலாமா.

இங்கே லோகம் என்று சொல்லப்பட்டது ரோம இராயனுடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட தேசங்களானதால், அவைகளுக்கு அவன் உத்தரவு கொடுக்கக்கூடும்.

11. யூதேயா தேசமுங் கூட இராயனுக்கு உட்பட்டதா.

ஆம். ஏனென்றால் ஏரோதே இராசாவாக யூதேயாவில் ஆளுகைசெய்தும், அவன் ரோம இராயனுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருந்தான். மேலும் கொஞ்சக்காலத்திற்குப் பிற்பாடு யூதேயாதேசமும் சீரியாதேசமும் ரோம நாடாக மாற்றப்பட்டு, சீரியன் என்கிற துரைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது.

12. இந்தக்காலம் ஏன் அவ்வளவு விபரமாய் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இயேசுவானவர் பிறக்க வேண்டிய காலத்தைக் குறிக்கிறதற்காகத்தான். ஏனென்றால் மூற்பிதாவாகிய யாக்கோபு: யூதசனங் தங்கள் சுயாதீன அதிகாரத்தை இழந்தபோது, மேசியா வருவார் என்று அறிவித்து, செங்கோல் யூதாவிலிருந்தும், நியாயங் கற்பிக்கிறவன் அவன் பாதங்களிலிருந்தும் அற்றுப்போவதில்லை; அவனைச் சனசதளங்கள் சேரும் என்று தீர்க்கதரிசனம் சொல்லியிருந்தான் (கமோ. சகூ, ய).

13. நம்முடைய இரட்சகர் எங்கே பிறந்தார்.

எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் சில மைல் தூரமாயிருக்கிற பெத்லெகேம் ஊரில் தானே. தாவீது அந்த ஊரில் பிறந்தபடியால், அது தாவீதின் ஊர் என்று சொல்லப்படுகிறது.

14. இயேசுநாதருடைய தாயார் ஆர்.

கன்னிமரியாள். அவள் மேல் பரிசுத்த ஆவியானவர் நிழலிட்டதால், அவள் கர்ப்பமாகி, நமது இரட்சகரைப் பெற்ற தாயானாள்.

15. கன்னிமரியாள் நசரேத்தூரிலே வாசமாயிருந்தாளே. அவளால் இயேசுவானவர் பெத்லெகேம் ஊரில் எப்படி பிறக்கக் கூடும்.

கன்னிமரியாளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட புருஷனும், கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவை வளர்த்த தகப்பனுமாகிய யோசேப்பு என்பவன் தாவீதின் வமிசத்தானாயிருப்பதால், அவன் குடிமதிப்பெழுதுவிக்க தாவீதின் ஊராகிய பெத்லெகேமூக்குப் போக வேண்டியவனாயிருந்தான். அவனோடு கூடப்போகிற மரியாளுக்கு அவள் அங்கே இருக்கையில் பேறுகாலம் உண்டாயிற்று. அதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்திலே நாம் வாசிக்கிறதாவது: எல்லாரும் குடிமதிப்பு எழுதுவிக்கத் தங்கள் தங்கள் பிறந்தகமான ஊருக்குப்போனார்கள். அப்போது யோசேப்பும் தான் தாவீதின் வீட்டாரும் வமிசத்தாருமானபடியினாலே, தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட காப்பவதியாகிய பெண்சாதி மரியாளுடனே கூட குடிமதிப்பு எழுதுவிக்க, கலிலேயாவின் ஊராகிய நாசரேத்திலிருந்து யூதேயாவிலிருக்கிற பெத்லெகேம் என்னப்பட்ட தாவீதின் ஊருக்குப்போய் [illegible]னான். அப்போது சம்பவித்ததேதென்றால் அவர்கள் அங்கே இருக்கையில், அவள் பெறுகிறதற்கு நாட்கள் நிறைவேறி, தன் முதற்பேறான குமாரனைப் பெற்று, அவரை முன்னணையிலே படுக்க வைத்தாள். ஏனெனில் மடத்திலே அவர்களுக்கு இடமில்லாதிருந்தது (௩—௭).

16. கர்த்தர் ஏன் பெத்லெகேம் ஊரில் பிறக்கவேண்டும்:

வேத எழுத்து நிறைவேறும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் மீகா தீர்க்கதரிசி: எப்பிராத்தா என்னப்பட்ட பெத்லெகேமே, நீ யூதாவிலுள்ள ஆயிரங்களுக்குள்ளே சிறியதாய் இருந்தாலும், இஸ்ரவேலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிலிருந்து புறப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லி, அவர் அந்த ஊரில் பிறக்க வேண்டும் என்று முன்னறிவித்தான் (மீகா ௫; ௧).

17. பிறந்த பிள்ளையைக் கன்னிமரியாள் என்ன செய்தாள்.

அவள் அதைப் புடவையில் சுற்றி முன்னணையில் படுக்க வைத்தாள்.

18. அவள் ஏன் அப்படிச் செய்தாள்.

அந்தக் காலத்திலே வெகுசனம் பெத்லெகேமுக்கு வந்ததின் நிமித்தம் ஏழை மரியாளுக்கு மடத்திலே இடம் கிடைக்காததினால், அவள் மாட்டுக்கொட்டகத்தில் போகச் சமயம் நேரிட்டது. அங்கே பிள்ளை பிறந்தபிற்பாடு தொட்டிலுக்குப் பதிலாக அதை ஒரு முன்னணையிலே படுக்க வைத்தாள்.

படிப்பினை.

சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்களிலே சத்தியமுள்ளவராய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் யூதர் தங்கள் அதிகாரத்தை இழந்த காலத்திலே பராபரன் இயேசுநாதரை லோகத்திலே அனுப்புவார் என்றும், அவர் பெத்லெகேம் ஊரிலே பிறப்பார் என்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பராபரன் பொய் சொல்ல ஒரு மனிதன் அல்ல; சொன்னது தமக்கே மனஸ்தாபமாயிருக்க அவர் ஒரு மனுப்புத்திரன் அல்ல; அவர் சொல்லியும் செய்யாதிருப்பாரோ. அவர் வசனித்தும் நிறைவேற்றாதிருப்பாரோ (௪ மோ. ௨௩, ௰௯).

௨. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் மெய்யான மேசியாவாய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் யூதசனத்தின் அதிகாரம் ஒழிந்த காலத்திலும், பெத்லெகேம் ஊரிலும், ஒரு கன்னியாஸ்திரீயினிடத்திலும் பிறப்பார் என்று அவரைக் குறித்து முன் அறிவிக்கப்பட்டது. இது எல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

௩. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் மெய்யான மனுஷனாய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் கன்னிமரியாளிடத்திலிருந்து மெய்யான மனுஷனாகப் பிறந்தார். ஆதலால் அவர் மனுஷனுடைய குமாரன் என்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறார்.

௪. நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தரித்திரமாய் லோகத்தில் வந்தார். ஏனெனில் அவர் ஒரு மாட்டுக்கொட்டிலில் பிறந்து, ஒரு முன்னணையில் படுக்க வைக்கப்பட்டார். இதை எல்லாம் நமக்காகவே செய்தார். நாம் நம்முடைய ஆத்துமத்திலே ஐசுவரியமுள்ளவர்களாய் இருக்கும்படிக்கு அவர் தரித்திரரானார். அதைப்பற்றிப் பவுல் அப்போஸ்தலன்: நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஐசுவரியமுள்ளவராய் இருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தமாகத் தரித்திரரானார் என்கிற அவருடைய கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்கிறான் (௨ கொரிந். ௮, ௯).

19. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

இயேசுநாதருடைய பிறப்பின் அறிவித்தல்.

20. அது முதல்முதல் ஆருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்துநாதர் பிறந்த அந்த இராவிலே பெத்லெகேமுக்கு வெளிப்புறங்களில் தங்கள் மந்தையைக் காத்த மேய்ப்பருக்கு.

21. இயேசுநாதருடைய பிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்ததார்.

அவர்களைச் சுற்றிப் பிரகாசித்த பெரிய மகிமையோடு வந்திருந்த ஒரு தேவதூதன். அந்தத் தூதனையும் வெளிச்சத்தையும் கண்ட மேய்ப்பர் பயந்திருந்தார்கள்.

22. அந்தத் தூதன் கிறிஸ்துநாதரின் பிறப்பை எந்த வார்த்தைகளினாலே அறிவித்தான்.

அவன்: பயப்படாதிருங்கள்; ஏனெனில் இதோ, எல்லாச்சனத்துக்கும் வரப்போகிற பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்குச் சுவிசேஷமாக அறிவிக்கிறேன். அதாவது, உங்களுக்கு இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்கிற இரட்சகர் தாவீதின் ஊரில் பிறந்தார் என்றான் (௰. ௰௧).

23. ஏன் பயப்படாதிருங்கள் என்று சொன்னார்.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு பயப்படுகிறதற்காக அல்ல, சந்தோஷப்படுகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறதென்று அவர்கள் அறியும்படிக்கு.

24. அவன் இயேசுநாதரை ஏன் இரட்சகர் என்று அழைக்கிறான்.

அவர் எல்லா மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்கென்றும் லோகத்தில் வந்திருக்கிறபடியால்.

25. அவன் அவரை ஏன் கிறிஸ்து என்று அழைக்கிறான்.

அவர் தீர்க்கதரிசியாகவும், பிரதான ஆசாரியராகவும், இராசாவாகவும் லோகத்திலே வந்திருக்கிற மெய்யான மேசியா அதாவது, கர்த்தராலே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராய் இருக்கிறார் என்று காண்பிக்கும்படியாய்த் தான்.

26. அவன் அவரை ஏன் கர்த்தர் என்று அழைக்கிறான்.

கிறிஸ்துநாதர் மனுஷனாக மாத்திரமல்ல, மெய்யான தேவனாகவும் இருக்கிறபடியால் தான். இராசாதி இராசாவும், கர்த்தாதி கர்த்தருமே என்று எழுதப்பட்ட நாமம் அவருடைய வஸ்திரத்தின் மீதிலும், தொடையின் மீதிலும் அவருக்கு இருந்தது (அறிவி. ௰௯, ௰௬).

27. தாவீதின் ஊர் என்பது எது.

கிறிஸ்துநாதர் பிறந்த பெத்லெகேம் ஊர் தான்.

28. அவன் அந்த ஊரை ஏன் மேய்ப்பருக்குச் சொல்லுகிறான்.

அவர்கள் இப்போது பிறந்திருக்கிற லோக இரட்சகரை எவ்விடத்தில் கண்டுபிடிக்கலாம் என்று தெரிவிக்கும்படிக்குத் தான்.

29. மேய்ப்பர் கிறிஸ்துநாதரை அறியும்படியாக வேறொரு அடையாளம் கொடுத்தானோ.

ஆம். அவன் அவர்களுக்கு அடையாளமாக இயேசுநாதரைச் சுற்றிவைத்திருந்த வஸ்திரங்களையும் அவர் படுத்திருந்த முன்னணையையும் காட்டி: பிள்ளையை வஸ்திரங்களில் சுற்றி, முன்னணையில் படுக்க வைத்திருக்க நீங்கள் காண்பதே உங்களுக்கு அடையாளம் என்றான் (௰௨).

30. கிறிஸ்துவின் பிறப்பு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட பிற்பாடு என்ன சம்பவித்தது.

பரம சேனையினுடைய திரள் அதாவது பரிசுத்த தேவதூதருடைய பெரிய கூட்டம் உயர ஆகாயத்திலே இயேசுநாதர் பிறப்பை அறிவித்த அந்தத் தூதனைச் சேர்ந்து, பராபரனைத் துதித்து: உன்னதங்களில் இருக்கிற பராபரனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனிதர் பேரிலே பிரியமும் உண்டாவதாக என்றார்கள் (௰௩. ௰௪).

31. அவர்கள் ஏன் பராபரனாகிய கர்த்தரைத் துதித்தார்கள்.

இயேசுநாதருடைய பிறப்பினால் அவர் மனுஷருக்குக் காண்பித்த பெரிய கிருபைக்காக.

32. அவர்கள் எந்த சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

பராபரனோடு இருக்கும் சமாதானத்தைப் பற்றித் தான். ஏனென்றால் மனுஷனுடைய பாவத்தினாலே பராபரனோடு அசமாதானமாயிருந்ததினால், அவர் நமதுபேரில் கோபமாயிருந்தார். சமாதானப் பிரபுவாகிய இயேசுநாதரோ தமது மனித அவதாரத்தினாலே நம்மைப் பராபரனோடு ஒப்புரவாக்கிச் சமாதானம் உண்டாக்கினபடியால், பராபரன் நமதுமேல் பிரியமாய் இருக்கிறார்.

படிப்பினை.

33. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பெத்லகேமிலுள்ள மேய்ப்பரால் நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் லோகத்தி லுள்ள எல்லா மனுஷருக்காகவும் எளியவர்களுக்காகவுங் கூடப் பிறந்தார். அதற்கு தேவதூதன் எல்லாச் சனத்துக் கும் வரப்போகிற பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்கு அறி விக்கிறேன் என்ற வார்த்தையினாலே சாட்சி கொடுக்கிறதும் அல்லாமல் இந்த மேய்ப்பருடைய திருஷ்டாந்தத்தி லும் நம் க்கும். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவினுடைய பிறப்பு எ சாவுக்கும் பிரதான ஆசாரியருக்கும் அல்ல பெத்லகேமிலுள்ள எளிய மேய்ப்பருக்குத் தான் அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குத் தான்: உங்களுக்கு இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்கிற இரட்சகர் தாவீதின் ஊரில் பிறந்தார் என்கிற நற்செய்தி கூறப்பட்டது (௰௧).

II. கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவால் நாம் கற்றுக்கொள் ளுகிறதாவது:

௧. அவர் மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனுஷ னுமாய் இருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் கர்த்தராய் இருக்கி றார் என்கிறது அவர் தே சுபாவத்தையும் பிறந்திருக்கிறார் என்றது அவர் மனுஷ சுபாவத்தையுங் குறிக்கிறது.

௨. அவர் தமது பிறப்பினாலே நமக்கு மகா பெரிய சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினார். ஏனென்றால் தேவதூ தன்: இதோ, எல்லாச் சனத்திற்கும் வரப்போகிற பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்குச் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறேன் என்றான். ஆம், பராபரன் இயேசுவின் நம்மோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டார் என்றும், தேவதூதர்கள் தங்கள் பாட் டிலே சொன்னபடியே, நாம் அவ காரணமாய் இருக்கும்படியாக அவர் நமது பேரில் பிரியமாய் இருக்கி றார் என்றும் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட வேண்டியதுதான்.

III. பரிசுத்த தேவதூதர்களால் நாம் கற்றுக்கொள் ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் மனிதர் இரட்சிப்பை அடைகிறதற்கு உதவி செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் அந்த நோக்கத்தோடு தான் அவர்கள் கிறிஸ்துநாதருடைய பிறப்பை மேய்ப்பருக்கு அறிவித்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் இரட்சிப்பைச் சுதந் தரிக்கப் போகிறவர்களின் நிமித்தமாக ஊழியத்துக்கு அனுப் பப்பட்ட பணிவிடை ஆவிகள் அல்லவோ என்று எழுதின வார்த்தைக்கு இதுதான் ஒரு திருஷ்டாந்தம் (எபி. ௧, ௰௪).

௨. நாம் கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்காகப் பராபரனாகிய கர்த்தரைப் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் பரிசுத்த தேவதூதர்கள் அதற்காகப் பராபர னைப் புகழ்ந்தார்களானால், கிறிஸ்து நமக்காகப் பிறந்திருக்கக் கொள்ள எத்தனை அதிகமாய் நாம் அப்படிச் செய்ய வேண் டும். ஆதலால் பரம நன்மைகளினால் நம்மை கிறிஸ்துவுக் குள் சகல ஞான ஆசீர்வாதத்தினாலும் ஆசீர்வதித்த பராபர னும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய பிதாவுமானவர் இஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவராக என்று சொல் லக் கடவோம் (எபேசி. ௧, ௩).

சுத்த தயவினாலே தமது ஒரே பேறான குமாரனை லோகத் திலே அனுப்பின பிதாவாகிய பராபரனுக்கும், நம்முடைய மகிழ்ச்சிக்காகவும் இரட்சிப்புக்காகவும் நமது மாமிசத்தை எடுத்துக்கொண்ட குமாரனுக்கும், நாம் இந்தப் பெரிய இரக சியத்தை நித்திய ஜீவனுக்கென்று விசுவாசிக்க நம்மைச் சமர்த்தராக்கின பரிசுத்த ஆவிக்கும், இப்போதும் எப்போ தும் மகிமை உண்டாவதாக. ஆமேன்.

கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையின் ௨-ம் நாள்.

(ஞானப்பாட்டு ௨௰.)

சுவி: லூக்கா ௨, ௰௫—௨௰.

அப்போது சம்பவித்ததேதென்றால், தேவதூதர்கள் அவர்களை
விட்டு வானத்துக்குப் போன பிற்பாடு மேய்ப்பரான மனுஷர்
ஒருவருக்கொருவர்: நாம் பெத்லகேம் மட்டும் போய், கர்த்தர்
நமக்கு அறிவித்தபடி நடந்த இந்தக் காரியத்தைப் பார்ப்போம்
வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, 16 தீவிரித்து வந்து, மரி
யாளையும் யோசேப்பையும் முன்னணையிலே படுத்திருக்கிற பிள்ளை
யையுங் கண்டார்கள். 17 கண்டு, இந்தப் பிள்ளையைக் குறித்துத்
தங்களோடே சொல்லப்பட்ட வார்த்தையின் செய்தியைப் பிரசித்
தம் பண்ணினார்கள். 18 கேள்வியானவர்கள் எல்லாரும் மேய்ப்ப
ராலே தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷங்களுக்காக ஆச்ச
ரியப்பட்டார்கள். 19 மரியாளோவென்றால் இந்த வார்த்தைகளை
எல்லாந் தன் இருதயத்திலே வைத்து, தியானித்துக்கொண்டிருந்
தாள். 20 மேய்ப்பர் தங்களோடே சொல்லப்பட்டபடியே,
கேட்டுக் கண்ட யாவுக்காகவும் பராபரனை மகிமைப்படுத்தி, துதித்
துக்கொண்டே திரும்பினார்கள்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப் பற்றி யது.

பெத்லகேம் ஊர் மேய்ப்பரைப் பற்றியது.

2. நாம் இப்போது கொண்டாடுகிற கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகையில் அந்த மேய்ப்பரைக் குறித்துக் கேட்பானேன்.

க. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட லோக இரட்சகருக்குக் காத்திருந்த இந்த தெய்வபத்தியுள்ள மேய்ப்பர் எல்லா மனுஷரிலும் முந்தி அவருடைய பிறப்பின் செய்தியைக் கேட்டதுமல்லாமல், அவரை முதல் முதல் தேடிக் கண்டவர்களாயும் இருந்தார்கள்.

உ. இந்த பெரிய மேய்ப்பர் கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிற நமக்கு நல்ல முன்மாதிரியாய் இருக்கிறார்கள்.

ங. நாம் இந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறதினாலே மெய்யான ஆசீர்வாதத்தையும் பலனையும் எப்படி அடையலாம் என்று அவர்களுடைய திருஷ்டாந்தத்தினாலே அறிந்துகொள்ளுகிறோம். ஆகையால் நாம் அவர்களைக் குறித்துக் கேட்கிறோம்.

3. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எத்தனை பங்கு.

மூன்று பங்கு.

முதலாம் பங்கு.

4. இந்த முதலாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

அதிலே பெத்லகேமின் மேய்ப்பர் பிறந்திருக்கிற லோக இரட்சகரை எப்படித் தேடிக் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

5. அவர் பிறந்திருப்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்.

அவர்கள் அதைத் தங்களாய் அறியாமலும், மற்ற மனுஷர்களால் கேள்விப்படாமலும், பராபரனுடைய வெளிப்படுத்தலினாலே அறிந்தார்கள். எனென்றால் இயேசு இரட்சகர் பெத்லகேம் ஊரிலே பிறந்த அந்த இரவில், வெளி தங்கி தங்கள் மந்தையைக் காவல் காக்கிற இந்த மேய்ப்பரண்டை ஒரு தேவதூதன் வந்து: உங்களுக்கு இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்கிற இரட்சகர் தாவீதின் ஊரில் பிறந்தார் என்று அறிவித்தான்.

6. தேவதூதன் அவர்களுக்கு அறிவித்த இயேசு இரட்சகருடைய பிறப்பின் செய்தியை அந்த மேய்ப்பர் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

க. அவர்கள் அதைப் பற்றிச் சந்தேகப்படாமல், விசுவாசித்தார்கள்.

உ. அதை அற்பமாக எண்ணாமல், அதின்பேரில் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

ங. ஆதலால் பிறந்திருக்கிற இயேசு இரட்சகரைக் காண ஆசைப்பட்டார்கள்.

7. அப்போது அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்.

அவர்கள் தேவதூதன் சொன்ன வார்த்தைகளை மறவாமல், அதைக் குறித்து ஒருவருக்கொருவர் பேசி: நாம் பெத்லகேம் மட்டும் போய், கர்த்தர் நமக்கு அறிவித்ததான நடந்த இந்தக் காரியத்தைப் பார்ப்போம் வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பிறந்திருக்கிற இயேசு இரட்சகரைத் தேடும்படி ஒருவரை ஒருவர் ஏவி எழுப்பினார்கள்.

8. ஆனால் அவர்கள் எருசலேம் முதலிய பெரிய பட்டணத்துக்குப் போய் அவரைத் தேடாமல், ஏன் பெத்லகேம் ஊருக்குப் போகவேண்டுமென்று இருந்தார்கள்.

கிறிஸ்துநாதர் தாவீதின் ஊரில் பிறந்திருக்கிறார் என்று தேவதூதன் அறிவித்தான். தாவீதின் ஊரோ தாவீது இராசா பிறந்த பெத்லகேம் ஊர்தான். அந்த ஊரிலே அவர் பிறந்திருக்கிறபடியால் அவர்கள் அங்கே போனார்கள்.

9. பெத்லகேமுக்குப் போக வேண்டும் என்று இருந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்களா.

ஆம், தீவிரித்து வந்தார்கள் என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது.

10. அவர்கள் அங்கே எப்போது போனார்கள்.

தேவதூதன் அவர்களை விட்டு வானத்திற்கு ஏறின பிற்பாடு, அவர்கள் மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் ஆலோசனை பண்ணாமலும், தாமதஞ் செய்யாமலும், கர்த்தர் அவர்களுக்கு அறிவித்ததான நடந்த இந்தக் காரியத்தை, அதாவது, பிறந்திருக்கிற லோக இரட்சகரைப் பார்க்கும்படிக்குத் தீவிரித்து, அந்த இரவிலேயே பெத்லகேம் ஊருக்குப் போனார்கள்.

11. அவர்கள் லோக இரட்சகரை எப்படிக் கண்டு பிடிக்கலாம் என்று நினைத்தார்கள்.

பிள்ளையைப் புடவைகளில் சுற்றி, முன்னணையில் படுக்க வைத்திருக்க நீங்கள் காண்பதே உங்களுக்கு அடையாளம் என்று தேவதூதன் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தான். இந்த அடையாளத்தின்படி அவர்கள் போய் இயேசு இரட்சகரைத் தேடினார்கள்.

12. கர்த்தரை உண்மையாய்த் தேடின மேய்ப்பருக்கு என்னப் பலன் கிடைத்தது.

அவர்கள் வீணாய் பெத்லகேமுக்குப் போகாமல், தாங்கள் தேடின முன்னணையிலே படுத்திருக்கிற இயேசு என்கிற

பிள்ளையையும், அதின் தாயாகிய மரியாளையும், வளர்த்த தகப்பனாகிய யோசேப்பையுங் கண்டு சந்தோஷமடைந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதினாலே தேவதூதன் இயேசுநாதரைக் குறித்துச் சொன்னதெல்லாம் உண்மையென்று தெரிந்துகொண்டு விசுவாசத்திலே விர்த்தியடைந்தார்கள்.

படிப்பினை.

13. [illegible] வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுகொள்ளுகிறோம்?

நாம் மேய்ப்பராலே கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் இயேசுநாதரைப் பற்றிய இரட்சிப்புள்ள அறிவையும் விசுவாசத்தையும் அடைய விசேஷமாய்க் கவலைப்படவேண்டும். ஏனென்றால் சகல சந்தோஷமும் பாக்கியமும் மனுஷர் பொதுவாய் நாடித் தேடுகிற லோக நன்மைகளிலேயல்ல, இந்த அறிவிலே அடங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் ஒன்றான மெய்த் தெய்வமாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பின இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவனாயிருக்கிறது (யோ. வா. ௰௭, ௩).

௨. நாம் இயேசு இரட்சகரைப் பற்றி வாசித்துக் கேட்கிறதோடு கூட அவரைக் குணப்படுதலினாலும் மெய்யான விசுவாசத்தினாலும் நம்முடைய இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மேய்ப்பர் அநேகம்விசை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இரட்சகரைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தையினாலே கேட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அவர் பிறந்த இராவிலே தேவதூதன் அவரைப் பற்றிச் செய்த பிரசங்கத்தையும் தேவதூதரின் பாட்டையும் கேட்டிருந்தார்கள். ஆகிலும் அவரைப் பார்த்து அறியும்படியாகப் பெத்லகேம் ஊருக்குப் போய்த் தேடினார்கள்.

௩. நாம் தாமதம் பண்ணாமலும் நிர்விசாரப்படாமலும் ஏற்கனவே நம்முடைய இரட்சகரைத் தேடவேண்டும். அப்படியே அந்த மேய்ப்பர்களும் செய்து, தீவிரித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தாமதஞ்செய்திருப்பார்களானால், ஒருவேளை அவர்கள் மனதில் சந்தேகமும் அல்லது இயேசுநாதரைத் தேடாதபடிக்கு வேறுபல தடையும் நேரிடும். அதிகாலையில் உம்மைத் தேடுகிறேன் என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங். ௬௩, ௨).

௪. நாம் இயேசு இரட்சகரைத் தேடி, அவரைக் கண்டுபிடிக்கிறவரையில் எந்த விதத்தினாலும் தடுக்கப்படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். அந்த மேய்ப்பரைப் பார்ப்போமாக. அவர்களுக்கு ஒரு மந்தையிருந்தது.

ஆனால் தங்களைத் தடுக்காதபடிக்கு அதைக் கர்த்தருடைய பராமரிப்புக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவர்கள் தங்கள் ஆத்தும மேய்ப்பரைத் தேடப் போனார்கள். மேலும் அவர்கள் அவரைத் தேடுகையில் வேதபாரகர் பரிசேயர் முதலானவர்களுடைய முன்மாதிரி இருந்ததில்லை. ஆகிலும் மற்ற யூதர் நிர்விசாரராயிருந்து இயேசுநாதருக்காகக் கவலைப்படாதே போனாலும், இவர்கள் அதினிமித்தம் இடறல்பட்டாமல் தீவிரித்து, பெத்லகேமுக்கு வந்து, அவரைத் தேடினார்கள். அல்லாமலும் அவர்கள்: இப்போது இராக்காலமாகவும் இருட்டாகவும் குளிராகவுமிருக்கிறதென்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லாமலும், வருத்தத்தைப் பாராமலும், ஏற்கனவே அந்த இராவிலேயே புறப்பட்டார்கள். அப்படியே நமக்கு ஒரு வேலையாவது அது எவ்வளவு அவசரமென்று தோன்றினாலும், ஒரு மனுஷனாவது அவன் யாராயிருந்தாலும், இயேசுநாதரை நாம் தேடுகிறதில் தடை செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

௫. நாம் நம்முடைய இரட்சகரைக் கர்த்தருடைய வசனத்திலே தேடவேண்டும். பராபரனுடைய இந்த வசனந்தான் மெய்யான பெத்லகேம் அதாவது அப்பத்தின் வீடாயிருக்கிறது. அதினாலே கர்த்தர் தம்மை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும் இந்த மேய்ப்பர் தங்களுடைய சுய நினைவுகளின்படியே இங்கும் அங்கும் போகாமல், தேவதூதன் சொன்ன வார்த்தைகளின்படியே நேராக பெத்லகேமுக்குப் போய், இயேசு இரட்சகரைத் தேடினார்கள். அப்படியே நாமும் இரட்சிப்புக்கடுத்த காரியத்தில் நமது சுய குருட்டாட்டமுள்ள புத்தியின்படியாவது, மற்ற மனுஷருடைய மாயமான எண்ணங்களின்படியாவது நடவாமல், கர்த்தருடைய வசனத்தின் நிச்சயமான நூலின்படியே நடக்கவேண்டும்.

௬. நாம் குணப்படாமையினாலாவது, துர்நடக்கையினாலாவது, ஒருவருக்கொருவர் தடை செய்யாமல், வார்த்தையினாலுங் கிரியையினாலும் ஒருவரை ஒருவர் தேவபக்திக்கு ஏவி எழுப்பி உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படியே அந்த மேய்ப்பர் ஒருவருக்கொருவர்: நாம் பெத்லகேம் மட்டும் போய், கர்த்தர் நமக்கு அறிவித்ததான நடந்த இந்தக் காரியத்தைப் பார்ப்போம் வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் ஏவி எழுப்பினார்கள் (லூக். ௨, ௰௫).

௭. கர்த்தரை உண்மையாய்த் தேடுகிறவர்கள் அவரை மெய்யாகவே கண்டுபிடிப்பார்கள். அதற்குப் பராபரன்

தாமே: தேடுங்கள், அப்போது கண்டு பிடிப்பீர்களென்று சொல்லி, வாக்குத்தத்தங் கொடுத்திருக்கிறார். மேய்ப்பரும் கிழக்கிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகளும் பிறந்திருக்கிற இயேசு இரட்சகரை உண்மையாகவே தேடினபடியால், அவரைக் கண்டு பிடித்து இரட்சிப்பை அடைந்தார்கள்.

இரண்டாம் பங்கு.

14. விசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

அதிலே அந்த மேய்ப்பர் இயேசு இரட்சகரைக் கண்டபிற்பாடு அவரைக் குறித்து மற்ற மனுஷருக்கு முன்பாகச் சாட்சி கொடுத்தது அடங்கியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி: அவர்கள் கண்டு, இந்தப் பிள்ளையைக் குறித்துத் தங்களோடே சொல்லப்பட்ட வார்த்தையின் செய்தியைப் பிரசித்தம் பண்ணினார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௰௭).

15. அவர்கள் இயேசு இரட்சகரைக் குறித்து என்ன சாட்சி சொன்னார்கள்.

மேலோ[illegible] இரட்சகர் மெய்யாகவே பெத்லகேம் ஊரில் பிறந்தாரென்றும், தேவதூதன் அவரைக் குறித்துத் தங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையின் செய்தி இன்னதென்றும் தாங்கள் கண்ட மனுஷர் யாவருக்கும் அறிவித்துப் பிரசித்தம் பண்ணினார்கள்.

16. அவர்கள் இயேசு இரட்சகரைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்ததற்குக் காரணம் என்ன.

அவர்களுடைய விசுவாசமும் சிநேகமுந்தான். அவர்கள் விசுவாசித்தபடியால் பேசினார்கள் (சங். ௱௰௬, ௰). அவர்களுடைய விசுவாசம் அவர்களை இயேசுநாதரைத் தேடுகிறதற்கு மாத்திரமல்ல, அவரைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்கிறதற்கும் ஏவி எழுப்பிற்று. இருதயத்தின் நிறைவினால் வாய் பேசும் (மத். ௰௨, ௩௪). அவர்கள் இயேசு இரட்சகரைக் கண்டு இருதயத்தில் சந்தோஷம் நிறைந்தவர்களானதால், தாங்கள் கண்டதையுங் கேட்டதையும் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லாமல் மவுனமாயிருக்கக் கூடாதிருந்தார்கள்.

17. மேய்ப்பர் இயேசுநாதரைக் குறித்து சொன்ன சாட்சியைக் கேட்டவர்கள் அதை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

கேள்வியானவர்கள் எல்லாரும் மேய்ப்பரால் தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷங்களுக்காக ஆச்சரியப்பட்டார்கள் (௰௮). ஆனால் இந்தச் சாட்சியைக் கேட்டவர்கள் அதினாலே மேய்ப்பரைப்போல் இயேசுநாதரைத் தேடும்படி

யாக ஏவப்பட்டார்களென்று நாம் வாசிக்கிறதில்லை. மிச்சமானவர்கள் கேட்டும் ஆச்சரியப்பட்டும் சீக்கிரமாய் மறந்துவிட்டு, ஆசீர்வாதமற்றவர்களாய்ப் போனார்களென்று தோன்றுகிறது.

18. ஆனால் இயேசுநாதருடைய தாயாகிய மரியாள் அந்தச் சாட்சியை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டாள்.

அவள் இந்த வார்த்தைகளை எல்லாந் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைத்துத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தாள் என்று நம்முடைய வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௰௯).

19. மரியாள் இந்த வார்த்தையைத் தன் இருதயத்திலே வைத்துத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தாள் என்பதற்கு அர்த்தமென்ன.

அவள் மகா கவனத்தோடு புறம்பான காதினால் இரட்சகரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டதுகளைக் கேட்டது ம[illegible]ாமல், அதுகளை விசுவாசத்தினாலே தன் இருதயத்திலே [illegible] மறவாதபடிக்குப் பெரிய பொக்கிஷமாக வைத்துக் காப்பாற்றினாள். ஆம், அவள் இந்த வார்த்தையினுடைய அர்த்தத்தை நன்றாய் அறியும்படியாக அவள் அவைகளையும், முன்னே இயேசுவானவரைப் பற்றி கேட்டதையும் தன் மனதிலே வைத்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

20. விசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. நாம் மேய்ப்பராலே கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைக் குறித்து வார்த்தையினாலுங் கிரியையினாலுஞ் சாட்சி கொடுக்கக் கடமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். நீங்களும் சாட்சி கொடுப்பீர்கள் என்று கர்த்தர் சீஷர்களுக்குச் சொல்லுகிறார் (யோவா. ௰௫, ௨௭). ஆகையால் நாம் மனுஷருக்குப் பயப்படுகிற பயத்தினாலாவது, அவர்களுடைய தயவை அடைய வேண்டுமென்கிற ஆசையினாலாவது, நாம் நம்முடைய இரட்சகரைப் பற்றிக் கண்டதையுங் கேட்டதையும் மறைக்காமலும், மறுதலிக்காமலும் இருக்கும்படி எச்சரிக்கையாயிருந்து, இந்த மேய்ப்பர் செய்ததுபோல் தைரியத்தோடும் சந்தோஷத்தோடும் நாமும் அறிக்கையிட்டு, கர்த்தருக்குச் சாட்சி கொடுக்கவேண்டும். என்னை அறிக்கையிடுகிறவனை நான் அறிக்கையிடுவேன், என்னை மறுதலிக்கிறவனை நான் மறுதலிப்பேனென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

௨. மெய்யான விசுவாசம் உயிருள்ளதும், கிரியைகளைச் செய்கிறதுமாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விசுவாசம் மேய்ப்பருக்கு இருந்தது. அதினால் ஏவப்பட்டு அவர்கள்

பிறந்திருக்கிற இயேசுவானவருடைய முந்தின சாட்சிகளும் பிரசங்கிகளுமானார்கள்.

௩. மெய்யான விசுவாசஞ் சிநேகத்தோடு சேர்ந்ததாயிருக்கிறது. விசுவாசமுள்ள இந்த மெய்ப்பர் இயேசுநாதருடைய மகிமைக்கென்றும், மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்கென்றும் அவருடைய பிறப்பின் செய்தியை எல்லாருக்கும் பிரசித்தம் பண்ணினார்கள். நாமும் முதல் முதல் நமக்காகவே நம்முடைய இரட்சகரைத் தேடி [illegible] கண்டு பிடித்தபின், மற்றவர்களையும் அவரண்[illegible]க்குக் [illegible]ண்டு வரும்படியாகப் பிரயாசப்படவேண்டும். அப்படியே அந்திரேயா தன் சகோதரனாகிய சீமோன் பேதுருவையும், பிலிப்பு தன் சிநேகிதனாகிய நாத்தான்வேலையும் இயேசு இரட்சகரண்டைக்கு அழைத்து வந்தார்கள்.

II. மெய்ப்பருடைய சாட்சியைக் கேட்டவர்களால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் இயேசு இரட்சகருடைய [illegible] அதிசயப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அவர் அதிசயமானவர் (ஏசா. ௯, ௬). சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாகிய அவர் மனுஷ அவதாரம் எடுத்து மனுஷ குழந்தையாகப் பிறந்தது மகா அதிசயமான காரியந்தான். அதைப் பற்றி கிறிஸ்தமா[illegible] சபை பாடுகிறதாவது:

தெய்வீக சுபாவம் நம்மிலே
உண்டாகச் சுவாமியார்
நரரின் சுபாவமாய் இங்கே
பிறந்திருக்கிறார்.

தாழ்ந்தோர் அவர் [illegible]யர்ந்தோன் நான்,
இதென்ன மாறு[illegible]
இஃதென்ன சிநே[illegible]தான்,
இதன்பின் ஆழ[illegible]கள்.

என்று பாடுகிறோம் (ஞானப்பாட்டு ௰௭, ௯. ௭).

௨. நாம் இயேசு இரட்சகருடைய பிறப்புக்காக அதிசயப்படுகிறதோடு கூட அந்தச் செய்தியைச் சந்தோஷத்தோடு கேட்டு, இருதயத்தில் வைத்து எப்போதும் தியானம் பண்ண வேண்டும். அப்படியே மரியாள் செய்தாள் (௰௯). அவள் அதைக் குறித்து எத்தனை அதிகமாய்க் கேட்டுத் தியானித்தாளோ, அத்தனைக்கு அதிகமான அறிவும் சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் மனமகிழ்ச்சியும் அவளுக்கு உண்டாயிற்று.

மூன்றாம் பங்கு.

21. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் மூன்றாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

அதிலே மெய்ப்பரானவர்கள் பெத்லகேம் ஊரிலே பிறந்திருக்கிற இரட்சகரைக் கண்ட பிற்பாடு திரும்பிப் போனார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

22. அவர்கள் அப்போது எங்கே திரும்பிப் போனார்கள்.

முன்னே அவர்கள் விட்டு வந்த தங்கள் மந்தையைக் காவல் காக்கத் திரும்பிப் போனார்கள்.

23. அவர்கள் எப்படித் திரும்பிப் போனார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் மகா சந்தோஷமாயிருந்து, தாங்கள் கண்ட யாவருக்கும் இயேசு இரட்சகர் பிறப்பின் செய்தியை அறிவித்ததுமல்லாமல், பராபரனைத் [illegible]க்கொண்டு திரும்பிப்போனார்கள். அதைப்பற்றி நம்து வாக்கியத்திலே: மெய்ப்பர் தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டின்படியே கேட்டுக் கண்ட யாவுக்காகவும் பராபரனை மகிமைப்படுத்தி, துதித்துக்கொண்டே திரும்பினார்களென்று எழுதியிருக்கிறது (௨௰).

24. அவர்கள் என்னத்துக்காகப் பராபரனை மகி[illegible] துதித்தார்கள்.

தாங்கள் கேட்டுக் கண்ட யாவுக்காகவுந் தான். ஏனெனில் அவர்கள் தேவதூதர்களாலும், இயேசுநாதருடைய தாயாராலும் இந்த லோக இரட்சகரைப் பற்றிய அநேக அதிசயமான காரியங்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். மேலும் பெத்லகேம் ஊ[illegible] பிறந்திருக்கிற அவரைத் தங்கள் கண்[illegible]கள். அவர்கள் கண்ட அவருடைய தாழ்மையினிமி[illegible]ம் இடறல்படாமலும், பராபரன் அவர்களுக்கு வெளிப்ப[illegible]த்தின அதிசயங்களை அற்பமாக எண்ணாமலும், அவர்கள் [illegible]ட்டுக் கண்ட யாவுக்காகவும் பராபரனை மகிமைப்படுத்தி ந[illegible]றியறிந்தவர்களாய் அவருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தினார்கள்.

இதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரன் நமக்குக் கொடுத்த பூமிக்கடுத்த வே[illegible]யையும் உத்தியோகத்தையும் அற்பமாக எண்ணாமல், அதை உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய்ச் செய்ய வேண்டும். சிறியதிலே உண்மையுள்ளவன் அநேகத்திலும் உண்மையாயிருக்கிறான், சிறியதிலே அநீதனானவன் அநேகத்திலும் அநீதனாயிருக்கிறான் (லூக். ௰௬, ௰). அப்படியே அந்த மெய்ப்[illegible]ருக்கிறான் ... அந்த மெய்ப்பர் இரட்சகரைக் கண்ட பிற்பாடும், தங்கள் அற்பமான வேலையை விட்டுவிடாமல் அதுக்குத் திரும்பினார்கள்.

௨. நாம் நமது இரட்சகரைப் பற்றித் தியானத்தோடு நம்முடைய வேலைக்குப் போய் அதைச் செய்யவேண்டும். மெய்ப்பரானவர்கள் பெத்லகேமை விட்டுப் புறப்பட்டு, தங்கள் வேலைக்குப் போகையில், இயேசு இரட்சகரைப்பற்றி அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டதை மறவாம

லும், அவர்கள் உடனே தங்கள் மந்தை முதலான பூமிக்கடுத்த காரியங்களைக் குறித்துப் பிடித்து அவக்காமலும், அவர்கள் தாங்கள் கண்டதையுங் கேட்டதையும் நினைந்து, அதைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டு போனார்கள்.

௫. பராபரன் நமக்குச் செய்துவந்த சகல நன்மைக்காகவும் நாம் நன்றியறிந்தவர்களாய் அவருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தவேண்டும். என் ஆத்துமாவே கர்த்தரையும், என் முழு உள்ளமே, அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தையும் ஸ்தோத்திரி. என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரி, அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறவாதிரு என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் தன்னை எவி எழுப்பிச் சொல்லுகிறான் (சங். ௱௩, ௧, ௨).

௬. இயேசு இரட்சகருடைய பிறப்பின் நிமித்தம் கர்த்தருடைய நாமம் என்றென்றைக்குந் துதிக்கப்படவேண்டும். தேவதூதர்கள் அவருடைய பிறப்பின் செய்தியை அறிவித்து, அதற்காகப் பராபரனை மகிமைப் படுத்தினார்கள். மேய்ப்பரானவர்கள் பிறந்திருக்கிற லோக இரட்சகரை பெத்லேகேம் ஊரிலே கண்டு கர்த்தரைத் துதித்தார்கள். வானத்திலே அவருடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாக நிற்கிற நீதிமான்களும் ஓயாமல் அதற்காக அவரைத் துதித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் பூமியிலே நாமும் இருதயத்தினாலும் வார்த்தையினாலும் கிரியையினாலும் அவரை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். ஆம், நம்மைச் சிநேகித்து, தமது ஒன்றான குமாரனைக் கொடுத்த பிதாவுக்கும், நமக்காக மனுஷனாகப் பிறந்த இயேசு இரட்சகருக்கும், இவரை அறிகிற இரட்சிப்புள்ள வழியை நமக்குக் கொடுக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும், மகிமையுந் துதியுந் தோத்திரமும் என்றென்றைக்கும் உண்டாவதாக, சுவாமி. ஆமேன்.

கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகைக்குப் பின் வரும் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௪. ௯. ௩௨.)

சுவி. லூக்கா ௨. ௩௩—௪௰.

அவரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டதுகளுக்காக யோசேப்பும் அவருடைய தாயும் ஆச்சரியமாயிருந்தார்கள். 34 சிமெயோன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, அவருடைய தாயாகிய மரியாளுடனே சொன்னதாவது: இதோ, அநேகம் இருதயங்களுடைய சிந்தனைகள் வெளியரங்கமாகும்படிக்கு, இவர் இஸ்ரவேலில் அநேகருடைய விழுதலுக்கும் எழுந்திருக்குதலுக்கும், எதிர்ப்பேசப்படும் அடையாளமாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். 35 உன்னுடைய ஆத்துமத்தை

யே ஒரு பட்டயமும் உருவிப்போம் என்றான். 36 ஆசேருடைய கோத்திரத்தாரும் பானுவேலின் குமாரத்தியுமான அன்னாள் என்ற ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்தாள்; இவள் கன்னியாஸ்திரியாயிருந்து, பிற்பாடு ஏழுவருஷம் புருஷனுடனே வாழ்ந்து, மிகுதியும் வயது சென்று, 37 எண்பத்து நாலு வயதான விதவையாயிருந்தாள். இவள் தெய்வாலயத்தை விட்டுப்பிரியாமல்; ஒருசந்தியினாலுஞ் செபங்களினாலும் இரவும் பகலும் ஆராதனை செய்வாள். 38 இவளும் அந்நேரத்திலே சேர்ந்து நின்று, அதற்கு இசைவாய்க் கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, எருசலேமிலே மீட்புக்குக் காத்திருந்த யாவருக்கும் அவரைக் குறித்துச் சொன்னாள். 39 அவர்கள் கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி சகலத்தையும் முடித்தபிற்பாடு, கலிலேயா தேசத்திலிருக்குந் தங்கள் ஊராகிய நாசரேத்துக்குத் திரும்பினார்கள். 40 அந்தப் பிள்ளை வளர்ந்து, ஆவியிலே பெலன்கொண்டு, ஞானத்தினாலே நிறையப்பட்டிருந்தது; பராபரனுடைய கிருபை அதின் மேல் இருந்தது.

இந்த நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எத்தனை பங்கு.

நாலு பங்கு.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

இயேசுவானவருடைய தாய் தகப்பன்மாராகிய யோசேப்பு மரியாள் என்பவர்களுடைய ஆச்சரியத்தைப் பற்றியது.

3. கன்னிமரியாளினின்று பிறந்த கிறிஸ்துநாதர் தமது மனித சுபாவத்தின்படி தகப்பன் இல்லாதவராயிருக்க, யோசேப்பை அவருடைய தகப்பனென்று சொல்வதெப்படி.

அவன் அவருடைய தாயாகிய கன்னிமரியாளுக்கு நியமிக்கப்பட்டவனும், அவரை வளர்த்தவனுமாயிருக்கிறபடியால் அப்படி அழைக்கப்பட்டான்.

4. அவர்கள் எதுக்காக ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

அவர்கள் எருசலேம் தெய்வாலயத்திலிருக்கையில் இயேசுநாதரைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டதுகளுக்காகத்தானே. ஏனென்றால் யோசேப்பும் மரியாளும் முன்னே பெத்லகேம் ஊரில் மேய்ப்பராலும், கிழக்கிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகளாலும் பிறந்திருக்கிற இயேசுநாதரைக் குறித்து அநேக அதிசயமான காரியங்களைக் கேட்டிருந்தும், அவர்கள் எருசலேம் தெய்வாலயத்திலே சிமெயோன் என்றவருக்கு வந்த பிற்பாடு, தெய்வாலயத்தில் கேட்டார்கள். எப்படியென்றால் கிழவனால் இன்னம் அதிகமான பிள்ளையைத் தன்னுடைய கையில் அவன், இயேசு என்கிற

கைகளில் ஏந்தி, அவரைச் சர்வ லோகத்தின் இரட்சகராகப் புகழ்ந்து மகிமைப்படுத்தினான்.

5. ஆனால் இயேசுநாதர் கர்ப்பமாக உற்பவித்ததை அறிவித்த தேவதூதனாலே அவர்கள் அதைக் கேட்டிருந்தார்களே, அப்படியிருக்க சிமெயோன் அவரைக் குறித்துச் சொன்னதற்காக ஏன் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

இந்த ஏழைப் பிள்ளை எப்படி [illegible] இரட்சகராயிருப்பாரென்று அவர்கள் தங்கள் புத்[illegible]னாலே கிரகிக்கக் கூடாதவர்களாயிருந்ததினாலேதான்.

படிப்பினை.

6. நாம் இதினாலே என்னத்[illegible]க் கற்றுக்கொ[illegible]கிறோம்.

௧. இயேசுநாதர் மெய்யான [illegible]வனுமாத்திர[illegible] மெய்யான மனுஷனாகவும் மனித சாதியின் [illegible]சிப்புக்கென்று பிறந்த சர்வ லோகத்தின் இரட்சகராகவும் இருக்கிறார். ஆகிலும் நாம் இதை நமது சுய புத்தியினாலே அறியக் கூடாது. ஏனெனில் ஜென்ம சுபாவமான மனுஷன் பராபரனுடைய ஆவியின் நியாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். அதுகள் அவனுக்குப் பயித்தியமாயிருக்கிறது; அதுகள் ஞானப் பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப் படுகிறபடியினாலே, அவன் அதுகளை அறியக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறது (௧ கொரி. ௨, ௧௪). மேலும் பரிசுத்த ஆவியினாலேயொழிய ஒருவனும் இயேசு[illegible]ர்த்தர் என்று சொல்லக் கூடாது. ஆதலால் [illegible] நிதானமாய் அ[illegible]பட்டிருக்கிறார் [illegible] அதிசயமானவரென்று.

௨. நாம் இயேசுநாதரைப்பற்றி சகலத்தையும் [illegible]யக் கூடாதவர்[illegible]யிருந்தும், அவரைப்பற்றிய போதகத்தை மெய்யான விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். யோ[illegible] மரியாளும் அவரைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டதைக் கிரகிக்காமல் அதற்காக ஆச்சரியப்பட்டார்கள். [illegible] அவர்கள் அதை மறுக்கவில்லை. அப்படியே நாமுஞ் செய்ய[illegible]வண்டும். ஏனென்றால் குமாரன் பேரிலே விசுவாசிக்கிற[illegible]வனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு, குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதி[illegible]லை, பராபரனுடைய கோபம் அவன்மே[illegible] நிலைநிற்கும் (யோவா. ௩, ௩௬).

௩. [illegible]பராபரன் தமது பரிசுத்தவான்களை அதிசயமாய் நடத்திவருகிறார். இயே[illegible]நர் அதிசயமானவர். அவர் தாழ்ந்த ரூபமாயிருந்தும் [illegible]லோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறாரென்பது அதிசயந்தான். அப்படியே பராபரனாகிய கர்த்தர்

தம்முடைய விசுவாசிகளை [illegible]நேக துன்பங்களின் வழியாய்த் தமது இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கப்பண்ணி, அவர்களை அதிசயமாய் வழிநடத்துகிறார்.

இரண்டாம் பங்கு.

7. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்[illegible]ங்கியிருக்கிறது.

சிமெயோன் சொன்ன தீர்க்கதரிசனமும் ஆசீர்வாதமும் அடங்கியிருக்கி[illegible]து.

8. இந்த சிமெயோன் என்பவன் ஆர்.

அவன் எருசலேமிலுள்ள ஒரு கிழவனும், சிலர் நினைக்[illegible]டியே பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்தின் எழுபத்திரண்டு பேரில் ஒரு பெரிய ஆலோசனைச் சங்கத்தானுமாயிருந்தான். மே[illegible] அவன்: தா[illegible] கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவைக் காணுமு[illegible]ணத்தைப் பார்க்கமாட்டானென்று பரிசுத்த ஆவியினாலே உத்தாரம்பெற்ற தேவபத்தியுள்ள மனுஷனாயிருந்தான். யோசேப்பும் மரியாளும் நாற்பதுநாள் பிள்ளையாகிய இயேசுவோடு எருசலேமிலுள்ள தெய்வாலயத்தில் இருக்கையில் சிமெயோன் என்கிற இந்தக் கிழவன் அங்கே வந்து, இயேசுநாதரைக் கண்டதுமல்லாமல், அவரைத் தன்னுடைய கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு, அவரைப்பற்றி நல்ல [illegible]க்கைபண்ணி அவர்களை ஆசீர்வதித்தான்.

9. அப்போது அவன் [illegible]ரை ஆசீர்வதித்தான்.

இயேசுநாத[illegible]ய மரியாளையும் யோசேப்பையுந்[illegible]ன்.

10. இயேசு[illegible]க்குள் பூமியின் [illegible]சங்களெல்லாம் [illegible]வதிக்கப்படுமே, அப்படியிருக்க [illegible]மெயோன் இயேசுவானவரை எப்படி ஆசீர்வதிக்கக் கூடும்.

பராபரனாகிய கர்த்தர்மாத்திரம் கிருபையை அளிக்கிறவராயிருக்க, அவன் அவரை ஆசீர்வதித்தானென்பதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், அவருக்கு அவன் கி[illegible]பையை அளித்தான் என்பதல்ல, அவரை வாழ்த்திப் புகழ்ந்[illegible]னன்பது அதினுடைய அர்த்தமாம். இதுவுமல்லாமல் இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மாருக்குக் கிடைத்த கிருபைக்காகவும் அவன் அவர்களைப் புகழ்ந்தான்.

11. சிமெயோன் சொன்ன தீர்க்கதரிசனம் என்ன.

இதோ, அநேகம் இருதயங்களுடைய சிந்தனைகள் வெளியரங்கமாகும்படிக்கு, இவர் இஸ்ரவேலில் அநேகருடைய விழுகுதலுக்கும் எழுந்திருக்குதலுக்கும் எதிர்பேசப்படும் அடையாளமாகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். உன்னு

டைய ஆத்துமத்தையே ஒரு பட்டையம் உருவிப்போம் என்ருன் (௩௪. ௩௫).

12. இயேசுநாதர் விழுகுதலுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிருரென்று ஏன் சொன்ஞன்.

அநேகர் இயேசுநாதரை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அவர் பேரிலே இடறல்பட்டு, நித்திய ஆக்கினையிலே விழுகிறபடியால் தான்.

13. இஸ்ரவேலிலே அநேகருடைய எழுந்திருக்குதலுக்கென்று அவர் வைக்கப்பட்டதாக ஏன் சொல்லுகிருன்.

யூதரில் அநேகர் இயேசுநாதரை விசுவாசித்து அவர் மூலமாகப் பாவ மன்னிப்பையும் நித்திய சீவனையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறபடியால்தான்.

14. அவன் அவரை எதிர்பேசப்படும் அடையாளம் என்று ஏன் அழைக்கிருன்.

பரிசேயர் சதுசேயர் முதலானவர்களைப்போல் அநேகர் இயேசுநாதருக்கு எதிர்த்து நின்று அவருடைய போதகத்தை மறுத்ததினாலேயாம்.

15. உன்னுடைய ஆத்துமத்தையே ஒரு பட்டையம் உருவிப்போமென்று யாரைக் குறித்துச் சொன்ஞன்.

கன்னிமரியாளைக் குறித்தே.

16. அந்தப் பட்டையம் எதைக் குறிக்கிறது.

இயேசுநாதர் சிலுவையிலே பாடுபட்ட வேதனையைக் கன்னிமரியாள் கண்டபோது, அவளுக்குண்டான பெரிய மனச்சஞ்சலமாம். அப்போதுதான் அநேகம் இருதயங்களுடைய சிந்தனைகள் வெளியரங்கமாயிற்று. அதாவது, அவர்கள் இயேசுநாதரைக் குறித்து நினைத்த நினைவுகள் வெளியாச்சுது.

படிப்பினை.

I. சிமெயோனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. இயேசுநாதரை ஆசீர்வதித்து, அவன் செய்தது போல் நாமும் அவரைப் புகழ்ந்து மகிமைப்படுத்த வேண்டும்.

௨. நாம் சிமெயோனுடைய முன்மாதிரியின்படியே இயேசுநாதரைத் தெளிவாகவும் வெளியரங்கமாகவும் அறிக்கையிட வேண்டும். ஏனென்ருல் எவனாகிலும் மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணினால், அவனை நானும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாமுன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன்; ஆனால் எவனாகிலும் மனுஷர் முன்பாக என்னை மறுதலித்தால், அவனை நானும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என்

பிதா முன்பாக மறுதலிப்பேன் என்று இயேசுநாதர் சொன்ஞர் (மத். ௰, ௩௨. ௩௩).

II. கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. எல்லா மனுஷரும் அவராலே இரட்சிப்பை அடையமாட்டார்கள். ஏனென்ருல் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து எல்லா மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்கென்று இந்த லோகத்திலே வந்திருந்தும், அநேகர் சிமெயோன் சொன்னபடியே அவருக்கு எதிர்பேசுகிறதினால் விழுவார்களாம்.

௨. அவர் தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கு எழுந்திருக்குதலாக இருப்பார். ஏனென்ருல் குமாரன்பேரில் விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய சீவன் உண்டென்று அவர்தாமே சொல்லுகிருர் (யோவா. ௩, ௩௬).

III. கன்னிமரியாளாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரனுக்கு விசேஷமாய்ப் பிரியமாயிருக்கிறவன் எவஞே, அவனுக்கு விசேஷித்த பாரமான துன்பம் அல்லது சிலுவை உண்டாயிருக்கும். ஏனென்ருல் இயேசுநாதருக்கு எல்லா மனிதரிலுந் தம்முடைய தாயார்பேரிலே விசேஷித்த பிரியமிருந்தாலும், அவளுக்கு எவ்வளவு பெரிய துன்பம் உண்டாயிற்று. ஆம், பராபரன் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற மகனையெல்லாந் தண்டிக்கிருர் என்று இதினால் நமக்கு விளங்கும் (எபிரே. ௰௨, ௬).

௨. பராபரனுடைய ஆசீர்வாதம் அவர் கொடுக்கிற லோக வாழ்விலே அல்ல, அவர் அளிக்கிற கிருபையிலே அடங்கியிருக்கிறது. ஏனெனில் மரியாள் ஆசீர்வாதத்தை அடைந்ததோடு கூட சிலுவையின் பட்டையமும் அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பராபரன் சிலவேளை தம்முடையவர்களை லோக வாழ்விலே ஆசீர்வதித்தாலும் எப்போதும் அப்படிச் செய்கிறதில்லை. மேலும் அவர்கள் அவருடைய சீரசுகங்களை வீணாக உபயோகிக்காதபடிக்கு அவர் லோகவாழ்வோடு கூட துன்பங்களையும் அனுப்புகிருர். மெய்யான ஆசீர்வாதமென்னவென்ருல், பூமியின் வாழ்வல்ல, பராபரன் பரம நன்மைகளில் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஞான ஆசீர்வாதத்தினாலும் ஆசீர்வதிக்கிறதேயாம் (எபேசி. ௧, ௩).

௩. ஒரு கிறிஸ்தவனுடைய இருதயத்தில் எந்த நினைவுகள் இருக்கிறதென்று அவனுடைய துன்பத்திலே விளங்கும். ஏனென்ருல் பொன்னை அக்கினியினாலே புடமிட்டுச்

சுத்திகரிக்கிறாப்போல், பராபரன் தம்முடையவர்களை உபத்திரவமென்கிற குகையிலே உருக்குகிறார் (சிராக். ௨, ௫).

மூன்றாம் பங்கு.

18. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் மூன்றாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

அன்னாளுடைய அறிக்கை.

19. அந்த அன்னாள் ஆர்.

அவள் வருங்காரியங்களை அறிவிக்கக்கூடிய தீர்க்கதரிசி. மேலும் அவள் ஆசேருடைய கோத்திரத்தாரும், பானுவேலின் குமாரத்தியுமாயிருந்தாள். அவள் விவாகஞ்செய்து ஏழுவருஷம் புருஷனோடு வாழ்ந்து, அவன் இறந்துபோன பிற்பாடு தனிமையாக இருந்து, தேவாலயத்தை விட்டுப் பிரியாமல், ஒருசந்தியினாலுஞ் செபங்களினாலும் இரவும் பகலும் ஆராதனைசெய்த எண்பத்துநாலு வயதுள்ள விதவையாயிருந்தாளென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

20. அன்னாள் யாரைக் குறித்து அறிக்கை பண்ணினாள்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைக் குறித்து.

21. அவரைக் குறித்து அவள் அறிக்கையிட்டதென்ன.

மனுஷரை மீட்டு இரட்சிக்க இப்போது வந்த இயேசுநாதர் சர்வலோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறாரென்பதாக. அதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்தில், இவளும் அந்நேரத்திலே சேர்ந்து நின்று, அதற்கு இசைவாய்க் கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, எருசலேமிலே மீட்புக்குக் காத்திருந்த யாவருக்கும் அவர் செய்தியைச் சொன்னாள் என்று சொல்லியிருக்கிறது (௩௮).

படிப்பினை.

22. நாம் இதினாலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. இயேசுநாதர் ஸ்திரிகளையுங் கூட இரட்சிக்கும்படிக்குப் பிறந்தார். ஏனென்றால் சிமெயோனென்கிற கிழவன் மாத்திரமல்ல, அன்னாளும் இயேசுநாதரைப்பற்றி அறிக்கையிட்டு விசுவாசித்ததாகவும், அவர் மூலமாய் மோட்சத்தை அடையலாம் என்கிற நம்பிக்கை அவளுக்கு இருந்ததாகவுங் காண்கிறோம்.

௨. நாம் அன்னாளுடைய முன்மாதிரியின்படியே கர்த்தருடைய வீட்டைச் சிநேகித்து, சந்தோஷமாய்த் தேவாலயத்துக்கு வரவேண்டும்.

௩. நாம் செபத்திலே சுறுசுறுப்பாயிருக்கவேண்டும்.

௪. செபமில்லாத உபவாசம் பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கமாட்டாது. அன்னாள் உபவாசத்தினாலுஞ் செபத்தினாலுங் கர்த்தருக்கு ஆராதனை செய்தாள் என்று நமது வாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம்.

நாலாம் பங்கு.

23. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் நாலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

இயேசுநாதருடைய வளர்த்தியைப் பற்றியது.

24. இயேசுவானவர் எங்கே வளர்ந்தார்.

கன்னிமரியாள் வாசமாயிருந்த கலிலேயா தேசத்திலுள்ள நாசரேத்தூரிலே. அப்படியே நாம் நமது வாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம். அதாவது, யோசேப்பும் மரியாளும் கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே சகலத்தையும் முடித்தபிற்பாடு தங்கள் ஊராகிய நாசரேத்துக்குத் திரும்பினார்கள் (௩௯).

25. இயேசுநாதர் அங்கே எப்படி வளர்ந்தார்.

அவர் ஆவியிலே பெலன்கொண்டு, ஞானத்தினாலே நிறைந்திருந்தார்; பராபரனுடைய கிருபை அவர்மேல் இருந்தது.

26. அவரோடு சிறுவமுதல் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருந்தாரே, அப்படியிருக்கக்கொள்ள எப்படி அவர் ஆவியிலே பெலன்கொள்ளக் கூடும்.

மெய்தான், பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பெலன் சிறுவமுதல் அவருக்கு இருந்தது, ஆனால் அது இயேசுநாதர் வளருகிறபோது மாத்திரம் மனிதருக்கு வெளியரங்கமாயிற்று.

27. சகல அறிவும் ஞானமும் இயேசுநாதருக்குள்ளே வாசமாயிருக்கக்கொள்ள அவர் ஞானத்தினால் நிறையப்பட்டாரென்று சொல்வதெப்படி.

தமது தேவ சுபாவத்தின்படியே இயேசுநாதருக்கு வளரக் கூடாத உத்தம ஞானம் இருந்தது, ஆனால் மனுஷ சுபாவத்தின்படியே ஞானத்திலே வளர்ந்தார்.

28. பராபரனுடைய கிருபை அவர்மேல் இருந்ததென்பதற்கு அர்த்தமென்ன.

பராபரன் இயேசுநாதர்பேரில் விசேஷித்த பிரகாரம் பிரியமாயிருந்தாரென்பது அதற்கு அர்த்தமாம். ஆதலால் தான் பிதாவாகிய பராபரன்: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நமது நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று சாட்சியிட்டார்.

படிப்பினை.

29. நாம் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசுநாதருடைய தாய் தகப்பன்மாரால் எல்லா தாய்தகப்பன்மாருங் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை மெய்யான தேவ பயத்தில் வளர்க்கவேண்டும். ஆதலால் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் வயதிலும் சரீர பெலத்திலும் வளர்ச்சியிலுமாத்திரமல்ல, இயேசுநாதரைப்போல் ஞானத்திலும் கர்த்தரை அறிகிற அறிவிலும் வளரும்படிக்கு அவர்கள் கவலைப்படவேண்டும். அதற்கென்று கர்த்தர் தமது வசனத்திலே: பிதாக்களே, நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல், பால தண்டனையிலும் கர்த்தருடைய புத்தியிலும் அதுகளை வளருங்களென்று புத்தி சொல்லுகிறார் (எபேசி. ௬, ௪).

II. இயேசு இரட்சகராலே எல்லாப் பிள்ளைகளுங் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் சிறுபிராயமுதல் பராபரனுக்குப் பயந்து நடக்கக் கற்றுக்கொண்டு, இயேசுநாதரைப்போல அவருடைய ஆவியில் பெலன்கொள்ளும்படிக்கும், அவரால் சகல நன்மைக்கும் ஏவப்படும்படிக்கும் கவலைப்படவேண்டும். ஏனென்றால் எவர்கள் பராபரனுடைய ஆவியினால் ஏவப்பட்டு நடக்கிறார்களோ, அவர்கள் பராபரனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள் (ரோமர் ௮, ௰௪). மேலும் அவர்கள் ஞானத்திலே அதாவது, பராபரனை அறிகிற அறிவிலேயும், அவருக்குப் பயப்படுகிற பயத்திலேயும் வளரவேண்டும். ஏனெனில் பராபரனுக்குப் பயப்படுகிற பயம் ஞானத்துக்குத் துவக்கமாயிருக்கிறது (சங்கீ. ௱௰௧, ௰).

௨. அவர்கள் பராபரனுடைய கிருபையால் ஆறுதலடையலாம். ஏனென்றால் இயேசுநாதரோடே பராபரனாகிய கர்த்தரைக் கனம்பண்ணுகிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள்மேல் பராபரனுடைய கிருபையும் சகல ஆசீர்வாதமும் இருக்கும். நம்மைக் கனம்பண்ணுகிறவனை நாம் கனம்பண்ணுவோமென்று பராபரனாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (௧ சாமுவேல் ௨, ௩௰).

30. இதற்காகப் பிள்ளைகளும் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களும் பராபரனுடைய கிருபையையும் பரிசுத்த ஆவியின் ஒத்தாசையையும் அடைவது எப்படி.

மெய்ச் செபத்தினாலேதான். ஆதலால் அவர்கள் பெருமூச்சுவிட்டு: உம்முடைய முகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும், உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இரும். என் இரட்சிப்பின் தேவனாகிய பராபரனே, இரத்தப்பழிகளுக்கு என்னை நீங்கலாக்கி விடுவியும். அப்போது என் நாவு உம்முடைய நீதியைக் கெம்பீரித்துப் பாடும் என்று கேட்க கடவார்கள் (சங். ௫௧, ௰௩. ௰௬).

நமது அருமைப் பராபரனாகிய பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்குங் கனமும் புகழ்ச்சியும் உண்டாயிருப்பதாக சுவாமி, ஆமேன்.

வருஷமுடிவின் இராத்திரி.

(ஞானப்பாட்டு ௨௬.)

சுவி. லூக்கா ௰௩, ௬—௯.

அவர் சொன்ன உவமையாவது: ஒருவனுக்குத் தன் திராட்
சத் தோட்டத்தில் நடப்பட்ட ஒரு அத்திமரம் இருந்தது; அதிலே
கனியைத் தேடிவந்து, காணாமற்போனான். 7 அப்போது அவன்
தோட்டக்காரனை நோக்கி: இதோ, மூன்று வருஷமாய் இந்த அத்தி
மரத்தில் கனியைத் தேடிவருகிறேன், காண இல்லை. அதை வெட்
டிப்போடு; அது நிலத்தையும் ஏன் கெடுக்கிறது என்றான். 8 இவ
ன்றெனில் அவனுக்குப் பிரத்யுத்தாரமாக: ஐயா, நான் அதைச்
சுற்றிலுங் கொத்தி எருப்போட்டு, கனி கொடுக்குமோ என்று
பார்க்கும் மட்டாக, அது இந்த வருஷமும் இருக்கட்டும். 9 கனி
கொடாவிட்டால், இனி மேலுக்கு அதை வெட்டிப்போடும் என்று
சொன்னான் என்றார்.

1. இந்தச் சமயத்தில் எந்த விசேஷித்த காரியத்தை நினைத்துக் கொண்டாடுகிறோம்.

வருஷ முடிவைத்தான். ஏனெனில் இது வருஷ முடிவின் இராத்திரியாயிருக்கிறது. இத்தோடு கடந்துபோன வருஷத்தை முடித்து, கர்த்தருக்குச் சித்தமானால் நாளையத் தினம் புதுவருஷத்தைத் துவக்கப்போகிறோம்.

2. வருஷமுடிவின் இந்த இராத்திரியை நாம் சரியாய்க் கொண்டாடும்படிக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன.

முதலாவது, பராபரன் கடந்துபோன வருஷத்திலே நமக்குச் சரீரப் பிரகாரமாகவும் ஆத்துமப் பிரகாரமாகவும்

கிருபையாய்ச் செய்துவந்த சகல உபகாரங்களையும் நாம்
தியானித்து, நன்றியறிந்தவர்களாக அவருக்கு உட்கருத்தாய்
ஸ்தோத்திரம் செலுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் அவருடைய
இரக்கங்கள் இப்போது முடிந்த வருஷத்திலே காலைமாலை
புதியவைகளாயிருந்தன. நாம் நிர்மூலமாய் அழியாதிருக்
கிறது அவருடைய கிருபைகள் (புலம்பல் ௩, ௨௨. ௨௩).
நாம் இன்னம் பிழைக்கிறது அவருடைய கிருபை. ஆதலால்
சங்கீதக்காரன் செய்ததுபோல, கர்த்தரை ஸ்தோத்திரிக்கும்
படிக்கு நம்மை ஏவி எழுப்பி: என் ஆத்துமாவே, கர்த்தரை
யும், என் முழு உள்ளமே, அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தை
யும் ஸ்தோத்திரி, அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மற
வாதிரு என்று சொல்வோமாக (சங்கீ. ௱௩, ௧. ௨).

இரண்டாவது, நாம் கடந்துபோன வருஷத்திலே
செய்த நம்முடைய ஏராளமான பாவங்களை நினைத்துக் குணப்
படவேண்டும். வருஷத்தின் கடைசி நாள் கணக்கு நாளா
யிருக்கிறது. கர்த்தர் இந்த நாளிலே நம்மில் ஒவ்வொருவ
னுக்கும்: நீ எப்படி உன் காலத்தைக் கழித்தாயென்றும்,
நம்முடைய கிருபையை எப்படி கையாடினாயென்றும், உன்
உக்கிராணக்கணக்கை ஒப்புவி என்றுஞ் சொல்லி, நம்மை
நாம் சோதிக்கும்படிக்கும் குணப்படும்படிக்குப் நம்மை ஏவி
எழுப்பத் தேடுகிறார். நாம் மன வஞ்சனையில்லாமல் உண்
மையாய் நம்மைச் சோதித்து நாம் கேட்கவேண்டியதென்ன
வென்றால்: பாராபரனே, உம்முடைய கிருபையின் [illegible]னக்கு
இரங்கி, உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள்
நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும் என்[illegible]. ஏனெனில் நாம்
தினந்தோறும் பாராபரன் நம[illegible]வங்களை மன்னிக்கும்படி
கேட்கத் தேவையானால், எத[illegible] அதிகமாய் நாம் வரு
ஷத்தின் கடைசி நாளில் அப்படிக் கேட்பது அவசரம்.

மூன்றாவது, நாம் பழைய வருஷத்தோடு பழைய
மனுஷனையுங் களைந்துபோட்டு, முன் செய்த பாவங்கள் முழு
வதையும் அத்தோடே விட்டுவிடவேண்டும். ஏனென்றால
நாம் பாவத்திலிருக்கும்படிக்கு அல்ல, நாம் பாராபரனுக்குப்
பயப்படும்படிக்கும், பாவத்தை விட்டுவிட்டு அவருடைய பிரி
யமான பிள்ளைகளாகப் பரிசுத்தமாய் நடக்கும்படிக்கும் அவர்
இதுவரையில் நமதுமேல் கிருபையாயிருந்து காப்பாற்றினார்.
பாராபரனுடைய கிருபையை அசட்டை பண்ணுதபடிக்கும்,
அதை விருதாவாய்ப் பெற்றவர்களாயிராதபடிக்கும் எச்சரிக்
கையாயிருக்கவேண்டும் (௨ கொரி. ௬, ௧).

3. நாம் இந்தச் சமயத்தில் சிந்திக்கும் வேதவாக்கி
யத்தில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

கனிகொடாத அத்திமரத்தின் உவமை.

4. அந்த உவமையைச் சொன்னதார்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் அதை நமது
ஆறுதலுக்கென்றும் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்றுஞ்
சொல்லியிருக்கிறார்.

5. கர்த்தர் [illegible] உவமையிலே நமக்கு நினைப்பூட்
டிக் காட்டுகிறதென்ன.

முதலாவது, பாராபரனுடைய பெரிய பிரயாசையும்,
இரண்டாவது, அவருடைய முறையிடுதலும்,
மூன்றாவது, அவருடைய பொறுமையும்,
நாலாவது, அவருடைய பயமுறுத்தலுமாகிய இந்த
நாலுகாரியங்களையுந்தான். ஆதலால இந்தப் பிரசங்கத்தில
நாலு பங்குண்டு.

முதலாம் பங்கு.

6. இந்த முதலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

பராபரன் நமக்காக எடுத்த பிரயாசையைப் பற்றியது.

7. இந்த வாக்கியத்தின்படியே பாராபரன் எடுத்த
பிரயாசை என்ன.

அவர் நமது ஆத்தும இரட்சிப்புக்கென்று எடுத்த
பிரயாசைதான். அதைக் கர்த்தர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே:
ஒருவனுக்குத் தன் திராட்சத் தோட்டத்தில் நடப்பட்ட
ஒரு அத்திமரம் இருந்ததென்று சொல்லி நினைப்பூட்டுகிறார்.

8. இந்த உவமையிலே அத்திமரம் என்ற வார்த்தை
யினால் கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

அதிலே அவர் யூத சனத்தையும், கிறிஸ்தவர்களாகிய
நம்மையுங் குறிக்கிறார். சத்தியவேதத்தில் அநேக இடங்க
ளில மனுஷர் மரங்களுக்கு ஒப்பிடப்படுகிறார்கள். அப்ப
டியே குணப்படாத மனுஷர் கனிகொடாத மரங்களைப்போல
வும், தங்கள் விசுவாசத்தை நற்கிரியையினாலே காண்பிக்கிற
மெய்விசுவாசிகள் கனி கொடுக்கிற மரங்களைப்போலவும்
இருக்கிறார்களென்று அதில் சொல்லப்படுகிறது.

9. திராட்சத் தோட்டம் என்கிற வார்த்தையி
னால் கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

இப்பூமியிலிருக்கிற பாராபரனுடைய இராச்சியந்தான்.
பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே இஸ்ரவேல் சனம் அந்தத்
தோட்டமாயிருந்தார்கள். ஏனென்றால் சேனைகளுடைய
கர்த்தரின் திராட்சத் தோட்டம் இஸ்ரவேலின் வீடும், அவர்
மனமகிழ்ச்சியின் நாற்று யூதாவின் மனுஷருந்தானே என்று
தெளிவாய் எழுதியிருக்கிறது (எசா. ௫, ௭). புதிய ஏற்பாட்

டின் காலத்திலோ கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சேர்ந்திருக்கிற கிறிஸ்தமான சபைதான் அந்தத் தோட்டமாயிருக்கிறது.

10. இந்தத் தோட்டத்தின் எசமான் ஆர்.

கர்த்தராகிய பராபரன். என்றால் அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே எல்லா சனங்களிலும் இஸ்ரவேல் சனத்தைத் தம்முடைய சொந்த சனமாக ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு நியாயப்பிரமாணத்தையுந் தேவாராதனை முதலான ஒழுங்குகளையுந் தந்து, அந்தச் சனத்தைத் தம்முடைய நீதிராட்சத் தோட்டமாக்கினாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (எசா. ௫, ௨). ஆனால் இஸ்ரவேலை அவர்கள் அவிசுவாசத்தின் நிமித்தமுங் குணப்படாமையின் நிமித்தமாகத் தள்ளின பிற்பாடு பராபரன் தம்முடைய குமாரனும் நமது அருமை இரட்சகருமாகிய இயேசுநாதருடைய மீட்குதலினாலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டதினாலும் இப்பூமியிலே தமது திருச்சபையை புதிய ஏற்பாட்டின் நீதிராட்சத் தோட்டமாக ஸ்தாபித்திருக்கிறார். இதிலே திரியேக பராபரன் எப்போதும் இருந்து, தமது கிருபையின் எத்தனங்களினாலே நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று தம்முடைய கிரியையை நடப்பிக்கிறார்.

11. நாம் இந்தத் நீதிராட்சத் தோட்டமாகிய திருச்சபையில் எப்படி சேருகிறோம்.

பராபரன் ஞானஸ்நானத்தினாலே நம்மை அதிலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். அத்திமரந் திராட்சத் தோட்டத்திலே நாட்டப்பட்டதென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

12. பராபரன் நம்மை அதிலே ஏற்றுக்கொண்டபிற்பாடு நமது ஆத்தும இரட்சிப்புக்கென்று எந்தக் கிரியையை நடப்பிக்கிறார்.

நாம் அவரை அறிகிற அறிவிலேயும் விசுவாசத்திலேயும் வளர்ந்து, தேவபத்தியாய்ப் பிழைத்து, அவருடைய மகிமைக்கென்று திரளான கனிகளைக் கொடுக்கும்படிக்கும், நாம் நித்திய சீவனை அடையும்படிக்கும், அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு பிரயாசப்பட்டு வருகிறார். ஒரு தோட்டக்காரன் தான் நாட்டின மரங்களைப் பார்க்காமலும் அதைப் பற்றி கவலையீனமாகவும் இருக்கிறதில்லை. அவன் அது சேதப்படாதபடிக்கு நன்றாய்க் காப்பதுமல்லாமல், அது வளர்ந்து கனிகளைக் கொடுக்கும்படிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சி, பிரயாசப்படுகிறதில்லையா. அப்படிப்போல் பராபரனாகிய கர்த்தர் தம்முடைய நீதிராட்சத் தோட்டத்திலே சேர்ந்திருக்கிற நமக்காக நன்றாய்க் கவலைப்பட்டு, தினந்தோறும் பிரயாசப்படுகிறார். எப்படியெனில் அவர் நமக்குத் தம்மு

டைய திருவசனத்தையும் பரிசுத்த சாக்கிரமெந்துகளையுங் கொடுக்கிறதுமல்லாமல், இந்தக் கிருபையின் எத்தனங்களைச் சரியாய்க் கையாடுகிறதற்கும், பரிசுத்த திருவசனத்தைக் கேட்டுப் படித்து, தம்மை அறிகிற அறிவிலே அதிகமதிகமாய் வளருகிறதற்கும் அநேக நல்ல சமயங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆம், தமது பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டும் சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கத்தினாலும் அவர் நம்மை எவி எழுப்பி, போதிப்பித்து, எச்சரித்து, ஆற்றித்தேற்றி, நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு எவ்வளவாய்ப் பிரயாசப்படுகிறார். ஆகையால் அவர் நமது நீதிராட்சத் தோட்டத்திற்கு நாம் செய்யாத எந்த வேலையை அதற்கு இனி செய்யலாம் என்று நியாயமாய்க் கேட்கிறார் (எசா. ௫, ௪).

படிப்பினை.

13. இதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. பராபரனுடைய சிநேகமும், அவர் நமக்காகப் படுகிற கவலையும் பிரயாசையும் மகா பெரியதாயிருக்கிறது. அது எதினால் விளங்குமென்று கேட்டால்,

முதலாவது, அவர் நமக்காக இப்பூமியிலே தமது நீதிராட்சத் தோட்டத்தை ஏற்படுத்தினார். அதாவது, திருச்சபையை ஸ்தாபித்தார்.

இரண்டாவது, அவர் அதிலே நம்மை ஞானஸ்நானத்தினாலே தயவாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

மூன்றாவது, நாம் காக்கப்பட்டு அவரில் வளரும்படிக்கு அவர் உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய் நமது ஆத்தும இரட்சிப்புக்காகக் கவலைப்பட்டு பிரயாசப்படுகிறார்.

௨. நாம் சுபாவத்தின்படியே பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குப் புறம்பானவர்களும் நற்கிரியைகளைச் செய்யக் கூடாதவர்களுமாயிருக்கிறோம். அத்திமரந் நீதிராட்சத் தோட்டத்தில் நாட்டப்பட்ட பிற்பாடுமாத்திரம் எசமான் அதில் நல்ல கனியைத் தேடினார். அதாவது, நாம் கர்த்தருடைய நீதிராட்சத் தோட்டமாகிய திருச்சபையிலே சேர்க்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவோடு பொருந்தவைக்கப்பட்டு, நல்ல மரங்களான பிற்பாடுமாத்திரம் நாம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்க, அதாவது நற்கிரியைகளைச் செய்ய சமர்த்தராவோம். ஏனெனில் நல்ல மரம் ஆகாத கனிகளைக் கொடுக்கக் கூடாது, ஆகாத மரம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கவுங் கூடாது (மத். ௭, ௰௮).

கூ. நாம் நமது கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானத்தை அற்பமாக எண்ணுமல், மகா பெரிதாக எண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் அதினாலே பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசித்து, அதின் சகல நன்மைகளுக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஆதலால்:

நீ ஞானஸ்நானம் பெற்றது
மா பாக்கியமென்றெண்ணு

என்று பாடுகிறோம் (ஞானப்பாட்டு ௱௬௬, ௭).

இரண்டாம் பங்கு.

14. இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.
பராபரனுடைய முறையிடுதலைப் பற்றியது.

15. பராபரன் எதினிமித்தம் முறையிடுகிறார்.
நம்முடைய குணப்படாமையின் நிமித்தந்தான். ஏனென்றால் அவர் நமது இரட்சிப்புக்காக எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டாலும், மனிதரில் மிச்சமானவர்கள் அவருடைய கிருபையை அசட்டைபண்ணி குணப்படாதே போகிறார்கள். அதைப்பற்றி: கனியைத் தேடிவந்து காணுதே போனான் என்று நமது வாக்கியம் நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது.

16. பராபரன் மனுஷருடைய குணப்படாமைக்காக எப்படி முறையிடுகிறார்.
அப்போது அவன் தோட்டக்காரனுடனே: இதோ, மூன்று வருஷமாய் இந்த அத்திமரத்தில கனியைத் தேடி வருகிறேன், காணவில்லை. அதை வெட்டிப்போடு. அது நிலத்தையும் ஏன் கெடுக்கிறது என்றான் என்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே பராபரன் குணப்படாத இஸ்ரவேல் சனத்தின்பேரில் முறையிட்டு: நாம் நமது திராட்சத் தோட்டத்துக்குச் செய்யாத எந்த வேலையை அதற்கு இனி செய்யலாம். பின்னை: நல்ல திராட்சப் பழங்களைத் தரும் என்று நாம் காத்திருக்கும்போது, அது கசப்பான பழங்களைத் தந்தது என்ன என்று சொல்லுகிறார் (எசா. ௫, ௪).

17. பராபரன் நம்மிடத்தில் தேடுகிற கனி என்ன.
குணப்படுதலின் கனியும் விசுவாசத்தின் கனியுந்தான். குணப்படுதலின் கனி இன்னதென்று செபம்பண்ணை தேவாலயத்திற்கு ஏறிப்போன ஆயக்காரனுடைய திருஷ்டாந்தத்தினாலும், சகேயுவின் திருஷ்டாந்தத்தினாலும் அறியலாம். குணப்படுகிறவர்களைப்போல நாமும் நமது பாவங்களை அறிந்து, மனஸ்தாபப்பட்டு அவைகளைவிட்டு விட்டுவிட

வேண்டும் என்று கர்த்தர் பிரியமாயிருக்கிறார். குணப்படுதலுக்கேற்ற இந்தக் கனிகளைக் கொடுக்கக் கர்த்தர் கற்பித்திருக்கிறார். விசுவாசத்தின் கனி என்னவென்றால், விசுவாசமுள்ளவன் செய்கிற நற்கிரியைகளாம்.

18. கர்த்தர் தம்முடைய தோட்டத்திலே தேடுகிற இந்தக் கனிகள் பொதுவாக அவருக்குக் கிடைக்கிறதா.
இல்லை, ஏனென்றால் சிலர் அவர் கிருபையை ஏற்றுக்கொண்டு மெய்யான கிறிஸ்தவர்களாக நடந்து, கர்த்தருக்குப் பிரியமான கனியைக் கொடுத்தாலும், மிச்சமானவர்கள் அவருடைய கிருபையை அசட்டைபண்ணி, நல்ல கனிகொடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் கனிகளைத் தேடிக் காணுமல் போனுனென்று பொதுவாய் வாக்கியத்திலே சொல்லப்படுகிறது.

19. இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே தோட்டக்காரன் என்கிறதினால் யாரைக் குறிக்கிறார்.
தம்மைத்தாமே. ஏனென்றால் அவர் பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்திலிருந்தும், பூமியிலுள்ள தம்முடைய திராட்சத் தோட்டத்திலே நடமாடி, அதிலே நாம் நல்ல மரங்களாயிருந்து நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு தமது வேலையை நடப்பிக்கிறார்.

20. கர்த்தர் மூன்று வருஷம் என்கிறதினால் எதைக் குறிக்கிறார்.
தாம் நெடுங்காலம் அல்லது பூமியிலே நடத்தின உத்தியோகத்தின் நாளாம். எப்படியென்றால், அவர் யோவான் ஸ்நானகனால் ஞானஸ்நானம் பெற்று தமது உத்தியோகத்தைத் துவக்கினதுமுதல், தமது மரணத்தினாலும் தாம் பரமண்டலத்துக்கு ஏறினதினாலும் அதை நிறைவேற்றினவரையில் ஏறக்குறைய மூன்று வருஷம். இந்த மூன்று வருஷக் காலமாய் அவர் ஓயாமல் சுற்றிலும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, அநேக அற்புதங்களைச் செய்து, இஸ்ரவேல் சனத்தைக் குணப்படுதலுக்கு ஏவி எழுப்பினார்.

படிப்பினை.

இதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:
௧. நாம் நமது விசுவாசத்தை நற்கிரியையினாலே காட்டவேண்டும். ஆதலால் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்று கிறிஸ்தமான சபையில் சேர்ந்தது போதுமென்று நினைக்காமல், உண்மையாய் விசுவாசித்து மெய்க்கிறிஸ்தவர்களாக நடக்கவேண்டும். ஏனென்றால் கிரியையில்லாத விசுவாசம் செத்ததாயிருக்கிறது. நற்கிரியையைச் செய்யாத கிறிஸ்த

வனை அதாவது, நல்ல க[illegible]ாத மரத்தைப்பற்றி, அது வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போ[illegible]ப்படுமென்று கர்த்தர் எச்சரிக்கிறார்.

௨. நாம் குணப்படும்படிக்காகவே கர்த்தர் நம்முடைய ஜீவனை இதுவரைக்குங் காப்பாற்றிக்கொண்டு வருகிறார். அவர் நம்மிடத்தில் கனியைத் தேடி, அதைக் கொடுப்போமென்று இவ்வளவு காலமாய்க் காத்திருக்கிறார்.

௩. பராபரன் மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்கு[illegible]ப்படுகிற பிரயாசை மிச்சமானவர்களுக்கு வீணாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் மிச்சமானவர்கள் குணப்படாமலும் நல்ல கனிகளைக் கொடாமலும் இருக்கிறார்களே. ஆம், சிலர் [illegible]னுக்கும் அவருடைய தண்டனைக்கும் பயப்படாமல், [illegible]களையும் அக்கிரமங்களையுஞ் செய்து ஆகாத கனிகளைக் கொடுக்கிறார்கள். சிலரோ செபம் தர்மம் முதலான புறம்பான காரியங்களைச் செய்தும், கர்த்தருக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுக்கிறதில்லை. ஆதலால் பராபரன் மிச்சமானவர்களைப் பற்றி முறையிட்டுச் சொல்லுகிறதாவது: எருசலேமே, எருசலேமே, ஒரு கோழி தன் குஞ்சுக் கூட்டத்தைச் செட்டைகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்க்கும் வண்ணமாக நான் எத்தனை தரம் உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்க்கவேண்டுமென்று இருந்தேன், ஆனால் நீங்கள் மாட்டோம் என்றீர்கள் (லூக். ௰௩, ௩௪).

மூன்றாம் பங்கு.

21. இந்தப் பங்கிலே எதைக் குறித்துக் கேட்கிறோம்.

பராபரனுடைய பொறுமையைக் குறித்துத்தான்.

22. அந்தப் பொறுமையை அவர் ஆருக்குக் காட்டுகிறார்.

எல்லா மனுஷருக்கும், குணப்படாதவர்களுக்குங் கூடத்தான்.

23. குணப்படாதவர்களுக்கு நியாயமாய் என்ன வரவேண்டியது.

பராபரனுடைய தண்டனைதான். ஏனென்றால் நமது வாக்கியத்தில்: அதை வெட்டிப் போடு, என[illegible]நிலத்தையுங் கெடுக்கிறது என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

24. அந்[illegible]த்தை ஏன் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

அது கனிகொடாமலிருப்பதினாலும், நிலத்தைக் கெடுக்கிறதினாலும் வெட்டப்படுகிறது நியாயம்.

25. அது நிலத்தைக் கெடுக்கிறது என்பதினால் கர்த்தர் எதைக் குறிக்கிறார்.

குணப்படாதவர்கள் மற்ற மனுஷரும் இரட்சிப்பையடையாதபடிக்கு இடறலுந் தடங்கலுமாயிருக்கிறார்கள் என்பதே. அநேகம் பிள்ளைகள் கெட்டுப்போகிறதற்குக் காரணமென்னவென்றால், அவர்களின் பெற்றாருடைய குணப்படாமையும், துர்நடக்கையுந்தான். அநேகங் கள்ள கிறிஸ்தவர்களும் தங்களுடைய பாவத்தினாலும் அக்கிரமத்தினாலும் அக்[illegible]னிகளை இடறலபடுத்தி, அவர்கள் குணப்படாதபடிக்குத் தடுக்கலாயிருக்கிறார்களென்பது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது.

26. பராபரன் குணப்படாதவர்களைத் தண்டிக்கிறது [illegible]மாயிருந்தும், அவர் உடனே அப்படிச் செய்யச் சித்த[illegible]யிருக்கிறாரா.

இல்லை. ஏனென்றால் அவர் இரக்கமும் பொறுமையும் உள்ளவராயிருந்து, அவர்கள் குணப்படுகிறதற்கு நேரத்தையுஞ் சமயத்தையுங் கொடுக்கிறார். அதைப்பற்றி பேதுரு அப்போஸ்தலன்: பராபரன் நம்முடையமேல் நீண்ட பொறுமையாயிருந்து, யாதொருவர் கெட்டுப்போக அல்ல, எல்லாருங் குணப்படுதலுக்கு வரச் சித்தமாயிருக்கிறார் என்றான் (௨ பேதுரு ௩, ௯).

27. பராபரனுடைய இந்தப் பொறுமை நம்முடைய வாக்கியத்திலே எந்த வார்த்தையினால் காட்டப்படுகிறது.

இவன் பிரத்தியுத்தரமாக: ஐயா, நான் அதைச் சுற்றிலுங் கொத்தி, எருப்போட்டு, கனி கொடுக்குமோ என்று பார்க்குமட்டாக, அது இந்த வருஷமும் இருக்கட்டும் என்றான் (௮).

28. கனிகொடாத அத்திமரத்துக்காக அப்படி பரிந்து பேசுகிறவர் யார்.

நமது இரட்சகரும் பிரதான ஆசாரியருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துதான். ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய காரியக்கர்த்தராகப் பிதாவிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களுக்காகவுங் குணப்படாதவர்களுக்காகவும் பரிந்து பேசுகிறார்.

2[illegible] நான் அதைச் சுற்றிலுங் கொத்தி, எருப்போடுகிறது எ[illegible]றதினாலே கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

[illegible]னுஷருடைய குணப்படுதலுக்கென்றும் இரட்சிப்புக்[illegible]படுகிற பெரிய பிரயாசையாம். ஏனென்றால் தோட்டக்காரன்: மரம் நன்றாய் வளர்ந்து, அதிக கனிகளைக் கொடுக்கும்படிக்கு; அதைச் சுற்றிலுங் கொத்தி, எருப்போடுகிறதுபோல், பராபரன் நியாயப்பிரமாணத்தினால் மனிதருடைய இருதயங்களைத் தம்முடைய கிருபைக்கென்று

கிறப்பாக்கி, தமது சுவிசேஷத்தினாலே புதுப் பெலனையும் நவமான ஜீவனையுந் தந்து, அ[illegible] நற்கனிகளைக் கொடுக்கச் சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாக்குகிறார்.

30. இந்த வருஷமும் என்பதினாலே கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

இன்னும் நமக்கு மீதியாயிருக்கிற கிருபையின் காலந்தான். கர்த்தர் கடந்துபோன வருஷங்களிலே நமது இரட்சிப்புக்காக எப்படிப் பிரயாசப்பட்டாரோ, அப்படியே அவர் தாம் இன்னம் நமக்குக் கொடுக்கிற கிருபையின் காலத்திலே செய்யப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறார்.

படிப்பினை.

இதினாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரனுடைய பொறுமையும், இயேசுநாதர் நமக்காகச் செய்துவருகிற செபமும், நாம் இன்னம் பிழைத்து வருகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்தப் பொறுமையுஞ் செபமும் நமதுமேல் இல்லாவிட்டால், கடந்துபோன வருஷத்தில் நம்மில் எத்தனையோ பெயர் வெட்டுண்டுபோயிருப்பார்கள். ஆனால் இன்னம் நாம் உயிரோடிருந்து நம்முடைய இரட்சிப்பை அடைய சமயம்பெற்றவர்களாயிருக்கிறோம்.

௨. நமக்கு இன்னம் மீதியாயிருக்கிற கிருபையின் காலம் நிச்சயமில்லாததும் சுருக்கமுமாயிருக்கிறது. ஒருவேளை நாம் இப்போது துவக்கப்போகிற புதுவருஷம் நம்முடைய கடைசி வருஷமாயிருக்கும். ஆகலால் நாம் தாமதமில்லாமல் குணப்படுவோமாக. அதைக் குறித்து எசாயா தீர்க்கதரிசி: கர்த்தர் கண்டுபிடிக்கப்படுகையில் அவரைத் தேடுங்கள், அவர் சமீபமாயிருக்கையில் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள் என்று புத்திசொல்லுகிறான் (எசா. ௫௫, ௬).

நாள் போம், என் சாவுவேளை சேரும்,
இதெத்தனை சமீபமோ;
என் ஜீவ ஓட்டம் நிறைவேறும்
அவஸ்தை எப்போ காணுமோ.
ஆ, கிறிஸ்துவின் ரத்தத்திலே
மரிப்பேனாக கர்த்தரே

என்று பாடுகிறோம் (ஞானப்பாட்டு [illegible], ௧—

நாலாம் பங்கு.

31. இந்த நாலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது
பராபரனுடைய பயமுறுத்தலைப் பற்றியது.

32. அவர் எப்படி பயமுறுத்துகிறார்.

அவர் தம்முடைய கிருபையை அசட்டைபண்ணுகிற குணப்படாதவர்களைத் தண்டிப்போமென்று பயமுறுத்துகிறார். அதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்தின்படியே: கனி கொடாவிட்டால், இனிமேலக்கு அதை வெட்டிப்போடும் என்று உத்தரவு கொடுக்கிறார் (௯).

33. அதை வெட்டிப்போடு என்பதினால் கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

பராபரன் குணப்படாத மனுஷர்களை விட்டுத் தமது கிருபையை நீக்கி, அவர்களை ஆக்கினைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறதேயாம். ஏனென்றால் வெட்டுண்ட மரம் இனிமேல் துளிர்த்துக் கனி கொடுக்கக் கூடாததுபோல்; பராபரன் தம்முடைய கிருபையை மனுஷரைவிட்டு எடுத்த பிற்பாடு அவர்கள் குணப்படவும் இரட்சிப்பை அடையவுங் கூடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

34. பராபரன் தம்முடைய பயமுறுத்தலை நிறைவேற்றுகிறார்.

ஆம், அவர் குணப்படாதவர்களை இந்தச் சீவிய காலத்திலே அந்தந்த தண்டனையினாலே தண்டிக்கிறதுமல்லாமல், கடைசியாக அவர் தம்முடைய கிருபையையும் ஆவியையும் அவர்களைவிட்டு எடுத்து, மரணவேளையிலே அவர்களை நரக ஆக்கினைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்.

35. அதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள நாம் செய்யவேண்டியதென்ன.

நாம் பராபரனுடைய கிருபையை அசட்டைபண்ணாமல், மெய்யான குணப்படுதலினாலும் விசுவாசத்தினாலும் அதைத் தேடி அடைந்து, பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று நிறைவான கனிகளைக் கொடுக்கும்படி இனிமேல் சாக்கிரதையாயிருக்கக் கடவோம்.

படிப்பினை.

இதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரன் எரிவந்தமுள்ள தேவனாயிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய கிருபையை முடிவுபரியந்தம் அசட்டைபண்ணுகிறவர்களைத் தண்டியாமல் விடார். அவர் தமது பொறுமையினால் வெகுநாளாய் நம்முடைய குணப்படுதலுக்குக் காத்திருந்தும், கடைசியாகத் தம்முடைய பயமுறுத்தலை நிறைவேற்றித் தண்டிப்பாராம். அப்படியே அவர் நோவாவின் நாட்களில் நூற்றிருபது வருஷமாக மனிதரு

டைய குணப்படுதலுக்குக் காத்திருந்தும், கடைசியாகச் சலப்பிரளயத்தினாலே லோகத்தைத் தண்டித்தார். இஸ்ரவேல் சனமும் எருசலேம் பட்டணமும் தன்னைச் சந்திக்குங் காலத்தை அறியாமல்போனபடியால், கர்த்தர் நமது வாக்கியத்திலே பயமுறுத்துகிறபடியே ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு தண்டிக்கப்பட்டது.

௨. நாம் குணப்படத் தாமதம்பண்ணுவது மகா கெடுதியும் மோசமுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய சீவநாள் எப்போது முடியுமென்று நமக்குத் தெரியாது. சிலவேளை மரணந் திடீரென்று அசுப்பிலே வரும். ஆகையால் நாம் நித்தம் நமது முடிவை நினைத்து, அதற்கு நம்மை ஆயத்தம்பண்ணக் கவலையாயிருக்கவேண்டியது.

௩. நமக்குக் கிருபையின் காலம் இருக்கிறவரைக்கும் நாம் குணப்படுகிறதற்கு நேரமும் சமயமும் இருக்கிறது. கள்ளன் சிலுவை மரத்திலே தொங்கி, தன்னுடைய மரணவேளையில் உண்மையாய்க் குணப்பட்டு, இயேசு இரட்சகரிடத்தில் அடைக்கலந் தேடினபோது, அவன் தள்ளப்படாமல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆறுதலையும் இரட்சிப்பையும் அடைந்தான்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், அவருடைய பரமபிதாவுக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் இப்போதும் எப்போதும் என்றென்றைக்குங் கனமும் மகிமையுந் துதியும் உண்டாவதாக. ஆமேன்.

வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகை.

(ஞானப்பாட்டு ௨௬-௨௮.)

லூக்கா ௨, ௨௧.

பிள்ளையைச் சுன்னத்துப்பண்ண எட்டுநாள் நிறைவேறினபோது, அது கர்ப்பத்தில் உற்பவிக்கிறதற்கு முன்னே தெய்வதூதனால் இடப்பட்ட இயேசு என்கிற நாமம் அதற்கு இடப்பட்டது.

1. நாம் இன்றைக்கு எந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகையையும் இயேசுவானவர் சுன்னத்துப்பண்ணப்பட்ட பண்டிகையையுந் தான்.

2. அதுக்கு ஏன் வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகை என்று பேர்.

இந்த நாளிலே ஒரு புது வருஷந் துவக்கமாகிறபடியினாலே.

3. ஏன் சுன்னத்தின் பண்டிகை என்று சொல்லப்படுகிறது.

நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துநாதர் நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் இந்த நாளிலே சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டபடியினாலே.

4. இந்த நாளை வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகையாகச் சரியாய்க் கொண்டாட நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன.

௧. நாம் கடந்துபோன வருஷத்திலே செய்த நம்முடைய பாவங்களை நினைத்து, அவைகளை மெய்யான மனஸ்தாபத்தோடுங் குணப்படுதலோடுங் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு அறிக்கையிட்டு, அவைகளுக்காக மன்னிப்பைக் கேட்கவேண்டும். ஏனென்றால் லோகத்திலுள்ள மனுஷர் யாவரும் பலவிதமாய்ப் பராபரனுக்கு விரோதமாகப் பாவங்களைச் செய்திருக்கிறபடியால் பராபரனுடைய கிருபையோடு இந்தப் புது வருஷத்தைத் துவக்க விரும்புகிற ஒவ்வொருவனும் முழுமுழுக்க பராபரனிடத்தில் மன்னிப்பைக் கேட்டு, தாவீதோடு பெருமூச்சு விட்டு: ஆ, கர்த்தாவே! என் பாவச் சுமை என் தலையின்மேல் ஏறி எனக்கு மிஞ்சின பாரமாயிற்று (சங்கீ. ௩௮, ௫). ஆகிலும், என் இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் இந்தப் பாவத்தை என்னைவிட்டு நீக்கி, என்னுடைய பாவங்களுக்காகவும் உத்தரவாதம் பண்ணியிருக்கிறபடியால், தேவரீர் நான் கடந்துபோன வருஷத்திலே செய்த என் எல்லா மீறுதல்களையும் தப்பிதங்களையும் என் இரட்சகர் நிமித்தம் எனக்குக் கிருபையாய் மன்னித்தருள வேண்டுமென்று உம்மைத் தாழ்மையாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்வது தகுதியாம்.

௨. பராபரன் கடந்துபோன வருஷத்திலே நமக்குச் செய்த சகல உபகாரங்களையும் நாம் நினைத்து, அவைகளுக்காக அவருக்கு உட்கருத்தான ஸ்தோத்திரம் செலுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் பராபரன் சென்ற வருஷமுழுவதிலும் நமக்கு ஒத்தாசையாயிருந்து, நம் ஆத்தும இரட்சிப்புக்கென்று தம்முடைய பரிசுத்த வசனத்தை நமக்குக் கொடுத்து, நமக்குச் சமாதானத்தையுஞ் சுகத்தையும் அளித்து, சகல துன்பத்திலும் நெருக்கத்திலுமிருந்து நம்மை ஆற்றித் தேற்றினபடியால், நாம் அவரைப் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். ஆதலால் நாம் தாவீதோடு: கர்த்தரை எல்லாக் காலத்திலுந் தோத்திரிப்பேன், அவர் துதி எப்போதும் என் வாயிலிருக்கும் என்றும், முற்பிதாவாகிய

யாக்கோபோடு: ஆ, [illegible]த்தாவே, தேவரீர் எனக்குப் போன வருஷத்திலே செய்து வந்த இரக்கத்துக்காகவும் உண்மைக்காகவும் நான் எம்மாத்திரம் என்றும், உம்முடைய பரிசுத்த நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டு உமது தயவு இப்போதும் எப்போதும் என்றென்றைக்கும் புகழப்படக் கடவது என்றும் சொல்வோமாக.

௩. பராபரன் இந்தப் புது வருஷத்திலேயும் தமது கிருபையை நமக்கு அளித்து, நம்மைச் சகல பாவத்திலும் தீமையிலுமிருந்து காப்பாற்றி, நாம் உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் அவர் நம்மைச் சரீரப்பிரகாரமாகவும் ஆத்துமப்பிரகாரமாகவும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வோமாக. ஏனென்றால் சாத்தான் எப்போ[illegible] நம்மைத் துன்பப்படுத்தவும் கெடுக்கவும் வகைபார்க்கிறது[illegible]லால் பராபரனுடைய ஒத்தாசை நமக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. எனக்கு ஒத்தாசை வரும் பருவதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுக்கிறேன், வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின கர்த்தரிடத்திலிருந்து எனக்கு ஒத்தாசை வரும் என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங்கீ. ௱௨௧, ௧. ௨). ஆ, என் கர்த்தாவே, இந்த வருஷத்திலேயும் எனக்குப் பலத்த ஒத்தாசையாயிருந்து உமது கிருபையை என்னை விட்டு எடுக்காதிரும்.

௪. இந்தப் புதுவருஷத்தின் துவக்கத்திலே நாம் நம்முடைய சீவனைப் புதிதாக்கி, நமது அருமைப் பராபரனாகிய கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமும், உண்மையுமான நடக்கையினால் ஊழியஞ் செய்யத் துவக்கக் கடவோம். அதுக்கென்[illegible] அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் புத்திசொல்லுகிறதாவது: [illegible] மனதின் ஆவியிலே புதிதாகி, மெய்யான நீதியிலும் [illegible]த்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட [illegible] மனுஷனைத் தரித்து[illegible]கொள்ளுங்கள் (எபேசி. ௪, ௨௨. ௨௩). ஏனெனில் பழைய[illegible]கள் ஒழிந்துபோயிற்று. இதோ, எல்லாம் புதிதாயிற்று [illegible]ன்கிறான் (௨ கொரி. ௫, ௰௭).

5. இயேசு[illegible]னவருடைய சுன்னத்தின் பண்டிகையைச் சரியாய்க் கொண்[illegible] நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன.

௧. நம்முடைய [illegible]ட்சகராகிய இயேசுநாதர் நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்து[illegible]குக் கீழாகி, அதை நமக்குப் பதிலாக நிறைவேற்றும்படி சு[illegible]ண்ணப்பட்டதற்காக அவரை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும்.

௨. நாம் நியாயப்பிரகாரமாக நம்முடைய அவயவங்களையுஞ் சுன்னத்துப் பண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே சரீர சுன்னத்து நீக்கப்பட்டிருக்

கும், ஞான சுன்னத்து எப்போதும் அவசரமாயிருக்கிறது. ஆதலால் நம்முடைய இருதயங்கள் யாதொரு பொல்லாப்பையும் நினையாதபடிக்கும், நம்முடைய கண்கள் லோக சிற்றின்பங்களைப் பார்க்காதபடிக்கும், நமது காதுகள் பராபரனுக்கும் அவருடைய பரிசுத்த வசனத்துக்கும் விரோதமானவைகளைக் கேளாதபடிக்கும், நம்முடைய நாவு எப்போதும் சத்தியத்தையே பேசி, பொய் தூஷணம் முதலானவைகளை விலக்கும்படிக்கும் இந்த அவயவங்களையெல்லாம் நாம் நியாயப்பிரகாரமாகச் சுன்னத்துப்பண்ண வேண்டும்.

6. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எத்தனை பங்காயிருக்கிறது.

இரண்டு பங்காயிருக்கிறது.

முதலாம் பங்கு.

7. முதலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டதைப் பற்றியது.

8. அவர் எப்போது சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டார்.

எட்டாம் நாளிலே பிள்ளை சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டதென்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது.

9. பராபரனுடைய குமாரனும், பாவமில்லாதவருமாகிய நமது இரட்சகர் ஏன் சுன்னத்தடைந்தார்.

சுன்னத்து, யூதர் பராபரனாகிய கர்த்தரோடு செய்த உடன்படிக்கையிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான ஒரு அடை[illegible]னமும், அவர்கள் பாவத்திலே பிறந்ததற்கு ஒரு அடையாளமுமாயிருந்தது. ஆதலால் அவர் அதைத் தமது நிமித்தியமாய் அல்ல, நமது நிமித்தமாகவே ஏற்றுக்கொண்டார். என்னத்திற்காகவென்றால்:

௧. அவர் நமக்குப் பதிலாக [illegible]யாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றி, நாம் அதின் சாபத்திலி[illegible]ந்து நீங்கலாய் இரட்சிக்கப்படும்படிக்குத்தான். அதைப்ப[illegible] அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்: நியாயப்பிரமாணத்துக்[illegible]ழானவர்களை மீட்டுக்கொள்ளவும், நாம் புத்திரசுவீக[illegible]த்தை அடையவும், பராபரன் காலம் நிறைவேறுதல் வந்[illegible]போது, ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவரும் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவருமாகிய தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார் என்று சொல்லுகிறான் (கலாத். ௪, ௪. ௫).

௨. அவர் நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்படிக்குத் தம்முடைய இரத்தத்தைச் சிந்த

வேண்டும். ஏனென்றால் யோவான் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியே, பராபரனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மை எல்லாப்பாவங்களிலுமிருந்து நீக்கிச் சுத்திகரிக்கிறது (௧ யோவா. ௧, ௭). ஆதலால் நம்முடைய பாவத்திலிருந்து நம்மைச் சுத்திகரித்து இரட்சிக்க லோகத்திலே வந்த இயேசு இரட்சகர் தமது திரு இரத்தத்தைச் சிந்துவது அவசரம். ஏனெனில் இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது (எபிரே. ௯, ௨௨). ஆகையால் நம்முடைய இரட்சகர் தமது தாழ்ந்த சீவியத்தின் துவக்கத்திலே, அதாவது தாம் பிறந்த எட்டாம் நாளிலே தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தின் சில துளிகளைச் சிந்தி, அதினால் நம்முடைய பாவநிவிர்த்திக்காக தமது இரத்தத்தை எல்லாஞ் சிந்தச் சித்தமாயிருப்பதைக் காண்பித்தார்.

படிப்பினை.

10. கிறிஸ்துவின் சுன்னத்தைப்பற்றிய இந்தச் சரித்திரத்தினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் நமக்காகச் சுன்னத்துப்பண்ணப்படுகையில் சிந்தின அவருடைய இரத்தத்திற்காகவும், நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு அவராலே உண்டான நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலுக்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும்.

௨. நாம் மெய்யான விசுவாசத்தோடு இயேசுவானவருடைய திரு இரத்தஞ் சிந்துதலையும் சுன்னத்தையும் சரியாய் அங்கிகரித்து, அவர் நமக்குப் பதிலாகவும், நமக்குப் பாவமன்னிப்பை உண்டுபண்ணும்படியாகவும் தமது திரு இரத்தத்தைச் சிந்தினாரென்று உறுதியாய் விசுவாசிக்க வேண்டும்.

௩. நாம் அநுதினமும் நம்மையே ஞானப்பிரகாரமாகச் சுன்னத்துப்பண்ண வேண்டும் அவர் நமக்காகச் சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டதற்காகவே அவரை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும். ஆதலால் சகல விதமான பாவத்தையும் அசுத்தத்தையும் நமது இருதயத்திலிருந்தும் வாயிலிருந்தும் நீக்கி, பரிசுத்தமும் பராபரனுக்குப் பிரியமுமான சீவனிலே நடந்து, அவருக்கு நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் ஊழியஞ் செய்யக் கடவோம். கிறிஸ்துவின் பாரிசமானவர்களோவெனில் மாமிசத்தை ஆசைகள் இச்சைகளோடுங் கூடச் சிலுவையில் அறைந்திருக்கிறார்கள் (கலாத். ௫, ௨௪).

11. நாம் அதை நமது சுய பெலத்தினால் செய்யக் கூடுமா.

இல்லை, நாங்களாய் யாதொன்றைச் சிந்திக்க எங்களாலே தான் சமர்த்தராயிருக்கிறோம் என்கிறதில்லை; எங்கள் சாமர்த்தியம் பராபரனாலே உண்டாகிறது (௨ கொரி. ௩, ௫). ஆதலால் நாம் இயேசுநாதருடைய பாடுகளினாலே பாவத்தை விட்டுவிட்டு, பராபரனுக்குப் பிரியமான பரிசுத்தத்திலே நடக்கும்படி, அவர் தமது பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு, நமது இருதயங்களைச் சுத்திகரித்து, சுன்னத்துப் பண்ணும்படிக்குச் செபம்பண்ண வேண்டும். என்னை இழும், உமக்குப் பின்னாக ஓடுவோம் (உன்னதப்பாட்டு ௧, ௪).

இரண்டாம் பங்கு.

12. இந்நாளின் சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு என்னத்தைப் பற்றியது.

நமது இரட்சகர் சுன்னத்துப் பண்ணப்பட்டபோது, அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நாமத்தைப் பற்றியது.

13. அந்த நாமம் என்ன.

இயேசு என்கிற நாமந்தான். ஏனெனில் அது கர்ப்பத்தில் உற்பவிக்கிறதற்கு முன்னே தேவதூதனால் இடப்பட்ட இயேசு என்கிற நாமம் அதற்கு இடப்பட்டது என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லப்படுகிறது.

14. அந்த நாமத்தை அவருக்குக் கொடுத்ததார்.

அவருடைய தாயாராகிய கன்னிமரியாள்.

15. கன்னிமரியாள் இரட்சகருக்கு ஏன் இந்த நாமத்தைக் கொடுத்தாள்.

பராபரனாகிய கர்த்தர் காபிரியேல் என்கிற தூதனைக் கொண்டு அவளுக்குக் கிறிஸ்துவின் உற்பத்தியை அறிவித்து, இதோ, நீ கர்ப்பந் தரித்து ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக என்று சொல்லி, இந்த நாமத்தைக் கொடுக்க உத்தரவு கொடுத்தார். ஆதலால் நமது இரட்சகருக்கு, அவர் கர்ப்பத்தில் உற்பவிக்கிறதற்கு முன்னமே தேவதூதனால் இயேசு என்கிற நாமம் இடப்பட்டதென்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

16. பராபரன் தமது குமாரனுக்கு ஏன் இந்த நாமத்தைக் கொடுத்தார்.

இயேசுநாதர் எல்லாமனுஷரையும் இரட்சிக்கும்படியாகவும் எல்லா மனிதரின் இரட்சகராகவும் வந்திருக்கிறபடியினாலே தான். ஏனென்றால் இயேசு என்பதற்கு இரட்சகர் என்று அர்த்தம். அவர் ஆறுதலும் ஒத்தாசையும் செய்யும

படியாக லோகத்திலே வந்தபடியால் மீட்பராகவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். தேவதூதன் தானே யோசேப்புக்கு அவருடைய நாமத்தின் அர்த்தத்தைத் தெரிவித்து: அவள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக. அதேதெனில் அவர் தமது சனத்தின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார் என்றான் (மத். ௧, ௨௧).

படிப்பினை.

17. நாம் இதினாலே கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

I. இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மாரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

எல்லாத் தாய்தகப்பன்மாரும் தங்களுடைய பிள்ளைகளை கிறிஸ்துநாதர் சுன்னத்துக்குப் பதிலாக ஏற்படுத்தின ஞானஸ்நானத்துக்கு ஏற்கனவே கொண்டு வருவதுமல்லாமல், அவர்கள் நாடித்தேட வேண்டிய கிறிஸ்தமான புண்ணியங்களை நினைப்பூட்டத்தக்க கிறிஸ்தமான நாமங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

II. இயேசுநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நமது பாவங்களிலிருந்து நம்மை இரட்சிக்கிற நம்முடைய ஒன்றான இரட்சகர் இவர்தான். ஏனென்றால் அதற்கு அடையாளமாக இயேசு என்று அழைக்கப்படுகிறார். வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை; வானத்தின் கீழே மனுஷரில் வேறொரு நாமம் அதினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டதும் இல்லை (நடபடி ௪, ௰௨).

௨. நாம் உறுதியான நம்பிக்கையோடு இந்த இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொண்டு, அவருடைய இயேசு என்கிற நாமத்தை ஒருக்காலும் மறவாமல், இந்த இயேசுவானவர் நம்முடைய இயேசுவும் அதாவது நமது இரட்சகருமாயிருக்கிறாரென்றும், நம்மை எல்லாப்பாவத்திலுமிருந்து மீட்டு இரட்சித்தாரென்றும் உறுதியாய் விசுவாசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பாவிகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்திலே வந்தாரென்கிறது உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்குப் பாத்திரமுமான வார்த்தை (௧ தீமோ. ௧, ௰௫).

18. இந்த இயேசு என்கிற நாமம் எந்தத் தீமைக்கு விரோதமாக நமக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறது.

௧. பாவத்துக்கு விரோதமாக. ஏனெனில் பாவம் நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்போதெல்லாம், நம்

மை எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து மீட்ட நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைப் பற்றிக்கொண்டு ஆறுதலடையலாம். ஆதலால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர்; கிறிஸ்துதான் மரித்தவர், இதிலும் அதிகமாக அவர் எழுந்தவருமாமே, அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலும் இருக்கிறாரே, அவர் நமக்காக வேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே என்று நாம் தைரியமாய்ச் சொல்லலாம் (ரோமர் ௮, ௩௪).

௨. பொல்லாத சாத்தானுக்கு விரோதமாக. ஏனென்றால் அது கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடித் திரிகிற கெடுதிக்காரனாயிருக்கிறது. இயேசுவானவரோ அதுக்கு விரோதமாக நமக்கு இரட்சகரும் ஒத்தாசை செய்கிறவருமாயிருக்கிறார். அவர் பிசாசை செயித்து, நாம் அதுக்குப் பயப்படாதபடிக்கு நம்மை அதின் வல்லமைக்கு நீங்கலாக்கி மீட்டு இரட்சித்தார். ஆம், பிசாசின் கிரியைகளைக் குலைக்கவே பராபரனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டார் (௧ யோவா. ௩, ௮).

௩. சகல துன்பத்துக்கும் நிர்ப்பந்தத்துக்கும் விரோதமாக. நமக்கு நித்திய இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த இயேசு இரட்சகர் இச்சீவனுக்குந் தேவையான நன்மைகளையும் கொடுப்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதற்கு அவர் நமக்கு நிச்சயமான வாக்குத்தத்தத்தைக் கொடுத்துச் சொல்லுகிறதாவது: பயப்படாதிரு, ஏனெனில் உன்னை மீட்டுக்கொண்டோம், உன்னைப் பேர்சொல்லி அழைத்தோம், நீ நம்முடையவன். நீ தண்ணீர்களைக் கடக்கும்போது, நாம் உன்னோடே இருக்கிறோம், நீ ஆறுகளைக் கடக்கும்போது, அவைகள் உன்மேல் புரளுவதில்லை, நீ அக்கினியைக் கடக்கும்போது வேகாதிருப்பாய், அக்கினிச் சுவாலை உன்னைக் கொளுத்துவதில்லை. ஏனெனில் நாம் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரும் உன் இரட்சகருமாயிருக்கிற உன் பராபரனாகிய கர்த்தர் (எசா. ௪௩, ௧—௩).

௪. மரணத்துக்கு விரோதமாக. ஏனென்றால் இயேசுவானவர் நம்முடைய சீவகாலத்திலே நமது இரட்சகராயிருந்து, சகல இக்கட்டிலேயும் ஒத்தாசை செய்கிறதெப்படியோ, அப்படியே அவர் நம்முடைய மரணவேளையிலும் நமது இயேசுவும் இரட்சகருமாயிருப்பார். ஸ்தேவானுடைய மரணத்திலே அவர் அப்படிப்பட்டவராக அவனுக்குத் தம்மையே பராபரனுடைய வலதுபக்கத்திலே காண்பித்தார். ஆதலால் நாம் ஸ்தேவானைப்போல்: கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொல்லி (நடபடி ௭, ௫௯), நம்முடைய மரணவேளையில் சந்தோஷத்துடனே

நமது ஆத்துமத்தை இயேசு இரட்சகர் கையிலே ஒப்புக்கொடுக்கலாம். உம்முடைய கையில் என் ஆவியை ஒப்புக்கொடுக்கிறேன், சத்தியபரனாகிய கர்த்தாவே, என்னை மீட்டுவிட்டீர் என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான்.

நமது மீட்பரும் இரட்சகருமாகிய இந்த இயேசுவானவருக்கும் அவருடைய பரமபிதாவுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் என்றென்றைக்கும் கனமும் மகிமையும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக. ஆமேன்.

வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௯௧.)

சுவி. மத்தே ௨, ௰௩—௨௩.

அவர்கள் புறப்பட்டுப் போன பின்பு, இதோ, கர்த்தருடைய
தூதன் சொப்பனத்தில் யோசேப்புக்குக் காணப்பட்டுச் சொன்ன
தாவது: நீ எழுந்திருந்து பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்
கொண்டு, எகிப்துக்கு ஓடிப்போய், நான் உனக்குச் சொல்லும்
மட்டும் அவ்விடத்தில் இரு; ஏனென்றால் ஏரோதே பிள்ளையைக்
கொல்வதற்குத் தேடுவான் என்றான். 14 அப்போது அவன் எழுந்
திருந்து, இராவிலே பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்
கொண்டு, எகிப்துக்குப் புறப்பட்டுப் போய், 15 ஏரோதேயின்
மரணபரியந்தம் அவ்விடத்திலிருந்தான். எகிப்திலிருந்து நம்மு
டைய குமாரனை வரவழைத்தேன் என்று தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு
கர்த்தரால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படியாகத் தானே.
16 அப்போது ஏரோதே தான் சாஸ்திரிகளால் பரியாசம்பண்ணப்
பட்டதைக் கண்டு, மிகுந்த கோபம் அடைந்து, தான் சாஸ்திரிகளி
டத்தில் கேட்டாராய்ந்த காலத்தின்படியே பெத்லகேமிலும் அதின்
சகல எல்லைகளிலும் இரண்டு வயதுமுதற்கொண்டு அதற்குக் கீழ்ந்
தரமாயிருக்கிற சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொன்றுபோட ஆட்களை
அனுப்பினான். 17 அப்போது எரெமியா தீர்க்கதரிசியினாலே உரைக்
கப்பட்டது நிறைவேறிற்று. அவன் சொன்னதாவது: 18 ராமாவில்
சத்தங் கேட்கப்பட்டது, புலம்பலும் அழுகையும் துக்கிப்பும் மிகுதி.
ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, அவைகள் இல்லாதபடியால்
ஆறுதல் அடைந்துகொள்ளாதிருக்கிறாள் என்றான். 19 ஆனால்
ஏரோதே இறந்த பின்பு, இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் சொப்பனத்
தில் யோசேப்புக்கு எகிப்திலே காணப்பட்டு: 20 நீ எழுந்திருந்து,
பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்கொண்டு, இஸ்ரவேல்
தேசத்துக்குப் போ; அதேனென்றால் பிள்ளையின் பிராணனை வாங்
கத் தேடினவர்கள் செத்துபோனார்கள் என்றான். 21 அவன் எழுந்
திருந்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்கொண்டு, இஸ்ர
வேல் தேசத்தில் வந்தான். 22 ஆனால் அர்கெலாவு தன் தகப்ப
னாகிய ஏரோதேயின் பட்டத்திலிருந்து யூதேயாவை ஆளுகிறா
னென்று கேட்டு, அங்கே போகப் பயந்தான். அப்போது அவன்
சொப்பனத்தில் தெய்வ உத்தரவு பெற்று, கலிலேயா புறங்களுக்குப்
புறப்பட்டுப்போய், 23 நாசரேத்தென்ற ஊரில் வந்து வாசம்பண்
ணினான். நாசரேயன் என்று அழைக்கப்படுவார் என்கிறதாய்த் தீர்க்க
தரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படியாகத் தானே.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எத்தனை பங்காயிருக்கிறது.

மூன்று பங்காயிருக்கிறது.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கு எதைப்பற்றியது.

யோசேப்பு மரியாள் என்பவர்கள் பிள்ளையாகிய இயேசுவோடு எகிப்துக்கு ஓடிப்போனதைப்பற்றியது.

3. அவர்கள் யாருடைய உத்தரவின்படி அங்கே போனார்கள்.

பராபரனுடைய உத்தரவின்படிதான். ஏனென்றால் இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் சொப்பனத்தில் யோசேப்புக்குக் காணப்பட்டுச் சொன்னதாவது: நீ எழுந்திருந்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்கொண்டு எகிப்துக்கு ஓடிப்போவென்றான் என்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௰௩).

4. அந்த உத்தரவு யோசேப்புக்கு எப்போது வந்தது.

கிழக்கிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகள் பெத்லகேம் ஊருக்கு வந்து, பிறந்திருக்கிற இயேசு இரட்சகரைக் கண்டு, பணிந்துகொண்டு, மறுபடியும் தங்கள் சொந்ததேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனபோதுதான். ஆதலால் அவர்கள் அதாவது அந்தச் சாஸ்திரிகள் புறப்பட்டுப்போன பின்பு என்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

5. கர்த்தருடைய இந்த உத்தரவு யோசேப்புக்கு வந்தபோது அவன் எங்கேயிருந்தான்.

அவன் மரியாளோடும் இயேசு என்கிற பிள்ளையோடும் பெத்லகேமிலிருந்தான். ஏனென்றால் மரியாளுடைய சுத்திகரிப்பின்நாள் நிறைவேறினபோது, அவர்கள் எருசலேமுக்குப்போய், தெய்வாலயத்திலே பலியிட்டு, நியாயப்பிரமாணத்தின் சகல சடங்குகளையுஞ் செய்து, அவர்கள் மறுபடியும் பெத்லகேம் ஊருக்குத் திரும்பி வந்திருந்தார்கள்.

6. இவர்கள் எகிப்துதேசத்துக்கு ஓடிப்போகவேண்டுமென்று கர்த்தர் ஏன் உத்தரவுகொடுத்தார்.

இயேசு என்கிற பிள்ளையைக் கொலைசெய்யத் தேடுகிற ஏரோதே இராசாவின் கைக்கு அவைத் தப்புவித்து இரட்சிக்கும்படிக்குத்தான். ஆதலால் யோசேப்புக்கு உத்

த்தரவு கொடுத்த அந்தத் தேவதூதன்: ஏரோதே பிள்ளையைக் கொல்வதற்குத் தேடுவான் என்றான்.

7. யோசேப்பு இந்த அதிசயமான உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தானா.

ஆம், அவன் எதிர்பேசாமலும் தாமதம் பண்ணாமலும் எழுந்திருந்து, இராவிலே பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்கொண்டு எகிப்துக்குப் புறப்பட்டுப்போனான் (௰௪).

8. அவன் அங்கே எத்தனை நாள் இருந்தான்.

ஏரோதேயின் மரணபரியந்தம் அங்கேயிருந்தானென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

9. கர்த்தர் தம்முடைய குமாரனை இஸ்ரவேல் தேசத்திலேயே காப்பாற்றக் கூடுமே, அப்படியிருக்க ஏன் எகிப்துதேசத்துக்கு ஓடிப்போக வேண்டும்.

கர்த்தருடைய வார்த்தை நிறைவேறும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் எகிப்திலிருந்து நமது குமாரனை வரவழைத்தோம் என்கிற தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும்படிக்கு அது சம்பவித்ததென்று நம்முடைய வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௰௫).

10. அது இயேசுநாதரைப்பற்றிய தீர்க்கதரிசனமா.

ஆம்; ஓசேயா தீர்க்கதரிசி பராபரனுடைய குமாரன் என்று சொல்லப்பட்டதும் (ஓசே. ௰௧, ௧), மோசேயைக் கொண்டு எகிப்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டதுமான இஸ்ரவேல் சனத்தைக் குறித்துத் தான் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், இஸ்ரவேல் சனம் சுபாவத்தின்படி பராபரனுடைய குமாரனாயிருக்கிற இயேசு இரட்சகருக்கு முன்னடையாளமாயிருந்ததாலும், அவர் அதைப்போல எகிப்துக்குப் போய்ச் சில காலம் அங்கே வாசமாயிருந்து, அங்கேயிருந்துத் திரும்பி வந்தபடியாலும் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இயேசு இரட்சகரிடத்தில் விசேஷித்த பிரகாரமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

படிப்பினை.

11. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசு இரட்சகராலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பராபரனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இந்தப் பூமியிலே எப்போதும் மோசம் உண்டாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஏரோதே இராசா இயேசு என்கிற பிள்ளையினுடைய பிராணனை வாங்க எப்படித் தேடினானோ, அப்படியே விசுவாசிகளையும் கொல்வதற்கு ஞான சத்துருக்கள் வகைதேடுகிறார்கள். ஆம், பிசாசு கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போலே எவனை விழுங்

கலாமென்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறது என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௧ பேது. ௫, ௮). ஆதலால் நாம் எப்போதும் விழித்திருந்து, செபம்பண்ணி அவனுடைய சோதனையில் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்.

௨. பராபரனுடைய பிள்ளைகள் அதாவது, விசுவாசிகள் பூமியிலே பரதேசிகளாயிருக்கிறார்கள். அப்படியே ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு முதலான முற்பிதாக்கள் பூமியின்மேல் தாங்கள் அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிருக்கிறோமென்று அறிக்கை பண்ணி, வாசியான பரம ஊரை விரும்பினார்களென்று எழுதியிருக்கிறது (எபிரே. ௰௧, ௰௩-௰௬). ஆதாம் ஏவாள் பாவஞ் செய்து, பரதீசிலிருந்து துரத்திவிடப்பட்டபிற்பாடு, நாம் இப்பூமியிலே நிலையற்றவர்களும் பரதேசிகளுமாயிருக்கிறோம். ஆம், பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசு இரட்சகர் கூட தாம் பிறந்த சொந்த தேசத்தை விட்டு, அந்நிய தேசமாகிய எகிப்துக்கு ஓடிப்போய் பரதேசியாக அங்கே வாசம் பண்ணினார்.

௩. இப்பூமியிலுள்ள பராபரனுடைய இராச்சியஞ் சிலுவை அதாவது துன்பங்களின் இராச்சியமாயிருக்கிறது. யோசேப்பும் மரியாளும் இயேசு என்கிற பிள்ளையோடே எகிப்துதேசத்துக்கு ஓடிப்போனதும், அங்கே வாசமாயிருந்ததும் வருத்தமுள்ளதாயிருந்ததென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகம் இல்லை. அப்படியே இயேசு இரட்சகரை விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இந்தப் பூமியிலே துன்பத்தையும் விசனத்தையும் அடைகிறார்களேயொழிய, லோகவாழ்வையுஞ் சந்தோஷத்தையும் அடைகிறதில்லை. நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள், லோகமோ சந்தோஷப்படும் என்று கர்த்தர் தம்முடைய சீஷப்பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுகிறார் (யோவா. ௰௬, ௨௰). நாம் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பராபரனுடைய இராச்சியத்திற்குள் பிரவேசிக்க வேண்டியது என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (நடபடி. ௰௪, ௨௨). இந்த வழியாய்த் தான் முன்னிருந்த விசுவாசிகள் யாவரும் போயிருக்கிறார்கள்.

II. பராபரனாகிய கர்த்தரைக் குறித்து நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் தம்முடையவர்களை நன்றாய்ப் பராமரித்து, சகல மோசங்களுக்கும் விலக்கி, தற்காத்து இரட்சிக்கிறார். எப்படியெனில், கிழக்கிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகள் கொடுத்த காணிக்கைகளினால், வழிப்பயணத்துக்கும் எகிப்தில் வாசமா

யிருக்கிறதுக்கும் வேண்டிய பணச்செலவை அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததுமல்லாமல், பெத்லகேமிலிருக்கிற பெரிய மோசத்தை அறிந்திராத யோசேப்புக்குத் தம்முடைய தூதனைக்கொண்டு எச்சரித்து, எகிப்துதேசத்துக்கு [illegible]போகும்படி உத்தரவு கொடுத்து, வழிப்பயணத்திலும் அந்நிய தேசத்திலும் அவர்களைக் காப்பாற்றினார். அதைப் பற்றித் தாவீது சங்கீதக்காரன் எழுதுகிறதாவது: இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குகிறதும் இல்லை, தூங்குகிறதும் இல்லை, கர்த்தர் உன்னை எல்லாத் தீங்குக்கும் விலக்கிக் காப்பார், அவர் உன் ஆத்துமாவைக் காப்பார். கர்த்தர் உன் போக்கையும், உன் வரத்தையும் இது முதற்கொண்டு என்றென்றைக்குங் காப்பார் (சங். ௱௨௧, ௪. ௭. ௮).

௨. அவர் தம்முடைய விசுவாசிகளைக் காப்பாற்றி இரட்சிக்கும்படிக்கு அநேகம் விசை தமது தூதர்களை அனுப்புகிறார். அப்படியே அவர் லோத்தென்பவனைச் சோதோமிலிருந்தும், பேதுரு அப்போஸ்தலனைச் சிறைச்சாலையிலிருந்தும், சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களை அக்கினிச் சூளையிலிருந்தும், இயேசு இரட்சகரையும் அவர் தாய் தகப்பன்மாரையும் ஏரோதே இராசாவின் கையிலிருந்தும் இரட்சிக்கும்படிக்குத் தமது தூதனை அனுப்பினாரென்று பார்க்கிறோம். ஆதலால் நாம் நம்முடைய சபத்தில் கர்த்தர் தமது தூதரைக்கொண்டு நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மன்றாடுகிறோம்.

௩. அவர் தமது சத்துருக்களுடைய துர் ஆலோசனையை ஏற்கனவே அறிந்து, அதை வாய்க்காதபடி செய்கிறார். எப்படியெனில், ஏரோதே இராசா எவ்வளவு தந்திரமாகவும் இரகசியமாகவும் இயேசு இரட்சகரைக் கொல்வதற்கு யோசனை பண்ணினாலும், எல்லாவற்றையும் பார்த்து அறிந்திருக்கிற பராபரன் அவன் அதை நிறைவேற்றக் கூடாதபடிக்குச் செய்தார். பார்வோன் இராசா மகா தந்திரமாக இஸ்ரவேல் சனத்தைக் கெடுக்க வகைபார்த்தாலும், அது அவனால் முடியாதபடித்துப் பராபரன் அவர்களைக் காப்பாற்றினார். ஆம், அவர் சில வேளை அவிசுவாசிகள் செய்யும் பொல்லாப்பை நன்மையாக மாற்றுகிறாரென்று யோசேப்பின் சரித்திரத்தினால் பார்க்கிறோம்.

இரண்டாம் பங்கு.

12. இந்த இரண்டாம் பங்கு எதைப்பற்றியது.

பெத்லகேமின் பிள்ளைகளுடைய கொலையுண்குதலைப் பற்றியது.

13. அவர்களைக் கொலை செய்ததார்.

கொடூரமான ஏரோதே இராசா தான். அதைப்பற்றி: ஏரோதே தான் சாஸ்திரிகளால் பரிகாசம் பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு, மிகுந்த கோபம் அடைந்து, தான் சாஸ்திரிகளிடத்தில் கேட்டு ஆராய்ந்த காலத்தின்படியே, பெத்லகேமிலும் அதின் சகல எல்லைகளிலும் இரண்டு வயது முதற்கொண்டு அதற்குக் கீழ்த்தராமாயிருக்கிற சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொன்றுபோட ஆட்களை அனுப்பினானென்று நமது வாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம் (மத். ௨).

14. ஏரோதே சாஸ்திரிகளால் பரிகாசம் பண்ணப்பட்டானென்கிறதாவதென்ன.

[illegible]களை ஏரோதே பெத்லகேமுக்கு அனுப்பினபோது, அவர்கள் அங்கே போய், பிள்ளையின் செய்தியை விசாரித்து, தன்னிடத்தில் திரும்பிவர வேண்டுமென்று தான் கற்பித்திருக்க, அவர்கள் இவன் கட்டளையின்படி திரும்பி வாராததால், அவன் அவர்களை [illegible]யசக்காரரென்று பாவித்து, அவர்கள் செய்தது தனக்குப் பரிகாசம் என்று எண்ணிக் கோபமாயிருந்தான்.

15. சாஸ்திரிகள் ஏரோதேயண்டைக்குத் திரும்பி வாராதது தப்பிதமா.

இல்லை, ஏனென்றால் ஏரோதேயின் துர் ஆலோசனையை அறிந்த பராபரன் அவர்களைத் திரும்பவும் அவனண்டைக்குப் போகாதபடிக்கு எச்சரித்திருந்தார். ஆதலால் அவர்கள் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வேறுவழியாய்த் தங்கள் சொந்த தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனார்கள்.

16. அதின்பேரில் ஏரோதே கோபம் அடைந்து என்ன செய்தான்.

அவன் சேவகராகிய ஆட்களை அனுப்பி, பெத்லகேமிலும் அதின் சகல எல்லைகளிலும் இரண்டு வயது முதற்கொண்டு அதற்குக் கீழ்த்தராமாயிருக்கிற சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொன்றுபோட்டான்.

17. அவன் அந்தக் குற்றமில்லாத பிள்ளைகளை ஏன் கொன்றுபோட்டான்.

அவன் இயேசு என்கிற பிள்ளையைக் கொன்றுபோட மனதாயிருந்து, அவர் இப்போது எங்கேயிருக்கிறார் என்றும், அவருக்கு எத்தனை வயது என்றும் தான் நிச்சயமாய் அறியாதவனாயிருந்ததால், சாஸ்திரிகளால் கேட்டு ஆராய்ந்த காலத்தின்படியே, பெத்லகேமிலும் அதின் சகல எல்லைகளிலும் இரண்டு வயது முதற்கொண்டு அதற்குக் கீழ்த்தராமாயிருக்கிற சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொன்றுபோட ஆட்களை

அனுப்பினான் (௰௬). ஏனென்றால் அங்கே அந்த வயதுள்ள சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொலை செய்தால், இயேசு என்கிற பிள்ளையும் கொலையுண்ணப்படுவாரென்று நினைத்தான்.

18. ஆனால் இயேசு என்கிற பிள்ளையைக் காப்பாற்றின பராபரன் பெத்லகேமிலுள்ள மற்றப்பிள்ளைகளையும் ஏரோதேயால் கொலையுண்ணாதிருக்கும்படி இரட்சிக்கக் கூடாதா.

ஆம், செய்யக் கூடும். ஆகிலும், அவர் [illegible]ம்முடைய பரிசுத்த ஞானத்தின்படியே அவர்கள் கொலை செய்யப்படுவதற்கு இடங்கொடுத்தார்.

19. அதற்கு என்ன முகாந்தரம் இருந்தது.

௧. இந்தப் பிள்ளைகளைச் சீக்கிரமாய் இரட்சித்து, மோட்சத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பராபரன் [illegible]மாயிருந்தார்.

[illegible]. இயேசு என்கிற [illegible]ளையினுடைய தாழ்மையின் நிமித்தம் இடறல்பட்டு அவ[illegible]க்கொள்ளாதவர்களும், ம[illegible]ருக்கு இடங்கொடு[illegible]செய்யாதவர்களுமாகிய இந்தப் பிள்ளைகளின் தாய்தக[illegible]மாரைத் தண்டிப்பது நியாயம்.

௨. ஒரு தீர்க்கதரிச[illegible] நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இவை முதலான முகாந்[illegible]களின் நிமித்தம் கர்த்தர் அந்தப் பிள்ளைகளைக் கொல்வதற்கு இடங்கொடுத்தார்.

20. இதிலே எந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

எரேமியா தீர்க்கதரிசி எழுதின தீர்க்கதரிசனந்தான் (எரேமி. ௩௰௧, ௰௫). அதாவது: ராமாவில் சத்தங் கேட்கப்பட்டது, புலம்பலும் அழுகையுங் அக்கிப்பும் மிகுதி, இராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, அதுகள் இல்லாதபடியால், ஆறுதல் அடைந்து கொள்ளாதிருக்கிறாள் என்றான் (௰௮).

21. இதில் ராமா என்று சொல்லப்பட[illegible]தென்ன.

அது பெத்லகேம்[illegible]ருக்குச் சமீபமான[illegible]ரு கிராமம்.

22. இங்கே [illegible]ல்லப்பட்ட இராகே[illegible]ர்.

இராகேல் எ[illegible]பவள் யாக்கோபின் பெ[illegible]சாதி. அவள் பெத்லகேம் ஊருக்குச் சமீபத்திலே பெ[illegible]மீன் என்கிற பிள்ளையைப் பெற்று மரித்தாள். தன் [illegible]னிமித்தம் அழுது புலம்புகிற அந்த இராகேல்: இப்போது கொலை செய்யப்பட்ட பிள்ளைகளுக்காக அழுகிற பெத்லகேம் ராமா என்ற இடங்களிலுள்ள தாய்மாருக்கு முன்னடையாளம்.

23. எரேமியா எழுதின தீர்க்கதரிசனம் இந்தச் சமயத்தில் மாத்திரம் நிறைவேறிற்று.

இல்லை, அது முதல்விசை எரேமியா தீர்க்கதரிசியின் நாட்களில் தான் நிறைவேறிற்று. எப்படியெனில், நேபுகாத்நேச்சார் என்கிற இராசா அந்தத் தேசத்தின் சனங்களைச் செயித்து, அநேகம் பிள்ளைகளைக் கொன்றுபோட்டு, வேறே அநேகரைச் சிறைப்படுத்தினபோது, அவர்களின் தாய்தகப்பன்மார் தீர்க்கதரிசி சொன்னபடியே அழுது புலம்பினார்களாம். ஆன[illegible]ல் ஏரோதே இராசா பிள்ளைகளைக் கொலைசெய்த இந்தக் கால[illegible]த்திலும் மறுபடியும் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று.

படிப்பினை.

24. இதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கிழக்கிலிருந்து [illegible]ந்த சாஸ்திரிகளால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் மனுஷருக்கு[illegible] பயந்து, கீழ்ப்படிகிற[illegible]ப் பார்க்கிலும், பராபரனுக்கு[illegible]ந்து கீழ்ப்படிய வேண்டும். அப்படியே இந்தச் சாஸ்திர[illegible] செய்தார்கள். ஏனென்றால் ஏரோதே இராசா தன்னிட[illegible]ல் திரும்பிவர வேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்திருந்தும் அவர்கள் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய உத்தரவின்படி வேறுவழியாய்த் தங்கள் சொந்த தேசத்துக்[illegible]த் திரும்பிப்போனார்கள். அப்படியே கர்த்தருடைய அப்[illegible]லருஞ் செய்தார்கள். ஏனென்றால் இயேசுவின் நாமத்[illegible]தைக் குறித்துப் பரிச்சேதமாய்ப் பேசாமலும் போதியாமலுமிருக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கற்பிக்கிற[illegible] ஆசாரியருக்கும் ஆலோசனைச் சங்கத்தாருக்குங் கீழ்ப்படியாமல், கர்த்தருடைய கட்டளையின்படியே தைரியத்தோடு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். ஆம், அவர்களுக்கு: நாங்கள் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதைப் பார்க்கிலும் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது நியாயமோவென்று நிதா[illegible]த்துப் பார[illegible]ள் என்றார்கள். மனுஷர் நம்மைப் பல[illegible]ராலும் துன்பப[illegible]த்தினாலும் பராபரனுடைய வார்த்[illegible]க்கு விரோதமான கா[illegible]ங்களில் நாம் அவர்களுக்குக் கீழ்[illegible]படியக் கூடாது. இதற்கு யோசேப்பும், தானியேல் தீர்[illegible]ம், சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத் நேகோ முதலியவர்களும் நமக்குத் திருஷ்டாந்தம். அவர்களைப்போல் பராபரன்பேரில் நமது நம்பிக்கையை வைத்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் வெட்கப்படமாட்டோ[illegible].

௨. நாம் கர்த்தருடைய சித்த[illegible]துக்கு விரோதமாகக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தைக் கைக்கொள்ளக் கூடாது, அ[illegible]

தச் சாஸ்திரிகள் ஏரோதேயண்டைக்குத் திரும்பிவருவோமென்று வாக்குக் கொடுத்திருந்தும், அவர்கள் திரும்பி வராததினாலே அவன் கண்களில் மோசக்காரரென்று காணப்பட்டாலும், அவ்வாக்குத்தத்தம் பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்று அறிந்து, அவர்கள் அதைக் கைக்கொள்ளாமல் வேறுவழியாகத் திரும்பினார்கள். யோவான் ஸ்நானகனைக் கொலைசெய்த ஏரோதே இராசா ஏரோதேயாளின் மகளுக்கு வாக்குத்தத்தங் கொடுத்து, அவ்வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுகிறது பாவமென்று உணர்ந்தாலும், அவன் அதை நிறைவேற்றினது மகா பெரிய பாவம். இதைப்பற்றி எசுசிராக் சொல்லுகிறதாவது: அறியாமையினாலே ஒருவன் ஆணையிட்டாலும், அவன் பாவஞ் செய்கிறான். ஆணையை அறிந்தும், எறிந்[illegible] எண்ணுகிறவன் இரட்டிப்பான பாவத்தைச் செய்கிறான் (சிராக். உ௩, ௰௩).

II. பெத்லகேமின் பிள்ளைகளால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் நமக்குண்டான எல்லாவற்றையும், ஆம், நம்முடைய சீவனையுங் கூடக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும். இந்தப் பிள்ளைகள் இயேசு என்கிற பிள்ளையின் நிமித்தந் தங்கள் சீவனை இழந்தார்கள்.

௨. கிறிஸ்துவின் நிமித்தந் துன்பங்களைச் சகிக்கிறது நமக்கு நஷ்டமல்ல, லாபமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் தன் சீவனை இரட்சிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் அதை இழந்துபோவான், ஆனால் என் நிமித்தம் தன் சீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் கண்டடைவான் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மத். ௰௬, உ௫). இந்தப் பிள்ளைகளுந் தங்கள் சீவனை இழந்து, நித்திய சீவனைப் பெற்றுக்கொண்டு பெரிய லாபத்தை அடைந்தார்கள்.

௩. நாமாவது, நம்முடையவர்களாவது, கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் அதாவது [illegible]பத்தியின் நிமித்தந் துன்பப்பட்டால், அதை நாம் [illegible]மான காரியமாக அல்ல, சந்தோஷமான காரியமாக எண்ண வேண்டும். பாவங்கள், அக்கிரமங்கள் நிமித்தமாக ஒருவன் தண்டிக்கப்பட்டால், அது வெட்கமும் விசனமுமான காரியந்தான். ஆனால் ஒருவன் பராபரன் பேரில் பத்தியான மனச்சாட்சியின் நிமித்தந் துக்கங்களைச் சகித்து, அநியாயமாய்ப் பாடநுபவித்தால், அதுவே திருவை (க பேது. உ, ௰௯). அப்படியே இயேசு இரட்சகர்: என் நிமித்தமாக உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, தீது

மொழி எல்லாம் உங்கள்பேரில் பொய்யாய்ச் சொன்னார்களானால், பாக்கியவான்களாயிருக்கிறீர்கள். சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூருங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் பலன் பரமண்டலங்களில் திரளாயிருக்கும் (மத். ரு, ௰௧. ௰௨). அப்போஸ்தலர் கர்த்தருடைய நாமத்துக்காகக் கனவீனம் அடையத் தாங்கள் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்பட்டதற்குச் சந்தோஷமாயிருந்தார்களென்று எழுதியிருக்கிறது (நடபடி ரு, ௪௧).

III. அந்தப் பிள்ளைகளுடைய தாய்தகப்பன்மாரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளைகளை அவர்களுடைய சிறுவயதிலே தம்மண்டைக்கு அழைத்துக்கொண்டால், அதற்காக நாம் மிகுதியாய் விசனப்பட வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட சமயத்தில்: கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார், கர்த்தருடைய நாமம் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக்கடவதென்று யோபு சொன்னதுபோல் நாமுஞ் சொல்ல வேண்டும் (யோபு ௧, உ௧). ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் சுருக்கமான சீவ ஓட்டத்திற்குப் பிற்பாடு உடனே மோட்ச இராச்சியத்தை அடைந்து, அநுபவிப்பது நன்மையானதல்லவா. மேலும் அவர்கள் [illegible] நிலைத்திருந்தால், அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் அநேக சோதனைகளும் மோசங்களும் இருக்கிறதோடுகூட அவர்களாலே ஒரு வேளை நமக்கும் அதிக வலையும் [illegible]மும் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் கர்த்தரண்டை சேர்ந்து, சகல மோசத்துக்குஞ் சோதனைக்குந் தப்பித்துக்கொண்டு சகல தீமையிலுமிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டதுமல்லாமல், அவர்களாலே நாமும் அங்கே போகப் பிரயாசப்படும்படிக்கு ஏவி எழுப்பி விடப்படுவோம்.

மூன்றாம் பங்கு.

25. மூன்றாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

பிள்ளையாகிய கிறிஸ்து எகிப்துதேசத்திலிருந்து இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கும், கலிலேயாவின் தேசமாகிய நாசரேத்தூருக்குங் கொண்டு வரப்பட்டதைப் பற்றியது.

26. அது எப்போது சம்பவித்தது.

இயேசு இரட்சகரைக் கொன்றுபோடத் தேடின ஏரோதே இராசா இறந்துபோன பிற்பாடுதான்.

27. அவன் இறந்துபோனான் என்றும், இயேசு என்கிற பிள்ளைக்கு இனிமேல் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் மோசமில்லையென்றும், எகிப்து தேசத்திலிருக்கிற யோசேப்புக்கு எப்படித் தெரிந்தது.

ஒரு தேவதூதனைக் கொண்டுதான். ஏனென்றால்
ஏரோதே இறந்தபின்பு, இதோ, கர்த்தருடைய தூதன் சொப்
பனத்தில் யோசேப்புக்கு எகிப்திலே காணப்பட்டு: நீ எழுந்
திருந்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயையுங் கூட்டிக்கொண்டு
இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குப்போ, அதேனென்றால் பிள்ளையின்
பிராணனை வாங்கத் தேடினவர்கள் சென்றுபோனார்கள் என்
றுன் என்று நமது வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது ([illegible]க. உ௰).

28. யோசேப்பு கர்த்தருடைய உத்தர[..]ன்படியே
இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குத் திரும்பிவந்தபோது அவன் எங்கே
போய் வாசம் பண்ண யோசித்தான்.

இயேசு இரட்சகர் பிறந்த பெத்லெகேம் ஊரிலேதான்.
ஏனெனில் அந்த ஊரிலே இயேசு இரட்சகர் பிறந்ததினால்,
தாவீதின் ஊராகிய அந்த ஊரிலேயே, [..]ன் குமாரன்
வாசம்பண்ணி வளரவேண்டுமென்று நினைத்தான்.

29. அங்கே வாசம்பண்ணுதபடிக்கு ஏதாவது தடை
யிருந்ததா.

இருந்தது. ஏனெனில் பெத்லெகேம் ஊர் யூதேயா
நாட்டிலும் எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் சமீபத்திலும்
இருப்பதாலும், இறந்துபோன ஏரோதே இராசாவுக்குப்
பதிலாகத் தகப்பனைப்போல் [..]கொடூரமுள்ள மனுஷனாகிய
அவன் குமாரன் அர்கெ[..]பவன் அந்நாட்டை ஆளுகை
செய்தபடியாலும், அவர்கள் [..] போனால், அவனால
பிள்ளைக்கு மோசம் வரும் என்[..]னத்துப் [..]ந்திருந்தார்
கள். அர்கெலாவு தன் தகப்[..] ஏரோதேயின் பட்டத்தி
லிருந்து யூதேயாவை ஆளு[..]ன்று கேள்விப்பட்டு,
அங்கேபோகப் பயந்தானென்று [..]த்தில் எழுதி
யிருக்கிறது (உஉ).

30. அப்போது அவன் எங்கே போய் வாசஞ் செய்
தான்.

அவன் சொப்பனத்தில் [..]த்தரவு பெற்று, கலி
லேயாப் புறங்களுக்குப் புறப்[..]டு[..] நாசரேத்தென்ற
ஊரில் வந்து வாசம்பண்[..]னான் (உ[..]. உ[..]).

31. நாசரே[..]தென்பது எந்த ஊர்.

அது இயே[..] இரட்சகர் பிறக்கிறதற்கு முன்னே
யோசேப்பும் மரியாளும் வாசமாயிருந்த கலிலேயா நாட்டி
லுள்ள ஒரு சிறு கிராமம். இந்த கலிலேயா நாடு [..]ர்கெலா
வின் இராச்சியத்துக்கு உட்படாததால், அவனால் அங்கே
பிள்ளைக்கு மோசமில்[..]. இந்த ஊரில்தான் இயேசு இரட்ச
கர் வளர்ந்து, ஏறக்குறைய முப்பதாம் வயது வரையிலிருந்
தார்.

32. அவர் அங்கே வாசமாயிருந்ததினால் எந்தத் தீர்க்
கதரிசனம் நிறைவேறிற்று.

நசரேயனென்னப்படுவார் என்கிற தீர்க்கதரிசனம்
நிறைவேறிற்றென்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறது (உ௩).

33. லோக இரட்சகர் நாசரேத்தூரிலே வாசம்பண்
ணுவாரென்[..]ம், அவர் நசரேயனென்று அழைக்கப்படுவா
ரென்றும் [..]சால்லுகிற யாதொரு தீர்க்கதரிசனம் பழைய
ஏற்பாட்டில் உண்டா.

அதிலே அப்படிப்பட்ட நேரான தீர்க்கதரிசனம் ஒன்
றுமில்லை. ஆகிலும் மத்தேயு சுவிசேஷகன், பழைய ஏற்
பாட்டின் தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் பொதுவாக இயேசு
இரட்சகரைக் குறித்து எழுதினதை நினைத்து, அந்த இயேசு
இரட்சகர் நா[..]ரேத்தூரிலே வாசமாயிருந்ததினால் நிறைவே
றிற்றென்று சொல்லி, அவர் நசரேயனென்று அ[..]க்கப்
படுவாரென்று தீர்க்கதரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டது [..]றை
வேறும்படியாகத்தானே என்று எழுதியிருக்கிறான் (உ௩).
எப்படியெனில் பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசிகள்: வரப்
போகிற லோக இரட்சகர் தாழ்மையிலே இருப்பார் என்றும்,
மனுஷரால் அசட்டைபண்ணப்படுவார் என்றும் அவர்கள்
[..]தினது, கிறிஸ்துநாதர் [..]லரும் யூதரால் அற்பமாய்
எ[..]ணப்பட்ட நாமான[..]ரி[..] ஊரில் வாசமாயிருந்ததினால்
நி[..]வேற்றப்பட்டது. மே[..] தாவீதின் குமாரனாகிய இயேசு
இரட்ச[..]ரைக் குறித்து: வெ[..]ப்பட்ட ஈசாயின் அடிமரத்தி
லிருந்[..] [..] துளிர் புறப்[..]டு, அவன் வேர்களிலிருந்து ஒரு
கிளை எழும்ப[..]ணிதருமென்று ஏசாயா எழுதியிருக்கிறான்,
(ஏசா. ௰க, க). இந்த வேத[..]ாக்கியத்தில் கிளை என்பது எபி
ரேய பாஷையில் நேசர் [..]ன்[..]தாம். ஆனால் நேசர் என்பதும்
நசரேயனென்பதும் ஒக்கும். ஆகலால் மத்தேயு சுவிசேஷ
கன் ஏசாயா தீர்க்கதரி[..] எழு[..]ன இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை
நினைத்து, நாசரே[..]ரிலே வ[..]ந்து வாசமாயிருந்த இயேசு
நாதர் அந்த நேசர், அதாவது [..]யாயிருக்கிறாரென்று
காண்பித்து, தீர்க்கதரிசிகளால் சொல்லப்பட்டது நிறைவே
றிற்று என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறான்.

படிப்பினை.

3[..]. இதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளு
கிறோம்.

I[..] ஏரோதே இராசாவால் நா[..] கற்றுக்கொள்ளுகிற
தாவது:

க. பராபரனுடைய சத்துருக்கள் அவரையும் அவருடைய இராச்சியத்தையும் எவ்வளவாய்ப் பகைத்துத் துன்பப்படுத்தினாலும், அதைக் கெடுக்கக்கூடாது. எரோதே இராசா வல்லமையும் தந்திரமுமுள்ளவனாயிருந்தும், இயேசு என்கிற பிள்ளையைப் பிடித்துக் கொலைசெய்யக் கூடாதவனாயிருந்தான். ஆம், கர்த்தருடைய சத்துருக்கள் அவருக்கு விரோதமாகவும், அவருடைய சபைக்கு விரோதமாகவும், எவ்வளவாய்ப் போராடி, கெடுக்க வகைபார்த்தாலும், அது அவர்களால் முடியாது. ஏனென்றால் பரமண்டலங்களில் வாசமாயிருக்கிறவர் நகைப்பார் (சங்கீ. உ, ச). அவர் அவர்களின் ஆலோசனையையும் செய்கையையும் விருதாவாக்கி, தம்முடைய சபையை நரகத்தின் ஒலிவாசல்கள் மேற்கொள்ளாதபடிக்குக் காப்பாற்றுவார். பிள்ளையின் பிராணனை வாங்கத் தேடினவர்கள் சென்றுபோனார்களென்று எரோதேயின் இராசாவைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டதுபோல், மற்ற எல்லா சத்துருக்களைக் குறித்துங் கடைசியாய்ச் சொல்லப்படும். ஏனென்றால் கர்த்தரும் அவருடைய இராச்சியமும் நிலைத்திருக்க அவர்கள் எல்லாரும் எரோதேயைப்போல் ஒழிந்துபோவார்கள்.

உ. முடிவில் பராபரனுடைய கிருபையை அசட்டைபண்ணுகிற குணமுள்ளவர்களின் மரணம் பயங்கரமாயிருக்கிறது. அதற்கு எரோதே இராசா திருஷ்டாந்தம். ஏனென்றால் அவன் பயங்கரமான முடிவை அடைந்தான். எப்படியெனில், தான் உயிரோடிருக்கையில் அவன் புழுக்களால் தின்னப்பட்டு அவயவங்கள் அழுகிப்போனபடியால், சொல்லிமுடியாத வேதனையோடும் அவஸ்தையோடும் மரித்தான். மெய்தான், பெத்லெகேமிலே கொன்றுபோடப்பட்ட அந்தப் பிள்ளைகளல்ல, இவர்களைக் கொன்றுபோட்ட எரோதே இராசாதானே நிர்ப்பாக்கியமுள்ளவனென்று நாம் சொல்லவேண்டும்.

II. யோசேப்பினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் எல்லாவற்றிலுங் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். அப்படியே யோசேப்பு செய்தான். ஏனென்றால் அவன்

க. கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, உடனே எகிப்து தேசத்துக்கு ஓடிப்போனான்.

உ. கர்த்தருடைய உத்தரவு உண்டாகிறவரையில் அங்கேயே வாசமாயிருந்தான்.

ங. உத்தரவு வந்தவுடன் இஸ்ரவேல் தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனான்.

ச. கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நாசரேத்தூருக்குப் போய் வாசம்பண்ணினான். ஆம், நாம் பராபரனுடைய நோக்கத்தை அறியாதேபோனாலும், நமக்குப் பலவிதமான துன்பங்கள் நேரிட்டாலும், கர்த்தருடைய அதிசயமான வழிகளில் நாம் இடறல்படாமல், எல்லாவற்றிலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக்கடவோம்.

III. இயேசுநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

பராபரனுடைய பிள்ளைகள் இந்த லோகத்திலே தாழ்மையில் இருப்பார்கள். அப்படியே நம்முடைய இரட்சகர் பராபரனுடைய குமாரனாயிருந்தும், தம்மையே மறைத்து, தாழ்மையிலே இருந்து அசட்டைபண்ணப்பட்ட நாசரேத்தூரில் வாசமாயிருந்தார். ஆனால் அவரோடு தாழ்மையிலே இப்பூமியில் பிழைக்கிறவர்கள் அவரோடு மறுமையிலே மகிமையாய் என்றென்றைக்கும் வாழ்ந்திருப்பார்கள். இந்த நமது அருமை இரட்சகராகிய இயேசுநாதருக்கும், அவருடைய பரம பிதாவுக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும், என்றென்றைக்குங் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக, ஆமென்.

கிறிஸ்து மகிமைவிளங்குதலின் பண்டிகை.

(ஞானப்பாட்டு கஎ).

சுவி. மத். உ, க—யஉ.

எரோதே இராசாவின் நாட்களில் யூதேயாவின் ஊராகிய பெத்
லகேமிலே இயேசு பிறந்தபிற்பாடு, இதோ, சாஸ்திரிகள் கிழக்கி
லிருந்து எருசலேமுக்கு வந்து: 2 பிறந்திருக்கிற யூதருடைய
இராசா எங்கே; ஏனென்றால் அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கிழக்
கிலே கண்டு, அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்தோம் என்றார்கள்.
3 எரோதே இராசா அதைக் கேட்டபோதோவெனில் அவனும் அவ
னோடே கூட எருசலேம் பட்டணத்தார் அனைவருங் கலங்கினார்கள்.
4 அவன் சகல பிரதான ஆசாரியரையுஞ் சனத்தின் வேதபாரகரை
யுங் கூட்டி கிறிஸ்து பிறப்பதெங்கே என்று அவர்களைக் கேட்டு
விசாரித்தான். 5 அவர்கள் அவனுக்குச் சொன்னதாவது: யூதேயா
வின் ஊராகிய பெத்லகேமில்தானே. அதேனென்றால்: 6 யூதா
வின் தேசமாகிய பெத்லகேமே, யூதாவின் பிரபுக்களில் நீ சிறிய
தல்ல; ஏனெனில் நம்முடைய சனமாகிய இஸ்ரவேலை ஆளப்போ
கிற பிரபு உனவிடத்திலிருந்து புறப்படுவார் என்கிறதாய்த் தீர்க்க
தரிசியைக்கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்றார்கள். 7 அப்பொ
ழுது எரோதே சாஸ்திரிகளை இரகசியமாக அழைத்து, நட்சத்திரங்
காணப்பட்ட காலம் எதுவென்று அவர்களிடத்தில் உற்று விசா
ரித்து, 8 அவர்களை பெத்லகேமுக்கு அனுப்பி: நீங்கள் போய்,

பிள்ளையின் செய்தியை நன்றாய் ஆராய்ந்து பாருங்கள். அதைக்
கண்டபோதோவெனில், நானும் வந்து அதைப் பணிந்துகொள்ளும்
படிக்கு, அதை எனக்கு அறிவியுங்களென்றான். 9 இராசன் சொன்
னதை அவர்கள் கேட்டுப் போனார்கள். இதோ, அவர்கள் கிழக்
கிலே கண்ட நட்சத்திரம் பிள்ளை இருந்த ஸ்தலத்தின் மேல் வந்து
நிற்குமட்டும் அவர்களுக்கு முன் நடந்தது. 10 அவர்கள் நட்சத்
திரத்தைக் கண்டபோதோவெனில் மகா சந்தோஷமாக மிகுதியுஞ்
சந்தோஷித்து, 11 வீட்டிலே வந்து பிள்ளையையும் அதின் தாய்
மரியாளையுங் கண்டு, தாழ விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு,
தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொன்னையுந் தூபவர்க்கத்தை
யும் வெள்ளைப்போளத்தையும் அவருக்குக் காணிக்கையாக வைத்
தார்கள். 12 ஆனால் ஏரோதேயண்டைக்குத் திரும்பவேண்டா
மென்று அவர்கள் சொப்பனத்தில் தேவவுத்தரமாய் எச்சரிக்
கப்பட்டு, மறு வழியாய்த் தங்கள் தேசத்துக்குப் புறப்பட்டுப்
போனார்கள்.

1. இந்நாளின் பண்டிகைக்கு என்ன பேர்?

அதுக்கு கிறிஸ்து மகிமைவிளங்குதலின் பண்டிகை என்றும், அக்கியானிகளுடைய பண்டிகை என்றும் பெயர்.

2. அது ஏன் மகிமைவிளங்குதலின் பண்டிகை என்று சொல்லப்படுகிறது.

பராபரனாகிய கர்த்தர் வானத்திலுள்ள ஒரு நட்சத்திரத்தினாலே கிழக்கத்தி சாஸ்திரிகளுக்குத் தம்முடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தினபடியால் அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது.

3. அது ஏன் அக்கியானிகளுடைய பண்டிகை என்று சொல்லப்படுகிறது.

கிழக்கிலிருந்து வந்து பராபரனுடைய மகிமையைக் கண்ட இந்தச் சாஸ்திரிகள் அக்கியானிகளாயிருந்தபடியினால் தான். அக்கியானிகளாகிய இவர்கள் இயேசு இரட்சகரண்டைக்கு வந்து, அவரை அறிந்து பணிந்துகொண்டதினால், அவர் யூதசனத்துக்கு மாத்திரமல்ல, புறச்சாதியாருக்காகவும் பிறந்தார் என்பதைப் பராபரன் ரூபித்தார்.

4. கிறிஸ்து மகிமைவிளங்குதலின் பண்டிகையாகிய புறச்சாதியாருடைய இந்தப் பண்டிகையை நாம் சரியாய்க் கொண்டாடும்படிக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன.

க. பராபரன் அக்கியானிகளுடைய இரட்சிப்புக்கென்று தம்முடைய குமாரனை இந்த லோகத்திலே அனுப்பி, அவருடைய மகிமையை விளங்கப்பண்ணி, நமக்கும் புறச்சாதியாருக்கும் பாராட்டின கிருபையை நாம் தியானிக்க வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே யூதருக்கு மாத்திரம் பராபரனுடைய வசனம் அறிவிக்கப்பட்டது. அதைப்

பற்றி: யாககோபுக்குத் தம்முடைய வசனங்களையும், இஸ்ரவேலுக்குத் தம்முடைய பிரமாணங்களையுந் தம்முடைய நியாயங்களையும் அறிவிக்கிறார். இப்படி அவர் எந்தச் சாதிக்குஞ் செய்ததில்லை, அவருடைய நியாயங்களை அறியாதேபோகிறார்கள் என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங்கீ. ாசஎ, ௧௯. ௨௰). அந்தக்காலத்திலே அக்கியானிகள் மெய்யான தேவனை அறியாமல், சூரியன் சந்திரன் மிருகம் கல் முதலான சிருஷ்டிகளை வணங்கினார்கள். நமது முன்னோர்களும் அப்படியே செய்தார்கள். இன்னமும் அநேக அக்கியானிகளும் அப்படிச் செய்கிறார்களென்று நமக்குத் தெரியுமே. ஆகிலும் அவர்களும் நாம் எல்லாரும் பராபரனுடைய மெய்யான இரட்சிப்புள்ள அறிவை அடையும்படி இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் லோகமெங்கும் இயேசு இரட்சகரைப்பற்றிப் பிரசங்கிக்கப்படும்படி செய்தருளுவது மகா பெரிய உபகாரமாயிருக்கிறது.

௨. இந்தப் பெரிய உபகாரத்துக்காக பராபரனாகிய கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துவது நியாயம். ஏனெனில் லோகத்திலுள்ள சகல பொக்கிஷங்களையும் ஐசுவரியத்தையும் நாம் அடைந்தாலும், இயேசு இரட்சகரை அறிகிற அறிவு நமக்கு இல்லாதிருந்தால், நமக்கு இரட்சிப்பில்லை. ஆதலால் நாம் இந்தப் பண்டிகைநாளிலே பராபரனாகிய கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தி, பரம நன்மைகளினால் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஞான ஆசிர்வாதத்தினாலும் ஆசிர்வதித்த பராபரனும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய பிதாவுமானவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவரென்று சொல்வோமாக (எபேசி. க, ௩).

௩. இயேசுவைப்பற்றிய சுவிசேஷம் இன்னம் அஞ்ஞான இருளிலே இருக்கிற புறச்சாதியாருக்கு வரும்படிக்கும், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட இயேசுவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்திலே உறுதியாயிருந்து, மெய்க் கிறிஸ்தவர்களுக்கொத்தபடியே பிழைத்து நடக்கும்படிக்கும், பராபரன் தமது பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு கிருபை அளிக்க நாம் செபஞ்செய்யவேண்டும். அக்கியானிகள் அறிவீனத்திலும் விக்கிரக ஆராதனை முதலிய பாவங்களிலும் நடந்தாலும், மெய்யான தேவனண்டைக்குத் திருப்பப்பட்ட நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகவும், உத்தம கிறிஸ்தவர்களாகவும், மெய்யான தேவபக்தியிலுங் கிறிஸ்தமான புண்ணியங்களிலும் நடந்துகொள்வது நியாயமாயிருக்கிறது. அதுக்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன்: இராச் சென்றுபோயிற்று, பகலோவெனில் சமீபித்தது. ஆனபடியினாலே அந்த

காரத்தினுடைய கிரியைகளைப் போட்டுவிட்டு, வெளிச்சத்தின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொள்ளக்கடவோம் என்று சொல்லுகிறான் (ரோ. ௰௩, ௰௨).

5. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்கு.

முதலாம் பங்கு.

6. முதலாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

சாஸ்திரிகள் இயேசுநாதரை எருசலேமிலே எப்படித் தேடி[illegible]களென்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தச் சாஸ்திரிகள் ஆர்.

[illegible]வர்கள் சோதிடசாஸ்திரத்தைப் படித்த புத்தியுள்ள மனுஷ[illegible]ளாயிருந்தும், மெய்யான தேவனை [illegible] அஞ்ஞானிகளாயிருந்தார்கள்.

8. அவர்கள் எங்கே[illegible].

கிழக்கிலிருந்து வந்தார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது. அதாவது முற்காலத்தில் மெய்த்தேவனைப் பற்றித் தெரிவித்த தானியேல் தீர்க்கதரிசியும், சிதறுண்ட மற்ற யூதரும் வாசமாயிருந்த பாபிலோன் தேசத்திலாவது பெர்சியா தேசத்திலாவதிருந்து அவர்கள் வந்திருக்கலாம்.

9. அவர்கள் எப்போது வந்தார்கள்.

ரோம இராயனால் யூதர்மேல் இராசாவாக வைக்கப்பட்ட ஏரோதேயின் நாட்களில், யூதேயாவின் ஊராகிய பெத்லெகேமில் இயேசுநாதர் பிறந்த சிலகாலத்திற்குப் பிற்பாடு.

10. அப்போது அவர்கள் முதல் முதல் எங்கே வந்தார்கள்.

எருசலேம் பட்டணத்திற்கு.

11. எருசலேமில் அவர்கள் என்ன செய்ய யோசித்தார்கள்.

பிறந்திருக்கிற யூதருடைய இராசாவை சர்வலோகத்தின் இரட்சகராகப் பணிந்து வணங்கவேண்டுமென்றிருந்தார்கள்.

12. லோக இ[illegible]ட்சகராகிய இயேசுநாதர் பிறந்தாரென்று அவர்களுக்கு [illegible]ப்படித் தெரியும்.

அவர்கள் [illegible]னத்திலே ஒரு அதிசயமான நட்சத்திரத்தைக் கண்ட[illegible]னால் நமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதர் பிறந்தாரென்று நிதானித்தார்கள். மேலும் அவர் லோகத்தின் இராசாவாக வருவாரென்று அவர்களுக்குத் தெரியும்.

ஆதலால் அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்து: பிறந்திருக்கிற யூதருடைய இராசா எங்கே. ஏனென்றால் அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கிழக்கிலே கண்டு அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்தோம் என்றார்கள்.

13. ஆனால் அவர்கள் இயேசுநாதரை எருசலேமில் ஏன் தேடினார்கள்.

எருசலேம் யூதேயாதேசத்தின் பிரதானபட்டணமாயிருப்பதாலும், கிறிஸ்துவானவர் இராசாவாக இருப்பதாலும், அந்த ஊரில்தான் பிறக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வந்து, ஏரோதே இராசாவிட[illegible]தில் பிறந்திருக்கிற இயேசுவைப்பற்றி விசாரித்தார்கள்.

14. ஏரோதே இராசா அதைக் கேட்டு என்ன செய்தான்.

[illegible]வனும் அவனோடுகூட எருசலேம் பட்ட[illegible]த்தார் அனைவருங் கலங்கினார்கள் (௩).

15. ஏரோதே ஏன் கலங்கினான்.

பிறந்திருக்கிற இராசா தன்னையுந் தன்னுடைய சந்ததியாரையும் இராச்சியத்திலிருந்து துரத்திவிடுவாரென்று பயந்திருந்தான்.

16. ஆனால் எருசலேம் பட்டணத்தார் ஏன் கலங்கினார்கள்.

பட்டணத்தில் கலகம் உண்டாகுமென்றும், ஏரோதே இராசா அநேகஞ் சனங்களைக் கொன்றுபோட்டு, இரத்தஞ் சிந்துவிப்பானென்றும் பயந்திருந்தார்கள்.

17. ஏரோதே இராசா அப்புறம் என்னசெய்தான்.

அவன் இயேசுநாதர் எங்கே பிறப்பாரென்று அறியாமல் சகல பிரதான ஆசாரியரையுஞ் சனத்தின் வேதபாரகரையுங் கூட்டி: கிறிஸ்து பிறப்பது எங்கே என்று அவர்களைக் கேட்டு விசாரித்தான் (௪).

18. அவனுக்கு அவர்கள் என்ன உத்தரவு சொன்னார்கள்.

யூதேயாவின் ஊராகிய பெத்லெகேமில்தானே என்றார்கள்.

19. வேதபாரகர் அதை எதிலே ருசிப்பித்தார்கள்.

மீகா தீர்க்கதரிசனத்திலே. [illegible]ன்றால் மீகா தீர்க்கதரிசி: எப்பிராத்தா என்னப்பட்ட [illegible]பெத்லகேமே, நீ யூதேயாவிலுள்ள ஆயிரங்களுக்குள்ளே சி[illegible]யிருந்தாலும், இஸ்ரவேலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிலே இரு[illegible] புறப்படுவார் என்று எழுதி, கிறிஸ்துவானவர் பெத்லெகே[illegible]லே பிறப்பாரென்று தெளிவாய்ச்சொல்லுகிறான் (மீகா [illegible], ௧).

20. யூதாவின் பிரபுக்கள் என்பதினால் இக்கதரிசி என்னத்தைக் குறிக்கிறான்.

யூதேயா தேசத்திலுள்ள பிரதான பட்டணங்களைத்தான். அவைகளில் பெத்லெகேம் என்கிற ஊர் தன்னிலே சின்னதாயிருந்தும், கிறிஸ்துநாதர் அதிலே பிறக்கப்போகிறபடியால் சிறியதல்ல.

படிப்பினை.

21. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இந்தப்பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கிழக்கிலிருந்துவந்த சாஸ்திரிகளால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் அஞ்ஞானிகளுக்காகவும் இந்தலோகத்திலே வந்தார். இந்தச் சாஸ்திரிகள் அஞ்ஞானிகளாயிருந்தும், பராபரன் ஒரு நட்சத்திரத்தினாலே அவர்களைக் கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்தினார். ஏனென்றால் இவர் அவர்களுக்கும் இரட்சகராக வந்தார். அதைப்பற்றி பராபரன் கிறிஸ்துவானவருக்குச் சொல்லுகிறதாவது: யாக்கோபின் கோத்திரங்களை நிமிர்த்தவும், இஸ்ரவேலில் மீந்து வைக்கப்பட்டவர்களைத் திருப்பவும், நீர் நமக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கிறது கொஞ்சக்காரியமாயிருக்கிறது. நீர் பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் நமது இரட்சிப்பாயிருக்க, உம்மைச் சாதிகளின்வெளிச்சமாகவும் வைத்தோம் என்பதே (எசா. ௪௯, ௬).

உ. நாம் முதல் முதல் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைத் தேடவேண்டும். ஏனென்றால் இந்தச் சாஸ்திரிகள் அந்த நட்சத்திரத்தினால் ஏவப்பட்டுத் தூரமாயிருக்கிற தங்கள் பிறந்ததேசத்தைவிட்டு, பிரயாசத்தையும், செலவையும், வழியில் நேரிடக்கூடிய மோசங்களையும் பாராமல், பயணம்பண்ணி, எருசலேமுக்கு வந்து, பிறந்திருக்கிற யூதருடைய இராசா எங்கே என்று கேட்டு விசாரித்தார்களே, அதுபோல நாமும் பராபரனுடைய வசனம் என்கிற நட்சத்திரத்தினால் கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்தப்பட்டு, அவரைக் குறித்து விசாரித்து, அவரை அறிகிற மெய்யான அறிவிலே தேறும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். ஏனென்றால் வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பில்லை; வானத்தின்கீழே மனுஷரில் வேறொரு நாமம் அதினால் நம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டதும் இல்லை என்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (நடபடி. ௪, ௧௨).

II. எரோதே இராசாவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. குணப்படாதவர்களுக்கு இயேசுவின் பிறப்பினாலே யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை. தெய்வபத்தியில்லாத கொடூரமான எரோதே இயேசுவின் பிறப்பினாலே சந்தோஷப்படாமல், விசனப்பட்டானே. அப்படியே குணப்படாதவர்கள் பொதுவாய்ச் செய்கிறார்கள். பராபரனுடைய சாயலாகிய கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையான சுவிசேஷத்தின் வெளிச்சம் அவர்களுக்குப் பிரகாசிக்காதபடிக்கு, இந்த லோகத்தின் தம்பிரான் அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுடைய சிந்தைகளைக் குருடாக்கினான் என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௨ கொரி. ௪, ௪).

உ. குணப்படாதவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தை அசட்டைபண்ணி, அதை அறியாமலிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் எரோதே யூதருடைய இராசாவாயிருந்தும், கர்த்தர் யூதருக்குக் கொடுத்த சத்திய வேதத்தையாவது, மீகா தீர்க்கதரிசியின் வசனத்தையாவது அறிந்ததும் இல்லை, அதற்காகக் கவலைப்பட்டதும் இல்லை.

III. வேதபாரகரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் சத்தியவேதத்தைச் சுறுசுறுப்பாய் வாசித்து, அதிலேதானே இயேசுநாதரை அறிகிற அறிவைத் தேடவேண்டும். வேதபாரகரை: கிறிஸ்து பிறப்பது எங்கே என்று எரோதே கேட்டபோது, அவர்கள் வேதத்தின்படியே சரியான உத்தரவு கொடுத்தார்கள். நாம் சத்தியவேதத்தை வாசித்து அறியும்படிக்கு இயேசுவானவர் நமக்குப் புத்தி சொல்லி: வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள், அதேனென்றால் அதுகளில் உங்களுக்கு நித்திய சீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே; எனக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறதுகள் அதுகள் தானே என்கிறார் (யோவா. ௫, ௩௯).

இரண்டாம் பங்கு.

22. நம்முடைய சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது:

சாஸ்திரிகள் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரை பெத்லகேமிலே எப்படித் தேடிக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பதைப் பற்றியது.

23. அவர்கள் பெத்லகேமுக்குப் போகும்படிக்கு வழிகாட்டினது யார்?

ஏரோதே [illegible]ராசாதான். ஏனென்றால் அவன், கிறிஸ்துநாதர் பெத்லகேமில் பிறப்பார் என்று வேதபாரகரால் கேட்டறிந்து, சாஸ்திரிகளை இரகசியமாய் அழைத்து, நட்சத்திரங் காணப்பட்ட காலம் எதுவென்று அவர்களிடத்தில் உற்று விசாரித்து, அவர்களை பெத்லகேமுக்கு அனுப்பி: நீங்கள் போய், பிள்ளையின் செய்தியை நன்றாய் ஆராய்ந்து பாருங்கள், அதைக் கண்டபோதோவெனில் நா[illegible]ம் வந்து அதைப் பணிந்துகொள்ளும்படிக்கு அதை எனக்கு அறிவியுங்கள் என்றான் (௭. ௮).

24. இயேசுநாதரைப் பணிந்துகொள்ள வேண்டும் என்[illegible] உண்மையான நோக்கம் ஏரோதே இராசாவுக்கு இரு[illegible]தா[illegible]

[illegible] இல்லை. அவரைக் கொலைசெய்ய வேண்[illegible]ம் எ[illegible]கிற நோக்க[illegible] அவனுக்கு இருந்தது. ஆனால் இந்த[illegible]ர்நோக்கம் [illegible]ளிக்குவராமல் நிறைவேற்றப்படும்படிக்கு[illegible] அவன் இர[illegible]யமாய்ச் சாஸ்திரிகளை அழைத்து, நட்சத்தி[illegible] காணப்பட்ட காலம் எதுவென்று தந்திரமாய் அவர்களிட[illegible]தில் விசாரித்து, அவர்களைப் பெத்லகேமுக்கு அனுப்பினான்.

25. நட்சத்திரங் காணப்பட்ட [illegible] [illegible]துவென்று ஏன் விசாரித்தான்.

இயேசு என்கிற பிள்ளையினுடைய வயது இன்னதென்று அறியும்படிக்குத்தான். ஆக[illegible]ல் அதற்குப்பிற்பாடு பெத்லகேமிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கொன்றுபோடுகிறபோது, இரண்டு வயது முதற்கொண்டு அதற்குக் கீழ்த்தரமாயிருக்கிற சகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொன்றுபோட உத்தரவு கொடுத்தான்.

26. அவன் சாஸ்திரிகளைப் பெத்லகேமுக்கு ஏன் அனுப்பினான்.

இயேசுநாதர் பிறந்து, அங்கே தானே இருக்கிறாரோ என்கிற நிச்சயத்தை அறியும்படிக்குத்தான்.

27. இயேசுநாதர் பெத்லகேமிலே இருக்கிற இடத்தைச் சாஸ்திரிகளுக்குங் காண்பித்ததார்.

அவர்கள் கிழக்கிலே கண்ட நட்சத்திரந்தான். ஏனென்றால் அது அவர்க[illegible]க்கு முன்பாக நடந்து, வழிகாட்டியாக வெளிச[illegible]டியாய்ப் பிள்ளையிருந்த வீட்டின் மேல் வந்து நின்[illegible] அதைக் கண்டு சாஸ்திரிகள் மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு[illegible]த்திரம் நின்ற வீட்டில் இயேசு இருக்கிறாரென்று நி[illegible] அறிந்தார்கள். [illegible]தலால் அவர்கள் வீட்டுக்குள் [illegible]வேசித்து, பிள்ளையை[illegible] தாயையுங் கண்டார்கள்.

28. சாஸ்திரிகள் இயேசுநாதரைக் கண்டு என்ன செய்தார்கள்.

தாழ விழுந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள்.

29. ஏன் அப்படிச் செய்தார்கள்.

இந்தப்பிள்ளை சாதாரணமான மனுஷனாயிராமல், மெய்யான தேவனும், பராபரனுடைய நித்திய குமாரனுமாயிருக்கிறா[illegible]ன்று பராபரனுடைய ஆவியால் ஏவப்பட்டு அவர்கள் அறிந்தபடியால், அவரை இராசாவாக அறிக்கையிட்டு, தேசவழக்கத்தின்படியே அவருக்கு முன்பாக விழுந்து[illegible] அவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள்.

30. அவர்கள் அப்புறம் என்ன செய்தார்கள்[illegible]

[illegible]கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொ[illegible]னையுந் தூபவர்[illegible]த்தையும் வெள்ளைப்போளத்தையும் அ[illegible]ருக்குக் காணி[illegible]கையாக வைத்தார்கள் (௰௧).

[illegible]1. அவர்கள் இந்தப் பொக்கிஷங்களை ஏன்[illegible]கொடுத்தார்[illegible]கள்[illegible]

[illegible] சேபாவிலிரு[illegible] [illegible]னைவரும் வந்து, பொன்னையுந் [illegible]ப[illegible]க்கத்தையுங் கொண்டுவந்து, கர்த்தரின் துதிகளைச் சுவி[illegible]லுவார்கள் என்கிறதாய் எசாயா தீர்க்கதரிசி புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தைப்பற்றி எழுதின இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும்படியாகத்தான் (எசா. ௬௰; ௬).

௨. இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் எகிப்து தேசத்துக்குச் செய்யப்போகிற பயணத்துக்குத் தேவையான பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியாகவே. ஏனென்றால் அதற்குச் சில நாளுக்குப்பிற்பாடு பிள்ளையைக் கொன்றுபோட வகைதேடும் கொடூர ஏரோதே இராசாவுக்குத் தப்புவித்துக்கொள்ள, இயேசு என்கிற பிள்ளையோடு யோசேப்பும் மரியாளும் எகிப்துதேசத்திற்கு ஓடிப்போகும்படி நேரிட்டது.

௩. அவர்கள் இயேசு பிள்ளையை இராசாவாகக் கனம்பண்ணும்படிக்கு. ஏனென்றால் சாலெ[illegible]மோன் இராசாவைச் சந்திக்க வந்த அராபியா தேசத்து இ[illegible]ராசாத்தியின் திருஷ்டாந்தத்தின்படியே, இராசாவுக்குக் கா[illegible]ணிக்கை செலுத்துகிறது வழக்கமாயிருந்தது. இந்த [illegible]த்தின்படியே இந்தச் சாஸ்திரிகளும் காணிக்கையில்லா[illegible] இராசாவுக்கு முன்பாக வரமனதில்லாதிருந்த[illegible]கள்.

௪. கிறிஸ்துநாதரையும் அவ[illegible]ய உத்தியோகத்தையும்பற்றி அவர்கள் சாட்சிகொடு[illegible]டிக்கு. எப்படியெனில் அவர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறா[illegible]ன்று அறிக்கையிடும்படி அவருக்குத் தூபவர்க்கத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

ஏனென்றால் பராபரனாகிய கர்த்தருக்குத் தூபவர்க்கங் காட்டுகிறது வழக்கம். மேலும் அவருக்கு வெள்ளைப்போளத்தையுங் கொடுத்து: அவர் பாடுபடவும் சாகவும் அடக்கம் பண்ணப்படவும் வேண்டிய மெய்யான மனுஷனாயிருக்கிறாரென்று காண்பித்தார்கள். ஏனெனில் பிரேதங்களை வெள்ளைப்போளத்தினாலே பூசுவார்கள். இதுவுமல்லாமல் அவர்கள் அவருடைய இராசரீக கனத்தைக் காண்பிக்கும்படியாகப் பொன்னையுங் கூடக் கொடுத்தார்கள். ஏனென்றால் இராசாக்களுக்குப் பெ[illegible]ம்கிரீடத்[illegible]த வைக்கிறதும் வழக்கமாயிருந்தது.

32. எரோதே இராசா கேட்டுக்கொண்டபடியே சாஸ்[illegible]திரிகள் திரும்பிவந்தார்களா.

இல்லை, அவர்கள் எரோதே இராசாவ[illegible]டைக்குத் திரும்[illegible]ாமல், மறுவழியாய்த் தங்[illegible] சொந்த [illegible]தசத்துக்குப் பு[illegible]பட்டுப்போனார்கள் (௧௨).

[illegible]3. அவர்கள் ஏன் அப்படிச்செய்தார்கள்.

அவ[illegible]னத்தில் பராபரனால் எச்ச[illegible]க்கப்பட்டதினால்தான். ஏனென்[illegible]யங்களை ஆராய்[illegible]ார்க்கிற பராபரன் இயேசு என்கிற [illegible]ளையைக் கொ[illegible]லசெய்ய வேண்டுமென்று எரோதே இராசா[illegible]யோசனையைப் பார்த்தறிந்திருந்தார்.

படிப்பினை.

34. இதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

I. எரோதே இராசாவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. எல்லா மாயக்காரரும் தங்களைத் தெய்வபக்தியுள்ளவர்களென்று காண்பித்தாலும், இருதயத்தில் துர் ஆலோசனை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த எரோதே என்பவனே திருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறான். ஏனென்றால் அவன்: நான் இயேசுபிள்ளையைப் பணிந்துகொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லியும் [illegible]அவரைக் கொலைசெய்யவேண்டுமென்று தன் இருதயத்தில் [illegible]ிமானித்தான். இப்படிப்பட்ட மாயக்காரரைப்பற்றி: [illegible]ன் வாயின் சொற்கள் வெண்ணெயைப் போல[illegible]கள், அவன் இருதயமோ யுத்தம்; அவன் வார்த்தை[illegible] எண்ணெயிலும் மிருதுவானவைகள், ஆனால் அவைக[illegible] உருவினபட்டயங்கள் என்று தாவிதுசங்கீதக்காரன் செ[illegible]றான் (சங்கீ. ௫௫, ௨௧).

௨. ப[illegible]பரன் தெய்வபக்தி இல்லாதவர்களுடைய ஆலோசனையை அவர்களுக்கு வாய்க்காதபடிக்குத் தடுக்கிறார்.

[illegible]ப்படியே அவர் இந்தச் சமயத்திலுஞ் செய்தார். ஏனென்றால் எரோதே இயேசுபிள்ளையைக் கொலைசெய்ய ஆலோசித்தாலும், பராபரன் சாஸ்திரிகளுக்கு அவர்களை எரோதேயண்டைக்குத் திரும்பவேண்டாமென்று சொல்லிக் கற்பித்து, அவனுடைய இந்தத் துர் ஆலோசனையைத் தடுத்தும்போட்டார். அப்படியே பொதுவாகப் பராபரன் தடுக்கிற குணப்படாதவர்களுடைய துர் ஆலோசனையைப் பற்றித் தாவீதுசங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறதாவது; இதோ, அக்கிரமத்தைப் பெற்கர்ப்பவேதனையாயிருக்கிறான், தீவினையைக் கர்ப்பந்தரித்[illegible]ன் அவத்தத்தைப் பெறுவான். அவன் தீவினை அவன் சி[illegible]ின் மேலேதிரும்பி அவன் கொடுமை அவன் உச்சந்தலையி[illegible]மேல் இறங்கும் (சங்கீ. எ, ௧௪-௧௬).

II. சாஸ்திரிகளாலே நாம் கற்றுக்கொள்[illegible]கிறதாவது:

௧. நாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்பேரில் சந்தோஷப்படவேண்டும். சாஸ்திரிகள் நட்சத்திரத்தைக் கண்டபோது, மகாசந்தோஷமாக மிகுதியுஞ் சந்தோஷித்தார்களென்று நமது வாக்கியத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தோஷமோ அந்த நட்சத்திரத்தின் நிமித்தமல்ல, அவர்கள் இப்போது நிச்சயமாய்ப் பார்க்கப்போகிற இயேசுபிள்ளை[illegible]மித்தம் அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. நாமும் அவ்விதமாய் நம்முடைய இரட்சகர்பேரிலும் அவருடைய இரட்சிப்பின்பேரிலுஞ் சந்தோஷப்படும்படிக்கு அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்: கர்த்தருக்குள் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருங்கள், மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறேன், சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று புத்திசொல்லுகிறான். (பிலிப். ௪, ௪).

௨. நாம் நம்முடைய இரட்சகரைப் பணிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்தச் சாஸ்திரிகள் இயேசுபிள்ளையைப் பார்த்து, தாழவிழுந்து, அவரைப் பணிந்துகொண்டார்களென்று நம்முடைய வாக்கியம் சொல்லுகிறது. ஆம், அவர் அதற்குப் பாத்திரமுள்ளவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் மனுஷனாக மாத்திரமல்ல, என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட மெய்யான தேவனாகவும் இருக்கிறார். ஆதலால் அவரைப்பற்றி: பராபரனாகிய கர்த்தரை[illegible]வர் ஒருவருக்கு ஆராதனை செய்வாயாக என்[illegible] எழுதப்ப[illegible]ருக்கிறது (மத். ௪, ௰).

௩. இந்தச் சாஸ்திரிகளுடைய[illegible]ாதிரியின்படியே நாம் நமது இரட்சகராகிய இயேசுவானவருக்[illegible]க் காணிக்கை செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் அவருக்குப் பொன்னையுக்

தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப் போளத்தையுங் கொடுத்தார்கள். நாம் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உத்தம ஈவு என்னவென்றால், நம்முடைய இருதயந்தான். ஏனென்றால்: என் மகனே, உன் இருதயத்தை எனக்குத் தாவென்று அவரே சொல்லுகிறார் (வாக். உங, உசு). ஆனால் இந்த நம்முடைய ஈவு நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்படி, நாம் அதை மெய்யான குணப்படுதலாகிய வெள்ளைப்போளத்தோடும், மெய்யான விசுவாசமாகிய பொன்னோடும், உத்தம செபமாகிய தூபவர்க்கத்தோடும் பரிசுத்த நடக்கையோடும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

35. நாம் அதை நம்முடைய சுய பெலத்தினால் செய்யக்கூடுமா.

கூடாது. ஆதலால் இயேசு இரட்சகர் தாமே நம்முடைய இருதயங்களைத் தமக்கு ஆயத்தம் பண்ணும்படி நாம் கேட்டு:

என் முழு செந்தையும் அன்பாய் அகமும் ஆலயமுமாய்ப்
நீர், சுவாமி, என்றைக்கும் படைத்துக்கொண்டிரும்

என்று வேண்டிக்கொள்வோமாக (ஞானப்பாட்டு ௱அய, உ௰).

இந்த நம்முடைய அருமை இரட்சகராகிய இயேசுநாதருக்கும், பிதாவாகிய பராபரனுக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் என்றென்றைக்குங் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் க-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱உக. உகரு.)

சுவி. லூக்கா உ, சக—ருஉ.

அவருடைய தாய்தகப்பன் வருஷந்தோறும் பஸ்காவின் பண்டி
கையிலே எருசலேமுக்குப் போவார்கள். 42 அவர் பன்னிரண்டு
வயதானபோது, அவர்கள் பண்டிகை முறைமையின்படி எருசலே
முக்குப் போய் ஏறி, 43 நாட்களை முடித்தபிற்பாடு திரும்புகை
யில், [illegible] இயேசு எருசலேமிலே இருந்துவிட்டார். அதை
யோசேப்பும் அவருடைய தாயும் அறியாமல், 44 அவர் பயணக்
காரருடைய கூட்டத்திலே இருப்பாரென்று நினைத்து, ஒருநாள் பய
ணம் வந்து, உறவின் முறையாரிடத்திலும் அறிமுகமானவர்களிடத்
திலும் அவரைத் [illegible] 45 அவரைக் காணாமல், அவரைத் தேடிக்
கொண்டே எருசலேமுக்குத் திரும்பினார்கள். 46 அப்போது சம்
பவித்ததென்னவென்றால், மூன்றுநாளைக்குப்பிற்பாடு அவரைத் தேவா

லயத்தில் போதகர்களின் நடுவில் உட்கார்ந்திருக்கவும், அவர்கள் பேசக்
கேட்கவும், அவர்களை இவர் கேட்கவுமாகக் கண்டார்கள். 47 ஆனால்
அவர் பேசக் கேட்கிறயாவரும் அவருடைய புத்திக்கும் பிரத்தியுத்
தாரங்களுக்கும் பிரமித்தார்கள். 48 அவரைக்கண்டு அதிசயப்பட்
டார்கள்; அவருடைய தாய் அவருடனே: மகனே, ஏன் எங்களுக்கு
இப்படிச்செய்தாய்; இதோ, உன் தகப்பனும் நானும் வேதனையுடனே
உன்னைத் தேடினோம் என்றாள். 49 அவர் இவர்களுடனே: நீங்கள்
என்னை தேடினதேது; என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க
வேண்டியதென்று அறியீர்களோ என்றார். 50 ஆனால் அவர் தங்க
ளுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள இல்லை.
51. அவர்களுடனே கூட அவர் இறங்கிப்போய், நாசரேத்துக்கு
வந்து, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார். அவருடைய தாய்
இந்த வசனங்களை எல்லாந் தன் இருதயத்திலே வைத்தாள்.
52. இயேசுவோவெனில் ஞானத்திலேயும், வளர்த்தியிலேயும், பரா
பரனிடத்திலும் மனுஷரிடத்திலுங் கிருபையிலேயும் அதிகப்பட்
டார்.

1. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்கு.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கில் அடங்கியிருக்கிறதென்ன.

இயேசு இரட்சகர் தமது தாயாராகிய மரியாளோடும், தம்மை வளர்த்த தகப்பனாகிய யோசேப்போடும் எருசலேமுக்குப் போயிருந்த காலத்தில், அங்கே அவர்கள் அவரை இழந்தார்களென்பதே.

3. அது எப்போ சம்பவித்தது.

இயேசு இரட்சகர் பன்னிரண்டு வயதானபோது, அவர்கள் பஸ்காப்பண்டிகையைக் கொண்டாட எருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போயிருந்த காலத்திலே.

4. அவர்கள் அப்போது எருசலேம் பட்டணத்துக்கு ஏன் போயிருந்தார்கள்.

பராபரனாகிய கர்த்தர்: ஆண்பிள்ளைகள் எல்லாரும் வருஷந்தோறும் மூன்றுவிசை அதாவது: பஸ்காப்பண்டிகை, பெந்தெக்கோஸ்தே பண்டிகை, கூடாரப்பண்டிகை காலங்களில் கர்த்தருடைய தேவாலயமிருக்கிற எருசலேமுக்குப்போக வேண்டுமென்று நியாயப்பிரமாணத்தில் கட்டளை கொடுத்திருந்தார் (ரு மோ. யசு, யசு). அந்தக் கட்டளையின்படியே இயேசு இரட்சகரோடு யோசேப்பும் மரியாளும் அங்கே போயிருந்தார்கள்.

5. ஸ்திரிகளைப்பற்றி இந்தக் கட்டளையில் சொல்லப்படவில்லையே. அப்படியிருக்க மரியாளும் எருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போனது ஏன்.

கர்த்தருடைய தெய்வாலயத்தையும் அங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட தேவாராதனையையுஞ் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டதினால்தான்.

6. இயேசு என்கிற பிள்ளை அவர்களுக்கு எப்படிக் காணாமற்போனார்.

அது அவர்களுடைய கவலையீனத்தினாலே சம்பவித்தது. அவர்கள் பண்டிகை நாட்களை முடித்தபிற்பாடு திரும்புகையில் பிள்ளையாகிய இயேசு எருசலேமில் இருந்துவிட்டார்.

7. அது எப்படி சம்பவித்தது.

அவருடைய தாய்தகப்பன்மார் நாசரேத்தூரிலிருந்து அவர்களோடு கூட எருசலேமுக்கு வந்த கூட்டத்திலே அவர் இருப்பாரென்று நினைத்தார்கள். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் எல்லாருக்கும் பிரியமான நல்ல பிள்ளையாயிருந்ததினால், சகலரும் அவரைப் பிரியமாய் ஏற்றுக்கொண்டு அரவணைத்தார்கள்.

8. அவர் காணாமற் போனாரென்று அவர்களுக்கு எப்போ தெரியவந்தது.

அவர்கள் எருசலேம் பட்டணத்தை விட்டுத் திரும்பின ஒருநாள் பயணத்திற்குப் பிற்பாடு, அதாவது அந்த இராத்திரியிலே அவர்கள் சத்திரத்துக்கு வந்தபோது, உறவின்முறையாரிடத்திலும் அறிமுகமானவர்களிடத்திலும் அவரைத் தேடியும், காணாமற்போனார்கள்.

படிப்பினை.

9. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மாராலே மற்ற பெற்றோர்கள் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தெய்வபக்தியில் வளர்த்து நல்முன்மாதிரியைக் காட்டவேண்டும். வருஷந்தோறும் பஸ்காப்பண்டிகை கொண்டாட நாசரேத்தூரிலிருந்து எருசலேமுக்குத் தூரமான பிரயாணஞ் செய்து அப்படிப்பட்ட முன்மாதிரியைக் காட்டினார்கள். தாய்தகப்பன்மார் கோவிலுக்குப் போகாமல், தேவாராதனையையுங் கர்த்தருடைய வசனத்தையும் அசட்டைபண்ணினால், அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தெய்வபக்தியில் எப்படி வளர்க்கக் கூடும். இப்படிப்பட்ட பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை இடறல்படுத்திக் கெடுக்கிறார்களே யொழிய வேறல்ல.

௨. அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சிறுவயதிலேயே கர்த்தருடைய வசனத்தைப்படிக்கப் பழக்கவேண்டும். இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் தனியே எருசலேமுக்குப் போகாமல் இயேசு பிள்ளையையும் அழைத்துப் போனாரென்று நமது வாக்கியத்தில் பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கிற எல்லாப் பொக்கிஷங்களிலும், கர்த்தருடைய வசனத்தை அறிகிற அறிவும் மெய்யான தேவபக்தியுமே மெய்யான பொக்கிஷமாயிருக்கிறது. ஆம், தெய்வபக்தி எல்லாத்துக்கும் பிரயோசனமாயிருந்து, இந்த ஜீவனுக்கும் வருஞ் ஜீவனுக்கும் வாக்குத்தத்தம் பெற்றிருக்கிறது (௧ தீமோ. ௪, ௮).

II. இயேசுநாதராலே எல்லாப் பிள்ளைகளுங் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் தங்கள் தாய்தகப்பன்மாருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். ஏனென்றால் இயேசுநாதரை அவருடைய தாய்தகப்பன்மார் எருசலேமுக்கு அழைத்தபோது, அவர் அவர்களோடு சந்தோஷமாய்க் கூடப் போனார். பிள்ளைகள் தங்கள் தாய்தகப்பன்மாருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று பராபரன்தாமே கற்பித்து, பவுல் அப்போஸ்தலனைக்கொண்டு: பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், ஏனெனில் இது நீதி; உனக்கு நன்றாயிருக்கிறதுக்கும், உன் நாட்கள் பூமியிலே நீடித்திருக்கிறதுக்கும், உன் தகப்பனையும் உன் தாயையுங் கனம்பண்ணு. இது வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாங் கற்பனையாயிருக்கிறது என்கிறார் (எபேசி. ௬, ௧-௩).

௨. அவர்கள் சிறுவயது முதற்கொண்டு பராபரனுக்குப் பயந்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியே இயேசுநாதருஞ் செய்தார். அவர் பன்னிரண்டு வயதானபோது, ஆம், ஒருவேளை அதற்கு முன்னே பஸ்காப்பண்டிகையிலே எருசலேமுக்குப் போனது அதற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. சிறுவயதிலே எதற்கு ஒருவன் தன்னைப் பழக்குகிறானோ, அதை அவன் முதிர்ந்த வயதிலும் செய்வான். இளவயதிலே எவன் பராபரனுக்குப் பயப்படத் துவக்குகிறானோ, அவன் பிற்பாடுந் தேவபக்தியில் அதிகமதிகமாய்த் தேறப் பிரயாசப்படுவான். எதினால் வாலிபன் தன் பாதையைச் சுத்தம் பண்ணுவான்; உமது வசனத்

தின்படி தன்னைக் காப்பதினாலே தானே என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங். ௱௰௬, ௬).

III. எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் இயேசுவானவருடைய தாய்தகப்பன்மாரால் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் தேவாராதனையையும் பராபரனுடைய வீட்டையுஞ் சிநேகித்து, அதற்குச் சந்தோஷமும் சுறுசுறுப்புமாய்ப் போகவேண்டும். ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்குப் பழைய ஏற்பாட்டின் பண்டிகை நாட்களைக் கைக்கொள்ளுங் கடமையில்லாதிருந்தும், பராபரனுடைய வீட்டிற்குக் கூடிவந்து, அவருடைய பரிசுத்த வசனத்தைக் கேட்கிறதுக்கும் செபம் பண்ணிப் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறதுக்கும், ஞாயிற்றுக் கிழமை முதலான விசேஷித்த நாட்களும் கிறிஸ்தமான சுயாதீனத்தின்படியே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட முக்கியமான பண்டிகை நாட்களும் நமக்கும் உண்டு. ஆம், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் தாவீது சங்கீதக்காரனுக்கு இருந்த குணமிருக்க வேண்டியது. அவன் சொல்லுகிறதாவது: ஒன்றை நான் கர்த்தரிடத்தில் கேட்டேன், அதையே தேடுவேன், நான் கர்த்தருடைய இன்பத்தைப் பார்த்து, அவருடைய தேவாலயத்தில் ஆராயும்படிக்கு, நான் என் சீவனுள்ள நாளெல்லாம் கர்த்தருடைய வீட்டில் தங்குவதைத் தானே (சங். ௨௭, ௪).

௨. நாம் நம்முடைய இரட்சகரை இழந்துபோவதற்கு எப்போதும் மோசம் உண்டு. இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் அவருக்காகச் சரியாய்க் கவலைப்படாமல் அவரை இழந்ததுபோல ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், தான் அவிசுவாசத்தினாலாவது கெட்ட நடத்தையினாலாவது கர்த்தருடைய வசனத்தை அசட்டைபண்ணுகிறதினாலாவது இயேசு இரட்சகரை இழந்துபோகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டியது. என் ஆத்துமா சிநேகிக்கிறவரை நான் கண்டேன், அவரை நான் விடாமல் [illegible]க்கொ[illegible]ருவேனென்று மணவாளியாகிய விசுவாச[illegible]ள்ள ஆத்துமா [illegible]சொல்லுகிறது. நாம் இயேசுநாதரை நம்[illegible]லே பற்றிக்கொள்ளவுங் காக்கவும் பெலனற்றவர்களாயிரு[illegible]பதால், நாம் அவருடைய சீஷர்கள் செய்ததுபோல்: ஆண்டவரே, எங்களோடே தங்கியிருமென்று [illegible]போமாக.

இரண்டாம் பங்கு.

10. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப்பற்றியது.

யோசேப்பும் மரியாளும் இயேசு என்கிற பிள்ளையை எப்படித்தேடிக் கண்டுபிடித்தார்களென்பதைப் பற்றியது.

11. அவர்கள் அவரை எங்கே தேடினார்கள்.

உறவின் முறையாரிடத்திலும் அறிமுகமானவர்களிடத்திலுந்தான். ஆனால் அவரைக் கண்டுபிடிக்காமல், எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போய், அங்கே அவரைக் கண்டுபிடித்தார்கள்.

12. அவரை எப்போது கண்டுபிடித்தார்கள்.

மூன்றாம் நாளிலேதான். அதாவது அவர்கள் அவரைத்தேடுகையில், முதலாம் நாளிலே எருசலேமை விட்டு ஒருநாள் பயணம்பண்ணி, இரண்டாம் நாளிலே அதற்குத் திரும்பி வந்து, மூன்றாம் நாளிலே அவரை அங்கே கண்டுபிடித்தார்கள்.

13. அவர்கள் அவரை எந்த இடத்தில் கண்டுபிடித்தார்கள்.

பராபரனுடைய வீடாகிய தெய்வாலயத்திலே.

14. அவர் தெய்வாலயத்திலே என்னசெய்துகொண்டிருந்தார்.

அவர் படிப்பாளிகளாகிய போதகர் நடுவில் உட்கார்ந்து, அவர்களோடு சம்பாஷித்து, அவர்கள் பேசக்கேட்டு, அவர்களை இவர் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

15. இயேசுநாதர் போதகரோடு எதைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

அதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்தில் ஒன்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதில்லை. ஆகிலும் அவர் அவர்களோடு பரம காரியங்களைக் குறித்துப் பேசி, அவர்களுக்கு நல்ல உத்தரவு சொன்னாரென்று நினைக்க ஏதுவுண்டு. ஏனென்றால் அவர் பேசக் கேட்கிற யாவரும் அவருடைய புத்திக்கும் பிரத்[illegible]களுக்கும் பிரமித்தார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிற[illegible]).

16. இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் அவரைக் கண்டுபிடித்து என்ன செய்தார்கள்.

அவர்கள் பன்னிரண்டு வயதுள்ள இந்தச் சிறுபிள்ளை இந்தப் பெரிய போதகர் நடுவில் உட்கார்ந்திருக்கவும் பேசவுமாகக் கண்டபோது, அதிசயப்பட்டார்கள். அவருடைய தாயாகிய மரியாளோ: மகனே, ஏன் எங்களுக்கு இப்படிச் செய்தாய், இதோ, உன் தகப்பனும் நானும் வேதனையுடனே உன்னைத் தேடினோம் என்றாள் (௪௮).

17. அதற்கு இயேசுநாதர் என்ன சொன்னார்.

அவர் இவர்களுடனே: நீங்கள் என்னைத் தேடினதேது. என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களோ என்றார் (சகூ).

18. இந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தை இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் உணர்ந்து கொண்டார்களா.

இல்லை, அவர் தங்களுக்குச் சொன்ன [illegible]த்தையை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை என்று நமது வாக்கியம் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறது (ருய).

19. அவர்கள் ஏன் அதை உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

இயேசுநாதர் பிதாவென்றும், என் பி[illegible]க்கடுத்தவைகளில் என்றும் சொன்னவார்த்தையினாலே கு[illegible]த்தது இன்னதென்று அறியாதபடியால்தான்.

20. இயேசுநாதர் பிதா[illegible]ன்ற வார்த்தையினாலே யாரைக் குறிக்கிறார்.

தம்மை அநாதியாய்ச் ஜெனிப்பித்த பரம பிதாவைத்தான். ஏனெனில் இவர் அவருக்கு: நீர் நம்முடைய கு[illegible]ரன், இன்று நாம் உம்மைச் ஜெனிப்பித்தோம் என்று சொல்லுகிறார் (சங். உ, எ). இயேசுநாதருடைய தெய்வீக சுபாவத்தின்படியே பராபரன் அவருடைய மெய்யான தகப்பனாயிருக்கிறார். மனுஷீக சுபாவத்தின்படியோ அவருக்குத் தகப்பன் இல்லை. ஏனென்றால் யோசேப்பு அவருடைய தகப்பன் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தும், அவன் அவரை வளர்த்த தகப்பனாய் மாத்திரம் இருந்தான்.

21. என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் என்கிற வார்த்தையினாலே கர்த்தர் குறிக்கிறதென்ன.

தம்முடைய பரம பிதாவின் மகிமைக்கென்று கட்டப்பட்டிருந்த எருசலேமிலுள்ள தேவாலயந்தான். ஆதலால் நான் என் பரம பிதாவின் வீடாகிய தெய்வாலயத்திலே இருக்க வேண்டுமென்று அறியீர்களோ என்பது இயேசுநாதர் சொன்ன அந்த வார்த்தையி[illegible]தமாம்.

22. அந்த உத்தர[illegible]ந்த பி[illegible]டு என்ன சம்பவித்தது.

அவர் அவர்க[illegible]டனே கூட இறங்கிப்போய், நாசரேத்துக்கு வந்து, அவர்[illegible]ளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார். அவருடை[illegible] தாய் இந்த வர்த்தமானங்களை எல்லாந் தன் இருதயத்தில் வைத்தாள். இயேசுவோவெனில் ஞானத்திலேயும் [illegible]ளர்த்தியிலேயும் பராபரனிடத்திலும் மனுஷரிடத்திலும் கிருபையிலேயும் அதிகப்பட்டார் (ருக. ருஉ).

23. இயேசுவானவர் சகலத்தையும் அறிந்தவரும் நித்தியருமாயிருக்க, எப்படி ஞானத்திலும் வளர்த்தியிலும் அதிகப்படக் கூடும்.

இது அவருடைய மனித சுபாவத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது. எப்படியெனில், அவருடைய ஞானம் அ[illegible]கமதிகமாய் விளங்குகிறதோடு கூட, அவர் மனித பிள்ளைகள்[illegible]போல் நாளுக்குநாள் வயதிலே அதிகப்பட்டார்.

[illegible]4. அவர் தமது பரம பிதாவுக்குப் பிரியமான பிள்ளையா[illegible]க்க, எப்படி பராபரனிடத்திலும் மனுஷரிடத்திலும் கிரு[illegible]யிலே அதிகப்படக் கூடும்.

பர[illegible]னுடைய கிருபை அவருக்குள் வாசமாயிருந்ததென்[illegible]நக்குநாள் அதிகத் தெளிவாய்க் காணப்படுகிறதோடு [illegible]ல்லாமனுஷரும் அவர்பேரில் பிரியமாயிருந்து, அவரைப் பட்சமாய்ச் சிநேகித்திருக்கிறபடியால், அவர் கிருபையிலே அதிகப்பட்டாரென்று சொல்லப்படுகிறது.

படிப்பினை.

25. இதினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

1. இயேசுநாதராலே எல்லாப்பிள்ளைகளுங் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர்கள் சிறுவயதிலேயே சந்தோஷமாய்க் கர்த்தருடைய வீட்டுக்குப்போய், பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்க வேண்டும். ஏனென்றால் இயேசுநாதரைத் தேடின யோசேப்பும் மரியாளும் அவரை எருசலேமின் தெருக்களில் விளையாடுகிறவராகவும், வீட்டின் மூலையில் தூங்குகிறவராகவுங் கண்டுபிடியாமல், பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கிறவராகவும், விசாரிக்கிறவராகவுந் தெய்வாலயத்திலே கண்டுபிடித்தார்கள்.

உ. பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரைப் பார்க்கப் பராபரனுக்குப் பயந்து, அவரை அதிகமதிகமாய்ச் சிநேகிக்க வேண்டும். இயேசுநாதர் தம்முடைய தாயாரையும் தம்மை வளர்த்த தகப்பனை[illegible]கருத்தாய்ச் சிநேகித்தாலும் அவர்களைப் பார்க்க [illegible]வரு அதிக[illegible]த் தமது பரம பிதாவைச் சிநேகித்தார். ஆதலால் அவர்: எ[illegible] பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டுமென்று அறி[illegible]களோ என்று சொன்னார் (நடபடி ரு, உகூ).

ங. அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்துக்கு [illegible]ரோ[illegible]தமாயிராத சகல காரியங்களிலும் தங்கள் தாய்தகப்பன்மாருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். ஏனென்றால் கர்த்தாதி கர்[illegible]தராயிருக்கிற பராபரனுடைய குமாரன் தாமே தம்முடைய தாய்தகப்பன்மாருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாரானால், எத்தனை அதிகமாய் மற்றப் பிள்ளைகளெல்லாரும் இதிலே அவரைப்

பின்செல்ல வேண்டும். நாலாங் கற்பனையின்படி அது அவர்களுடைய கடமை. ஏனென்றால் உனக்கு நன்மை வருகிறதற்கும், நீ பூமியிலே நீடித்திருக்கிறதற்கும் உன் தகப்பனையுந் தாயையுஞ் சங்கித்திருப்பாயாகவென்று இதிலே கற்பி[illegible]ருக்கிறார்.

ச. அவர்கள் வயதிலே மாத்திரமல்ல, இ[illegible]யேசுவானவருடைய முன்மாதிரியின்படியே ஞானத்திலும் [illegible] பராபரனை அறிகிற அறிவிலும், மெய்யான தெய்வபத்தியி[illegible]ம் அதிகப்பட வேண்டும். அப்படியே அவர்கள் கிருபை[illegible]யும் அதிகப்பட்டு, பராபரனாலும் மற்ற மனுஷராலு[illegible] நேசிக்கப்படுவார்கள்.

II. தங்களுடைய இரட்சகரையும் அவருடைய கிருபையையும் இழந்த யாவரும் இயேசுநாதருடைய தாய் தகப்பன்மாராலே கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர்கள் இயேசுநாதரை மறுபடியுங் கண்[illegible]டிக்கிறவரையில் ஓயாமல் அவரைத் தேடவேண்[illegible]. ஏனெ[illegible]ன்றால் வேறொருவரிடத்திலும் இரட்சிப்பு இல்லை, வானத்தின் கீழ் மனுஷரில் வேறொரு நாமம் அதினால் நாம் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டதும் இல்லை (அப். ச, ௰உ).

உ. அவர்கள் அவரைத் தெய்வாலயத்திலே தேட வேண்டும். ஏனென்றால் அங்கே அவரை பராபரனுடைய வசனத்திலும் பரிசுத்த சற்கிரமெந்துகளிலுங் கண்டுபிடிக்கலாம். பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே கர்த்தர் தம்மை நமக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தம்முடைய திருச் சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையும் நமக்குப் புசிக்கவுங் குடிக்கவுங் கொடுக்கிறார்.

ந. அவர்கள் அவரைக் கண்டுபிடித்த பிற்பாடு, மறுபடியும் அவரை இழந்துபோகாதபடிக்கு விசுவாசத்தினால் கெட்டியாய்ப் பற்றிக்கொள்ள [illegible] இயேசுநாதருடைய தாய்தகப்பன்மார் [illegible]வரைக் கண்டு[illegible]டித்த பிற்பாடு விட்டுவிடாமல், தங்க[illegible]ளுடையிலேயே [illegible]வைத்திருந்ததுபோல் நாமுஞ் செய்ய[illegible]வேண்டும்.

26. ஆனால் இயேசுநாதரை நாம் எப்படித் தேடிக் கண்டுபிடிக்கலாம்.

நாம் நமது பாவங்களை உணர்ந்து, உண்மையாய்க் [illegible]ணப்பட்டு, இயேசுநாதரை விசுவாசித்தால், அவரை நாம் [illegible]ண்டுபிடிக்கலாம். ஆம், விசுவாசத்தினாலே இயேசுநாதர் நம்முடைய இருதயங்களிலே வாசம்பண்ணுவார். (எபேசியர் ந, ௰எ.)

27. இயேசுவானவர் மறுபடியும் நமது இருதயத்தை விட்டு நீங்காதபடி நாம் என்ன செய்யவேண்டும்.

அவரை உண்மையாய் விசுவாசித்து, பரிசுத்தமாய் நடந்து, உட்கருத்தாய்ச் செபம்பண்ண வேண்டும். ஆதலால் நாம்: நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய நான் உம்மைப் போகவொட்டேன் என்று சொல்லி (க மோ. நஉ, உசு), அவரை நமது இருதயத்திலிருந்து விட்டுவிடாமல் செபத்தினால் போராடி, பத்திரமாய்க் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அதை நாம் நம்முடைய பெலத்தினால் செய்யக் கூடாதவர்களாயிருப்பதால், அதுக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் ஒத்தாசை தேவை.

கர்த்தாவின் சுத்த ஆவியே
நீர் எங்கள் ஆத்துமத்திலே
இறங்கி வாசம் பண்ணும்.
பூ வெளிச்சமாகிய
உம்மாலே நாங்கள் சீர்பட
தெளிந்த நெஞ்சுங் கண்ணும்
தந்து, வந்து,
மெய்ச் செபத்தை, நற்குணத்தைப் போதியும்
மெய்ச் சந்தோஷத்தை அளியும்

என்று பாடுகிறோம். (ஞானப்பாட்டு அய, க).

மெய்த் தேவனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்குந் துதியுங் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்கு பின்வரும் உ-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱ச. ௱க. ௱௰ந.)

சுவி. யோவான் உ, க—௰க.

மூன்றாம் நாளிலே கலிலேயாவிலே ஊரான கானாவிலே கலியாணமாயிருந்தது. [illegible] அங்கே இயேசுவினுடைய தாயும் இருந்தாள். 2 ஆனால் இயேசு[illegible] அவருடைய சீஷரும் கலியாணத்துக்கு அழைக்கப்பட்டிரு[illegible]கள். 3 திராட்சப்பழரசங் குறைபட்டபோது, இயேசுவி[illegible]டைய தாய் அவருடனே: திராட்சப்பழரசம் அவர்களுக்கு இல்லை என்றாள். 4 இயேசு அவளுடனே: இஸ்திரியே, எனக்கு[illegible]க்கும் என்ன; என் வேளை இன்னம் [illegible] இல்லை என்றா[illegible]. [illegible] அவருடைய தாய் பணிவிடைக்காருட[illegible] உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதைச் செய்யுங்கள் என்றாள். 6 ஆனால் அங்கே யூதர் சுத்தம்பண்ணிக்கொள்ளும் முறை

மையின்படியே ஆறு கற்சாடிகள் வைத்திருந்தது; ஒவ்வொன்று
இரண்டு மூன்று குடம் பிடித்தது. 7 இயேசு அவர்களுடனே:
சாடிகளிலே தண்ணீரை நிரப்புங்கள் என்றார். அவர்கள் அவை
வாய்மட்டாக நிரப்பினார்கள். 8 அப்போது அவர்களுடனே: நீங்
கள் இப்போது மொண்டு, பந்திவிசாரிப்புக்காரனண்டை கொண்டு
போங்களென்றார். அவர்கள் கொண்டுபோனார்கள். 9 ஆனால் திவி
திராட்சப் பழ ரசமாய்ப்போன தண்ணீரைப் பந்திவிசாரிப்புக்கா
ரன் ருசிபார்த்து, அது எங்கேயிருந்து வந்ததென்கிறதைத் தண்
ணீரை மொண்ட பணிவிடைக்காரர் அறிந்ததேயொழிய, தான் அறி
யாதிருக்கிறபோது, பந்திவிசாரிப்புக்காரன் மணவாளனைக் கூப்
பிட்டு, 10 அவனுடனே: எந்த மனுஷனும் முந்தி நல்ல திராட்
சப்பழரசத்தை வார்த்து, சனங்கள் திருப்தி அடைந்திருக்கும்
அப்போது இளப்பமானதை வார்ப்பான்; நீ நல்ல இரசத்தை இது
வரைக்கும் வைத்து வைத்தாய் என்றான். 11 அடையாளங்களு
டைய இந்தத் துவக்கத்தை இயேசு கலிலேயாவின் ஊரான கானா
விலே செய்து, தம்முடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். அவரு
டைய சீஷர்கள் அவர்பேரிலே விசுவாசித்தார்கள்.

1. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

இரண்டு காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

முதலாம் பங்கு.

2. சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற முதலாங் காரியம் என்ன.

கலிலேயாவிலுள்ள கானா ஊரிலே நடந்த கலியாணமாம்.

3. அந்தக் கலியாணத்தைச் செய்ததார்.

அது சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதில்லை. ஆனால் அந்தக் கலியாணக்காரர் கர்த்தரின் தாயாகிய கன்னிமரியாளுடைய பந்துசனங்களென்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் திவிதிராட்சப்பழ இரசம் அவர்களுக்குக் குறைந்தபோது, அவளே அதைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டு, கர்த்தரோடு பேசினாள். மேலும், அவர்கள் தெய்வபத்தியுள்ள மனுஷர்களாயிருந்தார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மற்றப்படி இயேசு இரட்சகரை அந்தக் கலியாணத்திற்கு அவர்கள் அழைக்கமாட்டார்கள், அவர் அதுக்கு வரவும் மாட்டார்.

4. இந்தக் கலியாணம் எப்பே...ந்தது.

இயேசு இரட்சகர் பிசாசினா... சோதிக்கப்பட்டு, கலிலேயா தேசத்துக்குத் திரும்பிவந்து, தம்முடைய முந்தின சீஷர்களைத் தெரிந்துகொண்ட மூன்றாம் நாளிலே, கலிலே

யாவின் ஊராகிய கானாவிலே கலியாணமாயிருந்ததென்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

5. அந்தக் கலியாணத்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களில் விசேஷித்தவர்கள் ஆர்.

அங்கே இயேசுவானவருடைய தாயும் இருந்தாள், ஆனால் இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களுங் கலியாணத்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்களென்று நமது வாக்கியத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களே விசேஷித்தவர்களாயிருக்கிறபடியால், அவர்களைக் குறித்துமாத்திரம் இங்கே வாசிக்கிறோம். கன்னிமரியாளுடைய புருஷனாகிய யோசேப்பைக் குறித்து ஏன் ஒன்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை என்று கேட்டால், அவன் அதற்கு முன்னே இறந்துபோனதினால்தான்.

6. இயேசுநாதருடைய சீஷர்கள் ஆர்.

நமது இரட்சகர் லோகத்தில் வரவேண்டிய தீர்க்கதரிசியாயிருப்பதால், அவர்தாமே சனங்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணினதுமல்லாமல், மெய்யான போதகராயிருந்து, தமக்குப் பன்னிரண்டு பேரைச் சீஷர்களாகத் தெரிந்துகொண்டு, அவர்கள் பிற்காலத்திலே போதகராயிருக்கும்படி போதித்தார். அவர்கள் ஆர் என்றால்: முந்தினவன் பேதுரு என்னப்பட்ட சீமோன், அவன் சகோதரனாகிய அந்திரேயா, செபெதேயுவின் குமாரன் யாக்கோபு, அவன் சகோதரனாகிய யோவான், பிலிப்பு, பர்த்தொலொமேயு, தோமா, ஆயக்காரனாகிய மத்தேயு, அல்பேயுவின் குமாரன் யாக்கோபு, ததேயு என்று மறுநாமமுள்ள லெபேயு, சீமோன் கானானித்தான், துரோகியான யூதா இஸ்காரியோத்து. இவனுக்குப் பதிலாக மத்தியா என்பவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான்.

7. இந்தப் பன்னிரண்டு சீஷர்களுங் கலியாணத்துக்கு வந்தார்களா.

இல்லை. இயேசு இரட்சகர் தமது உத்தியோக காலத் துவக்கத்திலே தெரிந்துகொண்ட பேதுரு, அந்திரேயா, பிலிப்பு முதலான முந்தின சீஷர்கள் மாத்திரம் அதுக்கு வந்தார்கள்.

படிப்பினை.

8. இதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. சமுசாரமார்க்கம் பராபரனுக்குப் பிரியமான நிலைமையாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பராபரன்தாமே மனுஷர் பாவஞ் செய்யாததுக்கு முன் பரதீசிலேயே சமுசாரமார்க்கத்தை ஸ்தாபித்தார். கிறிஸ்துநாதரும் இந்தக் கலியாணத்துக்கு வந்து, அதைக் கனம்பண்ணி, சமுசாரமார்க்கத்

தின் ஏற்பாட்டைப் பரிசுத்தமாக்கினார். ஆகலால் விவாகம்
எல்லாரிடத்திலும் கனமுள்ளதாயிருக்க வேண்டுமென்று பரி
சுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (எபிரே. ௰௩, ௪).

௨. மனிதர் பராபரனுக்கு முன்பாகவும் அவருக்
குள்ளுந் தங்கள் கலியாணத்தைத் துவக்கவேண்டும். சமு
சாரமார்க்கத்தில் பாக்கியமாய்ப் பிழைக்க வேண்டுமென்று
விரும்புகிறவர்கள் இந்தக் கலியாணக்காரர் செய்ததுபோல்,
இயேசுநாதரைத் தங்கள் கலியாணத்துக்கு அழைக்க வேண்
டும். எப்படியெனில், அவர்கள் விசுவாசமுள்ள செபத்தோ[டு]
தங்கள் இரட்சகராகிய இயேசுநாதரை கலியாணத்துக்
அழைத்து, அவர் தம்முடைய கிருபையோடு அவர்களுக்
உதவியாயிருக்கவும், அவர்களுடைய சமுசாரமார்க்கத்து
குத் தமது ஆசீர்வாதத்தைத் தரவும் அவரை நோக்கி
செபிக்கவேண்டும்.

௩. ஒரு கிறிஸ்தவன் கலியாணத்துக்கு அழை[illegible]
பட்டால், அவன் அதற்குப் போகலாம். ஏனென்றால் [illegible]
இரட்சகரும் அவருடைய தாயும் சீஷர்களும் கலியாண
த்துக்குப் போனார்களானால், கிறிஸ்தவனுக்[illegible]ம் கலியா
ணத்துக்குப் போவது தன்னிலே தானே குற்றமல்ல என்று
விளங்கும்.

இரண்டாம் பங்கு.

9. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கி[லே]
என்ன அடங்கியிருக்கிறது.
இயேசுநாதர் தண்ணீரைத் திராட்சப் பழ இரச
மாக்கின அற்புதம்.

10. அது எப்போ செய்யப்பட்டது.
இயேசுநாதர் கலியாணத்துக்கு வந்திருந்த சமயத்தில்.

11. அவர் அந்த அற்புதத்தை ஏன் செய்தார்.
கலியாண விருந்தாடிகளுக்கு வேண்டிய ரசங் குறை
வாய்ப் போனபடியால்தான்.

12. அந்த ரசக் குறைவு எப்படி உண்டாயிற்று.
அது சிலவேளை கலியாணக்காரருடைய தரித்திரத்தி
னாலும், சிலவேளை அவர்கள் நினை[த்]த[ப]டி விருந்துக்கு அதிக
சனங்கள் வந்திருந்தபடியினாலும் க[லி]யாண[ம்] முடியுமுன்
அவர்களுக்கு இரசக்குறைவு உண்[டா]யிற்று.

13. இரசக் குறைவைக் க[ர்]த்[த]ருக்கு அறிவிக்கிறார்.
அவருடைய தாயாகிய மரி[illegible] ஏனென்றால் ரசங்
[கு]றைவானபோது, அவள்: அவ[ர்க]ளுக்கு இரசம் இல்லை
[எ]ன்று கர்த்தருக்குச் சொன்னாள்.

14. அப்போது இயேசு இரட்சகர் அவளுக்கு என்ன
சொன்னார்.
ஸ்திரீயே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன. என் வேளை
இன்னம் வந்ததில்லை என்று சொன்னார்.

15. இயேசுநாதர் தமது தாய்க்குக் கொடுத்த இந்
[உ]த்தரவு கடினமாயிருந்ததில்லையா.
இல்லை, ஏனென்றால் அவள் இயேசுநாதருடைய தாயா
[யி]ருந்தும், அவர் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றும் அல்லது
[எப்]போது தம்முடைய வல்லமையுள்ள அற்புதத்தைக்
[கா]ட்ட வேண்டுமென்றும் அவருடைய உத்தியோகத்திலே
[அ]வளுக்கு உத்தரவு கொடுப்பது நியாயமல்ல. ஆதலால்
[எ]ன் வேளை இன்னம் வந்ததில்லை என்றார்.

16. அவர்களுக்[கு] இரசமில்லை என்று மரியாள் கர்த்
[த]ரிடத்தில் ஏன் முறையிட்டாள்.
அவர் மெய்யான மனுஷனாக மாத்திரமல்ல, இப்படிப்
[பட்ட] குறைவை நீக்கக் கூடிய மெய்யான தேவனாகவும் இருக்
கிறாரென்று அவள் அறிந்திருந்தபடியால் தான்.

17. கர்த்தருடைய உத்தரவை மரியாள் கேட்டு அப்
புறம் என்ன செய்தாள்.
அவள் கலியாண வீட்டிலிருக்கிற பணிவிடைக்கார
ருக்கு கர்த்தர் உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதைச்
செய்யுங்கள் என்று புத்தி சொன்னாள் (௫).

18. ஏன் அப்படிச் சொன்னாள்.
கர்த்தர் இந்தக் கலியாணக்காரருக்கு அவர்களுடைய
குறைவிலே நிறைந்தனமான ஒத்தாசை செய்ய மனதாயிருக்
கிறாரென்று அவருடைய வார்த்தையினாலே அறிந்திருந்தாள்.
ஆனால் கர்த்தர்: என் வேளை இன்னம் வந்ததில்லை என்று
சொன்னபடியால், அவர் எந்தநேரத்தில் அப்படிச் செய்வா
ரென்று அவள் அறிந்ததில்லை.

19. அப்போது கர்த்தர் பணிவிடைக்காரருக்கு
என்ன சொன்னார்.
ஆறு கற்சாடிகளைத் தண்ணீரால் நிரப்பும்படி அவர்க
ளுக்கு உத்தரவு கொடுத்தார்.

20. அது எப்படிப்பட்ட கற்சாடியாயிருந்தது.
அது கல்லினால் வெட்டப்பட்டதும், ஒவ்வொன்று
இரண்டுமூன்று குடம் பிடிக்கிறதும், யூதருடைய வழக்கத்
தின்படி கலியாணவீட்டின் பானை சட்டி முதலானவைகளைச்
சுத்தம் பண்ணுவதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்ததுமான கற்சாடி.

சளாம். அப்படியே நம்முடைய சுவிசேஷவாக்கியத்திலுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

21. பணிவிடைக்காரர் இந்தச் சாடிகளைத் தண்ணீரால் நிரப்பின பிற்பாடு கர்த்தர் அவர்களுக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்.

நீங்கள் இப்போது மொண்டு பந்திவிசாரிப்புக்காரனண்டைக்குக் கொண்டுபோங்கள் என்றார் (அ).

22. பந்திவிசாரிப்புக்காரன் என்று சொல்லப்படுகிறவன் ஆர்.

கலியாண விருந்தாடிகளுக்கு ஒரு குறைவும் வராதபடிக்குச் சாப்பாடு முதலானவைகளை விசாரிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்ட மனுஷனும்.

23. அவன் பணிவிடைக்காரரிடத்தில் இரசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு என்ன செய்தான்.

அவன் திராட்சப்பழரசமாய்ப்போன தண்ணீரை ருசிபார்த்து, அது முந்தின இரசத்தைப் பார்க்க நல்லதென்று அறிந்துகொண்டான். மேலும் அவன் மணவாளனைக் கூப்பிட்டு, அவனுடனே: எந்த மனுஷனும் முந்தி நல்ல திராட்சப்பழ இரசத்தை வார்த்து, சனங்கள் திருப்தியடைந்திருந்தால், இளப்பமானதை வார்ப்பான், நீ நல்ல இரசத்தை இதுவரைக்கும் வைத்து வைத்தாய் என்றான் (௯. ௰).

24. அவன் அப்படிச் சொன்னதினால் என்னத்தைக் காட்டினான்.

அந்தத் தண்ணீர் இரசமாக மாறிப்போனதுமல்லாமல், அது முந்தின ரசத்தைப்பார்க்க மெத்த நல்லதாயிருந்ததென்று காட்டினான். ஆனதினால்தான்: இந்த இரசத்தை முந்திக்கொடுத்து, சனங்கள் திருப்தியடைந்திருந்தால் இளப்பமானதை வார்க்க வேண்டுமென்று மணவாளனுக்குச் சொன்னான்.

25. நமது இரட்சகர் இந்த அற்புதத்தை எந்த நோக்கத்தோடு செய்தார்.

அவருடைய சீஷர் அவரை விசுவாசிக்கும்படியாகவும், அவர் அதினால் தமது மகிமையை வெளிப்படுத்தி, தாம் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறேனென்று காண்பிக்கும்படியாகவுந்தான். ஆகலால்: அடையாளங்களுடைய இந்தத் துவக்கத்தை இயேசு கலிலேயாவின் ஊரான கானாவிலே செய்து, தமது மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்; அவருடைய சீஷர் அவர்பேரிலே விசுவாசித்தார்களென்று இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது (௰௧).

படிப்பினை.

26. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கன்னிமரியாளாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் நம்முடைய பிறத்தியானுக்கு நேரிடுகிற துன்பத்துக்கும் இக்கட்டுக்கும் இரங்கி, நம்மால் கூடியமட்டும் அவனுக்கு உதவியும் ஒத்தாசையும் செய்ய வேண்டும். ஆகலால் மரியாள் கலியாணக்காரருக்கு உண்டான வருத்தத்தை அறிந்து, அவர்களுக்கு இரங்கி, உதவிசெய்ததுபோல், நாமும் நம்மால் கூடியமட்டும் வருத்தப்படுகிற மற்றவர்களுக்கு ஒத்தாசையாயிருந்து, பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியே: அழுகிறவர்களோடு அழவேண்டும் (ரோமர் ௨, ௰௫).

௨. மரியாள் செய்ததுபோல் நாமும் இயேசு இரட்சகரிடத்திலேயே நமது ஒத்தாசையைத் தேடவேண்டும். ஏனென்றால் சகலத்திலும் ஒத்தாசை செய்யக் கூடியவர் அவரே. ஆம், பூமியிலே மனுஷருக்குண்டான ஒத்தாசை எல்லாம் அவராலேயாம்.

௩. நம்முடைய செபம் உடனே கேட்கப்படாதே போனாலும், நாம் பொறுமையாய்க் காத்திருக்க வேண்டும். கர்த்தர் மரியாளுக்கு: ஸ்திரீயே, உனக்கும் எனக்கும் என்னவென்று கடினமான உத்தரவு கொடுத்தாலும், அவள் அதின் நிமித்தம் பொறுமையற்றவளாயிராமல், கர்த்தருடைய வேளைக்குப் பொறுமையாய்க் காத்திருந்தாள். அப்படியே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுஞ் செய்ய வேண்டும். கர்த்தர் தாமதித்தால், அவருக்குக் காத்திரு, ஏனெனில் வரவே வருவார், அவர் பிந்தியிருப்பதில்லை (ஆபகூ. ௨, ௩),

II. கலியாணக்காரரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. சமுசாரமார்க்கத்திலே சிலுவையுந் துன்பமுங் கூட இருக்கிறது. இவர்கள் சமுசாரமார்க்கத்தில் உட்பட்ட அந்தநாளிலேயே திராட்சப்பழரசங் குறைவு பட்டதினால் வருத்தப்பட்டார்கள்.

௨. தெய்வபத்தியுள்ள சமுசாரிகள் சகல இக்கட்டிலுங் கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்கலாம். ஏனென்றால் கலியாணக்காரருக்கு இரசங் குறைவானபோது, கர்த்தர் அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்து, பூமிக்கடுத்த இந்த அவர்க

ளுடைய வருத்தத்தையும் நீக்கினார். அப்படியே அவர் நல்லாத் தெய்வபத்தியுள்ளவர்களுக்குஞ் செய்வார். கர்த்தரைத் தேடுகிறவர்களுக்கு ஒரு நன்மையுங் குறைவுபடாது (சங். ௩௪, ௰௧).

III. கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால், தண்ணீரைத் திராட்சப்பழ ரசமாக்கும் அப்படிப்பட்ட அற்புதத்தைச் செய்கிறது சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாலே ஆகுமேயொழிய மற்றப்படியல்ல, இயேசு இரட்சகரோ இந்த அற்புதத்தைச் செய்து, தாம் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் வல்ல மேலான பராபரனாயிருக்கிறாரென்கிற தமது மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்.

௨. பராபரன் சிலவேளை ஒத்தாசை செய்ய தாமதித்தாலும், அவர் கடைசியாக நிச்சயமாய் ஒத்தாசை செய்வார். என் வேளை இன்னம் வந்ததில்லை என்று அவர் சொன்னார். அவர்களுடைய வருத்தமுங் குறைவும் அதிகப்பட்ட போது, ஒத்தாசை செய்கிறதற்காகக் கர்த்தருடைய வேளை வந்தது. அப்படியே பராபரன் தம்முடைய எல்லா விசுவாசிகளுக்குஞ் செய்கிறார். அவர் அவர்களைச் சோதித்து, ஒத்தாசைசெய்யத் தாமதித்தாலும், தகுந்த வேளையிலும், அவர்களுடைய வருத்தம் அதிகப்படும் நேரத்திலும் ஒத்தாசைசெய்வார். நெருக்கத்திலே அவனோடு இருப்போமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (சங். ௯௧, ௰௫).

IV. அந்தப் பணிவிடைக்காரரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் எப்போதும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவர்கள் கற்சாடிகளைத் தண்ணீரினால் நிரப்பி, அவைகளைப் பந்திவிசாரிப்புக் காரனண்டைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரியாதிருந்தும், உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதைச் செய்யுங்களென்று மரியாள் அவர்களுக்குச் சொன்னபடியால், அவர்கள் கர்த்தருடைய உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்.

V. பந்தி விசாரிப்புக்காரனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

லோகமும் அதின் பிள்ளைகளும் பராபரனுடைய ஒழுங்குக்கு விரோதமாக நடக்கிறார்கள். எப்படியெனில், பரா

பனாகிய கர்த்தர் தம்முடையவர்களுக்குச் சிலுவை என்கிற துன்பத்தை அனுப்புகிறார். ஆம், அவர் கண்ணீரின் அப்பத்தை அவர்களுக்குப் புசிக்கவும், கண்ணீரை மகா பெரிய அளவாக அவர்களுக்குக் குடிக்கவுங் கொடுக்கிறார் (சங். ௮௰, ௫). ஆனால் கடைசியில் அவர் நல்ல இரசமாகிய சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பரிபூரணமாய் அளிக்கிறார், லோகமோ: நன்னாள், ஐசுவரியம், கனம், சிற்றின்பம் என்கிற நல்ல இரசத்தை முந்திக் கொடுத்து, கடைசியில் கசப்பான மரணத்தைத் தருகிறது. ஆதலால் இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய இருதயங்களை லோகத்தை விட்டு இழுத்துக்கொண்டு, தம்மிடத்தில் உறுதியாய்க் காப்பாற்றும்படியாக நாம் கேட்க வேண்டியது அவசியம். என்னை இழும், உமக்குப் பின்னாக ஓடுவோம் (உன்னதப்பாட்டு ௧, ௪).

நம்முடைய இரட்சகராகிய அவருக்கும், பிதாவாகிய பராபரனுக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் சதாகாலங்களாய் மகிமையுண்டாவதாக. ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ௩-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௬௨. ௱௭௫.)

சுவி. மத்தேயு ௮, ௧—௰௩.

அவர் பர்வதத்திலிருந்து இறங்கினபோது திரள் கும்புகள் அவ
ரைப் பின்சென்றது. 2 இதோ, ஒரு குஷ்டரோகி வந்து அவ
ரைப் பணிந்து: ஆண்டவரே, உமக்கு மனதுண்டானால் என்னைச்
சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆம் என்றான். 3 அப்போது இயேசு கையை
நீட்டி, அவனைத் தொட்டு: எனக்கு மனதுண்டு, சுத்தமாகு என்
றார். உடனே அவன் குஷ்டரோகஞ் சுத்தமாச்சுது. 4 இயேசு
அவனுடனே: இதை ஆருக்குஞ் சொல்லாதபடிக்குப் பார்; ஆனால்
போய் ஆசாரியனுக்கு உன்னைக் காண்பித்து, மோசே கற்பித்த
காணிக்கையை அவர்களுக்குச் சாட்சியாகச் செலுத்து என்றார்.
5 இயேசு கப்பர்நகூமுக்குள் பிரவேசிக்கையில், நூற்றுக்குச் சேர்
வைக்காரன் அவரண்டை வந்து அவரை வேண்டிக்கொண்டு: 6 ஆண்
டவரே, என் வேலைக்காரன் மிகவும் உபாதிப்பட்டு, வீட்டிலே திமிர்
வாதமாய்க் கிடக்கிறான் என்றான். 7 இயேசு அவனுடனே: நான்
வந்து அவனைக் குணமாக்குவேன் என்றார். 8 சேர்வைக்காரன்
பிரத்தியுத்தாரமாகச் சொன்னதாவது: ஆண்டவரே, நீர் என் தலை
வாசலுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரவான் அல்ல; ஒரு வார்த்
தை மாத்திரஞ் சொல்லும், அப்போது என் வேலைக்காரன் ஆரோக்
கியமாவான். 9 அதேனென்றால் நான் அதிகாரத்திற்குக் கீழான
மனுஷனாயிருந்தும், எனக்குக் கீழாயிருக்கிற சேவகர் எனக்குண்டு.

நான் ஒருவனைப் போ என்க, போகிறான்; பின்னொருவனை வா என்க,
வருகிறான்; என் பணிவிடைக்காரனுக்கு: இன்னதைச் செய் என்று
சொல்ல, செய்கிறான் என்றான். 10 இயேசு இதைக் கேட்டு ஆச்
சரியப்பட்டு, பின் செல்லுகிறவர்களுடனே சொன்னதாவது: மெய்
யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், இஸ்ரவேலிலே முதலாய்
நான் இப்படிக்கொத்த விசுவாசத்தைக் கண்டதில்லை. 11 ஆகையால்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், அநேகம் பேர் கிழக்கிலும் மேற்
கிலும் இருந்து வந்து, வானராச்சியத்திலே ஆபிரகாம் ஈசாக்கு
யாக்கோபு என்றவர்களுடனே கூடப்பந்தியிருப்பார்கள். 12 இராச்
சியத்தின் புத்திரரோ எல்லாத்துக்கும் புறம்பான இருளிலே தள்
ளப்படுவார்கள்; அங்கே அழுகையும் பல் கடிப்பும் உண்டாயிருக்
கும் என்றார். 13 அப்போது இயேசு சேர்வைக்காரனுடனே: போ,
நீ விசுவாசித்தபடி உனக்காகக் கடவதென்றார். அந்த நாழிகை
யிலே அவன் வேலைக்காரன் ஆரோக்கியமானான்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷவாக்கியம் எதைப்பற்றியது.

இயேசுநாதர் செய்த இரண்டு அற்புதங்களைப் பற்றியது.

முதலாம் பங்கு.

2. அவர் செய்த முதலாம் அற்புதம் என்ன.

குஷ்டரோகமுள்ள ஒரு மனுஷனைச் சொஸ்தமாக்கினது.

3. குஷ்டரோகமாவதென்ன.

அது மகா வேதனையுள்ள ஒரு தொத்துவியாதியாம். அந்த குஷ்டரோகம் என்கிற வியாதியை அடைந்த மனுஷனுடைய அவயவங்கள் அழுகிவிழும். அதினால் அவன் சகலவிதவேலைக்கும் உதவாதவனாயிருக்கிறான். மேலும் கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே, அப்படிப்பட்ட மனுஷனால் சுகமுள்ள மற்ற மனுஷரும் அந்த வியாதியை அடையாதபடிக்கு, அவன் அவர்களுடைய ஐக்கியத்தை விட்டுத் தனியே வாசம்பண்ண வேண்டியவனாயிருந்தான்.

4. இயேசு இரட்சகர் இந்தக் குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷனை எப்போது குணமாக்கினார்.

அவர் பருவதத்திலிருந்து இறங்கினபோது, திரள்கும்புகள் அவரைப் பின்செல்லுகையில், அவனைக் குணமாக்கினார்.

5. இந்தப் பருவதத்திலே இயேசுநாதர் என்ன செய்திருந்தார்.

அங்கே அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கும், மற்ற அநேகங் கும்புகளுக்கும்: மனுஷனுடைய மெய்யான பாக்கியத்தையும், எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுஞ் செய்யவேண்டிய கிறிஸ்தமான சகல புண்ணியங்களையும் பற்றிய மலைப்பிரசங்

கள் என்று சொல்லப்பட்ட பெரிதும் நேர்த்தியுமான பிரசங்கத்தைச் செய்திருந்தார். அவர் இந்தப் பிரசங்கத்தை முடித்துப் பருவதத்திலிருந்து இறங்கினபோது, குஷ்டரோகமுள்ள ஒருத்த மனுஷன் அவரண்டைக்கு வந்தான்.

6. அவனைக் குணமாக்க இயேசுவானவரை ஏவி எழுப்பினதென்ன.

அவனுடைய மனத்தாழ்மையுள்ள செபந்தான். ஏனென்றால் அவன் கர்த்தரைப்பணிந்து: ஆண்டவரே, உமக்கு மனதுண்டானால் என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மால் ஆகும் என்று சொன்னதாக நமது வாக்கியத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (௨).

7. குஷ்டரோகமுள்ளவன்: ஆண்டவரே, உமக்கு மனதுண்டானால் என்று சொன்னதினால் என்னத்தைக் காண்பித்தான்.

தன்னுடைய வணக்கத்தையும் பொறுமையையுந்தான். ஏனென்றால் அவன் நிர்ப்பந்தமுள்ள இந்த நிலைமையிலிருந்தும், அவன் தன்னை முழுதும் இயேசு இரட்சகருடைய சித்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, தன்னைக் குணமாக்குகிறது பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு ஒத்திருக்கும் விஷயத்தில் மாத்திரம் கர்த்தர் தன்னுடைய வியாதியை நீக்கிச் சொஸ்தப்படுத்தும்படி கேட்டான்.

8. ஆண்டவரே, என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆகுமென்று சொன்னதினால் என்னத்தைக் காண்பித்தான்.

தன்னுடைய விசுவாசத்தை. ஏனென்றால் இயேசு இரட்சகர் சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனும், தன்னைச் சொஸ்தப்படுத்தக் கூடியவருமாயிருக்கிறாரென்பதை அவன் விசுவாசித்து நம்பினது இதினால் விளங்கும்.

9. இயேசுவானவர் அவனை எப்படி குணமாக்கினார்.

அவர் தமது கையை நீட்டி, அவனைத் தொட்டு: எனக்கு மனதுண்டு, சுத்தமாகு என்றார் (௩).

10. அப்போது குஷ்டரோகமுள்ளவன் சுத்தமானானா.

ஆம், கர்த்தர் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே அவனுடைய குஷ்டரோகஞ் சுத்தமாயிற்று.

11. அப்போது கர்த்தர் அவனுக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்.

இயேசு அவனுடனே: இதை யாருக்குஞ் சொல்லாதபடிக்குப் பார். ஆனால் போய், ஆசாரியனுக்கு உன்னைக் காண்பித்து, மோசே கற்பித்த காணிக்கையை அவர்களுக்குச் சாட்சியாகச் செலுத்து என்றார் (௪).

12. [illegible] யாருக்குஞ் சொல்லாதபடிக்குப் பார் என்று கர்த்தர் குஷ்டரோகமுள்ளவனுக்குச் சொன்னதில் எதைக் காண்பிக்கிறார்.

தம்முடைய பெரிய மனத்தாழ்மையைத் தான். ஏனென்றால் அவர் தாம் செய்கிற அற்புதங்களினாலே தமது மகிமையையும் புகழ்ச்சியையும், அல்ல, மனுஷருடைய இரட்சிப்பையும் நன்மையையும் தேடினாரென்று இதினால் விளங்கும்.

13. குஷ்டரோகியாயிருந்தவன் தன்னை ஆசாரியருக்குக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று கர்த்தர் ஏன் உத்தரவு கொடுத்தார்.

௧. குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷன் தன்னுடைய குஷ்டரோகத்திலிருந்து நீங்கிச் சுத்தமாயிருக்கிறானோ இல்லையோவென்று ஆசாரியன் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பதைப் பராபரன் கற்பித்திருந்தபடியால் தான்.

௨. லோக இரட்சகர் வந்திருக்கிறாரென்பதை ஆசாரியர் இதினாலே சாட்சி பெற்றுக்கொண்டு அறியும்படியாகத் தான். ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர் அப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்வாரென்று தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

14. குஷ்டரோகமுள்ளவன் காணிக்கையைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கர்த்தர் ஏன் உத்தரவு கொடுத்தார்.

௧. குஷ்டரோகத்திலிருந்து சுத்தமான மனுஷன் பராபரனுக்குக் காணிக்கையைச் செலுத்த வேண்டுமென்று பழைய ஏற்பாட்டில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே.

௨. இந்தக் குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷன் பராபரனுக்கும், சுகத்தின் ஈவைக்கொடுத்த இயேசு இரட்சகருக்கும் நன்றியறிந்தவனாயிருக்கும்படிக்கு அவனை ஏவி எழுப்பும் பொருட்டாகவே.

படிப்பினை.

15. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் நம்முடைய இக்கட்டிலே இயேசு இரட்சகரிடத்தில் அடைக்கலந்தேட வேண்டும். அப்படியே இந்த மனுஷன் தன் வியாதியில் கர்த்தரிடத்தில் ஆறுதலையும் ஒத்தாசையையும் தேடி அடைந்தான். ஏனென்றால் இயேசு

இரட்சகர் நமக்கு இரட்சிப்புகளை அருளும் பராபரனாயிருக்கிறார் (சங். ௯௮, ௨௧).

௨. நாம் மனத்தாழ்மையோடு பராபரனை நோக்கிச் செபம்பண்ண வேண்டும். அப்படியே குஷ்டரோகமுள்ளவன் செய்து, பராபரனைப் பணிந்துகொண்டான். ஏனென்றால் அகந்தையுள்ளவர்களோடே பராபரன் எதிர்த்து நின்று, தாழ்மையானவர்களுக்குக் கிருபையளிக்கிறார் (௧ பேது. ௫, ௫).

௩. நாம் நமது சரீர இக்கட்டிலே பராபரனாகிய கர்த்தருக்குக் கீழடங்கியிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அது இது நமது இரட்சிப்புக்கு நன்மையோ, தீமையோ என்பது அவருக்கு மாத்திரந் தெரியும். ஆதலால் குஷ்டரோகமுள்ளவன்: உமக்குச் சித்தமானால், என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆம் என்று சொன்னதுபோல, நாமும் சரீரத்துக்கடுத்த காரியங்களைப் பற்றி கர்த்தரை நோக்கிச் செபம்பண்ணி, கர்த்தருடைய சித்தம் ஆகக்கடவது என்று சொல்லக் கடவோம் (அப். ௨௧, ௰௪).

௪. பராபரன் நமக்கு ஒத்தாசை செய்த பிறகு, அவர் நமக்குச் செய்த உபகாரத்தை நாம் மறவாமல், நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்க வேண்டும். நம்முடைய இரட்சகர் குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷனுக்கு: அவன் அடைந்த சுகத்துக்காகத் தகுந்த காணிக்கையைச் செலுத்த வேண்டுமென்று எப்படிக் கற்பித்தாரோ, அப்படியே நம்மெல்லாருக்கும் தமது வசனத்திலே கற்பித்திருக்கிறார். நீ பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிட்டு, உன்னதமானவருக்கு உன் பொருத்தனைகளைச் செலுத்து என்கிறார் (சங். ௫௰, ௰௪).

II. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாயிருக்கிறார். குஷ்டரோக வியாதியை பராபரன் தவிர மற்ற எந்த மனுஷனும் நீக்கக் கூடாது. இயேசுநாதர் இப்படிப்பட்ட கொடிய வியாதியுடையவனைச் சொஸ்தப்படுத்தினதினால், அவர் மெய்யான நித்திய பராபரனாயிருக்கிறாரென்பது விளங்கும்.

௨. பராபரனாகிய கர்த்தர் சகல இக்கட்டிலும் நமக்கு ஒத்தாசை செய்யப் பிரிய சித்தமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் குஷ்டரோகமுள்ளவன்: ஆண்டவரே, உமக்குச் சித்தமானால், என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆகும் என்று சொன்னவுடனே இயேசு இரட்சகர் அவனுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாக: எனக்கு மனதுண்டு, சுத்தமாகு என்றார். அப்படியே

கர்த்தர் தம்மை விசுவாசிக்கிற யாவருக்குஞ் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறார். அவர் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: நம்முடையமேல் அவன் வாஞ்சையாயிருக்கிறபடியினாலே அவனை விடுவிப்போம்; நமது நாமத்தை அவன் அறிந்திருக்கிறபடியினாலே அவனை உயர்ந்த அடைக்கலத்திலே வைப்போம். நம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுவான், நாம் அவனுக்கு மறு உத்தரவு அருளிச்செய்வோம்; நெருக்கத்தில் நாம் அவனோடிருந்து, அவனைத் தப்புவித்து, அவனை மகிமைப்படுத்துவோம் என்கிறார் (சங். ௯௧, ௰௪. ௰௫).

இரண்டாம் பங்கு.

16. இயேசுநாதர் செய்த இரண்டாம் அற்புதம் என்ன.

அவர் கப்பர்நகூமிலுள்ள நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வேலைக்காரனைச் சொஸ்தப்படுத்தினதுதான்.

17. இந்த நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் ஆர்.

இயேசுவானவர் வாசமாயிருந்த கப்பர்நகூமிலுள்ள ரோமராயருடைய யுத்த சேவகரின் தலைவன். அவன் அக்கியானமார்க்கத்தில் பிறந்து, யூத மார்க்கத்துக்குத் திருப்பப்பட்டு, இப்போது கிறிஸ்துவானவரை விசுவாசித்தான்.

18. அவனுடைய வேலைக்காரனுக்கு இருந்த வியாதி என்ன.

அவன் வீட்டிலே திமிர்வாதமாய்க் கிடந்து மிகுதியும் வருத்தப்பட்டானென்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது.

19. கர்த்தர் அவனைச் சொஸ்தமாக்கும்படிக்கு அவரை ஏவி எழுப்பினதென்ன.

அவனுடைய எசமானாகிய நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வேண்டுதலாம். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் கப்பர்நகூமுக்குள் பிரவேசிக்கையில் நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் அவரண்டை வந்து, அவரை வேண்டிக்கொண்டு: ஆண்டவரே, என் வேலைக்காரன் மிகவும் உபாதிப்பட்டு, வீட்டிலே திமிர்வாதமாய்க் கிடக்கிறான் என்றான் (௫. ௬).

20. அதற்கு இயேசுவானவர் என்ன சொன்னார்.

நான் வந்து, அவனைக் குணமாக்குவேன் என்றார் (௭).

21. அப்போது நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் அவருக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாகச் சொன்னதென்ன.

ஆண்டவரே, நீர் என் தலைவாசலுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரவான் அல்ல, ஒரு வார்த்தைமாத்திரம் சொல்லும், அப்போது என் வேலைக்காரன் ஆரோக்கியமாவான். அதேனென்றால் நான் அதிகாரத்துக்குக் கீழான மனுஷனு

யிருந்தும், எனக்குக் கீழாயிருக்கிற சேவகர்களுக்கு உண்டு, நான் ஒருவனைப் போ என்கப் போகிறான், பின் ஒருவனை வா என்க வருகிறான், என் பணிவிடைக்காரனுக்கு: இன்னதைச் செய் என்று சொல்லச் செய்கிறான் என்றான் (௮. ௯).

22. அவன் தான் சொன்ன இந்த வார்த்தையினாலே என்னத்தைக் காண்பித்தான்.

௧. தன்னுடைய மனத்தாழ்மையை. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் தன் வீட்டுக்கு வருகிறதற்குத் தன்னை அபாத்திரனாக எண்ணினான்.

௨. தன்னுடைய விசுவாசத்தை. ஏனென்றால் இயேசு இரட்சகர் தூரமாக இருக்கக்கொள்ள அவர் தன் வேலைக்காரனைக் குணமாக்கக் கூடும் என்று நம்பினான். அதைப் பற்றி அவன் சொன்னதென்னவென்றால், நான் மனுஷனாயும், மற்ற மனுஷனுக்குக் கீழானவனுமாயிருந்தும், என்னுடைய வேலைக்காரன் எனக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்கிற அதிகாரம் எனக்கு இருந்தால், எத்தனை அதிகமாய் மேலான தேவனாகிய உமக்குச் சகல வியாதிகளையும் மனுஷரை விட்டு நீக்க அதிகாரம் உண்டு.

23. இயேசுநாதர் இதைக் கேட்டு என்ன செய்தார்.

அவர் நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனின் விசுவாசத்துக்காக ஆச்சரியப்பட்டு: மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், இஸ்ரவேலிலே முதலாய் நான் இப்படிக்கொத்த விசுவாசத்தைக் கண்டதில்லை என்று சொல்லி, யூதர்களாகப் பிறந்தவர்களுடைய விசுவாசத்தைப் பார்க்க, இந்த நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனின் விசுவாசம் பெரிதாயிருக்கிறதென்று அவனைப் புகழ்ந்தார்.

24. அப்புறம் இயேசுவானவர் என்ன சொன்னார்.

அவர் யூதருக்கும் அக்கியானிகளுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தைக் குறித்துப் பொதுவாகப் பேசிச் சொன்னதாவது: அநேகம்பேர் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமிருந்து வந்து, வான ராச்சியத்திலே ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு என்றவர்களுடனே பந்தியிருப்பார்கள். இராச்சியத்தின் புத்திரரோ எல்லாத்துக்கும் புறம்பான இருளிலே தள்ளப்படுவார்கள், அங்கே அழுகையும் பல்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும் என்றார் (௰௧. ௰௨).

25. கிழக்கிலும் மேற்கிலுமிருந்து வந்தவர்கள் என்பதினால் கர்த்தர் யாரைக் குறிக்கிறார்.

அக்கியானிகளையே.

26. இராச்சியத்தின் புத்திரர் என்பதினால் அவர் யாரைக் குறிக்கிறார்.

யூத[illegible]களானே. ஏ[illegible]னென்றால் மற்றச் சாதிகளோ, பார்க்க இவ்[illegible]களே பராபரனுடை[illegible]ய இராச்சியத்துக்கு அழைக்கப்பட்டவ[illegible]களாயிருந்தார்கள்.

27. ஆபிரகாம் [illegible]க்கு யாக்கோ[illegible] என்பவர்களோடு ப[illegible]யிருப்பார்கள் என்பதினால் கர்[illegible]ர் குறிக்கிறதென்ன.

நி[illegible]திய சீவனைத்தான்.

28. அழுகையும் பல்கடிப்பும் அடங்கிய எல்லாத்துக்கும் புறம்பான இருளாவதென்ன.

நரகத்தி[illegible]ள்ள நித்திய ஆக்கினையாம்.

29. கிறி[illegible]துவானவர் இந்த வார்த்தையினால் பொது[illegible]க் குறிக்கிறதென்ன.

[illegible]ஞ்ஞானிகளில் அநேகம்பேர் இரட்சிக்கப்படுவார்களென்று குறிக்கிறார்.

30. இந்த வித்தியாசம் எதினால் உண்டாகும்.

[illegible]னிகள் கிறிஸ்துநாதரை விசுவாசித்தபடியாலும், யூதர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தள்ளினபடியாலுந்தான்.

31. இயேசுநாதர் நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வேலைக்காரனை எப்படி சொஸ்தப்படுத்தினார்.

அவர் அவனுடைய வீட்டுக்குப்போகாமல், அவனுடனே: போ, நீ விசுவாசித்தபடி உனக்காகக் கடவதென்றார். அந்த நாழிகையிலே அவன் வேலைக்காரன் ஆரோக்கியமானான் (௰௩).

படிப்பினை.

32. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. கிறிஸ்தவரான மேலானவர்களும் அதிகாரிகளும் எசமான்களும் தங்கள் வேலைக்காரருக்காக உண்மையாய்க் கவலைப்பட்டு, அவர்களுக்கு நேரிடும் வியாதி முதலான துன்பகாலத்தில் உதவியும் ஒத்தாசையும் செய்யவேண்டும். அப்படியே இந்த நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் வியாதியாயிருந்த தன் வேலைக்காரனுக்கு இரங்கி, இயேசுநாதரண்டை வந்து, அவனுக்காகப் பரிந்துபேசி, கர்த்தர் அவனைச் சொஸ்தப்படுத்தும்படி வேண்டிக்கொண்டான். ஏனென்றால் ஒருவன் தன்னுடையவர்களையும், விசேஷமாய்த் தன் வீட்டாரையும்

[illegible]ராமரியாதேபோனால், அவன் விசுவா[illegible]த்தை மறுதலித்த[illegible]ன், அவிசுவாசியிலுங் கெட்டவன் (௧ தீமோ. ரு, அ).

௨. எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் அவர்கள் தங்கள் இக்கட்டில் ஒத்தாசையை அடையும்படிக்கு மெய்யான மனத்தாழ்மையோ[illegible]ம் உறுதியா[illegible]விசுவாசத்தோடும் கர்த்தராகிய பராபரனண்டை வந்து உட்கருத்தாய்ச் செபம்பண்ண வேண்டும். அப்படியே இந்த நூற்றுக்குச் சேர்வைக்கார[illegible]தான். ஏனென்றால் அவன் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்த்தி: ஆண்டவரே, நீர் என் வீட்டு வாசலுக்குள் நுழைய நான் பாத்திரவா[illegible]ல்ல என்றான், மேலும் அவன் கர்த்தர் ஒரு வார்த்தைமாத்திரஞ் சொன்னாகில், என் வேலைக்காரன் ஆரோக்கியமாவானென்று உறுதியாய் நம்பினான். நாம் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தோடும் மனத்தாழ்மையோடும் செபம்பண்ணுவோமானால், கர்த்தர் நமது செபத்தையுங் கேட்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

II. நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வேலைக்காரனாலே மற்றெல்லா வேலைக்காரருங் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர்கள் உண்மையோடுங் கீழ்ப்படிதலோடுந் தங்கள் எசமானுக்கு ஊழியஞ் செய்யவேண்டும். வியாதியுள்ள வேலைக்காரன் கீழ்ப்படிந்து தன் எசமானுக்கு உண்மையாய் ஊழியஞ் செய்யாதவனாயிருந்தால், நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரன் அவனுக்காகக் கவலைப்படமாட்டான். ஆனால் இவன் அவனைப் பற்றி: என் பணிவிடைக்காரனுக்கு இன்னதைச் செய் என்று சொல்லச் செய்கிறானென்று சொன்னதாக நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியே எல்லா வேலைக்காரரும் தங்களுடைய எசமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, உண்மையாய் ஊழியஞ் செய்து, தாங்கள் மனுஷருக்கு அல்ல, கடைசிநாளில் நம்மைக் கணக்கு கேட்குங் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ் செய்கிறவர்களாக நினைக்க வேண்டும். ஆதலால் வேலைக்காரரே, மாமிசத்தின்படி எசமான்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு நீங்கள் எல்லாத்திலுங் கீழ்ப்படிந்து, மனுஷருக்கு இதமியக்காரர்போல் பார்வைக்கு ஊழியஞ் செய்யாமல், இருதயங் கபடில்லாமையாய்ப் பராபரனுக்குப் பயந்து ஊழியஞ் செய்து, கர்த்தராலே சுதந்தரம் என்கிறபதில் பலனைப் பெறுவீர்களென்று அறியுங்கள். ஏனெனில் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியஞ் செய்கிறீர்கள் (கொலோ. ௩, ௨௨-௨௪).

III. இவ[illegible] இரட்சகராலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்லவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் அவனுடைய வீட்டுக்கு வராமல், தூரமான இடத்திலிருந்து அ[illegible]வாதியுள்ள மனு[illegible]னைச் சொஸ்[illegible]க்கினார்.

௨. அவர் சர்வ வியாதிக்கும் உத்தம வயித்தியராயிருக்கிறார். அதை அவர் குஷ்டரோகமுள்ள மனுஷ[illegible] மாத்திரமல்ல, நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வேலைக்காரனையுங் குண[illegible]ாக்கினதினால் காண்பித்தார். அவர்: நாம் உன் பரிகாரியாகிய கர்த்தராயிருக்கிறோம் என்கிறார் (௨ மோ. ௰௫, ௨௬).

௩. [illegible]கிறிஸ்துவானவர் தம்முடையவர்களுக்குப் பா[illegible]துமானபடி ஒத்[illegible]சைசெய்யப் பிரிய சித்தமாயிருக்கிறார். அப்படியே அவர் இந்தச் சமயத்தில் நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு உடனே அவனுடைய வீட்டுக்கு வந்து, வேலைக்காரனைச் சொஸ்தமாக்க ஆயத்தமாயிருந்தார். அவர்களுக்கு நன்மைசெய்ய நமக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கிறது என்கிறார் (எரே. ௩௨, ௪௧).

௪. நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு இயேசுவானவரிடத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்துக்காகக் கர்த்தர் நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனைப் புகழ்ந்து, அநேக அஞ்ஞானிகளும் அவனைப்போல் இரட்சிக்கப்படுவார்களென்று சொல்லுகிறார்.

33. இந்த விசுவாசத்தை நம்மில் உண்டுபண்ணுகிறவர் ஆர்.

கர்த்தராகிய பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினாலே அதை நம்மிடத்தில் உண்டுபண்ணுகிறார். நீங்கள் விசுவாசிப்பதே பராபரனுடைய கிரியையாயிருக்கிறதென்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுகிறார். ஆதலால் நாம் கர்த்தரை நோக்கி நமக்கு அவர் மெய்யான விசுவாசத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மன்றாடக் கடவோம். ஆண்டவரே, விசுவாசத்தை எங்களுக்கு விர்த்திக்கப்பண்ணும் ([illegible]க். ௰௭, ௫). ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசத்துக்கு உதவிசெய்யும் என்று கெஞ்சுவோமாக (மாற். ௯, ௨௪).

நமது பரம பிதாவாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குச் சதாகாலமாய் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக. ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ௪ ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௪௧.)

சுவி. மத்தேயு அ, ௨௩—௨௭.

அவர் படவில் ஏறுகிறபோது அவர் சீஷர்கள் அவர்பிறகே சென்றார்கள். 24 இதோ, படவு அலைகளினால் மூடப்படத்தக்கதாய்க் கடலில் பெரிய கொந்தளிப்பு எழுந்தது; அவரோவென்றால் நித்திரை பண்ணினார். 25 அப்போது அவருடைய சீஷர்கள் சேர்ந்து வந்து, அவரை எழுப்பி: ஆண்டவரே, எங்களை இரட்சியும், மடிந்து போகிறோம் என்றார்கள். 26 அப்போது அ[illegible]ர் இவர்களுடனே: அற்ப விசுவாசிகளே, ஏன் பயமடைந்திருக்கி[illegible]களென்று சொல்லி எழுந்திருந்து, காற்றுகளையுங் கடலையும் அ[illegible]டினார். அப்பொழுது மகா அமைதல் உண்டாயிற்று. 27 ஆனால் ம[illegible]ஷர் ஆச்சரியப்பட்டு: இவர் எப்படிப்பட்டவரோ, காற்றுகளுங் கடலும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே என்றார்கள்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப்பற்றியது.

இயேசுநாதருடைய சீஷர்களுக்குக் கடலிலே உண்டான மோசத்தைப் பற்றியது.

2. எந்தக் கடலிலே அவர்களுக்கு இந்த மோசம் உண்டாயிற்று.

கெனேசரே[illegible] என்ற கலிலேயாக் கடலிலே. இந்தக் கடலிலே [illegible]ரு முதலான சீஷர்கள் கர்த்தர் அவர்களை அழைக்கு[illegible] மீன்பிடிக்கிறவர்களாயிருந்தார்கள்.

3. சீஷர் எந்தச் சமயத்தில் இந்தக் கடலின் மோசத்திற்குள் அகப்பட்டார்கள்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் இந்தக் கடலின் ஓரமாயிருக்கிற கப்பர்நகூம் என்ற ஊரிலே இருந்து தம்முடைய அற்புதங்களைச் செய்து, அக்கரையிலிருக்குங் கெர்கெசேனருடைய தேசத்துக்குப்போக வேண்டுமென்றிருந்தார். அவர் தமது சீஷர்களோடு அங்கே போகும்படி கப்பல் ஏறின சமயத்தில் அந்த மோசம் அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று.

4. அவர்களுக்குக் கடலில் என்ன மோசம் உண்டாயிற்று.

அவர்கள் அதிக பெரிய பிராணமோசத்துக்குள் அகப்பட்டார்கள். ஏனென்றால் பலத்த காற்றும் பெரிய கொந்தளிப்புங் கடலில் எடுத்தபடியால், அலைகள் கப்பலை மூடத்தக்கதாய் அதின்மேல் ஏறிற்று. அதைப்பற்றி: இதோ,

படவு அலைகளினால் மூடப்படத்தக்கதாய்க் கடலில் பெரிய கொந்தளிப்பு உண்டாயிருந்தது என்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது. சீஷர்கள் அதைக் கண்டு, பயந்து: மடிந்துபோகிறோம் என்றார்கள்.

5. சீஷர்களுக்கு இந்த மோசம் உண்டானபோது, இயேசு இரட்சகர் எங்கே இருந்தார்.

அவர் கப்பலில் இருந்து, நித்திரை செய்தார்.

6. சீஷர்களுக்கு மோசம் உண்டான இந்தச் சமயத்திலே அவர் ஏன் நித்திரை செய்தார்.

க. அவர் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டு, போதகம்பண்ணி, பிரசங்கித்துத் தொய்ந்துபோயிருந்தபடியால், இளைப்பாற வேண்டுமென்று கப்பலில் நித்திரை பண்ணினார்.

உ. அவர் தம்முடைய சீஷர்களைச் சோதித்து, அவர்கள் இந்த மோசத்தில் என்ன செய்வார்களென்று அறியும்படிக்கு நித்திரை பண்ணினார்.

7. சீஷர்கள் மோசநேரத்தில் என்ன செய்தார்கள்.

அவர்கள் இயேசு இரட்சகரண்டை வந்து, அவரை எழுப்பி: ஆண்டவரே, எங்களை இரட்சியும், மடிந்துபோகிறோம் என்றார்கள் (உரு).

8. அப்போது இயேசுநாதர் என்ன செய்தார்.

அவர் முந்தி அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு: அற்ப விசுவாசிகளே, ஏன் பயமடைந்திருக்கிறீர்களென்று சொல்லி, அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தை அகற்றினார்.

9. சீஷர்கள் மோசம் நிறைந்த இந்நேரத்தில் கர்த்தரிடத்தில் வந்து ஒத்தாசை தேடினது ஏதமா.

இல்லை. அவர்கள் மோசமும் அபாயமும் நிறைந்த இந்த நேரத்தில் இயேசு இரட்சகரிடத்தில் ஒத்தாசை தேடினது அவருக்குப் பிரியந்தான். அதினிமித்தம் அவர் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளாமல், கிறிஸ்துவாகிய தாம் அவர்களோடு கப்பலில் இருக்கிறதை அவர்கள் அறிந்தும், அவர்கள் பயந்து, இவ்வளவு சீக்கிரமாய் அவநம்பிக்கைக்குள்ளானதுக்காகவே அவர் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

10. கிறிஸ்து தம்முடைய சீஷர்களை இந்த மோசத்திலிருந்து இரட்சித்தாரா.

ஆம், எழுந்திருந்து, காற்றுகளையுங் கடலையும் அதட்டினார். அப்போது மகா அமைதல் உண்டாயிற்றென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (உசு).

11. அப்போது சீஷர்களும் கப்பலிலிருந்த மற்ற சனங்களும் என்ன செய்தார்கள்.

அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு: இவர் எப்படிப்பட்டவரோ. காற்றுகளும் கடலும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே என்றார்கள் (உஎ).

12. இந்த மனிதர் எதற்காக ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் காற்று அமர்ந்ததையும், அலைகள் அடங்கிப்போனதையும் அவர்கள் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஏனென்றால் எந்த மனுஷனும், அவன் வல்லமையுள்ள இராசாவாயிருந்தாலும், காற்றையுங் கடலையும் அதட்டி அமைதல் உண்டுபண்ணுகிறதற்கு அதிகாரமில்லை என்று அறிந்தார்கள்.

படிப்பினை.

13. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. நமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்ல மெய்யான பராபரனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் காற்றுங் கடலும் தங்கள் சிருஷ்டிகராகிய சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனுக்கு மாத்திரங் கீழ்ப்படிகிறது. எந்த மனுஷனும் அப்படிச் செய்யக் கூடாது. காற்றுங் கடலுங் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தபடியால், யோவான் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடி, அவர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறார் என்பது விளங்கும்.

உ. அவர் மெய்யான மனுஷனுமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பராபரனாகிய கர்த்தர் தூங்குகிறதும் இல்லை, அவரை எழுப்ப வேண்டியதுமில்லை. ஆம், அவரைக் குறித்து: இதோ, இஸ்ரவேலின் பராபரன் உறங்குகிறதும் இல்லை, தூங்குகிறதும் இல்லை என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது (சங். ௱உக, ச). நித்திரை பண்ணுகிறது மனித சுபாவத்துக்கு அடுத்ததாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துநாதரைக் குறித்து அவர் தூங்கினார் என்றும், சீஷர்களால் எழுப்பப்பட்டாரென்றும் நமது வாக்கியத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர் மெய்யான மனுஷனாகவும் இருக்கிறார் என்பது விளங்கும். பவுல் அப்போஸ்தலன் அவரை மெய்யான மனுஷனாக அழைத்துச் சொல்லுகிறதாவது: ஒரே பராபரனும், பராபரனுக்கும் மனிதருக்கும் ஒரே மத்தியஸ்தரும் உண்டு; இவர் எல்லாருக்காகவுந் தம்மை மீட்கும் பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனான கிறிஸ்து இயேசுதானே (க தீமோ. உ, ரு).

ங. இயேசுநாதர் சகல துன்பத்திலும் நமக்கு உற்ற இரட்சகராயிருக்கிறார். சீஷர்களுக்குப் பெரிய மோசமிருந்

கது. மடிந்துபோகிறோமென்று நினைத்தார்கள். ஆகிலும் கிறிஸ்து அவர்களை இந்த அபாயத்திலிருந்தும் பெரிய மோசத்திலிருந்தும் இரட்சித்தார். அப்படியே அவர் தமது எல்லா விசுவாசிகளுக்குஞ் செய்கிறார். ஆதலால் இவர்கள் தங்கள் இருதயங்களிலே: பராபரன் நமக்கு இரட்சிப்புகளை அருளுகிற பராபரனாயிருக்கிறார். ஆண்டவராகிய கர்த்தரால் மரணத்துக்கு நீங்கும் போக்குகள் உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள் (சங். ௬௮, ௨௧).

௪. விசுவாசிகளுடைய துன்பத்திலும் மோசத்திலும் அவர் அவர்களுக்குத் தம்மைத் தூங்குகிறவராகவும், கவனியாதவர்போலும் காண்பித்தாலும், அவர் அவர்களுக்குங் கடைசியாக ஒத்தாசை செய்வார். அப்படியே கிறிஸ்துநாதர் இந்தச் சமயத்தில் தமது சீஷர்களுக்குச் செய்தார். ஏனென்றால் தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே சகலத்தையும் அறிந்தவராயிருந்தும், அவர் கப்பலிலே தூங்கி அவர்களுக்குண்டான மோசத்தைக் கவனிக்காதவர்போல் தம்மை அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். ஆனால் அவர் தம்முடைய சீஷர்களைக் கைவிடாமல், தகுந்த வேளையிலே அவர்களுக்குண்டான மோசத்தை நீக்கி, கொந்தளிப்புக்குப் பிற்பாடு நல்லமைதலைக் கட்டளையிட்டார். ஏனென்றால் தாம் சஞ்சலப்படுத்தின பிற்பாடு தமது மிகுந்த கிருபையின்படி இரங்குகிறார். ஏனெனில் அவர் மனப்பூருவமாய் மனுப்புத்திரரைச் சிறுமையாக்கி, சஞ்சலப்படுத்துகிறதில்லை (புலம்பல் ௩, ௩௨. ௩௩).

II. இயேசுநாதரும் அவருடைய சீஷர்களும் ஏறியிருந்த கப்பலினாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. கிறிஸ்தமான சபை இந்த உலகத்திலே துன்பத்துக்குள்ளாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்தக் கப்பலானது கிறிஸ்தமான சபைக்கு ஒப்பனையாயிருக்கிறது. ஆகையால் கடலில் கொந்தளிப்பு உண்டாகி, அலைகள் கப்பலில் ஏறி அடித்தது எப்படியோ, அப்படியே அநேகவிசை கிறிஸ்தமான சபை, அதாவது விசுவாசிகளுடைய கூட்டம் இந்த லோகத்தின் மோசமுள்ள கடலிலே துன்பங்களின் காற்றுகளினால் அடிக்கப்பட்டு, பலவித உபத்திரவங்களின் அலைகளினால் மூடப்பட்டிருக்கும். ஆகலால் கிறிஸ்தமான சபை அடிக்கடி சங்கீதக்காரனாகிய தாவீதோடு முறையிட்டு: உம்முடைய மதகுகளின் இரைச்சலால் ஆழத்தை ஆழம் கூப்பிடுகிறது, உம்முடைய வெள்ளங்களும் உமது அலைகளுமெல்லாம் என்மேல் புரளுகின்றன என்று சொல்லுகிறது (சங். ௪௨, ௮).

௨. கிறிஸ்தமான சபை துன்பத்தினாலாவது உபத்திரவத்தினாலாவது ஒழிந்துபோகக் கூடாது. ஏனென்றால் கொந்தளிப்பும் அலைகளும் கப்பல் மூடப்படத் தக்கதாக அடித்தாலும் அது அவைகளால் கவிழ்க்கப்படுகிறதுமில்லை, உடைக்கப்படுகிறதுமில்லை. நல்ல அஸ்திவாரம்போடப்பட்ட கிறிஸ்தமான சபை அப்படியேயிருக்கிறது. நரகத்தின் ஒலிமுகவாசல்கள் அதை மேற்கொள்ளமாட்டாதென்று இயேசு இரட்சகர் சொல்லுகிறார். ஆதலால் கிறிஸ்தமான சபை சொல்லக் கூடியதாவது: என் சிறுவயது துவக்கி அநேகம் விசை என்னை நெருக்கப்படுத்தினார்கள், ஆனால் மேற்கொள்ளாதேபோனார்கள் (சங். ௱௨௯, ௧. ௨).

III. கர்த்தராகிய இயேசு இரட்சகருடைய சீஷரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. தங்கள் இரட்சகரைப் பின்செல்லுகிற எல்லா உத்தம கிறிஸ்தவர்களும் அடிக்கடி துன்பத்திலும் அதிக மோசத்திலும் படுவார்கள். நம்முடைய வாக்கியஞ் சொல்லுகிறபடியே கர்த்தருடைய சீஷர்கள் தங்களுடைய இரட்சகரைப் பின்சென்றார்கள். ஆம், அவர் அவர்களோடு கூட இருந்தார். ஆகிலும் அவர்கள் ஒரு பெரிய பிராண மோசத்துக்குள் அகப்பட்டார்கள். அப்படியே இயேசு இரட்சகரை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்குஞ் சம்பவிக்கும். ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபத்தியாய்ச் சீவனம்பண்ண மனதாயிருக்கிற யாவருந் துன்பப்படுவார்களென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௨ தீமோ. ௩, ௰௨). நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தாமே அதை அறிவித்து: ஒருவன் என் பிறகே வரவேண்டுமென்றால், தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்செல்லக் கடவான் என்றார் (மத். ௰௬, ௨௪).

௨. விசுவாசிகள் அடிக்கடி தங்கள் துன்பகாலத்தில் அவநம்பிக்கைக்குள்ளாவார்கள். இயேசுநாதருடைய சீஷர்களும் தங்களுக்குண்டான மோசத்தையும் கர்த்தர் தூங்குகிறதையும் பார்த்து, இப்போது மடிந்துபோகிறோமென்று நினைத்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் முறையிட்டு: ஆண்டவரே, எங்களை இரட்சியும், மடிந்துபோகிறோமென்று கூப்பிட்டார்கள். மற்ற அநேக கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் துன்பத்திலே முறையிட்டு: கர்த்தாவே, எந்தமட்டும் என்னை மறந்துகொண்டேயிருப்பீர், எந்தமட்டும் உம்முடைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர், எந்தமட்டும் என் ஆத்துமாவிலே

யோசனைகளையும், என் இருதயத்திலே சஞ்சலத்தையும் நித்தம் நித்தம் வைப்பேன் என்கிறார்கள் (சங். ௰௩, ௨. ௩).

௩. நாம் சகல துன்பங்களிலும் இக்கட்டிலும் கர்த்தராகிய இயேசு இரட்சகரிடத்திலேயே ஒத்தாசை தேட வேண்டும். ஆண்டவருடைய சீஷர்கள் தங்கள் ஆபத்து நேரத்திலே ஓடிவந்து, அவரை எழுப்பி: ஆண்டவரே, எங்களை இரட்சியும், நாங்கள் மடிந்துபோகிறோம் என்றார்கள். அப்படியே நாமுஞ் செய்யக் கடவோம். நமக்குண்டாகும் அந்தந்தத் துன்பத்திலே நம்முடைய பராபரனும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் ஒத்தாசை தேடுவோமாக. அவரிடத்தில் ஒத்தாசை தேடின பரிசுத்த சங்கீதக்காரன்: எனக்கு ஒத்தாசை வரும் பருவதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுக்கிறேன். வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின கர்த்தரிடத்திலிருந்து எனக்கு ஒத்தாசை வரும் என்கிறான் (சங். ௱௨௧, ௧. ௨).

௪. துன்பங்களிலே நாம் அவநம்பிக்கையாயிருக்கக் கூடாது. கர்த்தருடைய சீஷர் தங்கள் ஆபத்து நேரத்திலே அவநம்பிக்கையாயிருந்தபடியால், கர்த்தர்: அற்பவிசுவாசிகளே, ஏன் பயமடைந்திருக்கிறீர்களென்று சொல்லி, அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார். நாம் அப்படிச் செய்யாமல் நமக்குண்டான துன்பமும் மோசமும் எவ்வளவு பெரிதாயிருந்தாலும், நாம் விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்து, நம்முடைய பராபரனாகிய கர்த்தர் நமக்கு ஒத்தாசை செய்வாரென்று சந்தேகப்படாமல் அவர்பேரில் நம்பிக்கையாயிருக்க வேண்டும். தாவீது சங்கீதக்காரன் இதைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதாவது: பராபரன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும் நெருக்கங்களில் பரிபூரணமாய்க் கிடைக்கிற அனுகூலமுமானவர். ஆகையால் பூமி நிலைமாறினாலும், மலைகள் நடுச்சமுத்திரங்களிலே சாய்ந்தாலும் அவைகளின் சலங்கள் கொந்தளித்துப் பொங்கி, அவைகள் பெருகுகிறதினாலே பருவதங்கள் அதிர்ந்தாலும் பயப்படோம் (சங். ௪௬, ௨-௪). நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் நம்மைக் கைவிடுவதில்லை என்று அறிவோம். அவர் தமது சீஷர்களோடு கூட இருந்ததுபோல், நம்மோடுங் கூட விசேஷித்த பெரிதான துன்பங்களிலேயும் இருப்பாரென்பது நிச்சயம். அவர் நமக்கு ஆறுதலாகச் சொல்லுகிறதாவது: பயப்படாதிரு, ஏனெனில் உன்னை மீட்டுக்கொண்டோம், உன்னைப் பேர் சொல்லி அழைத்தோம், நீ நம்முடையவன். தண்ணீர்களைக் கடக்கும்போது நாம் உன்னுடனே இருக்கிறோம் என்கிறார் (ஏசா. ௪௩, ௧-௨). பராபரனுடைய இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நாம் நிச்சயமாய் நம்பி,

நமக்கு எந்தத் துன்பமும் ஆபத்தும் நேரிட்டாலும், அவநம்பிக்கையாயிராமல், தைரியமாயிருந்து நாம் சொல்லவேண்டியதென்னவென்றால்: கர்த்தர் எனக்கு இருக்கிறார், பயப்படேன், மனுஷன் எனக்கு என்ன செய்வான் (சங். ௱௰௮, ௬).

IV. காற்றுகளினாலும் கடலினாலும் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஏனென்றால் ஜீவனில்லாத கடலும் காற்றும் அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்ததினாலே, எத்தனைக்கு அதிகமாய்ப் புத்தியுள்ள மனுஷரும் கிறிஸ்தவர்களுமாகிய நாம் அவருக்குச் சகலத்திலும் கீழ்ப்படிந்து அவரைப் பின்செல்ல வேண்டும்.

14. இந்தக் கீழ்ப்படிதலை நம்முடைய இருதயங்களில் உண்டுபண்ணுகிறவர் ஆர்.

பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரன். ஆகையால் பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியானவரை [illegible] கொடுக்கும்படியாகவும், இவர் நமக்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ள நல்லதான இருதயத்தைத் தரும்படியாகவும் நாம் அவரை நோக்கி உருக்கமாய்ச் செபம்பண்ண வேண்டும்.

இந்த நம்முடைய பராபரனாகிய பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்குங் கனமும் மகிமையும் துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக, ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ௪-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௨௫.)

சுவி. மத்தேயு ௰௩, ௨௪—௩௰.

வேறொரு உவமையை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டினார். அதாவது: வானராச்சியம் தன் வயலில் நல்ல விதையை விதைக்கிற மனுஷனுக்கொப்பாயிருக்கிறது. 25 ஆனால் மனுஷர் நித்திரைபண்ணுகையில், அவனுடைய சத்துராதி வந்து கோதுமைக்குள் களைகளை விதைத்துப்போட்டுப் போனான். 26 பயிரானது வளர்ந்து கதிரைப் பிறப்பிக்கிறபோது களைகளுந் காணப்பட்டது. 27. வீட்டெஜமானுடைய பணிவிடைக்காரர் சேர்ந்து வந்து அவனுடனே: ஆண்டவனே, நீர் உமது வயலில் நல்ல விதையை விதைத்ததில்லையோ; பின்னை களைகள் அதற்கு எங்கே இருந்து வந்ததென்றார்கள். 28 அவன் இவர்களுக்குச் சத்துராதி மனுஷன் அதைச் செய்தான் என்றான். ஆனால் பணிவிடைக்காரர் அவனுடனே: நாங்கள்

போய் அவைகளைப் பிடுங்கிப்போடச் சித்தமாயிருக்கிறீரோ என்றார்கள். 29 அதற்கு அவன்: இல்லை, களைகளைப் பிடுங்குகையில் நீங்கள் கோதும்பையைக் கூட வேரோடே பிடுங்காதபடிக்கு, இரண்டையும் அறுப்புமட்டும் வளரவிடுங்கள். 30 அறுப்பு நாளில் நான் அறுக்கிறவர்களுடனே: முந்தக் களைகளைப் பிடுங்கி, அவைகளைச் சுட்டெரிக்கிறதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள்; கோதும்பையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேருங்கள் என்பேனென்று சொல்லுமென்றார்.

1. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

தன் வயலில் நல்ல விதையை விதைத்த ஒரு மனுஷனைப் பற்றிய உவமை.

2. அந்த உவமையைச் சொன்னதார்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தான். அவர் கிறிஸ்தவர்களின் சபையினுடைய நிலைமையைக் காட்ட அநேக உவமைகளைச் சொன்னதுபோல் இந்த உவமையையுஞ் சொன்னார். [illegible] என்கிற உவமையை அவர்களுக்குச் சொல்லி [illegible] அதாவது: வான இராச்சியந் தன் வயலில் நல்ல விதையை விதைக்கிற மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறதென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௨௪).

3. வான இராச்சியம் என்பதினால் கர்த்தர் எதைக் குறிக்கிறார்.

இப்பூமியிலிருக்குந் தமது கிறிஸ்தவமான சபையைத்தான். இந்தச் சபையின் நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்று கேட்டால், அதில் நல்லவிதை விதைக்கப்பட்டிருந்தும், சத்துராதி வந்து, கோதும்பைக்குள் களைகளை விதைத்துப் போட்டான். ஆதலால் அதில் கோதும்பைகள் மாத்திரமல்ல, களைகளுங்கூட முளைத்திருக்கிறது.

4. நல்ல விதையை விதைக்கிற மனுஷன் ஆர்.

நமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதர்தான், ஏனென்றால் இந்த ஒரே மனுஷனுடைய கிருபையினாலே எல்லா மனுஷரும் பராபரனிடத்தில் கிருபையைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் (ரோ. ௫, ௧௫).

5. அந்த வயல் என்ன.

இந்த உலகந்தான்.

6. நல்ல விதை அதாவது கோதும்பை என்ன.

தெய்வபத்தியுள்ளவர்களும், மெய்யான உயிருள்ள விசுவாசத்தினாலே கர்த்தராகிய இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொண்டு அவருக்கு ஊழியஞ்செய்கிற விசுவாசிகளுமாகிய மனுஷராம். இவர்கள் ஏன் நல்ல விதைகளாயிருக்கிறார்களென்றால், பராபரனுடைய வசனமாகிய நல்ல விதையை

அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, பொறுமையோடே கனிகொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறதினால்தான்.

7. களை என்னத்தைக் குறிக்கிறது.

தெய்வபத்தியில்லாத இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளைத்தான். அவர்கள் பராபரனாகிய கர்த்தரை அசட்டைபண்ணி, அவிசுவாசம் கள்ளப்போதகம் கீழ்ப்படியாமை பகை விரோதம் விபசாரம் மோசம் அநியாயம் பொய் முதலான ஆகாத கனிகளைக் கொடுக்கிறபடியால், பிரயோசனமற்றதும் தடையும் சேதம்பண்ணுகிறதுமான களைகளாயிருக்கிறார்கள்.

8. இந்தக் களைகள் லோகத்தின் வயலில் வருகிறதெப்படி.

கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவின் சத்துராதியாகிய பொல்லாத பிசாசினால் வருகிறது. ஏனென்றால் அது மனுஷருடைய இருதயங்களில் பலவித பாவங்களை விதைக்கிறது. அதினால் தான் கோதும்பைக்குள் களைகளும், விசுவாசிகள் நடுவில் அவிசுவாசிகளும் உண்டாயிருக்கிறார்கள்.

9. சத்துராதி இந்தக் களையை எப்போது விதைக்கிறான்.

மனுஷர் நித்திரை பண்ணுகிறபோது, அதாவது: அவர்கள் விழிக்கிறாமலும் தங்கள் ஆத்துமங்களுக்காகக் கவலையற்றவர்களாகவும் இருக்கையில், பிசாசு அவர்களைச் சோதிக்கவும், தன்னுடைய களைகளை விதைத்து மோசப்படுத்தவும் சமயந் தேடுகிறது. அதைப்பற்றி இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே: ஆனால் மனுஷர் நித்திரைபண்ணுகையில் அவன் சத்துராதி வந்து, கோதும்பைக்குள் களைகளை விதைத்துப்போட்டுப் போனான்; பயிரானது வளர்ந்து, கதிரைப் பிறப்பிக்கிறபோது, களைகளும் காணப்பட்டதென்கிறார் (௨௫. ௨௬).

10. களைகள் வயலிலே எதுவரைக்கும் இருக்கும்.

அறுப்புநாள்வரைக்கும். வீட்டெசமானுடைய பணிவிடைக்காரர் சேர்ந்துவந்து, அவனுடனே: ஆண்டவனே, நீர் உமது வயலில் நல்ல விதையை விதைத்ததில்லையோ: பின்னை அதுக்குக் களைகள் எங்கேயிருந்து வந்ததென்றார்கள். அவன் இவர்களுக்கு: சத்துராதி மனுஷன் அதைச் செய்தான் என்றான். ஆனால் பணிவிடைக்காரர் அவனுடனே: நாங்கள் போய் அதுகளைப் பிடுங்கிப்போடச் சித்தமாயிருக்கிறீரோ என்றார்கள். அதற்கு அவன்: இல்லை, களைகளைப் பிடுங்குகையில் நீங்கள் கோதும்பையைக் கூட வேரோடே பிடுங்காதபடிக்கு, இரண்டையும் அறுப்புமட்டும் வளரவிடுங்

கள். அறுப்புக்காலில் நான் அறுக்கிறவர்களுடனே: முந்தக் களைகளைப் பிடுங்கி, அதுகளைச் சுட்டெரிக்கிறதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள். கோதும்பையையோ என் களஞ்சியத்தில் சேருங்கள் என்பேனென்று சொன்னான் என்றார் (உஎ-ஙய).

11. வீட்டின் எசமானென்று சொல்லப்படுகிறதார்.

பராபரனாகிய கர்த்தர்தான். அவர் கிறிஸ்தமான சபையாகிய தமது ஞான வீட்டுக்கு எசமானும் சொந்தக்காரனுமாயிருக்கிறார்.

12. அவருடைய பணிவிடைக்காரர் ஆர்.

உண்மையுள்ள எல்லாப் போதகரும் தெய்வபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களுந்தான், இவர்கள் சிலவேளை மிஞ்சின வைராக்கியத்தினால் ஏவப்பட்டுக் களைகளைப் பிடுங்க அதாவது, குணப்படாதவர்களைச் சபையை விட்டு முழுவதும் நீக்கப் பிரயாசப்பட்டாலும், அது ஒருக்காலும் அவர்களால் முடியாது.

13. அவர்கள் அதை ஏன் செய்யக்கூடாது.

களைகளைப் பிடுங்குகையில், கோதும்பையையும் வேரோடு பிடுங்க நேரிடுகிறபடியினால்தான். பவுல் அப்போஸ்தலன் முதலானவர்களுடைய திருஷ்டாந்தத்தினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்னவென்றால், களையானது கோதும்பையாக மாற்றப்படும். அதாவது துவக்கத்திலே குணப்படாதவனாக இருக்கிற மனுஷன் கடைசியிலே குணப்படுவான். அதின் நிமித்தங் களைகளைப் பிடுங்கக் கர்த்தருக்குச் சித்தமில்லை.

14. ஆனால் குணப்படாதவர்களை அவர்கள் பாவத்தினிமித்தந் தண்டிக்காமல், அவர்களுடைய அக்கிரமத்துக்குந் துர்நடக்கைக்கும் இடங்கொடுக்கிறது கர்த்தருடைய சித்தமாயிருக்கிறதா.

அது பரிச்சேதங் கர்த்தருடைய சித்தமாயிருக்கிறதில்லை. கர்த்தர் நம்து வாக்கியத்தில் குணப்படாத மனுஷராகிய எல்லாக் களைகளையுங் குறித்துப் பேசாமல், கோதும்பையைப்போலத் தோன்றி முளைக்கத்துவக்கின களைகளைக் குறித்துப் பேசுகிறார். கோதும்பையைக் கூட வேரோடு பிடுங்காதபடிக்கு: இவைகளை இப்போது பிடுங்கவேண்டாமென்று உத்தரவு கொடுக்கிறார். ஆதலால் கிறிஸ்தமான சபை தனக்குள்ளிருக்கிற மாயக்காரர் முதலான பாவிகளையும் அவர்கள் தங்கள் பாவங்களினால் இடறல் உண்டாக்காத சமயத்தில் முழுவதும் புறம்பாக்கிப் போடாமல், அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு, புத்திசொல்லி, அவர்கள் சபையில் இருக்

கிறதைச் சகித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் வெளியரங்கமான பாவிகளையும் சபைக்கு இடறல் உண்டாக்குகிறவர்களையும் சபை சகிக்காமல், கூடுமானால்: பொல்லாதவனை உங்களுடைய இடத்திலிருந்து எடுத்துப்போடுங்கள் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிற புத்திமதியின்படியே, அவர்களைச் சபைக்குப் புறம்பாக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும் (க கொரி. ரு, ௰௩). சபையும் போதகரும் லௌகிக அதிகாரிகளும் வீட்டெசமான்களுந் தங்கள் போதகத்தினாலும் தண்டனையினாலுங் களைகளைப் பிடுங்கவேண்டும், அதாவது இடறல்பண்ணுகிற இப்படிப்பட்ட பாவிகளைச் சபைக்குப் புறம்பாக்கவேண்டும்.

15. அறுப்பு நாள் எது.

இந்த லோகத்தின் முடிவு அல்லது கடைசி நாள்தான். அப்போது எல்லா மனுஷரும் சேர்க்கப்படுவதற்காகப் பக்குவப்பட்டிருப்பார்கள்.

16. கிறிஸ்துநாதர் அப்போது அவர்களை யாரைக்கொண்டு சேர்ப்பார்.

அறுக்கிறவர்களாகிய தம்முடைய பரிசுத்த தேவதூதரைக்கொண்டே.

17. இவர்கள் அறுப்பு நாளிலே அவர்களை எப்படி சேர்ப்பார்கள்.

அவர்கள் கோதும்பையைக் கர்த்தருடைய களஞ்சியத்திலே சேர்ப்பார்கள், அதாவது, நீதிமான்களுந் தெய்வபக்தியுள்ளவர்களுமாகிய விசுவாசிகளை இயேசு இரட்சகரண்டை மோட்சத்திலே சேர்ப்பார்கள், களைகளையோ அவர் சுட்டெரிக்கிறதற்கு அக்கினியிலே போடுவார்கள் அதாவது குணப்படாதவர்களை நரக அக்கினியிலே தள்ளுவார்கள்.

படிப்பினை.

18. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பராபரனைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. விசுவாசிகளுடைய நீதி கிறிஸ்து இரட்சகரால் வருகிறது. ஏனென்றால் தன் வயலிலே நல்லவிதையை விதைக்கிற மனுஷனுடைய குமாரன் அவர்தான். அவரைக்கொண்டு மாத்திரம் விசுவாசிகள் நீதிமான்களுந் தெய்வபக்தியுள்ளவர்களும் ஆவார்கள். ஆதலால் இயேசு இரட்சகர்: நீங்கள் என்னையல்லாமல் ஒன்றுஞ் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்.

உ. பராபரனாகிய கர்த்தர் மனுஷனை உடனே தண்டிக்காமல் [illegible]ம் பொறுமையுள்ளவராயிருக்கிறார். களைகளை உடனே பிடுங்காமல் அதுகள் அறுப்பு நாள் மட்டும் வளரும்படி உத்தரவு கொடுத்த எஜமான் அவர்தான். அவர் குணப்படாதவர்களை உடனே தண்டிக்காமல், குணப்படுகிறதற்கு அவர்களுக்கு நேரத்தையுஞ் சமயத்தையுங் கொடுக்கிறார்.

II. பிசாசைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அது கிறிஸ்துவுக்கும் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சத்துருவாயிருக்கிறது. கிறிஸ்து இரட்சகர் அதை சத்துரு என்று அழைக்கிறார். இந்த விரோதம் பரதீசிலே காணப்படுகிறது. அங்கே பராபரனாகிய கர்த்தர்: உனக்கும் இஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் இஸ்திரீயின் வித்துக்கும் பகையை உண்டாக்குவேன், அவர் உன் தலையை நசுக்குவார் என்று சர்ப்பமாகிய பிசாசுக்குச் சொன்னார்.

உ. குணப்படாதவர்கள் செய்கிற பாவம் எல்லாம் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறது. பாவத்தின் களையை விதைக்கிற சத்துராதி இவன்தான். பிசாசினாலே பாவம் முதல் முதல் உலகத்திலே வந்தது. ஏனென்றால் அது விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியைச் சாப்பிடும்படி மனுஷனை வஞ்சித்தது. இன்னமும் அந்தப் பிசாசினாலேதான் சகலபாவமும் அக்கிரமமும் உண்டாகிறது. பாவத்தைச் செய்கிறவன் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறான். ஏனெனில் ஆதிமுதலாய்ப் பிசாசு பாவஞ் செய்கிறது (க யோவா. ங, அ).

ங. மனுஷர் கவலையற்றவர்களாய் இருக்கும்போது தான் பிசாசு அவர்களை விசேஷமாய் மோசஞ்செய்கிறது. ஏனெனில் மனுஷர் நித்திரை செய்கையில், சத்துராதி வந்து கோதுமைக்குள் களைகளை விதைத்துப்போட்டது என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. மனுஷன் ஞானப்பிரகாரமாக நித்திரை பண்ணுகையில் அதாவது அவர்கள் கவலையற்றவர்களாய் இருக்கும்போது, அவர்களைப் பாவத்துக்குச் சோதிக்கிறபடியாக, பிசாசுக்கு நல்ல சமயமிருக்கிறது. ஆகலால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் விழித்திருந்து, தன் ஆத்தும இரட்சிப்புக்கு உண்மையாய்க் கவலைப்படவேண்டும். மனத்தெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்கள், ஏனெனில் உங்கள் எதிரியாகிய பிசாசு கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போலே எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடி சுற்றித்திரிகிறது (க பேதுரு ரு, அ).

III. கிறிஸ்தமான சபையைப்பற்றி நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

க. அதிலே எப்போதும் நல்ல மனுஷரும் பொல்லாத மனுஷரும் உண்டு. இந்த வயலில் எப்போதும் கோதுமையும் களையும் உண்டு. ஏனென்றால் பராபரன் நல்ல விதையை விதைத்து, மனுஷரைத் தெய்வபத்தியுள்ளவர்களாக்குகிறபோது, பிசாசு தன்னுடைய களையை விதைக்கவும், மனுஷரைப் பாவத்துக்குச்சோதித்து அவர்களைக் கெடுக்கவும் வரும்.

உ. கடைசிநாள் வரையில் குணப்படாதவர்கள் கிறிஸ்தமான சபையிலிருந்து முழுதும் நீக்கப்படமா[illegible]ர்கள். ஏனென்றால் களை அறுப்புநாள் வரையில் எப்[illegible]மிருக்கிறதோ, அப்படியே குணப்படாதவர்களும் விசுவா[illegible]ளோடு கூட கடைசிநாள் வரையிலும் இருப்பார்கள்.

IV. தெய்வபத்தியுள்ள விசுவாசிகளைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர்கள் குணப்படாதவர்களால் மிகவும் வருத்தப்பட்டுத் துன்பப்படுவார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் களை, முள், குறுக்கு என்கிற குணப்படாதவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறபடியால், அவர்கள் இவர்களாலே குத்துண்டு வருத்தப்படுகிறார்கள். அப்படியே பவுல் அப்போஸ்தலன்: கிறிஸ்துவுக்குள் தெய்வபத்தியாய்ச் சீவனம்பண்ண மனதாயிருக்கிற அனைவருந் துன்பப்படுவார்கள் என்று சொல்லுகிறான் (உ தீமோத்தேயு ங, ௰உ).

உ. குணப்படாதவர்கள் விசுவாசிகளினிமித்தம் இப்பூமியிலே இருக்கும்படி விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே களைகள் கோதுமைகளினிமித்தம் வயலில் விட்டுவிடப்பட்டன. தேவபத்தியுள்ள மனுஷர்கள் இருக்கிறவரையில் மாத்திரம் குணப்படாதவர்கள் பிழைப்பார்கள். அவர்களை விட்டுப் போனவுடனே குணப்படாதவர்கள் ஒழிந்துபோவார்கள். அப்படியே லோத் சோதோமை விட்டுப் புறப்பட்டவுடனே அந்த ஊரார் எல்லாரும் அழிந்துபோனார்கள்.

ங. தெய்வபத்தியுள்ள விசுவாசிகள் லோகத்தின் முடிவிலே மோட்சத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள். கோதுமைகளஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படுகிறதுபோல், விசுவாசிகளும் மோட்சத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவார்கள். எப்படியெனில், அவர்கள் மரித்தவுடனே அவர்களுடைய ஆத்துமந் தெய்வதூதர்களைக் கொண்டு கிறிஸ்துவின் மடியிலே அதாவது பரதீசிலே கொண்டுபோகப்படும். கடைசிநாளிலே அவர்களுடைய சரீரங்களும் நித்திய சீவனுக்கென்று எழுப்பப்படும்.

V. குறிப்பிடாதவர்களைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறது.

அவர்கள் வேதனைப் படும்படிக்கு நித்திய நரகத்தின் அக்கினி அவர்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. களைகள் எப்படி அக்கினியில் போடப்படுகிறதோ, அப்படியே குணப்படாத யாவரும் நரகத்தின் அக்கினியில் தள்ளப்படுவார்கள். ஆகலால் நரகத்தின் நித்திய அக்கினிக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியாக நாம் சகல பாவங்களுக்கும் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டியது அவசியம். நாம் அப்படிச் செய்ய கர்த்தர் நம்மை வழி எழுப்பித் துணைசெய்வாராக.

[illegible] குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரனுக்குச் சதாகாலங்களாகக் கனமும் மகிமையும் துதியும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பின்வரும் ௬-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௧௮.)

சுவி. மத்தே. ௧௭, ௧—௯.

ஆறு நாளைக்குப் பிற்பாடு இயேசு பேதுருவையும் யாக்கோபையும் அவன் தம்பி யோவானையுங் கூட்டிக்கொண்டு, தனிப்புற உயர்ந்த பருவதத்தின்மேல் அழைத்துப்போய், 2 அவர்களுக்கு முன்பாக மறுரூபமானார். அவர் முகஞ் சூரியனைப்போலே பிரகாசித்தது; அவர் வஸ்திரங்களோ வெளிச்சத்தைப்போல் வெண்மையாயிற்று. 3 இதோ, மோசேயும் எலியாவும் அவர்களுக்குத் தரிசனையாகி, அவரோடே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். 4 அப்பொழுது பேதுரு பிரத்தியுத்தாரமாக இயேசுவுடனே: ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது; உமக்குச் சித்தமானால் இங்கே மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம், உமக்கொன்றும் மோசேக்கொன்றும் எலியாவுக்கொன்றும் என்றான். 5 அவன் இன்னம் பேசுகையில், இதோ, ஒளியுள்ள மேகம் அவர்கள்மேல் நிழலிட்டதுமல்லாமல், இதோ, மேகத்திலிருந்து: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறார்; இவர் சொல் கேளுங்கள் என்கிற ஒரு சத்தம் பிறந்தது. 6 சீஷர்கள் இதைக்கேட்டு முகங்குப்புற விழுந்து மிகவும் பயந்தார்கள். 7 அப்பொழுது இயேசு சேர்ந்துவந்து, அவர்களைத் தொட்டு: எழுந்திருங்கள், பயப்படாதேயுங்கள் என்றார். 8 அவர்கள் தங்கள் கண்களை ஏறெடுக்கையில் இயேசு ஒருவரைத் தவிர ஆரையுங் காண இல்லை. 9 அவர்கள் பருவதத்திலிருந்திறங்குகிறபோது இயேசு அவர்களுக்கு: மனுஷனுடைய குமாரன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும் மட்டும் இந்தத் தரிசனையை ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதேயுங்கள் என்று கற்பித்தார்.

1\. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் என்னத்தைப் பற்றியது.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நாதர் மறுரூபமானதைப் பற்றியது.

2\. கிறிஸ்துவின் மறுரூபமாகுதல் என்ன.

இயேசு நாதருடைய தெய்வீக வல்லமையும் மகிமையும் விளங்கும்படியாக அவருடைய புறம்பான ரூபத்தின் அதிசயமான மாறுதலாம். இந்த மறுரூபத்தைப்பற்றி: அவருடைய முகஞ் சூரியனைப்போலே பிரகாசித்தது, அவர் வஸ்திரங்களோ வெளிச்சத்தைப்போல வெண்மையாயிற்று என்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௨).

3\. இயேசுநாதர் எந்த சுபாவத்தின்படி மறுரூபமாகி மகிமைப்பட்டார்.

தம்முடைய மனித சுபாவத்தின்படியே. ஏனென்றால் தமது தேவசுபாவத்தின்படியே அவர் யாதொரு மாறுதலில்லாத நித்திய பிரகாசமும் மகிமையுமுள்ளவர்.

4\. இந்த மறுரூபமாகுதல் எப்போது சம்பவித்தது.

இயேசு இரட்சகர் பிலிப்பு செசரியா என்ற திசைகளில் வந்து, தம்முடைய பாடுகளையும் மரணத்தையுந் தமது சீஷர்களுக்கு அறிவித்த ஆறு நாளைக்குப் பிற்பாடுதான்.

5\. இந்த மறுரூபமாகுதல் எந்த இடத்தில் உண்டாயிற்று.

கலிலேயா நாட்டிலுள்ள ஒரு உயர்ந்த மலையிலே.

6\. இந்தப் பருவதத்தில் ஏறி, இயேசுநாதர் யாரரை அழைத்துக்கொண்டு போனார்.

பேதுருவும் யோவானும் அவன் சகோதரன் யாக்கோபுமாகிய இம்மூன்று சீஷர்களையுந்தான். பிந்தின சமயத்திலே கெத்செமனே தோட்டத்தில் இயேசுநாதருடைய மகா பெரிய தாழ்மையைக் கண்ட இந்தச் சீஷர்கள், இச்சமயத்தில் அவருடைய மகிமையைப் பார்க்க அவர்களுக்கு இடமுண்டாயிற்று. ஆகலால் அவர்கள் பிற்பாடு: பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவரின் மகிமையாக அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம் என்றார்கள் (யோவா. ௧, ௧௪).

7\. இயேசுவானவர் மறுரூபமான இந்தச் சமயத்தில் வேறொருவருங் கூட இருக்கவில்லையா.

ஆம், கிறிஸ்துநாதர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முன்பாக மறுரூபமானபோது, மோசேயும் எலியாவும் அவர்களுக்குத் தரிசனையாகி, அவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்களென்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

8\. இந்த மோசே என்பவன் ஆர்.

அவன் பாரோ ராஜா ஏற்படுத்தின் காலத்தில் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசியாயிருந்தவன். அவனைக்கொண்டு பராபரன் தமது சனமாகிய இஸ்ரவேல் சனத்தை எகிப்து தேசத்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டுபோனார். அவன் மூலமாகக் கர்த்தர் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சீனாய் மலையிலிருந்து கொடுத்தார். ஒருவனுமில்லை இவன் கல்லறையைக் காணக்கூடாமற் பராபரன் தாமே இந்த தமது ஊழியக்காரனை அடக்கம்பண்ணினார் (௫ மோ. ௩௪, ௬).

9. எலியா என்பவன் யார்.

இவனும் கர்த்தருடைய ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசியாயிருந்தான். அவன் அநேகம் அற்புதங்களை நடப்பித்து, கர்த்தருக்கு உண்மையாய் ஊழியஞ்செய்தபிற்பாடு, கடைசியாக அவன் சுழல்காற்றிலே பரமண்டலத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான் (௨ இரா. ௨, ௧௧).

10. கிறிஸ்துநாதர் மறுரூபப்படுகையில் இந்த இரண்டு தீர்க்கதரிசிகளும் ஏன் காணப்பட்டார்கள்.

இவர்கள் இரண்டு பேரும் வெவ்வேறு விதமாய் கிறிஸ்துநாதருக்கு முன்னடையாளமாயிருந்தார்கள். எப்படியென்றால் மோசே கிறிஸ்துநாதரைப் பற்றி: என்னைப் போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உன் பராபரனாகிய கர்த்தர் உனக்கு உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப் பண்ணுவார், அவரைக் கேட்பீர்களாக என்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறான் (௫ மோ. ௧௮, ௧௫). எலியாவும் பரமண்டலத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதினால், கிறிஸ்துநாதரும் பரமண்டலத்துக்கு ஏறுவாரென்கிறதற்கு முன்னடையாளமாயிருந்தான்.

11. இந்தத் தீர்க்கதரிசிகள் கிறிஸ்துநாதரோடு எதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கிறிஸ்துவானவர் எருசலேமிலே நிறைவேற்றப்போகிற அவருடைய முடிவைக் குறித்துத்தானது: இயேசுவானவருடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையுங் குறித்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

12. அந்த மூன்று சீஷர்களும் இந்தத் தீர்க்கதரிசிகளை அறிந்தார்களா.

ஆம், அறிந்தார்கள். எனென்றால் பேதுரு கிறிஸ்துநாதருக்கு: ஆண்டவரே, நாம் இங்கேயிருக்கிறது நல்லது, உமக்குச் சித்தமானால், இங்கே மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம், உமக்கொன்றும், மோசேக்கொன்றும், எலியாவுக்கொன்றும் என்றான்.

13. பேதுரு ஏன் பருவதத்திலே இருக்க விரும்பினான்.

௧. தனக்குண்டான பெரிய சந்தோஷத்தினிமித்தம். எனென்றால் அவன் அங்கே கர்த்தருடைய பெரிய மகிமையைக் கண்டதுமல்லாமல், கர்த்தரோடும் அந்தத் தீர்க்கதரிசிகளோடும் பாக்கியமான ஐக்கியத்திலிருந்தான். ஆகையால் அவன்: ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது என்றான்.

௨. தனக்குண்டான பெரிய பயத்தினிமித்தம். எனென்றால் பேதுரு இந்த மகிமையான தரிசனையைக் கண்டபடியால் பயந்து, தான் பேசுகிறது இன்னதென்று அறியாமல், சொன்னான். ஆதலால் அவன் மூன்று கூடாரங்களைப் போட யோசனையாயிருந்தான். அந்த மூன்று கூடாரங்களும் தனக்கும் மற்ற சீஷர்களுக்குமல்ல, கிறிஸ்துவுக்கொன்றும், மோசேக்கொன்றும், எலியாவுக்கொன்றுமாகத்தான்.

14. கிறிஸ்துநாதர் மறுரூபப்படுகையில் இன்னம் என்ன சம்பவித்தது.

அவன் இன்னம் பேசுகையில் இதோ, ஒளியுள்ள மேகம் அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது. அல்லாமல், இதோ, மேகத்திலிருந்து: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேச குமாரனாயிருக்கிறார், இவர் சொல் கேளுங்கள் என்கிற ஒரு சத்தம் பிறந்தது (௫).

15. இந்தச் சத்தம் யாருடையதாயிருந்தது.

அது பரமபிதாவாகிய பராபரனுடைய சத்தந்தான். அவர் அதிலே தமது குமாரனாகிய இயேசுநாதருக்குச் சாட்சிகொடுத்து, எல்லா மனுஷரும் இவரைக் கேட்கவேண்டுமென்று உத்தரவுகொடுத்தார்.

16. அந்த ஒளியுள்ள மேகமானதென்ன.

இது பராபரனுடைய கிருபையுள்ள சன்னதிக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் அடையாளமாயிருந்தது. கிறிஸ்துநாதர் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் பிதாவாகிய பராபரன் வானத்திலிருந்து இந்த வார்த்தைகளையே தமது குமாரன் பேரில் சொன்னபோது, பரிசுத்த ஆவியானவர் புறா ரூபமாய்த் தம்மையே வெளிப்படுத்தினது எப்படியோ; அப்படியே அவர் இந்தச் சமயத்திலுந் தம்மை இந்த மேகத்தினாலே வெளிப்படுத்தினாரென்று நினைக்கலாம்.

17. இது சம்பவிக்கையில் இயேசுவானவருடைய சீஷர் என்ன செய்தார்கள்.

சீஷர்கள் இதைக் கேட்டு முகங்குப்புற விழுந்து மிகவும் பயந்தார்கள். அப்போது இயேசு சேர்ந்து வந்து, அவர்

களைத் தொட்டு: எழுந்திருங்கள், பயப்படாதேயுங்கள் என்றார் என்று எழுதியிருக்கிறது (௭).

18. இந்த மறுரூபமாகுதல் வெகுநேரமாய் உண்டாயிருந்ததா.

இல்லை, அவர்கள் தங்கள் கண்களை ஏறெடுக்கையில் இயேசு ஒருவரைத் தவிர யாரையுங் காணவில்லை என்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது (௮).

19. இயேசுநாதர் ஏன் எப்போதும் இந்த மகிமையிலேயே நிலைத்திருக்கவில்லை.

அவர் அப்போது இன்னந் தமது தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்தபடியால் தான். அதிலே இருக்கையில் அவர் மனுஷசாதிகளுக்காகப் பாடுபட்டு மரிக்கும்படிக்குத் தமது தெய்வீக மகிமையையும் வல்லமையையும் விட்டிருந்தார். ஆம், இயேசுவானவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, ஊழியக்காரனுருவெடுத்து, மனுஷர் சாயலாகி, வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டு, தம்மைத்தாம் தாழ்த்தி, மரணபரியந்தம் சிலுவையினுடைய மரணபரியந்தமே கீழ்ப்படிந்தவரானார் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறான் (பிலிப். ௨, ௬-௮). கர்த்தருடைய சீஷர்கள் அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும் வரையில் அவருடைய மறுரூபமாகுதலைப் பற்றி யாருக்குஞ் சொல்லாதிருக்கும்படி கற்பித்ததற்கு இதுவே காரணமாயிருக்கிறது.

20. கிறிஸ்துநாதர் அப்போது ஏன் மறுரூபமானார்.

௧. தாம் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே தமது சீஷர்களுக்குத் தம்முடைய தெய்வீக மகிமையைக் காண்பிக்கும்படிக்குத்தான். ஏனென்றால் இந்த அவருடைய மகிமை பொதுவாகக் காணப்படாததாக இருந்தும், அது தாழ்ந்த நிலைமையிலுங் கூட அவருக்கு இருந்தது. அவர் அதை இந்தச் சமயத்தில் விசேஷித்த பிரகாரமாக வெளிப்படுத்தினார்.

௨. எல்லா விசுவாசிகளுந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் மோட்சத்திலே அடையப்போகிற பெரிய நன்மையை நமக்குக் காண்பிக்கும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவினுடைய இந்த மகிமையான மறுரூபமாகுதல் விசுவாசிகளுக்கு வரப்போகிற மகிமைக்கும் பாக்கியத்துக்கும் அடையாளமாக இருக்கிறதேயொழிய வேறல்ல. நம்முடைய சஞ்சரிப்போவெனில் பரமண்டலங்களிலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவாகிய இரட்சகரை வரப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் தமக்கு

எல்லாவற்றையுங் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ளும் வல்லமையான தம்முடைய பலத்தின்படியே, நம்முடைய தாழ்மையான சரீரத்தைத் தம்முடைய மகிமையான சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபப்படுத்துவார் (பிலி. ௩, ௨௰. ௨௧).

படிப்பினை.

21. கிறிஸ்துநாதர் மறுரூபமானதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

௧. அவருடைய மனுஷீக சுபாவத்தின்படியேயும் அவருக்குத் தெய்வீக மகிமையுண்டு. இந்த மகிமை அவருடைய தாழ்ந்த நிலைமையிலே பொதுவாய் மறைக்கப்பட்டிருந்தும், அது சில சமயங்களில் வெளியரங்கமாய்க் காணப்பட்டது. இப்போதோ அவருடைய உயர்ந்த நிலைமையிலே அது பரிபூரணமாக வெளியரங்கமாயிருக்கும்.

௨. கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான தேவனும் பரமபிதாவாகிய பராபரனுடைய ஒன்றான குமாரனுமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பிதாவாகிய பராபரன் தாமே: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று வானத்திலிருந்து இவரைப்பற்றி சாட்சிகொடுக்கிறார்.

௩. கர்த்தராகிய பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவன் எவனோ, அவன் கிறிஸ்துவானவரை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பிதாவாகிய பராபரன் அவரைப்பற்றி: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நமது நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று சொன்னபடியால், மெய்யான விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற மனுஷனும் கர்த்தருக்குப் பிரியமான பிள்ளையாயிருக்கிறானென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினிமித்தம் பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறதாவது: பிரியமானவருக்குள் தாம் நம்முடையமேல் வைத்தருளின தமது கிருபையினுடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக, நம்மைத் தம்முடைய இஷ்டமான சித்தத்தின்படியே இயேசுகிறிஸ்துமூலமாகத் தமக்குப் புத்திரசுவிகாரத்துக்கென்று முன்குறித்திருக்கிறார் (எபேசி. ௧, ௫. ௬).

௪. மனுஷர் யாவரும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஏனென்றால் பரமபிதாவாகிய பராபரன் வானத்திலிருந்து கிறிஸ்துவுக்காக அந்தச் சாட்சியைக் கொடுத்தபோது: இவர் சொல் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படியே பராபரன் வேறிடத்திலும்: நம்முடைய சொல்லைக் கேளாதவனை நாம் விசாரிப்போம் என்று சொல்லுகிறார் (௫ மோ. ௰௮, ௰௯).

களைத் தொட்டு: எழுந்திருங்கள், பயப்படாதேயுங்கள் என்றார் என்று எழுதியிருக்கிறது (கூ. எ).

18. இந்த மறுரூபமாகுதல் வெகுநேரமாய் உண்டாயிருந்ததா,

இல்லை, அவர்கள் தங்கள் கண்களை ஏறெடுக்கையில் இயேசு ஒருவரைத் தவிர யாரையுங் காணவில்லை என்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது (அ).

19. இயேசுநாதர் ஏன் எப்போதும் இந்த மகிமையிலேயே நிலைத்திருக்கவில்லை.

அவர் அப்போது இன்னந் தமது தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்தபடியால் தான். அதிலே இருக்கையில் அவர் மனுஷசாதிகளுக்காகப் பாடுபட்டு மரிக்கும்படிக்குத் தமது தெய்வீக மகிமையையும் வல்லமையையும் விட்டிருந்தார். ஆம், இயேசுவானவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணாமல், தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, ஊழியக்காரனுருவெடுத்து, மனுஷர் சாயலாகி, வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டு, தம்மைத் தாம் தாழ்த்தி, மரணபரியந்தம் சிலுவையினுடைய மரணபரியந்தமே கீழ்ப்படிந்தவரானார் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறான் (பிலிப். உ, ௬–அ). கர்த்தருடைய சீஷர்கள் அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும் வரையில் அவருடைய மறுரூபமாகுதலைப் பற்றி யாருக்குஞ் சொல்லாதிருக்கும்படி கற்பித்ததற்கு இதுவே காரணமாயிருக்கிறது.

20. கிறிஸ்துநாதர் அப்போது ஏன் மறுரூபமானார்.

க. தாம் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே தமது சீஷர்களுக்குத் தம்முடைய தெய்வீக மகிமையைக் காண்பிக்கும்படிக்குத்தான். ஏனென்றால் இந்த அவருடைய மகிமை பொதுவாகக் காணப்படாததாக இருந்தும், அது தாழ்ந்த நிலைமையிலுங்கூட அவருக்கு இருந்தது. அவர் அதை இந்தச் சமயத்தில் விசேஷித்த பிரகாரமாக வெளிப்படுத்தினார்.

உ. எல்லா விசுவாசிகளுந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் மோட்சத்திலே அடையப்போகிற பெரிய நன்மையை நமக்குக் காண்பிக்கும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவினுடைய இந்த மகிமையான மறுரூபமாகுதல் விசுவாசிகளுக்கு வரப்போகிற மகிமைக்கும் பாக்கியத்துக்கும் அடையாளமாக இருக்கிறதேயொழிய வேறல்ல. நம்முடைய சஞ்சரிப்போவெனில் பரமண்டலங்களிலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவாகிய இரட்சகரை வரப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர் தமக்கு

எல்லாவற்றையுங் கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ளும் வல்லமையான தம்முடைய பலத்தின்படியே, நம்முடைய தாழ்மையான சரீரத்தைத் தம்முடைய மகிமையான சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபப்படுத்துவார் (பிலிப். ௩, உ௰. உக).

படிப்பினை.

21. கிறிஸ்துநாதர் மறுரூபமானதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதென்ன.

க. அவருடைய மனுஷீக சுபாவத்தின்படியேயும் அவருக்குத் தெய்வீக மகிமையுண்டு. இந்த மகிமை அவருடைய தாழ்ந்த நிலைமையிலே பொதுவாய் மறைக்கப்பட்டிருந்தும், அது சில சமயங்களில் வெளியரங்கமாய்க் காணப்பட்டது. இப்போதோ அவருடைய உயர்ந்த நிலைமையிலே அது பரிபூரணமாக வெளியரங்கமாயிருக்கும்.

உ. கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான தேவனும் பரமபிதாவாகிய பராபரனுடைய ஒன்றான குமாரனுமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பிதாவாகிய பராபரன் தாமே: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று வானத்திலிருந்து இவரைப்பற்றி சாட்சிகொடுக்கிறார்.

௩. கர்த்தராகிய பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவன் எவனோ, அவன் கிறிஸ்துவானவரை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பிதாவாகிய பராபரன் அவரைப்பற்றி: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நமது நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று சொன்னபடியால், மெய்யான விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற மனுஷனும் கர்த்தருக்குப் பிரியமான பிள்ளையாயிருக்கிறானென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதினிமித்தம் பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறதாவது: பிரியமானவருக்குள் தாம் நம்முடையமேல் வைத்தருளின தமது கிருபையினுடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக, நம்மைத் தம்முடைய இஷ்டமான சித்தத்தின்படியே இயேசுகிறிஸ்துமூலமாகத் தமக்குப் புத்திரசுவிகாரத்துக்கென்று முன்குறித்திருக்கிறார் (எபேசி. க, ரு, ௬).

௪. மனுஷர் யாவரும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஏனென்றால் பரமபிதாவாகிய பராபரன் வானத்திலிருந்து கிறிஸ்துவுக்காக அந்தச் சாட்சியைக் கொடுத்தபோது: இவர் சொல் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படியே பராபரன் வேறிடத்திலும்: நம்முடைய சொல்லைக் கேளாதவனை நாம் விசாரிப்போம் என்று சொல்லுகிறார் (உ மோ. ௰அ, ௰௯).

௫. ஒரே தேவத்துவத்தில் மூன்று ஆட்கள் உண்டு. அது கிறிஸ்துநாதருடைய இந்த மறுரூபமாகுதலினால் விளங்கும். எப்படியெனில், பரமபிதா சத்தமிட்டு: இவர் நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று சொல்லுகிறார். பராபரனுடைய குமாரன் இந்தப் பருவதத்திலே மறுரூபப்பட்டார். பரிசுத்த ஆவியானவர் பருவதத்திலிருக்கிறவர்கள் மேல் ஒளிவான மேகத்தினால் நிழலிட்டார்.

௬. கிறிஸ்துவினுடைய இந்த மறுரூபத்தினால் நித்தியசீவனுக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் மகிமையும் இன்னதென்பதைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அது என்னவெனில்:

a. அவர்களுடைய சரீரம் பிரகாசமும் மகிமையுமாம். கிறிஸ்துநாதருடைய முகம் சூரியனைப்போல் பிரகாசித்ததென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது. அப்படியே தெரிந்துகொள்ளப் பட்டவர்களும் சகல நிர்ப்பந்தங்களையுஞ் சரீர பெலஈனத்தையுங் கல்லறையிலே போட்டுவிட்டு, பிரகாசமுள்ள மகிமையான சரீரங்களோடு கடைசி நாளிலே எழுந்திருப்பார்கள். ஆம், நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் இராச்சியத்திலே சூரியனைப்போல் பிரகாசிப்பார்கள் (மத். ௰௩, ௪௩).

b. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் ஐக்கியம். கிறிஸ்துவானவர் மறுரூபமாகையில் மோசேயும் எலியாவுங் காணப்பட்டார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நித்திய சீவனிலும் நாம் எல்லாந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும் முற்பிதாக்களையுந் தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்போஸ்தலரையும் இரத்தசாட்சிகளையுங் கண்டு, அவர்களோடு நமது கர்த்தராகிய பராபரனைப் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரிப்போம்.

c. பராபரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்தல். ஏனென்றால் சீஷர் கிறிஸ்துவானவரை அவருடைய மகிமையிலே கண்டார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது. ஆகையால் சீஷர்கள் அவருடைய மகிமையிலே கிறிஸ்துவானவரையும் அவருடைய பிதா தாமே வெளிப்படுத்தின ஒளியுள்ள மேகத்தையுங் கண்டு, அவருடைய சத்தத்தையுங் கேட்டார்கள். அப்படிப்போல் அர்ச்சயசிஷ்டர்களும் மோட்சத்திலிருக்கும் பராபரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்து, அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பார்கள். அதைப்பற்றி யோவான் அப்போஸ்தலன் எழுதினதாவது: பிரியமானவர்களே, இப்போது பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம், நாம் என்னமாயிருப்போமென்று இன்னம் வெளியரங்கமானதில்லை, அவர் வெளிப்படும்போதோவெனில், அவருக்குச் சாயலா

யிருப்போம் என்கிறதை அறிந்திருக்கிறோம்; ஏனெனில் அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்போம் (௧ யோவா. ௩, ௨).

d. சொல்லிமுடியாத சந்தோஷமும் உத்தம பாக்கியமும். பேதுரு அப்போஸ்தலன் இயேசுவானவருடைய மறுரூபமாகுதலைக் கண்டு: ஆண்டவரே, நாம் இங்கேயிருக்கிறது நல்லதென்றான். அப்படியே வானத்திலிருக்கிற தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும்: இங்கேயிருக்கிறது நல்லதென்று சொல்வார்கள். அதைப்பற்றி: பராபரனுடைய வலதுபாரிசத்திலே செல்வ பாக்கியங்கள் என்றென்றைக்கும் இருக்குமென்று தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங்கீதம் ௰௬, ௰௧).

22. பருவதத்திலே கிறிஸ்துநாதரோடே கூட இருந்த அந்த மூன்று சீஷர்களாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. மனுஷர் பொதுவாகத் துன்பமில்லாமல் மோட்சத்துக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். பேதுரு அந்தப் பருவதத்திலே இருக்கப் பிரியமாயிருந்து: ஆண்டவரே, நாம் இங்கேயிருக்கிறது நல்லதென்றான். ஆனால் மெய்யான பாக்கியத்தை அடையுமுன்னே மிகவும் பாடுபட்டுத் துன்பங்களைச் சகிக்கவேண்டும் என்பதை அவன் அறியாதிருந்தான். இது இயல்பாக மனுஷர் குணந்தான். அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு பாடுபட மனதாயிராதிருந்தும் அவரோடு ஆளுகை செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

௨. மோட்சத்திலே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் ஒருவரை யொருவர் அறிவார்கள். பேதுரு அப்போஸ்தலன் மோசேயையும் எலியாவையும் இதற்குமுன்னே பார்த்திராதவனாயிருந்தும், அவன் அவர்களைப் பருவதத்திலே கண்டவுடனே அறிந்துகொண்டான். அப்படியே மோட்சத்திலிருக்கிறவர்கள் ஒருவரை யொருவர் அறிவார்கள்.

௩. பெலவீன மனுஷராகிய நாம் இச்சீவனிலே பராபரனுடைய மகிமையான தரிசனையைப் பார்த்துச் சகிக்கக்கூடாது. கிறிஸ்துவின் இந்த மூன்று சீஷர்கள் கர்த்தரை அவருடைய மகிமையிலே கண்டு, பரமபிதாவின் சத்தத்தைக் கேட்டபோது, முகங்குப்புற விழுந்து மிகவும் பயந்தார்களென்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெலவீனம் இச்சீவனிலே எல்லா மனுஷருக்கும் இருக்கும். ஆதலால் பராபரனைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்ட மோசேக்குக் கர்த்தர்: நீ நம்முடைய முகத்தைப் பார்க்கமாட்டாய், ஏனெனில் ஒரு மனிதனும் நம்மைப்

பார்த்து உயிரோடிருக்கக் கூடாது என்றார் (௨ மோசே ௩௩, ௨௰).

ச. மோட்சத்தை அடைய விரும்புகிற யாவரும் இந்த லோகத்திலே அநேகம் துன்பங்களையும் வருத்தங்களையுஞ் சகிக்கவேண்டும். இந்த மூன்று சீஷர்கள் அந்த உயர்ந்த மலையில் ஏறி, அங்கே நித்திய சீவனைக் கொஞ்சமாக ருசித்துப் பார்த்தாலும், அவர்கள் பிந்தின ஓர் சமயத்திலே கெத்செமனே தோட்டத்திலும் இயேசுவானவரோடு கூடவந்து, அங்கே அவருடைய மகாபெரிய தாழ்மையையும் துயரத்தையும் ஆத்தும வேதனையையும் பார்க்கவேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். ஆம், அவர்களே மோட்சத்தின் பரிபூரண சந்தோஷத்தை அடையுமுன்னே வெகுபாடுகளைப் படவேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். அப்படியே கர்த்தருடைய எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் சம்பவிக்கும். அவர்கள் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் (நடபடி ௰௪, ௨௨).

ரு. மோட்சத்தை அடைய விரும்புகிற அனைவரும் விசுவாசத்திலும் சிநேகத்திலும் பொறுமையிலுங் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். நீதியின் இந்த மூன்று கனிகளைக் கர்த்தர் அந்த மூன்று சீஷர்களினால் குறிக்கிறார். எப்படியெனில், பேதுரு நம்பிக்கையுள்ள விசுவாசத்துக்கும், யோவான் உத்தம சிநேகத்துக்கும் யாக்கோபு பொறுமைக்கும் முன்னடையாளமாம். முடிவு பரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவானென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மத். ௰, ௨௨).

அந்த நமது அருமை இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவானவருக்கும், அவருடைய பரமபிதாவுக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் என்றென்றைக்குங் கனமும் புகழ்ச்சியும் மகிமையும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

எழுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௭௮.)

சுவி. மத்தேயு ௧—௰௬.

அதேதென்றால் பரராச்சியம் வீட்டெசமானாகிய ஒரு மனுஷ
னுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. அவன் தன் திராட்சத் தோட்டத்
துக்கு வேலையாட்களைக் கூலி பொருந்தி அழைக்க அதிகாலமே புறப்
பட்டான். 2 வேலையாட்களுடனே நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பணம்
என்று பொருந்திக்கொண்டு, அவர்களைத் தன் திராட்சத்தோட்

டத்துக்கு அனுப்பினான். 3 மூன்றாம் மணி வேளையிலும் புறப்பட்டு,
கடைத் தெருவிலே வீணராய் நிற்கிற வேறே சிலரைக் கண்டான்.
4 அவர்களுடனே: நீங்களும் இந்தத் திராட்சத் தோட்டத்திற்குப்
போங்கள், நியாயமானபடி உங்களுக்குத் தருவேனென்றான்.
5 அவர்கள் போனார்கள். திரும்பவும் ஆறும் ஒன்பதாம் மணி
வேளையில் புறப்பட்டு, அவ்விதமாய்ச் செய்தான். 6 பதினோராம்
மணி வேளையிலும் அவன் புறப்பட்டு, வீணராய் நிற்கிற வேறே சில
ரைக் கண்டு, அவர்களுடனே: நீங்கள் பகல் முழுவதும் இங்கே
வீணராய் நிற்பானேனென்றான். 7 அவர்களுடனே: எங்களை ஆரும்
வேலை கொண்டதில்லை என்றார்கள். அவர்களுடனே: நீங்களுந் தி
ராட்சத் தோட்டத்துக்குப் போங்கள், நியாயமானபடி வாங்கிக்
கொள்ளுவீர்களென்றான். 8 அஸ்தமனமானபோதோவெனில், திரா
ட்சத் தோட்டத்துக்கு எசமான் தன் காரியக்காரனுடனே: நீ
வேலையாட்களை அழைத்து, பிந்தினோர் துவக்கி முந்தினோர்மட்டுக்
கும் அவர்களுக்குக் கூலியைக் கொடு என்றான். 9 அப்படியே பதி
னோராம் மணி வேளையில் வேலைகொள்ளப்பட்டவர்கள் வந்து, ஒவ்
வொரு பணத்தை வாங்கினார்கள். 10 பிறகு முந்தினோர் வந்து,
தங்களுக்கு அதிகம் வருமென்று எண்ணியிருந்து, அவர்களும் ஒவ்
வொரு பணத்தை வாங்கினார்கள். 11 வாங்கி, வீட்டெசமானுக்கு
விரோதமாய் முறுமுறுத்து, 12 இந்தப் பிந்தினவர்கள் ஒரே மணி
நேரம் வேலைசெய்தார்கள்; நீரோ அவர்களைப் பகலின் பாரத்தை
யும் வெய்யிலையுஞ் சகித்த எங்களுக்குச் சரியாக்கினீர் என்றார்கள்.
13 அவனோவெனில் பிரத்தியுத்தாரமாக அவர்களில் ஒருவனுக்குச்
சொன்னதாவது: சிநேகிதனே, உனக்கு நான் அநியாயஞ் செய்ய
இல்லை. நீ என்னுடனே ஒரு பணத்துக்குச் சம்மதித்துக்கொண்
டது இல்லையோ. 14 உன்னுடையதை நீ வாங்கிக்கொண்டுபோ;
ஆனால் உனக்குக் கொடுத்ததுபோல் இந்தப் பிந்தினவனுக்குங்
கொடுக்க எனக்கு மனதுண்டு. 15 அல்லது நான் என்னுடையதை
என் மனதின்படியே செய்ய எனக்கு அதிகாரம் இல்லையோ. அல்
லவென்று நான் நல்லவனாகையால், நீ வன்கண்ணனாயிருக்கிறாயோ
என்றான். 16 இவ்விதமாகப் பிந்தினோர் முந்தினோரும், முந்தினோர்
பிந்தினோருமாயிருப்பார்கள். அதேதென்றால் அழைக்கப்பட்டவர்
கள் அநேகம், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ கொஞ்சம் என்
றார்.

1. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குப் பேரென்ன.

எழுபதாம் நாளென்கிற ஞாயிறு. இந்த நாள் முதற்கொண்டு கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைவரையில் எழுபது நாளாகிறபடியால், எழுபதாம் நாளென்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

நமது கர்த்தராகிய இயேசுநாதர் தம்முடைய சபையைப்பற்றிச் சொன்ன அருமையான ஒரு உவமை. அவர் அதை ஒரு திராட்சத் தோட்டத்திற்கு ஒப்பிட்டு: வான

* Catech. Sermons.

ராச்சியம் வீட்டெசமானாகிய ஒரு மனுஷனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது. அவன் தன் திராட்சத் தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களைக் கூலிபொருந்தி அழைக்க அதிகாலமே புறப்பட்டானென்று சொன்னார்.

3. கர்த்தர் வானராச்சியம் என்பதினால் குறிக்கிறதென்ன.

இப்பூமியிலிருக்கும் கிறிஸ்தமான சபை, அதாவது: இயேசுகிறிஸ்துவை மெய்யான விசுவாசத்தினாலே விசுவாசிக்கிற விசுவாசிகளுடைய கூட்டந்தான். இந்தச் சபையைப் பற்றி நாம் நமது விசுவாசப் பிரமாணத்திலே: பொதுவான பரிசுத்த சபை உண்டென்று விசுவாசிக்கிறேன் அதாவது, இந்த லோகத்திலே இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற மனுஷர் உண்டென்றும், அவர்களில் நான் ஒருவனாயிருக்கிறேனென்றும் விசுவாசிக்கிறேனென்பதாய் அறிக்கையிடுகிறோம்.

4. இந்தக் கிறிஸ்தமான சபை ஏன் வானராச்சியமென்று அழைக்கப்படுகிறது.

இப்பூமியிலே கிறிஸ்தமான சபையின் மெய்யான அவயவங்கள் எல்லாரும் வானத்திலே சேர்ந்து நித்திய சீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறபடியால்.

5. இயேசுவானவர் இந்தக் கிறிஸ்தமான சபையை எதற்கு ஒப்பிடுகிறார்.

திராட்சத் தோட்டத்துக்கு. அதற்கு எசமான் வேலையாட்களைக் கூலிபொருந்தி அழைக்கிறானென்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

6. இந்தத் திராட்சத் தோட்டத்திற்கு எசமான் ஆர்.

பராபரனாகிய கர்த்தர்தாமே. ஏனென்றால் அவர் தமது சுய கையின் வல்லமையினாலே இந்த ஞான திராட்சத் தோட்டத்தை நாட்டினார்.

7. இந்தத் தோட்டத்திலே வேலையாளாக அழைக்கப்படுகிறவர்கள் ஆர்.

எல்லா மனுஷருந்தான். ஏனென்றால் சகல ம[illegible]சாதியும் குணப்பட்டு, கிறிஸ்தமான சபையிலே பிரவேசித்து வேலை செய்ய, அதாவது அவர்கள் பராபரனாகிய கர்த்தரை விசுவாசித்து, அவரை வணங்கி, அவருடைய கற்பனையின்படியே நடந்து, அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவேண்டுமென்பதே அவருடைய சித்தமாம்.

8. அந்த வேலையாட்களுக்கு அவர்களுடைய வேலைக்காக எதைக் கொடுக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறார்.

ஒரு பணத்தைத்தான்.

9. அந்தப் பணம் எதைக் குறிக்கிறது.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய கிருபையையும் நித்திய மோட்சத்தையும் பற்றிய நிச்சயத்தை. ஏனென்றால் பராபரனுடைய இந்தத் திராட்சத் தோட்டத்திலே, அதாவது கிறிஸ்தமான சபையிலே உண்மையாய் வேலை செய்கிறவன் தனக்கு இயேசு இரட்சகரின் நீதியும் பாவமன்னிப்பும் பராபரனுடைய கிருபையும் நித்திய சீவனும் உண்டென்று நிச்சயமாயிருக்கலாம்.

10. திராட்சத் தோட்டத்துக்கு எசமான் அந்த வேலையாட்களை எப்போது அழைத்தான்.

பகலின் முதலாம் மணிநேரமுதல் பதினோராம், அதாவது கடைசி மணி நேரம்வரைக்கும். ஏனென்றால் யூதர்கள் நேரத்தை சூரியன் உதயமாகிறதுமுதல் அஸ்தமிக்கிறவரையில் பன்னிரண்டு மணி நேரமாக கணக்கிட்டபடியால், பதினோராம் மணி அடிக்கும்போது பகலின் கடைசி மணிநேரந் துவக்கிற்று. எசமான் முதலாம் மூன்றாம் ஆறாம் ஒன்பதாம் பதினோராம் மணிவேளையில் வேலையாட்களை அழைத்தானென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

11. முதலாம் மணி வேளையிலே அதாவது காலமே அழைக்கப்பட்ட வேலையாட்கள் ஆர்.

பராபரன் இந்த லோகத்தின் துவக்கத்திலே கிறிஸ்தமான சபைக்கு அழைத்த மனுஷர்களாம். எனெனில் மனுஷர் பாவத்திலே விழுந்த பிறகு கர்த்தர் பரதீசிலே: ஸ்திரியின் வித்தானவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவாரென்று சொல்லி, கிறிஸ்துநாதரை அனுப்பவும், அவரைக்கொண்டு அவர்களை இரட்சிக்கவும் வாக்குத்தத்தங்கொடுத்து, அவர்களை அழைத்தார்.

12. ஆதியிலே கிறிஸ்தமான சபையிருந்ததா.

ஆம், இருந்ததென்று ஒருவிதமாய்ச் சொல்லலாம். ஏனென்றால் பழைய ஏற்பாட்டின் விசுவாசமுள்ள முற்பிதாக்களும் ஒன்றான இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையினாலே மாத்திரம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர்களும் கிறிஸ்தமான சபையை, அதாவது கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசிகளின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தார்களென்று சொல்லவேண்டும்.

13. மூன்றாம் மணி வேளையிலே அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஆர்.

சலப்பிரளயத்துக்குப் பிற்பாடு நோவா பிரசங்கம் பண்ணின பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதினாலே

பராபரனை அறிகிற அறிவுக்கும் நித்திய சீவனுக்கும் அழைக்கப்பட்ட மனுஷர்தான்.

14. ஆறாம் மணி வேளையில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஆர்.

பராபரன், ஆபிரகாம் மோசேயைக்கொண்டு இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்துக்கு அழைக்கப்பட்ட மனுஷராம். பராபரன் ஆபிரகாமுக்கு: உன் வித்திலே பூமியின் வமிசங்களெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுமென்று இயேசுவானவரைப் பற்றி வாக்குத்தத்தம் கொடுத்து அவர்களை அழைத்தார். மோசே இஸ்ரவேல் சனத்துக்கு என்னைப்போல் ஒரு தீர்க்கதரிசியை உன் பராபரனாகிய கர்த்தர் உனக்கு உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப் பண்ணுவார், அவரைக் கேட்பீர்களாக என்று சொல்லி (௫ மோ. ௰௮, ௰௫), அவரை விசுவாசிக்கும்படிக்கு அழைத்தான்.

15. ஒன்பதாம் மணிவேளையில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஆர்.

மோசேயின் காலத்துக்குப் பிற்பாடு கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசிகளால் அழைக்கப்பட்ட மனுஷர்களாம். ஏனென்றால்: இவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் எல்லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுகிறானென்று தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சி கொடுத்தார்கள் (நடபடி ௰, ௪௩).

16. அப்போது அழைக்கப்பட்ட அந்த மனுஷர் எந்தச் சனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தார்கள்.

பராபரன் தம்முடைய தோட்டத்திற்கு வந்து வேலை செய்ய ஒருவருக்குந் தடைபண்ணாமல், எல்லாரையும் அதற்கு அழைத்தாலும், அவர் அந்தக் காலத்திலே விசேஷமாய் ஆபிரகாமுடைய சந்ததியாகிய யூத சனத்தை அழைத்தார்.

17. பதினோராம் மணி வேளையில் அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஆர்.

கிறிஸ்துநாதர் வந்தபிற்பாடு இந்தக் கடைசிக்காலத்திலே பொதுவாக அழைக்கப்படுகிற அஞ்ஞானிகளாம். அவர்களை அழைக்க அவர்: நீங்கள் லோகம் எங்கும் போய், சிருஷ்டியாயிருக்கிற யாவருக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் என்று தமது சீஷர்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்தார் (மாற். ௰௬, ௰௫).

18. யூதர் அதிகநேரமாகத் தோட்டத்திலே வேலை செய்திருப்பதால் அதிக சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்களா.

இல்லை. பராபரனாகிய கர்த்தர் தம்முடைய திராட்சத் தோட்டத்திலே வேலைசெய்கிற யூதருக்குக் கொடுத்த சம்பளத்தை அதிலே வேலைசெய்த புறச்சாதிக் கிறிஸ்தவர்களுக்குங் கிருபையாய்க் கொடுக்கிறார். அதாவது: அவர்களுக்குப் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய சீவனின் நிச்சயத்தையும் அளிக்கிறார். அதைப்பற்றி நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறதாவது: அஸ்தமனமானபோதோவெனில், திராட்சத் தோட்டத்திற்கு எசமான் தன் காரியக்காரனுடனே: நீ வேலையாட்களை அழைத்து, பிந்தினோர் துவக்கி முந்தினோர்மட்டுக்கும் அவர்களுக்குக் கூலியைக் கொடு என்றான். அப்படியே பதினோராம் மணிவேளையில் வேலைகொள்ளப்பட்டவர்கள் வந்து, ஒவ்வொரு பணத்தை வாங்கினார்கள் (௯. ௰).

19. அஸ்தமனமான வேளை என்கிறதென்ன.

இயேசு இரட்சகர் வந்தபிற்பாடு நாம் இன்னம் இருக்கிற இந்த லோகத்தின் கடைசிக்காலந்தான். பிள்ளைகளே, இப்போது கடைசி நேரமாயிருக்கிறதென்று பரிசுத்த யோவான் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௧ யோ. ௨, ௰௮).

20. காரியக்காரனென்று சொல்லப்படுகிறது ஆர்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர்தான். ஏனென்றால் அவரையே பரமபிதாவானவர் லோகத்தின் இந்த அஸ்தமனமானவேளையில் பராபரனுடைய திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலைசெய்த வேலையாட்களுக்குத் தமது நீதியை சம்பளமாகக் கொடுக்கும்படி நம்மண்டைக்கு அனுப்பினார். இந்த நீதியைப் பதினோராம் மணிநேரத்திலே அழைக்கப்பட்ட அஞ்ஞானிகள் யூதருக்கு முன் பெற்றுக்கொண்டு அடைந்தார்கள்.

21. இந்தப் பங்கிடுதல் எல்லா வேலையாட்களுக்கும் திருப்தி கொடுத்ததா.

இல்லை, ஏனென்றால் முந்தி வந்தவர்கள் தாங்கள் அதிகமாய்ச் சம்பாதித்ததாக நினைத்தாலும், அவர்களும் ஒவ்வொரு பணத்தை வாங்கினார்கள். அப்போது அவர்கள் வீட்டெசமானுக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்து: இந்தப் பிந்தினவர்கள் ஒரே மணிநேரம் வேலைசெய்தார்கள், நீரோ அவர்களைப் பகலின் பாரத்தையும் வெயிலையுஞ் சுமந்த எங்களுக்குச் சரியாக்கினீரென்றார்கள் (௰௧. ௰௨).

22. முந்தினவர்களென்றும் பிந்தினவர்களென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஆர்.

முந்தினவர்கள் யூதரும், பிந்தினவர்கள் அஞ்ஞானிகளுமாம்.

23. யூதர் அக்கியானிகளுக்கு விரோதமாக ஏன் முறுமுறுத்தார்கள்.

கிறிஸ்துவிலும் நித்திய இரட்சிப்பிலும் தங்களுக்குண்டான பங்கு அக்கியானிகளுக்குங் கிடைத்தபடியால் தான். அதினிமித்தம் அவர்கள் அக்கியானிகள்மேல் பொறாமையாகி முறுமுறுத்தார்கள். ஆம், அவர்கள் பராபரனுடைய திராட்சத்தோட்டத்தின் வேலையை முழுதும் விட்டுவிட்டு இயேசு நாதரை விசுவாசிக்க மனதில்லாதே போனார்கள்.

24. யூதருடைய முறுமுறுப்பின்பேரில் பராபரன் என்ன சொன்னார்.

சிநேகிதனே, நான் உனக்கு அநியாயஞ் செய்யவில்லை. நீ என்னுடனே ஒரு பணத்திற்குச் சம்மதித்துக் கொள்ளவில்லையோ, உன்னுடையதை நீ வாங்கிக்கொண்டு போ; ஆனால் உனக்குக் கொடுத்ததுபோல இந்தப் பிந்தினவனுக்குங் கொடுக்க எனக்கு மனதுண்டு, அல்லது நான் என்னுடையதை என் மனதின்படியே செய்ய எனக்கு அதிகாரமில்லையோ. அல்லவென்று நான் நல்லவனாகையால் நீ வன்கண்ணனாயிருக்கிறாயோ என்றார் (௰௩—௰௫).

25. இயேசு நாதர் இந்த உவமையை எந்த வார்த்தையினால் முடிக்கிறார்.

அவர் நம்மை எச்சரித்து, இவ்விதமாகப் பிந்தினோர் முந்தினோரும், முந்தினோர் பிந்தினோருமாயிருப்பார்கள், அதேனென்றால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகம், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ கொஞ்சம் என்றார் (௰௬).

26. பிந்தினோர் முந்தினோரும், முந்தினோர் பிந்தினோருமாயிருப்பார்கள் என்பதினால் என்னத்தைக் குறிக்கிறார்.

புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே அவிசுவாசத்தில் நிலைநிற்கிற யூதர் தள்ளப்படுவார்கள் என்றும், குணப்படுகிற அக்கியானிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்களென்றுங் குறிக்கிறார்.

27. அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகம், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் கொஞ்சம் என்பதினால் அவர் குறிக்கிறதென்ன.

திராட்சத்தோட்டத்துக்கு எல்லாரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும் நித்திய ஜீவனையடைகிறவர்கள் கொஞ்சப் பெயராயிருக்கிறார்கள் என்பதே. ஏனென்றால் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்கிறவர்கள் மாத்திரம் நித்திய ஜீவனுக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

படிப்பினை.

28. இந்த உவமையினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. ஆதிமுதற்கொண்டு இந்த லோகத்தின் முடிவுவரைக்கும் பராபரனுக்கு இப்பூமியிலே ஒரு சபையுண்டு. இந்தச் சபையை இயேசுவானவர் இங்கே திராட்சத்தோட்டம் என்று அழைக்கிறார். அதிலே வேலையாட்கள் சாயந்தரம் வரையில் வேலைசெய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்; அதினிமித்தம் கர்த்தர் ஒவ்வொரு மணிவேளையிலும் புறப்பட்டு, மனிதரை அதற்கு அழைக்கிறார். ஏனென்றால் எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்பட்டு, சத்தியத்தின் அறிவுக்கு வரச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார் (௧ தீமோ. ௨, ௪).

௨. கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்திலே அதாவது கிறிஸ்தமான சபையிலே இருக்கிற யாவரும் சுறுசுறுப்பாய் வேலைசெய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் பராபரன் நம்மை சோம்பேறிகளாய்த் திரிகிறதற்கு அல்ல, வேலைசெய்யும்படியாக அழைத்தார். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் ஒரு அழைப்பிருக்கிறது. அவன் அதை உண்மையாய்ச் செய்ய வேண்டும். மேலும் அவனுடைய ஆத்துமா நாளுக்குநாள் விசுவாசத்திலும் சிநேகத்திலும் நம்பிக்கையிலும் பொறுமையிலும் மனத்தாழ்மையிலும் கற்பு முதலான கிறிஸ்தமான புண்ணியங்களிலும் வளர்ந்து, பராபரனாகிய கர்த்தருக்கு அதிகமதிகமாய்ப் பிரியமாயிருக்கும்படியாகவும் அவன் வேலைசெய்ய வேண்டும். இந்த வேலைக்கு அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்மை ஏவி எழுப்பி: என் பிரியமான சகோதரரே, கர்த்தரிடத்தில் உங்கள் வேலை விருதாவாயிராதென்றறிந்து, நீங்கள் உறுதிப்பட்டவர்களும் அசையாதவர்களுமாகி, கர்த்தருடைய கிரியையிலே எப்போதும் பெருகிக்கொண்டிருங்கள் என்று புத்தி சொல்லுகிறான் (௧ கொரி. ௰௫, ௫௮).

௩. இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நீதியும் நித்திய ஜீவனும் நமக்குக் கொடுக்கப்படும். ஏனென்றால் நாள் முழுவதும் வேலைசெய்தவர்களுக்கு என்ன சம்பளங் கிடைத்ததோ, அந்தச் சம்பளம் ஒரேமணி நேரமாத்திரம் வேலைசெய்தவர்களுக்குங் கொடுக்கப்பட்டது. நாம் பராபரனுடைய கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுவோமென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்மைப் போதித்து: கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள், இது உங்களால் உண்டானதுமல்ல, இது பராபரனுடைய ஈவு. யாதொருவன் பெருமை

பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளால் உண்டானதல்ல என்கிறான் (எபேசி. ௨, அ. ௯).

௪. கிறிஸ்தமான சபையில் நல்லவர்களும் பொல்லாதவர்களும் உண்டு. ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் திராட்சத்தோட்டத்திலே கர்த்தர் கொடுக்கிறது போதுமென்கிற மனரம்மியமான வேலையாட்கள் இருக்கிறதோடு கூட, பொறாமையினாலே நிறையப்பட்டு, பராபரனுக்கு விரோதமாக முறுமுறுத்து, அவர் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த கிருபைக்காக வன்கண்ணராயிருக்கிற பொல்லாத வேலைக்காரரும் உண்டு. ஆம், அதிலே: பராபரன் தங்களுக்குக் கிருபையைக் கொடுக்கிறது அவருடைய கடமை என்று சொல்லுகிற பெருமையுள்ள வேலைக்காரரும் உண்டு. இந்தப் பொல்லாத வேலைக்காரரையோ பராபரன் தம்மை விட்டுத் துரத்திவிடுவார்.

௫. கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்திலே வேலைசெய்கிற எல்லா வேலைக்காரரும் மோட்சத்தை அடையப்போகிற தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களல்ல. ஏனென்றால் கர்த்தர்: அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகம், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் கொஞ்சமென்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறார். பராபரனுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்து, பிறத்தியானைப் பகைத்து, தங்களுடைய சுயகிரியையினாலே மோட்சத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று தேடுகிற எல்லாரும் கர்த்தரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாயிராமல், அவரால் தள்ளப்படுவார்கள்.

௬. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் ஆரென்றால், கிறிஸ்தமான சபையிலே உண்மையாய் வேலைசெய்து, இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்தினாலே, கிருபையாய்த் தங்களுக்கு நித்திய மோட்சங் கொடுக்கப்படுமென்று நம்பிக்கையாய்க் காத்திருந்து, இந்த விசுவாசத்தில் முடிவுபரியந்தம் உண்மையாய் நிலைத்திருக்கிறவர்களே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாம்.

29. மனுஷன் தான் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவன் தானென்று அவன் நிச்சயமாய் அறியக்கூடுமா.

ஆம் கூடும், இயேசு கிறிஸ்துவை உண்மையாய் விசுவாசித்து, மரணபரியந்தம் இந்த விசுவாசத்திலே உறுதியாய் நிலைத்திருக்கிறவன் இரட்சிப்பைப் பற்றி நிச்சயமாய் அறியக்கூடும். ஆம், அவன் பவுல் அப்போஸ்தலனோடே சொல்லக்கூடியதாவது: மரணமானாலும் ஜீவனானாலும் தூதரானாலும் துரைத்தனங்களானாலும் வல்லமைகளானாலும் நிகழ்காரியங்களானாலும் வருங்காரியங்களானாலும் உயர்த்தியானாலும்

தாழ்த்தியானாலும் வேறெந்த சிருஷ்டியென்கிலும், நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன் (ரோ. ௮, ௩௮. ௩௯). ஆனால் விசுவாசத்திலே உறுதியாய் நிலைத்திருக்கும்படிக்கு அவன் அனுதினமும்: ஆண்டவரே, இஷ்டமான மனதைக் கொடுத்த தேவரீர் எனக்குள் செய்கையையும் உண்டுபண்ணியருளும் என்று கேட்க வேண்டும் (பிலிப். ௨, ௰௩). அப்படியே திரியேக பராபரன் கிருபையாய் நம்மெல்லாருக்குஞ் செய்வாராக.

பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியாகிய அவர் இப்போதும் எப்போதுமான சதாகாலங்களாய் ஸ்தோத்திரிக்கப்படக்கடவார், ஆமேன்.

அறுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௨.)

சுவி[...]. அ, ௪—௰௫.

வெகு கும்பும் சகல ஊரிலும் இருந்து அவரண்டையிலே வந்த
வர்களுங் கூடினபோதாவெனில், அவர் உவமையாய்ச் சொன்ன
தாவது: 5 விதைக்கிறவன் தன் விதையை விதைக்கப் புறப்பட்
டான். அவன் விதைக்கையில், சிலது வழியருகே விழுந்து மிதி
யுண்டது. ஆகாசத்தின் பறவைகளும் வந்து, அதைப் பட்சித்துப்
போட்டது. 6 வேறே சிலது கற்பாறையின்மேல் விழுந்தது. அது
முளைத்த பின் அதற்கு ஈரமில்லாததினால், உலர்ந்துபோயிற்று.
7 வேறே சிலது முள்ளுகள் நடுவே விழுந்தது. முள்ளுகள்
கூடமுளைத்து, அதை நெருக்கிப்போட்டது. 8 வேறே சிலது
நல்ல நிலத்தில் விழுந்தது. அது முளைத்து, ஒன்று நூறாய்ப் பலன்
தந்ததென்றார். இவைகளைச் சொல்லி: கேட்கக் காதுள்ளவன் கேட்
கக்கடவான் என்று கூப்பிட்டார். 9 அவருடைய சீஷரோவென்
றால் இந்த உவமை என்ன என்று அவரைக் கேட்டார்கள். 10 அவர்
சொன்னதாவது: பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் இரகசியங்களை
அறிதல் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது; மற்றவர்களோவெனில் கண்
டுங் காணாமலும் கேட்டும் உணராமலும் இருக்க, அவர்களுக்கு உவ
மைகளாய் அளிக்கப்பட்டது. 11 ஆனால் உவமையின் அர்த்தமா
வது: விதை பராபரனுடைய வசனமாயிருக்கிறது. 12 வழி அரு
கே விதைக்கப்பட்டவர்களோ, கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்; பிற
பாடு [...] அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்கு, பிசாசு
வந்து, வசனத்தை அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து எடுத்துப்போ
கிறது. 13 கற்பாறையின் மேல் விதைக்கப்பட்டவர்களோவெனில்,
கேட்[...] சந்தோஷத்தோடே வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளு
கிறார்கள்: ஆனால் இவர்களுக்கு வேர் இல்லை; சில காலம் விசுவா
சித்து சோதனையின் காலத்திலே பின்வாங்குகிறார்கள். 14 முள்

ளுகளில் விழுந்ததோவெனில், இவர்கள் கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்; ஆனால் போய், கவலைகளினாலும் ஐசுவரியத்தினாலும் சீவனத்தின் செல்விக்கையினாலும் நெருக்கிப்போடப்பட்டு, பலனுக்கு வாராதிருக்கிறார்கள். 15 நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டதோவெனில், இவர்கள் வசனத்தைக் கேட்டு, நன்றும் சற்குணமுமான இருதயத்திலே காத்து, பொறுமையுடனே கனி கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

1. இந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை எப்படி அழைக்கப்படுகிறது.

அறுபதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு என்றழைக்கப்படுகிறது.

2. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

நாலுவிதமான நிலங்களில் விழும் விதையை விதைக்கிற மனுஷனுடைய உவமையாம்.

3. அந்த உவமையைச் சொன்னதார்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசு நாதர்தான். அவரைப் பற்றி: என் வாயை உவமைகளால் திறப்பேன், பூர்வகால முதல் புதை பொருளானவைகளை வெளிப்படுத்துவேன் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது (சங். எஅ, உ).

4. கிறிஸ்து நாதர் இந்த உவமையை எந்தச் சமயத்திலே சொன்னார்.

கலிலேயாக் கடலைச் சுற்றியிருக்கிற சகல ஊர்களிலுமிருந்து வெகுசனம் அவரண்டைக்கு வந்தபோது, அவர் அவர்களுக்குப் பராபரனுடைய வசனத்தைப் போதித்து, இந்த உவமையைச் சொன்னார்.

5. விதைக்கிறவனைப் பற்றி இயேசு இரட்சகர் என்ன சொன்னார்.

விதைக்கிறவன் தன் விதையை விதைக்கப் புறப்பட்டான். அவன் விதைக்கையில் சிலது வழியருகே விழுந்து மிதியுண்டது, ஆகாசத்தின் பறவைகளும் வந்து, அதைப் பட்சித்துப்போட்டது. வேறே சிலது கற்பாறையின்மேல் விழுந்தது. அது முளைத்தபின் அதுக்கு ஈரமில்லாததினால், உலர்ந்து போச்சுது. வேறே சிலது முள்ளுகள் நடுவே விழுந்தது. முள்ளுகள் கூட முளைத்து அதை நெருக்கிப் போட்டது. வேறே சிலது நல்ல நிலத்திலே விழுந்தது. அது முளைத்து ஒன்று நூறாய்ப் பலன் தந்தது. (லூ-அ)

6. அவன் விதைத்த விதை எத்தனை விதமான பூமியில் விழுந்தது.

நாலு விதமான பூமியில். எப்படியெனில்:

க. சிலது வழியருகே விழுந்து மிதியுண்டது.

உ. சிலது கற்பாறையின்மேல் விழுந்தது, அது முளைத்து சீக்கிரமாய் உலர்ந்து போயிற்று.

ந. சிலது முள்ளுகளுள்ள வயலிலே விழுந்தது. அது முளைத்து முள்ளுகளால நெருக்கிப் போடப்பட்டது.

ச. சிலது நல்ல நிலத்திலே விழுந்தது. அது முளைத்து ஒன்று நூறாய்ப் பலன் தந்தது.

7. இயேசு இரட்சகர் இந்த உவமையின் அர்த்தத்தைச் சொல்லவில்லையா.

ஆம், அதையும் சொன்னார்.

8. அவர் அதை யாருக்குச் சொன்னார்.

தம்முடைய சீஷர்களுக்குத்தான்.

9. ஆனால் இயேசு இரட்சகர் இந்த உவமையின் அர்த்தத்தை மற்ற சனங்களுக்குஞ் சொல்லவில்லையா.

ஆம், அவருக்கு மனதிருந்தது. ஆகையால் இந்த உவமையின் முடிவிலே அவர்: கேட்கக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவனென்று கூப்பிட்டார். இந்த வார்த்தையினாலே அவர் தம்மைக் கேட்கிறவர்கள் யாவரும் தம்முடைய பிரசங்கத்தைக் கவனத்தோடு கேட்க எச்சரித்தார்.

10. அப்போது கர்த்தர் ஏன் இந்த உவமையின் அர்த்தத்தை மற்றச் சனங்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

அவர்கள் இந்த உவமையின் அர்த்தத்தை அறியும்படியாகக் கவலைப்படவில்லை. ஆதலால் அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டிருந்தும் அதினுடைய அர்த்தத்தை அவர்கள் உணராதிருந்தும், அவர் அவர்களைப் போகவிட்டார். சீஷர்களோ இந்த உவமையின் அர்த்தத்தைப் பற்றி கர்த்தரைக் கேட்டார்கள். ஆதலால் அவர், பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் இரகசியத்தை அல்லது பராபரனுடைய வசனத்தின் அர்த்தத்தை அவர்களுக்கு விஸ்தரித்துச் சொன்னார். அதைப்பற்றி நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறதாவது: அவருடைய சீஷர் இந்த உவமை என்னவென்று கேட்டார்கள். அவர்: பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் இரகசியங்களை அறியுதல் உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. மற்றவர்களோவெனில், கண்டுங் காணாமலும், கேட்டும் உணராமலுமிருக்க அவர்களுக்கு உவமைகளாய் அளிக்கப்பட்டது என்றார் (கூ. ௰).

11. பராபரனுடைய வசனம் ஏன் இரகசியம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

மனுஷன் அதைச் சுபாவத்தின்படியே அறியக்கூடாதபடிக்கு மறைபொருளாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் சென்ம

சுபாவமான மனுஷன் பராபரனுடைய ஆவியின் கிரியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். ஏனென்றால் அதுகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாயிருக்கிறது. அவன் அதுகளை அறியமாட்டான் (௧ கொரி. ௨, ௰௪).

12. அதுகள் பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் இரகசியமென்று அழைக்கப்படுவானேன்.

பராபரனுடைய வசனமென்கிற இந்தக் கிருபையின் வசனத்தினாலேதான் மனுஷன் கிருபையின் இராச்சியமும் மோட்ச இராச்சியமுமாகிய பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சேர்ந்து இரட்சிக்கப்படுகிறபடியால். பிரசங்கத்தின் பைத்தியத்தினாலே விசுவாசிகளை இரட்சிக்கப் பராபரனுக்குப் பிரியசித்தமாயிற்று (௧ கொரி. ௧, ௨௧).

13. இந்த உவமையில் விதைக்கிறவன் என்று சொல்லப்படுகிறதார்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரும், கர்த்தருடைய வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கிற எல்லா உண்மையுள்ள போதகருமாம்.

14. விதை என்பதினால் கர்த்தர் எதைக் குறிக்கிறார்.

பராபரனுடைய வசனத்தை. ஏனென்றால் விளைந்த பலன் கொடுக்கும்படிக்கு வயலில் விதைக்கப்படுகிறதுபோல, அழிவில்லாத விதையாகிய பராபரனுடைய வசனமும் மனுஷர் அதின்படியே நடந்து இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு, அவர்களுடைய இருதயங்களில் விதைக்கப்படுகிறது.

15. வயல் என்பதினால் அவர் குறிக்கிறதென்ன.

பராபரனுடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மனுஷருடைய இருதயங்கள்.

16. கர்த்தர் எந்த மனுஷரை வழியருகேயிருக்கிற நிலத்துக்கு ஒப்பிடுகிறார்.

கவனமில்லாமல் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கிற மனுஷராம். அவர்கள் புறம்பான காதினால் மட்டும் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டும், அதுகளைத் தங்கள் இருதயங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. அதினிமித்தம் மனுஷர் பராபரனுடைய வசனத்தை எப்போதுங் கேளாதபடிக்குத் தடைசெய்கிற நரகத்தின் துஷ்டப் பட்சிகளாகிய பொல்லாத பிசாசுகள் அந்த நல்ல விதையை அவர்கள் இருதயங்களிலிருந்து எடுத்துப்போகிறது. அதைப்பற்றி இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்தில்: வழியருகே விதைக்கப்பட்டவர்களோ கேட்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பின்பு அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்குப்

பிசாசு வந்து வசனத்தை அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து எடுத்துப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார் (௰௨).

17. கற்பாறையுள்ள நிலத்துக்கு ஒப்பான மனுஷர்கள் ஆர்.

உறுதியற்ற மனுஷராம். அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, விசுவாசித்து, சிலகாலம் அதின்படி நடக்கிறவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேர், அதாவது உறுதியான விசுவாசம் இல்லாதபடியால், சீக்கிரமாய் வேறு மனதாய்ப் போகிறார்கள். எப்படியெனில் அவர்கள் வருத்தமில்லாமல் பிழைக்கிறவரையில், சந்தோஷத்தோடு பராபரனுடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தினிமித்தம் உபத்திரவங்களையுந் துன்பங்களையுஞ் சகிக்கவேண்டிய துன்பகாலம் வந்தால், அவர்கள் சீக்கிரமாய்ப் பின்வாங்கி மறுதலிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நமது இரட்சகர்: கற்பாறையின்மேல் விதைக்கப்பட்டவர்களோவெனில் கேட்கும்போது சந்தோஷத்துடனே வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு வேர் இல்லை, சிலகாலம் விசுவாசித்து, சோதனையின் காலத்திலே பின்வாங்குகிறார்கள் என்கிறார் (௰௩).

18. முள்ளுள்ள நிலத்துக்கு ஒப்பானவர்கள் ஆர்.

பொருளாசைக்காரரும் லோக சிற்றின்ப முதலானவைகளை அநுபவிக்க விரும்புகிற மனுஷர்களுமாம். அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் பணத்தையும் ஐசுவரியத்தையுஞ் சிநேகிக்கிற சிநேகமும், அவசரமில்லாத துர்க்கவலையும், அல்லது இந்தலோகத்தின் சந்தோஷமும் வாழ்வும் அவர்களுடைய இருதயங்களை நிரப்பியிருப்பதால், பராபரனுடைய வசனம் அவர்களுக்குள் நிலைநிற்கிற பலனைக் கொடுக்கிறதில்லை. அவர்கள் மோட்சத்தையும் அதின் பாக்கியத்தையும் பார்க்க லௌகீக சந்தோஷத்தைப் [illegible] எண்ணுகிறார்கள். ஆகலால் அவர்கள் பயமுங் கவலையுமில்லாமல் பராபரனுடைய வசனத்துக்கு விரோதமாக நடக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி கிறிஸ்து நாதர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே: முள்ளுக்களில் விழுந்தவைகளோவெனில், இவர்கள் கேட்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் போய், கவலையினாலும் ஐசுவரியத்தினாலுஞ் சீவனத்தின் செல்விக்கங்களினாலும் நெருக்கிப்போடப்பட்டு பலனுக்கு வராதிருக்கிறார்கள் என்றார் (௰௪).

19. நல்ல நிலத்துக்கு ஒப்பானவர்கள் ஆர்.

பராபரனுடைய வசனத்தை உண்மையாய்க் கேட்கிறவர்களாம். அவர்கள் சந்தோஷத்தோடு பராபரனுடைய வச

னத்தைக் கேட்பதுமல்லாமல், அதைத் தங்களுடைய இருதயங்களிலே வைத்துக் காப்பாற்றி, பொறுமையோடு கனி கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் தங்கள் ஜீவனைப் பராபரனுடைய வசனத்[illegible] நடத்துகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி இயேசு இரட்சகர் தம்முடைய வசனத்திலே: நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டதோவெனில், இவர்கள் வசனத்தைக் கேட்டு, நல்லதும் சற்குணமுமான இருதயத்திலே காத்து, பொறுமையுடனே கனி கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்கிறார் (௰௫).

2[illegible]. அவர்கள் ஏன் பொறுமையுடனே கனி கொடுக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது.

[illegible]டைய வசனத்தை உண்மையாய்க் கேட்கவேண்டு[illegible]ருக்கிற மனுஷன் வெகுவிதமான பாடுகளைப் பட்டு, துன்பங்களைச் சகிக்கவேண்டியவனாயிருக்கிறான். ஆகையால் கற்பாறை நிலத்துக்கொப்பானவர்கள் செய்ததுபோல அவன் உறுதியற்றவனாயிராதபடிக்கு, வெகு பொறுமை அவனுக்குத் தேவையாயிருக்கிறது.

புடிப்பினை.

21. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினாலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கிறிஸ்துநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. மோட்சத்துக்குப் போகிற பராபரனுடைய வழியை அவர் நமக்குப் போதிக்கிற உத்தம போதகராயிருக்கிறார். அவர்தாமே நமது வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி, நமக்கு ஞான விதையை விதைக்கிறவராயிருக்கிறார். மேலும் அவர் மனுஷரின் இருதயங்களிலே பராபரனுடைய வசனமென்கிற ஞான விதையை வி[illegible]ண்மையுள்ள வேறே போதகரை நமக்கு அனுப்புகிறார்.

உ. நாம் அவரைக் கேட்டால், அவர் நமக்குத் தம்முடைய மெய்யான வசனத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லப் பிரியசித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார். ஏனெனில் அவருடைய சீஷர்கள் இந்த உவமையைப் பற்றிக் கேட்டவுடனே, அவர்: உங்களுக்கு பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் இரகசியங்களை அறிகிறது அளிக்கப்பட்டது என்று சொல்லி, அதின் அர்த்தத்தை அவர்களுக்கு விஸ்தரித்தார்.

II. கர்த்தருடைய சீஷரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கிறதுமல்லாமல், அதினுடைய அர்த்தத்தை அறியும்படியாகவும் பிரயா[illegible]வேண்டும். அப்படியே கர்த்தருடைய சீஷர்கள் செய்தார்கள். [illegible]னென்றால் அவர்கள் இந்த உவமை என்னவென்று கர்த்தரைக் கேட்டார்கள். இந்த உவமையைக் கேட்ட மற்றவர்களோ அதினுடைய அர்த்தத்தை உணராமலிருக்கிறபடியால், கிறிஸ்து நாதருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டது அவர்களுக்கு வீணாயிருந்தது.

III. இயேசு நாதர் சொன்ன அந்த உவமையினால் நாம் கற்று[illegible]கொள்ளுகிறதாவது:

க. பரா[illegible]னுடைய வசனம் எல்லா[illegible]ராலும் சரியாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை. ஏனென்றால் அந்த விதையில் ஒரு சிறு பங்குமட்டும் நல்ல நிலத்தில் விழுந்து பலன் கொடுத்தது. மனிதரில் மிச்சமானவர்கள் வழியருகேயிருக்கிற நிலத்துக்கும் கற்பாறையுள்ள நிலத்துக்கும் முள்ளுள்ள நிலத்துக்கும் ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டாலும் அதின்படி நடக்கிறதுமில்லை. ஆம், அவர்கள் சிலவேளை பராபரனுடைய வார்த்தையை அசட்டைபண்ணி: நீ கர்த்தருடைய நாமத்தில் எங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையின்படியே நாங்கள் உனக்குச் செவிகொடாமல், எங்கள் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட எல்லா வார்த்தையின்படி நாங்கள் செய்யவே செய்வோம் என்று சொல்லுவார்கள் (எரே. சச, ௰௬. ௰௭).

உ. நாம் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கும்போது, நம்முடைய இருதயம் வழியருகேயிருக்கும் நிலத்துக்கு ஒப்பாயிராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். அதுக்கென்று நாம் கவனத்தோடும் சுறுசுறுப்போடும் சந்தோஷத்தோடும் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, சத்தாதிய[illegible]ரசு நரகத்தின் துஷ்டப்பட்சியாக நல்ல விதையாகிய கர்த்[illegible]டைய வசனத்தை நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்து எடுக்[illegible]டிக்கும், நரகத்தின் சிங்கமாக அதை மிதிக்காதபடிக்கும் பார்க்கவேண்டும். அப்படியே பேதுரு அப்போஸ்தலன் புத்திசொல்லி: மனத்தெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்கள், ஏனெனில் உங்கள் எதிரியாகிய பிசாசு கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடி சுற்றித்திரிகிறது. அத்தோடே நீங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் எதிர்த்து நில்லுங்கள் என்கிறார் (௧ பேது. ரு, அ. ௯).

ங. நமது இருதயம் கற்பாறை நிலத்துக்கு ஒப்பாயிராதபடிக்கு எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும். அதுக்

கென்று நாம் பராபரனுடைய வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்வது மல்லாமல், அதை நமது பிரதான ஆயுதமாக எண்ணி, சோதனையிலுந் துன்பங்களிலும் அதை உறுதியாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்போது ஜீவனுடைய கிரீடத்தைத் தருவேன் என்று நம்முடைய இரட்சகர் சொல்லுகிறார் (அபி. ௨, ௰).

௪. நம்முடைய இருதயம் முள்ளுள்ள நிலத்திற்கு ஒப்பாயிராதபடிக்கு நாம் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். அதற்கென்று நாம்:

a. பொருளாசையையும் அவசியமில்லாத துக்கக் கவலைகளை விட்டுவிட வேண்டும். ஏனென்றால் ஐசுவரியவான்களாக வேண்டுமென்றிருக்கிறவர்கள் சோதனையிலுங் கண்ணியிலும், மனுஷரைக் கேட்டிலும் அழிவிலும் அமிழ்த்துகிற மதிகேடுஞ் சேதமுமான வெகு இச்சைகளிலும் விழுகிறார்கள். ஏனெனில் பண ஆசை எல்லாத் தீமைகளுக்கும் வேராயிருக்கிறது (௧ தீமோ. ௬, ௰).

b. இந்த லோகத்தின் சகல ஆசையிச்சைகளையும் விட்டுவிடவேண்டும். ஏனென்றால் லோகத்தைச் சிநேகிக்கிறவனுக்குப் பிதாவின் சிநேகமில்லை. ஆதலால் லோகத்தையாகிலும் லோகத்திலுள்ளதுகளையாகிலும் அதாவது, மாமிசத்தினுடைய இச்சையையும் கண்களுடைய இச்சையையும் ஜீவனத்தினுடைய பெருமையையுஞ் சிநேகியாதிருங்கள் என்று யோவான் அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறான் (௧ யோவா. ௨, ௰௫. ௰௬).

௫. நம்முடைய இருதயம் நல்ல நிலத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கும்படிக்கு நாம் கவலையாயிருக்கவேண்டும். அதற்கென்று நாம்:

a. சந்தோஷமாயுஞ் சுறுசுறுப்பாயும் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்கவேண்டும். கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவானென்று நமது இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார்.

b. கர்த்தருடைய வசனத்தை நம்முடைய இருதயத்திலே வைத்துத் தியானம் பண்ணவேண்டும். அப்படியே கன்னிமரியாள் செய்து நமக்கு நல்ல முன்மாதிரியைக் காண்பித்திருக்கிறாள். ஏனென்றால் சிமெயோன் என்கிற கிழவன் சொன்ன வார்த்தைகளைத் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைத்துத் தியானம் பண்ணினாளென்று எழுதியிருக்கிறது.

c. கர்த்தருடைய வசனம் என்ன சொல்லுகிறதோ, அதின்படி நாம் செய்யவேண்டும். அதாவது, நாம் இரட்சகரை விசுவாசித்து, கர்த்தருடைய வசனத்தின்படியே

தேவபக்தியாய் நடக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதாவது: நீங்கள் உங்களையே வஞ்சியாதபடிக்கு வசனத்தின் கேள்விக்காரராய் மாத்திரமிராமல், அதின் செய்கைக்காரராகுங்கள் (யாக். ௧, ௨௨).

d. பொறுமையோடு கனிகொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பராபரனுடைய வசனத்தின்படியே நடக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறவன் பிசாசினாலும் லோகத்தினாலும் தன் சுய மாமிசத்தினாலும் வெகு பாடுபட வேண்டும். அதினிமித்தந்தான்: நீங்கள் பராபரனுடைய சித்தத்தைச் செய்து வந்து, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெறும்படிக்குப் பொறுமை உங்களுக்குத் தேவையாயிருக்கிறது என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் புத்திசொல்லுகிறான் (எபி. ௰, ௩௬).

22. நாம் நமது சுய பெலத்தினாலே நம்முடைய இருதயங்களை அப்படிப்பட்ட நல்ல நிலமாக்கக் கூடுமா.

கூடாது. பராபரன் மாத்திரம் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினாலே அதைச் செய்யக்கூடும். ஆதலால் நாம் பராபரனுடைய வசனத்தைப் பிரயோசனமாக நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று கேட்கும்படியாகக் கர்த்தர் நம்மைத் தமது ஆவியானவரைக் கொண்டு பிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நாம் சொல்லவேண்டியதாவது: கர்த்தாவே, உமது வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கிறதற்காக என் கண்களைத் திறவும். ஆம், நாங்கள் உம்முடைய திருவசனத்தைக் கேட்டதுமல்லாமல், அ[illegible]ற்றி பொறுமையுடன் நித்திய ஜீவனுக்கென்று நல்ல கனிகொடுக்கும்படியாகக் கிருபை செய்தருளும்.

இப்படியே நாம் எல்லாரும் கர்த்தருடைய வசனத்தைச் சரியாய்க் கேட்கும்படியாக என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட திரியேக பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவர் கிருபை செய்வாராக. ஆமேன்.

ஐம்பதாம் நாள் என்கிற ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௩௩.)

சுவி. மத். ௩, ௰௩—௰௭.

அப்போது இயேசு கலிலேயாவிலிருந்து யோர்தானருகே யோவானண்டைக்கு அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற வந்தார். 14 ஆனால் யோவான் அவருக்குத் தடைபண்ணி: நான் உம்மால் ஞானஸ்நானம் பெறத் தேவையாமே; நீர் என்னண்டைக்கு வருகிறீரோ என்றான். 15 இயேசுவோவென்றால் அவனுடனே: இப்போது இடங்

கொடு; ஏனெனில் இப்படி நீதியை எல்லாம் நிறைவேற்ற நமக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறதென்று மறுமொழி சொன்னார். அப்போது அவருக்கு இடங் கொடுத்தான். 10 இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்று உடனே தண்ணீரில் நின்றேறினார்; அப்போது இதோ, பரமண்டலங்கள் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டது. பராபரனுடைய ஆவி புறாவைப் போல இறங்கி அவர்மேல் வருகிறதைக் கண்டான். 17 இதோ, ஒரு சத்தமும் பரமண்டலங்களில் இருந்து உண்டாகி: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேச குமாரனாயிருக்கிறார் என்று உரைத்தது.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்குண்டு.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கு எதைப்பற்றியது.

இயேசு இரட்சகருடைய ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றியது.

3. அவர் யாராலே ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.

யோவான் ஸ்நானகனால். ஏனென்றால் லோக இரட்சகருக்கு வழியை ஆயத்தம்பண்ண, அதாவது யூதர் அவரையும் அவர் இரட்சிப்பையும் குணப்படுகிற விசுவாசமுள்ள இருதயத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அவர்களை எழுப்ப பராபரனாலே அனுப்பப்பட்டிருந்த இந்த தேவ ஊழியக்காரனுக்கு இரட்சகருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கவுங் கிருபை கிடைத்தது.

4. அது எப்போது சம்பவித்தது.

யோவான் ஸ்நானகன் தன்னுடைய வேலையைத் துவக்கின சில காலத்துக்குப் பிற்பாடு, அதாவது இயேசுவானவர் முப்பது வயதானபோது. அதுவரைக்கும் நாசரேத்தூரிலே தாழ்மையிலே பிழைத்த இயேசு இரட்சகர் தமது உத்தியோகத்தைத் துவக்குங் காலம் இப்பொழுது நிறைவேறிற்று.

5. யோவான் ஸ்நானகன் கிறிஸ்து நாதருக்கு எங்கே ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான்.

யோர்தான் நதியிலே. ஆதலால் இயேசு கலிலேயாவிலிருந்து யோர்தானருகே யோவானண்டைக்கு அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற வந்தாரென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௰௩). இந்த யோர்தான் நதியிலேதான் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே சூரிய இராசாவின் படைத்தலைவனாகிய குஷ்டரோகமுள்ள நாகமான் ஏழுவிசை ஸ்நானம் பண்ணிச் சுத்தமானான். அது ஞானஸ்நானத்துக்கும் அதினால் வருஞ் சுத்திகரிப்புக்கும் முன்னடையாளமாம்.

6. ஆனால் இயேசுநாதர் கூட பாவத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு இரட்சிப்பையடையும் படியாக ஞானஸ்நானம் பெற்றாரா.

இல்லை. ஏனென்றால் அவர் பாவமில்லாதவர். பரிசுத்த ஆவியினாலே கர்ப்பமாக உற்பவித்த இந்த நம்முடைய இரட்சகர் பரிசுத்தமுள்ளவராய் இருப்பதால், அவருக்குப் பாவமன்னிப்புத் தேவையாயிருந்ததில்லை.

7. அப்படியிருக்க அவர் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.

௧. தாம் இப்போது துவக்கப்போகிற உத்தியோகத்துக்கென்று அபிஷேகம் பண்ணப்படும் படியாக. ஏனென்றால் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்துக்கு ஆரோன் ஸ்நானம் பண்ணி, எண்ணெயினால் எப்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டானோ, அப்படியே நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுவானவரும் அந்த முன்மாதிரியின்படியே தம்முடைய உத்தியோகத்துக்காக ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்த ஆவியினாலே அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டியது.

௨. நம்முடைய ஞானஸ்நானத் தண்ணீர் பாவங்களை நீக்கிப் பூரணமாய்க் கழுவுகிற முழுக்காக அதை நியமித்துப் பரிசுத்தமாக்கும்படிக்குத்தான். இயேசு இரட்சகர் யோர்தான் நதியிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றதினால் அவர் நம்முடைய கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானத்தை உண்மைப்படுத்தினதுமல்லாமல், நம்முடைய இரட்சிப்பின் பலன்களை அதிலே அடக்கி, அதை மேன்மையான கிருபையின் எத்தனமாக்கினார்.

௩. கிறிஸ்துவின் சரீரம் என்று சொல்லப்பட்ட திருச்சபையின் தலைவராக அதனோடு ஐக்கியமாயிருக்கும் படியாகத்தான்.

8. கிறிஸ்து நாதர் ஞானஸ்நானம் பெற யோவானண்டைக்கு வந்தபோது, யோவான் அவருக்கு உடனே ஞானஸ்நானங் கொடுக்க மனதாயிருந்தானோ.

இல்லை. யோவான் அவருக்குத் தடைபண்ணினானென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

9. யோவான் அவருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்க ஏன் தடைபண்ணினான்.

அவன் தன்னுடைய பெரிய மனத்தாழ்மையிலே பராபரனுடைய குமாரனும் லோக இரட்சகருமாகிய இயேசுவானவருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கத் தன்னை முழுதும் அபாத்திரனாக எண்ணினபடியால், அவன்: நான் உம்மாலே

ஞானஸ்நானம் பெறத் தேவையாமே, நீர் என்னண்டைக்கு வருகிறீரோ என்றான் (௧௪).

10. பொதுவான மனுஷரைக வந்த இயேசுநாதர் பராபரனுடைய குமாரனும் லோகத்தின் இரட்சகருமாயிருக்கிறாரென்று யோவான் எப்படி அறிந்தான்.

பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்படுத்தலினாலே தான். ஆனால் அது இந்த ஞானஸ்நான சமயத்தில் யோவானுக்கு அதிகத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டது. எப்படியெனில பிதாவாகிய பராபரன் தாமே: இவர் நம்முடைய நேச குமாரனாயிருக்கிறாரென்று சத்தமிட்டார்.

11. யோவான் தடைபண்ணினபோது இயேசு இரட்சகர் என்ன சொன்னார்.

அவர்: இப்போது இடங்கொடு, ஏனெனில் இப்படி நீதியை எல்லாம் நிறைவேற்ற நமக்கு அடுத்ததாயிருக்கிறதென்றார் (௧௫). அதின்படியே யோவான் ஸ்நானகன் இயேசுநாதருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறது அவனுடைய கடமையாம். ஏனென்றால் அந்த நீதி, அதாவது அவன் கீழ்ப்படிய வேண்டிய பராபரனுடைய சித்தந்தான். அப்படியே இயேசு இரட்சகர் தம்மைத் தாழ்த்தி, யோவான் ஸ்நானகனாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறது பராபரனுடைய சித்தமும் அவருக்கடுத்த நீதியுமாம்.

12. அதைக் கேட்டு யோவான் ஸ்நானகன் என்ன செய்தான்.

அவன் எதிர் பேசாமலும் இனிமேல் தடைபண்ணாமலும் இடங் கொடுத்தான், அதாவது இயேசு இரட்சகருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான்.

படிப்பினை.

13. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. நாம் இயேசு இரட்சகராலே கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் பராபரனாலே குறிக்கப்பட்ட காலத்துக்குப் பொறுமையோடே காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படியே இயேசுநாதர் மனுஷரை இரட்சிக்கும்படியாக இந்த லோகத்திலே வந்திருந்தாலும், அவர் உடனே ஞானஸ்நானம் பெற்று, தம்முடைய உத்தியோகத்தைத் துவக்காமல், நீசரேத்தூரிலே முப்பது வருஷந் தாழ்மையிலே

பிழைத்து, பராபரனால் குறிக்கப்பட்ட காலத்தின் நிறைவேறுதலுக்குக் காத்திருந்தார்.

௨. பராபரன் ஏற்படுத்தின ஒழுங்குகளை நாம் பெரிதாக எண்ணவேண்டும். அப்படியே கிறிஸ்துநாதர் செய்து; தாம் பராபரனுடைய குமாரனாயிருந்தும், ஞானஸ்நானம் தண்ணீராலும் ஒரு மனுஷனைக் கொண்டும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், அவர் அதை அசட்டையண்ணாமல், பராபரன் ஏற்படுத்தின இந்த ஒழுங்குக்குத் தம்மைக் கீழ்ப்படுத்தி, யோவான் ஸ்நானகனால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். ஆம், அவர் யோவானைத் தம்மண்டைக்கு அழைக்காமல், தாமே ஞானஸ்நானம் பெற அவனிடம் போனார். அப்படியே நாமும் பராபரனுடைய ஏற்பாடுகளையும் ஒழுங்குகளையும் அற்பமாக எண்ணாமல், அவைகளைப் பெரிதாக எண்ணி, அதுக்குக் கீழடங்கியிருக்க வேண்டும். குஷ்டரோகமுள்ள நாகமான் யோர்தான் நதியின் தண்ணீரை அசட்டைபண்ணி, தீர்க்கதரிசி சொன்ன வார்த்தையின்படி அவன் செய்யாதிருந்தால் சுகமடைய மாட்டான். ஆனால் அவன் தீர்க்கதரிசியின் உத்தரவுப்படியே ஏழுவிசை ஸ்நானம் பண்ணினபடியால், அவனுடைய குஷ்டரோகஞ் சுத்தமாயிற்று.

II. யோவான் ஸ்நானகனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் நம்முடைய உத்தியோகத்தையும் வேலையையும் உண்மையும் சுறுசுறுப்புமாய் நடத்த வேண்டும். ஏனென்றால் யோவான் ஸ்நானகன் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, தன்னுடைய வேலையை நிறைவேற்றுகையிலே லோக இரட்சகருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்க அவனுக்குக் கிருபை கிடைத்தது. ஆம், அப்போது அவன் தன்னுடைய விசுவாச விர்த்திக்கென்று திரியேக பராபரனுடைய மகிமையான தரிசனையைக் காண அவனுக்குச் சமயம் உண்டாயிற்று.

௨. இயேசு இரட்ச[illegible]மக்கு அவசியந் தேவையாயிருக்கிறார். யோவான் ஸ்நானகன்: நான் உம்மாலே ஞானஸ்நானம் பெறத் தேவையாமே என்று சொன்னான். இயேசுநாதர் பாதத்தண்டை உளுக்கார்ந்த மரியாளைப்பற்றி: ஒன்றே தேவை, இவள் நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாளென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

௩. நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அகந்தையுள்ளவர்களோடே பராபரன் எதிர்த்துநின்று தாழ்மையானவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் (௧ பேது. ௫, ௫). யோவான் ஸ்நானகன் எல்லாத் தீர்க்க

தரிசிகளிலும் பெரிய தீர்க்கதரிசியாயிருந்தும், தன்னைத் தாழ்த்தி, இயேசுவானவருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கத் தன்னை அபாத்திரனாக எண்ணினான். ஆம், அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்க்க, அதாவது அவருக்கு ஒரு நீசவேலையைச் செய்ய நானே பாத்திரவானல்லவென்று சொன்னான்.

ங. மெய்யான மனத்தாழ்மை கீழ்ப்படிதலோடு சேர்ந்ததாயிருக்கிறது. அப்படியே யோவான் உண்மையாய் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாயிருந்து, இப்போது இடங்கொடு என்று கர்த்தர் சொன்ன உடனே, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, ஞானஸ்நானங் கொடுத்தான். அப்படியே நாமும் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

இரண்டாம் பங்கு.

14. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

பராபரனுடைய கிருபையுள்ள தரிசனையைப்பற்றியது.

15. அந்தத் தரிசனை எப்போது சம்பவித்தது.

இயேசு இரட்சகர் ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடனே தண்ணீரில் நின்றேறினார். அப்போது இதோ, பரமண்டலங்கள் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டது, பராபரனுடைய ஆவி புறாப்போல இறங்கி, அவர்மேல் வருகிறதைக் கண்டான். இதோ, ஒரு சத்தமும் பரமண்டலங்களிலிருந்துண்டாகி: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறார் என்று உரைத்தது (௰௬. ௰௭).

16. முதலாவதாக பராபரன் எப்படி தரிசனை கொடுத்தார்.

பரமண்டலங்கள் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டதென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

17. இயேசு இரட்சகர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது வானந் திறக்கப்பட்டதினால் குறிக்கப்படுகிறதென்ன.

க. அவர் வானத்துக்கு ஆண்டவரும், சர்வலோகத்தின் மெய்யான இரட்சகருமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் முதலாம் ஆதாமுடைய பாவத்தினால் வானம் சாத்தப்பட்டது எப்படியோ, அப்படியே இரண்டாம் ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவினுடைய மீட்பினாலே அது திறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உ. நாம் இரட்சிக்கப்பட்டு மோட்சத்தை அடையும்படியாக ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டும்.

18. இரண்டாவதாக பராபரன் எப்படி தரிசனையானார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாரூபமாய் இறங்கினாரென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

19. அவர் ஆர் மேல் இறங்கினார்.

ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்ட இயேசு இரட்சகர் மேல். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி ௰௧, ௨-ல் எழுதியிருக்கிறபடியே: இவர் மேலே கர்த்தருடைய ஆவியாகிய ஞானம் உணர்வென்றவைகளின் ஆவியும், ஆலோசனை பெலனென்றவைகளின் ஆவியும், அறிவு கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலென்றவைகளின் ஆவியுமானவர் தங்கியிருப்பார் என்றது நிறைவேறிற்று.

20. இயேசு இரட்சகர் ஞானஸ்நானம் பெறுமுன்னே அவரோடு பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கவில்லையா.

ஆம், அவருடைய தேவசுபாவத்தின்படியே பரிசுத்த ஆவியானவர் அநாதியாய் அவரோடிருந்து, அவரிடத்திலிருந்தும் பிதாவினிடத்திலிருந்தும் புறப்படுகிறார். மேலும் அவர் மனுஷனைப் பரிசுத்த ஆவியினால் கர்ப்பமாக உற்பவித்திருக்கிறபடியால், இவர் இந்த சுபாவத்தின்படியேயும் அவரோடிருந்தார். ஆகிலும் அவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, தமது மனுஷ சுபாவத்தின்படியே தமது பரிசுத்த ஆவியைப் பூரணமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டு, அவராலே நமது தீர்க்கதரிசியும் பிரதான ஆசாரியரும் இராசாவுமாக இந்த மூன்று உத்தியோகங்களுக்கும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார்.

21. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏன் புறாரூபமாய் இறங்கினார்.

க. கபடின்மையும் சுத்தமுமான இந்தப் பறவை பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு அடையாளமாம்.

உ. யோவான் ஸ்நானகன் கிறிஸ்து நாதர் மெய்யாகவே லோக இரட்சகராயிருக்கிறாரென்று நிச்சயமாய் அறியும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் ஆர் மேல் ஆவி இறங்குகிறதைக் காண்பாயோ, அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறவர், அதாவது லோக இரட்சகரென்று அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது (யோவா. ௧, ௩௩).

22. மூன்றாவதாக பராபரன் எப்படி தரிசனையானார்.

ஒரு சத்தமும் பரமண்டலங்களிலிருந்து உண்டாகி: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று உரைத்ததென்று நமது வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது (௰௭).

23. அந்தச் சத்தம் ஆருடையதாயிருந்தது.

அது தமது குமாரனுக்காகச் சாட்சிகொடுக்கிற பிதாவாகிய பராபரனுடைய சத்தம்.

24. அவர் குமாரனென்று ஆரை அழைக்கிறார்.

மனுஷருக்காக வந்து யோவான் ஸ்நானகனிடத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற இயேசு இரட்சகரைத்தான்.

25. அப்போது இயேசு இரட்சகர் ஞானஸ்நானம் பெற்றதினாலே பராபரனுடைய குமாரன் ஆனாரோ.

இல்லை, அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுமுன்னே, ஆம் எப்போதும் அவருடைய நேசிக்கப்பட்ட குமாரனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் இவருக்குப் பிதாவாகிய பராபரன்: நீர் நம்முடைய குமாரன், இன்று அதாவது அநாதியாய் நாம் உம்மைச் ஜெனிப்பித்தோமென்று சொல்லுகிறார் (சங்கீதம் ௨, எ).

படிப்பினை.

26. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

I. பராபரனைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. ஒன்றான தேவத்துவத்திலே பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியாகிய மூன்று ஆட்கள் உண்டு. இந்த மூன்று ஆட்களும் இயேசு நாதர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற சமயத்திலே தங்களை வெளிப்படுத்தினார்கள். எப்படியெனில் பிதாவாகிய பராபரன் வானத்திலிருந்து: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேச குமாரனென்று கூப்பிட்டார். குமாரனாகிய பராபரன் மனுஷரூபமாக இருந்து, யோர்தான் நதியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரன் புறா ரூபமாய் அவர்மேல் இறங்கினார். வானத்திலே சாட்சி கொடுக்கிறவர்கள் மூவர்: பிதா, வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி; இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள் (௧. யோவா. ரு, எ).

௨. கிறிஸ்து நாதர் தேவத்துவத்தில் இரண்டாம் ஆளும் மெய்யான தேவனுமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் பிதாவினிடத்தில் பிறந்து, பராபரனுடைய குமாரனாக இருக்கிறபடியால், அவரும் தே...வம் உடையவராயிருந்து, பிதாவாகிய பராபரனைப் போலிருக்கிறார். அதை அறிந்து யோவான் ஸ்நானகன் அவருக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கத் தன்னை அபாத்திரனாக எண்ணி, தடைபண்ணினான்.

II. ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அது அற்பமாகத் தோன்றினாலும், மகி... கிருபையின் எத்தனமாயிருக்கிறது.

௨. ஏனென்றால் இயேசு இரட்சகர்தாமே: நீங்கள் லோகமெங்கும் போய், சகல ஜாதிகளையுஞ் சீஷராக்கி, அவ...

...னுக்குப் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானங் கொடுங்களென்று கட்டளையிட்டு, அதை ஸ்தாபித்தார்.

b. அவர்தாமே ஞானஸ்நானம் பெற்று, அதைப் பரிசுத்தமாக்கி, மேன்மைப்படுத்தினார்.

c. அது பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே கொடுக்கப்படுகிறபடியால், திரியேக பராபரன் தமது கிருபையோடும் ஆசீர்வாதத்தோடும் ஞானஸ்நானத்திலே கூட இருக்கிறார்.

உ. திரியேக பராபரன் ஞானஸ்நானத்திலே நம்மண்டைக்கு வந்து, நம்மைத் தம்முடைய பாக்கியமான ஐக்கியத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். இயேசுவானவருடைய ஞானஸ்நானத்திலே என்ன சம்பவித்ததோ, அது நமது ஞானஸ்நானத்திலும் ஞானப்பிரகாரமாகச் சம்பவிக்கும்.

ங. நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் மறுபடியும் பிறந்து, பராபரனுடைய பிள்ளைகளாவோம். கிறிஸ்து நாதர் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்று பிதாவாகிய பராபரன் சாட்சிகொடுத்தார். அப்படியே நாமும் ஞானஸ்நானத்தினாலே மறுபடியும் பிறந்து, பராபரனாலே அவருடைய பிள்ளைகளாகக் கிருபையாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவோம். அதினிமித்தமாக நம்முடைய ஞானஸ்நானம் மறுஜெனன முழுக்காயிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஞானஸ்நானத்தினால் உண்டாகும் மறுபிறப்பைப்பற்றி கிறிஸ்து நாதர்: ஒருவன் தண்ணீரினாலும் ஆவியினாலும் பிறந்தாலொழிய பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார் (யோவா. ங, ரு). அதைப்பற்றி அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுங் கூட எழுதுகிறதாவது: பராபரன் நம்மைத் தம்முடைய இரக்கத்தின்படியே மறுஜெனன முழுக்கினாலும், தாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் நமதுபேரில் பரிபூரணமாக ஊற்றின பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலும் இரட்சித்தார் என்பதே (தீத்து ங, ரு. எ).

ச. நாம் ஞானஸ்நானத்தினாலே பராபரனிடத்தில் பாவமன்னிப்பையுங் கிருபையையும் அடைகிறோம். ஞானஸ்நானம் பெற்ற கிறிஸ்து நாதரைப் பற்றி, அவர்: பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற நேச குமாரனென்று சொல்லப்படு... அப்படியே நாமும் சுபாவத்தின்படியே பாவிகளாயிருந்தும், ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவினுடைய நீதியையும் பாவமன்னிப்பையும் பெற்றுக்கொண்டு பராபரனுக

குப் பிரியமுள்ள பிள்ளைகளாவோம். அதினால் தான் பவுல் அப்போஸ்தலன்: கிறிஸ்துவுக்குள் எத்தனைபேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டீர்களோ, அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்கள் என்று சொல்லிப் போகிறார் (கலா. ௩, ௨௭). மேலும் தமஸ்குவிலிருந்த சவுலுக்கு: இப்போதும் நீ தாமதிப்பானேன்: எழுந்திருந்து, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு என்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டது (நடப. ௨௨, ௰௬).

௫. நாம் ஞானஸ்நானத்தினாலே பரிசுத்த ஆவியின் ஈவைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஏனென்றால், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற இயேசுவானவர்மேல் எப்படி இறங்கினாரோ, அப்படியே அவர் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுகையிலும் நம்மண்டைக்கு வந்து, நமது இருதயங்களில் வாசம் பண்ணுவார். ஆதலால் பேதுரு அப்போஸ்தலன் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலே: நீங்கள் குணப்பட்டு, அவனவன் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தின் பேரிலே ஞானஸ்நானம் பெறக்கடவான், அப்போது பரிசுத்த ஆவியின் ஈவைப் பெறுவீர்கள் என்றான் (நடபடி ௨, ௩௮).

27. ஞானஸ்நானம் பெற்ற அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட்டு மோட்சத்தை அடைவார்களா.

இல்லை. ஏனென்றால் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால்; குணப்பட்டு, விசுவாசமுள்ள இருதயத்தோடு ஞானஸ்நானம் பெற்று முடிவு பரியந்தம் விசுவாசத்திலே நிலைத்திருக்கிறவன் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்பட்டு மோட்சத்தை அடைவான். ஆதலால் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றது போதுமென்று நினையாமல், ஞானஸ்நானத்திலே பராபரனுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின்படியே பாவத்தை விட்டுவிட்டுக் குணப்பட்டு, மெய்விசுவாசத்தினால் பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலே நிலைத்திருக்கும்படி பிரயாசப்படக்கடவோம்.

அதற்குப் பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரன் நம்மை எவ்வேளையும் நடத்தி நமக்குக் கிருபை செய்வாராக, ஆமென்.

ஒருசந்தியின் நாற்பது நாட்களின் முதல் நாளாகிய புதன்கிழமை.

(ஞானப்பாட்டு ௭௫. ௯௯.)

சுவி. லூக். ௰௮, ௩௧—௪௩.

ஆனால் அவர் பன்னிருவரைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களோ
டே சொன்னதாவது: இதோ, எருசலேமுக்குப் போய் வருகி
றோம்; அங்கே மனுஷனுடைய குமாரனைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசிக
ளால் எழுதப்பட்டது எல்லாம் நிறைவேறும். 32 அதெனனில்
புறச்சாதிகளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, பரிகாசமும் நிந்தையும்
அடைந்து துப்பப்படுவார். 33 அவரை வாரினால் அடித்து, கொன்
றுபோடுவார்கள், மூன்றாம் நாளிலோ திரும்ப எழுந்திருப்பார் என்
றார். 34 அவர்கள் இதுகளில் ஒன்றையும் உணர்ந்ததில்லை; இந்த
வார்த்தை அவர்களுக்கு மறைபொருளாயிருந்தது; சொல்லப்பட்ட
துகளை அறியாதேபோனார்கள். 35 பின்னையும் சம்பவித்ததேதென்
றால், அவர் எரிகோவுக்குச் சமீபிக்கையில், வழி அண்டையில் ஒரு
குருடன் உட்கார்ந்து, இரந்துகொண்டிருந்தான். 36 அவன்
கும்பு நடக்கிறதைக் கேட்டு, இதேதென்று விசாரித்தான். 37 அவ
னுக்கு: இயேசு நாசரேத்தான் போகிறாரென்று அறிவித்தார்கள்.
38 அப்போது அவன்: இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு
இரங்கும் என்று கூப்பிட்டான். 39 முன் போகிறவர்கள் அவனை
அமர்ந்திருக்க அதட்டினார்கள்; ஆனால் அவன் வெகு அதிகமாய்:
தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும் என்று சத்தமிட்டான்.
40 இயேசுவோவென்றால் நின்று, அவனைத் தம்மண்டைக்குக் கூட்
டிவரச் சொன்னார். அவன் சேர்ந்து வந்தபோது, அவர்: 41 நான்
உனக்கு என்ன செய்ய மனதாயிருக்கிறாய் என்று அவனைக் கேட்
டார். அவன்: நான் பார்வை அடைய, ஆண்டவரே என்றான்.
42 அப்போது இயேசு அவனுடனே: பார்வை அடை, உன் விசுவா
சம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார். 43 உடனே பார்வை அடைந்து,
பராபரனை மகிமைப்படுத்திக்கொண்டே அவரைப் பின்சென்றான்.
சனம் எல்லாம் அதைக் கண்டு, பராபரனுக்குத் துதி செலுத்தினார்
கள்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்குண்டு.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

இயேசு இரட்சகருடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் பற்றியது.

3. அதை அறிவித்ததார்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவானவர்தாமே.

4. இதை யாருக்கு அறிவித்தார்.

தம்முடைய பாடுகளைப் பற்றிய போதகத்தை அறிவிக்கும்படிக்குத் தாமே தெரிந்துகொண்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலருக்குத்தான்.

5. இயேசு இரட்சகர் எந்த வார்த்தையினாலே தம்முடைய பாடுகளை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்.

இதோ, எருசலேமுக்குப் போய் ஏறுகிறோம்; அங்கே மனுஷனுடைய குமாரனைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசிகளால் எழுதப்பட்டவைகளெல்லாம் நிறைவேறும். அதேதெனில் புறச்சாதிகளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, பரியாசமும் நிந்தையும் அடைந்து, துப்பப்படுவார்; அவரை வாரினாலே அடித்துக் கொன்றுபோடுவார்கள், மூன்றாம் நாளிலோ திரும்ப எழுந்திருப்பார் என்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லுகிறார் (௩௧-௩௩).

6. மனுஷனுடைய குமாரனென்று இயேசு இரட்சகர் யாரைக் குறிக்கிறார்.

தம்மைத்தாமே. ஏனென்றால் அவர் அநாதியாய்த் தம்முடைய பரம பிதாவினிடத்தில் நின்று பிறந்த பராபரனுடைய குமாரனாக மாத்திரமல்ல, காலநிறைவேறின போது கன்னிமரியாளிடத்தில் பிறந்த மனுஷ குமாரனுமாயிருக்கிறார்.

7. இந்த மனுஷனுடைய குமாரனாகிய இயேசு இரட்சகரைப் பற்றித் தீர்க்கதரிசிகள் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அவர் இங்கே சொல்லுகிற சங்கதிகள்தான். அதாவது: அவர் புறச்சாதிகளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, நிந்தையும் பரியாசமும் அடைந்து, துப்பப்படுவாரென்றும், வாரினால் அடிக்கப்பட்டு, கொன்றுபோடப்படுவாரென்றும், மூன்றாம் நாளிலே திரும்ப எழுந்திருப்பாரென்றும், இவை முதலான தீர்க்கதரிசனங்கள் அவரைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறார்கள்.

8. அது எந்தத் தீர்க்கதரிசியால் எழுதப்பட்டது.

அது அநேக தீர்க்கதரிசிகளாலே அநேக இடங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் அவரைக் குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது (நடபடி. ௰, ௪௩). ஆயினும் ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் ௫௩-ம் அதிகாரத்திலே விசேஷமாய் நமது இரட்சகருடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றித் தெளிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது: அவருக்கு உருவமுமில்லை, மகத்துவமுமில்லை, நாம் அவரைப் பார்த்தபோது, நாம் அவரை இச்சிக்கத்தக்க

உருவம் அவருக்கு இல்லாதிருந்தது. அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரில் ஈனமானவரும், வேதனைகளுள்ளவரும், பலவீனத்தை அறிந்தவருமாயிருந்தார்; அவரைவிட்டு முகங்களை மறைத்துக் கொள்ளலாயிற்று. மெய்யாகவே நம்முடைய பலவீனங்களை அவர் எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய நோவுகளைச் சுமந்தார். அவர் நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் நொறுக்கப்பட்டார். அவர் இடுக்கணிலும் நியாயத்தீர்ப்பிலுமிருந்து எடுக்கப்பட்டார். அவருடைய ஆயுசை எண்ணுபவன் யாவன் (ஏசா. ௫௩, ௨-௮).

9. இயேசு இரட்சகர் தம்முடைய சீஷருக்கு இவை முதலான தீர்க்கதரிசனங்களை ஏன் நினைப்பூட்டுகிறார்.

௧. இயேசுவானவர் தம்முடைய பாடுகளைத் தாங்கப் போகிற காலமும், தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் நேரமும் சமீபமாயிருக்கிறபடியால்தான்.

௨. தாம் உற்சாகத்தோடு நமக்காகப் பாடுபட்டு, தமது சீவனைக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்கிறபடியால்தான். ஏனென்றால் இந்தப் பாடுகள் வருமென்று அவர் ஆதிமுதலாய் அறிந்திருந்தும், அவைகளுக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள அவருக்கு அதிகாரமிருந்தும், நம்மை அவர் நேசிக்கிற சிநேகத்தினாலே ஏவப்பட்டு, உற்சாகத்தோடு அதற்கு எதிர்கொண்டுபோனார். அதைப்பற்றி அவர்தாமே: ஒருவனும் என் சீவனை என்னிடத்திலிருந்து வாங்கான், நானே அதைக் கொடுக்கிறேன். அதைக் கொடுக்கவும் எனக்கு அதிகாரமுண்டு, அதை மறுபடியும் வாங்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு என்றார் (யோவா. ௰, ௧௮).

10. இயேசு நாதர் இங்கே சொன்னபடியே சம்பவித்ததா.

ஆம், சம்பவித்தது. எப்படியென்றால், பெரிய வியாழக்கிழமை இராவிலே அவர் யூதரால் பிடிக்கப்பட்டு வெள்ளிக்கிழமை காலமே அக்கியான[illegible]ரையான பொந்தியு பிலாத்துவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார். இவனிடத்தில் அவர் பரிகாசம் பண்ணப்பட்டார். எப்படியெனில், சேவகர் அவர் சிரசின் மேல் முண்முடியை வைத்து, செங்கோலுக்குப் பதிலாக அவர் கையில் ஒரு நாணற் கோலைக்கொடுத்து, ஒரு சிவப்பான அங்கியை அவருக்கு உடுத்தி, முழங்காற்படியிட்டு: யூதருடைய இராசாவே, வாழ்கவென்று பரிகாசம் பண்ணினார்கள். மேலும் பிரதான ஆசாரியருடைய வேலைக்காரர் அவருடைய முகத்திலே துப்பினார்கள். அப்புறம் பிலாத்துவின் அரண்மனையிலே வாரினால் அடிக்கப்பட்டார். கடைசி

யாக அவர் சிலுவையிலே தம்முடைய ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்து, மரித்தடக்கப்பட்டு, மூன்றாம் நாளிலே, அதாவது ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தருளினார்.

11. இயேசு இரட்சகர் இதெல்லாந் தமதுமேல் வரும்படியாக ஏன் இடங்கொடுத்தார்.

நம்மை நமது பாவத்திலிருந்தும் நித்திய மரணத்திலிருந்தும் இரட்சிக்கும்படியாகத்தான். ஏனென்றால் இவர் நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டார் (ரோ. ௪, ௨௫).

12. இதை எல்லாம் இயேசு நாதர் தமது சீஷர்களுக்கு அறிவித்தபோது அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்.

அவர்கள் கர்த்தர் சொன்ன இந்த வசனங்களை உணரவில்லை. ஆம், அவர்கள் இதுகளில் ஒன்றையும் உணராதிருந்தார்கள். இந்த வார்த்தை அவர்களுக்கு மறைபொருளாயிருந்தது, சொல்லப்பட்டதுகளை அறியாதே போனார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது (௩-௪).

13. இயேசு நாதர் அதைப்பற்றித் தெளிவாய்ப் பேசினாரே, அவர்கள் ஏன் அதை அறியவில்லை.

இயேசு நாதர் இவ்வுலகத்தில் ஒரு லௌகீக இராச்சியத்தை ஸ்தாபிப்பாரென்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தபடியால், அவர் தம்முடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளை உணராமல் போனார்கள்.

படிப்பினை.

14. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசு நாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் மனுஷகுமாரனுமாத்திரமல்ல, எல்லாவற்றையும், வருங்காரியங்களையுங்கூட அறிந்திருக்கிற மெய்யான தேவனுமாயிருக்கிறார். ஏனெனில் எருசலேமில் தமக்குச் சம்பவிக்கப் போகிறதை அறிந்திருந்தார்.

௨. அவர் உற்சாகத்தோடு தம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டார். ஏனென்றால் அவர் எருசலேமிலே இந்தப் பாடுகள் தமக்கு வருமென்று அறிந்திருந்தும், அவர் அங்கே மனப்பூர்வமாய்ப் போனார்கள். ஆம், பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே அவர் தாவீது சங்கீதக்காரன் வாயினாலே:

இதோ, வருகிறேனென்று அப்போது சொன்னேன், புஸ்தகச் சுருளில் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறது, என் பராபரனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன் என்று சொல்லுகிறார் (சங். ௪௰, ௮. ௯).

௩. நம்முடைய இரட்சகருடைய பாடுகளும் மரணமும் நமது பாவங்களுக்கு விரோதமாக ஆறுதலாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நாம் நமது பாவங்களினாலே நித்திய மரணத்தைச் சம்பாதித்திருந்தும், கிறிஸ்து நாதர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பாடுபட்டுத் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினாலே நித்திய நீதியைக் கொண்டுவந்தபடியால், நாம் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட மாட்டோம் என்கிற உறுதியான நம்பிக்கை நமக்கு உண்டு. நாம் பவுல் அப்போஸ்தலனோடே: ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர். கிறிஸ்து தாமே மரித்தவர். இதிலும் அதிகமாக அவர் எழுந்தவருமாமே, அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலும் இருக்கிறாரே, அவர் நமக்காக வேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே என்று நாம் தைரியத்தோடு சொல்லக்கூடும் (ரோம. ௮, ௩௪).

௪. இயேசு நாதருடைய உயிர்த்தெழுதல் நமது மரண வேளையிலே நமக்கு ஆறுதலாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் மெய்யாகவே மரித்துக் கல்லறையிலிருந்து எழுந்தது எப்படியோ, அப்படியே நாமும் கல்லறையிலே [illegible]மல், கடைசி நாளிலே நித்திய சீவனுக்கென்று எழுப்பப்படுவோம். அதைப்பற்றி இயேசு நாதர் தாமே நமக்கு வாக்குத்தத்தங் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது: நானே உயிர்த்தெழுதலுஞ் சீவனுமாயிருக்கிறேன், என்பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தும் பிழைப்பான், உயிரோடிருந்து என்பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவன் என்றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான் (யோவா. ௧௧, ௨௫. ௨௬).

௫. கிறிஸ்து நாதருடைய பாடுகளிலே நாம் பொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இயேசு இரட்சகர் நமக்காகப் பொறுமையோடும் உற்சாகத்தோடும் எப்படிப் பாடுபட்டாரோ, அப்படியே நாமும் அவர் நமதுமேல் வைக்கிற சிலுவையைப் பொறுமையாய்ச் சுமந்துகொண்டு அவருக்காகத் துன்பங்களைச் சகிக்க ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சோதனையைச் சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான், ஏனென்றால் அவன் உத்தமனான பின்பு, கர்த்தர் தம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணின சீவனுடைய கிரீடத்தைப் பெறுவானென்று அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு சொல்லுகிறான் (யாக். ௧, ௧௨).

II. கர்த்தருடைய சீஷர்களால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. சிலுவையையும் பாடுகளையும் பற்றிக் கேட்க மனுஷருக்குப் பிரியமில்லை. சீஷர்களுக்கு இயேசு நாதர் தம்முடைய பாடுகளைப் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்கப் பிரியமில்லாததுபோல், சிலுவையைப் பற்றிய பிரசங்கம் மாமிச சிந்தையுள்ளவர்களுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதில்லை. நாங்களோ யூதருக்கு இடறலுங் கிரேக்கருக்குப் பயித்தியமுமாகிய சிலுவையில் அறையுண்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (க கொரி. க, உ௩).

உ. நாம் இயேசு நாதருடைய பாடுகளைத் தியானம் பண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் சீஷர்கள் அதைத் தியானம் பண்ணும்படிக்கு அவர் அவர்களோடு அதைப்பற்றிப் பேசினார். மெய்தான், அவருடைய சீஷர்கள் அப்போது அதைக் குறித்துத் தியானம் பண்ணவில்லை. நாமோ எப்போதும் விசேஷமாய் இந்தப் பரிசுத்த ஒருசந்தியின் காலத்திலே கிறிஸ்து நாதர் நமக்காக என்ன பாடுபட்டாரென்றும், அவர் தமது பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் எதைச் சம்பாதித்தாரென்றும் தியானம் பண்ணக்கடவோம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் அதைப்பற்றி எப்போதுந் தியானித்துப் பிரசங்கித் [illegible]: நான் இயேசு கிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையுண்ட அவரையேயொழிய, வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறிந்திருப்பதைக் காரியம் என்று எண்ணிக் கொண்டதில்லை என்று சொல்லுகிறான் (க கொரி. உ, உ).

இரண்டாம்

15. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

கண்தெரியாத ஒரு மனிதனைக் குணமாக்கினதைப் பற்றியது.

16. அவனைக் குணமாக்கினது ஆர்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு நாதர் தான்.

17. அந்தக் கண்தெரியாத மனுஷன் ஆர்.

பர்த்திமேயு என்ற நாமமுள்ள ஒரு பிச்சைக்காரன்.

18. கர்த்தர் அவனை எந்த இடத்தில் குணமாக்கினார்.

எரிகோபட்டணத்துக்குச் சமீபத்திலே, எருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போகிற வழியிலே அந்தக் கண்தெரியாதவன் உட்கார்ந்து இரந்துகொண்டிருந்தான்.

19. அவனைக் குணமாக்கும்படியாக இயேசுவானவரை ஏவி எழுப்பினதென்ன.

அவனுடைய மனத்தாழ்மையும் உறுதியுமான செபம். ஏனென்றால் இயேசுவானவர் அந்த வழியாய்ப் போகிறாரென்று குருடன் கேட்டபோது, அவர் அவன்மேல் இரங்க வேண்டுமென்று கேட்டான். ஆம், சிலர் அவனை அதற்காக அதட்டினாலும், அவன் அதிகமாய்க் கூப்பிட்டான். அதைப் பற்றி நாம் நமது வாக்கியத்திலே வாசிக்கிறதாவது: அவன் கும்பு நடக்கிறதைக் கேட்டு, இதேதென்று விசாரித்தான். அவனுக்கு: இயேசு நாசரேத்தான் போகிறாரென்று அறிவித்தார்கள். அப்போது அவன்: இயேசுவே, தாவீதின் தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்குமென்று கூப்பிட்டான். முன்போகிறவர்கள் அவனை அமர்ந்திருக்க அதட்டினார்கள். ஆனால் அவன் வெகு அதிகமாய்: தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்குமென்று சத்தமிட்டான் (௩௮-௩௯).

20. இயேசுவானவர் அவனை எப்படிக் குணமாக்கினார்.

அவர் நின்று குருடனைத் தம்மண்டைக்குக் கூட்டிவரச் சொன்னார். அவன் சேர்ந்து வந்தபோது, அவர்: நான் உனக்கு என்ன செய்ய மனதாயிருக்கிறாய் என்று அவனைக் கேட்டார். அவன்: நான் பார்வை அடைய ஆண்டவரே என்று சொன்னபோது, இயேசு இரட்சகர்: பார்வை அடை; உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார். உடனே அவன் பார்வை அடைந்து, பராபரனை மகிமைப்படுத்திக்கொண்டு, அவரைப் பின்சென்றான்.

21. இந்த அற்புதத்தைக் கண்ட சனங்கள் என்ன செய்தார்கள்.

ஜனம் எல்லாம் அதைக் கண்டு, பராபரனுக்குத் துதி செலுத்தினார்களென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது.

படிப்பினை

22. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. குருடனாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. சகல துன்பத்திலும் இயேசு நாதர் நமக்கு இரங்கவேண்டுமென்று நாம் அவரைக் கேட்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர் உத்தம இரட்சகராயிருக்கிறார். வானத்திலும் பூமியிலும் அவருக்குச் சகல அதிகாரமுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உ. லோகமும் நமது மாமிசமும் நம்மைப் பயமுறுத்தினாலும், நாம் எப்போதும் ஜெபம் பண்ணுவதில் ஓயாமலிருக்க வேண்டும். முன்போகிற மனுஷர் அந்தக் குருடனை அமர்ந்திருக்க அதட்டியும், அவன் பெருஞ் சத்தமாய்: தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்குமென்று கூப்பிட்டான். அப்படியே நாமும்: கேளுங்கள், அப்போது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்போது கண்டுபிடிப்பீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்போது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும் என்கிற நமது இரட்சகரின் வாக்குத்தத்தத்தை நம்பி, ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருக்கக் கடவோம்.

ஈ. கர்த்தர் நமக்கு ஒத்தாசை செய்த பிற்பாடு, இந்தக் குருடன் செய்ததுபோல் நாமும் கர்த்தருக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்த வேண்டும். அதைத்தான் கர்த்தர் நம்மிடத்தில் கேட்டு, சங்கீதக்காரன் மூலமாய்ச் சொல்லுகிறதாவது: நெருக்கப்படுகிற நாளிலே நம்மை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்போது உன்னை விடுவிப்போம், அதற்காக நீ நம்மை மகிமைப்படுத்தக் கடவாய் (சங். ரு௰, கரு).

II. கிறிஸ்து நாதராலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

அவர் இரக்கமுள்ளவரும் நமது இக்கட்டிலே நமக்கு ஒத்தாசை செய்யச் சித்தமுள்ளவருமாயிருக்கிறார். ஆதலால் நாம் நமக்குண்டான சகல இக்கட்டிலும் முழு நம்பிக்கையோடு: தாவீதின் குமாரனும் பராபரனுடைய குமாரனுமாகிய இயேசு இரட்சகரே, எங்களுக்கு இரங்குமென்று கேட்கலாம்.

இந்த நமது அருமையுள்ள இரட்சகருக்கும் அவருடைய பிதாவுக்கும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கும் என்றென்றைக்கும் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக, ஆமென்.

ஒருசந்தியின் க-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௱௰௪.)

சுவி. மத். ௪, க—௰க.

அப்போது இயேசு பிசாசினாலே சோதிக்கப்படுகிறதற்கு ஆவியினாலே வனாந்தரத்தில் கொண்டுபோகப்பட்டார். 2 அவர் நாற்பது நாள், இரவும் பகலும் உபவாசமாயிருந்த பின்பு அவருக்குப் பசித்தது. 3 அப்போது சோதனைக்காரன் அவரண்டைக்கு வந்து: நீர் பராபரனுடைய குமாரனானால் இந்தக் கல்லுகளை அப்பமாகச் சொல்லுமென்றது. 4 ஆனால் அவர் பிரத்தியுத்தரமாக: மனுஷன் அப்பத்தி

னாலே மாத்திரம் அல்ல, பராபரனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற சகல வார்த்தையினாலேயும் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதென்றார். 5 அப்போது பிசாசு அவரைப் பரிசுத்தப் பட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோய், அவரைத் தெய்வாலயத்து உப்பரிகையின் மேல் நிறுத்தி: 6 நீ பராபரனுடைய குமாரனானால் தாழக் குதி. ஏனென்றால் தம்முடைய தூதர்களுக்கு உனக்காகக் கற்பிப்பார்; உன் பாதம் கல்லில் இடறாதபடிக்கு அவர்கள் உன்னைக் கைகளிலே ஏந்திக்கொண்டு போவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதென்று அவருக்குச் சொல்லிற்று. 7 இயேசு அதனுடனே: உன் பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பரீட்சை பாராயாக என்று பின்னையும் எழுதியிருக்கிறதென்றார். 8 மறுபடியும் பிசாசு அவரை மகா உயர்ந்த பர்வதத்தின் மேல் கொண்டுபோய், லோகத்தின் சகல இராச்சியங்களையும் அதுகளின் மகிமையையும் அவருக்குக் காண்பித்து: 9 நீ தாழ விழுந்து என்னைப் பணிந்தால், இதுகளெல்லாத்தையும் உனக்குத் தருவேன் என்று அவருக்குச் சொல்லிற்று. 10 அப்போது இயேசு அதனுடனே: போ, சாத்தானே, அதேனென்றால் பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து, அவர் ஒருவருக்கு ஆராதனை செய்வாயாக என்று எழுதியிருக்கிறதென்றார். 11 அந்நேரமே பிசாசு அவரை விட்டுப்போயிற்று. இதோ, தேவதூதர்கள் சேர்ந்து வந்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்தார்கள்.

1. இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை எப்படி அழைக்கப்படுகிறது.

ஒருசந்தியின் முதலாம் ஞாயிறு என்றழைக்கப்படுகிறது. ஏனென்றால் நீற்றின புதன்கிழமை முதல் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைநாள் வரையில் இருக்கும் நாற்பது நாட்கள் ஒருசந்தியின் நாட்கள் என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்களை நம்முடைய திருச்சபைப் பிதாக்கள் உபவாச நாட்களாக நியமித்தார்கள்.

2. உபவாசம் எத்தனை விதம்.

சரீரத்துக்கடுத்த உணவைச் சாப்பிடாமலிருக்கிற சரீர உபவாசமும், சகல பாவங்களையும் லோக இச்சைகளையும் விட்டுவிடுகிற ஞான உபவாசமுமாகிய இரண்டு விதந்தான்.

3. சரீர உபவாசம் பராபரனுக்குப் பிரியமா.

அது ஞான உபவாசத்தோடிருந்து, உபவாசிக்கிற மனுஷன் பராபரனுடைய வசனத்தை நன்றாய்த் தியானிக்கும்படிக்கும், சகல பாவங்களையும் ஆகாத ஆசை இச்சைகளையும் விட்டுவிட்டு, கர்த்தருக்குப் பிரியமாய் நடக்கும்படிக்கும் செய்யப்பட்டால் மாத்திரம் அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கும். ஆனால் ஞான உபவாசத்தோடிராமல், தனியேதானே சரீர உபவாசம் கர்த்தருக்குமுன் உதவாது. அதைப்பற்றி அவர் தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறதாவது: மனுஷன் ஒருநாள்

தன் ஆத்துமாவை ஒடுக்குகிறதும், தன் தலையை நாணலைப் போல் மடக்கி, இரட்டையும் சாம்பலையும் கீழே போட்டுக் கொள்ளுகிறதும் நாம் தெரிந்துகொள்ளும் உபவாசமும் கர்த்தருக்குப் பொருந்திய நாளும் என்பாயோ. நீ அக்கிரமத்தின் கட்டுகளை அவிழ்த்து, நுகத்தடியின் பிணையல்களை நெகிழ்த்து, நெ[illegible]லாயிருக்கிறவர்களை விடுதலையாக அனுப்பி, சகல நுகத்தடியையும் உடைத்துப்போட்டு, பசியுள்ளவனுக்கு உன் அப்பத்தைப் பிட்டுக்கொடுத்து, துரத்துண்ட சிறுமையானவர்களை வீட்டிலே சேர்த்துக்கொண்டு, அம்மணமானவனைக் கண்டாயானால் அவனுக்கு வஸ்திரங் கொடுத்து, உன் மாம்சமானவனுக்கு உன்னை ஒளிக்காமலிருந்தால், அதுவல்லவோ நாம் தெரிந்துகொள்ளுகிற உபவாசம் (ஏசா. ௫அ. ௫-எ).

4. இந்த உபவாச நாள் எத்தனை.

இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே, கிறிஸ்துநாதர் நாற்பது நாள் உபவாசம் பண்ணியிருக்கிறபடியால், அது நாற்பது நாளாம்.

5. இந்த நாட்கள் எப்படி நாற்பது நாளாம்.

இந்த ஒருசந்தியின் காலத்திலிருக்கும் சந்தோஷ நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையைத் தள்ளி, [illegible] புதன்கிழமை முதல் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகை வரையிலுள்ள நாட்களை எண்ணினால் நாற்பது நாளாகும்.

6. நாம் கூட இந்தக் காலத்திலே உபவாசம்பண்ணக் கடமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோமா.

ஞான உபவாசமானது நமக்கு எந்தக் காலத்திலும் அவசரமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நாம் இயேசு இரட்சகருடைய பரிசுத்த பாடுகளைத் தியானிக்கிற காலத்திலே மாத்திரமல்ல, எப்போதும் நம்மைச் சகல பாவங்களுக்கும் லோகத்தின் சகல இச்சைக்கும் விலக்கி, மெய்யான குணப்படுதலோடும் உத்தம மனஸ்தாபத்தோடும் கர்த்தருடைய பாடுகளையும் அவருடைய கசப்பான மரணத்தையுந் தியானித்து, அதற்காக அவரைப் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரித்து நாம் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று அவருடைய பாடுகளில் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கும்படிக்கு அவரை வணங்கி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் சரீர உபவாசமானது கடமையல்ல. இந்தக் காலத்திலே உபவாசம்பண்ண வேண்டுமோ அல்லவோ என்பது அவனவனுடைய சித்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. சரீர உபவாசம் ஏன் கடமையல்ல.

நமது இரட்சகர் இப்பூமியிலிருக்கக்கொள்ள சீஷர்கள் உபவாசம் பண்ணவில்லை என்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்

கிறது. நாம் இந்தக் காலத்திலே விசேஷமாய் உபவாசஞ் செய்ய வேண்டுமென்று கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமில்லை; ஆதிக்கிறிஸ்தவமான சபையிலே அது ஒரு அவசரமான காரியமாக எண்ணப்பட்டதுமில்லை. சரீர உபவாசம் கட்டாயத்தினாலேயல்ல, கிறிஸ்தவான விடுதலையினாலே உண்டாகிறது.

[illegible] யாதொரு மாமிசத்தையுஞ் சாப்பிடக் கூடாதென்று கற்பிக்கிற [illegible]மான் சபையின் உபவாசம் சரியாயிருக்கிறதா.

[illegible]ல்லை. ஏனென்றால் சரீர உபவாசம் சகல ஆகாரத்தையும் ஒழித்துவிடுகிறதாய் இருக்கிறபடியால், ரோமான் உபவாசம் ஞான உபவாசமுமல்ல, சரீர உபவாசமுமல்ல. மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே போசனத்தில் அப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாதென்று கர்த்தருடைய வசனந் தெளிவாய்க் கற்பிக்கிறது. ஆம், போசனத்திலும் பானத்திலும் யாதொருவன் உங்களைக் குற்றமாய் நி[illegible]ணிக்க [illegible]மென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (கொ[illegible] ௧௬).

9. இந்நா[illegible]சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப்பற்றியது.

இயேசுநாதர் சோதிக்கப்பட்டதைப் பற்றியது.

10. எத்தனை விதமான சோதனைகள் உண்டு.

நல்ல சோதனையும் கெட்ட சோதனையுமாகிய இரண்டு விதம் உண்டு. மனுஷன் விசுவாசத்திலும் பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்திலும் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கிறானோ என்று சோதிக்கப்பட்டால், அது நல்ல சோதனையாம். அப்படியே பராபரனாகிய கர்த்தர் தாமே தம்முடையவர்களைத் துன்பங்களினாலும் உபத்திரவங்களினாலும் அநேகம் விசை சோதிக்கிறவராயிருக்கிறார். ஆம், அவர் ஆபிரகாமைச் சோதித்து, இவன் தன் மகனைப் பலியிடவேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்தார். ஆனால் பிசாசு லோகம் மாமிசமென்கிற ஞான சத்துருக்கள் நாம் மெய்யான தேவபக்தியை விட்டுவிட்டு பாவஞ் செய்யும்படிக்கு நம்மைச் சோதித்தால், அது கெட்ட சோதனையாம்.

11. இங்கே சொல்லப்பட்ட சோதனை என்ன.

பாவத்துக்கேதுவான கெட்ட சோதனையாம்.

12. இயேசு இரட்சகர் முதல்முதல் எங்கே சோதிக்கப்பட்டார்.

மனுஷ சஞ்சாரமற்றதும் மிருகங்கள் மாத்திரம் வாசமாயிருக்கிறதுமான ஒரு பெரிய வனாந்தரத்திலே.

13. அவர் அந்த வனாந்தரத்துக்கு எப்படி வந்தார்.

அவர் சோதிக்கப்படுவதற்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே அங்கே கொண்டுபோகப்பட்டார்.

14. இந்தச் சோதனை இயேசுநாதருக்கு அப்போ உண்டாயிற்று.

அவர் யோவான் ஸ்நானகனாலே பரிசுத்த ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவுடனே தான்.

15. கிறிஸ்துநாதர் ஏன் சோதிக்கப்பட்டார்.

தம்முடைய சோதனையில் சத்துராதியாகிய பிசாசை ஜெயிக்கும்படிக்கும், தமது ஊழியக்காரர் யாவரும் அநேக விதமான சோதனைக்குள்ளாவார்களென்பதைக் காண்பிக்கும்படிக்கும், அவர்களுடைய சோதனையிலே அவர்களுக்கு ஆயத்தமும் சகாயமுமாயிருக்கும்படிக்கும் தான்.

16. கிறிஸ்துநாதரைச் சோதித்ததார்.

சோதனைக்காரன் என்று சொல்லப்பட்ட பிசாசு.

17. அவன் கர்த்தரை எவ்விதமாய்ச் சோதித்தான்.

பலவிதமாய்ச் சோதித்தான். அதாவது: கர்த்தர் இரவு பகலாய் நாற்பதுநாள் வனாந்தரத்திலே இருந்த பிற்பாடு அவர் பராபரனை விட்டு விலகும்படிக்குப் பிசாசு அவரை மூன்று விசேஷித்த சோதனையினால் சோதித்தது.

18. முதலாம் சோதனை என்ன.

அவிசுவாசத்துக்கும் அவநம்பிக்கைக்கும் ஏதுவான சோதனை. ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர் பராபரனுடைய பராமரிப்பைக் குறித்துச் சந்தேகப்படும்படிக்கு பிசாசு அவரைச் சோதித்தது.

19. அப்போ பிசாசு அவரை எப்படி சோதித்தது.

கிறிஸ்துநாதர் நாற்பதுநாள் இரவும் பகலும் உபவாசமாயிருந்த பின்பு அவருக்குப் பசித்தது. அப்போது சோதனைக்காரன் அவரண்டைக்கு வந்து: நீ பராபரனுடைய குமாரனானால், இந்தக் கல்லுகளை அப்பமாகச் சொல் என்றது. அதாவது, நீ பராபரனுடைய குமாரனும் பராபரன் உன்னுடைய தகப்பனுமாயிருந்தால், நீ பசியாயிருக்க வேண்டியதில்லை. கல்லுகளாலே அப்பம் செய்யலாமே. ஆனால் நீ இந்த வனாந்தரத்திலே பசியினாலே அவ்வளவு வருத்தப்படுகிறபடியால், நீ பராபரனுடைய பிள்ளையல்லவென்றும், பராபரன் உனக்காகக் கவலைப்படுகிறதில்லை என்றும் நிதானிக்கலாம் என்ற கருத்தடங்கப் பேசிற்று.

20. அதுக்கு உத்தாரமாக இயேசுநாதர் பிசாசுக்கு என்ன சொன்னார்.

மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, பராபரனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற சகல வார்த்தையினாலே

யும் பிழைப்பானென்று எழுதியிருக்கிறதென்றார். அப்படிச் சொல்லி: தாம் கல்லுகளால் அப்பஞ் செய்ய அவசியம் இல்லை என்றும், அப்பமில்லாமல் பராபரனுடைய வசனத்தின் பலத்தினால் பிழைக்கக் கூடும் என்றுங் கர்த்தர் தெரிவிக்கிறார்.

21. கர்த்தர் சொன்ன அந்த வேதவாக்கியம் எங்கே எழுதியிருக்கிறது.

௫ மோசே ௮, ௩-ல்.

22. பிசாசின் இரண்டாம் சோதனை என்ன.

பெருமைக்கு ஏதுவான சோதனையாம். ஏனென்றால் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவானவர் சனத்துக்கு முன்பாகத் தம்முடைய வல்லமையைக் காண்பிக்கும்படிக்குப் பிசாசு அவரைச் சோதித்தது.

23. பிசாசு அவரை எப்படி சோதித்தது.

அவரைப் பரிசுத்த பட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோய், அவரைத் தேவாலய உப்பரிகையின்மேல் நிறுத்தி: நீ பராபரனுடைய குமாரனானால் தாழக் குதி, ஏனெனில் தம்முடைய தூதர்களுக்கு உனக்காகக் கற்பிப்பார், உன் பாதங் கல்லில் இடறாதபடிக்கு அவர்கள் உன்னைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு போவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதென்று அவருக்குச் சொல்லிற்று (சு). அதாவது: நீ வேதத்தின் மூலமாய் எனக்கு உத்தரவு கொடுக்கிறாயே, ஆதலால் நானும் வேதவாக்கியத்தின் மூலமாய் உனக்கு மறுமொழி கொடுக்கிறேன். இதோ, அவருடைய விசுவாசிகளுடைய பாதம் இடறாதபடிக்கு, அவர் அவர்களை தேவதூதர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு ஒப்புக்கொடுத்தாரே. ஆதலால் நீ பராபரனுடைய குமாரனானால், தேவாலயத்தின் உப்பரிகையின் மேலிருந்து தாழக்குதி, அப்போது நீ பராபரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறாயென்று யாவருக்கும் நன்றாய் விளங்கும் என்றது.

24. பிசாசு அந்த வேதவாக்கியத்தைச் சரியாய்ச் சொன்னதா.

இல்லை. ஏனென்றால் சங்கீதம் ௯௧, ௰௧-ல்: உன் வழிகளில் எல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படிக்கு உனக்காகத் தம்முடைய தூதர்களுக்குக் கற்பிப்பார் என்று எழுதியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த வாக்கியத்தில்: உன் வழிகளில் எல்லாம் என்று சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பிசாசு தன்னுடைய நோக்கத்துக்கு இசைவாக விட்டுவிட்டது. தேவாலயத்தின் உப்பரிகையிலிருந்து இறங்குகிறதற்குப் படிக்கட்டுகள் இருக்கக்

கொள்ள, அதுகளிலிருந்து இயேசுவானவர் தாழக்குதிக்கிறது சரியான வழியல்லவே.

25. அதற்கு இயேசு இரட்சகர் என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்.

அவர்: ௫ மோசே ௬, ௰௬-ல் சொல்லியிருக்கிறபடியே: உன் பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பரீட்சை பாராயாக என்று எழுதியிருக்கிறதென்றார். இதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், பராபரன் நம்முடைய வழிகளில் எல்லாம் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறார். ஆனால் நாம் துணிகரமாய் நம்மை மோசத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவரைச் சோதிக்கக் கூடாதென்பதே.

26. பிசாசினுடைய மூன்றாம் சோதனை என்ன.

லோகத்தைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்துக்கேதுவான சோதனையாம். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவானவர் ஐசுவரியத்தையும் லோக மகிமையையும் வாழ்வையும் இச்சிக்கும்படிக்கு பிசாசு அவரைச் சோதித்தது.

27. [illegible] பிசாசு அவரை எப்படிச் சோதித்தது.

அது அவரை மகா உயர்ந்த பருவதத்தின் மேல் கொண்டுபோய், லோகத்தின் சகல இராச்சியங்களையும் அதுகளின் மகிமையையும் அவருக்குக் காண்பித்து: நீ தாழவிழுந்து என்னைப் பணிந்தால், இதுகளெல்லாம் உனக்குத் தருவேனென்று அவருக்குச் சொல்லிற்று (௮. ௧). அதாவது: நீ பராபரனை மறுதலித்து, எனக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடுத்துத் தாழவிழுந்து என்னைப் பணிந்தால், எல்லாத்துக்கும் மேலான லோகத்திலுள்ள சகல மகிமையையுஞ் சந்தோஷத்தையும் உனக்குக் கொடுப்பேன் என்றது.

28. அதற்கு இயேசு கிறிஸ்துவானவர் என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்.

அவர்: போ, சாத்தானே என்று சொல்லி, ௫ மோசே ௬, ௰௩-ல் அடங்கியிருக்கிற வேதவாக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டி: பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக என்று எழுதியிருக்கிறதென்றார்.

29. இந்த எல்லாச் சோதனைகளின் முடிவு என்ன.

பிசாசு இயேசு இரட்சகரை விட்டுப் போனதும், தேவ தூதர்கள் வந்து, அவருக்கு ஊழியஞ் செய்ததுந்தான்.

படிப்பினை.

30. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பிசாசைப்பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அது மனுஷரை, விசேஷமாய் மெய்யான கிறிஸ்தவர்களைச் சோதித்து, அவர்களைச் சகல விதமான பாவங்களுக்கும் உட்படுத்தும்படி வகை பார்க்கிறது. கிறிஸ்து நாதரைச் சோதித்த பிசாசு எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களையும் ஓயாமல் சோதிக்கிறது. அது அவர்களை விசேஷமாய் என்னத்துக்காகச் சோதிக்கிறதென்று கேட்டால்: அவிசுவாசம், அவநம்பிக்கை, பெருமை, லோக ஆசை இச்சை, பணத்தையும் [illegible]களத்தையும் சிநேகிக்கிற சிநேகம் இவை முதலான பாவங்களுக்குத்தான். ஆதலால் நாம் விழித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அதுக்கென்று: மனத்தெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்கள்; ஏனெனில் உங்கள் எதிரியாகிய பிசாசு கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போலே எவனை விழுங்கலாமோவென்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறது என்று எழுதியிருக்கிறது (௧ பேது. ௫, ௮).

௨. பிசாசு மிகவும் துணிவுள்ள[illegible]யாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அது பராபரனுடைய [illegible]கிய கிறிஸ்து நாதரண்டைக்கு வந்து, அவரை மூன்றுவிதமாய்ச் சோதிக்கவும், ஆம், அவர் தாழவிழுந்து தன்னைப் பணிந்துகொள்ளக் கேட்கவும் துணிந்தது.

௩. அது மகா தந்திரமுள்ளதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அது இங்கே கிறிஸ்து நாதரை [illegible] தேவவாக்கியத்தினால் சோதிக்க எப்படித் துணிந்ததோ, அப்படியே மனுஷரைத் தெய்வபத்தியின் வேஷத்தினாலே மோசம்பண்ணுகிறது. ஆதலால் அப்போஸ்தலன்: சாத்தான் தானே வெளிச்சத் தூதனுடைய வேஷம் எடுக்கிறது என்று சொல்லுகிறான் (௨ கொரி. ௰௧, ௰௪).

II. கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பிசாசு நம்மைப் பாவத்துக்குச் சோதிக்கும்போது, நாம் அதற்கு இடங்கொடாமல், உறுதியாய் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். அப்படியே பிசாசோடு எதிர்த்து நில்லுங்கள், அது உங்களைவிட்டு ஓடிப்போமென்று யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (யாக். ௪, ௭).

௨. நாம் பராபரனுடைய வசனத்தினாலே சாத்தானோடே போராட்டஞ் செய்யவேண்டும். ஆதலால் பிசாசு நம்மைப் பாவத்துக்குச் சோதித்தால், பாவத்தைச் செய்கிறவன் அதாவது, மனதாரப் பாவத்தை நடத்துகிறவன் பிசாசினால் உண்டாயிருக்கிறான் என்று எழுதியிருக்கிறதைச் சொல்ல

[வே]ண்டும் (௧ யோவா. ௩, ௮). அப்ப[டி]யே இயேசு இ[ரட்]ச கரும் பராபரனுடைய வசனத்தினாலே பிசாசினுடைய [ச]க சோதனைக்கும் எதிர்த்து நின்று மேற்கொண்டார்.

௩. நாம் வறுத்தரத்திலே இருந்து பசியினாலும் வியாதியினாலும் வருத்தப்பட்டாலும், அவநம்பிக்கைக்குள்ளா[யி]ருக்கக்கூடாது. ஆம், அப்படிப்பட்ட சமயத்திலேகூட [ந]ம் பராபரனுடைய பராமரிப்பின்பேரில் நம்பிக்கையாயிரு[ந்து]: மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, பரா[பரனுடை]ய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற சகல வார்த்தைகளி[னா]லும் பிழைப்பான் என்று விசுவாசத்தோடு சொல்ல[வேண்]டும்.

௪. நாம் நம்மையே மோசம்போக்கிப் பராப[ரனை]ச் சோதிக்கக்கூடாது. ஆதலால் பராபரன் நம்மை நடத்துகிற வழியிலே நாம் எப்போதும் நிலைத்திருந்து; அவர் நம்முடைய பயணத்திலே நமக்கு என்ன கற்பிக்கிறாரோ, [அ]தை நாம் செய்யவேண்டும். அப்படியே இயேசுவானவர்: உன் பராபரனாகிய [கர்த்த]ரைப் பரீட்சை பாராயாக என்று பிசாசுக்கு உத்தர[...]னார். துணிந்த நெஞ்சனுக்கு எப்படியாகிலும் கடைசியிலே மோசம் வரும் என்று சகீராக் சொல்லுகிறான் (சீராக். ௩, ௨௭).

௫. நாம் பராபரனு[டைய] கர்த்தரைப்பணிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆம், பிசா[சு] தான் கொடுக்கக்கூடாத லோகத்தின் சகல மகிமை[யை]யும் தருகிறதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணினாலும், நாம் பரா[பர]னை விட்டு மறுதலிக்காமல் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு, பிசாசுக்கு: போ, சாத்தானே, ஏனென்றால் உன் பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பணி[...] ஒருவருக்கு ஆராதனை செய்வாயாகவென்று எழுதியிருக்கிறதென்று சொல்வோமாக.

௬. பராபரன் தம்முடையவர்களுக்கு அவர்களுடைய சோதனையிலே ஒத்தாசையாயிருந்து, அவர்கள் சாத்தானைச் செயிக்கிறவரையில் போராட்டஞ் செய்கிறதற்கு [து]ணையாயிருக்கிறார். பிசாசு இயேசு இரட்சகரை விட்டுவிட்டதென்றும், அதற்குப் பதிலாகத் தெய்வ தூதர்கள் அவரண்டைக்கு வந்தார்களென்றும் நம்முடைய வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது எப்படியோ, அப்[படி]யே எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் சம்பவிக்கும். ஏனென்றால் பராபரன் உண்மையாயிருக்கிறார். அவர் உங்கள் பலத்துக்கு மிஞ்சினதாய் நீங்கள் சோதிக்கப்பட வொட்டாமல், நீங்கள் உத்தரிக்கக் கூடும்படிக்குச் சோதனையுடனேகூடப் போக்கையும் உண்டாக்குவார் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௧ கொரி. ௰, ௰௩).

31. பராபரனுடைய இந்த ஒத்தாசையை நாம் [...]
[...]டே அடைவோம்.
[...]செபத்தினாலேதான். ஆதலால் நாம் பெருமூச்சு
விட்டு:

போராடும் பலவீனனை
அன்பாய்ப் பார்த்தருளியும்.
என்றால் ஆசாரா, நீர் அவனை,
நீர் பலத்தை அளியும்.

உம்மாலே சோதனையிலே
விழாமல் நிற்பேனாக; நீர் அன்பாக
போராடினேனுக்கே
ஒத்தாசை செய்வீராக

என்று செபிப்போமாக (ஞானப்பாட்டு உ௱௰௬, ௫).

பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனுக்குச் சதாகாலங்களாய் மகிமையுண்டாவதாக, ஆமென்.

ஒருசந்தியின் உ-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௫.)

சுவி. மத். ௰௫, உ௧—உ௮.

[...] அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு, தீரு சீதோன் பட்டணங்களின் திசைகளுக்கு அகன்றுபோனார். 22 இதோ, கானான் சாதியான ஒரு ஸ்திரீ அந்த எல்லைகளிலிருந்து புறப்பட்டுவந்து, அவருடனே: ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே, என[...] மகள் பிசாசினால் கடினமாய் வாதிக்கப்படுகிறாளென்று சொல்லிக் கூப்பிட்டாள். 23 ஆனால் அவர் அவளுக்கு ஒரு வார்த்தையும் மறுஉத்தரமாகச் சொல்ல இல்லை. அப்போது அவருடைய சீஷர்கள் சேர்ந்துவந்து; அவளை அனுப்பிவிடும்; ஏனெனில் நம்முடையபிறகே கூப்[...]ளென்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். 24 ஆனால் அவர் பிரத்தியுத்தாரமாக: இஸ்ரவேல் வீட்டிலே காணாமல்போன ஆடுகளண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டேனேயல்லாமல், மற்றப்படி அல்ல என்றார். 25 அவளோவென்றால் வந்து: ஆண்டவரே, எனக்குச் சகாயம் பண்ணுமென்று அவரைப் பணிந்துகொண்டாள். 26 அவரோ[...]ில் பிரத்தியுத்தாரமாக: பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டி[...]க்குப் போடுகிறது நன்றாய் இராது என்றார். 27 ஆனால் அவள்: ஆம், ஆண்டவரே, ஆகிலுமோ நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எசமான்களின் மேசைப்பலகைகளிலிருந்து விழுகிற துணிக்கைகளில் தின்னுமே என்றாள். 28 அப்போது இயேசு அவளுக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாக: ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரியது; நீ வேண்டுமென்றபடி உனக்காகக்கடவதென்றார். அந்நேரந் துவக்கி அவள் மகள் ஆரோக்கியமானாள்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷவாக்கியம் எதைப்பற்றியது.
கானான்சாதியான ஸ்திரீயைப்பற்றியது.
2. அந்த ஸ்திரீ ஆர்.

அவள் யூதருடைய தேசமாகிய கானான் தேசத்திலே முன் வாசமாயிருந்த கானானிய சாதியைச் சேர்ந்த அக்கியானி ஸ்திரி. ஏனென்றால் யூதர் கானானியர் முதலான அக்கியானிகளைக் கானான் தேசத்திலிருந்து துரத்திவிட்டாலும், அவர்களில் மீதியான சிலர் இன்னம் அங்கே வாசமாயிருந்தார்கள். அவர்களில் இந்த கானான் சாதியாளான ஸ்திரி ஒருத்தி.

3. இந்த ஸ்திரி எங்கே வாசமாயிருந்தாள்.

தீரு சிதோன் பட்டணங்களின் திசைகளில்தான். இந்தப்பட்டணங்கள் பெனிக்கேயா தேசத்திலுள்ள ஒன்றுக்கொன்று சில மைல் தூரமான கடல்துறை வியாபாரப் பட்டணங்கள்.

4. இயேசு இரட்சகர்கூட அந்தத் தேசத்துக்குப் போனாரா.

ஆம், அவர் கலிலேயா தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு, தீரு சிதோன் திசைகளுக்கு அகன்றுபோனாரென்று நமது வாக்கியஞ் சொல்லுகிறது. அவர் அங்கே இருக்கையில் கானான் சாதியான இந்த இஸ்திரி அவரண்டைக்கு வந்து, அவர் தன்னுடைய மகளைக் குணமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள்.

5. அவளுடைய மகளுக்கு என்ன வருத்தம் இருந்தது.

அவள் பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டவளாயிருந்து கடினமாய் வாதிக்கப்பட்டாள். அதினிமித்தம் அவளுடைய தாய் இயேசு நாதரண்டைக்கு வந்து: ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும். என் மகள் பிசாசினால் கடினமாய் வாதிக்கப்படுகிறாள் என்று சொல்லிக் கூப்பிட்டாள் (உஉ).

6. அப்போது கர்த்தர் கானான் சாதியான ஸ்திரிக்கும் அவளுடைய மகளுக்கும் உடனே ஒத்தாசை செய்தாரா.

இல்லை. அந்த ஸ்திரி இரட்சகரைக் கூப்பிட்டபோது, அவர் அவளுக்கு ஒருவார்த்தையும் சொல்லவில்லை. ஆம், அவருடைய சீஷர்கள் வந்து: அவளை அனுப்பிவிடும், ஏனெனில் நமது பிறகே நின்று கூப்பிடுகிறாளென்று சொல்லி, அவளுக்காகப் பரிந்து பேசினபோது: அவர், இஸ்ரவேல் வீட்டில் காணமல் போன ஆடுகளண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டேனேயொழிய மற்றப்படியல்லவென்றார்.

7. இஸ்ரவேல் வீட்டில் காணமல்போன ஆடுகள் என்பதினால் கர்த்தர் யாரைக் குறிக்கிறார்.

யூதரையே.

8. ஆனால் இயேசு இரட்சகர் யூதருக்காக மாத்திரம் வந்தாரா.

இல்லை, ஏனென்றால் கிறிஸ்து எல்லா மனுஷருக்கும் இரட்சகராயிருக்கிறார் (க தீமோ. ச, ய). ஆனால் அவர் முதல் முதல் யூதருக்காகப் பிறந்து, அவர்களிடத்திலேயே தமது போதக உத்தியோகத்தைத் துவக்கமாய்ச் செய்ய வேண்டியவராயிருக்கிறபடியால், அப்படியே பேசினார். அவருடைய வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென்றால், நான் விசேஷமாய் யூதர்களுக்காகவே இந்த லோகத்திலே வந்தேன். அவர்களுக்குள்ளேயே என்னுடைய போதக உத்தியோகத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்த ஸ்திரியோ யூதசாதியாயிராமல், கானான் சாதியாயிருக்கிறாள். ஆனால் அந்தக் கானானிய சாதியின் தலைவனாகிய காம் என்பவன் தன் தகப்பனாகிய நோவாவைப் பரியாசம் பண்ணினபடியால், அது சபிக்கப்பட்ட சாதியாயிருக்கிறதென்பதே.

9. இதைக் கேட்டு அந்தக் கானான் ஸ்திரி என்ன செய்தாள்.

அவள் [illegible]த்திலே உறுதியாயிருந்து, இயேசு நாதரண்டையில் வந்து, அவருக்கு முன்பாக விழுந்து: ஆண்டவரே, எனக்குச் சகாயம் செய்யுமென்று அவரைப் பணிந்து கொண்டாள்.

10. அவள் அவ்வளவு தாழ்மையாய் விண்ணப்பஞ் செய்தபோது, கிறிஸ்துநாதர் அவளுக்கு ஒத்தாசை செய்தாரா.

இல்லை. கர்த்தர் இன்னம் அவளுக்கு ஒத்தாசை செய்யாமல்: பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து, நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நன்றாய் இராது என்று அவளுக்குச் சொன்னார்.

11. கிறிஸ்துநாதர் பிள்ளைகள் என்பதினால் யாரைக் குறிக்கிறார்.

யூதர்களை. ஏனென்றால் அவர்களே பராபரனாகிய கர்த்தரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பிள்ளைகளாம்.

12. அவர் நாய்க்குட்டிகள் என்பதினால் யாரைக் குறிக்கிறார்.

அக்கியானிகளை. ஏனென்றால் அவர்களுடைய விக்கிரக ஆராதனையின் நிமித்தமும் யூதர்களைத் துன்பப்படுத்தினதின் நிமித்தமும் இவர்களாலே அவர்கள் நாய்கள் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

13. கர்த்தர் அப்பம் என்பதினால் எதைக் குறிக்கிறார்.

பராபரனுடைய கிருபையையும், இந்தக் கானான் சாதியான ஸ்திரி தேடின ஒத்தாசையையுந்தான். ஆதலால் [illegible]தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒரு வீட்டெசமான் பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடாதிருக்கிறதெப்படியோ, அப்படியே நானும் யூதருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கிருபையையும் ஒத்தாசையையும் எடுத்து, நாய் அதாவது அஞ்ஞானியாகிய உனக்குக் கொடுக்கிறது சரியாயிருக்க மாட்டாதென்பதே.

14. இந்தக் கடினமான உத்தரவைக் கேட்டபோது கானான் சாதியான ஸ்திரிக்குச் சந்தேகம் வரவில்லையா.

இல்லை. அவள் செபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருந்து: ஆம், ஆண்டவரே, ஆகிலுமோ நாய்க்குட்டிகள் தங்கள் எசமான்களின் மேசைப்பலகைகளிலிருந்து விழுந் துணிக்கைகளைத் தின்னுமே என்று சொல்லி, இயேசுநாதருக்கு அவருடைய சொந்த வார்த்தையையே எடுத்துக் காண்பித்தாள்.

15. அதினால் அவள் என்ன[illegible] காண்பித்தாள்.

க. தன்னுடைய மனத்தாழ்மையை. ஏனென்றால் அவள்: தான் ஒரு நாய்க்குட்டிக்கு ஒப்பானவளென்பதை ஒப்புக்கொண்டாள்.

உ. தன்னுடைய விசுவாசத்தை. ஏனென்றால் வீட்டெசமான் தன் நாய்க்குட்டிக்கு என்ன செய்கிறான் என்பதைக் கர்த்தருக்கு நினைப்பூட்டி, அவர் தனக்கும் அப்படியே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டாள். ஆதலால் அவள் சொன்ன வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென்றால்: யூதர் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்றும், நான் ஒரு எளிய நாய்க்குட்டி என்றும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். (பிள்ளைகளுக்குச் சேரவேண்டிய அப்பத்தை, அதாவது நீர் யூதருக்குக் காட்டுகிற விசேஷித்த கிருபையை நான் எனக்காகக் [illegible] நாய்க்குட்டிகள் பொதுவாக காத்து[illegible] மேசைப்பலகைகளிலிருந்து விழும் சின்ன துணிக்கைகளை மாத்திரம் எனக்குக் கொடும், அதாவது உமது கிருபையிலே கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் எனக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்பதே அவள் சொன்ன வார்த்தையின் அர்த்தமாம்.

16. கிறிஸ்துவானவர் கானான் சாதியான இந்த ஸ்திரியின் வார்த்தையைக் கேட்டு என்ன செய்தார்.

அவள் தன்னுடைய செபத்திலும் விசுவாசத்திலும் உறுதியாயிருந்ததால், அவர் அவளைப் புகழ்ந்ததுமல்லாமல், அவள் மகள் குணமாவாளென்று அவளுக்கு அறிவித்து: ஸ்

திரியே, உன் விசுவாசம் பெரியது, நீ வேண்டுமென்றபடி உனக்காகக் கடவது என்றார். அந்நேரந் துவக்கி அவள் மகள் ஆரோக்கியமானாள்.

படிப்பினை.

[illegible]. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

[illegible] கிறிஸ்து நாதராலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர் யூதருக்காக மாத்திரமல்ல, புறச்சாதியாருக்காகவும் லோகத்திலே வந்தார். அவர் அஞ்ஞானமான பட்டணங்களாகிய தீரு சீதோன் திசைகளுக்குப்போய், அங்கே [illegible] அஞ்ஞானமான ஸ்திரிக்கு உதவிசெய்ததினால் அதைத் தெளிவாய்க் காட்டினார். அதைப்பற்றியும் பராபரனாகிய கர்த்தர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலேயே எசாயா தீர்க்கதரிசியின் [illegible]னாலே இயேசு இரட்சகரோடு பேசிச் சொன்னதாவது: யாக்கோபின் கோத்திரங்களை நிமிர்த்தவும், இஸ்ரவேலிலே மீந்து[illegible]ப்பட்டவர்களைத் திருப்பவும், நீர் நமக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கிறது கொஞ்சக்காரியமாயிருக்கிறது. நீர் பூமியின் கடைசி பரியந்தமும் நமது இரட்சிப்பாயிருக்க, உம்மைச் சாதிகளின் வெளிச்சமாக வைத்தோம் என்கிறார் (எசா. ௪௯, ௬).

உ. பராபரனாகிய கர்த்தர் சிலவிசை இக்கட்டிலிருக்கிற தமது விசுவாசிகளுடைய செபத்தை உடனே கேளாமல், அவர்கள் சில காலமாகத் தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடும்படி செய்கிறார். அப்படியே அவர் இந்தக் கானான் சாதியான ஸ்திரிக்குஞ் செய்தார். ஏனென்றால் அவள் அவரை முந்திக் கூப்பிட்டபோது, அவர் ஒரு வார்த்தையுஞ் சொல்லவில்லை. அவள் மறுபடியுங் கூப்பிட்டபோது, அவர் அவளுக்குக் கடினமான வார்த்தையைச் சொல்லி, அவளை: அப்பத்தை வாங்கத் தகாத நாய்க்குட்டி என்று அழைத்தார். இவ்விதமாகக் கர்த்தர் தம்முடையவர்களுக்கு அநேகவிசை செய்கிறார். அதினிமித்தம் யோபு முறையிடுகிறதாவது: உம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன், ஆனால் தேவரீர் எனக்கு மறுஉத்தரவு கொடீர்; கெஞ்சி நிற்கிறேன், ஆனால் என்மேல் பாராமுகமாயிருக்கிறீர். என் மேலே கொடூரமுள்ளவராக மாறினீர். உம்முடைய கரத்தின் வல்லமையால் எனக்கு விரோதிக்கிறீர் (யோபு ௩௰, ௨௰. ௨௧). தாவீது இராசாவும் அப்படியே முறையிட்டு: கர்த்தாவே, எந்த மட்டும் என்னை மறந்துகொண்டேயிருப்பீர், எந்தமட்டும் உம்மு

டைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர், எந்தமட்டும் என் ஆத்துமத்திலே யோசனைகளையும், என் இருதயத்திலே சஞ்சலத்தையும் நித்தம் வைத்துக்கொண்டிருப்பேன் என்று சொல்லுகிறேன் (சங். ௰௩, ௨. ௩).

௩. பராபரன் தம்முடையவர்களை முழுதும் கைவிடாமல், தகுந்த வேளையிலே அவர்களுடைய செபத்தைக் கேட்பார். அப்படியே [illegible] அவர் இந்தக் கானான் சாதியான ஸ்திரிக்குச் செய்து, அவள் சிலநேரமாகக் கூப்பிடும்படி இடங்கொடுத்து, கடைசியாக அவளைக் கேட்டார். ஏனென்றால் ஆண்டவர் என்றென்றைக்கும் ஒழித்துவிடாதிருப்பார்; தாம் சஞ்சலப்படுத்தினை பிற்பாடு தம்முடைய மிகுந்த கிருபையின்படி இரங்குகிறார். ஏனெனில் அவர் மனப்பூர்வமாய் மனுஷபுத்திரரைச் சிறுமையாக்கிச் சஞ்சலப்படுத்துகிறதில்லை (புலம்பல் ௩, ௩௧-௩௩).

௪. கிறிஸ்துவானவர் சாத்தானைச் செயிக்கிறவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் கானான் சாதியான [illegible] மகளைப் பிசாசின் வல்லமையிலிருந்து இரட்சித்ததுபோல, முழு மனுஷசாதியையும் மீட்டு இரட்சித்தார். ஆம், அவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குகிற ஸ்திரியின் வித்தானவர். பிசாசின் கிரியைகளை அதாவது, பாவத்தையும் மரணத்தையும் குலைக்கவே பராபரனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டார் (க யோவா. ௩, ௮).

II. இயேசு இரட்சகருடைய சீஷரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் நம்முடைய பிறத்தியாருக்கு உண்டான துன்பத்துக்கு இரங்கி அவனுக்காகச் செபம் பண்ண வேண்டும். சீஷர்கள் இந்த எளிய கானான் ஸ்திரியின்மேல் இரங்கி, அவளுக்காக இயேசு இரட்சகரிடத்தில் பரிந்துபேசினதெப்படியோ, அப்படியே நாமும் அலைப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய பிறத்தியானுக்காகச் செபம்பண்ண வேண்டும். அதுக்கென்று [illegible] அப்போஸ்தலன் நம்மை [illegible] எழுப்பி: எல்லா மனுஷருக்காகவும் விண்ணப்பங்களும் [illegible] ங்களும் வேண்டுதல்களும் ஸ்தோத்திரங்களும் செய்யப்பட [illegible] புத்தி சொல்லுகிறான் (க தீமோ. ௨, ௧).

III. கானான் சாதியான ஸ்திரியின் மகளாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பிசாசுக்கு மகா பெரிய வல்லமை உண்டு. ஏனென்றால் அது பராபரனுடைய சம்மதியின்பேரில் மனுஷனைச் சரீரப்பிரகாரமாகவும் பிடித்து [illegible] அதிக அதிகாரம் பெற்றி

ருக்கிறது. ஆகிலும் இப்பேர்ப்பட்ட மனுஷருடைய நிலைமை மோசமுள்ளதாயிருந்தாலும், பிசாசு ஞானப்பிரகாரமாய்ப் பிடித்து, அதாவது அது ஆளுகை செய்கிறதும் வெளியரங்கமாய்ப் பாவத்திலே நடக்கிறதுமான மனுஷருடைய நிலைமை அதிலும் அதிக மோசமுள்ளதாயிருக்கிறது.

௨. பிசாசு எல்லா மனுஷரையும் வாதிக்க வகை தேடுகிறது. அது கானான் சாதியான ஸ்திரியின் மகளுக்கு [illegible] செய்ததோ, அதை எல்லா மனுஷருக்குஞ் செய்ய [illegible] தேடுகிறது. ஆம், அது கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போலே எவனை [illegible] விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடி சுற்றித்திரிகிறது (க பேது. ௫, ௮).

IV. கானான் சாதியான ஸ்திரியால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

[illegible] துன்பம் மனுஷனைப் பராபரனிடத்துக்கு [illegible] எழுப்புகிறது. எப்படியெனில் [illegible] மகளுக்கு வியாதியில்லாதிருந்தால், [illegible] அவள் கர்த்தரண்டைக்கு வந்திருக்கமாட்டாள். துன்பத்தின் இந்தப் பிரயோசனத்தைப் பற்றி எசாயா தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறதாவது: கர்த்தாவே, நெருக்கத்தில் உம்மைத் தேடினார்கள்; உமது தண்டனை அவர்கள்மேல் இருக்கையில் அந்தரங்கவேண்டுதலை ஊற்றுகிறார்கள் (எசா. ௨௬, ௰௬).

௨. நாம் நம்முடைய துன்பகாலத்திலே கர்த்தரிடத்தில் உட்கருத்தான செபத்தோடு ஒத்தாசை தேடவேண்டும். அப்படியே இந்த ஸ்திரி தேடி, ஒத்தாசை அடைந்தாள். கர்த்தராகிய பராபரன், தாமே நாம் அப்படிச் செய்யும்படியாகத் தம்முடைய வசனத்திலே புத்திசொல்லி: ஒத்தாசை செய்வோம் என்று நமக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறதாவது: நெருக்கப்படுகிற நாளிலே நம்மை நோக்கிக் கூப்பிடு, அப்பொழுது உன்னை விடுவிப்போம்; அதற்காக நீ நம்மை மகிமைப்படுத்தக் கடவாய் (சங். ௫௰, ௰௫). இதை விசேஷமாய் எல்லாத் தாய்தகப்பன்மாருங் கவனிக்க வேண்டும். அதலால் [illegible] அவருடைய பிள்ளைகள் பிசாசினாலே வாதிக்கப்பட்டு, [illegible] மான பாவங்களுக்குச் சோதிக்கப்படும் சமயத்திலே, அவர்கள் இந்தத் தாயினுடைய முன் மாதிரியின்படியே கர்த்தரிடத்தில் ஒத்தாசைதேடி, பிள்ளைகளுக்காகச் செபம் பண்ணி: ஆண்டவரே, எனக்கு இரங்கும்; என் பிள்ளை பிசாசினாலே கடினமாய் வாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லக்கடவார்கள்.

௩. நாம் நம்முடைய செபத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திருக்கவேண்டும். இந்த ஸ்திரியினுடைய செபம் உடனே

கேட்கப்படாதேபோனாலும், அவள் ஒத்தாசை அடையும் வரையில் செபம் பண்ணுவதில் ஓயாதிருந்தாள். அப்படியே நாமும் செய்யவேண்டும். ஆம், கர்த்தர் கேட்கிறதில்லை என்று [illegible] காலத்திலும் அதிக சாக்கிரதையாய்ச் செபம்பண்ணி, ஒத்தாசை செய்யும் நேரத்துக்குப் பொறுமையோடு காத்திருக்கவேண்டும். ஏனென்றால்: [illegible] தாமதித்தால், அவருக்குக் காத்திரு; ஏனெனில் அவர் [illegible] வருவார், அவர் பிந்தியிருப்பதில்லை (ஆபகூக் ௨, ௩).

௪. நாம் நம்முடைய செபத்திலே மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். கானான் சாதியா[illegible] ஸ்திரீ கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்த்தி, அவருக்கு முன்பாக விழுந்து, [illegible] நாய்க்குட்டிக்[illegible] ஒப்பானவளென்று அறிக்கையிட்டாள். அப்படியே நா[illegible] மைத் தாழ்த்த வேண்டும். ஏனெ[illegible] அகந்[illegible] வாக ளோடு பராபரன் எதிர்த்து நின்[illegible] தாழ்மை[illegible] களுக் கோ கிருபை அளிக்கிறார் (௧ [illegible], ௫).

௫. நாம் மெய்யான விசுவாசத்[illegible] பண்ண வேண்டும். கானான் சாதியான ஸ்திரீ [illegible]யேசு நாதர் தனக்கு ஒத்தாசை செய்வாரென்று விசுவாசித்[illegible] உறுதியாய் நம்பினாள். ஆம், அவளுக்கு அதைப்பற்றிச் சந்தேகமில்லாதபடியால், கர்த்தர்: ஸ்திரீயே, உன் விசுவாசம் பெரியதென்று அவளுக்குச் சொன்னார். அப்படியே நாமும் விசுவாசத்தோடு [illegible] பண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் சந்தேகப்படுகிறவன் தான் கர்த்தரிடத்தில் ஏதாகிலும் பெறுவானென்று நினைக்க வேண்டாம் (யாக். ௧, [illegible]. ௭). ஆதலால் நமது விசுவாசம் சோதனை வேளையிலே [illegible]லவீனமாயிருக்கும்போது, கர்த்தருடைய சீஷர்களைப்போ[illegible]: ஆண்டவரே, விசுவாசத்தை எங்களுக்கு விர்த்திக்கப்பண்[illegible]ம் என்று சொல்லி (லூக். ௰௭, ௫) கர்த்தர் நம்முடைய விசுவா[illegible]தைப் பலப்படுத்தும்படியா[illegible] அவரை நோக்கிக் கே[illegible]ண்டும். நாம் அப்படிச் செய்வோமாகில், அவர் நம[illegible]த்தைக் கேட்டு, தகுந்த வேளையிலே நமக்கு ஒத்தாசையாக: [illegible] விசுவா[illegible]க்கிறபடியே உனக்கு ஆகக் கடவது என்று சொல்லுவார்.

பிதா குமாரன் பரிசுத்[illegible] ஆவியாகிய அவருக்கே சதா காலங்களாய் ஸ்தோத்திரமும [illegible]ச்சியமும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

ஒருசந்தியின் ௩-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௨.)

சுவி. லூக். ௰௧, ௰௪—௨௮.

அவர் ஒரு பிசாசைத் துரத்திவிட்டார்; அது ஊமையாயிருந்
தது. அப்போது சம்பவித்ததேதென்றால், பிசாசு புறப்பட்டபின்பு
ஊமையன் பேசினான். அதற்குக் கும்புகள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.
15 ஆனால் அவர்களில் சிலர், பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பேயெல்
செபூலைக்கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறானென்றார்கள்.
16 வேறேபேர்களோவெனில் சோதித்து, வானத்திலிருந்து உண்டா
கும் ஒரு அடையாளத்தை அவரிடத்திலே தேடினார்கள். 17 ஆனால்
அவர் இவர்களுடைய சிந்தனைகளை அறிந்து, அவர்களுக்குச் சொன்
னதாவது: தனக்குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்த எந்த இராசாங்க
மும் பாழாகி, [illegible] விழுந்துபோம். 18 சாத்தானுந் தனக்
குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்தால், அதின் இராச்சியம் எப்படி
நிற்கும்; ஏனெனில் பேயெல்செபூலைக் கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்
திவிடுகிறேனென்கிறீர்கள். 19 நானேவெனில் பேயெல்செபூலைக்
கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்திவிட்டால், உங்கள் பிள்ளைகள் ஆரைக்
கொண்டு அவைகளைத் துரத்திவிடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் உங்
களை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாய் இருப்பார்கள். 20 நான் பராபரனு
டைய விரலினால் பிசாசுகளைத் துரத்திவிட்டேனேயாகில், பராபரனு
டைய இராச்சியம் அல்லவோ உங்களிடத்தில் வந்தது. 21 ஆயுதந்
தரித்த பெலவான் தன் அரண்மனையைக் காக்கிறபோது, அவனுக்கு
உள்ளவை பத்திரப்பட்டிருக்கும். 22 அவனிலும் பெலவான் அவன்
மேல் வந்து, அவனைச் செயித்தானேயாகில், அவன் நம்பியிருந்த
சகல ஆயுதவர்க்கத்தையும் பறித்துக்கொண்டு, அவன் உடைமைக
ளைப் பங்கிடுகிறான். 23 என்னுடனே இராதவன் எனக்கு விரோதமாயி
ருக்கிறான்; என்னுடனே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான். 24 அசுத்த
ஆவி மனுஷனை விட்டுப் புறப்படுகிறபோது, அது தண்ணீரற்ற இடங்
களில் இளைப்பாறுதலைத் தேடித் திரிந்து, கிடையாமல்போய்: நான்
விட்டுப் புறப்பட்டுவந்த என் வீட்டுக்குத் திரும்புவேனென்று சொல்
லி, 25 வரும்போது அதைப் [illegible] சிங்காரிக்கப்பட்டதாகக்
கண்டுபிடிக்கும். 26 [illegible] அது போய், தன்னிலும் பொல்லாத
வேறே ஏழு ஆவிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு, உட்பிரவேசித்து, அங்கே
குடியிருக்கும்; [illegible] அந்த மனுஷனுடைய பிற்காரியங்கள்
முற்காரியங்களைப் பார்க்கிலும் கேடாம் என்றார். 27 அவர் இதுகளைச்
சொல்லுகையில் சம்பவித்ததேதென்றால், கும்பில் ஒரு ஸ்திரீ சத்த
மிட்டு, அவருடனே: உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும் நீர் பாலுண்ட
முலைகளும் பாக்கியமுள்ளதென்றாள். 28 அவரோவெனில்: பரா
பரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிற
வர்களே பாக்கியவான்கள் என்றார்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

இரண்டு காரியங்கள்.

முதலாம் பங்கு.

2. அதில் அடங்கியிருக்கிற முதலாம் காரியம் என்ன.

ஒரு ஊமையான மனுஷனைப் பிடித்திருந்த பிசாசைத் துரத்தினதுதான்.

3. பிசாசு ஆர்.

நரக இராச்சியத்தை ஆளுகிற ஒரு அசுத்த ஆவியாம். பராபரனாகிய கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்றும், மனுஷருடைய ஊழியத்துக்கென்றும் தூதர் எனப்பட்ட ஆவிகளைச் சிருஷ்டித்தார். அவர்களில், தங்கள் ஆதிமகிமையான நிலைமையில் நிலைத்திருந்து, எப்போதும் பராபரனைப் புகழ்ந்து, மனுஷருக்கு அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்கென்று ஊழியஞ் செய்கிறவர்கள் சம்மனசுக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பராபரனுக்கு விரோதமாகக் கலகம் பண்ணி, அவராலே வானத்திலிருந்து நரகபாதாளத்தில் தள்ளப்பட்டவர்கள் துன்மனசுக்கள் என்றும், பிசாசுகள் அதாவது தூஷணிக்கிறவர்கள் என்றும், [illegible] அதாவது எதிராளி என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

4. துரத்திவிடப்பட்ட பிசாசு [illegible]யிருந்தது.

அது ஊமையான ஒரு மனுஷனுக்குள் இருந்தது. அந்த மனுஷன் பேசக்கூடாதபடிக்கு அவனுடைய நாவைக் கட்டியிருந்தது. அவர் ஒரு பிசாசைத் துரத்திவிட்டார், அது ஊமையாயிருந்ததென்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது.

5. ஆனால் இந்தப் பிசாசு தானே ஊமையாயிருந்ததா.

இல்லை. அது அந்த மனுஷனை ஊமையாக்கினபடியால், ஊமையாயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது.

6. இந்த மனுஷன்பேரில் பிசாசுக்கு அவ்வளவு வல்லமை எப்படி உண்டாயிற்று.

தன்னிலே தானே பிசாசு மனிதன்பேரில் அதிகாரமுள்ளதல்ல. பராபரனுடைய [illegible]யில்லாமல், அது மனுஷன் தலையிலுள்ள ஒரு மயிரை [illegible] எடுக்கக் கூடாது. ஆனால் பராபரன் பி[illegible]க்கு [illegible] கொடுக்கிற காலத்தில் அது மனுஷனை மிகவும் வாதிக்கக் [illegible]. அதுக்கு நானான் சாதியான இஸ்திரியின் மகளும் இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட மனுஷனும் திருஷ்டாந்தம்.

7. இந்தப் பிசாசை துரத்திவிட்டதார்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர்.

8. அவர் அதை எதினாலே துரத்திவிட்டார்.

தம்முடைய அளவில்லாத வல்லமையினாலேதான். இந்த வல்லமைக்கு அசுத்த ஆவிகளுங்கூட அடங்கியிருக்கிறார்கள்.

9. பிசாசு துரத்திவிடப்பட்ட பிற்பாடு என்ன சம்பவித்தது.

முன்னே ஊமையாயிருந்த அந்த எளிய மனுஷன் பேசத் தொடங்கினான்.

10. அவன் அப்போது என்னத்தைப் பேசினான்.

அது நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லப்படவில்லை. ஆகிலும் அவன் தன்னைப் பிசாசின் வல்லமையிலிருந்து இரட்சித்த இயேசு இரட்சகருக்கு, அவர் அவனுக்குப் பாராட்டின இந்தப்பெரிய கிருபைக்காக நன்றியுள்ளவனாய் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தினான் என்று நாம் நினைக்க ஏதுவுண்டு.

படிப்பினை.

11. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப்பங்கிலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பிசாசைப்பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. மனுஷர் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கது, புகழாதபடிக்குப் பிசாசு அவர்களை ஊமையாக்க வகைதேடுகிறது. ஆனையிடுகிறதுக்கும் சபிக்கிறதற்கும் தூஷண வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதுக்கும் பிசாசு மனுஷனுடைய வாயைத் திறக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் நல்லவைகளைப் பேசி, செபம் பண்ணி, பராபரனை ஸ்தோத்திரித்துப் புகழவேண்டிய சமயங்களில் பிசாசு அவர்களை ஊமையாக்குகிறது.

உ. அது கிறிஸ்து நாதருக்கு அடங்கிக் கீழ்ப்படியவேண்டும். ஆம், நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தம்முடைய பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் பொல்லாத சாத்தானுக்கும் நரகத்துக்கும் உண்டான அதிகாரத்தை நிர்மூலமாக்கி, சாத்தானுடைய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மனுஷனை மீட்டு [illegible]. ஏனென்றால் பிசாசின் கிரியைகளைக் குலைக்கவே பராபரனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டார் என்று எழுதியிருக்கிறது (க யோவா. ௩, அ).

II. கிறிஸ்து நாதரைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

அவர் சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பிசாசுகள்கூட அவருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்பதற்கு நம்முடைய வாக்கியத்திலே ஒரு தெளிவான திருஷ்டாந்தம் இருக்கிறது. இயேசு என்கிற நாமத்துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்குப் பராபரன் எல்லா நாமத்துக்கும்

மேலான நாமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தார் (பிலிப். ௨, ௯, ௰).

III. ஊமையனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் எல்லாரும் சுபாவத்தின்படியே ஞானப்பிரகாரமாகப் பெரிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறோம். ஏனென்றால் நாம் பராபரனுக்குப் பிரியமானதைப் [illegible] சந்தபடிக்கு ஊமையாயிருக்கிறோம். ஆம், சுபாவத்தினாலே நாம் மற்றவர்களைப்போலே கோபத்துக்கு உள்ளானவர்களாயிருந்தோம் (எபே. ௨, ௩).

௨. கிறிஸ்து நாதர் நம்மை நம்முடைய நிர்ப்பந்த நிலைமையிலிருந்து இரட்சித்தார். ஏனென்றால் அவர் எளிய மனுஷனிடத்திலிருந்த பிசாசை எப்படித் துரத்திவிட்டாரோ, அப்படியே அவர் நம்மெல்லாரையும் பிசாசின் வல்லமையிலிருந்து மீட்டு இரட்சிப்பார். ஏனென்றால் மரணத்தின் வல்லமையை உடையதாயிருக்கிற பிசாசை மரணத்தினால் அழிப்பதற்கும், உயிரோடிருக்கும் நாள் எல்லாம் மரண பயமாய் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளான யாவரையும் விடுதலை பண்ணுவதற்குமாக கிறிஸ்து நாதர் மாமிசத்திலே [illegible]தார் (எபிரே. ௨, ௰௪. ௰௫).

௩. நாம் நம்முடைய [illegible]வை சரியாய்க் கையாடவேண்டும். ஆதலால் நாம் நம்[illegible] நாவைத் தூஷணிக்கிறதற்கும், பொய் பேசுகிறதற்கும், வஞ்சிக்கிறதற்கும் உபயோகிக்காதபடிக்கு நல்லவைகளைச் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் ஜீவனை விரும்பி, நன்மைகாணும்படி நாட்களைச் சிநேகிக்கிற மனுஷன் யார். உன் நாவைப் பொல்லாப்புக்கும், உன் உதடுகளைக் கபட வசனிப்புக்கும் விலக்கமாய்க் காத்துக்கொள் என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங். ௩௪, ௰௩. ௰௪). விசேஷமாய் நாம்: பராபரன் கிறிஸ்து மூலமாய் நம்மைப் பொல்லாத பிசா[illegible]மையிலிருந்து மீட்டு இரட்சித்த அவருடைய பெரிய கிருபைக்காக அவருக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் ஸ்தோத்திரம் செலுத்தவேண்டும். அதற்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்மை எழுப்பி, புத்தி சொல்லுகிறதாவது: வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்துக்கு நம்மைப் [illegible] ஏற்றவர்களாக்கின பிதாவுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறோம். அவர் நம்மை அந்தகாரத்தினுடைய அதிகாரத்துக்கு நீங்கலாக்கி, தமது நேசகுமாரனுடைய இராச்சியத்துக்குட்படுத்தி வைத்தார். இவருக்குள் நமக்கு இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்குதல் உண்டாயிருக்கிறது (கொலோ. ௧, ௰௨-௰௪).

இரண்டாம் பங்கு.

12. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

பிசாசு துரத்திவிடப்பட்டதைப் பற்றி மனுஷருக்குண்டான அபிப்பிராயம்.

13. அதைப்பற்றி எல்லா[illegible]ரே விதமான அபிப்பிராயம் இருந்ததா.

இல்லை. அதுக்கு நாலுவிதமான வெவ்வேறு அபிப்பிராயம் இருந்ததென்று நமது வாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம்.

14. அவர்களுக்குள் உண்டான முதலாம் அபிப்பிராயம் என்ன.

அவர்களில் சிலர்: பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயேல்செபூலைக்கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறான் என்றார்கள்.

15. பெயேல்செபூல் என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன.

அது எக்கிரோன் என்ற ஊரிலுள்ள விக்கிரகத்தின் பெயர். இப்பெயருக்கு ஈக்களின் இராசா என்ற அர்த்தம் உண்டு.

16. பிசாசுகளின் தலைவனுக்கு ஏன் இந்தப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

அது ஆகாசத்திலே ஈக்களைப்போல் பறந்து திரிகிற அசுத்த ஆவிகளின் தலைவனாயிருக்கிறபடியால்தான்.

17. சனங்கள் சொன்ன இந்த அபிப்பிராயம் சரியாயிருந்ததா.

இல்லை. இந்த மனுஷர் அப்படிப்பேசினதினாலே பராபரனுடைய குமாரனைத் தூஷணித்தார்கள்.

18. கிறிஸ்து நாதர் அவர்களுடைய நினைவுகளுக்கும் அபிப்பிராயத்துக்கும் என்ன உத்தரவு கொடுக்கிறார்.

தாம் பெயேல்செபூலைக்கொண்டல்ல, பராபரனுடைய வல்லமையினாலே பிசாசைத் துரத்திவிட்டேன் என்று மூன்று நியாயங்களால் ரூபித்தார்.

19. அவர் சொன்ன முதலாம் நியாயம் என்ன.

தனக்குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்த எந்த இராசாங்கமும் பாழாகி, எந்த வீடும் விழுந்துபோம், சாத்தானும் தனக்குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்தால், அதின் இராச்சியம் எப்படி நிற்கும். ஏனெனில் பெயெல்செபூலைக்கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறேன் என்கிறீர்கள் (௰௭. ௰௮).

20. கிறிஸ்து நாதருடைய இந்த வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன.

ஒரு இராச்சியம் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் அதற்குச் சமாதான ஐக்கியம் இருக்க வேண்டும். இப்போதும் பிசாசுக்கு ஒரு இராச்சியம் உண்டு. அதை அது காப்பாற்றத் தேடுகிறது. ஆனால் நாம் பேயெல்செபூலினால் பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறதானால், ஒரு பிசாசு வேறொரு பிசாசுக்கு விரோதமாக எழும்புகிறதென்பது விளங்கும்.

21. கர்த்தர் சொன்ன இரண்டாம் நியாயம் என்ன.

நான் பேயெல்செபூலைக்கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்திவிட்டால், உங்கள் பிள்ளைகள் யாரைக்கொண்டு அதுகளைத் துரத்திவிடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாயிருப்பார்கள். நான் பராபரனுடைய விரலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்திவிட்டேனேயாகில், பராபரனுடைய இராச்சியம் அல்லவோ உங்கள் கிட்ட வந்தது (௰௧. ௨௰).

22. உங்கள் பிள்ளைகள் என்பதினால் கர்த்தர் யாரைக் குறிக்கிறார்.

தமது சீஷர்களை, அதாவது பரிசுத்த அப்போஸ்தலரைத்தான். ஏனென்றால் யூதர்களுடைய பிள்ளைகளாகிய இவர்களும் பிசாசுகளைத் துரத்தி விட்டார்களென்று வாசிக்கிறோம்.

23. பராபரனுடைய விரல் என்பதினால் அவர் குறிக்கிறதென்ன.

கர்த்தருடைய பெலனும் வல்லமையுமாம்.

24. கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன.

என்னுடைய சீஷர்கள் பேயெல்செபூலைக்கொண்டல்ல, பராபரனுடைய விரலினால் பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறவர்களானால், மனுஷரண்டைக்குப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தை வரப்பண்ணுகிற அவர்களுடைய கர்த்தரும் எஜமானுமாகிய நானும் பராபரனுடைய விரலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறேனென்று விளங்கும். நீங்கள் இதை விசுவாசிக்கமனதில்லாதேபோனால், உங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளாகிய அப்போஸ்தலர் உங்கள் நியாயாதிபதிகளாயிருந்து, உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாயிருப்பார்கள் என்பதே.

25. கர்த்தர் சொன்ன மூன்றாம் நியாயம் என்ன.

ஆயுதந்தரித்த பலவான் தன் அரண்மனையைக் காக்கிறபோது, அவனுக்குள்ளது பத்திரப்பட்டிருக்கும். அவனிலும் பெலவான் அவன்மேல் வந்து, அவனைச் செயித்தானேயாகில், அவன் நம்பியிருந்த சகல ஆயுதவர்க்கத்தையும் பறித்துக்கொண்டு, அவன் உடைமைகளைப் பங்கிடுகிறான் (௰௧. ௨௨).

26. ஆயுதந்தரித்தவன் ஆர்.

பிசாசுதான்.

27. அதினுடைய அரண்மனை என்ன.

நரகமும் பிசாசு பிடித்த மனுஷருடைய இருதயமுமாம்.

28. பிசாசினுடைய ஆயுதவர்க்கம் என்ன.

அதினுடைய தந்திரமும் வ[illegible]யமாம்.

29. பிசாசிலும் பெலவான் ஆர்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நாதர்.

30. இங்கே சொல்லப்பட்ட உடைமைகள் என்கிறதென்ன.

மனுஷருடைய நீதியும் பாக்கியமுந்தான்.

31. கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன.

சாத்தானை செயித்து அதின் அரண்மனையாகிய நரகத்தை நிர்மூலமாக்க அல்லது பிசாசை ஒரு மனுஷனிடத்திலிருந்து துரத்திவிட விரும்புகிறவன் பிசாசினுடைய அதிகாரத்துக்குள்ளாயிராமல், பிசாசிலும் பெலவானாயிருந்து, அதை தெய்வீக வல்லமையினாலே செய்யவேண்டும். இப்போது நான் பிசாசைத் துரத்திவிட்டேனே. இதுவுமல்லாமல் நான் இனிமேல் சாத்தானை முழுதும் செயித்து, அது பறித்த இரட்சிப்பை மனுஷருக்குத் திரும்பச் சம்பாதிப்பேன். இதினால் நான் பராபரனுடைய வல்லமையினாலே பிசாசைத் துரத்திவிடுகிறேன் என்று விளங்கும் என்பதே.

32. கர்த்தர் பிசாசைத் துரத்திவிட்டதைப் பற்றிச் சனங்களுக்குண்டான இரண்டாம் அபிப்பிராயம் என்ன.

அவர்கள் இருமனப்பட்டு ஒரு அடையாளத்தை அவரிடத்தில் தேடினார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கும்படிக்குக் கர்த்தர் வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டி, தம்முடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

33. கர்த்தர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அடையாளத்தைக் கொடுத்தாரா.

இல்லை.

34. அதை ஏன் கொடுக்கவில்லை.

அவர் பிசாசைத் துரத்திவிட்டதே தமது வல்லமைக்குத் தெளிவான அடையாளமாய் இருந்தபடியால், வேறே அடையாளம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கத்தேவையில்லை. அவர்கள் இந்த அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, கர்த்தரை உண்மையாய் விசுவாசித்து, இருமனதை விலக்கவேண்டும்.

ஆகலால் கர்த்தர் அவர்களை எச்சரித்து: என்னுடனே இராதவன் எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறான், என்னுடனே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான் என்கிறார் (உ௩).

35. சனங்களுக்குள் உண்டான மூன்றாம் அபிப்பிராயம் என்ன.

கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இருக்கிறதென்று [illegible]ரியப்பட்டார்கள். அதற்குக் கும்புகள் ஆச்சரியப்பட்டார்களென்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. அவர்கள் சத்துருக்களாயிராமல் அவரை விசுவாசிக்கத் துவக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய விசுவாசம் இன்னம் மெத்த பெலவீனமாயிருந்தது.

36. இந்த மனுஷருடைய பெலவீனமான விசுவாசம் அவிந்துபோகாதபடிக்குக் கர்த்தர் அவர்களை எப்படி எச்சரிக்கிறார்.

அசுத்த ஆவி மனுஷனை விட்டுப் புறப்படுகிறபோது, அது தண்ணீரற்ற இடங்களில் இளைப்பாறுதலைத் தேடித் திரிந்து, கிடையாமல் போய்: நான் விட்டுப்புறப்பட்டுவந்த என் வீட்டுக்குத் திரும்புவேன் என்று சொல்லி, வரும்போது அதைப் பெருக்கிச் சிங்காரிக்கப்பட்டதாகக் கண்டுபிடிக்கும். அப்போது அதுபோய், தன்னிலும் பொல்லாத வேறே ஏழு ஆவிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு, உட்பிரவேசித்து, அங்கே குடியிருக்கும். அப்போது அந்த மனுஷனுடைய பிற்காரியங்கள் முற்காரியங்களைப் பார்க்கிலுங் கேடாயிருக்கும் என்கிறார் (உ௪-உ௬).

37. அசுத்த ஆவி ஆர்.

பிசாசுதான். ஏனென்றால் அது மனுஷருக்குள் நகாத[illegible] வினைவுகளை உண்டுபண்ணி, அவர்களை அசுத்தமுள்ள பாவமான வார்த்தைகளுக்கும் கிரிகைகளுக்குஞ் சோதிக்கிறபடியால், அசுத்த ஆவி என்று நியாயமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

38. இங்கே சொல்லப்பட்ட தண்ணீரற்ற இடமென்ன.

அஞ்ஞானிகளும், நல்ல கனி கொடாத மனுஷருமாம்.

39. [illegible]கே சொல்லப்படுகிற சாத்தானுடைய வீடு என்ன.

அது வாசமாயிருக்கிற மனுஷன் தான்.

40. இந்த வீடு எப்படிப் பெருக்கிச் சிங்காரிக்கப்பட்டதாயிருக்கும்.

மனுஷன் செபத்தையும் பராபரனுடைய வசனத்தையும் அசட்டைபண்ணி, தன்னை சகலவிதமான பாவத்துக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கிறதினால் தான்.

41. வேறே ஏழு ஆவிகள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஆர்.

நரகத்திலுள்ள வேறு கெட்ட ஆவிகள்தான். இவர்கள் முன்னிருந்த பிசாசோடு கூட மனுஷருடைய இருதயத்தில் பிரவேசிக்கிறபடியால் அவர்களுடைய பிற்காரியங்கள் முற்காரியங்களைப் பார்க்கிலுங் கேடாம்.

42. சனங்களுக்குண்டான நாலாம் அபிப்பிராயம் என்ன.

கும்பில் ஒரு ஸ்திரி சத்தமிட்டு, அவருடனே: உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும், நீர் பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியம் உள்ளது என்றாள் (உஎ).

43. அது நல்ல அபிப்பிராயமுள்ளதல்லவா.

ஆம், அது நல்ல அபிப்பிராயந்தான். ஆதலால் கர்த்தர் அதற்குச் சம்மதித்தார். ஆகிலும் அவர்: பராபரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களே பாக்கியவான்களென்கிறதும் வார்த்தைகளைக் கூட்டி அதைத் திருத்துகிறார்.

44. கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன.

மெய்தான், மற்ற மனுஷரைப் பார்க்கிலும் என் தாய் மெத்த பாக்கியவதியாயிருக்கிறாள். அவள் தானே: இது முதல் எல்லாச் சந்ததிகளும் என்னைப் பாக்கியவதி என்பார்களென்று சொல்லி அறிக்கையிட்டாள் (லூக். க, ௪அ). ஆகிலும் அதுவே உத்தம பாக்கியமல்ல. பராபரனுடைய வசனத்தைக் கவனமாய்க் கேட்டு, அதின்படியே நடக்கும்படி அதை உண்மையாய்க் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு மெய்யான பாக்கியமுண்டு என்பதே.

படிப்பினை.

45. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் கடைசிப் பங்கிலே என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. குணப்படாதவர்களைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர்கள் அநேகம் விசை கிறிஸ்துநாதரைத் தூஷணித்து, கர்த்தரும் அவருடைய விசுவாசிகளும் சொல்லுகிற வார்த்தைகளுக்கும், செய்கிற கிரியைகளுக்கும் பொல்லாத அர்த்தங் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இரட்சகர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு: வீட்டெசமானை பேயெல்செபூல் என்று சொன்னார்களானால், அவர் வீட்டாரை எத்தனை அதிகம் என்கிறார் (மத். ௰, உ௫).

உ. விசுவாசிக்கும்படிக்கு அடையாளங்களைக் கேட்கிறது அவிசுவாசமுள்ள இருதயத்துக்கு அடையாளம். இயேசு இரட்சகர்: காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றார் (யோவா. ௨௰, ௨௯).

II. கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. ஒரு கிறிஸ்தவன் பேரில் மற்ற மனுஷர் சொல்லுகிற பொய்ச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நியாயம் எடுத்து தன்னைக் காப்பாற்றலாம். ஆகிலும் அவன் அதைத் தூஷணிக்காமல், சாந்தத்தோடு கிறிஸ்துநாதர் இங்கே செய்கிறது போல் செய்ய வேண்டும்.

உ. நாம் விரோதத்தினாலே மற்றவர்களின் ஐக்கியத்தை விட்டு நம்மைப் பிரிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட பிரிவினையினாலே ஒரு இராச்சியமாவது, சபையாவது, வீடாவது நிலைநிற்காமல் அழிந்துபோம்.

௩. நாம் சாத்தானுக்கு எதிரிக்கையாயிருந்து, அதற்கு நம்முடைய இருதயத்திலே இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் ஆயுதந் தரித்த இந்தப் பலவான் ஒரு மனுஷனுடைய இருதயத்தைப் பிடித்திருந்தால், அது லேசாய் அதை விட்டுப் போகிறதில்லை.

௪. நாம் இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கிற மெய்யான விசுவாசத்தினால் பிசாசைச் செயிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் சாத்தானிலும் பலவானாயிருக்கிறார். ஆம், அவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கினார்.

ரு. நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்குப் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்பதுமல்லாமல், அதைக் காப்பாற்றி அதின்படியே நடக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பராபரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆனால் நாம் அப்படியே செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாயிருக்கும்படிக்கு, நாம் கர்த்தரை நோக்கிக் கேட்க வேண்டியதென்னவென்றால்: கர்த்தாவே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் படிப்பியும், ஏனெனில் தேவரீர் என் பராபரன்; உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராக (சங். ௱௪௩, ௰).

நமது பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமென்.

ஒருசந்தியின் ௪-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௪.)

சுவி. யோவா. ௬, ௧—௰௫.

இதுகளுக்குப் பிற்பாடு இயேசு திபேரியா பட்டணத்துக்
கான கலிலேயாக்கடலின் அக்கரைக்குப் போனார். 2 திரள் கூட்டம்
அவரைப் பின்சென்றது; ஏனெனில் அவர் வியாதிக்காரரிடத்தில் செய்த
அடையாளங்களைக் கண்டார்கள். 3 ஆனால் இயேசு ஒரு பருவதத்
தில் ஏறி, அங்கே தம்முடைய சீஷருடனே கூட உட்கார்ந்தார்.
4 ஆனால் யூதருடைய பண்டிகையாகிய பஸ்கா சமீபமாயிருந்தது.
5 அப்போது இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்து, திரள்கும்பு
தம்மண்டைக்கு வரக்கண்டு, பிலிப்புவுடனே: இவர்கள் சாப்பிடத்
தக்கதாக எங்கே அப்பங்களைக் கொள்வோமென்றார். 6 இதையோ
வெனில் அவனைச் சோதித்துச்சொன்னார்; ஏனெனில் தாம் செய்யப்
போகிறதைத் தாம் அறிந்திருந்தார். 7 பிலிப்பு அவருக்குப் பிரதி
யுத்தரமாக: அவர்களில் ஒவ்வொருவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்
வாங்கிக்கொள்ளவாகிலும், இருநூறு பணத்து அப்பங்கள் அவர்க
ளுக்குப் போதாதென்றான். 8 சீமோன் பேதுருவின் சகோதர
னாகிய அந்திரேயா என்னப்பட்ட அவருடைய சீஷரில் ஒருவன்
அவருடனே: 9 இங்கே ஒரு பிள்ளை இருக்கிறது, அதின் கையில்
வால்கோதும்பையின் ஐந்தப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் இருக்கி
றது; ஆனால் இதுகள் இத்தனை சனங்களுக்கு எம்மாத்திரமென்றான்.
10 இயேசுவோவெனில்: சனங்களை உட்காரப்பண்ணுங்களென்
றார். ஆனால் அவ்விடம் வெகு புல்லாயிருந்தது. அப்போது இலக்
கத்தின்படியே ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேராகிய மனுஷர்கள்
உட்கார்ந்தார்கள். 11 இயேசு அப்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு,
ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, சீஷர் கையிலே கொடுத்தார்; சீஷர் பந்தி
யிருந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்படியே மீன்களிலும்
அவர்கள் வேண்டுமென்ற மாத்திரங் கொடுத்தார். 12 அவர்கள்
திருப்தியடைந்த பிற்பாடோவெனில், அவர் தம்முடைய சீஷரு
டனே: ஒன்றுஞ் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு, மீந்த துணிக்கைக
ளைச் சேருங்களென்றார். 13 அப்போது அவர்கள் சேர்த்து, வால்
கோதும்பையின் ஐந்தப்பங்களில் சாப்பிட்டவர்களுக்கு மீந்திருந்த
துணிக்கைகளினாலே பன்னிரண்டு கூடைகளை நிரப்பினார்கள்.
14 அப்போது இயேசு செய்த அடையாளத்தை மனுஷர் கண்டு:
இவர் மெய்யாய் லோகத்தில் வருகிற தீர்க்கதரிசியாயிருக்கிறார் என்
றார்கள். 15 ஆனால் அவர்கள் வந்து, தம்மை இராசாவாக்கும்படிக்
குப் பிடிக்கப்போகிறதை இயேசு அறிந்து, விலகி, மறுபடியும் தாம்
ஒருவராய்ப் பருவதத்தின் மேல் ஏறினார்.

I. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப்பற்றியது.

இயேசு இரட்சகர் சில அப்பங்களினாலே ஏராளமான மனுஷரைப் போஷிப்பித்த அவருடைய மகிமையான அற்புதமாம்.

2. அது எங்கே சம்பவித்தது.

கெனேசரேத் என்னப்பட்ட கலிலேயா கடலுக்குக் கிழக்கிசையிலிருக்கும் ஒரு பருவதத்தில்.

3. கர்த்தர் அந்தப் பருவதத்துக்கு எப்படிப் போனார்.

அவர் கப்பல் ஏறி, திபேரியா பட்டணத்துக்கு அருகான கலிலேயா கடலின் அக்கரைக்குப் போனார் (௧).

4. ஆனால் சனங்கள் அங்கே எப்படி வந்தார்கள்.

அவர்கள் கடலைச் சுற்றி, கால்நடையாய் வந்திருந்தார்கள். இயேசு பருவதத்தில் ஏறி சீஷர்களோடுகூட உட்கார்ந்து, தமது கண்களை ஏறெடுக்கையில் அந்தச் சனங்களைக் கண்டார். அவ்வளவு சீக்கிரமாய் நடந்து வந்திருந்தார்கள்.

5. அவர்கள் இயேசு இரட்சகரை அவ்வளவு ஆசையோடு ஏன் தேடினார்கள்.

அவர் வியாதிக்காரரில் செய்த அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையுங் கண்டிருந்தபடியால்.

6. எவ்வளவு சனங்கள் வந்திருந்தார்கள்.

கூட வந்திருந்த ஸ்திரிகளையும் பிள்ளைகளையுந் தவிர ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் புருஷர் வந்திருந்தார்கள்.

7. அது எந்தக்காலத்தில் நடந்தது.

பஸ்காப்பண்டிகையின் சிலகாலத்துக்கு முன்னே. ஏனென்றால் யூதருடைய பண்டிகையாகிய பஸ்கா சமீபமாயிருந்ததென்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

8. இயேசு நாதர் இந்தச் சனங்களைக் கண்டு என்ன சொன்னார்.

அவர் தம்முடைய சீஷர்களில் ஒருவனாகிய பிலிப்புவுடனே: இவர்கள் சாப்பிடத்தக்கதாக எங்கே அப்பங்களைக் கொள்வோம் என்றார்.

9. கர்த்தர் ஏன் அப்படிக் கேட்டார். அவர் பிலிப்புவை அடுத்த கிராமங்களில் அப்பம் வாங்கும்படியாக அனுப்ப யோசித்தாரா.

இல்லை. பிலிப்பு: அப்பமும் பணமுமில்லாத இந்தக் காலத்திலும் கிறிஸ்து நாதர்பேரில் நம்பிக்கையாயிருக்கிறானோவென்று சோதிக்கும்படியாக அவனை அப்படிக் கேட்டார்.

10. அதற்குப் பிலிப்பு என்ன உத்தரவு கொடுத்தான்.

அவர்களில் ஒவ்வொருவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வாங்கிக்கொள்ளவானாலும் இருநூறு பணத்து அப்பங்கள் அவர்களுக்குப் போதாதே என்றான் (௭).

11. பிலிப்புவுக்கு இந்த வார்த்தையின்படியே என்ன அபிப்பிராயம் இருந்தது.

இந்தச் சனங்களைத் திருப்திபண்ணத்தக்க அத்தனை அப்பங்களை எப்படிச் சம்பாதிக்கலாமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நமக்கு இப்போது இருநூறு பணமாத்திரம் இருக்கிறது. இந்த முழுத்தொகைக்கு அப்பங்களைக் கொண்டாலும், அவர்களில் ஒவ்வொருவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் வாங்கிக்கொள்ளவானாலும் அது போதாது என்பதே.

12. பிலிப்புவினுடைய இந்த மதிப்பு சரியாயிருந்ததா.

ஆம், சரியாயிருந்தது. ஏனென்றால் அவ்வளவு சொற்பத்தொகைக்கு அப்பம் வாங்கினாலும் அது சனங்களுக்குப் போதாதென்று விளங்கும். ஆகிலும் பிலிப்பு கிறிஸ்துநாதர் பேரிலே வைத்த நம்பிக்கை மெத்தக் குறைவாயிருந்ததென்பது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது.

13. மற்றச் சீஷர்களுக்கு வேறே யோசனையிருந்ததா.

ஆம், பேதுரு அப்போஸ்தலனுடைய சகோதரனாகிய அந்திரேயா என்னப்பட்ட அவருடைய சீஷரில் ஒருவன் அவருடனே: இங்கே ஒரு பிள்ளையிருக்கிறது, அதின் கையில் வாற்கோதும்பையின் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு சிறு மீன்களும் இருக்கிறது. ஆனால் இதுகள் இத்தனை சனங்களுக்கு எம்மாத்திரம் என்றான் (௯).

14. பிலிப்புவினுடைய யோசனையைப்பார்க்க இவனுடைய யோசனை நன்றாயிருக்கிறதா.

இல்லை. இவன்கூட தன்னுடைய புத்தியின்படியே யோசித்து நினைத்ததாவது: ஐயாயிரம் மனுஷரை ஒரு சிறு பையன் தூக்கக்கூடிய ஐந்து அப்பங்களினாலும் இரண்டு சிறு மீன்களினாலும் போஷிப்பிக்க வேண்டுமானால், ஒரு மீன் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு பேருக்கும், ஒரு அப்பம் ஆயிரம் பேருக்கும் பங்கிடப்படவேண்டும். ஆனால் அது முடியாத காரியம்.

15. அப்போது இயேசு இரட்சகர் என்ன சொன்னார்.

அவர் முதல் முதல் சனங்களைப் புல்லிலே ஒழுங்காய் உட்காரச் செய்யுங்கள் என்று உத்தரவு கொடுத்தார். அதற்குப் பிற்பாடு அவர் அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு சிறு மீன்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, சீஷர் கையிலே கொடுத்தார். சீஷர்கள் சனங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

16. அப்போது சனங்கள் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்தார்களா.

ஆம், அவர்கள் திருப்தியடைந்ததுமல்லாமல், மீதியாகவும் வைத்தார்கள். அதின் நிமித்தம் கிறிஸ்துவானவர் சீஷருடனே: ஒன்றுஞ் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு மீந்த துணிக்கைகளைச் சேருங்கள் என்றார்.

17. அப்போது எவ்வளவு மீதியாயிருந்தது.

அவர்கள் மீந்த துணிக்கைகளினாலே பன்னிரண்டு கூடை நிரப்பினார்கள்.

18. ஆனால் ஐந்து அப்பம் மாத்திரம் இருந்ததே, அவ்வளவு மீதி எப்படியிருக்கக் கூடும்.

அதுவும் இயேசுவானவர் செய்த அற்புதமும் அவர் வல்லமைக்கு அடையாளமுமாக இருக்கிறது. எப்படியெனில், அவர் இந்த ஐந்து அப்பங்களை ஆசீர்வதித்ததினால், ஐயாயிரம் பேர் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்ததுமல்லாமல், முன்னிருந்த அப்பங்களைப் பார்க்க மீதியாயிருந்த அப்பம் அதிகமாயிருந்தது.

19. சனங்கள் இதைக் கண்டு என்ன செய்தார்கள்.

இயேசு நாதர் செய்த இந்த அற்புதத்தினாலே அவர்கள் அவர் சர்வலோகத்தின் இரட்சகராகிய மேசியாவாயிருக்கிறார் என்று அறிந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள்: இவர் மெய்யாய் லோகத்தில் வருகிற தீர்க்கதரிசியாயிருக்கிறார். அதாவது மோசே: என்னைப்போல் ஒரு தீர்க்கதரிசியை உன் பராபரனாகிய கர்த்தர் உனக்கு உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணுவார், அவரைக் கேட்பீர்களாக என்று முன்னறிவித்த தீர்க்கதரிசி இவர்தான் என்றார்கள் (௫ மோ. ௰௮, ௰௫). இதுவுமல்லாமல் அவர்கள் கிறிஸ்துநாதரை இராசாவாக்க மனதாயிருந்தார்கள்.

20. அவரை ஏன் இராசாவாக்க மனதாயிருந்தார்கள்.

மேசியா என்கிற லோக இரட்சகர் யாக்கோபின் வீட்டில் இராசாவாயிருப்பார் என்று அவர்கள் அறிந்தபடியால், இவருக்கு இப்பூமியிலே ஒரு லௌகிக இராச்சியம் இருக்கும் என்று பாவித்துக்கொண்டார்கள்.

21. இயேசு நாதர் சனங்களுடைய இந்த நோக்கத்துக்குச் சம்மதித்தாரா.

இல்லை. யாரும் அவர் எங்கேயிருக்கிறார் என்று அறியாதபடிக்கு அவர் விலகி, தாம் ஒருவராய்ப் பருவதத்தின் மேல் ஏறினார்.

22. அவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார்.

அவர் லௌகிகப் பிரகாரமாக இப்பூமியிலே ஆளுகை செய்யும்படிக்கு லோகத்திலே வராமல், பாவிகளை இரட்சிக்கும்படியாக வந்திருக்கிறதினாலேதான். அதைப்பற்றி அவர் தமது சீஷர்களுக்குச் சொன்னதாவது: மனுஷனுடைய குமாரன் ஊழியஞ் செய்வித்துக் கொள்ள வராமல், ஊழியஞ் செய்யவுந் தமது சீவனை அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தரவும் வந்தார் (மத். ௨௰, ௨௮).

படிப்பினை.

23. இந்தச் சுவிசேஷவாக்கியத்தினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கிறிஸ்து நாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் சர்வத்திற்கும் வல்ல பராபரனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் ஐந்து அப்பங்களினாலே ஐயாயிரம் பேர்களைப் போஷிப்பிக்கிறது பராபரனால் ஆகுமேயொழிய ஒரு மனுஷனாலும் ஆகாது. ஆதலால் நாம்: இவர் மெய்யான பராபரனும் நித்திய சீவனுமாயிருக்கிறார் என்று நிதானமாய்ச் சொல்லுவோம் (௧ யோவா. ௫, ௨௰).

௨. அவர் அற்பக் காரியங்களினாலே தம்முடையவர்களைக் காப்பாற்றக் கூடும். இந்தச் சனங்கள் ஆகாரமில்லாமல் ஒரு வனாந்தரத்திலே இருந்தார்கள். அங்கே ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு சிறு மீன்களையுந் தவிர வேறொன்றுங் கிடையாது. ஆகிலும் கர்த்தர் தமது அளவில்லாத வல்லமையினாலே அவர்கள் எல்லாரையும் போஷிப்பித்தார். அது: மனுஷன் அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, பராபரனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற சகல வார்த்தையினாலேயும் பிழைப்பான் என்பதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் (மத். ௪, ௪).

௩. விசுவாசிகள் அவர்பேரில் நம்பிக்கையாயிருக்கிறார்களோ என்று அறியும்படிக்கு அவர் அவர்களைத் தரித்திரத்தினாலும் குறைவினாலும் சோதிக்கிறார். ஏனென்றால் இவர்கள் சாப்பிடத்தக்கதாக எங்கே அப்பங்களைக் கொள்வோம் என்று கிறிஸ்து நாதர் பிலிப்புவைக் கேட்டதுபோல, விசுவாசிகளும்: நானும் என்னுடையவர்களும் சாப்பிடத்தக்கதாக அப்பத்தை எங்கே கொள்வோம் என்று சஞ்சலத்தோடு கேட்கும்படியாக பராபரன் அவர்களை அநேகம் விசை தரித்திரத்தினாலே சோதிக்கிறார்.

௪. விசுவாசிகள் தங்கள் தரித்திரத்திலும் சோதனைகளிலும் அவநம்பிக்கைக்குள்ளாகாதபடிக்கு பராபரன் அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். ஏனென்றால் கிறிஸ்து நாதர் பிலிப்புவைச் சோதித்தாலும், அவனுக்குச் சீக்கிரமாய்த் தமது

வல்லமையுள்ள ஒத்தாசை[யை]யைக் காட்டினார். அப்படியே பரா பரன் தம்முடைய எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் செய்கிறார். ஆத லால் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அவரைக் குறித்து: பராபரன் உண்மையாயிருக்கிறார், அவர் உங்கள் பெலத்துக்கு மிஞ்சின தாய் நீங்கள் சோதிக்கப்படவொட்டாமல், சோதனையுடனே கூடப் போக்கையும் உண்டாக்குவார் (௧ கொரி. ௰, ௰௩).

௮. பராபரனுடைய ஆசீர்வாதந்தான் மனுஷனைக் காப்பாற்றுகிறது. ஏனென்றால் கிறிஸ்து நாதர் அப்பத்தை ஆசீர்வதித்ததினால், அத்தனை ஆயிரம்பேர் சாப்பிட்டுத் திருப் தியடைந்தார்கள். ஆதலால் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதமே ஐசுவரியம் அ[…]ப்பண்ணும் என்று எழுதியிருக்கிறது (வாக். ௰, ௨௨). […]லும்: அவைகளுக்கு நீர் கொடுக்க வாங் கிக்கொள்[…], நீர் உம்முடைய கையைத் திறக்க நன்மையால் திருப்தியாகும் என்று பரிசுத்த சங்கீதக்காரன் சொல்லுகி றான் (சங். ௱௪, ௨௮).

௯. கிறிஸ்துவானவர் லௌகிக இராச்சியத்தை ஸ்தா பிக்க வந்தவரல்ல. ஏனென்றால் சனங்கள் அவரை இராசா வாக்கப் பிடிக்க வந்தபோது, அவர் அதுக்குச் சம்மதிக்காமல் விலகிப்போனார். என் இராச்சியம் இந்த லோகத்தினுடைய தல்ல என்று (யோவா. ௰௮, ௩௬) அவர் பிலாத்துவுக்கு முன்பாகச் சொன்ன வார்த்தை உண்மையானதென்பதற்கு இது ஒரு தெளிவான திருஷ்டாந்தம்.

II. கிறிஸ்து நாதருடைய சீஷர்களாகிய பிலிப்பு, அந்திரேயா என்றவர்களால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதா வது:

மனுஷராகிய நாம் துன்பத்திலும், விசேஷமாய் தரித் திரத்திலும் லேசாய் அவநம்பிக்கைக்குள்ளாவோம். ஏனென் றால் இந்த இரண்டு சீஷர்கள் ஏராளமான சனத்தைக் கண்டு, தங்களிடத்திலிருந்த சொற்ப பணத்தையும் அப்பத்தையும் நினைத்து, இந்தச் சனங்கள் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடையக் கூடுமோவென்று சந்தேகித்தார்கள். ஆம், அவர்களில் ஒவ் வொருவன் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வாங்கிக்கொள்ளவாகி லும் இருநூறு பணத்து அப்பங்கள் அவர்களுக்குப் போதா தென்று பிலிப்பு சொன்னான். அந்திரேயாவோ: இங்கே ஒரு பிள்ளை இருக்கிறது. அதினிடத்தில் வாற்கோதும்பை யின் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் இருக்கிறது, ஆனால் இதுகள் இத்தனை சனங்களுக்கு எம்மாத்திரம் என் றான் (௯). இவ்விதமாய் மனுஷராகிய நாம் பொதுவாகச் செய்கிறோம்; ஏனென்றால் நாம் தரித்திரத்திலே அகப்பட் டால், நாமும் நம்முடைய குறைவை நினைத்து: என்னத்தை

உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று கேட்பது வழக்கம் (மத். ௬, ௩௧).

III. கிறிஸ்து நாதர் போஷித்த சனங்களால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

நாம் நம்முடைய அன்றாடக அப்பத்தை அடையும் படியாக என்ன செய்ய வேண்டும், அதற்காக நாம் செய்ய வேண்டியதென்னவென்றால்:

a. நாம் முதல் முதல் நம்முடைய ஆத்துமத்துக்காகக் கவலைப்பட்டு, கிறிஸ்து நாதரண்டைக்கு வரவேண்டும். இந் தச் சனங்கள் தங்கள் ஆத்துமத்தை கர்த்தருடைய வசனத் தினால் திருப்திபண்ணும்படிக்கு இயேசு இரட்சகரிடத்தில் ஏராளமாய் வந்தார்கள். நாமும் அப்படியே செய்யவேண் டும். ஏனென்றால் சரீரத்தைப் பார்க்க நமது ஆத்துமா [illegible] சிறந்ததாயிருக்கிறபடியால், நாம் முந்தி அதுக்காகக் கவலைப் பட்டு, அதைப் பராபரனுடைய வசனத்தினாலே திருப்தி பண்ணி, உறுதியான விசுவாசத்தினாலே இயேசு இரட்சக ரைப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அதைக்குறித்து இவர் தாமே: முந்தப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவரு டைய நீதியையுந் தேடுங்கள், அப்போது இதுகள் எல்லாம் உங்களுக்குக் கூட்டக் கொடுக்கப்படும் என்றார் (மத். ௬, ௩௩).

b. கர்த்தர் நம்மைப் பராமரிப்பார் என்று அவர் பேரில் நம்பிக்கையாயிருக்க வேண்டும். இந்தச் சனங்கள் வனாந்தரத்திலே ஆகாரமில்லாதவர்களாயிருந்தாலும், கிறிஸ் துநாதர் தங்களைப் பராமரிப்பார் என்று நம்பினார்கள். அப் படியே நாமும் செய்யவேண்டும். அதற்கு தாவீது சங்கீதக் காரன் நம்மை ஏவி எழுப்பி: உன் வழியைக் கர்த்தருக்குச் சாட்டிவிடு, அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு, அவரே காரி யத்தை நடப்பிப்பார் என்கிறான் (சங். ௩௭, ௫).

c. நாம் நமது தொழிலிலே சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்யவேண்டும். சனங்கள் ஒழுங்காய் உட்கார்ந்து ஆகா ரத்திற்குக் காத்திருக்க வேண்டுமென்று இயேசு இரட்சகர் உத்தரவு கொடுத்தார். அப்படியே அவர் ஒவ்வொருவனை யும் அவனவன் நிலைமையில் வைத்திருக்கிறார். அதிலே அவன் உண்மையாய் சுறுசுறுப்பாய் வேலைசெய்ய வேண் டும். ஏனெனில் உன் முகத்தின் வேர்வையால் அப்பம் புசிக் கக்கடவாய் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (௧ மோ. ௩, ௰௯). மேலும் வேலைசெய்ய மனதில்லாதவன் சாப்பிடவுங் கூடாது என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறான் (௨ தெச. ௩, ௰).

d. நாம் செபம் பண்ணி, பராபரனிடத்தில் ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்கவேண்டும். கிறிஸ்து இராட்சகர் செபம் செய்து அப்பத்தை ஆசீர்வதித்ததோடு, சனங்களுங்கூட செபம் பண்ணினார்கள் என்று நினைக்க ஏதுவுண்டு. அப்படியே நாமும் செபம் பண்ணி, கர்த்தர் நமக்குத் தமது ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கும்படி கேட்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவருடைய ஆசீர்வாதமே முக்கியமாயிருக்கிறது. கர்த்தர் தமது ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுத்தாலொழிய நமது வேலையும் பிரயாசையும் வீணாயிருக்கும். அதைப்பற்றி: நீங்கள் இருட்டோடு எழுந்து நேரம்பட வேலையில் தரித்து, வருத்தங்களுள்ள அப்பத்தைச் சாப்பிடுகிறது விருதா. தனக்குப் பிரியமானவனுக்கு நித்திரையை அளிக்கிறார் என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான் (சங். ௱௨௭, ௨).

e. பராபரன் நமக்குக் கொடுக்கிற அன்னபானமுதலான ஈவுகளை நாம் வீணாய்ச் செலவு செய்யக்கூடாது. ஏனென்றால் சனங்கள் சாப்பிட்ட பிற்பாடு மீந்த துணிக்கைகளைச் சேருங்கள் என்றார். அப்படியே நாமும் கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்த நன்மைகளை வீணாய்ச் செலவழிக்காதபடிக்கு அவைகளைக் காப்பாற்றவேண்டும். இதைக் குறித்து ஏசுசிராக் சொல்லுகிறதாவது: திருப்தியடைந்த[illegible]க்கு மறுபடியும் பசிவருமென்று நினைவுகூருவாயாக. இருக்கிற கொஞ்ச ஆஸ்தியை முதலாய்க் கவலைப்படாதவன் வரவரக் குறைச்சல் அடைவான் என்றான் (சிராக் ௰௮, ௨௫; ௰௯, ௧).

f. கர்த்தர் நமக்குக் கொடுத்த ஈவுகளுக்காக நன்றியறிந்தவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அப்படியே இந்தச் சனம் கிறிஸ்து நாதராலே போஷிப்பிக்கப்பட்டு, நன்றியறிந்தவர்களாய் அவரைத் தீர்க்கதரிசியாக அறிக்கையிட்டு, இராசாவாக்க மனதாயிருந்தார்கள். கர்த்தர் தம்முடைய ஈவுகளினாலே நம்மைத் திருப்தியாக்குகிறபோது, நாம் அதற்காக நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்த மறவாதிருக்கக்கடவோம். அதற்காகவே பரிசுத்த சங்கீதக்காரன் நம்மை ஏவி எழுப்பி: கர்த்தரைத் துதியுங்கள், ஏனெனில் அவர் நல்லவர், அவர் கிருபை என்றும் உள்ளது என்று சொல்லுகிறான் (சங்கீ. ௱௩௬, ௧).

g. பராபரன் நமக்குக் கொடுக்கும் ஆசீர்வாதத்தில் நமது ஏழைப் பிறத்தியாருக்கும் பங்கு கொடுக்கவேண்டும். ஏனென்றால் கிறிஸ்து நாதர் அப்பத்தைத் தம்முடைய சீஷர்களுக்கும்; சீஷர்கள் சனத்துக்குங் கொடுத்தார்கள். சனங்களோ தங்களுடைய பசியுள்ள பிள்ளைகளுக்குங் கொடுத்தார்கள். இந்த முன்மாதிரியின் படியே நாமும் செய்யக்கடவோம்.

அதற்குக் கர்த்தர் நம்மை ஏவி எழுப்பி: பசியுள்ளவனுக்கு உன் அப்பத்தைப் பிட்டுக்கொடு என்று சொல்லுகிறார் (எசா. ௫௮, ௭).

h. பராபரன் நமக்குக் கொடுக்கிறது போதுமென்று மனரம்மியமாயிருக்கவேண்டும். அப்படியே இந்தச் சனம் இயேசு நாதர் தங்களுக்குக் கொடுத்த அப்பமும் மீனும் போதும் என்றிருந்தார்கள். நாமும் பராபரன் நமக்குக் கொடுத்ததுக்குமேலாக அதிகமாய் ஒன்றையும் இச்சிக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் போதும் என்ற மனதுடனே கூடிய தெய்வபத்தியே பெரிய ஆதாயம். ஏனெனில் நாம் லோகத்தில் ஒன்றுங் கொண்டுவந்ததில்லை. நாம் அதிலிருந்து எதையாகிலுங் கொண்டுபோகவுங் கூடாதென்கிறது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. உண்ணவும் உடுக்கவும் நமக்கு உண்டாயிருந்தால் அதுவே போதும் என்றிருக்கக்கடவோம் (௧ தீமோ. ௬, ௬-௮). ஆனால் அப்படிப்பட்ட மனரம்மியமான இருதயத்தைக் கர்த்தர் மாத்திரம் நமக்குக் கொடுக்கக்கூடும். ஆதலால் நாம் அவரை நோக்கி: கர்த்தாவே, தேவரீர் எனக்குக் கிருபையாய்க் கட்டளையிட்ட உமது ஆசீர்வாதத்துக்கும் சகல ஈவுகளுக்கும் நான் நன்றியறிந்தவனாயிருந்து, உமக்கு உட்கருத்தாய் ஸ்தோத்திரம் செலுத்தும்படி மனரம்மியமான இருதயத்தை எனக்குத் தாரும் என்று சொல்வோமாக.

சர்வத்திற்கும் மேலான இரக்கமுள்ள பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய தேவரீருக்குச் சதாகாலங்களாய்த் துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

ஒருசந்தியின் ௫-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௬.)

சுவி. யோவா. ௮, ௪௬—௫௯.

என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்
றம் பிடிப்பான்; நான் சத்தியத்தைச் சொன்னேனேயானால், நீங்
கள் என்னை விசுவாசியாமல் போகிறதென்ன. 47 பராபரனால்
உண்டானவன் பராபரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கிறான், நீங்
கள் பராபரனால் உண்டாயிராதபடியினாலே, கேளாமல் போகிறீர்க
ளென்றார். 48 அப்போது யூதர்கள் அவருக்குப் பிரத்தியுத்தாரமாக:
நீ சமாரியன் என்றும், பிசாசை உடையவன் என்றும், நாங்கள்
நிதானமாகச் சொல்லுகிறோம் அல்லவோ என்றார்கள். 49 இயேசு
பிரத்தியுத்தாரமாகச் சொன்னதாவது: நான் பிசாசை உடையவனா
யிராமல், என் பிதாவைக் கனம்பண்ணுகிறேன்; ஆனால் நீங்கள்
என்னைக் கனவீனம் பண்ணுகிறீர்கள். 50 நானோவெனில் என் மகி

மையைத் தேடேன்; அதைத் தேடி நியாயந் தீர்க்கிறவர் இருக்கிறார்.
51. மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்,
ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால், அவன் என்றென்
றைக்கும் மரணத்தைக் காண்பதில்லை என்றார். 52 அப்போது யூதர்
அவருக்குச் சொன்னதாவது: நீ பிசாசை உடையவனென்று இப்
போது அறிந்திருக்கிறோம்; ஆபிரகாமும் தீர்க்கதரிசிகளும் மரித்தார்
கள், நீயோவெனில், ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்
டால், என்றென்றைக்கும் மரணத்தை ருசிபாரான் என்கிறாய். 53 எங்
கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாமிலும் நீ பெரியவனோ. அவர் மரித்தார்;
தீர்க்கதரிசிகளும் மரித்தார்கள். உன்னை நீ எப்படிக்கொத்தவனுக்கு
கிறாய் என்றார்கள். 54 இயேசு பிரதியுத்தாரமாகச் சொன்னதா
வது: என்னை நானே மகிமைப்படுத்தினால், என் மகிமை ஒன்று
மில்லை; என்பிதா என்னை மகிமைப்படுத்துகிறவர். அவரை நீங்கள்
உங்கள் பராபரனென்று சொல்லியும், 55 அவரை அறியீர்கள்;
நானோ அவரை அறிந்திருக்கிறேன். அவரை அறியேனென்று
நான் சொன்னேனாகில், உங்களைப்போலே பொய்யனாவேன். அவரை
நான் அறிந்து, அவர் வசனத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்.
56 உங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக் காண
ஆசையாய்க் களிகூர்ந்தான்; கண்டுஞ் சந்தோஷப்பட்டான் என்
றார். 57 அப்போது யூதர் அவருடனே: உனக்கு இன்னும் ஐம்பது
வயதில்லாதிருந்தும், ஆபிரகாமைக் கண்டாயோ என்றார்கள்.
58 இயேசு அவர்களுடனே: மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்க
ளுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே
நான் இருக்கிறேன் என்றார். 59 அப்போது அவர்மேல் எறிய கல்
லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். இயேசுவோ மறைந்து, அவர்
கள் நடுவே கடந்து, தேவாலயத்தை விட்டு வெளிப்பட்டு இப்
படியாய் அப்புறம் போனார்.

1. இன்றைய சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப்பற்றியது.
இயேசு நாதருக்கும் யூதருக்கும் உண்டான தர்க்கத்தைப்பற்றியது.

2. அந்தத் தர்க்கம் எந்த இடத்தில் உண்டாயிற்று.
எருசலேம் தேவாலயத்தில் தான்.

3. யூதர் கர்த்தரோடு தர்க்கம்பண்ணுகிறதற்குக் காரணம் என்ன.

இயேசுநாதர் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தைச் சொல்லி, அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தமும் கீழ்ப்படியாமை நிமித்தமும் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டது அதற்குக் காரணம். நம்முடைய வாக்கியத்தின் துவக்கத்திலே அவர் சொல்லுகிறதாவது: என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்றம்பிடிப்பான். நான் சத்தியத்தைச் சொன்னேனேயாகில், நீங்கள் என்னை விசுவாசியாமல் போகிறதென்ன. பராபரனால் உண்டானவன் பராபரனுடைய வார்த்

தையைக் கேட்கிறான். நீங்கள் பராபரனாலே உண்டாயிராதபடியினாலே கேளாமல் போகிறீர்கள் என்றார் (௪௬. ௪௭).

4. என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்றம் பிடிப்பான் என்று கர்த்தர் ஏன் கேட்கிறார்.

யூதர் அவர்பேரில் விசுவாசிக்கும்படிக்கு தாம் குற்றமில்லாதவர் அதாவது பாவமற்றவர் என்று அவர்களுக்குக் காட்டி நிரூபிக்கத்தான். பராபரனுடைய கட்டளைக்கு விரோதமானதெல்லாம் பாவம். ஆனால் கிறிஸ்து நாதர் ஒருக்காலும் பராபரனுடைய கற்பனையை மீறினதில்லை. ஆதலால் அவர் பாவம் அல்லது குற்றஞ் செய்ததாக ஒருவனுமாவது அவரைக் குற்றம் பிடிக்கக் கூடாது. இது அப்படியிருக்க, யூதர் அவர்பேரில் விசுவாசிப்பது நியாயம். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யாதபடியால் தான் இயேசு அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார்.

5. இயேசு இரட்சகர் யூதரை எந்தப் பாவத்தின் நிமித்தம் கடிந்துகொள்ளுகிறார்.

அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தமும் பராபரனுடைய வசனத்தை அசட்டைபண்ணுகிறதின் நிமித்தமுந்தான்.

6. அவர்களுடைய இந்த அவிசுவாசமும் அசட்டையும் என்னத்துக்கு அடையாளம்.

அவிசுவாசமுள்ள அந்த யூதர் பராபரனுடைய பிள்ளைகள் அல்லவென்பதற்கு அடையாளம்.

7. அந்த யூதர் பராபரனுடைய பிள்ளைகளல்லவென்பதைக் கிறிஸ்து நாதர் எப்படி ரூபிக்கிறார்.

நீங்கள் பராபரனால் உண்டாயிராதபடியினாலே கேளாமல் போகிறீர்கள் என்றதினால் (௪௭). அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், பராபரனால் பிறந்த கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் அவருடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதின்படி செய்கிறார்கள். யூதர்களோ பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேளாமல், அதற்கு விரோதமாய் நடக்கிறார்கள். அதினாலே அவர்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகள் அல்லவென்பது விளங்கும் என்பதே.

8. இயேசுநாதர் சொன்ன இந்த வார்த்தைக்கு யூதர் என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்கள்.

அவர்கள்: நீ சமாரியன் என்றும், பிசாசை உடையவன் என்றும் நாங்கள் நிதானமாய்ச் சொல்லுகிறோம் அல்லவோ என்று சொல்லி, அவரைப் பரியாசம் பண்ணித் தூஷணித்தார்கள்.

9. சமாரியர் ஆர்.

அக்கியானிசனும் யூத[illegible]மாக [illegible]ருக்கி[illegible] இஸ்ர வேல் இராச்சியத்தின் நகர[illegible]கிய [illegible]மரியாவின் பேரால் அழைக்கப்பட்ட சனம். அ[illegible] சன[illegible]ப்படி உண்டாயிற் றென்று கேட்டால், இஸ்ரவே[illegible] சனம் தன் பாவங்களினிமித் தம் அசூரியா சிறையிருப்புக்[illegible]க் கொண்டுபோகப் பட்டதுக் குப்பிற்பாடு, அசூரியா[illegible] இராசா தன்னுடைய சொந்த தேசத்திலிருந்து சனங்களை இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கும் அதின் நகரமாகிய சமாரியாவுக்கும் அனுப்பி, அவர்கள் அங்கே வாசம் பண்ணும்ப[illegible]த்தரவு கொடுத்தான் (உ இரா. யஎ, உச). அசூரியாவிலிருந்[illegible] வந்த இந்தச் சனம் அக்கியானிகளா யிருந்து வி[illegible] ஆராதனை செய்தார்கள். ஆனால் [illegible]ராபரன் [illegible]ந்தம அவர்களைத் தண்டிக்கும்ப[illegible] து[illegible]ஷ்ட மிருகங்களை அனுப்பினபோது, அவர்கள் தேசத்[illegible] இன் னம் மீதியாயிருக்கிற யூதமார்க்கத்தாரைச் சேர்ந்து இஸ்ர வேல் சனங்களோடே கலந்து, இஸ்ரவேலின் ப[illegible]ராபரனையுஞ் சேவிக்கத் துவக்கினார்கள். இவ்விதமாக யூதமார்க்கமும் அஞ் ஞானமார்க்கமுங் கலந்து சமாரியமார்க்கம் உண்டாயிற்று. இந்தச் சமாரியரை யூதர் மற்றெல்லா மனுஷரை[illegible]ார்க்க அதிகமாய்ப் பகைத்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் ஒருவனைத் திட்டவுந் தூஷணிக்கவும் ம[illegible]ல், அவர்கள் அவ னைச் சமாரியன் என்று அழைக்கி[illegible] வழக்கம்.

10. யூதர் கிறிஸ்து நாதனை ஏன் சமாரியன் என்று அழைத்தார்கள்.

அவரைத் தூஷணிக்கும் படியாக[illegible]ும், தாங்கள் அவ ருடைய வசனத்தை விசுவாசியாததற்கு[illegible] காரணம் இன்ன தென்று காண்பிக்கும்ப[illegible]பாகவுந் தான். அவர் சமாரியமார்க் கத்துக்கடுத்த பிசாசினுடைய புறப் போதகத்தைப் போதிக் கிறதாகப் பாவிக்கிறபடியால், அவர் பிசாசையுடையவனென் றதிகாரித்தார்கள்.

11. கிறிஸ்துநாதர் அவர்களோடே தர்க்கித்து என்ன சொன்னார்.

க. அவர் தம்மையும், தம்[illegible]டைய உத்தியோகத்தை யும்,

உ. தம்முடைய போத[illegible]த்தையுங் குறித்துப் பேசினார்.

12. கிறிஸ்துநாதர் தம்மையுந் தம்முடைய உத்தி யோகத்தையுங் குறித்து என்ன சொன்னார்.

நான் பிசாசை உடையவனாயிராமல், என் பிதாவைக் கனம் பண்ணுகிறேன், ஆனால். நீங்கள் என்னைக் கனவீ னம் பண்ணுகிறீர்கள். ஏனெனில் என் மகிமையைத்

தேடேன். அதைத் தேடி நியாயந் தீர்க்கிறவர் இருக்கிறார் (சுஅ-ஞ). [illegible] அர்த்தம் என்னவென்றால், நான் பிசாசி னால் அல[illegible]ன் [illegible]தாவினால் அனுப்பப்பட்டேன். அவ ருடைய மகிமை[illegible]ான் தேடுகிறேன். அவர் என்னுடைய மகிமையையுந் தேடுகிறார். என்னைப் பரியாசம் பண்ணித் தூஷணித்த உங்களையுந் தண்டிப்பார் என்பதே.

13. தம்முடைய போதகத்தைப் பற்றி கர்த்தர் என்ன சொன்னார்.

மெய்யாகவே, மெய்யாகவே, உங்களுக்குச் சொல்லு கிறேன். ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால், அவன் என்றைக்கும் மரணத்தைக் கா[illegible]ன் என்றார் (ருக). இதினாலே கிறிஸ்துநாதர் தம்முடைய போதகம் பிசாசினு டைய [illegible]பா[illegible]மாயிராமல், பராபரனுடைய வச[illegible] கிறதெ[illegible] ரூபிக்[illegible]ர். எப்படியெனில் தம்முடைய போத கத்தி[illegible]லே நித்திய ஜீவன் வரும் என்றும், தம்முடைய வச னத்தைக் கேட்டு, கைக்கொள்ளுகிற எல்லாரும் நித்திய மர ணத்தைக் [illegible]காணமாட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லுகிறார்.

14. யூதர் அதுக்கு என்ன உத்தரவு கொடுத்தார்கள்.

அவர்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையின் அர்த்தத்தை அறியாமல், கிறிஸ்துநாதர் நித்திய மரணத்தை, அதாவது நரக ஆக்கினையைக் குறித்துச் சொ[illegible]ன வார்த்தையை அவர் சரீர மரண[illegible]தைப் பற்றிச் [illegible]ன்னதாகப் பாவித்துக்கொண்டு: நீ பிசாசை உடையவன் என்று இப்போது அறிந்திருக்கி றோம்; ஆபிரகாமுந் தீர்க்கதரிசிகளும் மரித்தார்கள். நீயோ வெனில்: ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால், என்றென்றைக்கும் மரணத்தை ருசியான் என்கிறாய். எங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாமிலும் நீ பெரியவனோ. அவர் மரித்தார். தீர்க்கதரிசிகளும் மரித்தார்கள். உன்னை நீ எப்படிக்கொத்த வனாக்குகிறாய் என்றார்கள் (ருஉ. ருங).

15. யூதர் ஏன் அப்படிச் சொன்னார்கள்.

கிறிஸ்துநாதர் பெருமைக்காரன் என்று நினைத்ததி னாலேதான். ஏனெனில் தன்னுடைய வார்த்தையைக் கைக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக்கொடுக்க வாக்குத் தத்தங் கொடுத்து, மரித்திருக்கிற ஆபிரகாமையுந் தீர்க்கதரி சிகளையும் பார்க்கத் தன்னைப் பெரியவனென்று சொல்லி, வீணாக தன்னை உயர்த்துகிறான் என்றார்கள். ஆதலால் அவர் கள் சொன்ன அந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென் றால்: விசுவாசிகளுடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாமைப் பார்க் கிலும் தன்னைப் பெரியவனாக எண்ணுகிறவன் எல்லாம் பிசா சையுடையவனாக இருக்கிறான். நீ ஆபிரகாமையுந் தீர்க்கதரிசி

களையும் பார்க்க பெரியவனென்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய். ஆதலால் நீ பிசாசைடையவனென்பது நிச்சயம் என்பதே.

16. அப்புறம் கிறிஸ்துநாதர் யூதருக்கு என்ன சொன்னார்.

௧. தாம் பெருமைக்காரனாயிருந்து தம்மை உயர்த்துகிறாரென்று யூதர் தமது பேரில் சாட்டின குற்றந் தப்பு என்று காண்பித்து, அவர் சொல்லுகிறதாவது: என்னை நானே மகிமைப்படுத்தினால், என் மகிமை ஒன்றும் இல்லை, என் பிதா என்னை மகிமைப்படுத்துகிறவர். அவரை நீங்கள் உங்கள் பராபரனென்று சொல்லியும், அவரை அறியீர்கள், நானோவெனில் அவரை அறிந்திருக்கிறேன். அவரை அறியேனென்று சொன்னேனாகில், உங்களைப்போலே பொய்யனாவேன், அவரை அறிந்து, அவர் வசனத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதே (௫௪, ௫௫).

௨. தாம் அவர்களுடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாமிலும் மெய்யாகவே பெரியவர் என்று அவர்களுக்குக் காண்பித்து: உங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக்காண ஆசையாய்க் களிகூர்ந்தான், கண்டும் சந்தோஷப்பட்டான் என்றார் (௫௬).

17. இந்த வார்த்தையினாலே கிறிஸ்துநாதர் என்னத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

௧. ஆபிரகாம் இப்பூமியிலுள்ள தன்னுடைய ஜீவநாளிலே கிறிஸ்துநாதரைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டான்.

௨. ஆபிரகாம் கிறிஸ்துவினாலே மாத்திரம் இரட்சிப்பை அடைந்திருக்கிறபடியால், இவர் அவனைப் பார்க்கிலும் மெய்யாகவே பெரியவராயிருக்கிறார்.

18. யூதர் அதற்கு என்ன உத்தரவு சொன்னார்கள்.

உனக்கு இன்னம் ஐம்பது வயதில்லாதிருந்தும் ஆபிரகாமைக் கண்டாயோ என்றார்கள் (௫௭). அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், ஆபிரகாம் மரித்தது ஆயிரத்து எண்ணூறு வருஷத்துக்குமேல் இருக்குமே, உனக்கு இன்னம் முப்பத்து நாலு வயசாகவில்லையே. இப்படியிருக்க நீ ஆபிரகாமைக் கண்டேனென்று எப்படி சொல்லக் கூடும் என்பதே.

19. அதற்குக் கிறிஸ்துநாதர் என்ன சொல்லுகிறார்.

மெய்யாகவே, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: ஆபிரகாம் உண்டாகாததற்கு முன்னே நான் இருக்கிறேன் என்றார் (௫௮).

20. கிறிஸ்துநாதர் ஆபிரகாமுக்கு முன்னே எப்படியிருந்தார்.

மனுஷ சுபாவத்தின்படியே கிறிஸ்துநாதர் ஆபிரகாமுடைய மரணத்துக்குப் பிற்பாடு பிறந்திருந்தாலும், அவர் தமது தேவசுபாவத்தின்படியே ஆபிரகாமுக்கும் ஆம், எல்லாச்சிருஷ்டிகளுக்கும் முன் இருந்தார்; ஏனெனில் அநாதியாயிருக்கிறார்.

21. கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தையை யூதர்கள் உணர்ந்தார்களா.

இல்லை. அவர்கள் அதை உணராமல், கர்த்தர் கொடுத்த உத்தரவின்பேரில் கோபமாயிருந்து, அவர்மேல் எறிய கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள் (௫௯).

22. கிறிஸ்துநாதர் அதற்கு இடங்கொடுத்தாரா.

இல்லை. அவர் மறைந்து, அதாவது சனம் தம்மைப் பார்க்காதபடிக்கு விலகி, தெய்வாலயத்தை விட்டு அப்புறம் போனார்.

23. அவர் ஏன் அப்படிச் செய்தார்.

அவர் பாடுபடுகிற காலம் இன்னம் வராதபடியால் தான்.

படிப்பினை.

24. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

1. யூதராலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. குணப்படாதவர்கள் பராபரனுடைய வசனத்தை அசட்டைபண்ணுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீங்கள் பராபரனால் உண்டாயிராதபடியினாலே கேளாதே போகிறீர்கள் என்று இயேசுநாதர் யூதருக்குச் சொன்னார். குணப்படாதவர்கள் எல்லாரும் பொதுவாக அப்படியே செய்கிறார்கள். பராபரனுடைய வசனம் அவர்களுக்கு வெறுப்பாயிருக்கிறது.

௨. குணப்படாதவர்கள் பொதுவாக தெய்வபத்தியுள்ளவர்களைப் பகைத்துத் தூஷணிக்கிறார்கள். யூதர் கிறிஸ்துநாதரை சமாரியன் என்றும் பிசாசையுடையவன் என்றும் அழைத்து எப்படி தூஷணித்தார்களோ, அப்படியே விசுவாசிகளைப் பரியாசம்பண்ணித் தூஷணிக்கிறது குணப்படாதவர்களுடைய வழக்கம். அதினிமித்தம் தாவீது சங்கீதக்காரன் முறையிட்டுச் சொல்லுகிறதாவது: ஆகாதவனுடைய வாயும் கபட்டுவாயும் எனக்கு விரோதமாய்த் திறந்திருக்கிறது. கள்ளநாவினால் என்னோடே பேசுகிறார்கள். பகையான வார்த்தைகளால் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு, முகாந்தரமில்லாமல் என்மேல் போரிடுகிறார்கள் (சங். ௱௯, ௨. ௩).

௩. மனிதன் தன் சுபாவத்தின்படியே பராபரனுடைய இரகசியங்களை அறிகிறதில்லை. கிறிஸ்து ஆபிரகாம் உண்டாகாததற்கு முன்னே எப்படியிருந்தாரென்று யூதருக்குத் தெரியவே தெரியாது. அப்படியே மனுஷரெல்லாரும் சுபாவத்தின்படி பராபரனுடைய இரகசியங்களை அறியாதே போகிறார்கள். ஏனென்றால் ஜென்ம சுபாவமான மனுஷன் பராபரனுடைய ஆவியின் நியாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். ஏனென்றால் அதுகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாயிருக்கிறது. அதுகள் ஞானப்பிரகாரம் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறபடியினாலே அவன் அதுகளை அறியமாட்டான் (௧ கொரி. ௨, ௰௪).

௪. குணப்படாதவர்கள் வார்த்தையினாலே நீதிமான்களைக் கெடுக்கக்கூடாத சமயத்தில் அவர்கள் அநேக விசை பெலவந்தத்தினாலும் செய்யத் தேடுகிறார்கள். யூதர் இயேசுநாதரை வார்த்தையினாலே செயிக்க விருதாப் பிரயாசப்பட்ட பிற்பாடு, அவர்மேல் எறிய கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். குணப்படாதவர்களுடைய இந்த அநியாயத்தைப்பற்றி தாவீது சங்கீதக்காரன் எழுதுகிறதாவது: சிறுமையும் எளிமையுமானவனை மடிவிக்கவும், செம்மைமார்க்கத்தாரை விழப்பண்ணவும், ஆகாதவர்கள் பட்டயத்தை உருவி, தங்கள் வில்லை நாணேற்றுகிறார்கள் (சங். ௩௭, ௰௪).

II. கிறிஸ்து நாதரிடத்திலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவருக்குள்ளே தேவசுபாவமும் மனிதசுபாவமுமாகிய இரண்டு சுபாவங்கள் உண்டு. ஏனென்றால் யூதரோடு மனுஷனாய்ப் பேசினாலும், அவருக்கு இன்னும் ஐம்பது வயசு இல்லாதிருந்தும், நான் ஆபிரகாம் உண்டாகாததற்கு முன்னே இருந்தேன் என்று சொல்லுகிறார். அப்படியே பவுல் அப்போஸ்தலன்: இவர் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான பராபரனாயிருக்கிறார் என்று சொல்லுகிறான் (ரோ. ௯, ௫).

௨. கிறிஸ்துநாதர் பாவமில்லாதவராய் இருக்கிறார். என்னில் ஒரு பாவமுண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்றம் பிடிப்பான் என்பதாய் அவர் நிதானமாகக் கேட்கக்கூடும். ஏனென்றால் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடியே அவர் பரிசுத்தரும், குற்றமில்லாதவரும், கறையற்றவரும், பாவிகளுக்கு விலக்கமானவருமாயிருக்கிறார் (எபி. ௭, ௨௬). ஆகிலும் பாவந்தவிர எல்லாத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டவராயிருக்கிறார் (எபி. ௪, ௰௫).

௩. நாம் பாவத்துக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நாம் இயேசுநாதரைப்போல் பாவமில்லா

தவர்களாக இந்தப் பூமியிலே பிழைக்க நம்மால் கூடியாதே போனாலும், நம்மால் கூடியமட்டும் அதுக்கு விலக்கமாயிருந்து: என்னில் ஒரு பாவம் உண்டென்று உங்களில் ஆர் என்னைக் குற்றம் பிடிப்பானென்பதாய் நாமும் சொல்லக்கூடும்படிக்கு நடக்கவேண்டும், அதென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்மை ஏவி எழுப்பி எழுதுகிறதாவது: பாவமானது மரணத்துக்கு உரியதான உங்கள் சரீரத்திலே, நீங்கள் அதற்கு இதின் இச்சைகளின்படியே கீழ்ப்படியும்படிக்கு ஆளாயிருப்பதாக (ரோ. ௬, ௰௨).

௪. விசுவாசிகள் சத்தியத்தை அறிக்கையிடுகிறதினால் பகைக்கப்படுவார்கள். கிறிஸ்துநாதர் சத்தியத்தைப் பேசினபடியால் யூதராலே பகைக்கப்பட்டாரென்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே பார்க்கிறோம். நாம் சத்தியத்தை அறிக்கையிட்டுப் பகைக்கப்பட்டாலும், துன்பப்பட்டாலும், ஒருக்காலும் சத்தியத்தை மறுதலிக்கக் கூடாது. ஆதலால் சத்தியத்திலே மரணபரியந்தம் போராடிக்கொண்டிரு, அப்போது கர்த்தரும் உன் பாரிசமாக இருப்பார் (ஏசு சீராக் ௪, ௨௮).

௫. நாம் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அதின்படி நடக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பராபரனால் உண்டான அவருடைய பிள்ளைகள் பராபரனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்கிறார்கள் என்று இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார். தாவீது சங்கீதக்காரன்: எதினாலே வாலிபன் தன் பாதையைச் சுத்தம் பண்ணுவான். உமது வசனத்தின்படி தன்னைக் காப்பதினாலே தானே என்கிறான் (சங். ௱௰௯, ௯).

௬. நித்திய மரணத்துக்கு, அதாவது நரகத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறவன் கர்த்தருடைய வசனத்தை உறுதியாய்க் கைக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மெய்யாகவே, மெய்யாகவே, உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால், அவன் என்றென்றைக்கும் மரணத்தைக் காணானென்று இயேசு இரட்சகர் சொல்லுகிறார் (௫௧). ஆதலால் கிறிஸ்து இயேசுநாதர் பேரிலே விசுவாசித்து, அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொண்டு அதாவது கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படியே நடக்கிற மனுஷன் நித்திய மரணத்துக்குப் பயப்படவேண்டியதில்லை. ஆம், அவன் தாவீது சங்கீதக்காரனோடு: நான் சாவதில்லை, நான் பிழைத்திருந்து கர்த்தருடைய செய்கைகளை விவரிப்பேன் என்று தைரியத்தோடு சொல்லுகிறான் (சங். ௱௰௮, ௰௭).

எ. ஒரு கிறிஸ்தவன் தன்னைக் குறித்தும் பேசி, தன்னைக் காப்பாற்றலாம். கிறிஸ்துநாதனை யூதர் தூஷணமான கெட்ட வார்த்தையினாலே தூஷணித்தபோது, அவர் தம்மைக் குறித்துப் பேசி, தம்மைக் காப்பாற்றினாரென்று பார்க்கிறோம். ஆகிலும் அவர் பழிக்குப் பழி தூஷணிக்காமலும் திட்டாமலும் சத்தியத்தையே அறிக்கைபண்ணினார். அப்படியே நாமும் மனுஷரால் தூஷணிக்கப்படுகிறபோது, பழிக்குப் பழி தூஷணிக்காமலும் திட்டாமலும் சத்தியத்தையே பேசி, நம்மை தற்காக்க வேண்டும். அதுக்கென்று பேதுரு அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறதாவது: பொல்லாப்புக்குப் பொல்லாப்பையும் அல்லது உதாசனத்துக்கு உதாசனத்தையும் சரிக்கட்டாதேயுங்கள். அதற்கு எதிரிடையாக நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள அழைக்கப்பட்டீர்கள் என்று அறிந்து ஆசீர்வதியுங்கள் என்கிறான் (க பேது. ௩, ௯).

அ. நாம் சகலத்திலும் பராபரனுடைய மகிமையைத் தேடவேண்டும். கிறிஸ்துநாதர்: நான் என் மகிமையைத் தேடேன், என் பிதாவைக் கனம் பண்ணுகிறேன் என்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறதுபோல், நாமும் நம்முடைய எல்லா வார்த்தைகளிலேயுங் கிரியைகளிலேயும் பராபரனுடைய மகிமையைத் தேட வேண்டும். அதுக்கென்று பவுல அப்போஸ்தலன்: நீங்கள் புசித்தாலுங் குடித்தாலும் என்ன செய்தாலும், அதை எல்லாம் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள் என்று புத்தி சொல்லுகிறான் (க கொரி. ௰, ௩௧). ஆதலால் ஒரு கிறிஸ்தவன் நற்கிரியை செய்திருந்தால், அவன் தனக்கு அல்ல, பராபரனுக்கு மகிமை வரவேண்டுமென்று கேட்டு, தாவீது சங்கீதக்காரனோடே: எங்களுக்கு அல்ல, கர்த்தாவே, எங்களுக்கு அல்ல, உம்முடைய நாமத்துக்கே மகிமை வரப்பண்ணும் என்று சொல்லக்கடவான் (சங். ௱௰௫, க). ஏனென்றால் பராபரனைக் கனம் பண்ணுகிறவன் அவரால் கனம் பண்ணப்படுவான். அப்படியே கிறிஸ்துநாதரும்: என் பிதா என்னை மகிமைப்படுத்துகிறவரென்று சொல்லி, தம்மை ஆற்றித்தேற்றுகிறார்.

௯. குணப்படாதவர்கள் நம்மைக் கேட்க மனதில்லாமல் போனால், நாம் அவர்களை விட்டு விலகவேண்டும். அப்படியே இயேசுநாதரும் செய்தார். ஏனென்றால் யூதர் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கொஞ்சமாவது ஏற்றுக்கொள்ள மனதில்லாமல் அவர் மேல் எறிய கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டபோது, அவர் அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார்.

௰. பராபரன் தம்முடையவர்களை அவர்களுடைய சத்துருக்களின் கைக்கு விலக்கமாய்க் காப்பாற்றி வருகிறார். சத்துருக்கள் இடங்கொடுத்தாலொழிய இவர்கள் அவர்களைச் சேதம்பண்ணக்கூடாதென்று நம்முடைய வாக்கியத்தினாலே விளங்குகிறது. எப்படியெனில் யூதர் கிறிஸ்துநாதர்மேல் கல்லுகளை எறிய மனதாயிருந்தும், அவர் பாடுபடுகிற நேரம் இன்னம் வராதபடியினால், அது அவர்களாலே முடியாமல் போயிற்று. கிறிஸ்துநாதர் எந்தவழியாய்ப் போனாரென்று யூதருக்குத் தெரியாதபடிக்குத் தெய்வீக வல்லமை அவரை மறைத்தது. அப்படியே பராபரன் தம்முடையவர்களைக் காப்பாற்றி, அவர்களைச் சத்துருவின் கையிலிருந்து இரட்சிக்கிறவராயிருக்கிறார். அதின் நிமித்தந்தான் தாவீது சங்கீதக்காரன்: கர்த்தர் என் வெளிச்சமும் இரட்சிப்புமானவர், ஆருக்குப் பயப்படுவேன். கர்த்தர் என் ஜீவனின் பெலனானவர், ஆருக்கு அருக்களிப்பேன் என்று சொல்லுகிறான் (சங். ௨௭, க).

கர்த்தர்தான் என் அணையும்	எல்லா இக்கட்டிலேயும்
என் நேசருமாமே.	என் நோவு யாவிலும்
புசலில் அவர் கையும்	அவ சகாயஞ் செய்யும்
என்மேல் இருக்குதே.	திடனையுந் தரும்.

(ஞானப்பாட்டு ௨௬௫, ௨.)

நம்முடைய அருமைப் பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்கும் புகழ்ச்சியும் மகிமையும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

ஒருசந்தியின் ௬-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௫௬.)

திருவாக்கியம். பிலிப். ௨, ரு — ௰க.

கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கட
வது. 6 அவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தும், பராபரனுக்குச்
சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையடிமை உடைமையாக எண்ணாமல்,
7 தம்மைத் தாம் வெறுமையாக்கி, அடிமையச்சாரன் ரூபமெடுத்து,
மனுஷர் சாயலானார், 8 வேஷத்திலே மனுஷனைக் காணப்பட்டு,
தம்மைத்தாம் தாழ்த்தி, மரணபரியந்தம் சிலுவையினுடைய மரண
பரியந்தமே கீழ்ப்படிந்தவரானார். 9 ஆனபடியினாலே பராபரன்
அவரை மேலுக்கு மேலாகவும் உயர்த்தி, 10 இயேசு என்கிற நாமத்
துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்
கால்யாவும் முடங்கும்படிக்கும், 11 நாவுயாவும் இயேசு கிறிஸ்து
கர்த்தரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையாக அறிக்கை
பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமத்தை அவ
ருக்கு அருளிச்செய்தார்.

1\. நாம் இன்றைக்குத் துவக்குகிற வாரம் என்னபடி அழைக்கப்படுகிறது.

பெரிய வாரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அப்படியே இந்த வாரத்தின் வியாழக்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெரிய வியாழக்கிழமை என்றும் பெரிய வெள்ளிக்கிழமை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

2\. இது ஏன் பெரிய வாரம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த வாரத்திலே இரட்சிப்பின் பெரிய கிரியை நிறைவேற்றப்பட்டபடியால் தான். அந்தக் கிரியையினாலே பராபரனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்ட எல்லா மனுஷர்களுக்கும் எல்லாப் பாவத்திலும் மரணத்திலும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலுமிருந்து நித்திய இரட்சிப்பு சம்பாதிக்கப்பட்டபடியால், அது நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த வாரம் எல்லா வாரங்களிலும் முக்கியமானதும் விசேஷித்ததுமாயிருக்கிறது. ஆம், பராபரன் ஆதியிலே சர்வலோகத்தைச் சிருஷ்டித்த வாரம் பெரிய வாரமாயிருந்த போதிலும், தமது இரட்சிப்பின் கிரியையை நிறைவேற்றின இந்த வாரம் அதைப் பார்க்கிலும் பெரியதென்று சொல்ல வேண்டும்.

3\. இந்த இரட்சிப்பின் கிரியையை நிறைவேற்றினது [illegible].

அதை ஒரு தேவதூதனாவது ஒரு மனுஷனாவது நிறைவேற்றக் கூடியதாயிராதபடியினால், அது மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனிதனுமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நிறைவேற்றப்பட்டது. ஏனென்றால் சர்வத்துக்கும் வல்ல பராபரனாகிய அவர் மாத்திரம் பாவத்தின் நிமித்தம் வந்த அவருடைய கோபத்தையும் சாபத்தையும் நீக்கி, மனுஷருடைய எல்லாப் பாவக்கடன்களையும் தீர்க்கச் சாமர்த்தியமுள்ளவராயிருந்தார். மேலும் பாவமுள்ள எந்த மனுஷனும் மனுஷருடைய பாவங்களுக்காகப் பாடுபட்டு, தனது பாடுகளினாலும் இரத்தஞ் சிந்துதலினாலும் அவர்களைப் பராபரனோடு ஒப்புரவாக்கி, நித்திய இரட்சிப்பைச் சம்பாதிக்கக் கூடாததினால், நீதியும் பரிசுத்தமுமுள்ள இயேசுநாதர் அதைச் செய்யக் கூடியவராயிருந்தார். ஆகலால் லோகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டி இவர் தானே என்று யோவான் ஸ்நானகன் சொல்லுகிறான். நாம் இந்த வாரத்தில் கேட்கப் போகிறபடி, அவர் சிலுவை மரத்திலே பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாகத் தம்மையே பலியிட்டு, இரட்சிப்பின் பெரிய கிரியையை நிறைவேற்றினார்.

4\. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே இந்த நமது இரட்சகரைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா.

ஆம், கிறிஸ்துநாதர் தமது மரணத்துக்குச் சில நாளுக்கு முன்னே இரட்சிப்பின் கிரியையை நிறைவேற்றும்படிக்கு உற்சாகத்தோடே மனதார தமது பாடுகளுக்கு எதிர்கொண்டு போய், கடேசி விசையாக எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்தார் என்பதைப்பற்றி அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியம் வருகையின் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், இந்தச் சமயத்திலே இந்நாளின் நிருபவாக்கியம் விஸ்தரிக்கப்படும்.

5\. இந்நாளின் நிருபவாக்கியத்திலே எத்தனை காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

அதிலே இரண்டு விசேஷித்த காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

முதலாம் பாகம்.

6\. நிருபவாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற முதலாம் காரியம் எதைப்பற்றியது.

நமக்காகப் பாடுபட்டு மரித்து, நம்மை மீட்டு இரட்சித்த இயேசு நாதருடைய தாழ்ந்த நிலைமையைப் பற்றியது. இந்த அவருடைய தாழ்ந்த நிலைமையிலே நாம் பின்செல்ல வேண்டிய நல்ல முன்மாதிரியை அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

7\. நாம் எதிலே அவரைப் பின்செல்ல வேண்டும். நாமும் அவரைப்போல பாடுபட வேண்டியதா.

இல்லை. அது நம்மால் முடியாததும் அவசரமில்லாததுமான காரியமாம். ஏனென்றால் அவர் தம்மைத்தாமே ஒருவிசை பலியிட்டு, எல்லா மனுஷர்களுக்காக நித்திய ஒப்புரவாகுதலையும் மீட்குதலையும் உண்டுபண்ணியிருக்கிறபடியால், நாம் எல்லாரும் பாவங்களுக்காகப் பாடுபடாமல், அவர் நமது பாவங்களுக்காகச் சம்பாதித்த பாவமன்னிப்பையும் இரட்சிப்பையும் அடையக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் இந்த இரட்சிப்பிலே பங்குள்ளவர்களாயிருக்கும்படிக்கு நாம் இந்த நமது இரட்சகராகிய இயேசு நாதரை உண்மையாய் விசுவாசித்து அவரிலிருந்த சிந்தையுள்ளவர்களாயிருந்து, அவரைப் பின்செல்லவேண்டும். ஆதலால் கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கடவதென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான்.

8. அதின்படியே எந்தச் சிந்தை நமக்கு இருக்கவேண்டும்.

தன்னைத்தானே வெறுக்கிற மனத்தாழ்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள சிந்தைதான். இந்தச் சிந்தையையே நமது இரட்சகர் தம்முடைய தாழ்ந்த நிலைமையிலே விசேஷமாய்க் காண்பித்தார். அதைப்பற்றி நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறதாவது: அவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணாமல், தம்மைத்தாம் வெறுமையாக்கி, ஊழியக்காரன் ரூபமெடுத்து, மனுஷர் சாயலாகி, வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டு தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி, மரணபரியந்தம் சிலுவையினுடைய மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தவரானார் ([illegible]).

9. அவர் அந்தச் சிந்தையை முதலாவது எதினாலே வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணினதில்லை என்று நமது வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

10. கிறிஸ்துநாதர் பராபரனுடைய ரூபமா[illegible]ருந்தார் என்பதற்கு அர்த்[illegible].

கிறிஸ்துநாதருடைய மனிதசுபாவம் தேவசுபாவத்தோடே ஐக்கியமாயிருந்தபடியால், அதுக்குத் தேவமகத்துவமும் கனமும் மகிமையும் இருந்ததென்பது அதின் அர்த்தமாம்.

11. அவர் பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணவில்லை என்பதற்கு அர்த்தமென்ன.

யுத்தம்பண்ணிக் கொள்ளையாடுகிறவர்கள் தங்கள் கொள்ளையைப் பிடித்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகிறதுமல்லாமல், அவர்கள் அதின்பேரில் மேன்மை பாராட்டுகிறதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. இயேசு இரட்சகரோ தேவனுருபாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைப் பிடிக்க, அதாவது தமது தேவமகத்துவத்தைக் காண்பிக்கப் பிரயாசப்பட்டதும் இல்லை, அதின்பேரில் மேன்மை பாராட்டினதும் இல்லை. முதலாம் ஆதாம் பாவஞ்செய்து, பராபரனுடைய மகிமையைக் கொள்ளையாடினபடியால், இரண்டாம் ஆதாமாகிய இயேசு இரட்சகர் பராபரனாகிய அவருக்குச் சொந்தமாயிருக்கிற இந்த மகிமையைத் தமக்கென்று தேடினதும் இல்லை.

12. கிறிஸ்துநாதர் இரண்டாவது எதினாலே தமது சிந்தையை வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கினார். அதாவது, தமது மனித சுபாவத்துக்கு உண்டான வல்லமையையும் மகிமையையும் கையாடாமல், அதைப் பொதுவாக மறைத்தார். சில சமயங்களில் மாத்திரம், திருஷ்டாந்தமாக, அவர் பருவதத்திலே மறுரூபப்படும்போதும், அற்புதங்களைச் செய்யும்போதும் அதை விளங்கப்பண்ணினார்.

13. கிறிஸ்துநாதர் மூன்றாவது தமது சிந்தையை எதினாலே வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் ஊழியக்காரன் ரூபமெடுத்தார் என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இராசாதி இராசாவாகிய இயேசுநாதர் ஒரு கன்னியாஸ்திரீயினிடத்தில் மனுஷனாகப் பிறந்து, ஒரு இராசாவாக லோகத்திலே வராமலும், தம்மைத்தாமே மற்றெல்லா மனுஷர்பேரிலும் உயர்த்தாமலும், எல்லாருக்கும் ஊழியஞ் செய்யும்படியாகத் தம்மையே தாழ்த்தி, எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரனானார். அப்படியே: நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடை செய்கிறவனைப்போலிருக்கிறேன் என்றும் (லூக். ௨௨, ௨௭), மனுஷனுடைய குமாரன் ஊழியஞ் செய்வித்துக்கொள்ள வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும் தமது ஜீவனை அநேகரை மீட்கும்பொருளாகத் தரவும் வந்தார் என்றும் சொன்னார் (மத். ௨௦, ௨௮).

14. கிறிஸ்துநாதர் நாலாவது தமது சிந்தையை எதினாலே வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் மனுஷசாயலாகி, வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டார் என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனில் அவர் மனுஷராகிய நம்மண்டைக்கு வந்ததுமல்லாமல், நமக்கொத்தவராகி, மனித சுபாவத்தையும் மனித இலட்சணங்களையும் மனிதருக்குப் பொதுவாயிருக்கிற பெலவீனங்களையும் கூட எடுத்துக்கொண்டார். இதைப்பற்றி பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதாவது: பிள்ளைகள் மாமிசத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கக்கொள்ள, அவரும் அதற்கு ஒத்தபடியே அவைகளுக்குப் பங்காளியானார் (எபி. ௨, ௰௪). அவர் இப்பூமியிலே தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கக்கொள்ள மெய்யான மனுஷனாகப் பிழைத்தார். அதின் நிமித்தம் அவர் பொதுவாக மனுஷனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

15. கிறிஸ்துநாதர் ஐந்தாவது தமது சிந்தையை எதினாலே வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் தம்மைத்தாம் தாழ்த்தினாரென்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனில் அவர் எங்கும் நிறைந்த நித்திய பராபரனாயிருந்தும், மனித சரீரத்

தை எடுத்துக்கொண்டார். அவர் வல்லமையுள்ள கர்த்தரா யிருந்தும், ஒரு சின்ன குழந்தையானார். அவர் எல்லா மனுஷருடைய ஆண்டவராயிருந்தும், அவர் அவர்களுடைய ஊழியக்காரரானார். அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், தரித்திரரானார். அவர் எல்லா தேவதூதராலே வணங்கப்பட்டவராயிருந்தும், சயிஷையையும் பரியாசத்தையும் [illegible]யுஞ் சகித்தார். அவர் நித்திய சீவனைக் கொடுக்கிறவ[illegible]ராயிருந்தும், மரணத்துக்குட்பட்டார். இவ்விதமாய் அவர் மனிதருடைய பெருமைக்காகத் தம்மைத் தாழ்த்தினார்.

16. கிறிஸ்துநாதர் ஆறாவது [illegible]லே தமது சிநேகத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் தம்மைத் தாழ்த்தி, ம[illegible]லாமல், மனுஷர்களுக்காகப் பாவத்தையும் ம[illegible]தையும் நரகத்துக் கினையையுஞ் சுமந்தார். அவர் மரண பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவருடைய மரண பரியந்தமே கீழ்ப்படிந்தவரானார் என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. அவர் குற்றமில்லாதவரும் பரிசுத்தருமாக இருந்தும், பாவிகளுக்குப் பதிலாகத் தண்டனையைச் சகித்தார். ஏனென்றால் நாம் அவருக்குள் பராபரனுடைய நீதியாகும்படிக்குப் பாவம் அறியாத அவரை [illegible]காக[illegible]பாவமாக்கினார் என்று எழுதியிருக்கிறது (௨ கொரி. ரு, உக).

17. கிறிஸ்துநாதர் ஏழாவது தமது சிநேகத்தை எதிலே வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் சகலத்திலும் தமது [illegible]க்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய சித்தத்தின்படியே செய்தார். ஆம், அவர் மரண பரியந்தம் சிலுவையினுடைய மரண பரியந்தமே கீழ்ப்படிந் தாரென்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது.

படிப்பினை.

18. திருவாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

க. கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் பராபரனுடைய ரூபமாயிருந்தார் என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. ஆம், இயேசு என்கிற நாமத்துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும் என்றும், நாவுயாவும் இயேசு [illegible]த்தர் என்று அறி[illegible]கை பண்ணும் என்றும் எழுதியிருக்கிறது. அதின் நிமித்தம் பவுல் அப்போஸ்தலன்: இவர் என்றென்றைக்கும் [illegible]தோத்திரிக்கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான பராபரன் என்கிறான் (ரோ[illegible], ரு).

உ. கிறிஸ்துநாதர் மெய்யான மனுஷனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் மனுஷசாயலாகி, வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டார் என்று நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறது. ஆம், இப்போது தமது உயர்ந்த நிலைமையிலே இருக்கிற இயேசு இரட்சகர் இன்னும் மெய்யான மனுஷனும் நமது சகோதரனுமாயிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவராக அவர் கடைசி[illegible]லே நம்மை நடுத்தீர்க்க வருவார்.

௩. மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவருக்குள்ள சிந்தையுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். அதற்[illegible] பவுல் அப்போஸ்தலன்: கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக் கடவது என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான்.

௪. நாம் நம்மையே வெறுக்க வேண்டும். இயேசு இரட்சகர் தம்முடையதைத் தேடாமல்; தம்மையே வெறுத்து, நமக்காக ஊழியக்காரனானார். அப்படியே அவருடைய சீஷராகிய நாமும் அவருடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி நம்மை வெறுக்க வேண்டும். சிநேகம் தனக்கானதைத் தேடாது. யாதொருவன் என் பிறகே வரவேண்டும் என்றால், தன்னைத் தான் வெறுத்துத் தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்செல்லக் கடவான் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மத். ௧௬, உ௪).

ரு. நாம் நம்மைத் தாழ்த்தி மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். மெய்யான தேவனும் தெய்வரூபமாயிருந்தும் இயேசு இரட்சகர் தம்மையே தாழ்த்தினாரானால், எத்தனை அதிகமாய் பாவிகளாகிய நாம் நம்மைத் தாழ்த்துகிறது நியாயம். அதற்குப் பேதுரு அப்போஸ்தலன் நம்மை ஏவி எழுப்பி: மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள், ஏனெனில் அகந்தையுள்ளவர்களோடே பராபரன் எதிர்த்து நின்று தாழ்மையானவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் என்கிறான் (௧ பேது. ரு, ரு). இயேசு இரட்சகர் தாமே: என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதேனென்றால் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன் என்றார் (மத். ௰௧, உ௯)

௬. நாம் சகலத்திலும் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். இயேசுநாதர் சங்கிஷையும் வேதனையுமுள்ள மரண பரியந்தம் கீழ்ப்படிந்தவரானார். அதுபோல் நாமும் நமக்கு சங்கிஷையும் துன்பமும் வந்தாலும் பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு விரோதமாகச் செய்யாமல், அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

இரண்டாம் பங்கு.

19. திருவாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

கிறிஸ்துநாதருடைய உயர்ந்த நிலைமையைப் பற்றியது. அதைப்பற்றி நமது வாக்கியம் சொல்லுகிறதாவது: ஆனபடியினாலே பராபரன் அவரை மெத்தவும் மேலாக உயர்த்தி, இயேசு என்கிற நாமத்துக்கு வானலோகத் தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், நாவுயாவும் இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையாக அறிக்கை பண்ணும் படிக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தார் (௯-௰௧).

20. அவர் எந்த சுபாவத்தின்படியே உயர்த்தப்பட்டார்.

அவர் தேவ சுபாவத்தின்படியே மாறாதவராயிருக்கிறபடியால், அதின்படியே தாழ்த்தப்படவும் உயர்த்தப்படவுங் கூடாது. ஆகிலும் அவர் தமது தாழ்ந்த நிலைமையிலே இரட்சிப்பின் கிரியையை நிறைவேற்றின பிற்பாடு, தமது மனித சுபாவத்தின்படியே உயர்த்தப்பட்டார். ஏனென்றால் அவர் தாழ்மையான ஊழியனுடைய வேஷத்தை அகற்றி, தமக்குண்டான தேவவல்லமையையும் மகிமையையும் வெளிப்படுத்தத் துவக்கினார்.

21. உயர்த்தப்பட்ட கிறிஸ்துநாதருக்கு என்ன விசேஷித்த மகிமையான நாமம் கொடுக்கப்பட்டது.

அவர் தேவசுபாவத்தின்படியே அநாதியாய்ப் பராபரனுடைய குமாரனாயிருந்து, சிருஷ்டிப்பின் கிரியையினாலே எல்லாத்துக்கும் மேலான கர்த்தராயிருந்தும், அவர் தம்மையே தாழ்த்தி மனுஷரை மீட்டு இரட்சித்திருக்கிறபடியால், பராபரனுடைய குமாரன் என்றும், கர்த்தர் என்றும் தமது மனித சுபாவத்தின்படியேயும் கூட உயர்ந்த நிலைமையிலே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அநேகரால் அசட்டைபண்ணப்பட்ட மகிமையான இந்தக் கர்த்தரின் நாமத்துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோர் யாவருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும், அந்நாவும் அதை அறிக்கையிட்டு மகிமைப்படுத்தும்.

22. அந்த நாமத்துக்கு முழங்கால் முடக்குகிற வானோர் யார்.

பரிசுத்த தேவ தூதர்களும், இறந்துபோன பரிசுத்தவான்களுந் தான்.

23. கர்த்தருடைய நாமத்துக்கு முழங்கால் முடக்கும் பூதலத்தோர் யார்.

பூமியிலே இன்னும் பிழைத்திருக்கிற மனுஷர் எல்லாரும்.

24. அந்த நாமத்துக்கு முழங்கால் முடக்கும் பூமியின் கீழானோர் யார்.

அசுத்த ஆவிகளுங் கெட்டுப்போன மனுஷர்களுந் தான். இவர்கள் இயேசு இரட்சகரை விசுவாசியாமலும் நேசியாமலுமிருந்தும், அவருக்குப் பயப்பட்டு நடுக்கத்தோடே அவர் இயேசு கர்த்தரென்று அறிக்கை பண்ணுவார்கள்.

25. இயேசுநாதர் அப்படியே மகிமைப்பட்டதினாலே பிதாவாகிய பராபரனுடைய மகிமைக்குக் குறைவுண்டா. இல்லை. இதெல்லாம் அவருடைய மகிமைக்காகவே இருக்கும். கிறிஸ்துநாதர் பெத்லெகேம் ஊரில் பிறந்தபோது தேவதூதர்: உன்னதங்களில் இருக்கிற பராபரனுக்கு மகிமையுண்டாவதாக என்று பாடினார்கள். ஆம், அவர் தாழ்ந்த நிலைமையில் உட்பட்டதினாலும் உயர்ந்த நிலைமையிலிருக்கிற நிலைமையினாலும் பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையேயொழிய வேறல்ல.

படிப்பினை.

26. திருவாக்கியத்தின் இந்த இரண்டாம் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. கிறிஸ்துநாதர் தாம் தாழ்ந்த நிலைமையிலே பட்ட பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் சர்வலோகத்தின் பாவங்களை யும் நிவிர்த்தியாக்கினார்; ஏனெனில் அவர் அதின் நிமித்தம் மேலாக உயர்த்தப்பட்டார்.

௨. கிறிஸ்துநாதர் தம்மையே தாழ்த்தினதினாலே நமக்கு உயர்த்துதலையும் நித்திய மகிமையையும் சம்பாதித்தார். ஆகலால் அவர் உயர்த்தப்பட்டதுபோல், அவரை விசுவாசித்து, தாழ்மையிலே அவரைப் பின்செல்லுகிற மெய்க் கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் அவரோடுகூட உயர்த்தப்படுவார்கள்.

௩. நாம் ஜாக்கிரதையாய் இயேசு நாதருடைய நாமத்துக்கு முழங்கால் முடக்கி, ஜெபம்பண்ண வேண்டும்.

௪. நாம் பராபரனுடைய மகிமைக்காக இயேசு இரட்சகருக்குச் சாட்சிகொடுத்து, அவரை அறிக்கையிட வேண்டும். ஏனென்றால் எவனாகிலும் மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கை பண்ணினால், அவனை நானும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதா முன்பாக அறிக்கை பண்ணுவேன்; ஆனால் எவனாகிலும் மனுஷர் முன்பாக என்னை மறுதலித்தால்,

அவனை நானும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதா முன்பாக மறுதலிப்பேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (மத். ௰, ௩௨. ௩௩.).

இந்த நமது அருமை இரட்சகராகிய இயேசு நாதருக்கு அவரது பரம பிதாவோடும் பரிசுத்த ஆவியானவரோடும் சதாகாலங்களாய் எல்லாவற்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமேன்.

பெரிய வியாழக்கிழமை.

(லூக்கா ... ௨௨.)

௧ கொரி. ௰௧, ௨௩ — ௩௨.

நான் உங்களுக்கு ஒப்புவித்ததை நான் கர்த்தராலே அடைந்
தேன். அதாவது: கர்த்தராகிய இயேசு தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்
பட்ட அன்றிராத்திரியிலே அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு, 24 இஸ்
தோத்திரம்பண்ணி, அதைப் பிட்டு: நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள்,
இது உங்களுக்காகப் பிட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்
கிறது; இதை என்னை நினைக்கிறதற்காகச் செய்யுங்கள் என்றார்.
25 அந்தப்படியே இராப்போசனம் பண்ணின பிற்பாடு, அவர் பாத்
திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு: இந்தப் பாத்திரம் என்னுடைய
இரத்தத்திலே புது உடன்படிக்கையாயிருக்கிறது; இதை நீங்கள்
குடிக்கிறபோதெல்லாம் என்னை நினைக்கிறதற்காகச் செய்யுங்கள்
என்றார். 26 ஆகையால் நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து,
இந்தப் பாத்திரத்தைக் குடிக்கிறபோதெல்லாம் கர்த்தருடைய மர
ணத்தை அவர் வருமட்டும் அறிவிக்கிறீர்கள். 27 ஆனபடியால்
எவனாகிலும் அபாத்திரனாய் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, அல்லது
கர்த்தருடைய பாத்திரத்தைக் குடித்தால், அவன் கர்த்தருடைய சரீ
ரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான். 28 ஆகை
யால் மனுஷன் தன்னைத் தான் சோதித்தறிந்து, இப்படியே இந்த
அப்பத்திலே புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்திலே குடிக்கக்கடவான்.
29 ஏனெனில் அபாத்திரனாய்ப் புசித்துக் குடிக்கிறவன், கர்த்தரு
டைய சரீரம் இன்னதென்று எண்ணாதே நிதானிக்கிறபடியினாலே, தனக்
குத்தானே நியாயத்தீர்ப்பைப் புசித்துக்குடிக்கிறான். 30 இதுநிமித்
தமாக உங்களில் பெலவீனரும் வியாதிக்காரரும் வெகுபேர்கள்
உண்டு; அநேகர் நித்திரையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். 31 ஏனெ
னில் நம்மை நாமே நிதானித்து விசாரித்தால், நியாயந்தீர்க்கப்
படோம். 32 நியாயந்தீர்க்கப்பட்டோமேயாகில், நாம் லோகத்
தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு, கர்த்தராலே
தண்டிக்கப்படுகிறோம்.

1. இந்த திருவாக்கியம் எதைப் பற்றியது.
கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தைப் பற்றியது.

2. பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப் பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்தில் எத்தனை காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டு, அதாவது:

௧. கர்த்தர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினதைப் பற்றியும்,

௨. நாம் அதற்கு நம்மை எப்படி ஆயத்தம்பண்ணவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் தான்.

முதலாம் பங்கு.

3. பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினவர் ஆர்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர். ஏனென்றால் பவுல் அப்போஸ்தலன்: நான் உங்களுக்கு ஒப்புவித்ததைக் கர்த்தராலே அடைந்தேன். அதாவது: கர்த்தராகிய இயேசு தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்றிராத்திரியில் அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டார் என்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான் (௨௩).

4. இயேசு நாதர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை எப்போது ஏற்படுத்தினார்.

தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்றிராத்திரியில், அதாவது பெரிய வியாழக்கிழமைக்கும் பெரிய வெள்ளிக்கிழமைக்கும் மத்தியிலிருக்கிற இராத்திரியிலேதான். அந்த இராத்திரியிலே அவர் யூதாஸ்காரியோத்தால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு, யூதராலே பிடிக்கப்பட்டு, பிரதான ஆசாரியனால் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார். ஆனால் அது அநுபவிக்கும் முன்னே இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களோடு பஸ்கா பண்டிகையை ஆசரிக்கையில் இந்தப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினார்.

5. அவர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினபோது என்ன செய்தார்.

௧. அவர் அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டார்.

௨. இஸ்தோத்திரம் பண்ணினார், அதாவது செபம் பண்ணி, அதை ஆசீர்வதித்தார்.

௩. அதைப் பிட்டார் அதாவது, துண்டுதுண்டாக்கினார்.

௪. சீஷருக்குக் கொடுத்தார்.

பிற்பாடு அவர் அப்படியே திராட்ச ரசத்தின்

௧. பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்.

௨. இஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

௩. சீஷர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

6. இதைச் செய்யும்போது என்ன வார்த்தைகளைச் சொன்னார்.

அவர் அப்பத்தைக் கொடுக்கும்போது,

௧. நீங்கள் இதை வாங்கித் தின்னுங்கள்.

௨. இது உங்களுக்காகப் பிட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது.

௩. என்னை நினைக்கிறதற்காக இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்.

அப்படியே அவர் பாத்திரத்தைக் கொடுக்கும்போது,

௧. இதிலே எல்லாருங் குடியுங்கள்.

௨. இந்தப் பாத்திரம் பாவமன்னிப்புக்கென்று உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தத்தில் புதிய ஏற்பாடாயிருக்கிறது, அதாவது இந்தப் பாத்திரம் என்னுடைய இரத்தத்தில் புது உடன்படிக்கையாயிருக்கிறது.

௩. இதை நீங்கள் குடிக்கும்போதெல்லாம் என்னை நினைக்கிறதற்காகச் செய்யுங்களென்று சொன்னார்.

7. பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் எந்தப் போசனத்தைக் கொடுக்கிறார்.

அவர் அதிலே அப்பமும் இரசமுமாகிய காணப்படுகிற போசனத்தையும் அத்தோடேகூட காணப்படாத போசனத்தையுங் கொடுக்கிறார். எப்படியெனில், அவர் அப்பத்திலே சிலுவை மரத்தில் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதும், இப்போது மகிமையுடையதுமாயிருக்கிற தம்முடைய மெய்யான திருச் சரீரத்தையும், இரசத்திலே நம்முடைய பாவங்களின் சுத்திகரிப்புக்கென்று அவருடைய காயங்களிலிருந்து ஒழுகின பரிசுத்த இரத்தத்தையும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்.

8. கிறிஸ்துவினுடைய சரீரம் பிட்கப்பட்டதா.

இல்லை. யோவான் சுவிசேஷகனுடைய சாட்சியின்படியே இயேசு நாதருடைய கால் எலும்புகள் முறிக்கப்படவில்லை (யோவா. ௧௯, ௩௩). ஆதலால் பிட்கப்படுகிற என்கிற வார்த்தைக்கு இங்கே பாடுபடுகிறது என்கிற அர்த்தமாம்.

9. கிறிஸ்து நாதர் இரசத்தைப் புது உடன்படிக்கையின் பாத்திரம் என்று ஏன் அழைக்கிறார்.

அவர் பாத்திரத்திலே இருக்கும் இரசத்தின் மூலமாக சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த தம்முடைய திரு இரத்தத்தைக் கொண்டு பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் ஒரு புதிய உடன்படிக்கை செய்திருந்தார். பராபரனுடைய குமாரன் பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை அடைவான் என்கிற

இந்தப் புதிய உடன்படிக்கை இயேசுநாதர் சிந்தின இரத்தத்திலேதான் உண்டு. அந்த இரசத்தைக் குடிக்கிறவன் அந்தப் புது உடன்படிக்கையை அதாவது கர்த்தர் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின புது உடன்படிக்கையின் பொக்கிஷங்களாகிய பாவமன்னிப்பையும் நித்திய ஜீவனையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். ஏனென்றால் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப் பாவமும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது (௧ யோவா. ௧, ௭).

10. கிறிஸ்து நாதர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை யாருக்காக ஏற்படுத்தினார்.

தம்முடைய சீஷர்களுக்காக அதாவது, மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் யாவருக்காகவுந் தான். அவர்களுக்கு அவர்: நீங்கள் இதை வாங்கித் தின்னுங்கள், இதிலே எல்லாருங் குடியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

11. அவர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை என்னத்துக்காக ஏற்படுத்தினார்.

௧. நாம் அதிலே பாவமன்னிப்பையும், அதின் நிச்சயத்தையும் அடையும்படியாக. ஆதலால் அவர்: நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது உங்களுக்காக அதாவது உங்களுடைய பாவமன்னிப்புக்கென்று பிட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது என்று சொன்னார். இதுவுமல்லாமல் மத்தேயு ௨௬, ௨௮-ல் எழுதியிருக்கிறபடியே அவர்: "இதிலே எல்லாரும் குடியுங்கள், இந்தப் பாத்திரம் பாவமன்னிப்புக்கென்று உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கையினுடைய என் இரத்தமாயிருக்கிறது என்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறார்.

௨. நாம் இயேசுநாதரை நினைக்கும்படியாக, ஆதலால் என்னை நினைக்கிறதற்காக இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்.

12. நாம் இயேசு நாதரைச் சரியாய் நினைக்கிறதெப்படி.

நாம் அவருடைய மரணத்தைத் தியானித்து, அவருடைய பெரிய சிநேகத்துக்காகவும், அவர் தம்முடைய இரத்தத்தினாலும் மரணத்தினாலும் நமக்குச் சம்பாதித்த சகல கிருபைக்காகவும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்கிறதினால் தான். ஆதலால் நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தைக் குடிக்கும்போதெல்லாம் கர்த்தருடைய மரணத்தை அவர் வருமட்டும் அறிவிக்கிறீர்கள் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (௨௬).

13. ஒரு கிறிஸ்தவன் எத்தனை விசை பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்கவேண்டும்.

கிறிஸ்துநாதர் அதைப்பற்றி ஒரு காலத்தைக் குறிக்காமலிருந்தும், நாம் அடிக்கடி அவருடைய பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்கவேண்டுமென்று பிரியசித்தமாயிருக்கிறார். ஆனாலவர்: இதை நீங்கள் குடிக்கும்போதெல்லாம் இப்படிச்செய்யுங்கள் என்றார்.

14. அவர் வருமட்டும் என்றதினால் பவுல் அப்போஸ்தலன் குறிக்கிறதென்ன.

கர்த்தர் சீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்க வரும் இந்தக் காலத்தின் முடிவுபரியந்தம் பரிசுத்த இராப்போசனம் இருக்குமென்று அதினால் குறிக்கிறான்.

பயிற்பினை.

15. பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப் பற்றி திருவாக்கியத்தின் இந்த முந்தின பங்கினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே அப்பத்தையும் இரசத்தையும் மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவினுடைய மெய்யான திருச் சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் அடைகிறோம். எப்படியெனில், நாம் அதிலே அப்பத்தை வாங்குகிறபோது, கிறிஸ்து நாதர்: அப்பத்தோடும் அப்பத்துக்குள்ளும் நமக்காகச் சிலுவை மரத்திலே மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்த தம்முடைய திருச் சரீரத்தையும், நாம் இரசத்தை வாங்குகிறபோது, அவர் இரசத்தோடும் இரசத்துக்குள்ளும் நம்முடைய பாவங்களின் மன்னிப்புக்கென்று சிந்தின தம்முடைய திரு இரத்தத்தையும் நமக்குப் புசிக்கவுங் குடிக்கவுங் கொடுக்கிறார். இதைக் கிறிஸ்து நாதர்: இதை வாங்கிப் புசியுங்கள், இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறதென்றும், இதிலே எல்லாருங் குடியுங்கள், இந்தப் பாத்திரம் உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது என்றும் தெளிவாய்ச் சொல்லிப் போதிக்கிறார் (மத். ௨௬, ௨௬-௨௮).

௨. நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினாலே பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தை அடைகிறோம். ஏனென்றால் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தம்முடைய திருச் சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் என்னத்துக்காக நமக்குக் கொடுக்கிறார் என்றால், நாம் அதைப் புசித்துக் குடித்துப் பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தை அடையும்படியாகத்தான். அதுக்கென்று அவர்: இதிலே எல்லாருங் குடியுங்கள், இந்தப் பாத்திரம்

பாவ மன்னிப்புக்கென்று உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறதென்கிறார்.

௩. நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை மகா விசேஷித்ததாக எண்ணவேண்டும். ஏனென்றால் அதை ஒரு மனுஷன் அல்ல, ஒரு தேவதூதனும் அல்ல, பராபரனுடைய ஒரே பேறான குமாரனே தந்தார். மேலும் அதிலே இயேசுநாதருடைய சரீரமும் இரத்தமுமாகிய மகா உச்சிதமான போசனம் நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. நாம் அதை மெய்யான விசுவாசத்தோடு வாங்கினால் நமக்கு அதினாலே பாவமன்னிப்பு கிடைக்கும்.

௪. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தம்முடைய திருச் சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் புசித்துக் குடிக்க நமக்காக ஏற்படுத்தின மேன்மையான போசனத்துக்காகவும், அதினால் வெளிப்படுத்தின உன்னத சிநேகத்துக்காகவும் நாம் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாய் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தவேண்டும். நம்முடைய வாயைப் பராபரனுடைய புகழ்ச்சியினால் நிரப்பி, பரிசுத்த சங்கீதக்காரனோடு நாமும் சொல்லவேண்டியதாவது: செம்மையானவர்களின் சங்கத்திலும் சபையிலும் கர்த்தரை முழு இருதயத்தினாலுந் துதிப்பேன். கர்த்தரின் செய்கைகள் பெரியவைகளும், அவர்களுடைய விருப்பங்களுக்கெல்லாம் சரியாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது. அவர் செய்கிறது மகிமையும் கனமுமானது. அவருடைய நீதி என்றென்றைக்கும் நிற்கும். தம்முடைய அதிசயங்களின் நினைவுகூருதலை உண்டுபண்ணினார். கர்த்தர் இரக்கமும் மன உருக்கமுமானவர். தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்தார். தமது உடன்படிக்கையை என்றென்றைக்கும் நினைக்கிறார் என்பதே (சங். ௱௰௧, ௧-௫).

௫. நாம் அடிக்கடி கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தை வாங்கவேண்டும். ஏனென்றால் பாவமன்னிப்பு நமக்கு எப்போதுந் தேவையாயிருக்கிறபடியால், அவர் நமக்குக் கொடுக்கிற தமது திருச்சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையும் நாம் அடிக்கடி வாங்கவேண்டும். மேலும் நாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய மரணத்தை எப்போதும் நினைக்க வேண்டியவர்களாயிருப்பதால், அதை விசேஷித்த பிரகாரமாக நமக்கு நினைப்பூட்டுகிற பரிசுத்த இராப்போசனத்தை அடிக்கடி வாங்கவேண்டும். அதுக்கென்று என்னை நினைக்கிறதற்காக இப்படிச் செய்யுங்கள் என்றார். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்: நீங்கள் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்தைக் குடிக்கிறபோதெல்லாம் கர்த்தருடைய மரணத்தை அவர் வருமட்டும் அறிவிக்கிறீர்கள் என்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான்.

இரண்டாம் பங்கு.

16. நம்முடைய வாக்கியத்தின் இந்த இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்குகிறபோது, நாம் நம்மையே சோதித்து ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும் என்று அடங்கியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன்: மனுஷன் தன்னைத் தான் சோதித்தறிந்து, இப்படியே இந்த அப்பத்தில் புசித்து, இந்தப் பாத்திரத்திலே குடிக்கக்கடவான் என்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். ஆதலால் சோதிக்கப்பட்டு ஆயத்தப்பாடு அவசியம்.

17. தன்னைச் சோதியாமலும் ஆயத்தம்பண்ணாமலும் இராப்போசனம் வாங்குகிறவனுக்கு என்ன சம்பவிக்கும்.

௧. அவன் தான் அபாத்திரனாக வாங்குகிற கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் குற்றமுள்ளவனாவான். ஏனென்றால் எவனாகிலும் அபாத்திரனாய் இந்த அப்பத்திலே புசித்து, அல்லது கர்த்தருடைய பாத்திரத்திலே குடித்தால், அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான் (௨௭).

௨. அவன் கிறிஸ்துவினுடைய திருச்சரீரத்தையும் இரத்தத்தையும் தனக்குத்தானே நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று புசித்துக் குடிக்கிறான். ஏனெனில் அபாத்திரனாய்ப் புசித்துக் குடிக்கிறவன் கர்த்தருடைய சரீரம் இன்னதென்று எண்ணாதே போகிறபடியினாலே தனக்குத்தானே நியாயத்தீர்ப்பைப் புசித்துக் குடிக்கிறான் என்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது (௨௯). அதாவது: அவன் பொதுவான போசனத்துக்கும் இயேசுநாதருடைய திருச்சரீரமும் இரத்தமுமாகிய ஆத்தும போசனத்துக்கும் வித்தியாசம் பண்ணாமல் இருக்கிறான். அவன்மேல் வரும் நியாயத்தீர்ப்பு என்னவெனில், பராபரன் சிலவிசை அனுப்புகிற வியாதிமுதலான துன்பங்கள்தான். ஆதலால் பவுல் அப்போஸ்தலன்: இதின் நிமித்தமாக உங்களில் பெலவீனரும் வியாதிக்காரரும் வெகுபேர்கள் உண்டு. அநேகர் நித்திரையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதாவது: அநேகம்பேர் அபாத்திரராகப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்கியிருந்தபடியால் இறந்துபோனார்கள் என்று நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான் (௩௰).

18. ஒரு கிறிஸ்தவன் எப்படித் தன்னைச் சோதித்து ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும்.

அவன் தன்னைக் கர்த்தருக்கு முன்பாக நிறுத்தி, அவருடைய வசனத்தின்படியே தன்னுடைய ஆத்தும நிலைமையையும் நடக்கையையும் சோதித்து, உண்மையாய்த் [illegible]படுகிறதினாலேதான். அதைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறதாவது: நம்மை நாமே நிதானித்து விசாரித்தால், நியாயந்தீர்க்கப்படோம். நியாயந் தீர்க்கப்பட்டோமேயாகில், நாம் லோகத்தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்குக் கர்த்தராலே தண்டிக்கப்படுகிறோம் என்கிறான் (௩௧. ௩௨). ஆதலால் தன்னைப் பரிசுத்த இராப்போசனத்துக்குச் சோதித்து ஆயத்தம் பண்ணி, அதைத் தன் இரட்சிப்புக்கென்று வாங்க விரும்புகிறவன் எவனோ, அவன் செய்ய வேண்டியதென்னவென்று கேட்டால்:

௧. அவன் தன்னுடைய பாவங்களை உட்கருத்தாய் அறிக்கையிட்டு, தான் பராபரனுக்கு விரோதமாகப் பாவஞ் செய்தேன் என்று விசனத்தோடு நினைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தன்னைத்தான் நிதானித்து பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே உண்மையாய்ச் சோதிக்கிறவன் தான் பராபரனுடைய எல்லாக் கற்பனைகளையும் மீறிப் பாவஞ் செய்ததாகக் காணப்படுவான்.

௨. அவன் மெய்யான விசுவாசத்திலே இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் அவன் இயேசுநாதர் தனக்காகவும் தம்முடைய இரத்தத்தைச் சிந்தினார் என்று விசுவாசித்து, பராபரன் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் தன் பாவங்கள் யாவையும் மன்னிக்கும்படியாக அவரைக் கேட்க வேண்டியது.

௩. அவன் இனிமேல் தன்னுடைய முழு நடக்கையையும் சீர்திருத்த நோக்கமாயிருப்பது அவசியம்.

படிப்பினை.

19. நம்முடைய திருவாக்கியத்தின் இந்த இரண்டாம் பங்கிலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்குகிற யாவரும் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் அதுக்கு அபாத்திரரான, அதாவது குணப்படுதல் இல்லாமல் போகிற அநேகம்பேர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று வாங்குகிறார்கள். ஏனென்றால் அபாத்திரனாகப் புசித்துக்குடிக்கிறவன் தனக்குத்தானே நியாயத்தீர்ப்பைப் புசித்துக் குடிக்கிறானென்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லுகிறான்.

௨. குணப்படாதவர்கள் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்குகிறபோது, அவர்கள் அதனால் இரட்சிப்பு அடையாமற்போனாலும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தையும் இரத்தத்தை வாங்குகிறார்கள். மற்றப்படி அபாத்திரனாய் அதை வாங்கினவன் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான் என்று அப்போஸ்தலன் எப்படிச் சொல்லக்கூடும்.

௩. நாம் அபாத்திரராய்ப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்காதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் நாம் நம்மை உண்மையாய்ச் சோதித்து, ஆயத்தம் பண்ணிச் செய்ய வேண்டியதென்னவென்றால்:

a. நம்முடைய பாவங்களுக்காக உத்தம மனஸ்தாபப்பட்டு, அவைகளை உண்மையாக அறிக்கையிட வேண்டும். ஆகையால் நாம் கெட்டுப்போன குமாரன் சொன்னதுபோல்: தகப்பனே, வானத்துக்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவம் செய்தேன், இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படுகிறதற்கு நான் பாத்திரவான் அல்ல என்று சொல்வோமாக (லூக். ௰௫, ௨௧).

b. மெய்யான விசுவாசத்தினாலே நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொண்டு, அவர் மூலமாய்ப் பராபரனிடத்தில் கிருபையைத் தேட வேண்டும். ஏனென்றால் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப் பாவமும் நீங்கச் சுத்திகரிக்கிறது (௧ யோவா. ௧, ௭). ஆகையால் நாம் பெருமூச்சுவிட்டு: ஆ, கர்த்தாவே, இயேசு கிறிஸ்துவினிமித்தம் பாவியாகிய என்பேரில் கிருபையுள்ளவராகும் என்று கெஞ்சிக் கேட்போமாக.

c. நம்முடைய நடக்கையைச் சீர்திருத்தி, பராபரனுடைய கிருபையினாலும் ஒத்தாசையினாலும் கூடியமட்டும் நாம் பாவத்துக்கு விலக்கமாயிருப்போம் என்கிற தீர்மானம் பண்ண வேண்டும். ஆதலால் தாவீது சங்கீதக்காரன்: நான் என் நாவினால் பாவஞ் செய்யாதபடிக்கு நான் என் வழிகளைக் காத்து, ஆகாதவன் எனக்கு முன்பாக இருக்குமட்டும் என் வாயைக் கடிவாளத்தால் பத்திரப்படுத்துவேன் என்று சொல்லுகிறதுபோல் (சங். ௩௯, ௨), நாமும் நினைவுகளினாலும் வார்த்தைகளினாலும் கிரியைகளினாலும் பாவஞ் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும்.

20. நாம் நமது சுய பலத்தினாலே இவ்விதமாய் நம்மைச் சோதித்து, பரிசுத்த இராப்போசனத்துக்கு நம்மை ஆயத்தம் பண்ணக் கூடுமோ.

கூடாது. அதைப் பராபரன் தாமே நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நமக்குள்ளே உண்டுபண்ண வேண்டும். ஆதலால் நாம் கர்த்தரை நோக்கி: என்னைத் திருப்பும், அப்போது திருப்பப்படுவேன் என்று கேட்போமாக (எரே. ௩௧, ௧௮). ஆம், தாவீது சங்கீதக்காரனோடே: சுத்த இருதயத்தை எனக்குச் சிருஷ்டியும், பராபரனே; நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதிதாய் உண்டாக்கும் என்று சொல்வோமாக (சங். ௫௧, ௰).

நம்முடைய திரியேக பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குச் சதாகாலங்களாய் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமென்.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை.

(ஞானப்பாட்டு ௪௧. ௪௫. ௫௰. ௫௩.)

பாடுபட்ட சரித்திரம்.

1. இந்த நாள் எப்படி அழைக்கப்படுகிறது.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் இந்நாளில் தமது கொடூரமான பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் இரட்சிப்பின் பெரிய கிரியையை நிறைவேற்றி முடித்தபடியால் இது பெரிய வெள்ளிக்கிழமை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. இந்நாளில் என்னத்தை வாசித்துத் தியானிக்க வேண்டும்.

கர்த்தருடைய பாடுகளைப் பற்றிய சரித்திரத்தைத் தான்.

3. அதின்படியே பாடுபட்டவர் ஆர்.

பராபரனுடைய ஒன்றான குமாரனாகிய மெய்யான தேவனும் மனுஷனுமாயிருக்கிற இயேசு இரட்சகரான். அவரைக் குறித்து நாம் நம்முடைய கிறிஸ்தமார்க்க விசுவாசப்பிரமாணத்திலே அறிக்கையிடுகிறதாவது: அவருடைய ஒன்றான குமாரனாகிய நம்முடைய நாதர் இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறேன். இவர் பொந்தியு பிலாத்து என்கிறவனுக்குக் கீழ்ப் பாடுபட்டு, சிலுவையில் அறையுண்டு, மரித்து அடக்கப்பட்டார் என்று விசுவாசிக்கிறேன் என்பதே.

4. கிறிஸ்துநாதர் எங்கே பாடுபட்டார்.

எருசலேம் பட்டணத்தில். ஏனெனில் அங்கேதான் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே அவருக்கு முன்னடையாளமாகிய சகலவித பலிகள் பலியிடப்பட்டன. எருசலேமுக்கடுத்த கெத்சேமனே தோட்டத்திலே அவருடைய கொடூர

மான பாடுகள் துவக்கமான பிற்பாடு, அவர் பிரதான ஆசாரியனாகிய அன்னா, காய்பா என்பவர்கள் வீட்டிலும், பிலாத்துவின் விசாரணை வீட்டிலும், எரோதேயின் அரண்மனையிலும், வீதிகளிலும், கடைசியாய் எருசலேமுக்கு வெளியே அவர் சிலுவையில் அறையுண்ட கொல்கதா என்கிற மலையிலும் பாடுபட்டார்.

5. அவர் எப்போது பாடுபட்டார்.

பரிசுத்த பஷாப் பண்டிகை காலத்தில். ஏனென்றால் அந்தப் பஷா ஆட்டுக்குட்டியை அடிக்கும் நாளில்தான் நமக்காகத் தம்மையே சிலுவைமரத்திலே பலியிட்ட பராபரனுடைய இந்த மெய்யான ஆட்டுக்குட்டி பலியிடப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. ஆதலால இயேசுநாதர் வியாழக்கிழமை இராத்திரியில் கெத்சேமனே தோட்டத்தில் பிடிக்கப்பட்டு, பிரதான ஆசாரியனால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார் என்றும், வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலமே பொந்தியுபிலாத்துவண்டைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு, அவனால் மரணத்துக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார் என்றும், பிற்பாடு அந்த நாளிலே சிலுவையில் அறையுண்டார் என்றும், சாயங்காலம் மூன்று மணிக்குத் தம்முடைய ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்து மரித்தார் என்றும் வாசிக்கிறோம்.

6. எந்த மனுஷராலே இயேசுநாதருக்குப் பாடுகள் உண்டாயிற்று.

அவர் எல்லா மனுஷருடைய பாவங்களுக்காகவும் உத்தரவாதம் பண்ணினாரென்று விளங்கும்படிக்கு அவருக்குச் சிநேகிதராலும் சத்துருக்களாலும், மேலானவர்களாலும் வேலைக்காரராலும், வைதீக மனுஷராலும் லௌகிக மனுஷராலும், யூதராலும் அஞ்ஞானிகளாலும், புருஷர்களாலும் ஸ்திரிகளாலும் பாடுகள் உண்டாயிற்று. எப்படியென்றால், அவருடைய சொந்த சீஷனாகிய யூதா [illegible] அவரைச் சத்துருக்கள் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தான். பேதுரு என்கிற சீஷன் அவரை அறியேன் என்று மூன்றுமுறை மறுதலித்தான். பிரதான ஆசாரியராகிய அன்னாவும் காய்பாவும், அவர்களுடைய வேலைக்காரரும் வேலைக்காரிகளும், அஞ்ஞான துரையாகிய பிலாத்துவும் அவனுடைய சேவகரும், கலிலேயாவின் இராசாவாகிய எரோதேயும் அவனுடைய இராணுவ மனுஷரும், அவரோடேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்ளனும், அந்தச் சமயத்திலிருந்த எல்லா மனுஷருங்கூட அவரைப் பாடுபடுத்தினார்கள்.

7. இயேசுநாதருடைய பாடுகள் எத்தனை விதமாயிருந்தது.

அவர் ஆத்துமத்துக்கும் சரீரத்துக்கும் அடுத்த இரண்டுவிதமான பாடுகளைப் பட்டார். எப்படியெனில், அவர் தம்முடைய ஆத்துமத்திலே சொல்லிமுடியாத சஞ்சலத்தை அடைந்தார். அவர் கெத்சேமனே தோட்டத்துக்கு வந்தபோது, துக்கம் அடையவும் மிகவும் வியாகுலப்படவுந் துவங்கினார். அப்போது அவர் சீஷருடனே: என் ஆத்துமா மரண பரியந்தம் கன துக்கமாயிருக்கிறது என்றார். கர்த்தராகிய இயேசுநாதருக்கு இருந்த இந்தச் சஞ்சலம், அவர் கெத்சேமனே தோட்டத்திலே மூன்றுவிசை தம்முடைய பரிசுத்த முகங்குப்புறத் தரையிலே விழுந்து: பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரத்தை, அதாவது இந்தப் பாடுகளை என்னைவிட்டு நீங்கப்பண்ணும், எனக்கோ அல்ல, உமக்கே சித்தமாயிருக்கிறபடி ஆவதாக என்று கேட்கும்படி பண்ணிற்று. ஆம், அவர் இரத்தவேர்வை வேர்த்ததான அவ்வளவு அவஸ்தைப்பட்டார். மேலும் அவர் தம்முடைய சரீரத்திலும் சொல்லிமுடியாத வேதனையுஞ் சகித்தார். ஏனென்றால் அவர் தம்முடைய சத்துருக்களால் பிடிக்கப்பட்டு கட்டுண்டார். அவர் பரிகாசம் பண்ணப்பட்டு, துப்பப்பட்டார். பிரதான ஆசாரியன் வேலைக்காரரால் கன்னத்தில் அறையப்பட்டார். அவர் வாரினாலே அடிக்கப்பட்டு, பிலாத்துவினுடைய சேவகரால் முள்முடி சூட்டப்பட்டு, பரிகாசமாக சிவப்பான அங்கி தரிக்கப்பட்டு, கடைசியாகச் சிலுவையில் கடாவப்பட்டு தம்முடைய ஆவியை ஒப்புவித்தார்.

இயேசுநாதர் [illegible] எல்லாவற்றையும் என்னத்துக்காகப் பட்டார்.

[illegible]முடைய பாவ நிவிர்த்திக்காகத்தான். ஏழைப் பாவிகளாகிய நாம் நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் நித்திய மரணம் அடைந்து, நரகத்திலே என்றென்றைக்கும் [illegible]னை அநுபவிக்க கோஸ்தராயிருந்தோமே. ஆனால் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுநாதர் நம்மைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினால் ஏவப்பட்டு, மனுஷராகிய நாம் நித்திய மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டு நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படிக்குத் தாம் எடுத்த மனுஷ சுபாவத்திலே இந்தக் கொடிய பாடுகளையும் மரணத்தையும் சகித்தார். மெய்யாகவே நம்முடைய பெலவீனங்களை அவர் எடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய நோவுகளைச் சுமந்தார். அவர் நம்முடைய மீறுதல்களின் நிமித்தம் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களின் நிமித்தம் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் இறங்கிற்று, அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம் என்று எசாயா

தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறான் (ஏசா. ௫௩, ௬). அதைப் பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலனும் சொல்லுகிறதாவது: ஒரே பராபரனும் பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் ஒரே மத்தியஸ்தரும் உண்டு. இவர் எல்லாருக்காகவுந் தம்மை மீட்கும் பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்த மனுஷனான கிறிஸ்து இயேசு தானே என்கிறான் (௧ தீமோ. ௨, ௫).

9. கிறிஸ்துநாதருடைய பாடுகளும் மரணமும் மனுஷசாதி அனைத்தையும் மீட்டு இரட்சிக்கும்படி பலிக்குமா.

ஆம், பலிக்கும். ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர் மனுஷனாக மாத்திரமல்ல; மெய்யான தேவனுமாக இருக்கிறார். அதினிமித்தம் அவருடைய பாடுகளும் மரணமும் அவ்வளவு பலிக்கும். பராபரன் தம்முடைய சுய இரத்தத்தினாலே நம்முடைய சபையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டார் என்று எழுதியிருக்கிறது (நடபடி ௨௰, ௨௮).

10. இயேசுநாதருடைய பாடுகளில் நாம் எப்படி பங்கடையலாம்.

நாம் இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொண்டு, அவர் நமக்காகவே மரித்தார் என்பதை உறுதியாய் விசுவாசிக்கிறதினாலேதான். கிறிஸ்துநாதர் என்னைச் சிநேகித்து, எனக்காகத் தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொன்னபடியே (கலா. ௨, ௨௰) நாமும் சொல்லி, இயேசுநாதருடைய மரணத்தை மெய்யான விசுவாசத்தினாலே பற்றிக்கொண்டால், நாம் அதின்பேரில் நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களுக்கும் விரோதமாக நம்பிக்கையாயிருந்து: ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர். கிறிஸ்துதான் மரித்தவர் என்று சொல்லலாம் (ரோ. ௮, ௩௪). அப்போது நாம் மரணத்துக்கும் பிசாசுக்கும் விரோதமாகத் தைரியங்கொண்டு: கிறிஸ்துநாதர் மரணத்தின் வல்லமையுடையதாயிருக்கிற பிசாசைத் தம்முடைய மரணத்தினாலே அழிப்பதற்கும், உயிரோடிருக்கும் நாள் எல்லாம் மரண பயமாய் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளான யாவரையும் விடுதலைபண்ணுவதற்குமாகத்தானே என்று சொல்லக்கூடும் (எபிரே. ௨, ௧௪. ௧௫). கிறிஸ்துவின் மரணத்தினாலே நாம் நம்மைத் துன்பநாளிலும் ஆற்றித்தேற்றலாம். ஏனென்றால் பராபரன் நமக்கு அநுசாரியாயிருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் ஆர். அவர் தம்முடைய சொந்தக் குமாரனையும் பாராமல், அவரை நம்மெல்லாருக்காகவும் ஒப்புக்கொடுத்தாரே; அவர் இவரோடேகூட யாவையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி (ரோ. ௮, ௩௧. ௩௨).

11. இயேசுநாதருடைய பாடுகளைப் பற்றிய சரித்திரம் எத்தனை பங்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆறு பங்காக, அதாவது ஆறு வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாம் வகுப்பு.

12. முதலாம் வகுப்பு எதைப் பற்றியது.

இயேசுநாதர் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே பண்ணப்பட்ட ஆயத்தத்தைப் பற்றியது.

13. அப்போது என்ன ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது.

இயேசுநாதரை பெத்தானியா ஊரிலே ஒரு தெய்வபத்தியுள்ள இஸ்திரி விலையேறப்பெற்ற தைலத்தினால் பூசினதும், பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் அவரை எப்படிக் கபடமாய்ப் பிடித்துக் கொலைசெய்யலாம் என்று யோசனைபண்ணினதும், யூதா ஸ்காரியோத்து பிரதான ஆசாரியரிடத்தில் போய் அவர்களுக்கு இயேசுநாதரை முப்பது வெள்ளிக்காசுக்காகக் காட்டிக்கொடுக்க வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதும், இயேசுநாதர் வியாழக்கிழமை இராவிலே தம்முடைய சீஷர்களோடு பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிடுகையில் அவர் அவர்களுடைய கால்களைக் கழுவினதும், பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினதும், அவர் அவர்களுக்குப் பெரிய பிரசங்கத்தைப் பண்ணி, யூதா தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று முன்னறிவித்ததுமே அந்த ஆயத்தமாம்.

14. இயேசுநாதர் என்னத்துக்காகப் பூசப்பட்டார்.

அவர் பாடுபட்டு மரணம் பண்ணப்படுவார் என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான். ஏனென்றால் மரித்தவர்களைத் தைலத்தினால் பூசுவது யூதருக்குள் வழக்கமாயிருந்தது.

15. இயேசுநாதர் ஏன் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டார்.

தாமே நமக்காகச் சிலுவையிலே பலியிடப்படப்போகிற மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியாயிருக்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறதற்காகத்தான்.

16. இயேசுநாதர் தாம் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே ஏன் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினார்.

நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்கும்போது, அவருடைய மரணத்தை நினைத்து, அதுக்காக அவருக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தும்படியாகத்தான்.

17. அவர் அப்போது தமது சீஷர்களுடைய கால்களை ஏன் கழுவினார்.

பரிசுத்த இராப்போசனத்தை வாங்கப்போகிறவர்கள் உண்மையாய்க் குணப்பட்டு, எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து சுத்திகரிப்பைத் தேட வேண்டுமென்றும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மன்னித்துக்கொண்டு, ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்க வேண்டுமென்றுங் காண்பிக்கும் படியாகத்தான்.

இரண்டாம் வகுப்பு.

18. இரண்டாம் வகுப்பு எதைப் பற்றியது.

கிறிஸ்துநாதர் கெத்செமனே தோட்டத்தில் பட்ட பாடுகளைப் பற்றியது.

19. அவர் அங்கே என்ன பாடுபட்டார்.

அவர் சொல்லிமுடியாத ஆத்தும சஞ்சலத்தை அடைந்து, தம்முடைய பரம பிதாவை நோக்கி, அவர் கூடுமானால் இந்தக் கொடிய பாடுகளின் பாத்திரத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இரத்த வேர்வை வேர்த்து, வானத்திலிருந்து வந்த தேவதூதனால் பெலப்படுத்தப்பட்டார். இது சம்பவிக்கும்போது அவருடைய சீஷர்கள் தூங்கினார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு இயேசுநாதர் சத்துருக்களுக்கு எதிர்கொண்டுபோய், அங்கே தமது சீஷனாகிய யூதாவால் முத்தத்தினால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு, பிரதான ஆசாரியருடைய வேலைக்காரரால் பிடிக்கப்பட்டு, கடைசியாகத் தம்முடைய எல்லா சீஷர்களாலுங் கைவிடப்பட்டார்.

20. இயேசுநாதர் ஏன் இவ்வளவு சஞ்சலத்தைச் சகித்தார்.

நாம் நமது பாவங்களினிமித்தம் என்றென்றைக்கும் சஞ்சலப்படாதபடிக்குத்தான்.

21. அவருக்கு ஏன் இரத்த வேர்வை வேர்த்தது.

தம்முடைய இரத்தத்தினாலே நம்மை எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து சுத்திகரிப்பதற்கும், நம்முடைய மரணவேர்வையைப் பரிசுத்தமாக்குகிறதற்குந்தான்.

22. அவர் ஏன் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டார்.

நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் பராபரனுக்கு விரோதமாகக் கலகம்பண்ணி, அவருடைய மகிமையைப் பறித்துக்கொண்டதினால் செய்த பாவத்தை நிவிர்த்தியாக்கும்படியாக.

23. அவர் தம்முடைய சீஷர்களால் கைவிடப்பட்டதினாலே நமக்கு என்ன விளங்கும்.

இயேசுநாதர் ஒருவரே நம்முடைய இரட்சகராயிருக்கிறார் என்பது. அப்படியே அவர்தாமே: நாம் ஒருவராய் ஆலையை மிதித்தோம்; ஜனசதங்களில் ஒருவரும் நம்மோடிருந்ததில்லை என்று தெளிவாய் முன்னறிவித்தார் (ஏசா. ௬௩, ௩).

மூன்றாம் வகுப்பு.

24. மூன்றாம் வகுப்பு எதைப்பற்றியது.

இயேசுநாதர் காய்பாவின் அரண்மனையிலே பிரதான ஆசாரியருக்கும் வேதபாரகருக்கும் முன்பாகப் பட்டபாடுகளைப்பற்றியது.

25. அவர் அங்கே என்ன பாடுபட்டார்.

அவர் கட்டுண்டவராய் முன் பிரதான ஆசாரியனாயிருந்த அன்னா வீட்டுக்கும், அங்கேயிருந்து அந்த வருஷத்திலே பிரதான ஆசாரியனான காய்பாவின் அரண்மனைக்குங் கொண்டுபோகப்பட்டார். ஆலோசனைச்சங்கம் அங்கே கூடிவந்த பிற்பாடு அவர் காய்பாவாலே விசாரிக்கப்பட்டு, தமது சீஷனாகிய பேதுருவால் மறுதலிக்கப்பட்டு, பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனால் கன்னத்தில் அறையப்பட்டு, தமக்கு விரோதமான அநேகம் பொய்ச்சாட்சிகளைக் கேட்க வேண்டியவராயிருந்தார். இதுவுமல்லாமல் அவர் அன்றிராமுழுவதும் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரராலே பரிகாசம் பண்ணப்பட்டு, துப்பப்பட்டு, தூஷணிக்கப்பட்டு அடிக்கப்பட்டார். கடைசியாக அவர் அங்கே மரணத்துக்கு நேரஸ்தனாகத் தீர்க்கப்பட்டார்.

26. இயேசுநாதர் ஏன் கட்டப்பட்டார்.

அவர் நமக்காக நித்திய மரணத்தின் கட்டுகளையும் நரகத்தின் சங்கிலிகளையும் அவிழ்த்துப்போட்டு, நம்மை விடுதலையாக்கும்படிக்குத்தான்.

27. அவர் ஏன் முகத்தில் அறையப்பட்டார்.

நம்மைப் பிசாசினுடைய அறைக்கும் அடிக்கும் விலக்கமாய் இரட்சிக்கும்படிக்கும், வீண் பெருமைக்காரராகிய நாம் நம்முடைய முகத்தினாலே செய்த பாவங்களை நிவிர்த்தியாக்கும்படிக்கும், நாம் சந்தோஷத்தோடு நம்முடைய முகத்தைப் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற பராபரனண்டைக்கு உயர்த்தும்படிக்கும் இடம் பண்ணும்படியாகத்தான்.

28. அவர் ஏன் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார்.

நமக்கு நித்திய சீவனைச் சம்பாதிக்கும்படியாகத்தான்.

29. பொய்ச்சாட்சிகள் அவருக்கு விரோதமாக ஏன் எழும்ப வேண்டியது.

நமதுபேரில் பராபரனுடைய ஆசனத்துக்கு முன்பாகக் குற்றஞ் சாட்டுகிற பிசாசினாலுங் கெட்ட மனச்சாட்சியினாலுங் கெடுதல் வராதபடிக்கு.

நாலாம் வகுப்பு.

30. நாலாம் வகுப்பு எதைப் பற்றியது.

இயேசுநாதர் பொந்தியு பிலாத்து முதலான லௌகிக அதிகாரிகளுக்கு முன்பாகப் பட்ட பாடுகளைப்பற்றியது.

31. கர்த்தர் அங்கே என்ன பாடுபட்டார்.

யூதருக்கு அந்தக் காலத்திலே ஒரு மனுஷனைக் கொலை செய்வதற்கு அதிகாரமில்லாதபடியால், அவர்கள் இயேசுநாதரை காய்பாவின் வீட்டிலிருந்து இராயனாலே நியாயாதிபதியாக அனுப்பப்பட்ட பொந்தியு பிலாத்து என்கிற துரையிடத்தில் கொண்டுபோய்: அவர் கலகம் பண்ணுகிற மனுஷன் என்றும், தெய்வதூஷணம் சொல்லுகிறவன் என்றும், தன்னை இராசாவாக்குகிறவன் என்றும் சொல்லி, அவர் பேரில் பிராது பண்ணினார்கள். அப்போது பிலாத்து விசாரணை செய்து, அவரை ஏரோதே இராசாவண்டைக்கு அனுப்பினான். இவனோ இயேசுநாதரை மிகவும் அசட்டைபண்ணி, அவரைப் பரிகாசம் செய்யும்படிக்கு அவருக்கு வெள்ளை வஸ்திரத்தை உடுத்தி, அவரை இந்த வஸ்திரத்தோடே பிலாத்துவண்டைக்கு அனுப்பினான். அங்கே அவர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டு, முள்முடி சூட்டப்பட்டு, சிவப்பு வஸ்திரந் தரிப்பிக்கப்பட்டார். இதுவுமல்லாமல் சேவகர் அவரைத் துப்பி, அதிகமாய் அடித்து, பரிகாசம்பண்ணி, இராச செங்கோலாக ஒரு நாணலை அவர் கையிலே கொடுத்தார்கள். யூதர் இன்னம் அவருக்கு விரோதமாகக் கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, அவர் பிலாத்துவாலே மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார். கொலைபாதகனான பரபா அவருக்குப் பதிலாக விடுதலையாக்கப்பட்டான்.

32. கிறிஸ்துநாதர் ஏன் வாரினால் அடிக்கப்பட்டார்.

நம்முடைய மாமிச இச்சைகள் முதலான பாவங்களுக்கு வரவேண்டிய தண்டனையைச் சகிக்கும்படிக்குத்தான்.

33. அவர் ஏன் முள்முடி சூட்டப்பட்டார்.

நம்முடைய பெருமைக்காக உத்தரவாதம்பண்ணி, நமக்கு மகிமையுள்ள கிரீடத்தைச் சம்பாதிக்கும்படிக்குத்தான்.

34. அவர் ஏன் பரிகாசமான உடுப்பு தரிக்கப்பட்டார்.

நமக்கு இரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களையும் நீதியின் அங்கியையும் சம்பாதிக்கும்படிக்குத்தான்.

35. அவர் ஏன் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டார்.

நம்மை நித்திய மரணத்தின் ஆக்கினையிலிருந்து மீட்டு இரட்சிக்கும்படிக்குத்தான்.

ஐந்தாம் வகுப்பு.

36. ஐந்தாம் வகுப்பு எதைப் பற்றியது.

கிறிஸ்துநாதர் சிலுவையிலே பாடுபட்டு மரணமடைந்ததைப் பற்றியது.

37. அதைப் பற்றி இந்த வகுப்பிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இயேசு இரட்சகர் மரண ஆக்கினைக்குள்ளாக வெளியே கொண்டுபோகப்பட்டு, தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்து, குற்றவாளிகளைக் கொல்லும் இடமாகிய கொல்கதா மலைக்குப் போனார். அங்கே அவருடைய கைகளும் கால்களும் ஆணிகளால் ஒரு சிலுவை மரத்திலே கடாவப்பட்டு, இரண்டு கள்ளர்கள் நடுவாகத் தூக்கப்பட்டார். அவர் சிலுவையில் தொங்குகையில் பிரதான ஆசாரியர் மூப்பர் முதலான சத்துருக்களாலும், அந்த வழி நடந்துபோகிற அநேக மனுஷராலும், அவருக்குக் காடியைக் குடிக்கக்கொடுத்த சேவகராலும் பரிகாசம் பண்ணப்பட்டு, ஏழு முதலான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தம்முடைய ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார். இது சம்பவித்தபோது, சூரியன் மூன்றுமணிநேரமாக இருண்டு, மலைகள் பிளந்து, கல்லறைகள் திறக்கப்பட்டது. இது முதலான இன்னும் அநேகம் அற்புதமான காரியங்களும் நடந்தது.

38. இயேசுவானவர் சிலுவையில் சொன்ன அந்த ஏழு வார்த்தைகள் எவை.

௧. அவர் தம்முடைய சத்துருக்களுக்காகச் செபம்பண்ணி: பிதாவே, அவர்களுக்கு மன்னியும், ஏனெனில் தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியார்கள் என்றார் (லூக். ௨௩, ௩௪).

௨. குணப்படுகிற கள்ளனை ஆற்றித்தேற்றி: இன்றைக்கு என்னோடு கூட பரதீசில் இருப்பாய் என்றார் (லூக். ௨௩, ௪௩).

௩. அவர் தமது தாயாருக்காகக் கவலைப்பட்டு, மரியாளை நோக்கி: ஸ்திரீயே அதோ, உன் மகன் என்றும், யோவானை நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றும் சொன்னார் (யோவா. ௧௯, ௨௬. ௨௭).

௪. அவர் தமது கொடிய ஆத்தும சஞ்சலத்தைத் தெரிவித்து: என் பராபரனே, என் பராபரனே, நீர் என்னைக் கைவிட்டதேது என்றார் (மத். ௨௭, ௪௬).

௫. தாகத்தின்பேரில் முறையிட்டு: தாகமாயிருக்கிறேன் என்றார் (யோ. ௰௯, ௨௮).

௬. அவர் முடிந்தது என்றார் (யோ. ௰௯, ௩௰).

௭. அவர் தமது ஆத்துமத்தைத் தமது பிதாவின் கையிலே ஒப்புக்கொடுத்து: பிதாவே, உம்முடைய கையில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்றார் (லூக். ௨௩, ௪௬).

39. இயேசுநாதர் ஏன் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமக்க வேண்டியது.

நாம் நம்முடைய சிலுவையை அதாவது துன்பத்தை சுமக்க வேண்டுமென்று நமக்குக் காண்பிக்கும் படியாகத் தான்.

40. அவர் ஏன் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும்.

நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து இரட்சிக்கும்படியாக. ஏனென்றால் கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நம்மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்கு நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார். ஏனென்றால் மரத்திலே தூக்கப்பட்டவன் எல்லாம் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறது (கலா. ௩, ௰௩).

41. கிறிஸ்துநாதர் ஏன் மரணத்தைச் சகிக்க வேண்டும்.

நாம் அவருடைய மரணத்தினாலே நித்திய சீவனை அடையும்படிக்கு.

ஆறாம் வகுப்பு.

42. ஆறாம் வகுப்பு எதைப்பற்றியது.

இயேசுநாதர் அடக்கம் பண்ணப்பட்டதைப் பற்றியது.

43. அவருடைய அடக்கம் எப்படி செய்யப்பட்டது.

மரித்த அவருடைய விலா ஒரு ஈட்டியினாலே குத்தப்பட்டபிறகு தெய்வபத்தியுள்ள ஆலோசனைக்காரனும் அரிமத்தியா ஊர் மனுஷனுமாகிய யோசேப்பு பிலாத்துவினிடத்தில் இயேசுநாதருடைய சரீரத்தைக் கேட்டுவாங்கி, அவனும் தெய்வபத்தியுள்ள நிக்கோதேமும் அவருடைய சரீரத்தை யோசேப்பு தன் தோட்டத்திலுள்ள கல்மலையில் வெட்டியிருந்த புதுக்கல்லறையில் அடக்கம்பண்ணி, கல்லறையின் வாசலில் பெரிய கல்லை வைத்தார்கள். இந்தக் கல் யூதருடைய விருப்பத்தின்படியே முத்திரையிடப்பட்டு, காவற்காரராகிய யுத்த சேவகரால் காக்கப்பட்டது.

44. கிறிஸ்துநாதர் ஏன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்.

அவர் நம்முடைய கல்லறைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, சுபமான இளைப்பாறும் ஸ்தலமாக்கும்படிக்கு.

45. அவருடைய விலா ஏன் ஈட்டியால் குத்தப்பட்டது.

நாம் அவருடைய இரத்தத்தினால் பாவங்களறச் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காக.

46. அந்தக் கல் ஏன் முத்திரையிடப்பட்டு, காவல் காக்கப்பட்டது.

நாம் கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி அதிக நிச்சயங் கொண்டிருக்கும்படியாக.

படிப்பினை.

47. நாம் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய பாடுகளுக்காக என்ன செய்யக் கடமையுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

நாம் வாயினால் மாத்திரமல்ல, முழு இருதயத்தினாலும் கிரியையினாலும் அவரை ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டும். எப்படியென்றால்:

க. நாம் மெய்யான விசுவாசத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் பற்றிக்கொண்டு, அதிலேயே நம்முடைய பாவங்களின் மன்னிப்பையும், நித்திய இரட்சிப்பையுந் தேடவேண்டும்.

௨. நாம் இயேசுநாதரைச் சிநேகத்திலே பின்சென்று, அவரையும், நமது பிறத்தியாரையும், நமது சத்துருக்களையுங் கூட உட்கருத்தாய்ச் சிநேகிக்கவேண்டும்.

௩. நாம் இயேசுநாதரை அவருடைய பாடுகளிலுங் கூட பின்சென்று, அவருடைய முன்மாதிரியின்படியே நமது சிலுவையைப் பொறுமையோடு சுமக்க வேண்டும்.

௪. நாம் அவரை மரணத்திலேயும் பின்சென்று: உம்முடைய கையில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்று சொல்லி, நம்முடைய ஆத்துமாவைக் கர்த்தருடைய கையிலே ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்.

நாம் இப்படிச் செய்யும்படிக்கு திரியேக பராபரனாகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குத் துணை செய்வாராக. ஆமென்.

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையின் சம்[illegible]

(ஞானப்பாட்டு [illegible])

கவி. [illegible]

[illegible]

1. நாம் இன்றைக்கு எந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம்.

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையை. பெரிய வெள்ளிக்கிழமை மரித்த இயேசு இரட்சகர் மூன்றாம் நாளிலே [illegible] மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தருளினார் என்கிற சந்தோஷசெய்தி நமக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது.

2. கிறிஸ்துநாதர் ஏன் உயிர்த்தெழுந்தருளினார்.

க. அவர் மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தருளுவார் என்று சத்தியவேதம் அவரைக் குறித்து [illegible] ருந்தபடியால். [illegible] பாதாளத்தில் விடீர், உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர் என்று கிறிஸ்துநாதர் [illegible] சொல்லுகிறார் (சங். [illegible]).

உ. அவர் நமக்காகப் பாவபரிகாரத்தை முன்னமே [illegible] ஏனென்றால் கிறிஸ்து

[illegible] கல்லறையில் இருந்திருந்தாரானால், நமது பாவங்கட்குப் [illegible] தீர்க்கப்படவில்லை என்று விளங்கும். ஆனால் நம்முடைய பரமபிதாவாகிய பிதாவான அவரைச் சிறைச்சாலை[illegible]யிருந்து எழுப்பினபடியினால் நமது பாவங்கட்குக் [illegible] அவராலே தீர்க்கப்பட்டதென்று நாம் நிச்சயித்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன்: கிறிஸ்து நமது பாவங்களின் நிமித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, நாம் [illegible] எழுப்பப்பட்டார் என்று சொல்லுகிறான் (ரோமர், [illegible]).

ஈ. அவர் பாவம் [illegible] பிசாசு நரகம் என்கிற நம்முடைய சத்துருக்களை ஜெயித்து, அவைகளுடைய கையிலிருந்து நம்மை மீட்டிரட்சித்தார் என்று [illegible]ம்படியாகத்தான். ஏனென்றால் இயேசுகர்த்தர் [illegible] தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினாலே எல்லாச் சத்துருக்களையும் ஜெயங்கொண்டு வெற்றி வேந்தராகவும் வல்லமையுள்ள இரட்சகராகவும் தம்மைக் காண்பித்தார். அவர் துரைத்தனங்களையும் அதிகாரங்களையும் உரிந்துகொண்டு, வெளியரங்கமாய்க் கோலமாக்கிக் காட்டி, அதுகளின் [illegible] வெற்றிசிறந்தார் (கொலோ. உ, [illegible]). [illegible]

ங. நாம் கடைசிநாளிலே [illegible] எழுந்திருக்கும்படிக்குத்தான். ஏனென்றால் நம்முடைய [illegible] கிறிஸ்துநாதர் கல்லறையில் இருந்திராமல் மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்திருக்கிறாரானால், அவருடைய அவயவங்களாகிய நாமும் கல்லறையில் இருந்திராமல், கடைசிநாளிலே [illegible] எழுந்திருப்போம். அதைப்பற்றி கிறிஸ்துநாதர்: நான் பிழைக்கிறேன், நீங்களும் பிழைப்பீர்கள் என்கிற [illegible] நம்மை [illegible] (யோவா. [illegible]). பவுல் அப்போஸ்தலன் அதைப்பற்றி [illegible]: [illegible] இயேசு [illegible] இயேசுவைக்கொண்டு எழுப்பி, உங்களோடே கூட [illegible] என்று அறிந்திருக்கிறோம் என்கிறான் (உ கொரி. [illegible]).

3. நாம் இந்தப் பண்டிகையை [illegible] கொண்டாடும்படிக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன.

க. இயேசு இரட்சகருடைய வெற்றிசிறந்த உயிர்த்தெழுதலின்பேரில் நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். ஆம், நாம் இன்றைக்கு: இது கர்த்தர் உண்டுபண்ணின நாள், இதிலே களிகூர்ந்து மகிழக்கடவோம் என்று சொல்வோமாக (சங். ௱௰அ, உச).

உ. நாம் பிதாவாகிய பராபரனுக்கும் விசேஷமாய் நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்காகவும், அவர் அதினாலே நமக்குச் சம்பாதிக்க நீதி, நமது சத்துருக்கள் யாவரையும் செயிக்கிற ஜெயம், நித்திய ஜீவனுக்கென்று வரும் உயிர்த்தெழுதலின் நிச்சயம் முதலான நன்மைகளுக்காகவும் ஸ்தோத்திரம் செலுத்த வேண்டும். அதுக்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்மை ஏவி எழுப்பி: நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்குச் செயங்கொடுத்த பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம் என்கிறான் (க கொரி. ௰ரு, ருஎ).

ங. நாம் நம்முடைய பாவங்களை விட்டு ஞானப்பிரகாரமாக எழுந்து, நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரை அவருடைய உயிர்த்தெழுதலிலே பின் செல்லப்பிரயாசப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துநாதர் நமது பாவங்களைக் கல்லறையிலே புதைத்துப்போட்டு எழுந்ததுபோல்; நாமும் பாவத்தை விட்டு நவமான ஜீவனுக்கென்று எழுந்திருக்க வேண்டும். அதுக்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்தி சொல்லி எழுதுகிறதாவது: கிறிஸ்து பிதாவின் மகிமையினாலே மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல், நாமும் நவமான ஜீவனில் நடந்துகொள்ளக்கடவோம் (ரோ. ௬, ௪).

4. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிறதென்ன.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலின் அறிவிக்குதலாம்.

5. இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலின் செய்தியை முதல்முதல் அறிவித்ததார்.

ஒரு தேவதூதன்.

6. தேவதூதன் அந்தச் செய்தியை ஆருக்கு அறிவித்தான்.

இயேசுநாதருடைய சரீரத்தைச் சுகந்தவர்க்கங்களினாலே பூச விரும்பி கல்லறையண்டைக்கு வந்த ஸ்திரீகளுக்கு.

7. அந்த ஸ்திரிகள் ஆர்.

இயேசு இரட்சகரை உட்கருத்தாய்ச் சிநேகித்து, அவருடைய உத்தியோககாலத்தில் அவரைப் பின்சென்று அவருக்கு ஊழியஞ்செய்த தெய்வபத்தியுள்ள ஸ்திரிகள்தான்.

அவர்கள் ஆர் என்றால்: இயேசு பிசாசுகளைத் துரத்திவிட்ட மகதலாவூர் மரியாளும், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாளும், செபெதேயுவின் குமாரராகிய யாக்கோபு, யோவான் என்பவர்களுடைய தாயாகிய மரியாளும், சாலொமேயுந்தான். இந்த சாலொமே இயேசுநாதரை வளர்த்த தகப்பனாகிய யோசேப்பினுடைய சகோதரி என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

8. இந்த ஸ்திரிகள் இயேசுநாதருடைய சரீரத்தைப் பூச விரும்பினதற்கு முகாந்தரம் என்ன.

க. அவர்கள் இயேசுநாதரைச் சிநேகித்து, அவர் மரணத்துக்குப் பின்னும் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்ய விரும்பினார்கள்.

உ. கர்த்தர் கல்லறையிலேயே இருப்பாரென்றெண்ணி, அவருடைய சரீரம் சீக்கிரம் அழுகிப் போகாதபடிக்கு அதைப் பூசவேண்டும் என்றிருந்தார்கள்.

9. அவர்கள் இயேசுநாதருடைய சரீரத்தை அவர் அடக்கம்பண்ணப்படுகையில் ஏன் பூசவில்லை.

வெள்ளிக்கிழமை இராவில் தொடங்கின யூதருடைய பஸ்காப் பண்டிகையின் பெரிய ஓய்வுநாளாகிய அன்று எந்த யாவருக்கும் ஓய்வுநியாயப்பிரமாணத்தினால் விலக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஓய்வுநாள் முடிந்தவுடனே அதாவது சனிக்கிழமை இராவிலே அவர்கள் சுகந்தவர்க்கங்களை வாங்கினார்கள்.

10. சுகந்தவர்க்கங்களை எப்போது கல்லறைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

ஓய்வுநாளுக்குப் பின்பு வாரத்தின் முதல் கிழமையாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலமே சூரியன் உதிக்கையில் அவர்கள் கல்லறையண்டைக்கு வந்தார்கள்.

11. ஒரு பெரிய கல் கல்லறையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கக் கொள்ள, அவர்கள் அதுக்குள் எப்படி பிரவேசிக்கக் கூடும்.

அவர்கள் கல்லறைக்குப் போகையில் அது தான் அவர்களுக்கு கவலை. கல்லைக் கல்லறையின் வாசலிலிருந்து நமக்குப் புரட்டித்தள்ளுபவன் ஆர் என்று ஒருத்தியோடொருத்தி சொல்லிக்கொண்டு போனார்கள் என்பதாய் நம்முடைய [illegible] சொல்லுகிறது. ஆனால் அவர்கள் நோக்கிப் பார்க்கிறபோது கல் புரட்டித் தள்ளப்பட்டதென்று கண்டார்கள்.

12. அந்தக் கல்லைப் புரட்டித் தள்ளினது ஆர்.

தேவதூதன்தான். ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர் உயிர்த்தெழுந்த உடனே பிரகாசமுள்ள ஒரு தேவதூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கி, கிறிஸ்துவின் கல்லறையண்டையிலிருக்கிற

காவல்காரர் ஓடிப்போகும்படிக்கு அவர்களைப் பயமுறுத்தி, இந்த ஸ்திரிகள் கல்லறைக்குள் பிரவேசித்துப் பார்த்து இயேசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்ததை நம்பும்படிக்குக் கல்லறையின்மேலிருந்த அந்தக் கல்லைப் புரட்டித்தள்ளினான்.

13. இஸ்திரிகள் கல்லறைக்குள் பிரவேசித்தார்களா.

ஆம், அவர்கள் கல்லறைக்குள் பிரவேசித்து, வெள்ளை அங்கிதரித்த ஒரு வாலிபனான தேவதூதனை வலதுபாரிசத்தில் உளுக்கார்ந்திருக்கக் கண்டு திகைத்தார்கள் என்றெழுதியிருக்கிறது.

14. அப்போது தேவதூதன் அவர்களுக்கு என்ன சொன்னான்.

அவன் இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலை அறிவித்து, அவர்கள் இந்தச் சந்தோஷ செய்தியினால் கர்த்தருடைய சீஷர்களை விசேஷமாய் பேதுருவைச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்து, அவர்களுக்குச் சொன்னதாவது: [illegible]கையாதேயுங்கள், சிலுவையில் அறையுண்ட நாசரேத்தாரு[illegible] இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள். அவர் எழுந்தார். அவர் இங்[illegible] இல்லை, இதோ, அவரை வைத்த இடம். ஆனால் நீங்கள் [illegible]ய், அவருடைய சீஷருக்கும் பேதுருவுக்கும்: உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார் என்றும், அவர் உங்களுக்குச் சொல்லியிருந்தபடி அவரை அங்கே காண்பீர்கள் என்றும் சொல்லுங்கள் என்றான் (௬-௭).

15. கிறிஸ்துநாதர் உயிரோடெழுந்ததை ஏன் பேதுருவுக்கு விசேஷமாய் அறிவிக்கச் சொன்னான்.

தன் இரட்சகரை மறுதலித்ததினால் மற்றவர்களைப் பார்க்க அதிக விசனப்பட்டபடியால், அவன் தன் விசனத்தினாலே அவநம்பிக்கைக்குள்ளாகாதபடிக்கு கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதல் விசேஷமாய் அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது.

16. சீஷர்கள் ஏன் கலிலேயாவுக்குப்போக வேண்டியது.

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த உடனே தம்மை அங்கே தான் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்து[illegible] என்று [illegible]த்தம் பண்ணியிருந்ததினால் தான்.

17. இஸ்திரிகள் தேவதூதன் சொன்னபடி செய்தார்களா.

ஆம், அவர்கள் உடனே சீஷர்களுக்குச் சகலத்தையும் அறிவித்தார்கள். ஆகிலும் பயத்தின் நிமித்தம் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லத்துணிந்ததில்லை. ஆதலால் அவர்கள் சீக்

கிரமாய்ப் புறப்பட்டு, கல்லறையை விட்டு ஓடினார்கள். அதேதென்றால் நடுக்கமும் பிரமிப்பும் அவர்களைப் பிடித்தது, அவர்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லாமலும் போனார்கள், ஏனெனில் பயந்திருந்தார்கள் என்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது (அ).

படிப்பினை.

18. இந்தச் சுவிசேஷவாக்கியத்தினால் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

1. நம்முடைய இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் நமது பாவங்களின் நிமித்தம் மரித்து, மூன்றாம்நாள் மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தருளினார். அதினிமித்தந்தான் நாம் நம்முடைய விசுவாசப்பிரமாணத்திலே: இயேசு கிறிஸ்துவானவர் மூன்றாம் நாளிலே மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தருளினார் என்று விசுவாசிக்கிறேன் என்பதாய் அறிக்கையிடுகிறோம்.

௨. நாமும் ஒருநாளில் கல்லறையிலிருந்து எழுந்திருப்போம், ஏனென்றால் நம்முடைய தலையாகிய இயேசு இரட்சகர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தபடியால், அவருடைய அவயவங்களாகிய நாம் கல்லறையில் எப்போதும் இருக்கக் கூடாது. ஆதலால் ஒவ்வொரு மெய்க்கிறிஸ்தவனும் விசுவாசத்தினால் யோபோடே சொல்ல வேண்டியதென்னவென்றால்: என் மீட்பர் உயிரோடிருக்கிறார் என்கிறதையும், அவர் கடைசி[illegible]வராய்த் தூளின்மேல் நிற்பார் என்கிறதையும் அறிந்திருக்கிறேன். இந்த என்னுடைய தோல் முதலானவை அழுகிப்போன பிற்பாடு, நான் என் மாம்சத்திலிருந்து பராபரனைப் பார்ப்பேன். அவரை நான் எனக்கென்று பார்ப்பேன், அந்நிய கண்ணல்ல, என்னுடைய கண்களே அவரைக் காணும் (யோபு ௧௯-௨௫-௨௭).

௩. கிறிஸ்துநாதர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினாலே நமக்கு மெய்ச்சந்தோஷத்தையும், பராபரன் பேரில் நம்பிக்கையையும் சம்பாதிக்கிறார். தேவதூதன் கல்லறையண்டையிலே இஸ்திரிகளுக்குச் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னும் நம்மெல்லாருக்கும் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது: இயேசு இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்தபடியால், நீங்கள் பயப்படாதேயுங்கள், விசனப்படாதேயுங்கள், சந்தோஷப்படுங்கள், பராபரன் பேரில் விசுவாசியுங்கள். ஆனால் கிறிஸ்து எழுந்திராமல் போனாரேயாகில், உங்கள் விசுவாசம் வீணாயிருக்கிறது, இன்னம் உங்கள் பாவங்களில் இருக்கிறீர்கள் என்று பவுல் அப்

போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (க கொரி. யரு, யஎ). அப்படியிருந்தால் நாம் பயப்படுகிறது நியாயம். ஆனால் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தபடியால், நாம் சந்தோஷித்து: ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர், கிறிஸ்துவே மரித்தவர், இன்னும் அதிகமாக அவர் எழுந்தவருமாமே, அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலும் இருக்கிறாரே. அவர் நமக்காக வேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே என்று சொல்லலாம் (ரோ. அ, ங௪).

௪. கிறிஸ்துநாதர் எல்லாப் பாவிகளுடைய ஆம், பிரதான பாவிகளுடைய ஆறுதலுக்கென்று எழுந்தார். ஏனென்றால் அந்த ஸ்திரிகளில் மக்தலாவூர் மரியாள் முன்னே கனபாவஞ் செய்தவளாயிருந்தாலும், அவளுக்கு முதல்முதல் கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதல் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆம், யோவான் எழுதுகிறபடியே, உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவானவரைக் கண்டவர்களில் இந்த மக்தலாவூர் மரியாளே முந்தினவளாயிருந்தாள். மேலும் கர்த்தருடைய பதினொரு சீஷர்களில் பேதுரு [illegible] இயேசு இரட்சகரை மூன்று முறை மறுதலித்தவனாயிருந்தாலும், அவனுக்கு கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதல் விசேஷமாய் அறிவிக்கப்பட்டது. அதினாலே எல்லாரும், பாவிகளில் பிரதான பாவிகளுங்கூட ஆறுதலடைந்து சொல்ல வேண்டியதாவது: பாவமானது மரணத்துக்குள்ளாக்க எப்படி [illegible]தோ, அப்படி நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே கிருபையானது நீதியை அளிக்கிறதினால் நித்திய ஜீவனுக்குள்ளாக ஆளும்படிக்குத்தானே (ரோ. ரு, [illegible]).

II. ஸ்திரிகளாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. நாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரைச் சிநேகித்து கனம்பண்ண வேண்டும். அப்படியே ஸ்திரிகள் செய்தார்கள். ஏனெனில் இயேசுநாதர் மரித்தபின்பு அவர்கள் அவரைக் கனம்பண்ணி, சுகந்தவர்க்கங்களினாலே பூச வேண்டுமென்றிருந்தார்கள். இயேசுநாதரைச் சிநேகியாதவனைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறதாவது: யாதொருத்தன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைச் சிநேகியாதே போனால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருந்து [illegible] என்கிறான் (க கொரி. யசா, உஉ).

௨. நாம் நம்முடைய புத்தியினாலே பராபரனுடைய இரகசியங்களைச் சரியாய் உணரக் கூடாது. இயேசு இரட்சகர் மரித்த பிற்பாடு தாம் மறுபடியும் எழுந்திருப்பேன் என்று இந்த ஸ்திரிகளுக்கு அநேகம் விசை சொல்லியிருந்தும், அவர் கல்லறையிலிருந்து எழுந்திருப்பாரென்பதை

அவர்கள் உணரவில்லை. ஆம், அவர் எழுந்திருந்த பிற்பாடும் அவர்கள் பயந்திருந்தார்கள். ஆதலால் பவுல் அப்போஸ்தலன் நியாயமாக எழுதுகிறதாவது: ஜென்ம சுபாவமான மனுஷன் பராபரனுடைய ஆவியின் நியாயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். ஏனெனில் அதுகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாக இருக்கிறது. அது ஞானப்பிரகாரமாக ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறபடியினாலே அவன் அதுகளை அறியமாட்டான் (க கொரி. உ, யச).

III. தேவதூதனால் நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

௧. பரிசுத்த தேவதூதர்கள் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களின் நிமித்தமாக ஊழியத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள் (எபி. க, யச).

௨. கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலினாலே ஆருக்குப் பிரயோசனம் வரவேணுமோ, அவன் பரிசுத்தமாய் நடக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். தேவதூதன் வெள்ளை அங்கி தரித்தவனாய்க் காணப்பட்டான். அதினாலே நமக்கு விளங்குகிறதென்னவென்றால்: உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதரைக் கனம்பண்ணி, அவருக்குள் பங்கடைய விரும்புகிறவன் எவனோ, அவன் உண்மையும் பரிசுத்தமுமாகிய வெள்ளை வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த தாவீதின் வித்தாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நினைத்துக்கொண்டிரு என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறபடி (௨ தீமோ. உ, அ), நாம் கிறிஸ்துநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலை நினைத்துக் கொள்ளுகிறதுமல்லாமல்; உயிர்த்தெழுந்த அவரைக் கனம்பண்ணி, அவராலே இரட்சிக்கப்படும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஒத்தாசையைத் தேடக்கடவோம். ஆதலால் நாமும் தாவீது சங்கீதக்காரனோடு ஜெபம்பண்ணிக் கேட்க வேண்டியதாவது: உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் படிப்பியும், ஏனெனில் தேவரீர் என் பராபரன், உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்திவரக்கடவது என்பதே (சங். ருசங, [illegible]) [illegible] பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்கும் கனமும் துதியும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையின் உ-ம் நாள்.

(ஞானப்பாட்டு ௫.)

சுவி. லூக்கா உச, ௰௩ — ௩௫.

இதோ, அன்றையத்தினமே அவர்களில் இரண்டுபேர் எருசலேமுக்கு அறுபது ஸ்தாதி தூரமான எம்மவு என்னும் பேருடைய கிராமத்துக்குப் போனார்கள். 14 அவர்கள் சம்பவித்த இந்தக் காரியங்களை எல்லாங் குறித்து ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். 15 அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசி விசாரித்துக்கொண்டிருக்கையில் சம்பவித்ததேதென்றால், இயேசு தாமுஞ் சமீபித்து, அவர்களுடனே கூட நடந்தார். 16 ஆனால் அவர்கள் அறியாதபடிக்கு, அவர்களுடைய கண்கள் பிடிபட்டிருந்தது. 17 அவர் இவர்களுடனே: நீங்கள் துக்கமுகமுள்ளவர்களாய் வழிநடந்து, ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் இந்த வார்த்தைகள் ஏதென்றார். 18 அவர்களில் ஒருவனாகிய கிலெயோப்பா என்று பேருள்ளவன் பிரத்தியுத்தரமாக அவருடனே: நீர் மாத்திரம் எருசலேமிலே இந்நாட்களில் சம்பவித்தவைகளை அறியாத பரதேசியாயிருக்கிறீரோ என்றான். 19 அப்போது அவர் இவர்களுடனே: எவைகளை என்றார். அவர்கள் அவருடனே சொன்னதாவது: பராபரனுக்குஞ் சகல சனத்துக்கும் முன்பாகச் செய்கையிலும் வார்த்தையிலும் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்த இயேசு நாசரேத்தானை, 20 நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர்களுந் தலைவரும் மரண ஆக்கினைக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, சிலுவையில் அறைந்தார்கள் என்கிறதுகளைத் தானே. 21 நாங்களோவெனில், இஸ்ரவேலை மீட்கப்போகிறவர் அவர் என்று நம்பினோம். ஆனால் இப்படி எல்லாம் இருந்தும், இதுகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது. 22 எங்களில் சில ஸ்திரிகளோ எங்களைப் பிரமிக்கவும் பண்ணினார்கள்; அவர்கள் அதிகாலமே கல்லறையண்டையிலிருந்து, 23 அவருடைய சரீரத்தைக் காணாமல், அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்று சொன்ன தேவதூதருடைய தரிசனையையுங் கண்டோம் என்று வந்தார்கள். 24 அப்போது எங்களுடனே இருக்கிறவர்களில் சிலர் கல்லறையண்டையிலே போய், இஸ்திரிகள் சொன்னதுக்குச் சரியாய்க் கண்டார்கள்; அவரையோ காண இல்லை என்றார்கள். 25 அப்போது அவர் இவர்களுடனே: தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதுக்கு அவமதியுள்ள இருதயமுமானவர்களே, 26 கிறிஸ்து இப்பாடுகளை உத்தரிக்கவும், தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதாயிருந்ததில்லையோ என்று சொல்லி, 27 மோசேயையுஞ் சகல தீர்க்கதரிசிகளையுந் துவக்கி, சகல வேத எழுத்துக்களிலுந் தமக்கடுத்ததுகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காட்டினார். 28 அவர்கள் பயணம் பண்ணுங் கிராமத்துக்குச் சேர்ந்தார்கள்; அப்போது அவர் அப்புறம் போகிறவர் போலே காண்பித்தார். 29 ஆனால் அவர்கள்: எங்களுடனே கூட இரும்; அதேனெனில் அந்திநேரமாகப் பொழுது சாய்ந்ததென்று சொல்லி, அவரை வருந்திக்கொண்டிருந்தினார்கள். அப்போது அவர்களுடனே கூடத் தங்கியிருக்கிறதுக்கு உள்பிரவேசித்தார். 30 அவர் இவர்களுடனே கூடப் பந்தியிருக்கையில் சம்பவித்ததேதென்றால், அவர் அப்பத்தை எடுத்து, இஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். 31 அப்போது அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறிந்தார்கள். அவரோவெனில் அவர்களுக்கு அதிரிசியமாய்ப் போனார். 32 அப்போது ஒருவரோடொருவர்: அவர் வழியிலே நம்முடனே பேசி, வேத எழுத்துக்களை நமக்குத் திறந்து சொல்லும்போது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள் பற்றி எரிகிறதாயிருந்ததில்லையோ என்று சொல்லிக்கொண்டு, 33 அந்நேரமே எழுந்திருந்து, எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போய், பதினொருவரும் அவர்களோடிருக்கிறவர்களுங் கூடினவர்களாகவும்: 34 கர்த்தர் மெய்யாய் எழுந்திருந்து, சீமோனுக்குத் தரிசனையானார் என்று சொல்லுகிறவர்களாகவுங் கண்டு, 35 தாங்களும் வழியில் சம்பவித்ததுகளையும் அவர் அப்பத்தைப் பிட்கையில் தங்களுக்கு எப்படி அறியப்பட்டார் என்கிறதையும் விவரித்தார்கள்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப்பற்றியது.

உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துநாதர் தம்மை இரண்டு சீஷர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினதைப் பற்றியது.

2. இந்த இரண்டு சீஷர்கள் ஆர்.

அவர்கள் இயேசுநாதருடைய எழுபது சீஷர்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இயேசுநாதருடனே கூட இருந்து, பிற்பாடு அவரால் அப்போஸ்தலராக அழைக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு சீஷர்களையல்லாமல், யூதருடைய பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படிக்கு வேறே எழுபது சீஷர்களைத் தெரிந்துகொண்டிருந்தார். நம்முடைய சுவிசேஷவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட இருவர் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களில் ஒருவன் பேர் கிலெயொப்பா. மற்றவன் பேர் இங்கே சொல்லப்படாதபடியால், அவன் இந்தச் சரித்திரத்தை எழுதின லூக்காதான் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

3. இயேசுநாதர் இந்த இரண்டு சீஷர்களுக்கு எப்போது தரிசனையானார்.

தாம் உயிர்த்தெழுந்த அந்நாளிலே, அதாவது ஞாயிற்றுக் கிழமையிலே.

4. கர்த்தர் அவர்களுக்கு எங்கே தரிசனையானார்.

எருசலேம் பட்டணத்தை விட்டு, அதற்கு அறுபது ஸ்தாதி தூரமான எம்மவு கிராமத்துக்குப் போகும் வழியில். இயேசு இரட்சகரையும், அவருடைய பாடுகள், மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு போகையில் இயேசுநாதர் அவர்களுக்குத் தரிசனையானார்.

5. அவர் அவர்களுக்கு எந்த விதமாய்க் காணப்பட்டார்.

அவர்கள் போகிற வழியைக் [illegible] அவர்களோ டொத்த வழிப்போக்கனாக.

6. அவர்கள் இயேசுநாதரைக் கண்டபோது அவரை அறிந்தார்களா.

இல்லை, அவர்கள் அவரை அறியாதபடிக்கு அவர்கள் கண்கள் பிடிபட்டிருந்தது.

7. அப்போது இயேசுநாதரும் அவர்களோடு நடந்து என்னத்தைப் பேசி விசாரித்தார்.

அவர் முதல்முதல்: நீங்கள் துக்கமுகமுள்ளவர்களாய் வழிநடந்து; ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் இந்த வார்த்தைகள் ஏதென்று சொல்லி, அவர்கள் என்னத்தைக் குறித்துப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்களென்று விசாரித்தார்.

8. அவர்கள் எதைக் குறித்துப் பேசினார்களென்று இயேசுநாதருக்குத் தெரியாதா.

ஆம், அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் அதை நன்றாய் அறிக்கையிடும்படிக்கு அவர்களே அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றிருந்தார்.

9. அப்போது சீஷர்கள் அவருக்கு என்ன சொன்னார்கள்.

அவர்களில், ஒருவனாகிய கிலெயோப்பா என்றவன் கர்த்தருடனே: நீ மாத்திரம் எருசலேமிலே இந்நாட்களில் சம்பவித்தவைகளை அறியாத [illegible] யிருக்கிறாயோ என்று ஆச்சரியப்பட்டான். அப்போது இயேசுநாதர் தாம் ஒன்றும் அறியாதவர் போல்: எதுகளை என்று அவர்களைக் கேட்டபோது, அவர்கள் சொன்னதாவது: பராபரனுக்கும் சகல ஜனத்துக்கும் முன்பாகச் செய்கையிலும் வார்த்தையிலும் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்த இயேசுநசரேத்தானை நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர்களும் தலைவரும் மரண ஆக்கினைக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, சிலுவையில் அறைந்தார்கள் என்கிறதுகளைத் தானே. நாங்களோவெனில இஸ்ரவேலை மீட்கப்போகிறவர் இவர் என்று நம்பியிருந்தோம் (௧௯-௨௧). அதாவது, பராபரன் இரக்ஷ்த்தம் பண்ணின மேசியா அவர் தான் என்று நாங்கள் முன்னமே நினைத்திருந்தோம் என்றார்கள்.

10. அவர்கள் [illegible] இன்னம் என்ன சொன்னார்கள்.

ஆனாலும் இப்படி எல்லாம் இருந்தும், இதுகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது, எங்களில் சில ஸ்திரிகள் எங்களைப் பிரமிக்கவும் பண்ணினார்கள். எப்படியென்றால்: அவர்கள் அதிகாலமே கல்லறையண்டையிலிருந்து,

அவருடைய சரீரத்தைக் காணாமல், அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்று சொன்ன தேவதூதருடைய தரிசனையையுங் கண்டோம் என்று வந்தார்கள். அப்போது எங்களுடனே இருக்கிறவர்களில் சிலர் கல்லறையண்டையிலே போய், ஸ்திரிகள் சொன்னதுக்குச் சரியாய்க் கண்டார்கள். அவரையோ காணவில்லை என்றார்கள் (௨௨-௨௪).

11. கிறிஸ்துநாதர் அவர்கள் சொன்ன இந்த வார்த்தைக்கு என்ன உத்தரங் கொடுத்தார்.

அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தம் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு: தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்கு அவமதியும் மந்த இருதயமுமானவர்களே என்றார்.

12. கர்த்தர் அவர்களை ஏன் அப்படி கடிந்துகொண்டார்.

இயேசுநாதர் உயிரோடெழுந்ததை விசுவாசியாமல் அவர் பிழைத்திருக்கிறாரென்று இஸ்திரிகள் [illegible] துக்காகத் தாங்கள் பயமும் பிரமிப்பும் அடைந்ததாக அறிக்கையிட்டபடியினால் தான் இந்த அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித்தம் இயேசுநாதர் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு: கிறிஸ்து இப்பாடுகளை அநுபவிக்கவுந் தமது மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதாயிருந்ததில்லையோ என்று சொல்லி (௨௬), கிறிஸ்துவானவர் பாடுபட்டு, மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கிறது அவசரம் என்று அவர்களுக்கு ரூபித்தார்.

[illegible] அவர் அதை எதினாலே ரூபித்தார்.

சத்திய வேதத்தினால் தானே. ஏனென்றால் மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் துவக்கி சகல வேத எழுத்துக்களிலும் தமக்கடுத்ததுகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காட்டினார் (௨௭).

14. தங்களோடே பேசினவர் இன்னார் என்று சீஷர்கள் அறிந்தார்களா.

இல்லை. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே பராபரனுடைய வசனத்தின் பெலனை உணர்ந்தாலும், அது தங்களுக்குள் கொழுந்து எரிகிறது போலிருந்ததென்று பின்னால் அறிக்கையிட்டவர்களாயிருந்தாலும், தங்களோடே பேசினவர் இன்னார் என்று இன்னும் அறியாதிருந்தார்கள்.

15. இயேசுநாதர் அவர்களுக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தவில்லையா.

ஆம், அவர்கள் எம்மவு கிராமத்துக்கு வந்து சேர்ந்த பிற்பாடு, அவர் அப்பம் பகிர்ந்த சந்நிதத்திலே தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். எப்படியென்றால், அவர்கள் பயணம

பண்ணுவ கிராமத்துக்குச் சமீபமாய் வந்[illegible]போது, கிறிஸ்துநாதர் தம்மை அவர்களுக்கு அப்புறம் [illegible]போகிறவர்போலே காண்பித்தார். அவர்களோ: எங்களோடே கூட இரும், அதேனெனில் அந்திநேரமாகி, பொழுது சாய்ந்ததென்று சொல்லி, அவர் தங்களோடிருக்க வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கச் செய்தார்கள். அப்போது இயேசுநாதர் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, அவர்களோடு பந்தியிருக்கையில்: இவரே கிறிஸ்துவானவர், மூன்று நாளைக்கு முன்னே சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து இப்போது உயிர்த்தெழுந்த தங்கள் கர்த்தர் என்று அறிந்தார்கள்.

16. அவர்கள் [illegible] கர்த்தர் என்பதை அவருடைய எந்த செய்கையினால் அறி[illegible]ர்கள்.

அவர் அப்பம் பிட்டுக் கொடுத்த செய்கையினால். அவர் இவர்களோடு பந்தியிருக்கையில், அவர் தாம் முந்தி செய்த [illegible]த்தின்படியே, அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அப்போது அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறி[illegible]ர்கள்.

17. இதற்குப் பிற்பாடு கிறிஸ்[illegible]ஷர்களோடு அதிகநேரம் இருந்தாரா.

இல்லை. அவர் எந்த வழியா[illegible] போனார் என்று அவர்கள் அறியாதபடிக்கு அவர்களுக்கு அதிரிசியமாய்ப் போனார்.

18. சீஷர்கள் அப்போது என்ன [illegible]

அவர்கள் உடனே எழுந்திருந்[illegible] எ[illegible]லேமுக்குத் [illegible]பிப்போனார்கள்.

19. என்னத்துக்காக எருசலேமுக்குப் போனார்கள்.

இந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் அங்கிருக்கிற மற்றச் சீஷருக்கு அறிவித்து, சந்தோஷப்படும்படிக்கு.

20. அங்[illegible]கே அவர்கள் மற்றச் சீஷர்களைக் கண்டார்களா.

ஆம், பதினொருவரும் அவர்களோடிருக்கிறவர்களுங் கூடின[illegible]களாகவும், கர்த்தர் மெய்யாய் எழுந்திருந்து, சீமோ[illegible]க்குத் தரிசனையானா[illegible] [illegible]ல்லுகிறவர்களாகவுங் கண்ட[illegible]கள் என்று [illegible] வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிற[illegible] ([illegible]). மேலும் தாங்களும் அவரைக் கண்டதாகவும், வழியி[illegible] சம்பவித்தவைகளையும், அவர் அப்பம் பிட்கையில் தங்களுக்கு அறியப்பட்ட விதத்தையுந் தெரிவித்தார்கள் (௩௫).

21. கர்த்தருக்கு[illegible] பன்னிரண்டு சீஷர்கள் [illegible]ண்டே. ஏன் இங்[illegible]கே பதினொருவரைக் குறித்து மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பன்னிரண்டாம் சீஷனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து இதற்குமுன் நான்றுகொண்டு இறந்துபோனான்.

22. இங்கே சொல்லப்பட்ட சீமோன் என்பவன் ஆர்.

பேதுரு அப்போஸ்தலன் தான். கிறிஸ்துநாதரை அறியேன் என்று மூன்றுவிசை மறுதலித்து ஆணையிட்ட இந்தச் சீஷ[illegible] தான் செய்த பாவத்தின் நிமித்தம் அவநம்பிக்கைக்குள்ளா[illegible]படிக்கு கர்த்தர் அவனுக்கு விசேஷமாய்த் தரிசனையானார்.

படிப்பினை.

23. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. அந்த [illegible]ண்டு சீஷர்களாலே நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

1. நாம் எப்போதும் விசேஷமாய் இந்தப் பண்டிகை காலத்திலே இயேசுநாதரையும், அவருடைய பாடுகள், மரணத்தையும், உயிர்த்தெழுதலையும் நினைத்து, அதைக் குறித்துப் பேச வே[illegible]. இந்த இரண்டு சீஷர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகை நாளி[illegible] எம்மவு கிராமத்துக்குப் போகும்போது, [illegible] காரியங்களைக் குறித்தாவது [illegible]வமுள்ள வீணான சங்கதிகளைக் குறித்தாவது [illegible], இயேசுநாதரு[illegible]ணம், உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து பேசினார்[illegible]. அப்படியே நாமும் எப்போதும் இயேசுநாதரையும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையும் நினை[illegible]ண்டும். அதற்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் நம்மை [illegible]வி எழுப்பி புத்திசொல்லுகிறதாவது: மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த தாவீதின் வித்தாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நினைத்துக்கொண்டிரு என்கிறான் (௨ தீமோ. ௨, ௮). இந்தப் பண்டிகைநாளிலே நாம் விசேஷமாய் அதை நினைத்து, அதைக் குறித்துப் பேசி, நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அவருடைய கிருபைக்காகவும், அவருடைய உயிர்த்தெழு[illegible] நமக்குச் சம்பாதித்த சகல [illegible]மைகளுக்காகவும் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்த வே[illegible]ம். பவுல் [illegible]ன் அதை நினைத்து: நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்குச் செயங் கொடுத்த பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம் என்கிறான் ([illegible] கொரி. ௰௫, ௫௭).

பராபரன் மனுஷராகி நம்மோடு கூட நமக்கு அருகில் இருந்தாலும், அவர் நமக்கு வெகு தூரமாயிருக்கிறார் என்று அடிக்கடி நினைத்து விசனப்படுகிறோம். இந்தச் சீஷர்களும் இயேசுநாதருடைய மரணத்தினிமித்தம் விசனப்பட்டு, அவர் தங்களோடு நடக்கிறதை அறியாமல், அவர் தங்களைக் கைவிட்டதாக நினைத்தார்கள். அப்படியே நாமும் விசேஷமாய் நமது உபத்திரவகாலத்திலே கர்த்தர் தமது கிருபையோடும் ஒத்தாசையோடும் நமக்குக் கிட்ட இருக்கிறதை அறியாமல், நம்மை மறந்து விட்டாரென்று நினைக்கிறோம். அதினிமித்தம் இயேசு இரட்சகர் நம்மை ஆற்றித் தேற்றி: இதோ நான் உலகமுடிவுமட்டாக சகல நாட்களிலும் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்று நமக்கு வாக்குத்தத்தங் கொடுத்திருக்கிறார்.

௩. மனுஷராகிய நாம் நமது சுபாவ புத்தியினாலே பராபரனுடைய இரகசியங்களையும் விசேஷமாய் மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலின் இரகசியத்தையும் கிரகிக்கக் கூடாது. இந்தச் சீஷர்களும் மரித்த இயேசுநாதர் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்திருப்பார் என்பதை உணர மாட்டாதே போனார்கள். அதின் நிமித்தம் கிறிஸ்துநாதர் தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசியாத அவர்களை அறிவீனரும் மந்த இருதயமுமானவர்கள் என்று அழைக்கிறார். ஆனால் மனுஷராகிய நாம் எல்லாரும் இந்தத் தெய்வீக போதகத்தை உணராதபடிக்கு நமது சுபாவப்படியே மூடரும் அந்தகராயிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன் ... யாதொன்றை ... எங்களாலே ... ன் சாமர்த்தியராயிருக்கிறோம் என்கிறதில்லை, எங்கள் சாம ... உண்டாயிருக்கிறது என்று எழுதுகிறான் (௨ கொ. ௩, ௫).

௪. நாம் கவனத்தோடும் வணக்கத்தோடும் பராபரனுடைய வசனத்தைக் கேட்க வேண்டும். இந்தச் சீஷர்களும் இயேசுநாதர் தங்களுக்குச் சொன்னதைக் கவனத்தோடே கேட்டார்கள். ஆம், அவர்களுடைய இருதயங்கள் பற்றி எரியும்படி பராபரனுடைய வசனத்தின் அர்த்தத்தை உணர ஆசையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். இதிலே நாம் அவர்களைப் பின் செல்லக் கடவோம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களே பாக்கியவான்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (லூக். ...).

௫. நாம் ஜெபம்பண்ணி, இயேசுநாதர் நம்முடையிலும் தங்கியிருக்கும்படிக்கு அவரைக் கெஞ்சி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். இயேசுநாதர் அந்த இரண்டு சீஷர்களை

விட்டு அப்புறம் போகிறவர் போலே காண்பிக்கையில், அவர்கள்: எங்களுடனே கூட இரும், ஏனெனில் அந்திநேரமாயிற்று, பொழுதும் சாய்ந்தது என்று சொல்லி, அவரை வருந்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியே நாமும் செய்ய வேண்டும். ஆதலால் கிறிஸ்துநாதர் தமது கிருபையையும் ஆறுதலையும் நம்மை விட்டு எடுத்துப்போட்டார் என்று நமக்குத் தோன்றும் வேளையில், நாம் அவரை விடாமல் பற்றிக்கொண்டு, ஜெபத்தின் மூலமாய் அவரை அழைத்து: கர்த்தாவே நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தால் ஒழிய உம்மைப் போக விடேன் என்று சொல்வோமாக (௧ மோ. ௩௨, ௨௬).

௬. நாம் மற்றவர்களையும் பராபரனுடைய வசனத்தினாலும் அதினுடைய ஆறுதலினாலும் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டும். இந்தச் சீஷர்கள் கிறிஸ்துநாதரைக் கண்டவுடனே அவர்கள் கண்டு கேட்ட சந்தோஷமான செய்தியினாலே விசனப்பட்டிருக்கிற மற்றச் சீஷருக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும்படிக்கு அந்த இராவிலேதானே எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போனார்கள். அப்படியே நாமும் செய்ய வேண்டும். அதுக்கென்று பவுல் அப்போஸ்தலன்: திடனற்றவர்களைத் தேற்றரவு பண்ணுங்கள் என்று புத்தி சொல்லுகிறான் (௧ தெச. ௫, ௰௪). அப்படியே கிறிஸ்துநாதரும் பேதுருவுக்கு: நீ மனந்திரும்பினபின் உன் சகோதரரைத் திடப்படுத்து என்று சொன்னார் (லூக். ௨௨, ௩௨).

II. நமது கர்த்தராகிய கிறிஸ்து நாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. கர்த்தர் மெய்யாகவே மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார். அவர் இதை இந்தத் தரிசனையினாலும் வேறே அநேக தரிசனைகளினாலுங் காண்பித்தார். ஆதலால் கர்த்தர் மெய்யாய் எழுந்திருந்தாரென்று அப்போஸ்தலர் யாவரும் சொன்னார்கள்.

௨. கிறிஸ்துவானவர் தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களோடு கூட இருக்கிறார். அந்த இரண்டு சீஷர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கர்த்தரைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களண்டையில் இருந்தார், அவர்கள் தங்களண்டை தங்கியிருக்க வருந்திக் கேட்டபோது, அவர்களோடு வீட்டில் பிரவேசித்தார். அப்படியே இப்போதும் அவர் தம்முடைய விசுவாசிகளோடு கூட இருக்கிறார், விசேஷமாய் அவர்கள் அவரைக் குறித்துப் பேசுகிறபோது அவர்களோடு கூட இருக்கிறார். ஏனென்றால் இரண்டு பேராவது, மூன்று பேராவது, என் நாமத்திலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள்

நடுவிலே இருக்கிறேன் என்று முதலான வாக்குத்தத்தங் களுண்டு (மத். ௰அ, உ௰).

௩. கிறிஸ்துநாதர் வல்லமையாய்ப் போதித்த மெய்யான போதகராயிருக்கிறார். அவர் இந்தச் சீஷர்களைப் போதித்தபோது, அவர்களுடைய இருதயங்கள் பற்றி எரிந்தது. ஆதலால் அவர்கள்: அவர் வழியிலே நம்மோடே பேசி, வேத எழுத்துக்களை நமக்குத் திறந்து சொல்லும்போது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள் பற்றி எரிகிறதாயிருந்ததில்லையோ வென்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

௪. கிறிஸ்துவானவர் வாயம்பிரமாணத்தையும் சுவிசேஷத்தையும் போதிக்கிறார். ஏனெனில் அவர் அந்தச் சீஷர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தம் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டதுமல்லாமல், தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலின் ஆறுதலான போதகத்தினாலே அவர்களை ஆற்றித் தேற்றினார். அப்பிரகாரமாகக் கர்த்தருடைய உத்தம வேலைக்காரர் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகர வேண்டும் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறான் (உ தீமோ. உ, ௧௫).

௫. நாம் உபத்திரவத்தின் வழியாய்ப் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர் நடந்த வழியிலே நாமும் நடக்கவேண்டும். அவர் தம்மைக் குறித்து: கிறிஸ்து இப்பாடுகளை உத்தரிக்கவுந் தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதாயிருந்ததில்லையோ என்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லுகிறார். அப்போஸ்தலனும் எல்லா விசுவாசிகளையுங் குறித்து: அவர்கள் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்கிறான் (அப். ௰௪, உஉ).

௬. நாம் விசுவாசிக்க வேண்டிய சகல சத்தியப்பிரமாணங்களைச் சத்திய வேதத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டும். கிறிஸ்துநாதர் இந்தச் சீஷர்களுக்குச் சத்தியவேதத்தை விஸ்தரித்து, மோசேயையும் சகல தீர்க்கதரிசிகளையுந் துவக்கி இவர்களுடைய எழுத்துக்களினால்: தாம் பாடுபட்டு மரித்து உயிர்த்தெழுந்திருக்க வேண்டியது என்று விவரித்துக் காண்பித்தார். நாம் சத்திய வேதத்தைச் சுயமாய் எப்போதும் வாசிக்கவேண்டுமென்று அவரே நமக்குப் புத்தி சொல்லி: வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள், அவைகளால் உங்களுக்கு நித்திய சீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே, எனக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறதுகளும் அதுகள் தானே என்றார் (யோவா. ௫, ௩௯). அவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறவன் எல்

லாம் இவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுகிறான் என்று தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாரும் இவருக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறார்கள் (அப். ௰, ௪௩). ஆனால் நாம் சமயாலே சத்திய வேதத்தை நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று படித்து, உணரக் கூடாதபடியால், நாம்: கர்த்தாவே, உமது வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களைப் பார்க்கிறதற்காக என் கண்களைத் திறந்தருளும் என்று சங்கீதக்காரனோடே சொல்லி (சங்கீ. ௱௰௯, ௰அ), பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மைப் பிரகாசிப்பிக்க வேண்டுமென்று கெஞ்சுவோமாக.

திரியேக பராபரனுகிய பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குச் சதாகாலங்களாய் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமேன்.

உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின க-ம் நாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு உகூ௰.)

சுவி. யோவா. உ௰, ௰௯—௩௧.

வாரத்தின் முதல் நாளுமையான அன்றையத்தினம் அஸ்தமன
வேளையிலே, சீஷர் கூடியிருந்த இடத்தில் யூதருடைய பயத்தினால்
கதவு பூட்டியிருக்கக்கொள்ள, இயேசு வந்து நடுவே நின்று, அவர்
களுடனே: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். 20 இதைச் சொல்
லி, தம்முடைய கைகளையும் விலாவையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்
தார். அப்போது சீஷர் கர்த்தரைக் கண்டு, சந்தோஷப்பட்டார்கள்.
21 அப்போது இயேசு மறுபடியும் அவர்களுடனே: உங்களுக்குச்
சமாதானம்; பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல, நானும் உங்களை
அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லி, 22 அவர்கள் மேல் ஊதி, அவர்க
ளுடனே: பரிசுத்த ஆவியை வாங்குங்கள்; 23 எவர்களுடைய பாவங்களை
மன்னிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது; எவர்
கள் பாவங்களைச் சுமத்தி வைக்கிறீர்களோ, அவர்கள் மேல் அது
கள் சுமத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார். 24 பன்னிருவரில்
ஒருவனுகிய திதிமு என்னப்பட்ட தோமாவோவெனில் இயேசு வரு
கிறபோது அவர்களுடனே கூட இருந்ததில்லை. 25 அவனுடனே
மற்றச் சீஷர்: கர்த்தரைக் கண்டோமென்றார்கள். அவனோவெனில்
அவர்களுடனே: நான் அவருடைய கைகளில் ஆணிகளுடைய அச்
சைக் கண்டு, என் விரலை ஆணிகளுடைய அச்சிலே போட்டு, என்
கையை அவருடைய விலாவிலே போட்டாலொழிய, விசுவாசியேன்
என்றான். 26 எட்டு நாளைக்குப் பிற்பாடு மறுபடியும் அவருடைய
சீஷரும் அவர்களுடனே கூடத் தோமாவும் உள்ளே இருந்தார்கள்.
கதவுகள் பூட்டியிருக்கக்கொள்ள, இயேசு வந்து, நடுவே நின்று:
உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். 27 பிற்பாடு தோமாவுடனே:
நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி என் கைகளைப் பார்த்து, உன் கையை

[illegible] என் விலாவிலே போட்டு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு என்றார். 28 தோமா அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் ஆண்டவரே, என் பராபரனே என்றான். 29 இயேசு அவனுடனே: தோமாவே, நீ என்னைக் கண்டபடியினாலே விசுவாசித்தாய்; காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றார். 30 ஆனால் இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிராத வேறே அநேகம் அடையாளங்களையும் இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு முன்பாகச் செய்தார். 31 இதுகளோவெனில், இயேசு பராபரனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிப்பதற்கும், விசுவாசித்து அவர் நாமத்திலே ஜீவனை அடைவதற்குமாக எழுதப்பட்டது.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

இரண்டு காரியங்கள்.

முதலாம் பங்கு.

2. இதில் அடங்கியிருக்கிற முதலாங் காரியம் என்ன.

இயேசுநாதர் பத்து சீஷர்களுக்குத் தரிசனையானது.

3. அவர் அவர்களுக்கு எப்போது தரிசனையானார்.

தாம் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த நாளிலே, அதாவது வாரத்தின் முதல் கிழமையான அன்றையதினம் அஸ்தமன வேளையிலே.

4. இந்தத் தரிசனை எங்கே உண்டாயிற்று.

அவருடைய சீஷர்கள் கூடியிருந்த எருசலேமிலுள்ள ஒரு வீட்டிலே. இந்த வீட்டின் கதவு பூட்டியிருக்கக்கொள்ள இயேசுவானவர் உள்ளே வந்து, சீஷர்களுக்குத் தரிசனையானார்.

5. கதவு ஏன் பூட்டியிருந்தது.

யூதருடைய பயத்தினாலே. ஏனென்றால் யூதர் தங்கள் கர்த்தரும் எசமானுமாகிய இயேசுநாதரை எப்படி பிடித்தார்களோ, அப்படி தங்களையும் பிடிப்பார்கள் என்று சீஷர்கள் பயந்திருந்தார்கள்.

6. இந்தத்தரிசனை எப்படி உண்டாயிற்று.

கதவு பூட்டியிருக்கக்கொள்ள இயேசுநாதர் [illegible] யாய் வந்து, சீஷர்கள் அவரை அறியாததற்குமுன் [illegible]கள் நடுவே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்று சொல்லி, அவர்களுக்குத் தம்முடைய கைகளையுங் கால்களையுங் காண்பித்தார்.

7. கதவு பூட்டியிருக்கக்கொள்ள இயேசுநாதர் எப்படி உள்ளே வரக்கூடும்.

அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிற்பாடு மகிமையுள்ள ஆவியான சரீரமாயிருந்தபடியால், அவர் உட்பிரவேசிக்கக் கதவு திறக்கப்படவேண்டிய அவசரமில்லை.

8. ஆனால் கிறிஸ்துநாதர் ஏன் தரிசனையானார்.

க. தாம் மரித்தோரிலிருந்து மெய்யாகவே எழுந்திருந்தோம் என்பதைச் சீஷர்களுக்குக் காண்பிக்கும்படியாகத்தான். அதினிமித்தம் அவர்களுக்குத் தமது கைகளிலும் விலாவிலுமுள்ள காயங்களைக் காண்பித்தார். இதினால் அவர்கள்: சிலுவையிலே கைகளில் ஆணிகளால் கடாவப்பட்டவரும், விலாவில் ஈட்டியினால் குத்துண்டவருமாகிய இயேசு இரட்சகர் இவர்தான் என்று அறியக் கூடியவர்களாயிருந்தார்கள்.

உ. துக்கப்பட்டிருக்குந் தம்முடைய சீஷர்களைத் தமது உயிர்த்தெழுதலினால் சந்தோஷப்படுத்தும் படியாகத்தான். அதின் நிமித்தமாக அவர்: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார். ஏனென்றால் யூதர் தங்கள் ஆசீர்வாதத்தையும் சந்தோஷத்தையுங் காட்ட இச்சொல்லால் ஒருவரையொருவர் வாழ்த்தி வினவிக்கொள்ளுவது வழக்கம்.

9. சீஷர்கள் இந்தத் தரிசனையின் பேரில் சந்தோஷப்பட்டார்களா.

ஆம், சீஷர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள் (உ௰).

10. அப்போது இயேசுநாதர் சீஷர்களுக்கு என்ன சொன்னார்.

உங்களுக்குச் சமாதானம். பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல் நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லி, அவர்கள்மேல் ஊதி, அவர்களுடனே: பரிசுத்த ஆவியை வாங்குங்கள், எவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது; எவர்கள் பாவங்களைச் சுமத்தி வைக்கிறீர்களோ, அவர்கள்மேல் அதுகள் சுமத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார் (உக-உங).

11. கர்த்தர் இந்த வார்த்தையினால் என்னத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தமது உயிர்த்தெழுதலினால் உண்டான பரம நன்மைகள் இன்னின்னதென்பதைக் காண்பிக்கிறார். அந்த நன்மைகள் என்னவென்றால்:

க. நமது பராபரனோடே விசுவாசிகளுக்குண்டான மெய்ச்சமாதானம். அதைப்பற்றி பவுல் அப்போஸ்தலன்: நாம் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டபடியினாலே நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய்ப் பரா

பரனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறான் (ரோ. ரு, க).

உ. அப்போஸ்தலர் உத்தியோகமும் திருச்சபையிலிருக்கும் தெய்வ ஊழியமுமாம். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்னே அவருடைய சீஷர் லோகம் எங்கும் போய், சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கக் கூடாதிருந்தது. அவருடைய பாடுகளும் உயிர்த்தெழுதலுந்தான் அப்போஸ்தல உத்தியோகத்துக்கும் தெய்வ ஊழியத்துக்கும் அஸ்திவாரம். இந்தப் பிரகாரமாகவும் எழுதியிருக்கிறது. கிறிஸ்து பாடுபட்டு, மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கவும், எருசலேம் துவக்கிச் சகல சாதிகளிடத்திலும் குணப்படுதலும் பாவமன்னிப்பும் அவர் நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியதாயிருந்ததென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (லூக். உச, சசு. சஎ).

ங. பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஈவு. அதை இயேசுநாதர்: சீஷர்கள்மேல் ஊதி, அவர்களுடனே: பரிசுத்த ஆவியை வாங்குங்கள் என்று சொன்னதினால் குறிப்பாய்க் காட்டினார்.

ச. பாவமன்னிப்பு. கிறிஸ்துநாதர் சீஷர்களுக்குத் தரிசனையான இந்தச் சமயத்திலே: எவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவர்கள் பாவங்களைச் சுமத்தி வைக்கிறீர்களோ, அவர்கள்மேல் அதுகள் சுமத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது மன்னிக்கப்படாதிருக்கும் என்றார்.

படிப்பினை.

12. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்த முதலாம் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. கிறிஸ்து நாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர் மெய்யாகவே மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார். சீஷர்கள் அதை நிச்சயமாய் அறிந்து விசுவாசிக்கும்படிக்குத் தான் அவர் அவர்களுக்குத் தரிசனையாகி, தம்முடைய கைகளையும் விலாவையுங் காண்பித்தார். ஆதலால் எம்மவுக்குப்போன சீஷர்கள் திரும்பி வந்தபோது, அவர்கள் இவர்களுக்கு: கர்த்தர் மெய்யாய் எழுந்திருந்தார் என்று சந்தோஷத்தோடு சொன்னார்கள்.

உ. இயேசுநாதர் தம்முடைய விசுவாசிகளண்டைக்கு வந்து, அவர்களை அவர்களுடைய உபத்திரவத்திலே ஆற்றித்

தேற்றுகிறார். சீஷர்கள் துக்கத்துடன் இருந்தார்கள். ஆனால் இயேசு இரட்சகர் வந்து, ஆறுதலையும் சந்தோஷத்தையுங் கொடுத்தார். அவர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள். அப்படியே அவர் எல்லா விசுவாசிகளையுஞ் செய்வோம் என்று வாக்குத்தத்தங் கொடுத்துச் சொல்லுகிறதாவது: நீங்கள் இப்போது துக்கம் அடைந்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன், அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும். உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான் என்கிறார் (யோவா. ௰௬, உஉ).

ங. இயேசுநாதர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினாலே நமக்கு அநேக நன்மைகளைச் சம்பாதித்தார். அவர் சீஷர்களுக்கு: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்று சொல்லி, அவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியையும் பாவங்களை மன்னிக்கிறதற்கான அதிகாரத்தையும் இந்தச் சமயத்திலே கொடுத்ததினால், இந்த நன்மைகள் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினால் நமக்குக் கிடைத்ததென்று காண்பிக்கிறார். அதுக்கொத்தபடியே பவுல் அப்போஸ்தலனும்: கிறிஸ்து எழுந்திராமல் போனாரேயானால் உங்கள் விசுவாசம் வீணாயிருக்கிறது, இன்னம் உங்கள் பாவங்களில் இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறான் (க. கொரி. ௰ரு, ௰எ). நம்முடைய பாவங்கள் முழுதும் நமக்கு நிவிர்த்தியாக்கப் படாதிருந்தால், நமக்குப் பாவமன்னிப்பும் பராபரனுடைய சமாதானமும் இருக்கமாட்டாது. ஆனால் கிறிஸ்துவானவர் உயிர்த்தெழுந்தபடியால், பாவம் நிவிர்த்தியாகி, நீதி நமக்குச் சம்பாதிக்கப்பட்டு, பராபரனுடைய சமாதானம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயங்களில் சாட்சிகொடுத்து, நமக்கு நிச்சயத்தை அளிக்கிறார். ஏனென்றால், பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம் என்று அந்த ஆவியே நம்முடைய ஆவியுடனே கூடச் சாட்சி கொடுக்கிறார் (ரோ. அ, ௰சு).

ச. நாம் இயேசு இரட்சகருடைய காயங்களிலே நம்முடைய இரட்சிப்பையும் இளைப்பாறுதலையுந் தேட வேண்டும். இயேசு இரட்சகர் மகிமையடைந்த சரீரத்திலே காய அடையாளங்கள் இன்னம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் துக்கப்பட்டிருக்கிற தமது சீஷர்கள் அவைகளினால் ஆறுதலடையும்படிக்கு அவைகளை அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். நாம் அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகும்படிக்கு அவர் காயப்பட்டார். ஆதலால் மெய்விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் தங்கள் பாவங்களினால் வரும் சகல உபத்திரவங்களி

லும் சோதனைகளிலும் இயேசுநாதருடைய காயங்களில் அடைக்கலந் தேடிப் பாட கூடியதாவது:

புசி[illegible] பயங்கர அத்தன்மையே, என் இயேசுவே,
மப்[illegible]ம் மூடினும் என்மேல் எப்பயம் வந்தும்,
போ[illegible]ப்படி [illegible]ருவி நான் உம்மிலே ஒதுங்கவே
ஆம் பொந்துக்குள் ஒதுங்கும், என் மனதுமை[illegible]ண்டும்
(ஞானப்பாட்டு ராகம், எ[illegible]).

II. இயேசு இரட்சகருடைய சீஷர்களாலே நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறதாவது:

க. இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலின் நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். சீஷர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைக் கண்டு எப்படி சந்தோஷப்பட்டார்களோ, அப்படியே நாமும் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிய செய்தியை வாசித்து கேட்கும் போதெல்லாம் சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டும். ஆம், கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்து விட்டபடியால் நாம் இப்போது சொல்லவேண்டியதாவது: மரணமே, உன் கூர் எங்கே. பாதாளமே, உன் செயம் எங்கே. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்குச் செயங் கொடுத்த பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம் (கொரி. ௧௫, [illegible]).

உ. குணப்படுகிறவர்களுக்குப் பாவங்களை மன்னிக்கவும் குணப்படாதவர்களுக்குப் பாவங்களைச் சுமத்திவைக்கவும் கர்த்தருடைய உண்மையான ஊழியக்காரருக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதை இயேசு இரட்சகர்: எவர்கள் பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ, அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எவர்கள் பாவங்களைச் சுமத்திவைக்கிறீர்களோ, அவர்கள்மேல் அவைகள் சுமத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தம்முடைய சீஷர்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையால் வெளிவாய்க் காண்பிக்கிறார்.

இரண்டாம் பங்கு.

13. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கில் அடங்கியிருக்கிறதென்ன.

இயேசுநாதர் பதினொரு சீஷர்களுக்குத் தரிசனையானது. முந்தின சமயத்தில் கூட இராத தோமா என்ற சீஷன் இந்தச் சமயத்தில் கூட இருந்தபடியால் அவர்கள் பதினொரு பேராம்.

14. இந்த தோமா ஆர்.

யூதாஸ்காரியோத்து நான்றுகொண்டு செத்தபிற்பாடு மீதியாயிருந்த பதினொரு சீஷர்களில் இவனும் ஒருவன்.

15. மற்றச் சீஷர்கள் இந்தத் தோமாவுக்கு கர்த்தருடைய தரிசனையைப் பற்றி சொல்லவில்லையா.

ஆம், அவர்கள் உடனே: கர்த்தரைக் கண்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவனோவெனில் விசுவ[illegible]: நான் அவருடைய கைகளில் ஆணிகளுடைய அச்சைக் கண்டு, என் விரலை ஆணிகளுடைய அச்சிலே போட்டு, என் கையை அவருடைய விலாவிலே போட்டாலொழிய விசுவாசியேன் என்றான் (உ௫).

16. தோமா எந்த அச்சைக் காண வேண்டுமென்றிருந்தான்.

இயேசுநாதர் சிலுவையில் கடாவப்பட்டபோது, அவர் கைகளிலுண்டான அச்சைத்தான்.

17. இயேசுநாதரையும் அவர் கைகளிலுள்ள அச்சையுங் காண தோமாவுக்குச் சமயங் கிடைத்ததா.

ஆம், இயேசுநாதர் மற்றச் சீஷருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தின எட்டுநாளைக்குப் பிற்பாடு, அதாவது அவர் உயிர்த்தெழுந்த [illegible]ற்றுக்கிழமைக்குப் பிந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையாகிய இன்றையத்தினம் அந்த வேளையிலே சீஷரும் அவர்களுடனே [illegible] தோமாவும் உள்ளே இருக்கையில் இயேசுநாதர் அவர்களுக்குத் தரிசனையானார்.

18. கர்த்தர் இந்தச் சமயத்திலே தரிசனையாகி என்ன சொன்னார்.

அவர் முந்த முந்த எல்லாச் சீஷர்களோடும் பேசி: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்று சொல்லி வாழ்த்தினார். பிற்பாடு அவர் தோமாவோடு தனியே பேசி: நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார்த்து, உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போட்டு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு என்றார் (உஎ). இதற்கு அர்த்தம்: தோமாவே, நீ என்னுடைய கைகளிலும் என் விலாவிலுமுள்ள அச்சைக் கண்டால் ஒழிய நான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடெழுந்ததை விசுவாசிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாயே. இப்போதும் நீ அவைகளைக் காண்கிறாய். ஆதலால் நீ இனிமேல் அவிசுவாசியாயிராதே, விசுவாசியாயிரு என்பதாம்.

19. தோமா அதற்கு என்ன சொன்னான்.

அவன்: என் ஆண்டவரே, என் பராபரனே என்றான்.

20. இந்த வார்த்தையினால் தோமா என்னத்தைக் காண்பித்து, அறிக்கையிட்டான்.

தான் இயேசுநாதருடைய உயிர்த்தெழுதலைச் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தேன் என்பதைக் காண்பித்து, அவரைத் தன் ஆண்டவராகவும் பராபரனாகவும் அறிக்கையிட்

டான். கர்த்தர் அவனுக்கு தோமாவே, நீ என்னைக் கண்ட படியினாலே விசுவாசித்தாய், காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று சொன்னார்.

காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று கர்த்தர் ஏன் சொன்னார்.

இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கும் படிக்கு இப்பேர்ப்பட்ட தரிசனையை எல்லா மனுஷரும் அடையக்கூடாதென்பதை நினைப்பூட்டும்படியாகத் தான். ஏனென்றால் இரட்சிப்பை யடைந்தவர்களில் மிச்சமானவர்கள் அவரைக் காணாமலிருந்தும் விசுவாசித்திருக்கிறார்கள்.

22. இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களுக்குத் தரிசனையானது இவ்வளவு தானா.

இல்லை. அவர் இன்னம் அநேகம் விசை தரிசனையாகி, நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி, இந்த புஸ்தகத்தில், அதாவது யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தில் எழுதியிராத வேறே அநேகம் அடையாளங்களையும் தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார்.

23. இதை எல்லாம் யோவான் சுவிசேஷகன் என்னத்துக்காக எழுதினான்.

இதுகள் இயேசு, அதாவது நம்முடைய இரட்சகராகிய கிறிஸ்து நாதர் பராபரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் விசுவாசிப்பதற்கும், விசுவாசித்து அவர் நாமத்திலே ஜீவனை அடைந்திருப்பதற்குமாக எழுதப் பட்டதென்று நம்முடைய வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (௩௧).

படிப்பினை.

24. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்த இரண்டாம் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

I. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. அவர் மெய்யான பராபரனும், பராபரனுடைய குமாரனுமாயிருக்கிறார். தோமா: என் ஆண்டவரே என் பராபரனே என்று சொன்னதினாலே சாட்சிகொடுத்தான். அப்படியே யோவான் சுவிசேஷகனும்: தன்னுடைய சுவிசேஷம் இயேசு பராபரனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நாம் விசுவாசிப்பதற்கு எழுதப்பட்டது என்று சொல்லுகிறான்.

உ. நாம் இயேசுவானவர் மூலமாய் அவரைப் பற்றும் விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப் படுவோம். அதைக்

கிறிஸ்துநாதர் தாமே: காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று சொன்னதினால் காண்பிக்கிறார். யோவான் சுவிசேஷகனும்: நாம் இயேசுகிறிஸ்து என்று விசுவாசித்து, அவர் நாமத்திலே ஜீவனை அடைவோமென்று சொல்லுகிறான்.

௩. ஒரு பாவியுங் கெட்டுப்போக இயேசுநாதருக்குச் சித்தமில்லை. ஏனென்றால் தோமா தன் அவிசுவாசத்தினாலே கெட்டுப்போக அவர் விரும்பாமல், அவர் அவனைத் தேடி, அவனுடைய அவிசுவாசத்துக்கு உதவியாக எப்படி வந்தாரோ, அப்படியே எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு அவர்களைக் குணப்படுதலுக்கு ஏவி அழைக்கிறார். ஏனெனில் எல்லா மனுஷரும் இரட்சிக்கப்பட்டு, சத்தியத்தின் அறிவுக்கு வரச் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார் (க தீமோ. உ, ௪).

II. தோமாவால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

க. விசுவாசிகளுடைய கூட்டத்தை விட்டுவிடக் கூடாது. ஏனென்றால் தோமா மற்றச் சீஷர்களோடு கூடியிருந்தானானால், அந்த அவிசுவாசத்தின் சோதனையில் விழுந்திருக்கமாட்டான். ஆதலால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன்: நாம் கூடுகிற கூட்டத்தைச் சிலருக்கு வழக்கமாயிருக்கிறதுபோல் விட்டு விடாமலிருக்கப் புத்திசொல்லுகிறான் (எபி. ௰, உ௫).

உ. நம்முடைய புத்தி விசுவாசத்துக்கடுத்த காரியங்களில் குருட்டாட்டமுள்ளது. அதற்கு தோமா ஒரு திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறான். ஏனென்றால் அவன்: நான் இயேசுநாதருடைய காயங்களைக் கண்டு, தன் சுய கையினால் தொட்டாலொழிய விசுவாசியேன் என்றான்.

௩. நாம் இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கிறது மாத்திரம் போதாது, அவரை அறிக்கையிடவும் வேண்டும். அப்படியே தோமா: என் ஆண்டவரே, என் பராபரனே என்று அறிக்கையிட்டான். நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசுவாசிக்கப்படும், இரட்சிப்புண்டாக வாயினால் அறிக்கை பண்ணப்படும் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (ரோ. ௰, ௰).

25. நாம் நமது சுயமாய் இயேசுநாதரை விசுவாசித்து அறிக்கையிடக்கூடுமோ.

கூடாது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஒழிய ஒருத்தனும் இயேசுவைக் கர்த்தர் என்று சொல்லக் கூடாது (க கொரி. ௰உ, ௩). ஆதலால் நாம் எப்போதும்

வாரும், தேவ ஆவி, வாரும்,
எங்கள் ஆத்துமத்திலே
எங்கள் உக்குயிரைத் தாரும்.
வாரும், பரிசுத்த ஆவியே,
உம்முடைய வெளிச்சமும்
சீரும், சீவனும் வரும்.

எங்கள் நெஞ்சிலே நற்புத்தி
தெய்வ பயமும் வை,
அதை நீர் குணப்படுத்தி,
தப்பு நினைவாகிய
யாவையும் அதில் நீரே
நீக்கும், தேவ ஆவியே

என்று கெஞ்சிக் கேட்பேமாக (ஞானப்பாட்டு ௮௰, ௧. ௨).

இந்த நமது பராபரனாகிய பரிசுத்த ஆவிக்கும் பரம பிதாவுக்கும் இயேசு இரட்சகருக்கும் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமேன்.

உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ௨-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௱௨௰.)

சுவி. யோவா. ௰, ௰௧—௰௬.

நானே நல்ல மேய்ப்பனானவர்; நல்ல மேய்ப்பனானவர் தம்முடைய சீவனை ஆடுகளுக்காகக் கொடுக்கிறார். 12 மேய்ப்பனுமிராதவனும் ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தமல்லாதவனுமான கூலியாள் ஓநாய் வரக் கண்டு, ஆடுகளைவிட்டு ஓடிப்போகிறான்; அப்போது ஓநாய் அதுகளைப் பிடித்து, ஆடுகளைச் சிதறடிக்கும். 13 கூலியாளோவெனில்; கூலிக்காளானபடியினாலே, ஓடிப்போகிறான்; ஆடுகளுக்காக அவன் கவலைப்படான். 14 நானே நல்ல மேய்ப்பனானவர்; என் பிதா என்னை அறிந்து நான் பிதாவை அறிந்திருக்கிறதுபோல், நான் என்னுடையதுகளை அறிந்தவரும் என்னுடையதுகளால் அறியப்பட்டவருமாயிருக்கிறேன். 15 என் சீவனையும் ஆடுகளுக்காகக் கொடுக்கிறேன். 16 இந்தத் தொழுவத்திலுள்ளவைகளல்லாத வேறே ஆடுகளும் எனக்குண்டு; அதுகளையும் நான் கொண்டுவர வேண்டும், அதுகள் என் சத்தத்தைக் கேட்கும்; ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாம் என்றார்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

இரண்டு காரியங்கள்.

முதலாம் பங்கு.

2. சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற முதலாம் காரியம் என்ன.

இயேசு இரட்சகர் தம்மை நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிட்டு: நானே நல்லமேய்ப்பனானவர் என்கிறார்.

3. கர்த்தர் எந்தெந்த விஷயங்களில் தம்மை நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிடுகிறார்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் அநேக திருஷ்டாந்தங்களின் நிமித்தம் நல்ல மேய்ப்பர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஒரு மேய்ப்பன் தன்னுடைய ஆடுகளை மேய்த்து அதுகளுக்குத் தண்ணீர் காட்டுகிறது எப்படியோ, அப்படியே நமது ஆத்துமாக்களின் மெய்யான மேய்ப்பராகிய இயேசுநாதரும் தமது ஆடுகளை, அதாவது தமது விசுவாசிகளை பராபரனுடைய வசனத்தின் மேய்ச்சலிலே மேய்த்து, அவர்களுடைய இருதயங்களில் ஊறுகிற ஆறுதலின் தண்ணீரை அவர்களுக்குக் காட்டுகிறார். அவர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் அவர்களைத் தம்முடைய சொந்த சரீரத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் போஷிப்பிக்கிறார். ஆகையால் தாவீது சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறதாவது: கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார். நான் தாழ்ச்சியடையேன். அவர் என்னைப் புல்லுள்ள தலங்களில் மேய்த்து, அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டைக்குக் கொண்டுபோய் விடுகிறார் என்கிறான் (சங். உ௩, ௨). ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளுக்கு அநேகவிதமான வருத்தங்களைச் சகிக்கிறான். அதுபோல நமது இரட்சகரும் மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்கென்று கொடிய பாடுகளைச் சகித்தார். நல்லமேய்ப்பன் பெலனற்றதும் வியாதியுமுள்ள ஆடுகளுக்காக எப்படி கவலைப்படுகிறானோ, அப்படியே இயேசுநாதரும் தமது விசுவாசிகளுடைய பெலவீனங்களிலே அவர்களுக்கு உதவியாக வந்து, அவர்களுக்காகக் கவலைப்படுகிறார். ஆதலால் அவர்: நெரிந்த நாணலை முறிக்காமலும் மங்கி எரிகிற திரியை அவிக்காமலும் இருப்பார் என்று எழுதியிருக்கிறது (மத். ௰௨, ௨௰). இதுவுமல்லாமல் அவர் காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடி, அவர்களைத் தம்மண்டைக்கு வரவழைத்து: பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ் சுமந்தவர்களாகிய நீங்கள் எல்லாரும் என்னண்டைக்கு வாருங்கள், நான் உங்களை இளைப்பாறுவேன் என்று கூப்பிடுகிறார் (மத். ௰௧, ௨௮). நமது வாக்கியத்தின்படியே கிறிஸ்துநாதர் தம்மை விசேஷமாய் மூன்று காரியங்களில் நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிடுகிறார்.

4. இயேசுநாதர் தம்மை நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிடுகிற முதலாம் காரியம் என்ன.

அவர் தமது சீவனை ஆடுகளுக்காகக் கொடுக்கிறார். ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தன் ஆடுகளைச் சிநேகித்து, அவைகளுக்கு நல்ல மேய்ச்சல் காட்டி, அவைகளின் நிமித்தம் அநேக வருத்தங்களைச் சகிக்கிறதுபோல், நமது இரட்சகராகிய நல்ல மேய்ப்பரும் தமது ஆடுகள், அதாவது மனுஷராகிய நமக்கா

கத் தமது சீவனைக் கொடுத்தார். அதைப்பற்றி அவர் தாமே நானே நல்ல மேய்ப்பனானவர், நல்ல மேய்ப்பனானவர் தமது சீவனை ஆடுகளுக்காகக் கொடுக்கிறார் என்கிறார் (௰௧).

இயேசுநாதர் நம்மை நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிடுகிற [illegible]ண்டாங் காரியம் என்ன.

அவர் தமது ஆடுகளைக் காப்பாற்றுகிறார். ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் ஓநாயை வரக்கண்டால், அவன் ஆடுகளைவிட்டு ஓடிப்போகாமலும், ஓநாய் தனக்குச் செய்யுஞ் சேதத்தை ஒருபொருட்டாக எண்ணாமலும், அவைகளைத் துரத்தி, ஆடுகளைக் காப்பாற்றுகிறான். அப்படியே நமது பிரதான மேய்ப்பராகிய இயேசுநாதருக்குப் பொல்லாத ஓநாயாகிய பிசாசு வந்து, அவருடைய ஆடுகளாகிய மனிதனைப் பிடித்தபோது, அவர் பிசாசை செயித்து, அடிமைப்பிள்ளையாயின நமது ஆத்துமத்தை மீட்டு இரட்சித்தார். இதற்காகவே அவர் இந்த உலகத்திலே வந்தார் (௧ யோ. ௩, ௮). மரணத்தின் வல்லமையை உடையதாயிருக்கிற பிசாசை மரணத்தினால் அழிப்பதற்கு கிறிஸ்துநாதர் மனிதனானார் (எபிரே. ௨, ௰௪). கூலியாளோ [illegible]வினில் அப்படிச் செய்யாமல், அவன் மேய்ப்பனும் ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தம் [illegible]ல்லாதவனுமாயிருக்கிறபடியினாலே ஆடுகளுக்காகக் கவலைப்படாமல், ஓநாய் வரக்கண்டு, ஆடுகளை விட்டு ஓடிப்போகிறான். அப்போது ஓநாய் ஆடுகளைப் பிடித்துச் சிதறடிக்கும் என்று நமது வாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது.

6. கூலியாள் என்று சொல்லப்படுகிறவன் [illegible]

ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தம் என்கிற [illegible]தவன், ஆடுகளுடைய சொந்தக்காரனால் அவைகளைக் காவ[illegible] காக்கும் பொருட்டு கூலிக்கு வைக்கப்பட்டவன். [illegible]டிப்பட்ட கூலியாள், அதாவது கூலி மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகக் கவலைப்பட்டு, சீவனைக் கொடுக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் அவன்: ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தமல்ல என்று இருக்கிறான். நமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதரோ அப்படிப்பட்ட கூலியாளாயிராமல், மனுஷரைத் தமது சொந்த ஆடுகளாகப் பாவித்து அவைகளோடு எப்போதும் பிலைத்திருந்து அவைகளுக்காகத் தமது சீவனைக் கொடுக்கிற நல்ல மேய்ப்பராயிருக்கிறார்.

7. கிறிஸ்துநாதர் நம்மை நல்ல மேய்ப்பனுக்கு ஒப்பிடுகிற மூன்றாங் காரியம் என்ன.

அவர் தமது ஆடுகளை அறிந்திருக்கிறார். ஏனென்றால் நானே நல்ல மேய்ப்பனானவர், என் பிதா என்னை அறிந்து, நான்பிதாவை அறிந்திருக்கிறதுபோல், நான் என்னுடைய ஆடுகளை அறிந்தவரும், என்னுடையதுகளால் அறியப்பட்டவரு

மாயிருக்கிறேன். என் சீவனையும் ஆடுகளுக்காகக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார் (௰௪. ௰௫). ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தன்னுடைய ஆடுகளை அறிந்து, அவைகளைப் [illegible] சொல்லி [illegible] கூடியது [illegible]டியா, அப்படியே கிறிஸ்துநாதர் தமது ஆடுகள் ஒவ்வொன்றையும் அறிந்திருக்கிறார். [illegible]ம், அவருடைய பிதா தமது குமாரனாகிய அவரை எப்படி அறிந்திருக்கிறாரோ, அப்படியே ஆடுகளாகிய நம்மையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார்.

படிப்பினை.

8. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

௧. கிறிஸ்துநாதர் மனிதராகிய நம்மை உட்கருத்தாய்ச் சிநேகிக்கிறார். ஏனென்றால் ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் பிராணனைக் கொடுக்கிற சிநேகத்திலும் அதிகமான சிநேகம் ஆருக்கும் இல்லை என்று எழுதியிருக்கிறது (யோ. ௰௫, ௰௩). கிறிஸ்துநாதர் மக்களுக்காக தமது சீவனைக் கொடுத்திருக்கிறபடியால், அவருடைய உட்கருத்தான சிநேகம் நமக்கு விளங்கும்.

௨. கிறிஸ்துநாதர் நமக்காக மரணத்தைச் சகித்தார். என் ஆடுகளுக்காக என் சீவனைக் கொடுக்கிறேன் என்று அவரே சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வார்த்தை எப்போ நிறைவேற்றப்பட்டதென்றால்: அவர் சிலுவையிலே நமது பாவங்களுக்காக மரித்த போது தான்.

௩. அவர் தமது விசுவாசிகளை அறிந்திருக்கிறார். நானே நல்ல மேய்ப்பனானவர், நான் என்னுடைய ஆடுகளை அறிந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். ஆம், இயேசு இரட்சகர் [illegible] நமது இக்கட்டு துன்பங்களையும், நம்முடைய சகல காரியங்களையும் அறிந்திருக்கிறார். ஏனென்றால் பராபரனுடைய உறுதியான அஸ்திவாரம் நிலை நிற்கிறது. கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிந்திருக்கிறாரென்கிறது அதற்கு முத்திரையாயிருக்கிறது (௨ தீமோ. ௨, ௰௯).

௪. கிறிஸ்துநாதர் தம்முடையவர்களை பிசாசு முதலிய சத்துருக்கள் கையிலிருந்து காப்பாற்றுகிறார். தமது பாடுகளினாலே பொல்லாத சாத்தானைச் செயித்த அவர் தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களும் பிசாசுக்கு எதிர்த்து நின்று, செயங் கொள்ளும்படிக்கு, அதின் கந்திரமான சோதனைகளுக்கு அவர்களை விலக்கிக் காக்கிறார்.

9. இவையெல்லாவற்றுக்காகவும் நாம் இயேசு இரட்சகருக்குச் செய்யவேண்டியதென்ன.

க. நாம் அவரை உண்மையாய்ச் சிநேகிக்க வேண்டும். அதுக்கென்றால்: நாம் அவரைச் சிநேகிக்கக் கடவோம், ஏனெனில் அவர் நம்மை முந்திச் சிநேகித்தார் என்று யோவான் அப்போஸ்தலன் [illegible] புத்தி சொல்லுகிறார் (க யோ. [illegible]). இயேசு இரட்சகர் நம்மைச் சிநேகித்து, நமக்காகத் தம்முடைய சீவனைக் கொடுத்தது போல், நாமும் நம்மை அவருக்காகக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். ஆகையால் நம்மில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் பவுல் அப்போஸ்தலனோடே சொல்லவேண்டியதாவது: மரணமானாலும் சீவனானாலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன் என்கிறானே (ரோ. அ, ரூஅ. ருசு).

உ. நாம் இயேசு இரட்சகரை அறியும்படி உண்மையாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டும். ஏனென்றால் அவர் நம்மை அறிந்திருக்கிறதுபோல நாமும் அவரை அறியவேண்டும். இயேசு இரட்சகரை அறிகிற இந்த அறிவு ஆருக்கு இல்லாதிருக்கிறதோ, அவன் இரட்சிக்கப்படமாட்டான். ஏனென்றால் ஒன்றான மெய்த்தெய்வமாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய சீவனாயிருக்கிறதென்று நமது இரட்சகர் தாமே சொல்லுகிறார் (யோவா. ௰எ, ௩).

ரு. நாம் நமக்கு வரும் சகல சோதனைகளிலேயும் இயேசுநாதர் பேரில் நமது முழுநம்பிக்கையையும் வைக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அவர் தமது ஆத்துமாக்களின் நல்ல மேய்ப்பராயிருக்கிறார். இந்த நல்ல மேய்ப்பர் நம்முடைய தரித்திரத்திலே நம்மை ஆதரித்து, நமது துன்பங்களிலே நம்மை ஆற்றித்தேற்றி, நமது வியாதிகளிலே நம்மைச் சுகப்படுத்தி, நமது சோதனைகளிலே நம்மை நம்முடைய சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கிக் காப்பாற்றுவார். அவர் தம்மை நல்ல மேய்ப்பருக்கு ஒப்பிடுகிறதினாலே அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை நமக்கிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். [illegible] என்று தாவீது சங்கீதக்காரன் நம்மை ஏவி எழுப்பிச் சொல்லுகிறதாவது: உன் வழியைக் கர்த்தருக்குச் சாட்டிவிடு, அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு, அவரே காரியத்தை நடப்பிப்பார் (சங். [illegible], ரு).

இரண்டாம் பங்கு.

10. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

இயேசுநாதருடைய ஞான ஆடுகளாகிய மனுஷரைப் பற்றிய காரியம்.

11. எந்த வாக்கியத்தின்படியே மனுஷர் எந்தெந்தக் காரியங்களில் ஆடுகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள்.

விசேஷமாக இரண்டு காரியங்களில்: அதாவது க. அவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த தொழுவம் இருக்கிறது.

உ. அவர்கள் தங்கள் மேய்ப்பரின் சத்தத்தைக் கேட்டு, அவரைப் பின்செல்லுவார்கள். அதைப்பற்றி இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே: இந்தத் தொழுவத்தல்லாத வேறே ஆடுகளும் எனக்குண்டு; அவைகளையும் நான் கொண்டுவர வேண்டும், அவைகள் என் சத்தங் கேட்கும்; ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாம் என்றார் (௰சு).

12. இந்தத் தொழுவம் எது.

பராபரனுடைய சபை. அதாவது, பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே யூதருடைய சபையும், புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே கிறிஸ்தமான சபையுமாகிய [illegible]னுடைய இராச்சியமாம்.

13. இந்தத் தொழுவத்தல்லாத கர்த்தருடைய மற்ற ஆடுகள் ஆர்.

கர்த்தருடைய சபையில் இன்னம் சேராதிருக்கிற அஞ்ஞானிகள்.

14. கர்த்தர் அவர்களை எப்படித் தமது தொழுவத்துக்குக் கொண்டு வருவார்.

தமது சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கத்தினால் தான். ஆதலால் அவர் அவைகள் என் சத்தங் கேட்கும் என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார்.

15. தொழுவத்துக்கு வந்த முந்தின ஆடுகள் ஆர்.

யூதர்கள்.

16. இந்த இரண்டு விதமான ஆடுகள் ஒரே மந்தையாகும் என்று கர்த்தர் என்ன சொல்லுகிறார்.

யூதர்களாலும் அஞ்ஞானிகளாலும் ஒரே கிறிஸ்தமான சபை உண்டாகுகிறது.

17. அது நிறைவேறியிருக்கிறதா.

ஆம், அது துவக்கமாய் நிறைவேறியிருக்கிறது. எப்படியென்றால், இயேசு இரட்சகர் தமது பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் யூதருக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் உண்டாயிருந்த அடைப்பான நடுச்சுவரைத் தகர்த்து, தமது சீஷர்களை லோகமெங்கும் அனுப்பி, தம்முடைய வசனத்தை அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரசங்கிக்கக் கற்பித்தார். அதற்கென்று அவர்

தமது சீஷரை நோக்கி: நீங்கள் லோகம் எங்கும் போய், சகல சாதிகளையும் சீஷராக்க, அவர்களுக்குப் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானங் கொடுங்கள் என்று உத்தரவருளினார். அப்படியே அஞ்ஞானிகள் குணப்பட்டிருக்கிறபடியால், அவர்களாலும் யூதராலும் ஒரே தோழும், அதாவது கிறிஸ்தமான சபை உண்டாயிற்று. கர்த்தர் நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறபடி, ஒரே மந்தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாம்.

படிப்பினை.

18. இதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. இப்பூமியில் பராபரனுக்கு எப்போதும் ஒரு சபை, அதாவது விசுவாசிகளுடைய கூட்டம் உண்டாயிருக்கும். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் விசுவாசமுள்ள யூதர்கள் இருந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் யூதர்களாலும் அஞ்ஞானிகளாலும் உண்டான ஒரே மந்தை, அதாவது கிறிஸ்தமான சபையிருக்கிறது. இந்தச் சபையைப்பற்றி நாம் விசுவாசப்பிரமாணத்திலே அறிக்கையிடுகிறதாவது: பொதுவான பரிசுத்த சபையும் பரிசுத்தவான்களுடைய ஐக்கியமும் உண்டென்று விசுவாசிக்கிறேன், அதாவது பராபரனுக்கு இந்த லோகத்திலே எப்போதும் விசுவாசிகளுடைய கூட்டமாகிய திருச்சபை உண்டு, அதிலே நானும் ஒரு அவயவமாயிருக்கிறேன் என்று விசுவாசிக்கிறேன் என்கிறோம்.

௨. அஞ்ஞானிகளும் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானத்தினால் இந்தச் சபையைச் சேர்ந்து, அதின் அவயவங்களாவார்கள். விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். பராபரன் முகதாட்டமுள்ளவரல்ல, எல்லாச்சாதியிலும் அவருக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் அவருக்கு உகந்தவன் (அப். நடபடி ௰, ௩௪. ௩௫).

௩. நாம் நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதின்படியே நடந்து, அவரைப் பின்செல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே: என் ஆடுகள் என் சத்தம் கேட்கும் என்றும், வேறொரு இடத்தில்: நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற யாவையும் செய்தீர்களானால், நீங்கள் என் சிநேகிதராயிருக்கிறீர்கள் என்றும் சொல்லுகிறார் (யோவா. ௰௫, ௰௪).

19. நாம் அதை நம்மாலேதான் செய்யக் கூடுமா?

கூடாது. நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் தமது ஆவியானவரைக்கொண்டு நம்மைத் தம்மண்டைக்கு இழுத்து நடத்தவேண்டுமென்று நாம் அவரைக் கெஞ்சிக்கேட்கவேண்டும். இதற்காக நாம்: கர்த்தாவே, என்னை இழும், உமக்குப் பின்னாலே ஓடிவோம் (உன்னதப்பாட்டு ௧, ௪). உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய எனக்குப் படிப்பியும், ஏனெனில் தேவரீர் என் பராபரன், உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராக என்று சொல்லுவோமாக (சங். ௱௪௩, ௰).

இந்த நமது அருமை இரட்சகருக்குப் பரமபிதாவோடும் பரிசுத்த ஆவியானவரோடும் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமென்.

உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ௩-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௪௧.)

சுவி. யோவா. ௰௬, ௰௬—௨௨.

கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், மறுபடியும் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள்; ஏனெனில் நான் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்றார். 17 அப்போது அவருடைய சீஷரில் சிலர் தங்களுக்குள்ளே சொன்னதாவது: கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள் என்றும், மறுபடியுங் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்களென்றும், நான் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேனென்றும், அவர் நம்முடனே சொல்லுகிறது என்ன. 18 கொஞ்சப்போது என்கிறாரே, இதென்ன; அவர் சொல்லுகிறது இன்னதென்று அறியோம் என்றார்கள். 19 அப்பொழுது இயேசு அவர்கள் அதைக் கேட்க மனதாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்து, அவர்களுடனே: கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், மறுபடியுங் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள் என்று நான் சொன்னதற்காக ஒருவரையொருவர் கேட்கிறீர்கள். 20 மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள்; லோகமோ சந்தோஷப்படும், நீங்களோ துக்கிப்பீர்கள்; ஆனால் உங்கள் துக்கஞ் சந்தோஷமாகும். 21 ஸ்திரீ பெறுகிறபோது, துக்கம் அடைந்திருக்கிறாள்; ஏனெனில் அவள் வேளை வந்தது. ஆனால் பிள்ளையைப் பெறறபின்பு, ஒரு மனுஷன் லோகத்தில் பிறந்தானென்கிற சந்தோஷத்தினாலே அப்புறம் உபத்திரவத்தை நினையாள். 22 நீங்களும் இப்போது துக்கம் அடைந்திருக்கிறீர்கள்; ஆனால் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன், அப்போது உங்கள் இருதயஞ் சந்தோஷப்படும்; உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான், அந்த நாளிலே நீங்கள் என்னை ஒன்றுங் கேட்பதில்லை என்றார்.

1. இந்நாளில் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் எத்தனை பங்குண்டு.

இரண்டு பங்கு.

முதலாம் பங்கு.

2. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் முதற் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

இயேசு இரட்சகர் தமது சீஷர்களை விட்டு, தமது பிதாவண்டைக்குப் போவதைப்பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகள். அதைக் குறித்து அவர் நமது சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் துவக்கத்திலே கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், மறுபடியுங் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள், ஏனெனில் என் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்றார் (௰௬).

3. கர்த்தர் இதைச் சீஷர்களுக்கு எப்போ சொன்னார்.

தாம் பாடுபட கொஞ்சநேரத்துக்கு முன்னே. அதாவது, அவர் சீஷர்களோடு பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டு, பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தின பிற்பாடு.

4. கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள் என்பதினால் அவர் குறிக்கிற காலம் எது.

அவர் தமது மரணவேளையிலும், பரத்துக்கேறின சமயத்திலும் சீஷர்களை விட்டிருந்த காலம்.

5. இயேசுநாதர் கொஞ்சப்போது என்று ஏன் சொல்லுகிறார்.

அந்தக் காலம் சமீபமாயிருந்தபடியால் தான். ஏனென்றால் அவர் இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்ன இருபத்து நாலு மணிநேரத்துக்குள்ளாக மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தார். மேலும் நாற்பத்திரண்டு நாளுக்குப் பிற்பாடு அவர் இந்த லோகத்தை விட்டு வெற்றி வேந்தராய்ப் பரத்துக்கு ஏறினார்.

6. கர்த்தர் தமது சீஷர்களை விட்டுத் தமது பரம பிதாவண்டைக்குப் போனது எப்படி.

௧. மரணத்தினால். ஏனென்றால் அவர் சாகிறபோது, தமது ஆத்துமாவைப் பரம பிதாவின் கையில் ஒப்புக்கொடுத்து: பிதாவே, உமது கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்றார் (லூக். ௨௩, ௪௬).

௨. பரமண்டலத்துக்கு ஏறினதினால். ஏனென்றால் அவர் பரத்துக்கு ஏறினபோது: நான் என் பிதாவண்டைக்

கும் உங்கள் பிதாவண்டைக்கும், என் பராபரனண்டைக்கும் உங்கள் பராபரனண்டைக்கும் ஏறுகிறேன் என்று முன் மக்தலானூர் மரியாளுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை நிறைவேற்றினார் (யோவா. ௨௰, ௰௭).

7. என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள் என்று அவர் சீஷர்களுக்குச் சொன்னதினால் குறிக்கிறதென்ன.

தாம் தமது மரணத்தினாலும் பரத்துக்கு ஏறினதினாலும் காணப்படுகிற பிரகாரமாக அவர்களோடிருக்கவும், அவர்கள் தம்மை முன் கண்டதுபோல் இனி காணவுங் கூடாது என்பதைக் குறிக்கிறார்.

8. ஆனால் கிறிஸ்துநாதர் இப்போதுந் தமது விசுவாசிகளண்டையில் இருக்கிறதில்லையா.

காணப்படுகிற பிரகாரமாக அல்ல, காணப்படாத பிரகாரமாக அவர்களோடிருக்கிறார். ஏனென்றால் லோகமுடிவு மட்டாகச் சகல நாட்களிலும் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்று அவர் தாமே வாக்குத்தத்தங் கொடுத்திருக்கிறார்.

9. மறுபடியும் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள் என்று கர்த்தர் ஏன் சொல்லுகிறார்.

தமது சீஷர்களை ஆற்றித்தேற்றும்படியாகத் தான். தாம் அவர்களை விட்டு எப்போதும் பிரிந்திருப்போம் என்று அவர்கள் நினையாமல், கொஞ்சக்காலம் தம்மைக் காணாதிருந்தும், கொஞ்சக்காலத்துக்குப் பிற்பாடு மறுபடியும் தம்மைக் காண்பார்கள் என்பதை அவர்கள் நினைக்கவே.

10. கர்த்தர் சொன்னதின்படியே சம்பவித்ததா.

ஆம், அவர் மரித்த மூன்றாம் நாளிலே, அதாவது கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகை நாளாகிய ஞாயிறுக் கிழமையிலே சீஷர்கள் அவரை மறுபடியுங் கண்டார்கள். மேலும் கர்த்தர் பரத்துக்கு ஏறினதினால் அவர்கள் கொஞ்சக்காலம் அவரைக் காணாதிருந்தாலும், கொஞ்சக்காலத்துக்குப் பிற்பாடு, அதாவது அவர்கள் சீவனோட்டம் முடிந்தபின்பு இயேசுநாதரை நித்திய மகிமையிலே கண்டார்கள்.

11. சீவகாலம் கொஞ்சக்காலம் என்று சொல்லலாமா.

ஆம், அது கொஞ்சக்காலந்தான். ஏனென்றால் மனுஷன் உயிரோடிருக்கிற நாட்களின் தொகை மிச்சமென்றால் நூறு வருஷந்தானே. ஒரு துளிதண்ணீரைச் சமுத்திரத்துக்கும், ஒரு கொழுந்து மணலைக் கடற்கரையில் மணலுக்கும் ஒப்பிடும் வேளையில், எத்தனை அறச் சிறியதாய்க் காணுகிறதோ, அத்தனையாய் ஆயிரம் வருஷங்கள் நித்தியகாலத்துக்கு அறச் சிறியதாயிருக்கிறது (ஏகசீராக். ௰௮,

12. கர்த்தர் சொன்ன இந்த வார்த்தைகளைச் சீஷர்கள் அறிந்தார்களா.

இல்லை. கொஞ்சப்போது என்கிறாரே, இதென்ன. அவர் சொல்லுகிறது இன்னதென்று அறியோம் என்றார்கள்.

13. அவர்கள் ஏன் அறியவில்லை.

கிறிஸ்துநாதர் இப்பூமியிலே ஒரு இராச்சியத்தை ஸ்தாபிப்பார் என்று அவர்கள் எப்போதும் நினைவாயிருந்ததினால், அவர் தமது மரணத்தையும் தங்களை விட்டுப் போகிறதையும் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளை அவர்கள் அறியவில்லை.

படிப்பினை.

14. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இந்தப் பங்கிலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசு நாதரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. விசுவாசிகள் மரணத்தின் வழியாய்த் தங்கள் பரமபிதாவண்டைக்குப் போகிறார்கள். இயேசு இரட்சகர் தமது மரணத்தைக் குறித்துப் பேசி: என் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்று எப்படிச் சொன்னாரோ, அப்படியே எல்லா விசுவாசிகளும் சொல்லக் கூடும்.

௨. இயேசுநாதர் சிலகாலம் தம்முடையவர்களை விட்டுத் தம்மை மறைத்தாலும், அவர்களுக்கு மறுபடியுந் தம்மை வெளிப்படுத்துவார். அப்படியே அவர் சீஷர்களுக்குச் செய்து: கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், மறுபடியுங் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள் என்றார். எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் அப்படியே செய்கிறார்; ஏனென்றால் ஆண்டவர் என்றென்றைக்கும் ஒழிந்து விடாமல், தாம் சஞ்சலப்படுத்தின பிற்பாடு தம்முடைய மிகுந்த கிருபையின்படி இரங்குகிறார். ஏனென்றால் அவர் மனப்பூர்வமாய் மனுப்புத்திரரைச் சிறுமைப்படுத்திச் சஞ்சலப்படுத்துகிறதில்லை என்று எழுதியிருக்கிறது (புலம்பல் ௩, ௩௧-௩௩). ஆதலால் விசுவாசமுள்ள சீயோன் முறையிட்டு: கர்த்தர் என்னை விட்டு விட்டார், ஆண்டவர் என்னை மறந்தார் என்று சொல்லும் போது, இயேசு இரட்சகர் பிரத்தியுத்தரமாக: ஒரு ஸ்திரி தன் கர்ப்பத்தின் பிள்ளைக்கு இரங்காதபடிக்குத் தன் பாலகனை மறப்பாளோ. அப்படிப்பட்டவள் அதை மறந்தாலும், நாம் உன்னை மறப்பதில்லை. இதோ, உள்ளங் கைகளில் உன்னை வரைந்தோம் என்று சொல்லுகிறார் (எசா. ௪௯, ௰௫, ௰௬).

II. கர்த்தருடைய சீஷரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. மனுஷராகிய நாம் நமக்கு வருகிற துன்பங்களைப் பற்றி அடிக்கடி தப்பாய் எண்ணி, அதைச் சரியாய் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. தாம் சீஷர்களை விட்டுப் போவேனென்று இயேசுநாதர் சொன்ன வார்த்தைகளை அவர்கள் அறிந்ததில்லை. அப்படியே பொதுவாக எல்லா மனுஷரும் செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் பராபரனுடைய ஒத்தாசையைச் சிலகாலம் அறியாமல் போனால்: கர்த்தாவே, எந்த மட்டும் என்னை மறந்து கொண்டேயிருப்பீர், எந்த மட்டும் உம்முடைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர் என்று முறையிடத் துவக்குவார்கள் (சங். ௰௩, ௨).

௨. பராபரனுடைய பிள்ளைகள் இங்கே பாடுபடுகிற காலம் குறுகினதாயிருக்கிறது. கொஞ்சப்போது என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், அதாவது: உங்கள் துக்கம் கொஞ்சக் காலத்துக்கு மாத்திரம் இருக்கும் என்று இயேசு இரட்சகர் சீஷர்களுக்குச் சொல்லுகிறார். ஆம், கர்த்தருடைய சீஷர்கள் நெடுநாளாக நிர்ப்பந்தத்திலே பிழைக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தாலும், இந்த அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தம் சீவகாலத்துக்கு அதிகப்பட்டிருக்க மாட்டாது. நமது முழு சீவகாலமோ நித்திய சீவனோடே ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் மிகவுங் குறுகிய காலந்தான். ஆதலால் துன்பங்களின் காலம் கொஞ்சக்காலம் என்று சொல்லலாம். ஸ்திரியினிடத்தில் பிறந்த மனுஷன் நாள் குறுகினவன் என்று யோபு சொல்லுகிறான் (யோபு ௰௪, ௧). பராபரன் தமது பிள்ளைகளின் துன்பகாலம் ஒரு நிமிஷம் என்று சொல்லுகிறார். அதைப்பற்றி அவர்: கொஞ்சநிமிஷம் உன்னைக் கைவிட்டோம். ஆனால் மகா உருக்க இரக்கங்களால் உன்னைச் சேர்ப்போம், கொஞ்சப்பொழுதான கோபத்திலே நம்முடைய முகத்தை ஒரு நிமிஷம் உனக்கு மறைத்தோம், ஆனால் நித்திய கிருபையாய் உனக்கு இரங்குவோம் என்கிறார் (எசா. ௫௪, ௭. ௮).

இரண்டாம் பங்கு.

15. சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் இரண்டாம் பங்கு எதைப் பற்றியது.

இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களை விட்டுப்போவதினால் அவர்களுக்கு உண்டாகுந் துன்பத்தையுந் துக்கத்தையும் பற்றியது.

16. கர்த்தர் அதைச் சீஷர்களுக்கு ஏன் அறிவித்தார்;

அவர் அவர்களை விட்டுப் போகிறதைப் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகளை சீஷர்கள் அறியாமலிருந்ததால், அவர் அதைக் குறித்து அதிக தெளிவாய்ப் பேசினார். எனென்றால் இயேசுநாதர் சீஷர்கள் தம்மைக் கேட்க மனதாயிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து அவர்களுடனே சொன்னதாவது: கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள், மறுபடியுங் கொஞ்சப்போதிலே என்னைக் காண்பீர்கள் என்று நான் சொன்னதற்காக ஒருவரையொருவர் கேட்கிறீர்கள். மெய்யாகவே, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள், லோகமோ சந்தோஷப்படும்; நீங்களோ துக்கிப்பீர்கள், ஆனால் உங்கள் துக்கம் சந்தோஷமாகும் என்றார் (௰௬. ௨௰).

17. கர்த்தர் சொன்னபடியே சம்பவித்ததா.

ஆம், சம்பவித்தது. எப்படியெனில் இயேசுநாதர் மரித்தபோது, சீஷர்கள் அதிகத் துக்கப்பட்டு, அழுது புலம்பினார்கள். லோகமோ, அதாவது கர்த்தருடைய சத்துருக்களாகிய குணப்படாத யூதர்களோ சந்தோஷப்பட்டார்கள். மேலும் அவர் பரத்துக்கு ஏறினபிறகு சீஷர்களுக்கு எப்போதும் உபத்திரவம் இருந்தது. ஆதலால் எல்லாவிதத்திலும் உபத்திரவப்படுகிறோம் என்று பெருமூச்சுவிட்டார்கள் (௨ கொரி. ௪, ௮).

18. அவர்களுக்குண்டான இந்தத் துக்கம் எப்பொழுதும் இருக்குமா.

இல்லை. உங்கள் துக்கம் சந்தோஷமாகும் என்று இயேசுநாதர் நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார்.

19. இந்த வாக்குத்தத்தம் எப்போது நிறைவேறிற்று.

இயேசுநாதர் தமது உயிர்த்தெழுதலினாலே சீஷர்களை ஆற்றித்தேற்றிச் சந்தோஷப்படுத்தினபோது, அது முதல் விசை நிறைவேறிற்று. பிற்பாடு கர்த்தர் அவர்களுக்குப் பாக்கியமான நன்மரணத்தை அளித்து, அவர்களுடைய துக்கத்தைப் பரிபூரண சந்தோஷமாக மாற்றினார். அப்போது அவர் அவர்களைத் தம்மிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு, நல்லதும் உண்மையுமான ஊழியக்காரா, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின் மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன், உன் எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி என்கிற சந்தோஷமும் ஆறுதலுமான வார்த்தையைக் கேட்கப்பண்ணுகிறார்.

20. இந்தச் சந்தோஷமாவதென்ன.

மோட்ச இராச்சியத்தின் சொல்லிமுடியாத சந்தோஷந்தான். அதைக் கண் கண்டதும் இல்லை, காது கேட்டதும்

இல்லை, அது மனுஷனுடைய இருதயத்துக்குள் ஏறினதும் இல்லை (௧ கொரி. ௨, ௯). நீதிமான்கள் இந்தச் சந்தோஷத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களுக்கு உலகத்தில் உண்டாயிருந்த துன்பத்தையுந் துக்கத்தையும் முழுதும் மறந்து விடுவார்கள்.

21. கர்த்தர் எந்த ஒப்பனையினாலே சீஷர்களுக்கு அதைத் தெளிவாக்கினார்.

கர்ப்பவதியின் ஒப்பனையினாலே. ஸ்திரீ பெறுகிறபோது, துக்கம் அடைந்திருக்கிறாள். ஏனெனில் அவள் வேளை வந்தது. ஆனால் பிள்ளையைப் பெற்றபின்பு ஒரு மனுஷன் லோகத்திலே பிறந்தான் என்கிற சந்தோஷத்தினாலே அப்புறம் அந்த உபத்திரவத்தை நினையாள். நீங்களும் இப்போது துக்கம் அடைந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன். அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும். உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான் (௰௬. ௨௨).

22. இந்தச் சந்தோஷம் உபத்திரவம் முதலிய காரியங்களினால் தடைப்படுகிறதில்லையா.

இல்லை. ஏனென்றால் உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான், அந்த நாளிலே நீங்கள் என்னை ஒன்றுங் கேட்பதில்லை என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

படிப்பினை.

23. சுவிசேஷவாக்கியத்தின் இந்த இரண்டு பங்கினாலே நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

௧. மெய்யான கிறிஸ்தவர்களின் நிலைமை இச்சீவிய காலத்திலே வெகு துக்கம் நிறைந்ததாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் கிறிஸ்துநாதர்: நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள், லோகமோ சந்தோஷப்படும்; நீங்களோ துக்கிப்பீர்கள் என்று தமது சீஷர்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் சொல்லுகிறார். ஏனென்றால்: அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் நாம் பரபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டும் என்றும் (நடபடி ௰௪, ௨௨), கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபத்தியாய்ச் சீவனம் பண்ண மனதாயிருக்கிற யாவருந் துன்பப்படுவார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கிறது (௨ தீமோ. ௩, ௰௨).

௨. விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய துக்கம் என்றைக்கும் இராமல், பிற்பாடு சந்தோஷத்தைப் பிறப்பிக்கிறதாயிருக்கும். ஏனென்றால் நீங்களும் இப்போது துக்கம் அடைந்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் மறுபடியும் உங்களைக் காண்

பேன், அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும், உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான் என்று இயேசு இரட்சகர் நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார். ஆதலால் ஒரு கிறிஸ்தவன் தனக்கு வருஞ் சகல இக்கட்டிலேயும் நல்நம்பிக்கையுள்ளவனாய் தன் ஆத்துமத்தை ஆற்றித்தேற்றிச் சொல்லக் கூடியதாவது: என் ஆத்துமாவே, ஏன் முறிந்துகொண்டிருக்கிறாய், ஏன் என்னில் கொந்தளிக்கிறாய். பராபரனுக்குக் காத்துக்கொண்டிரு. ஏனெனில் இன்னம் அவரை என் முகத்தின் குறையற்ற இரட்சிப்பென்றும், என் பராபரன் என்றுந் துதிப்பேன் (சங். ௪௨, ௰௨).

௩. பராபரனுடைய பிள்ளைகளின் மெய்யான சந்தோஷம் விசேஷமாய் வருஞ் சீவனில் தொடங்கும். அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும், உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து வாங்கான் என்று கிறிஸ்துநாதர் சொன்ன வார்த்தை விசேஷமாய் வருஞ் சீவனில் நிறைவேறும். இந்தச் சந்தோஷத்தின் பேரில் தாவீது சங்கீதக்காரன் வாஞ்சையாயிருந்து: மான் தண்ணீர் நதிகளின் மேல் வாஞ்சையாய்க் கதறுமாப்போலே, என் ஆத்துமா உம்முடையமேல் வாஞ்சையாய்க் கதறுகிறது, பராபரனே; என் ஆத்துமா சீவனுள்ள தெய்வமாகிய பராபரன் மேலே தாகமாயிருக்கிறது; நான் எப்போது பிரவேசித்து, பராபரனுடைய சந்நிதியில் காணப்படலாம் என்று சொல்லுகிறான் (சங். ௪௨, ௨. ௩).

இந்தச் சந்தோஷத்திலே நாமும் பங்கடையும்படிக்கு பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரன் கிருபை செய்வாராக. ஆமேன்.

செபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாள்.

(ஞானப்பாட்டு ௪.)

மத்தே. ௩, அ—௰.

ஆகையால் குணப்படுதலுக்கு ஏற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள். 9 ஆபிரகாம் எங்களுக்குத் தகப்பன் என்று உங்கள் உள்ளத்தில் சொல்ல நினைவு கொள்ளாதேயுங்கள்; ஏனெனில் பராபரன் இந்தக் கல்லுகளில் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை எழுப்ப வல்லவர் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். 10 அப்போதே கோடாலியும் மரங்களின் வேரருகில் வைத்தாச்சுது. ஆனபடியினாலே நல்ல கனி கொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போடப்படும் என்றான்.

1. இன்றைய விசேஷித்த நாளுக்கு என்ன பெயர்.

செபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாள்.

2. நாம் ஏன் இந்தக் காலத்திலே செபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாளைக் கொண்டாடுகிறோம்.

நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுநாதர் பின்வரும் பெந்தெக்கொஸ்தேநாளிலே நமக்குக் கொடுக்கப்போகிற பரமநன்மைகளில் நாம் குணப்படுதலில்லாமல் பங்கடையக் கூடாதபடியால், நாம் நம்மைக் குணப்படுதலுக்கென்று எவி எழுப்பும்படியாக இந்தத் தவசு நாளை இந்தக் காலத்திலே கொண்டாடுகிறோம்.

3. குணப்படவேண்டியவர்கள் ஆர்.

பராபரனுடைய இராச்சியத்திலிருக்கும் இயேசு இரட்சகரால் உண்டான இரட்சிப்பிலே பங்கடைய விரும்புகிற யாவரும் உண்மையாய்க் குணப்படவேண்டியது. அதினிமித்தம் யோவான் ஸ்நானகனும், இயேசு இரட்சகருங்கூட; வானராச்சியம் சமீபமாய்ச் சேர்ந்ததென்று பிரசங்கிக்குமுன்: குணப்படுங்கள் என்று பிரசங்கித்தார்கள். அப்படியே கர்த்தர் தமது சீஷர்களை லோகம் எங்கும் அனுப்பினபோது அவர்கள் தம்முடைய நாமத்தினாலே சகல சாதிகளிடத்தினுங் குணப்படுதலையும் பாவமன்னிப்பையும் பிரசங்கிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்தார் (லூக். ௨௪, ௪௭).

4. விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுங் குணப்படவேண்டுமா.

ஆம், அவர்களும் தினந்தோறும் பல பாவங்களையுந் தப்பிதங்களையும் செய்திருக்கிறபடியால், அவர்களும் நித்தம் குணப்பட்டு, பாவமன்னிப்பைத் தேடவேண்டும். மேலும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் பழைய மனுஷன் என்னுங் கேடுக்குணம் இன்னம் மீதியாயிருக்கிறபடியால், அவர்கள் அதை அன்றாடக மனஸ்தாபத்தினாலுந் தவசினாலுங் கொன்று போடவேண்டும். ஆதலால் மெய்விசுவாசிகளும் பாவஞ் செத்ததென்று நினைத்து, நிர்விசாரமாய்ப் போகாமல், அநுதினமும் பாவத்தோடு போராட்டஞ் செய்து குணப்பட வேண்டியது.

கர்த்தர் உன்னைத் தயவோடே
ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு
பாவம் உன்னில் வேரோடே
செத்ததென்றெண்ணாதிரு.

சீவனுள்ள நாள்மட்டாக
மோசங்கள் இருக்குது,
நீயும் பயமுமாக
உன் ரட்சிப்பைக் காத்திரு.

(ஞானப்பாட்டு ௨௨௨, ௫. ௭.)

5. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியத்தில் என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

யோவான் ஸ்நானகனுடைய குணப்படுதலின் பிரசங்கம்.

6. இந்த யோவான் ஸ்நானகன் ஆர்.

அவன் உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாயிருந்து, லோக இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதருக்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு அதாவது: யூதர் இந்த இரட்சகரைக் குணப்படுதலும் விசுவாசமுமுள்ள இருதயத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அவர்களை வழி எழுப்பும்படி பராபரனால் அனுப்பப்பட்டவனாயிருந்தான்.

7. யோவான் ஸ்நானகன் இயேசு இரட்சகருக்கு எதினாலே வழியை ஆயத்தம்பண்ணத் தேடினான்.

தன்னுடைய குணப்படுதலின் பிரசங்கத்தினாலேதான். இந்தப் பிரசங்கத்துக்கு அவனுடைய சீவியமும் ஒத்திருந்தது. எப்படியென்றால், அவன் வனாந்தரத்திலிருந்து, ஒட்டக மயிர் உடையைத் தரித்து, வெட்டுக்கிளியையும் காட்டுத் தேனையும் சாப்பிட்டான் என்று எழுதியிருக்கிறது. அவன் இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஏன் செய்தான் என்றால், அதினால் தனக்குப் புண்ணியத்தையும் இரட்சிப்பையும் சம்பாதிக்கும்படி அல்ல, தன்னுடைய பிரசங்கத்தைப் பலப்படுத்தும்படியாகவும், சனங்களைக் குணப்படுதலுக்கு அதிகமாய் வழி எழுப்பும்படியாகவும், குணப்படுகிற ஆத்துமாக்களுக்கு எப்படிப்பட்ட குணம், அதாவது அவர்கள் லோகத்தையும் அதின் சிற்றின்பங்களையும் சிநேகிக்காமல், அவைகளை வெறுக்கவேண்டிய குணம் இருக்கவேண்டுமென்று தன் சீவியத்தினால் காண்பித்தான். அப்படியே செய்கிறதற்கு யோவான் அப்போஸ்தலனும் நம்மை வழி எழுப்பிப் புத்திசொல்லுகிறதாவது: லோகத்தையாகிலும் லோகத்திலுள்ளவைகளையாகிலும் சிநேகியாதேயுங்கள். ஒருவன் லோகத்தைச் சிநேகித்தால், அவனில் பிதாவின் சிநேகம் இல்லை (௧ யோ. ௨, ௰௫).

8. யோவான் ஸ்நானகன் நம்முடைய வாக்கியத்திலே அடங்கியிருக்கிற பிரசங்கத்தை ஆருக்குச் செய்தான்.

நாம் நம்முடைய சுவிசேஷ வாக்கியத்துக்குமுந்தின வாக்கியத்தில் வாசிக்கிறபடியே அவன் அதைப் பரிசேயர் சதுசேயர் முதலான சனங்களுக்குச் செய்தான்.

9. பரிசேயர் சதுசேயர் என்றவர்கள் ஆர்.

அவர்கள் யூதருக்குள்ளிருக்கும் இருவித சமயத்தார். கிறிஸ்தமான சபையைச் சேருமுன் பரிசேயனாயிருந்த பவுல் அப்போஸ்தலன் பரிசேயரைக் குறித்து: அவர்கள் அதிதிட்டமான சமயத்தாராயிருந்தார்கள் என்று சொல்லுகிறான் (நடபடி ௨௬, ௫). அவர்கள் புறம்பான பாவங்களையும்

அக்கிரமங்களையும் செய்யாமல், செபம் உபவாசம் தர்மமுதலியவைகளைச் செய்து, மனுஷருக்கு முன் நீதியுள்ளவர்களுந் தெய்வபத்தியுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள். சதுசேயரோ: பராபரனுடைய வசனத்தை அசட்டைபண்ணி, ஆத்துமத்துக்கடுத்த காரியங்களில் பொதுவாகக் கவலையற்றவர்களாய் லோகத்தைச் சிநேகித்த பாவிகளாயிருந்தார்கள். யோவான் ஸ்நானகனுடைய பிரசங்கத்தினால் அவர்கள் வசப்பட்டு, அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற இப்போது அவனண்டைக்கு வந்திருந்தார்கள்.

10. யோவான் ஸ்நானகன் அவர்களுக்கும் அவர்களுக்கொத்த மற்ற மனுஷருக்கும் சொன்னதென்ன.

குணப்படுதலுக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள், அதாவது உண்மையாய்க் குணப்படுங்கள், குணப்பட்டவர்களாய் நடவுங்கள் என்று சொன்னான்.

11. உண்மையாய்க் குணப்படுகிறவன் செய்ய வேண்டியதென்ன.

௧. அவன் தன்னுடைய பாவங்களை அறிந்து, அவைகளை மறைக்காமல் மனஸ்தாபத்தோடு உண்மையாய் அறிக்கையிட வேண்டும். அப்படியே தாவீது சங்கீதக்காரனும் செய்து, தன் பாவங்களினிமித்தம் மனஸ்தாபப்பட்டுச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: தேவரீர் ஒருவருக்கு விரோதமாக நான் பாவத்தை நடப்பித்து, உம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாகப் பொல்லாப்பானதைச் செய்தேன் என்கிறதை, நீர் உம்முடைய வசனங்களில் நீதி விளங்கவும், உமது நியாயத் தீர்ப்பில் சுத்தம் விளங்கவும் அறிக்கையிடுகிறேன் என்கிறான் (சங். ௫௧, ௬).

௨. இயேசு இரட்சகரை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்தோடு பராபரனிடத்தில் மன்னிப்பைத் தேட வேண்டும். அப்படியே குணப்பட்ட அந்த ஆயக்காரன் செய்தான். ஏனென்றால் அவன் தெய்வாலயத்திலே தன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு பராபரனே, பாவியாகிய என்பேரில் கிருபையுள்ளவராகும் என்று விண்ணப்பம் பண்ணினான்.

௩. அவன் பாவத்தை அருவருத்து விட்டுவிட்டு, நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்ய வேண்டும். ஆதலால்: ஆகாதவன் தன் வழியையும் அக்கிரமக்காரன் தன் நினைவுகளையும் விட்டு கர்த்தாவண்டைக்கு மனந்திரும்பக் கடவான் என்று நமது திருவாக்கியத்தில் எழுதியிருக்கிறது.

12. பரிசேயர் முதலான யூதரை யோவான் ஸ்நானகன் எப்படி எச்சரித்தான்.

ஆபிரகாம் எங்களுக்குத் தகப்பனென்று உங்கள் உள்ளத்தில் சொல்ல நினைவு கொள்ளாதேயுங்கள், ஏனெனில் பராபரன் இந்தக் கல்லுகளில் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை எழுப்ப வல்லவர் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றான் (௯).

13. அவர்கள் ஆபிரகாமுடைய வமிசத்தாராயிருந்தார்களே, பின்னை ஏன் அவர்கள் ஆபிரகாமைத் தகப்பன் என்று அழைக்கக் கூடாது.

மெய்தான், சரீரப்பிரகாரமாக ஆபிரகாம் அவர்களுக்குத் தகப்பனாயிருந்தான். ஆனால் அவர்கள் இந்த மாமிசப் பிறப்பின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, தங்கள் மாமிசப்பிரகாரம் ஆபிரகாமுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியால், பராபரன் தங்களைத் தண்டியாமல் இரட்சிப்பார் என்று வீணாய் நினைத்தபோது, யோவான் ஸ்நானகன்: பராபரன் இந்தக் கல்லுகளில் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை எழுப்ப வல்லவர் என்று அவர்களை எச்சரித்து: உண்மையாய்க் குணப்பட்டு, விசுவாசத்தினால் ஆபிரகாமுடைய பிள்ளைகளானாலொழிய, அவர்கள் வருங் கோபத்துக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று திட்டமாய்ச் சொன்னான்.

14. அவர்களையும் நம்மெல்லாரையும் குணப்படுதலுக்கென்று ஏவி எழுப்பும் முதலாம் முகாந்தரம் என்ன.

குணப்படாதவர்கள் பேரிலிருக்கும் பராபரனுடைய நீதியுள்ள கோபமும், அவர்களுக்கு வரும் பயங்கரமான தண்டனையுமாம். அதைப்பற்றி: நல்ல கனி கொடாத மரம் எல்லாம் வெட்டுண்டு, அக்கினியிலே போடப்படும் என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது.

15. அது எந்த அக்கினி.

அவியாத அக்கினியாகிய நரகத்தின் நித்திய அக்கினிதான். இந்த அக்கினியிலே குணப்படாதவர்களாய் மரித்த யாவரும் என்றைக்கும் வேதனைப் படுவார்கள். ஆகலால் அக்கினியிலுள்ளவர்களின் நிலைமையைப்பற்றி: அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

16. பராபரன் குணப்படாதவர்களை நரக அக்கினியினால் மாத்திரந் தண்டிக்கிறாரா.

அவர் அவர்களைச் சில வேளை இச்சீவியத்திலேயும் அநேக ஞான தண்டனையினாலும், சரீர தண்டனையினாலுந் தண்டிக்கிறார். அப்படியே அவர் குணப்படாதவர்களும் இயேசு இரட்சகரை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுமாகிய யூதரைத் தண்டித்து, தம்முடைய வசனத்தையும் கிருபையையும் அவர்களை விட்டு நீக்கி, அவர்களைச் சாபமாக தேசமெங்கும் சிதறப்பண்ணினார். ஆனால் பராபரன் தம்முடைய பொறுமையினாலே குணப்படாதவர்களை நெடுநாளாகச் சகித்து, உடனே தண்டியாதிருந்தும், அவர் அவர்களைக் கடைசியாய்த் தண்டிப்பார் என்பது நிச்சயம். ஏனென்றால்: பராபரன் தம்மைப் பரியாசம் பண்ண வொட்டார் (கலா. ௬, ௭). அப்போதே கோடாலியும் மரங்களின் வேரருகில் வைத்தாச்சுது என்று யோவான் ஸ்நானகன் சொல்லுகிறான்.

17. கோடாலி என்பதினால் அவன் குறிக்கிறதென்ன.

பராபரனுடைய நியாயத்தீர்ப்புந் தண்டனையுமாம். அது தூரமாயிராமல் கிட்டியிருக்கிறதென்று நினைப்பூட்ட, கோடாலி வேரருகில் வைத்தாச்சுது என்று சொல்லுகிறான். ஆதலால் குணப்படாதவர்கள் பராபரனுடைய இந்தத் தண்டனைக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியாக இனி தாமதம் பண்ணாமல் குணப்படத் தீவரிக்க வேண்டும்.

18. குணப்படுதலுக்கென்று நம்மை ஏவி எழுப்பும் இரண்டாம் முகாந்தரம் என்ன.

குணப்படுகிற பாவிகள் பேரிலிருக்கிற பராபரனுடைய பெரிய இரக்கமுந் தயவுந்தான். பராபரன் மன்னிக்கிறதற்குத் தயை பெருத்திருக்கிறார் என்று நமது திருவாக்கியம் சொல்லுகிறது. குணப்படும் எல்லாருக்காகப் பாவமன்னிப்புண்டாகுமே என்று நாம் ஒரு ஞானப்பாட்டில் பாடுகிறோம் (௨௯௰, ௪). கெட்டுப்போன குமாரன் தன் தகப்பனண்டைக்குத் திரும்பிவந்தபோது, தகப்பன் அவனைத் துரத்திவிடாமலும் கண்டிக்காமலும், அவன்மேல் மனதுருகி, அவனுக்கு மன்னித்து, அவனைத் திரும்பவுந் தன் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்டான். அப்படியே இயேசு இரட்சகரும் குணப்படுகிற அந்தப் பாவியான ஸ்திரியின் பேரிலும், சிலுவையிலே அறையுண்ட குணப்படுகிற கள்ளன் பேரிலும், தம்மை மறுதலித்த சீஷனாகிய பேதுரு அப்போஸ்தலன் பேரிலும் இரங்கி, அவர்களுக்கு மன்னித்து அவர்களை இரட்சித்தார். பராபரனுடைய இந்தத் தயவுதான் நம்மைக் குணப்படுதலுக்கு ஏவி எழுப்புகிறது. அதின் நிமித்தம் யோவான் ஸ்நானகன்: குணப்படுங்கள் என்று பிரசங்கம் பண்ணுகிறபோது, பராபரனுடைய இராச்சியம் சமீபமாய்ச் சேர்ந்தது என்கிற சொல்லையும் சேர்த்துப் பிரசங்கித்து, பராபரனுடைய இந்தச் சிநேகத்தையும் தயவையும் நினைப்பூட்டினான். தம்முடைய தயவினாலே தான் பராபரன் நம்மைத் தம்மண்டைக்கு இழுக்கத் தேடுகிறார்.

வா, பாவி, நீ ஆராகிலும் — வா, உன் பொல்லா வழியைவிட்டு,
குனிந்து சேர்ந்த ஆரையும் — தள்ளாத ரட்சகரைத் தொட்டு;
ஐய, மோட்சவாழ்வு வேண்டாமோ — வீணாய் நீ சாக மனதோ,
மீட்டோரிருக்க, பேய்களுக்கு — கீழ்ப்பட்டிருப்பதென்னத்துக்கு.
வேண்டாம், தப்பித்துக்கொள்ளப்பார் — கெட்டோரை இயேசு சேர்க்கிறார்.

(ஞானப்பாட்டு ௯௩, ௭.)

படிப்பினை.

19. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பராபரனைப்பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் ஆகாதவனுடைய மரணத்தை விரும்புகிறதில்லை. அதினிமித்தந்தான் அவர் யோவான் ஸ்நானகனை அனுப்பி, தமது சனத்தைக் குணப்படுவதற்கென்று ஏவி எழுப்பிவிடும்படி: குணப்படுங்கள், ஏனென்றால் வான இராச்சியம் சமீபமாய்ச் சேர்ந்தது என்று பிரசங்கிக்க உத்தரவு கொடுத்தார். அப்படியே அவர் நம்மையும் நயமும் பயமுமாகக் குணப்படுகிறதற்கு ஏவி எழுப்பத் தேடுகிறார். எப்படியெனில்: அவர் நமக்குத் தமது வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கச் செய்கிறதுமல்லாமல், நம்மை சரீரப்பிரகாரமாகவும், ஆத்துமப்பிரகாரமாகவுந் தம்முடைய ஆசீர்வாதத்தினாலே ஆசீர்வதித்து, சிநேகத்தின் கயிற்றினாலே நம்மைத் தம்மண்டைக்கு இழுத்துக்கொள்ளத் தேடுகிறார். சிலவிசை அவர் நமக்கும் நம்முடையவர்களுக்குந் துன்பங்களை அனுப்பி, நாம் நிர்விசாரராயிராமல் குணப்பட்டுத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படி வகை செய்கிறார்.

௨. பராபரன் தம்முடைய பொறுமையினாலும், நீண்ட சாந்தத்தினாலும் நமது குணப்படுதலுக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். மற்றப்படி அவர் கனிகொடாத மரங்களைப் போலிருக்கிற நம்மை வெட்டி, ஏற்கனவே அக்கினியில் போட்டிருப்பார். நோவாவின் நாட்களிலே அவர் மனுஷருடைய குணப்படுதலுக்கு நூற்றிருபது வருஷமாகக் காத்திருந்தார்.

௩. அவர் குணப்படாதவர்களைத் தண்டியாமல் விடார். அவருடைய கோபத்துக்குப் பயப்படாமலும், அவருடைய தயவு குணப்படுதலுக்கு ஏவுகிறதென்று எண்ணாமலும் போகிறவர்களை அவர் தண்டிப்பார். ஏனென்றால் அவர் இரக்கமுள்ள இரட்சகராக மாத்திரமல்ல, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியுமாயிருக்கிறார். அவர் குணப்படாத தமது சொந்த சனத்தைத் தள்ளிப்போட்டுத் தண்டித்திருக்கக் கொள்ள, குணப்படாத நம்மைத் தண்டியாமல் விடுவாரோ.

விடவே மாட்டார். ஏனென்றால் உன் மனக்கடினத்தினாலும் குணப்படாத இருதயத்தினாலும் உனக்கு நீ பராபரனுடைய கோபமும் நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பும் வெளிப்படும் நாளுக்குக் கோபாக்கினையைக் குவித்துக்கொள்ளுகிறாய் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (ரோ. ௨, ௫).

II. யோவான் ஸ்நானகனால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. உண்மையுள்ள போதகர் நியாயப்பிரமாணத்தையும் சுவிசேஷத்தையும் பிரசங்கிக்கிறார்கள். அப்படியே யோவான் ஸ்நானகனுஞ் செய்தான். ஏனென்றால் அவன் குணப்படுங்களென்றும், குணப்படுதலுக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள் என்றும் பிரசங்கித்ததோடு கூட, வான ராச்சியம் சமீபமாய்ச் சேர்ந்தது என்றும், இதோ, லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டி என்றும் பிரசங்கித்தான். அப்படியே உண்மையுள்ள போதகரும், பாவிகள் குணப்படும்படியாகவும், விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படும்படியாகவும், நியாயப்பிரமாணமும் சுவிசேஷமுமாகிய இரண்டையும் பிரசங்கித்துப் பராபரனுடைய வசனத்தைச் சரியாய்ப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்கள்.

௨. உண்மையுள்ள போதகர் தங்களுடைய சபையாரின் நிலைமையைச் சோதித்தறிந்து, அவனவனுக்குத் தக்கபடியே பிரசங்கிக்க வேண்டும். அப்படியே யோவான் ஸ்நானகனும்: சுய நீதியின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்த பரிசேயரையும், லோகத்தையும் பாவத்தையுஞ் சிநேகித்த சதுசேயரையும், இருவருடைய சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் கிரியைகளையுங்கூட விசாரித்தறிந்து, அதுக்குத் தகுந்தபடியே அவர்களுக்குப் புத்தி சொன்னான்.

௩. மெய்ப்போதகர் மனுஷருக்குப் பயப்படாமலும், அவர்களுடைய தயவைத் தேடாமலும், பாரபட்சமின்றி ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்புக்காக பராபரனுடைய வசனத்தைச் சரியாய்ப் பிரசங்கிக்க வேண்டும். அப்படியே யோவான் ஸ்நானகனுஞ் செய்தான். அவன் குணப்படாத பரிசேயரைக் கடிந்துகொண்டு: விரியன் பாம்பின் குட்டிகளே, நீங்கள் வருங் கோபத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதை உங்களுக்குக் காட்டினவன் ஆர் என்று எச்சரித்தான் (மத். ௩, ௭).

III. யோவான் ஸ்நானகனுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்களால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. குணப்படாத எவனும் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது. யூதர் அந்த இராச்

ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கிறதற்காகத்தான் அவர்கள் குணப்படவேண்டுமென்று யோவான் ஸ்நானகன் புத்தி சொன்னான். நாம் குணப்படாதவர்களாயிருக்கும் வரையில் பாவமன்னிப்பு முதலிய பராபரனுடைய இராச்சியத்தின் நன்மைகளில் நமக்குப் பங்கிராது. ஆம், நாம் புறம்பான பிரகாரமாய்ப் பராபரனுடைய திருச்சபையின் இராச்சியத்தில் சேர்ந்திருந்தாலும், குணப்படாதவர்களாக மரித்தால், நாம் எல்லாத்துக்கும் புறம்பான இருளிலே, அதாவது நரகத்திலே தள்ளப்படுவோம்.

௨. அநேக மனுஷர் தங்களுக்குக் குணப்படுதல் தேவையில்லை என்கிற கள்ள நம்பிக்கையினால் தங்களையே மோசம் போக்குகிறார்கள். பரிசேயர்: தாங்கள் மாமிசப்பிரகாரம் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம் என்றும், தங்கள் சுய நீதியினால் தங்களுக்கு மோட்சங் கிடைக்கும் என்றும் நினைத்து, தங்களையே மோசம் போக்கினார்கள். ஆனால் யோவான் ஸ்நானகன்: நல்ல கனிகொடாத மரம் எல்லாம் வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போடப்படுமென்று எச்சரித்தான். என்னுடனே: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று சொல்லுகிறவனும் அல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே வான இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பான் என்று இயேசு இரட்சகர் எச்சரிப்பாகச் சொல்லுகிறார் (மத். ௭, ௨௧).

௩. அநேக மனுஷர் உண்மையாய்க் குணப்படாதவர்களாயிருக்கிறதினால் கெட்டுப்போவார்கள். ஆதலால் குணப்படுதலுக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள் என்று யோவான் ஸ்நானகன் புத்தி சொல்லுகிறான்.

௪. நாம் குணப்படத் தாமதிக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் கோடரியும் மரங்களின் வேரருகில் வைத்தாச்சுது என்று யோவான் ஸ்நானகன் எச்சரிக்கிறான். உன் ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போ, பின்னிட்டுப் பாராதே என்று தேவதூதன் லோத்துக்குச் சொன்னான். அவன் அப்படிச் செய்யாமல், தாமதம் பண்ணியிருப்பானானால், அவனும் அழிந்துபோவான்.

20. நாம் நமது சுயமாய்க் குணப்படக் கூடுமா.

கூடாது. ஆதலால் நாம் எல்லாரும் கர்த்தரை நோக்கி: கர்த்தாவே, என்னைத் திருப்பும், அப்போது திரும்புவேன் (எரே. ௩௧, ௰அ), உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு எனக்குக் குணப்படுகிற இருதயத்தையும் மெய்யான விசுவாசத்தையுந் தாரும் என்று வேண்டிக் கேட்கக்கடவோம்.

பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக பராபரனுக்கு என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக, ஆமென்.

உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ௪-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்டு ௬௭.)

சுவி. யோவா. ௰௬, ௫—௰௫.

இப்போதோவெனில் என்னை அனுப்பினவரண்டைக்குப் போகி
றேன்; ஆனால் எங்கே போகிறீர் என்று உங்களில் ஒருவனும் என்
னைக் கேளாமல், 6 நான் இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னதினால்,
துக்கம் உங்கள் இருதயத்தை நிரப்பிற்று. 7 ஆனால் நான் உங்க
ளுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன், நான் போகிறது உங்க
ளுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கிறது; ஏனெனில் நான் போகாதிருந்
தால், தேற்றரவாளன் உங்களண்டைக்கு வாரார்; நான் போவே
னேயாகில் அவரை உங்களண்டைக்கு அனுப்புவேன். 8 அவர்
வந்து, லோகத்தைப் பாவத்தின் நிமித்தமும் நீதியின் நிமித்தமும்
நியாயத்தீர்த்தலின் நிமித்தமுங் கடிந்துகொள்ளுவார். 9 என்
பேரில் விசுவாசியார்களென்கிறபடியினாலே, பாவத்தின் நிமித்த
மும், 10 நீங்கள் இனி என்னைக் காணாமல், நான் என் பிதாவண்
டைக்குப் போகிறேன் என்கிறபடியினாலே, நீதியின் நிமித்தமும்,
11 இந்த லோகத்தின் பிரபு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டது என்கிற படி
யினாலே, நியாயந்தீர்த்தலின் நிமித்தமுந் தானே. 12 உங்களுக்குச்
சொல்ல இன்னம் அநேகங் காரியங்கள் எனக்கு உண்டு; ஆனால்
இப்போது அதுகளைச் சுமக்க மாட்டீர்கள். 13 சத்தியத்தினுடைய
அந்த ஆவி வரும்போதோவெனில், அவர் உங்களை எல்லாச் சத்
தியத்துக்குள்ளும் வழிநடத்துவார்; ஏனெனில் அவர் தம்முடைய
சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்படும் யாவையும் சொல்லி,
வருங்காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். 14 அவர் என்னை மகி
மைப்படுத்துவார்; ஏனெனில் என்னுடையதில் எடுத்து, உங்களுக்கு
அறிவிப்பார். 15 பிதாவுக்கு உண்டானதெல்லாம் என்னுடையதா
யிருக்கிறது; ஆகையினாலே என்னுடையதில் எடுத்து, உங்களுக்கு
அறிவிப்பாரென்றேன் என்றார்.

1. இந்நாளின் சுவிசேஷ வாக்கியம் எதைப் பற்றியது.

இயேசு இரட்சகர் துக்கமுள்ள தமது சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த ஆறுதலான வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றியது.

2. சீஷர்கள் ஏன் விசனப்பட்டார்கள்.

இயேசுநாதர் தங்களை விட்டுப்போகிறபடியினாலே தான். அவர் அவர்களுக்கு: என்னைக் கொஞ்சக்காலம் காணாதிருப்பீர்கள் என்று சொல்லியிருந்ததினால், சீஷர்கள்: நீர்

எங்கே போகிறீர் என்று இயேசுநாதரைக் கேளாமல், அதிக துக்கத்தினால் நிறைந்திருந்தார்கள். இயேசுநாதர் இதைப் பற்றி நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறதாவது: இப்போதோவெனில், என்னை அனுப்பினவரண்டைக்குப் போகிறேன், ஆனால் எங்கே போகிறீர் என்று உங்களில் ஒருவனும் என்னைக் கேளாமல், நான் இதுகளை உங்களுக்குச் சொன்னதினால், துக்கம் உங்கள் இருதயத்தை நிரப்பிற்று என்கிறார் (௫. ௬).

3. இயேசுநாதர் தமது துக்கமுள்ள சீஷர்களை எதினாலே ஆற்றித்தேற்றினார்.

தாம் அவர்களை விட்டுப்போகிறதினால், அதாவது தமது மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் பரத்துக்கு ஏறுவதினாலும் அவர்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் வரும் என்று காட்டி, அவர்களை ஆற்றித் தேற்றுகிறார். ஏனென்றால் தாம் அவர்களை விட்டுப்போவதினால் தேற்றரவாளன் அவர்களண்டைக்கு வருவார். தாம் போகிறது அவர்களுக்கும் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் நஷ்டமாயிராமல், மகா பிரயோசனமும் ஆதாயமுமாயிருக்கும் என்கிறார். இதைப்பற்றி நம்முடைய வாக்கியத்திலே: நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன், நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் நான் போகாதிருந்தால் தேற்றரவாளன் உங்களண்டைக்கு வரார். நான் போனேனேயாகில், அவரை உங்களண்டைக்கு அனுப்புவேன் என்றார் என்று சொல்லியிருக்கிறது (௭).

4. தேற்றரவாளன் ஆர்.

பரிசுத்த ஆவியானவர்.

5. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏன் தேற்றரவாளன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

விசுவாசிகள் தங்கள் இக்கட்டிலே அவநம்பிக்கைக்குள்ளாகாதபடிக்கு, அவர் அவர்களைத் தமது உள்ளான ஆறுதலால் ஆற்றித் தேற்றுகிறபடியாலும், பிசாசும் அவர்கள் சுய மனச்சாட்சியும் அவர்களைக் குற்றஞ் சாட்டுகிறபோது, அவர் அவர்களுக்காகப் பரிந்துபேசிக் காப்பாற்றுகிறபடியாலும் தேற்றரவாளன் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

6. கிறிஸ்துநாதர் பிதாவண்டைக்குப் போகாததற்குமுன்னே பரிசுத்த ஆவியானவர் வரக் கூடாதா.

வரக் கூடாது. ஏனென்றால் சிமெயோன் என்கிற கிழவனோடே கூடப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருந்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருந்தும், ஆம், அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே கர்த்தருடைய விசுவாசிகளுக்குள் வாசமா

யிருந்து, அவர்களைப் பிரகாசிப்பித்து, அவர்களைக் கொண்டு பேசியிருந்தும், கிறிஸ்துநாதர் பரத்துக்கு ஏறுகிறதற்குமுன்னே அவர் சீஷர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின பரிசுத்த ஆவியானவர் வெளியரங்கமாக ஊற்றப்படக் கூடாது. அது கர்த்தர் பரத்துக்கு ஏறின பத்தாம் நாளிலே, அதாவது பெந்தெக்கொஸ்தே நாளிலே சம்பவித்தது.

7. கர்த்தர் பரத்துக்கேறினதற்கும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்படுகிறதற்குமான அப்படிப்பட்ட சம்பந்தம் இருக்கும் என்று முன் அறிவிக்கப்பட்டிருந்ததா.

ஆம், தாவீது சங்கீதக்காரனைக் கொண்டு: தேவரீர் உன்னதத்துக்கு ஏறி, சிறையாக்குதலைச் சிறையாக்கிப்போட்டு, வரங்களை மனிதருக்குள்ளும் முரட்டாட்டஞ் செய்தவர்களுக்குள்ளுங்கூடப் பங்கிடுவதற்கும், இப்படியே பராபரனாகிய கர்த்தர் அவர்களுக்குள் வாசமாயிருப்பதற்குமாக வாங்கிக்கொண்டீர் என்று முந்தி எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆதினாலே கிறிஸ்து இரட்சிப்பின் கிரியையை நிறைவேற்றி பரத்துக்கு ஏறுதற்கு முன் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய பரிபூரணவரங்கள் சீஷர்மேல் வரக் கூடாதிருந்ததென்று விளங்கும்.

8. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்திலே கிறிஸ்துநாதர் பரிசுத்த ஆவியானவரைக்குறித்து என்ன சொல்லுகிறார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் பராபரனுடைய திருச்சபையிலே நடப்பிக்கும் ஆற்றித்தேற்றுகிற உத்தியோகத்தையும், கடிந்துகொள்ளுகிற உத்தியோகத்தையும், போதிப்பிக்கிற உத்தியோகத்தையுங் குறித்துச்சொல்லுகிறார்.

9. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய ஆற்றித்தேற்றுகிற உத்தியோகத்தைக்குறித்து கிறிஸ்துநாதர் என்ன சொல்லுகிறார்.

அவர் அவருக்குத் தேற்றரவாளன் என்கிற ஆறுதலான பேரைக் கொடுக்கிறார்.

10. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கடிந்துகொள்ளுகிற உத்தியோகத்தைக் குறித்து கிறிஸ்துநாதர் என்ன சொல்லுகிறார்.

அவர் வந்து, லோகத்தைப் பாவத்தினிமித்தமும், நீதியின் நிமித்தமும், நியாயத்தீர்ப்பின் நிமித்தமுங் கடிந்துகொள்ளுவார். என்பேரில் விசுவாசியார்கள் என்கிறபடியினாலே பாவத்தின் நிமித்தமும், நீங்கள் இனி என்னைக் காணாமல், நான் என் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்கிறபடியினாலே நீதியின் நிமித்தமும், இந்த லோகத்தின் பிரபு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டது என்கிறபடியினாலே நியாயத்தீர்ப்பின் நிமித்தமுந் தானே (௮-௰௧).

11. பரிசுத்த ஆவியானவர் கடிந்துகொள்ளுவார் என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன.

மனுஷன் பாவஞ் செய்தான் என்று ரூபிக்கிறது, அதாவது மனுஷனுக்கு அவன் செய்த பாவங்களையும் தப்பிதங்களையும் அறிகிற அறிவையும் உணர்வையுங் கொடுக்கிறதாம்.

12. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆரைக் கடிந்துகொள்ளுவார்.

லோகத்தை, அதாவது லோகத்தின் குணப்படாத மனுஷர் யாவரையும்.

13. அவர் அவர்களை என்னத்துக்காகக் கடிந்துகொள்ளுவார்.

பாவம், நீதி, நியாயத்தீர்ப்பு என்கிற மூன்று காரியங்களினிமித்தம்.

14. அவர் மனுஷரை என் பாவத்தின் நிமித்தங் கடிந்துகொள்ளுவார்.

அவர்கள் இயேசுநாதரை விசுவாசியாமல் இருப்பதினால் தான். ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் வந்து, மனுஷர் என்பேரில் விசுவாசியார்கள் என்கிறபடியினாலே பாவத்தின் நிமித்தம் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுவார் என்று கிறீஸ்துநாதர் நமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறார்.

15. ஆனால் அவிசுவாசம் மாத்திரமா பாவம்.

பராபரனுடைய பத்துக் கற்பனைகளுக்கு விரோதமானதெல்லாம் பாவந்தான். பாவம் அநேக விதமாயிருந்தும், அவிசுவாசமே சகல பாவங்களின் ஊற்றாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் சகல புண்ணியங்களும் விசுவாசத்திலிருந்து எப்படி வருகிறதோ, அப்படியே எல்லாப் பாவங்களும் அவிசுவாசத்திலிருந்து வருகிறது. விசுவாசத்தினால் வராததெல்லாம் பாவம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான் (ரோ. ௰௪, ௨௩).

16. பரிசுத்த ஆவியானவர் மனுஷரை என் நீதியின் நிமித்தங் கடிந்துகொள்ளுவார்.

கிறிஸ்துநாதர் தமது பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும், அதாவது தம்முடைய பிதாவண்டைக்குப் போனதினாலே நமக்குச் சம்பாதித்த மெய்யான நீதியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிராமல், தங்களுடைய சுய கிரியைகளினாலே நீதிமான்களாயிருக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறபடியால். அதினிமித்தம் கிறிஸ்துநாதர்: பரிசுத்த ஆவியானவர் நீதியின் நிமித்தம் லோகத்தைக் கடிந்துகொள்ளுவார். ஏனென்றால் நான் என் பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்றார். அதற்கு அர்த்-

தம்: கிறிஸ்துநாதர் தமது பிதாவண்டைக்குப் போனதினாலே மனுஷருக்குச் சம்பாதித்த பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லும் மெய்யான நீதியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிராதபடியால், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் அவர்களுடைய குறையுள்ள செல்லாத சுய நீதியின் நிமித்தம் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுவார் என்பதாம்.

17. அவர் மனுஷரை என் நியாயத்தீர்த்தலின் நிமித்தங் கடிந்துகொள்ளுவார்.

இந்த லோகத்தின் பிரபு, அதாவது பிசாசு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டபடியினாலே என்று நமது வாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இயேசுநாதருடைய பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் லோகத்தின் பிரபுவாகிய பிசாசு நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு நரகத்திலே தள்ளப்பட்டபடியால், அதினுடைய வல்லமையில் இன்னம் நிலைத்திருக்க மனதாயிருக்கிற லோகத்துக்கும், அதாவது குணப்படாத மனுஷருக்கும் அப்படிப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்புந் தண்டனையும் நிச்சயமாய் வருமென்று நினைப்பூட்டி, லோகத்தை நியாயத்தீர்த்தலின் நிமித்தங் கடிந்துகொள்ளுவார்.

18. பரிசுத்த ஆவியானவருடைய போதிக்கிற உத்தியோகத்தைக் குறித்துக் கர்த்தர் என்ன சொல்லுகிறார்.

உங்களுக்குச் சொல்ல இன்னம் அநேகங் காரியங்கள் எனக்கு உண்டு. ஆனால் இப்போது அவைகளைச் சுமக்கமாட்டீர்கள். சத்தியத்தினுடைய அந்த ஆவி வரும்போதோவெனில், அவர் உங்களை எல்லாச் சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்துவார் என்கிறார் (௰௨. ௰௩).

19. இயேசுநாதர் சீஷர்களுக்கு இன்னம் என்ன சொல்லவேண்டியிருந்தது.

அவர்கள் லோகத்திலே சகிக்க வேண்டிய பாடுகள், துன்பங்கள் முதலியவைகளைக் குறித்தும், வேறே அநேக காரியங்களைக் குறித்தும் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பெலவீனத்தின் நிமித்தம் அப்போதே அவைகளை அறியவுஞ் சகிக்கவுங் கூடாதவர்களாயிருந்ததினால், சகலத்தையும் போதிக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவரை அவர்களுக்கு அனுப்ப வாக்குத்தத்தங் கொடுத்தார்.

20. பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலருக்கு என்னத்தைப் போதிக்க வேண்டும்.

நித்திய சீவனை அடையும்படியாக வேண்டிய சத்தியத்தை, அதாவது பராபரனுடைய சத்தியமுள்ள அறிவைத்-

தான். அதைப் போதிக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கிறிஸ்துநாதர் சத்தியத்தின் ஆவி என்று அழைக்கிறார்.

21. பரிசுத்த ஆவியானவர் [illegible]திப்பிக்கிற இந்தச் சத்தியம் எழுதப்பட்டிருக்கிறதில்லையா.

ஆம், அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவர் போதிக்கிற சத்தியம் எல்லாம் சத்தியவேதம் என்கிற பராபரனுடைய வசனத்திலே அடங்கியிருக்கிறது. இதுவே பராபரனுடைய சத்தியமாம். ஆதலால் கிறிஸ்துநாதர் தமது பரமபிதாவை நோக்கி: உம்முடைய சத்தியத்திலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும், உம்முடைய வசனமே சத்தியம் என்று செபம்பண்ணினார் (யோவா. ௧௭, ௧௭).

22. அப்படியானால் பரிசுத்த ஆவியானவர் மாத்திரம் நமது போதகராயிருக்கிறாரோ.

அவர் போதக உத்தியோகத்தினாலே தம்மை விசேஷமாய் வெளிப்படுத்துகிறபடியால், அது அவருடையதென்று சொல்லப்படும். ஆகிலும் இந்த உத்தியோகந் தெய்வத்துவத்திலே மற்ற இரண்டு ஆளுக்கும் அ[illegible]காயிருக்கிறது. ஏனென்றால் தமது பரமபிதாவைப்பற்றி கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுகிறதாவது: வானத்துக்கு பூமிக்கும் ஆண்டவரே, நீர் இதுகளை ஞானிகளுக்குங் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து, பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தினீர் என்கிறதற்காக உம்மை மகிமைப்படுத்துகிறேன் என்கிறார் (மத். ௧௧, ௨௫). அப்படியே கிறிஸ்துநாதரைக் குறித்து: பராபரன் அவருக்குக் கல்விமானுடைய நாவைத் தந்தார் என்று எழுதியிருக்கிறது (ஏசா. ௫௰, ௪). ஆதலால் போதக உத்தியோகம் விசேஷமாய் பரிசுத்த ஆவியினுடையதென்று சொல்லப்பட்டும், அவர் அதைத் தனிமையாய் நிறைவேற்றாமல், பிதாவோடும் குமாரனோடும் சேர்ந்து ஏகமாய் அதை நிறைவேற்றுகிறார். அதுக்கொத்தபடியே கிறிஸ்துநாதர் தமது வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறதாவது: பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்வியாகும் [illegible]வையுஞ் சொல்லி, வருங் காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னை மகிமைப்படுத்துவார், ஏனெனில் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார் (௧௬. ௧௪).

23. என்னுடையதில் என்பதினால் கிறிஸ்துநாதர் என்னத்தைக் குறிக்கிறார்.

த[illegible]க்கும் தமது பரம பிதாவுக்கும் உண்டானதெல்லாத்தையும். ஆதலால் அவர் பின்வரும் வசனத்திலே: பிதாவுக்குண்டானதெல்லாம் என்னுடையதாயிருக்கிறது, ஆகை

யினால் என்னுடையதில் எடுத்து, உங்களுக்கு அறிவிப்பார் என்றேன் என்றார் (௧௫).

24. இந்த உத்தியோகங்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் எதினாலே நடப்பிக்கிறார்.

பராபரனுடைய வசனத்தின் பிரசங்கத்தினாலே தான்.

படிப்பினை.

25. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. இயேசு இரட்சகரின் சீஷரால் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. மனுஷராகிய நாம் அடிக்கடி நமது இரட்சிப்புக்கு ஏதுவானதை அறியமாட்டாதவர்களாயிருக்கிறோம். இயேசுநாதருடைய சீஷர்கள் அவருடைய மரணந் தங்களுக்குச் சீவனும் இரட்சிப்புங் கொடுக்கும் என்று அறியாதபடியால், சந்தோஷப்படாமல் விசனப்பட்டார்கள். அப்படியே நாம் எல்லாரும் செய்கிறோம். ஏனென்றால் நமது புத்தி இருளடைந்திருக்கிறது.

௨. நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டிய சமயங்களில் விசனமாயிருக்கிறோம். இயேசுவானவர் சீஷர்களை விட்டுப் போனபிற்பாடு, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களண்டைக்கு வ[illegible]படியால், அவர்கள் சந்தோஷமாயிருக்க வேண்டியவர்களாயிருந்துந் துக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். அப்படியே நாமுஞ் செய்கிறோம். ஏனென்றால் நமக்கு வருகிற துன்பம் நமது இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பதினால், சந்தோஷப்பட வேண்டியதாயிருந்தும், நாம் அடிக்கடி அதினிமித்தம் விசனப்படுகிறோம். அதைப்பற்றி பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதாவது: தண்டிப்பு யாவும் நடக்கிற நேரத்திலே சந்தோஷமாய்க் காணாமல், துக்கமாய்க் காணுகிறது; பிற்பாடோவெனில் அது தன்னால் பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியினுடைய சமாதானக் கனியைத் தரும் என்கிறான் (எபி. ௧௨, ௧௧). பேதுரு அப்போஸ்தலனும்: கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளுக்கு எப்படிப் பங்குள்ளவர்களானீர்களோ, அப்படியே அவருடைய மகிமையின் வெளிப்படுதலில் களிகூர்ந்து மகிழும்படிக்கும் சந்தோஷமாயிருங்கள் என்று சொல்லுகிறான் (௧ பேது. ௪, ௧௩).

II. கிறிஸ்துநாதரைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறதாவது:

௧. [illegible]டைய மரணம் [illegible]து நன்மைக்கென்று சம்பவித்தது. நா[illegible] போகிறது உங்க[illegible]க்குப் பிரயோசனமாயிருக்கிறதென்று [illegible]றிஸ்து நமது [illegible]த்தியத்தில் சொல்லுகிறார். ஏனென்றால் [illegible]றிஸ்துநாதர் நமக்காக மரிக்காமலிருந்தால், நாம் என்றென்[illegible]றைக்குங் கெட்டுப்போவோம். ஆகிலும் அவர் நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்[illegible], நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டார் (ரோ. ௪, ௨௫).

௨. இயேசுநாதர் பிதாவண்டைக்குப் போனதினாலே நமக்குப் பரிசுத்த ஆவியின் ஈவைச் சம்பாதித்தார். ஏனென்றால் நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கிறது, ஏனெனில் நான் போகாதிருந்தால், தேற்றரவாளன் உங்களண்டைக்கு வரார், நான் போ[illegible]னேயாகில், அவரை உங்களண்டைக்கு அனுப்பு[illegible]வன் என்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுகிறார் (௭).

௩. கிறிஸ்துநாதர் சர்வத்திற்கு[illegible] வல்ல பராபரனாயிருக்கிறார். ஏ[illegible]ன்றால் பிதாவுக்குண்[illegible]தெல்லாம் என்னுடையதாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார், மேலும் [illegible]ர் வேறொரு இடத்திலே: வானத்திலும் பூமியிலும் எனக்குச் சகல அதிகாரமுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார் (மத். ௨௮, ௰௮).

III. பரிசுத்த ஆவியானவரைப்பற்றி நாம் கற்[illegible]க் கொள்ளுகிறதாவது:

௧. அவர் நீதிமான்களை ஆற்றித்தேற்றுகிறார். [illegible]தின் நிமித்தம் அவர் தேற்றரவாளன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஆவியானவருங்கூட [illegible]ம்முடைய பெலவீனங்களுக்கு உதவி செய்கிறார். ஏனெனில் நாம் ஏற்றபடி எதை வேண்டிக் கொள்ளுவோமென்று அறியோம். ஆவியானவ[illegible]ராவெனில், தாமே நமக்காகச் சொல்லுக் கடங்காத பெருமூச்சுகளா[illegible] வேண்டுதல் செய்கிறார் (ரோ. ௮, ௨௬).

௨. குணப்படாதவர்களைப் பாவத்தின் நிமித்தமும் அவிசுவாசத்தினிமித்தமுங் கடிந்துகொள்ளுகிறார். தேவரீர் அகாமியத்தை விரும்புகிற தேவன் அல்ல, பொல்லாதவன் உம்மிடத்திலே தரிகொள்ள[illegible]ட்டான்.

௩. அவர் மனுஷரைப் போதித்து, சகல சத்தியத்திலும் வ[illegible] நடத்துகிறார். பரிசுத்த [illegible]ர்க்கதரிசிகளும் அப்போஸ்தல[illegible]ம் என்னென்னத்தைப் போதித்து எழுதினார்களோ, அ[illegible] அவர்களைச் சகல சத்தியத்திலேயும் வழி நடத்தின பரிசு[illegible] ஆவியினால் உண்டாயிற்று. ஏனென்றால் பரா

பரனுடைய பரிசுத்த மனிதர் பரிசுத்த ஆவியி[illegible]லே ஏவப்பட்டுப் பேசினார்கள் (௨ பேது. ௧, ௨௧).

௪. நாம் சகல பாவத்துக்கும் [illegible]சேஷமாய் பரிசுத்த ஆவியானவர் எல்லாப் பாவத்தின் ஊற்[illegible]றென்று கடிந்துகொள்ளுகிற அவிசுவாசத்துக்கும் எச்சரிக்[illegible]கயாயிருக்க வேண்டும்.

௫. நாம் சந்தோஷமாக [illegible]ராபரனுடைய வசனத்தை வாசித்துக் கேட்டு, [illegible] இருதயத்தில் காப்பாற்ற வேண்டும். விசேஷமாய் சத்திய வேதத்திலுள்ள பராபரனுடைய வசனத்திலேயே பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குப் பராபரனுடைய ஆவியின் சத்தியத்தைப் போதித்து ஆற்றித்தேற்றுகிறார். அதை உணர்ந்த பரிசுத்த சங்கீதக்காரன்: கர்த்தாவே, உமது வேதம் என் மனமகி[illegible]யாய் இராதிருந்ததானால், அப்போது என் சி[illegible]மையிலே அழிவேன் என்கிறான் (சங். ௱௰௯, ௯௨).

௬. பரிசுத்த ஆவியின் ஒத்தாசையை அடையும்படிக்கு நாம் பராபரனைக் கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியானவ[illegible] நம்மோடிருப்பாரேயானால், நமக்கு நன்மை உண்டு; [illegible]வர் நம்மோடு இராதிருந்[illegible]ரேயாகில், நமக்கு[illegible]கடுதான். அதேனென்றால் பரிசுத்த ஆவியினால் ஒழிய ஒருவனும் இயேசுவைக் கர்த்தர் என்று சொல்லக் கூடாது: ஆதலால் நாம் கர்த்தரை நோக்கி:

[illegible]பிதாவே, உமதாவியை	செபத்தில் உம்மை ரட்சகர்
[illegible]ன்பாய் அனுப்பும் அவரை	இவ்வீவைக் கேட்கச் சொன்னவர்
[illegible]யார்க் கீவாய்த் தாரும்.	இவர் முகத்தைப் பாரும்

என்[illegible] கேட்போமாக (ஞானப்பாட்டு ௮௩, ௧).

திரியேக பராபரனாகிய பிதா[illegible]ரன் [illegible]ரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என்றென்றைக்குங் கனமும் மகிமையுந் துதியும் உண்டாவதாக, ஆமேன்.

உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின ௫-ம் ஞாயிறு.

(ஞானப்பாட்[illegible] ௨௱௰௧.)

சுவி. யோவான் ௰௬, ௨௩ — ௩௰.

மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்
கள் என் நாமத்திலே பிதாவைக் கேட்கப்போகிற யாவையும் உங்க
ளுக்குத் தெருவார். 24 இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்திலே
ஒன்றுங் கேட்கவில்லை; உங்கள் சந்தோஷம் நிறைந்ததாயிருக்கக்

கேளுங்கள், அப்போது வாங்குவீர்கள். 25 இவைகளை உவமைகளாய் உங்களுடனே பேசினேன்; ஆனால் வேளைவரும், அப்போது நான் உவமைகளாய் அப்புறம் உங்களுடனே பேசாமல், வெளிப்பொருளாகப் பிதாவை உங்களுக்கு அறிவிப்பேன். 26 அந்த நாளில் என் நாமத்திலே கேட்பீர்கள்; உங்களுக்காகப் பிதாவை நான் கேட்பேனென்று உங்களுக்குச் சொல்லேன். 27 ஏனெனில் நீங்கள் என்னைச் சிநேகித்து, நான் பராபரனிடத்திலிருந்து வந்ததை விசுவாசித்தபடியினாலே, பிதா தாமே உங்களைச் சிநேகிக்கிறார். 28 நான் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு, லோகத்திலே வந்தேன்; மறுபடியும் லோகத்தை விட்டு, பிதாவண்டைக்குப் போகிறேன் என்றார். 29 அவருடைய சீஷர் அவருடனே: இதோ, இப்போது நீர் உவமை ஒன்றுஞ் சொல்லாமல், வெளிப்பொருளாய்ப் பேசுகிறீர். 30 நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர் என்றும், உம்மை ஒருவன் கேட்க உமக்குத் தேவை இல்லை என்றும், இப்போது அறிந்திருக்கிறோம். இதினாலே நீர் பராபரனிடத்திலிருந்து வந்ததை விசுவாசிக்கிறோம் என்றார்கள்.

1. இந்தச் சுவிசேஷ வாக்கியத்தை எத்தனை பங்காக்கலாம்.

இரண்டு பங்காக்கலாம்.

முதலாம் பங்கு.

2. முதலாம் பங்கிலே என்ன அடங்கியிருக்கிறது.

நாம் செபம்பண்ண வேண்டுமென்கிற ஒரு நல்ல புத்தி அடங்கியிருக்கிறது.

3. நாம் செபம்பண்ண வேண்டுமென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறதார்.

நமது இரட்சகராகிய இயேசுநாதரே. ஏனென்றால் அவர் நமது சுவிசேஷ வாக்கியத்தின் துவக்கத்திலே சொல்லுகிறதாவது: மெய்யாகவே, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் என் நாமத்திலே பிதாவைக் கேட்கப்போகிற யாவையும் உங்களுக்குக் கொடுப்பார். இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்திலே ஒன்றுங் கேட்கவில்லை; உங்கள் சந்தோஷம் நிறைந்ததாயிருக்கக் கேளுங்கள், அப்போது வாங்குவீர்கள் என்கிறார் (௰௬. ௨௩).

4. ஆர் செபம்பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

அவருடைய சீஷர்களும் எல்லா விசுவாசிகளுந்தான். அவர்களுக்கு அவர்: கேளுங்கள், அப்போது வாங்குவீர்கள் என்கிறார்.

5. விசுவாசிகள் ஆரை நோக்கிச் செபம்பண்ண வேண்டியது.

அவர்கள் தமது பிதாவை நோக்கி செபம்பண்ண வேண்டுமென்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுகிறார். இந்த வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட பிதா தேவத்துவத்தில் முதலாம் ஆளாகிய பிதாவான பராபரனை மாத்திரங் குறிக்காமல், குமாரனாகிய பராபரனையும் பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனையும், சுருக்கமாக, முழு திரித்துவத்தையுங் குறிக்கிறது. நமது பரமபிதாவாகிய இந்தத் திரியேக பராபரனை நோக்கி நாம் செபம்பண்ணி வணங்க வேண்டுமென்று காட்டி: பராபரனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து, அவர் ஒருவருக்கு ஆராதனை செய்வாயாக என்று நமது இரட்சகர் சொல்லுகிறார் (மத். ௪, ௰).

6. விசுவாசிகள் எப்படி சரியாய்ச் செபம்பண்ண வேண்டும்.

அவர்கள் மனத்தாழ்மையோடும் விசுவாசத்தோடும் இயேசுநாதருடைய நாமத்தினாலே செபம்பண்ண வேண்டும். ஏனென்றால் என் நாமத்தினால் பிதாவைக் கேட்கப்போகிற யாவையும் உங்களுக்குக் கொடுப்பார் என்று இரட்சகர் சொல்லுகிறார்.

7. இயேசுநாதருடைய நாமத்தினாலே செபம்பண்ணுவதென்ன.

இயேசு இரட்சகரின் புண்ணிய பலன்களின்பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, மெய்யான விசுவாசத்தோடே செபம்பண்ணுகிறதுதான். நாம் சுயமாய் பராபரனண்டைக்குவரவும், அவரை நோக்கிச் செபிக்கவும் பாத்திரவான்களல்ல. நமது அக்கிரமங்களே நமக்கும் பராபரனுக்கும் நடுவாகப் பிரிவினை உண்டாக்குகிறது. நம்மைக் கேளாதபடிக்கு நமது பாவங்களே அவருடைய முகத்தை மறைக்கிறது (எசா. ௫௯, ௨). ஆகிலும் நாம் தைரியத்தோடே பராபரனண்டை சேர்ந்து, அவர் தமது நேசகுமாரனுடைய புண்ணியபலன்களை முன்னிட்டு, அதாவது அவர் தமது பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் பரத்துக்கேறினதினாலும் நம்மைத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கினதை முன்னிட்டு, நமது பிதாவாயிருக்கிற அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நாம் இயேசு இரட்சகரை மெய்விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொண்டு அவர் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, சகல இக்கட்டிலும் பராபரனை வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிச் செய்கிறவன் இயேசுநாதருடைய நாமத்தில் செபம்பண்ணுகிறவனாயிருக்கிறான்.

8. நீங்கள் இதுவரைக்கும் என் நாமத்திலே ஒன்றுங் கேட்கவில்லை என்று கிறிஸ்துநாதர் தமது சீஷர்களுக்குச் சொல்லுகிறாரே. அவர்களும் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்

இருந்த விசுவாசிகளும் இயேசுநாதருடைய நாமத்திலே செபம்பண்ணவில்லையா.

பழைய ஏற்பாட்டின் விசுவாசிகள் யாவரும் லோக இரட்சகராகிய மெசியாவை விசுவாசித்து அந்த விசுவாசத்தினாலேதான் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. இதற்கு பேதுரு அப்போஸ்தலனும் சாட்சிகொடுத்துச் சொல்லுகிறதாவது: கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுவோம் என்று விசுவாசிக்கிறோம் (நடபடி ௧௫, ௧௧). அவர்களும் அதாவது பிதாக்களும் இயேசுநாதருடைய அந்த கிருபையினாலேதான் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். ஆம், அவர்கள் அவரை விசுவாசித்தது மல்லாமல், அவரைப்பற்றி[illegible] வாக்குத்தத்தத்தின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து, அதாவது மெசியாவின் நாமத்திலே செபம் பண்ணினார்கள் என்பது தானியேல் தீர்க்கதரிசி செய்த செபத்தினால் விளங்கும். அதாவது: இப்போதும் எங்கள் பராபரனே, தேவரீர் உமது அடியானுடைய விண்ணப்பத்தையும் அவனுடைய கெஞ்சுதல்களையும் கேட்டு, ஆண்டவரின் நிமித்தம் உமது முகத்தைப் பாழாக்கப்பட்ட உமது பரிசுத்த ஸ்தலத்தின்மேல் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். என் பராபரனே, உமது செவியைச் சாய்த்துக் கேட்டருளும். உம்முடைய கண்களைத் திறந்து, எங்கள் பாழ்க்கடிப்புகளையும், உமது நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்ட பட்டணத்தையும் பார்த்தருளும். ஏனெனில் எங்கள் நீதிகளை அல்ல, உம்முடைய மிகுந்த இரக்கங்களையே நம்பி, நாங்கள் எங்கள் விண்ணப்பங்களை உமக்கு முன்பாகப் போட்டு வைக்கிறோம். ஆண்டவரே, கேளும்; ஆண்டவரே, மன்னியும்; ஆண்டவரே, கவனியும்; [illegible]னே, உம்முடைய நிமித்தமாக அதைத் தாமதியாமல் செய்யும்; ஏனென்றால் உம்முடைய பட்டணத்துக்கும் உம்முடைய சனத்துக்கும் உம்முடைய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டது என்கிறான் (தானி. ௯; ௧௭-௧௯). சீஷர்கள் தமது நாமத்திலே செபம் பண்ணவில்லை என்று இயேசுநாதர் ஏன் சொன்னாரென்றால்: அவருடைய இரட்சிப்பின் கிரியை அப்போது நிறைவேற்றப்பட்டிராதபடியால், அந் நிறைவேற்றப்பட்ட கிரியை சீஷர்களுக்கு உண்டான தெளிவான அறிவோடும் நம்பிக்கையோடும் இன்னம் செபம் பண்ணாதிருந்ததினால் தான். மேலும் சீஷர்களும் பழைய ஏற்பாட்டின் விசுவாசிகளும் தங்கள் செபங்களிலே இக்காலத்திலிருக்கிற நம்மைப்போல் இயேசு என்கிற நாமத்தைப் பொதுவாக உபயோகித்ததில்லை. நாமோ செபம் பண்ணுகையில் இயேசு என்கிற நாமத்தைச் சொல்லி, நமது